

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

Information Guide Book : *SME Gateway to China*

เล่มที่ 1

ภายใต้

โครงการ *ASEAN SME Gateway to China*

(กิจกรรมการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ASEAN SME Regional Gateway ส่วนที่ 2)

เล่ม ๑

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ

ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Information Guide Book : SME Gateway to China

เล่มที่ 1

ภายใต้

โครงการ ASEAN SME Gateway to China

(กิจกรรมการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ASEAN SME Regional Gateway ส่วนที่ 2)

เสนอ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ

ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

เอกสาร Information Guide Book : SME Gateway to China เป็นส่วนหนึ่งของ “โครงการ ASEAN SME Gateway to China ” (กิจกรรมการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ASEAN SME Regional Gateway ส่วนที่ 2) โดยงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนา SMEs ไทย และ SME Service Provider ของไทยเพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานศูนย์กลางให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาในการขับเคลื่อน SMEs สู่อุตสาหกรรม ด้วยการสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงกับประเทศจีน

เนื้อหาของ Information Guide Book : SME Gateway to China เล่มนี้ได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตลาดจีนซึ่ง SMEs ไทยควรรู้ก่อนจะส่งออกหรือเข้าไปลงทุนในจีน ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาต่างๆ ได้แก่ เศรษฐกิจมหัศจรรย์ของจีน กระบวนการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปจีน ความตกลง ASEAN-China FTA และอัตราภาษีในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย ตลอดจนช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน และกฎระเบียบการค้าและการลงทุนในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย ทั้งในด้านมาตรฐานสินค้า/มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMS) ของจีน และเส้นทางขนส่งโลจิสติกส์เชื่อมโยงตลาดจีน

นอกจากนี้ ยังได้รวบรวมข้อมูลหนังสือธุรกิจและเศรษฐกิจจีนและงานวิจัยที่ควรอ่านสำหรับ SMEs ไทย และข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจของ 10 มณฑลจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย ตลอดจนรายชื่อ Buyers และ Service Providers จีน และรายชื่อและที่อยู่หน่วยราชการไทยในประเทศจีน ในส่วนของภาคผนวก ประกอบไปด้วยข้อมูลรายการสินค้าในความตกลง ASEAN-China FTA เช่น ตารางการลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวและอ่อนไหวสูงของจีน และตารางข้อมูลผู้ให้บริการค้าบริการของจีนและของไทย เป็นต้น

จึงหวังว่าเอกสาร Information Guide Book : SME Gateway to China นี้ จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะ SMEs ไทยในการค้าขาย การลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจทั้งด้านการค้าและการลงทุนกับประเทศจีนต่อไป

ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น

หัวหน้าคณะจัดทำเอกสาร Information Guide Book : SME Gateway to China

สิงหาคม 2553

Information Guide Book : SME Gateway to China

ภายใต้โครงการ ASEAN SME Gateway to China
(กิจกรรมการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ASEAN SME Regional Gateway ส่วนที่ 2)

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 จีนหลากหลายมณฑล	1-1
กลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญในจีน	1-2
พฤติกรรมและรสนิยมผู้บริโภคจีนรุ่นใหม่	1-6
ศักยภาพของมณฑลจีนสำหรับ SMEs ไทย	1-9
ตัวอย่างมณฑลศักยภาพในจีนตะวันตกเฉียงใต้สำหรับ SMEs ไทย	1-10
- มณฑลเสฉวน (Sichuan)	1-11
- มหานครฉงชิ่ง (Chongqing)	1-11
บทที่ 2 กระบวนการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปจีน	2-1
การเตรียมความพร้อมของ SMEs ไทยก่อนส่งออกไปจีน	2-1
กระบวนการส่งออกไปจีนภายใต้กรอบข้อตกลง ASEAN – China FTA	2-4
ขั้นตอนทางปฏิบัติในการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปตลาดจีน	2-11
ขั้นตอนหลังการส่งออกสินค้าไปจีน	2-19
บทที่ 3 ความตกลง ASEAN-China FTA และอัตราภาษีในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย	3-1
การเปิดเสรีการค้าภายใต้ความตกลง ASEAN-China FTA	3-1
การลดอัตราภาษีศุลกากรนำเข้าของจีน : กรณีศึกษาสินค้าหัตถกรรม	3-9
ตารางอัตราภาษีนำเข้าสินค้าหัตถกรรมของจีน แยกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์	3-9
1) ผลิตภัณฑ์เซรามิก	3-9
2) ผลิตภัณฑ์จากผ้า	3-10
3) เครื่องแก้ว	3-11

	หน้า
4) ผลิตภัณฑ์จากไม้	3-11
5) เฟอร์นิเจอร์	3-12
6) ผลิตภัณฑ์จากโลหะ เงิน ทอง	3-13
7) ของแต่งบ้านอื่นๆ	3-14
บทที่ 4 ช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน	4-1
ช่องทางการจำหน่ายสินค้าระดับประเทศ	4-1
- การจัดงานแสดงสินค้า (Trade Fair)	4-1
- ตลาดขายส่งระดับประเทศ (Wholesale Market)	4-3
ช่องทางการจำหน่ายระดับมณฑล	4-4
- ห้างสรรพสินค้า	4-4
ปัจจัยที่มีผลต่อรสนิยมของผู้บริโภคจีน	4-5
ขั้นตอนและช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน : กรณีศึกษาห้างสรรพสินค้า	4-6
- การเช่าพื้นที่เปิดร้านจำหน่ายในห้างสรรพสินค้า	4-6
- การนำสินค้าไปฝากวางจำหน่ายกับห้างสรรพสินค้า	4-7
ตัวอย่างช่องทางการจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน	4-9
1) ห้างสรรพสินค้า	4-9
2) ร้านค้าปลีกของจีน : กรณีศึกษาร้าน Z.Shangzhi Savour	4-9
3) ร้านผลิตและจำหน่ายหัตถกรรมของจีน	4-10
จุดอ่อน/ปัญหาของ SMEs ไทยที่จะส่งออกไปจีน	4-11
ด้านกฎระเบียบ	4-12
ข้อเสนอแนะด้านช่องทางการจำหน่าย	4-12
บทที่ 5 กฎระเบียบการค้าและการลงทุนในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย	5-1
1.กฎระเบียบด้านการค้า/การจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน	5-1
1.1 กฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน	5-1
1.2 กฎหมายการค้าระหว่างประเทศของจีน (Foreign Trade Law)	5-4

	หน้า
1.3 กฎหมายและกฎระเบียบในด้านมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์	5-4
1.4 กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	5-5
1.4 กรณีศึกษา : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเครื่องหมาย และฉลาก (Product Labeling)	5-6
2. กฎระเบียบด้านการลงทุน	5-7
2.1 กิจการร่วมทุน	5-7
2.2 กิจการร่วมประกอบการ	5-7
2.3 กิจการทุนต่างชาติ	5-8
3. อุปสรรค/ปัญหาในการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปตลาดจีน	5-9
การลอกเลียนแบบสินค้า	5-9
อุปสรรคในระดับมณฑล/ท้องถิ่น	5-9
ข้อจำกัดในการขนส่งและช่องทางในการกระจายสินค้าระหว่างมณฑล	5-10
บทที่ 6 มาตรฐานสินค้าและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของจีน	6-1
1. กลไกกำหนดมาตรฐานของจีน : หน่วยงานจีนที่เกี่ยวข้อง	6-1
เครือข่ายการดำเนินการของ AQSIQ ในระดับท้องถิ่น/มณฑล	6-3
โครงสร้างเครือข่ายของ AQSIQ	6-4
2. มาตรฐานสินค้าในประเทศจีน (Standard)	6-8
3. เครื่องหมายสมัครใจ CQC Mark	6-9
4. เครื่องหมายบังคับ CCC Mark	6-10
ขั้นตอนการขอเครื่องหมาย CCC	6-13
ปัญหาในการขอรับเครื่องหมายรับรองบังคับ CCC	6-14
5. มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของจีน (Non-Tariff Measures : NTMs)	6-15
กฎระเบียบ/ข้อกำหนดด้านมาตรฐานสินค้า	6-15
มาตรการด้านฉลากสินค้า	6-16

	หน้า
บทที่ 7 เส้นทางขนส่งโลจิสติกส์เชื่อมโยงตลาดจีน	7-1
1. โครงข่ายเส้นทางขนส่งโลจิสติกส์ของมณฑลชายแดนจีนใกล้ไทย	7-1
มณฑลยูนนาน : การขนส่งทางบกเชื่อมโยงจากประเทศไทย	7-1
การขนส่งทางอากาศของยูนนาน	7-2
การขนส่งทางน้ำของยูนนาน	7-2
การขนส่งทางรถไฟของยูนนาน	7-3
การขนส่งทางบกของยูนนาน	7-3
กวางสี : การขนส่งทางบกและทางทะเลเชื่อมโยงจากประเทศไทย	7-4
การขนส่งทางทะเลของกวางสี	7-4
การขนส่งทางรถไฟของกวางสี	7-5
การขนส่งทางถนนของกวางสี	7-5
มณฑลเสฉวน: ศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศของจีนตะวันตก	7-6
ศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์นครเฉิงตู เสฉวน	7-7
จุดอ่อนด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ในเสฉวน	7-8
มหานครฉงชิ่ง: ศูนย์กลางการขนส่งทางแม่น้ำของจีนตะวันตก	7-8
2. บทวิเคราะห์เส้นทางขนส่งทางบกผ่านยูนนาน	7-9
สภาพเส้นทางของทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ	7-9
3. การขนส่งทางทะเลไทย-จีน	7-12
4. กระบวนการขนส่งสินค้าทางทะเลไปประเทศจีน	7-13
ขั้นตอนในทางปฏิบัติเพื่อขนส่งสินค้าทางทะเลไปจีน	7-14
รูปแบบการว่าจ้างขนส่งทางทะเล	7-14
การขนส่งทางทะเล โดยผู้คอนเทนเนอร์	7-15
ตัวอย่างอัตราค่าระวางเส้นทางขนส่งจากไทยไปจีน	7-17
ตารางเดินเรือ	7-17
ขั้นตอนการจองเรือ	7-18
การทำสัญญาการขนส่งสินค้า (Contract of Carriage)	7-19
ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกในการขนส่งสินค้า	7-19
ขั้นตอนการส่งมอบสินค้า	7-20

	หน้า
ปัญหาและอุปสรรค	7-20
บทที่ 8 หนังสือธุรกิจและเศรษฐกิจจีนและงานวิจัยที่ควรอ่านสำหรับ SMEs ไทย	8-1
1. หนังสือภาษาไทยที่เกี่ยวกับธุรกิจและเศรษฐกิจจีน	8-1
2. งานวิจัย/โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน	8-13
บทที่ 9 เศรษฐกิจมหณฑลจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย	9-1
10 มณฑลศักยภาพสำหรับ SMEs ไทย	9-1
1. มณฑลกวางตุ้ง	9-3
2. มณฑลเซี่ยงไฮ้	9-23
3. มณฑลเสฉวน	9-39
4. มณฑลฝูเจี้ยน	9-53
5. มณฑลปักกิ่ง	9-69
6. เขตปกครองตนเอง กวางสี	9-87
7. มณฑลฮานซี	9-103
8. มณฑลยูนนาน	9-116
9. มณฑลฉงชิ่ง	9-131
10. มณฑลไหหลำ	9-143
บทที่ 10 รายชื่อ Buyers และ SME Service Providers ของจีน	10-1
บทที่ 11 รายชื่อและที่อยู่หน่วยราชการไทยในประเทศจีน	11-1

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 1 จีนหลากหลายมณฑล

จีนเป็นประเทศกว้างใหญ่ มีหลากหลายมณฑล แต่ละมณฑลล้วนมีขนาดใหญ่และประชากรจำนวนมาก มีความแตกต่างทางรายได้ วัฒนธรรม และรูปแบบของการบริโภค

รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละมณฑลยังมีอำนาจทางการบริหารระดับท้องถิ่นค่อนข้างเป็นอิสระ ตามนโยบายกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น และในบางมณฑลก็ยังมีปัญหาการกีดกันสินค้าที่มาจากต่างเขตหรือนอกพื้นที่

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจพื้นฐานทางเศรษฐกิจของมณฑลจีน รวมทั้งกลุ่มเศรษฐกิจสำคัญในจีน ตลอดจนลักษณะตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคที่หลากหลายของจีน เป็นต้น

เนื้อหาในบทนี้ เริ่มจากข้อมูลกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญในจีน โดยพิจารณาจากดัชนีเศรษฐกิจประเทศจีน ถัดไปเป็นการวิเคราะห์ ตลาดผู้บริโภคจีน โดยพิจารณาเปรียบเทียบสถานการณ์ผู้บริโภคจีน ระยะเวลาก่อนและหลังเข้าเป็นสมาชิก WTO ตลอดจนการวิเคราะห์พฤติกรรมและรสนิยมผู้บริโภคจีนรุ่นใหม่

สำหรับมณฑลจีนที่มีศักยภาพสำหรับ SMEs ไทย ส่วนใหญ่อยู่ในภูมิภาคจีนตะวันตก โดยพิจารณาจากสัดส่วนของจีนตะวันตก ต่อประเทศจีนทั้งหมด และนำเสนอตัวอย่างมณฑลศักยภาพในจีนตะวันตกเฉียงใต้สำหรับ SMEs ไทย ได้แก่ มณฑลเสฉวน และมหานครฉงชิ่ง

บทที่ 1 จีนหลากหลายมณฑล

จีนเป็นประเทศกว้างใหญ่แบ่งออกเป็นมณฑลต่างๆ ซึ่งแต่ละมณฑลล้วนมีขนาดใหญ่และประชากรจำนวนมาก มีความแตกต่างทางรายได้ วัฒนธรรม และรูปแบบของการบริโภค นอกจากนี้รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละมณฑลยังมีอำนาจทางการบริหารระดับท้องถิ่นค่อนข้างเป็นอิสระตามนโยบายกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น (decentralization) และในบางมณฑลก็ยังมีปัญหาการกีดกันสินค้าที่มาจากต่างเขตหรือนอกพื้นที่ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจพื้นฐานทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของมณฑลจีน รวมทั้งกลุ่มเศรษฐกิจสำคัญต่างๆ ในจีน ตลอดจนลักษณะตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคที่หลากหลายของจีน เป็นต้น

กลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญในจีน

แต่ละภูมิภาคของจีนมีความสำคัญที่แตกต่างหลากหลายกันไป ตัวอย่าง เช่นมณฑลทางภาคตะวันตกได้รับความสำคัญในการพัฒนาจากรัฐบาลกลางของจีนมาตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. 2000 ตามนโยบายพัฒนาภาคตะวันตก ที่เรียกว่า Xibu Da Kaifa หรือ Great Western Development Strategy¹

นอกจากการพัฒนาภาคตะวันตกแล้ว ในระยะ 1-2 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลกลางของจีนได้หันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตง-เป่ย) มากขึ้นเช่นกัน โดยมีมณฑลเหลียวหนิงเป็นศูนย์กลางของพื้นที่ในส่วนนี้ และมีท่าเรือสำคัญที่เมืองต้าเหลียนซึ่งมีบทบาทสำคัญมากขึ้น

อีกกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง หรือ ฉางเจียง โดยมีมหานครเซี่ยงไฮ้ มณฑลเจียงซูและมณฑลเจ้อเจียง โดยเฉพาะเจ้อเจียงนับเป็นมณฑลทางชายฝั่งตะวันออก ที่มีบทบาทสำคัญในด้านการค้าขายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเมืองอู้อู (Yiwu) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าและตลาดขายส่งที่สำคัญในระดับโลก โดยมีนักธุรกิจจากหลากหลายประเทศทั่วโลกเดินทางมา sourcing สินค้าจากเมืองอู้อู และจะขนส่งโดยผ่านท่าเรือน้ำลึกที่สำคัญ ในเจ้อเจียงคือ ท่าเรือหนิงโป

ดังนั้น เจ้อเจียงเป็นตัวอย่างของมณฑลจีนที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูงมาก โดยเฉพาะบทบาทของภาคเอกชนของมณฑลเจ้อเจียงนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่า เป็น "นักการค้า" ที่เก่งและมีการขยายการลงทุนไปยังมณฑลอื่นๆ รวมทั้งการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

ส่วนมณฑลทางใต้ เช่น มณฑลฝูเจี้ยน กวางตุ้ง และไหหลำ เป็นมณฑลที่อยู่ภายใต้กลุ่มเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำไข่มุก หรือ จูเจียง และต่อมาได้ขยายกรอบความร่วมมือไปรวมมณฑลอื่นๆ ตลอดจนฮ่องกงและมาเก๊า โดยเรียกชื่อกลุ่มว่า **Pan-Pearl River Delta Regional Cooperation and Development Forum (PPRD) หรือ กลุ่มฟานจูชานเจี้ยว²** ซึ่งต้องการร่วมมือระหว่าง 9 มณฑลจีน กับ 2 เขตบริหารพิเศษของจีน เพื่อร่วมกันพัฒนาเป็นเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจที่สำคัญ

¹ รัฐบาลจีนได้ประกาศนโยบายพัฒนาภาคตะวันตก ที่เรียกว่า Xibu Da Kaifa หรือ Great Western Development Strategy ตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. 2000 โดยครอบคลุมมณฑลตอนในต่างๆ 6 มณฑล ได้แก่ กานซู ชิงไห่ ส่านซี ซื่อชวน กุ้ยโจว หยุนหนาน เขตปกครองตนเอง 5 เขต ได้แก่ เขตปกครองตนเองซินเจียง หนิงเซี่ย กวางซี มองโกเลียใน และทิเบต และ 1 มหานคร คือ มหานครฉงชิ่ง และทางการเงินได้ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ฉบับที่ 10 (2001-2005) ในการเน้นพัฒนาภาคตะวันตกเป็นพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดช่องว่างความแตกต่างกับพื้นที่ทางชายฝั่งตะวันออกที่พัฒนาก้าวหน้ากว่าและร่ำรวยกว่าพื้นที่ตอนใน.

² ความร่วมมือในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจลุ่มน้ำจูเจียง (ฟานจูชานเจี้ยว) หรือ Pan-Pearl River Delta (PPRD) ระหว่าง 9 มณฑลจีนตอนใต้ ได้แก่ มณฑลกวางตุ้ง หุหนาน ไหหลำ ฝูเจี้ยน เจียงซี เสฉวน ยูนนาน กุ้ยโจว กวางสี กับ 2 เขตบริหารพิเศษของจีน (ฮ่องกงและมาเก๊า) เป็นแนวความคิดที่จะให้เกิดความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ ทางจีนตอนใต้-กลาง-จีนตะวันตก โดยการส่งเสริมของรัฐบาลในการบริหารจัดการตลาดและจัดตั้งบริษัท

ที่สุดในภูมิภาค เป้าหมายของกลุ่มนี้ นอกจากมิติของความร่วมมือกันเองระหว่างมณฑลของจีนแล้ว ยังมีมิติครอบคลุมไปถึงประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะเป็นการร่วมมือเพื่อรองรับการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ASEAN-China FTA) ซึ่งมีผลสมบูรณ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 และเป็นการต่อยอดความต้องการ “รุกกลังใต้” ของนักธุรกิจจีนในขณะนี้ เพื่อเข้าไปขยายการค้าและการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะประเทศไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกสำคัญและศูนย์กลางของอาเซียน

หนึ่งมณฑล หนึ่งประเทศ

การมองตลาดจีนแบบเหมารวมหรือการมองตลาดจีนว่าเป็นตลาดใหญ่มีประชากร 1,300 ล้านคน ถือเป็นเรื่องที่น่าใจพิศและเป็นภาพลวงตา เพราะแม้จีนจะเป็นประเทศขนาดใหญ่ แต่ประกอบด้วย 22 มณฑล 5 เขตปกครองตนเอง และ 4 มหานคร (ยังไม่รวมไต้หวัน ฮองกง และมาเก๊า) แต่ละมณฑลของจีนล้วนมีขนาดใหญ่ และตลาดระดับมณฑลก็มีลักษณะเฉพาะและหลากหลาย (fragmented markets) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลประเทศจีนในระดับมณฑล เสมือนเป็น “หนึ่งมณฑล หนึ่งประเทศ”

จากการศึกษาและเปรียบเทียบขนาดเศรษฐกิจของไทยกับเศรษฐกิจจีนในระดับมณฑลพบว่า มีบางมณฑลของจีนที่มีขนาดเศรษฐกิจ “ใหญ่กว่า” เศรษฐกิจไทยทั้งประเทศ และมีบางมณฑลที่มีประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว “สูงกว่า” รายได้เฉลี่ยของคนไทยทั้งประเทศเช่นกัน

สำหรับมณฑลของจีนที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่กว่าขนาดเศรษฐกิจ GDP ของไทย ได้แก่ **มณฑลกวางตุ้ง** มี GDP ของมณฑลสูงที่สุดในจีน รองลงมา คือ **มณฑลเจียงซู** และ**มณฑลชานตง** ทั้งสามมณฑลของจีนมีลักษณะร่วมหลายอย่าง คือ เป็นมณฑลแถบชายฝั่ง มีโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยและครบครัน มีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ มีการเปิดกว้างและติดต่อกับต่างประเทศมานาน (โดยเฉพาะกวางตุ้ง) จึงมีการไหลบ่าเข้ามาของทุนต่างชาติ (FDI) จำนวนมาก และที่สำคัญคือ มีรัฐบาลประจำมณฑลที่เข้มแข็ง และมีวิสัยทัศน์

สำหรับมณฑล/มหานครของจีนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของคนสูงกว่ารายได้เฉลี่ยของคนไทยทั้งประเทศ ได้แก่ **อันดับแรก มหานครเซี่ยงไฮ้** ซึ่งเป็น 1 ใน 4 มหานครที่มีความทันสมัยและเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจที่สำคัญของจีน **อันดับ 2** คือ **มหานครปักกิ่ง** เป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางทางการเมือง วัฒนธรรม การเงินและธนาคาร และการต่างประเทศของจีน **อันดับ 3** คือ **มหานครเทียนจิน** อยู่ห่างจากปักกิ่ง มีท่าเรือทันสมัย และมีต่างชาติเข้าไปลงทุนเป็นจำนวนมาก มหานครทั้ง 3 อันดับแรกนี้มีฐานะเทียบเท่ามณฑล คือมีรัฐบาลเฉพาะที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง จึงมีอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินนโยบายของตน

สำหรับอีกมณฑลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงกว่าของคนไทย คือ **มณฑลเจ้อเจียง** ซึ่งเป็นอีกมณฑลที่น่าจับตามอง เพราะนักธุรกิจจากเมืองนี้เป็น "นักค้าขาย" ที่เก่งมาก โดยเฉพาะคนจากเมืองเวินโจวของเจ้อเจียง ปัจจุบันมีกลุ่มทุนจากเวินโจวได้ออกตระเวนเดินทางไปเก็งกำไรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศจีน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่จะทำให้เกิดเศรษฐกิจฟองสบู่ในจีน

นอกจากขนาดเศรษฐกิจและรายได้แล้ว มณฑลแถบชายฝั่งของจีนที่กล่าวมาแล้วและอีกบางมณฑล อย่างเช่นมณฑลฝูเจี้ยนและเหลียวหนิง ยังมีระดับการค้าขายกับต่างประเทศและมีการไหลเข้ามาของทุนจากต่างประเทศที่สูงกว่าหรือพอๆ กับของไทย มณฑลเหล่านี้จึงเป็นคู่แข่งของไทยในแง่การผลิตสินค้าส่งออกไปขายในตลาดโลก และเป็นคู่แข่งในการดึงดูดต่างชาติเข้าประเทศ

ในทางกลับกัน รายได้ที่เพิ่มมากขึ้นของผู้บริโภคในมณฑลเหล่านี้ โดยเฉพาะบรรดาชาวจีนรุ่นใหม่ที่มีรายได้อาจจะเป็นโอกาสและกลุ่มเป้าหมายสำหรับสินค้าในตลาดบน (high-end) ของไทยได้เช่นกัน ขึ้นอยู่กับสินค้าของไทยและลักษณะการเข้าไปเจาะตลาด

โดยสรุป เนื่องจากตลาดจีนมีความแตกต่างหลากหลายในแต่ละท้องถิ่นและมีกฎระเบียบปลีกย่อยที่ต้องเรียนรู้ ในการค้าขายหรือเข้าไปลงทุนในจีน จึงควรมีกลยุทธ์ทางธุรกิจเน้นเจาะตลาดไปในระดับมณฑล/ท้องถิ่นที่ธุรกิจของไทยมีโอกาสหรือศักยภาพในการแข่งขัน รวมทั้งศึกษาข้อกำหนดหรือระเบียบต่างๆ ของแต่ละพื้นที่ ทั้งในเรื่องของรูปแบบการลงทุน การใช้ที่ดิน และการจ้างงาน ตลอดจนการศึกษาสภาพตลาดและศึกษากลยุทธ์ของคู่แข่งด้วยเช่นกัน

ที่มา: อักษรศรี พานิชสาส์น, "หนึ่งมณฑล หนึ่งประเทศ," **กรุงเทพธุรกิจ**

ดังนั้น ในขณะนี้ ตลาดจีนทวีความสำคัญมากขึ้น เนื่องด้วยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจำนวนของผู้บริโภค และกำลังซื้อที่เพิ่มมากขึ้น และแม้ว่าผลของการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกในครั้งนี้ จะทำให้ประเทศทั่วโลกล้วนต้องประสบกับปัญหาอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง และติดลบในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นตลาดหลักและตลาดดั้งเดิมของไทย เช่น สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และหลายประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หากแต่เศรษฐกิจของจีนกลับขยายตัวต่อไป

ในปี 2009 เศรษฐกิจจีนขยายตัวถึงร้อยละ 8.7 ด้วยฐานของเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และล่าสุดในปี 2010 ขนาด GDP ของจีนได้ขยับขึ้นมาเป็นอันดับ 2 ของโลก แซงหน้าญี่ปุ่น

ที่สำคัญ กลุ่มผู้บริโภคชนชั้นกลางของจีน และชาวจีนรุ่นใหม่ ที่มีรายได้และกำลังซื้อมากขึ้น จึงเป็นตลาดศักยภาพสำหรับสินค้าจากต่างประเทศ รวมทั้งสินค้าส่งออกของไทย

สำหรับศักยภาพของตลาดจีนในขณะนี้ แม้ว่าจะเกิดปัญหาเศรษฐกิจการเงินโลกในปี 2009 เศรษฐกิจจีนยังสามารถเติบโตได้ในอัตราร้อยละ 8.7 และมีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศมากเป็นอันดับ 1 ของโลก

ตารางที่ 1 แสดง ดัชนีเศรษฐกิจประเทศจีน เปรียบเทียบปี 2008 และ 2009

ดัชนีสำคัญ	2008		2009	
	มูลค่า	อัตราเติบโต (%)	มูลค่า	อัตราเติบโต (%)
จำนวนประชากร (ล้านคน)	1,321.3		1,334.7	
Gross Domestic Product : GDP (พันล้านหยวน)	30,067.0	9.0	33,535.3	8.7
รายได้ในเขตเมือง (หยวน) Urban Per Capita Disposable Income	15,781	8.4	17,175.0	9.8
รายได้ในชนบท (หยวน) Rural Per Capita Disposable Income	4,761	8.0	5,153.0	8.5
ยอดขายปลีกสินค้าผู้บริโภค (พันล้านหยวน)	10,848.8	21.6	12,534.3	15.5
ดัชนีราคาผู้บริโภค		5.9		- 0.7
การส่งออก (พันล้านเหรียญ สหรัฐ.)	1,428.6	17.2	1,201.7	- 16.0
การนำเข้า (พันล้านเหรียญ สหรัฐ.)	1,133.1	18.5	1,005.6	- 11.2

ที่มา: The National Bureau of Statistics of China, Ministry of Commerce of China, และ General Administration of Customs of China.

เศรษฐกิจจีนได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาเพียงแค่ 30 ปีเศษ โดยนับตั้งแต่การปฏิรูปเศรษฐกิจโดยเริ่มทดลองนำกลไกตลาดมาใช้ในปี 1979 ในช่วงสามทศวรรษดังกล่าว อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของ GDP จีนสูงถึงร้อยละ 9.5 และในปี 2001 หลังจากที่จีนได้เข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) รัฐบาลจีนได้ค่อยๆ ททยเปิดเสรีทางการค้าโดยการลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร รวมทั้งได้เข้าไปมีบทบาทในเวทีเศรษฐกิจการค้าโลกมากขึ้น

ตลาดผู้บริโภคจีน

เศรษฐกิจภายในประเทศของจีนมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจีน และการที่จีนเข้าเป็นสมาชิก WTO ซึ่งรัฐบาลจีนต้องเปิดเสรีและเปิดรับการค้าและการลงทุนกับต่างชาติมากขึ้น ส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนสภาพการใช้จ่ายและบริโภคของชาวจีนเช่นกัน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสถานภาพผู้บริโภคจีน ระยะก่อนและหลังเข้าเป็นสมาชิก WTO

ระยะแรกของการปฏิรูป และเปิดประเทศ (1979-2000)	หลังจากที่ได้เข้าเป็นสมาชิก WTO (2001-2009)
รายได้ปานกลางและค่าใช้จ่ายในการดำเนิน ชีวิตปานกลาง	รายได้เพิ่มขึ้น แต่รายจ่ายก็เพิ่มขึ้นด้วย
ทำงานในภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ มีความ มั่นคงด้านการจ้างงาน และมีเงินช่วยผ่อน บ้าน	ไม่มีความมั่นคงในการจ้างงานตลอดชีวิต จึงมีความต้องการจะซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของ ตนเอง
มีการออมระดับปานกลาง มีเงินเพียงพอกับ การซื้อสินค้าอุปโภค เช่น เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น และกล้องถ่ายรูป เป็น ต้น	มีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ การศึกษา ของบุตร การรักษาพยาบาล และการเก็บ ออมหลังเกษียณอายุ

พฤติกรรมและรสนิยมผู้บริโภคจีนรุ่นใหม่

ชาวจีนรุ่นใหม่ที่มีรายได้มากขึ้น และมีความต้องการครอบครองที่พักอาศัยเป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนมีความต้องการครอบครองสินค้าประเภทคงทนเป็นสินค้าส่วนตัวมากขึ้น เช่น รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น นอกจากนี้ คนจีนรุ่นใหม่เริ่มมีการตัดสินใจซื้อโดยพิจารณาจากตราหือของสินค้าเป็นสำคัญ คนจีนรุ่นใหม่จึงนิยมบริโภคสินค้าที่มีแบรนด์ เช่น ยี่ห้อดังของโลก มากขึ้น และลักษณะเด่นอีกด้านของคนจีนรุ่นใหม่โดยเฉพาะผู้ที่มีการศึกษา ได้แก่ การนิยมใช้สื่อทางเทคโนโลยี และรักความสะดวกสบาย ได้มีการเริ่มใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการสั่งซื้อสินค้ามากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าในหมวดหนังสือ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ตลอดจนหมวดสินค้าสไตล์ดีไซน์และอุปกรณ์ ทั้งนี้สามารถแบ่งกลุ่มผู้บริโภคของจีนออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1) ผู้บริโภควัยหนุ่มสาวในเขตเมือง ผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีการศึกษา และมีอายุระหว่าง 18-34 ปี มีความทันสมัยและเปิดรับต่อการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลก และสามารถเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งผู้บริโภคในกลุ่มนี้สามารถรับสื่อในรูปแบบต่างๆ และรู้จักผลิตภัณฑ์ต่างชาติค่อนข้างดี มีการรับแนวคิดใหม่ๆ รวมทั้งมีความรู้ในการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคในกลุ่มนี้บางรายยังพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง จึงมีรายได้ส่วนตัวที่เพียงพอในการซื้อและบริโภคผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้ เนื่องจากยังไม่ต้องแบกรับภาระการผ่อนชำระการซื้อที่อยู่อาศัย

2) ผู้บริโภคในวัยเด็ก/ลูกคนเดียว ผลจากนโยบายของรัฐบาลจีนที่เน้นให้แต่ละครอบครัวมีบุตรได้เพียง 1 คน ทำให้ผู้บริโภคในกลุ่มนี้ ซึ่งอยู่ในวัยแรกเกิด-วัยเด็ก ตลอดจนวัยรุ่นตอนต้น เป็นอีกกลุ่มที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อครอบครัว ทั้งในด้านการศึกษา หนังสือและอุปกรณ์การเรียนของเด็กเล่น เครื่องแต่งกาย คอมพิวเตอร์ ตลอดจนการนิยมซื้อสินค้าที่มีของแถมที่เด็กสามารถนำไปใช้เป็นของประติมากรรมหรือของเล่นได้ เป็นต้น

3) ผู้บริโภคในวัยกลางคน ชาวจีนในกลุ่มนี้มีอายุระหว่าง 45-55 ปี ซึ่งจะมีประสบการณ์ทั้งในช่วงก่อนและหลังปฏิรูปประเทศ มีการรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของจีนที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ทำงานในชนบทหรือเคยทำงานในรัฐวิสาหกิจจึงเป็นกลุ่มที่ต้องสูญเสียรายได้หรือต้องถูกเลิกจ้างงานจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ บางส่วนจะมีทัศนคติแบบอนุรักษ์นิยม เป็นคนหัวเก่าและไม่ชอบลองสินค้าใหม่ๆ การตัดสินใจซื้อจะพิจารณาจากราคาเป็นสำคัญ ก่อนซื้อมักระมัดระวังและต้องคืนเงินเพื่อให้อุ่นใจใช้ชีวิตอยู่รอดได้ในสังคมจีนสมัยใหม่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

4) ผู้บริโภควัยสูงอายุ ผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีอายุ 65 ปีขึ้นไป หากพิจารณาจากสัดส่วนโครงสร้างประชากรของจีน ผู้บริโภควัยสูงอายุกลุ่มนี้คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ความต้องการส่วนใหญ่เน้นไปที่ด้านสุขภาพ มีการบริโภคแบบประหยัดและเรียบง่าย หากแต่มีรายจ่ายเน้นด้านการดูแลสุขภาพที่เพิ่มขึ้น คนกลุ่มนี้บางส่วนสามารถยังชีพได้จากรายได้เงินบำนาญที่ได้จากรัฐบาลจีน

วัฒนธรรมทางธุรกิจและธรรมเนียมปฏิบัติของคนจีน

นอกจากเรื่องของความแตกต่างหลากหลายในแต่ละมณฑลของจีนแล้ว ประเด็นด้านวัฒนธรรมทางธุรกิจของจีนเป็นอีกเรื่องสำคัญ ซึ่งผู้ที่คิดต่อยอดค้าขายหรือทำธุรกิจกับจีนจะต้องเรียนรู้เพราะแม้ว่าคนไทยเชื้อสายจีนจะรู้สึกเหมือนว่า มีความคุ้นเคยกับธรรมเนียมต่างๆ เหล่านี้อยู่แล้วเนื่องจากเป็นวิถีปฏิบัติหรือธรรมเนียมของคนเอเชียส่วนใหญ่ หากแต่ในหลายด้าน วัฒนธรรมทางธุรกิจและวิถีความคิดของชาวจีนในประเทศจีน ก็แตกต่างกับวิถีปฏิบัติที่เกิดขึ้นในประเทศไทย หรือภูมิภาคเอเชียอื่นๆ ตัวอย่างเช่น

(1) สร้างความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และพวกพ้อง

วัฒนธรรมทางธุรกิจของชาวจีน มีการให้ความสำคัญกับการสร้างสายสัมพันธ์ (Guanxi) หรือสร้างความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และยึดเครือข่ายพวกพ้องเป็นสำคัญ (แตกต่างกับระบบตะวันตก ที่เน้นความเป็นตัวเองเป็นหลัก) และถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เก่าแก่ของวัฒนธรรมจีน ซึ่งต้องการแสดงตัวว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม นับเป็นเรื่องสำคัญ เช่น การตั้งสมาคมของคนที่มีเชื้อเดียวกัน เป็นต้น

(2) ฐานะและหน้าตาทางสังคมเป็นเรื่องสำคัญ

นอกจากจะให้ความสำคัญกับฐานะทางด้านตัวเงินแล้ว คนจีนจะให้ความสำคัญกับสถานะทางสังคมและหน้าตาเป็นสำคัญ เพราะนอกจากจะไม่ยอมให้มีการ "เสียหน้า" แล้ว คนจีนยังนิยมการ "ได้หน้า" หรือ "การให้หน้า" แก่คนอื่นด้วย ดังนั้น ในการดำเนินธุรกิจกับคนจีนจึงต้องพึงระวังไม่ให้คู่ธุรกิจต้องเสียหน้า หรือบางครั้งต้องให้ความสำคัญกับการให้หน้าแก่คนที่ควรให้ เช่น การปฏิเสธทางธุรกิจทำให้เกิดการเสียหน้าอย่างคาดไม่ถึงก็ได้ ถ้าหากมีคนอื่นได้รับรู้ถึงการปฏิเสธนั้น โดยเฉพาะคนรอบข้างหรือคู่แข่งของคนที่ถูกปฏิเสธ จึงควรจะใช้ "วิธีการทางอ้อม" เพื่อเลี่ยงการเผชิญหน้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการสื่อสารติดต่อกับคนจีนจะต้องดูความเหมาะสมของ "ระดับชั้น" ในการติดต่อกับ เช่น ผู้ที่ด้อยกว่าไม่สมควรจะเจรจาดูติดต่อกับผู้ที่อยู่ในระดับสูงกว่ามากๆ โดยตรง ซึ่งการพูดคุยเจรจาทงธุรกิจของคนจีนจะนิยมมากันเป็นกลุ่มใหญ่ หรือคณะบุคคลที่มีคนกลาง (พ่อ/แม่สื่อ) ร่วมอยู่ด้วย

(3) วิธีการปฏิบัติของระบบราชการและระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่จีน

แม้ว่าในภาพรวม ปัญหาของระบบราชการจีนอาจจะไม่แตกต่างกับระบบราชการในประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ (รวมทั้งประเทศไทย) หากแต่ระบบราชการของจีนมีความใหญ่โตกว่า มีความซับซ้อน เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการเข้าไปสั่งการหรือควบคุมระบบเศรษฐกิจค่อนข้างมาก นอกจากนี้ จีนมีหลายกระทรวง หลายกรม และหลายหน่วยงานที่อาจจะทำงานซ้ำซ้อนหรืออาจจะมีภารกิจขัดแย้งกันเองทางนโยบาย ผลประโยชน์ และการปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังมีขั้นตอนต่างๆ ในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับเมือง ระดับท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ไปจนถึงระดับส่วนกลาง ซึ่งการที่มีหลายหน่วยงานมาเกี่ยวข้อง ทำให้มีโอกาสที่งานจะล่าช้า สะดุด หรือถูกขวางเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

ในส่วนของวิธีการปฏิบัติงานของคนจีนและเจ้าหน้าที่จีน มีลักษณะสำคัญ ดังนี้ ยังคงมีการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจ ซึ่งจะยึดตามกฎเกณฑ์หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจส่วนบุคคลของผู้อำนาจที่เกี่ยวข้อง ไม่ค่อยมีเส้นแบ่งระหว่างเรื่องขององค์กรกับเรื่องส่วนตัว การตัดสินใจบนพื้นฐานของความเชื่อใจหรือความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และมักจะให้ความสำคัญกับฐานะหรือสถานะทางสังคม ตำแหน่งของผู้ที่มาติดต่อกับ

นอกจากนี้ การตัดสินใจในระบบราชการจีนเป็นแบบ Top-down คือ สั่งการมาจากเบื้องบนเป็นสำคัญ และยังคงมีปัญหาในด้านการประสานงานกันระหว่างหน่วยงาน เนื่องจากไม่ค่อยจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน เว้นแต่จะมีระดับสูงหรือนายสั่งการลงมา แต่ละหน่วยงานหรือแผนกจะทำงานเพื่อประโยชน์ของตนเอง ซึ่งอาจจะต่างกันหรือไม่สอดคล้องกัน และแข่งขันกันเอง เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการค้าขายกับจีน ควรที่มุ่งกลยุทธ์การเจาะตลาดในระดับมณฑล มากกว่าที่จะพิจารณาแค่ระดับประเทศ เนื่องจากจีนมีใช้ตลาดเดียว หากแต่เป็นตลาดที่มีความแตกต่างหลากหลายในแต่ละภูมิภาค และ

นอกเหนือจากตลาดผู้บริโภคจีนซึ่งอยู่ตามมณฑลชายฝั่งทางตะวันออกของประเทศจีนแล้ว มณฑลจีนตอนในทางตะวันตกและทางใต้ของประเทศ ได้แก่ มณฑลเสฉวน (Sichuan Province) และมหานครฉงชิ่ง (Chongqing Municipality) นับเป็นตลาดที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสินค้านำเข้าจากต่างประเทศมากขึ้น จนกล่าวกันว่าเป็นตลาดรอง (second-tier market) ที่สำคัญของจีน

ศักยภาพของมณฑลจีนสำหรับ SMEs ไทย

แม้ว่ามณฑลของจีนที่มีรายได้สูงและประชากรมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นจำนวนมากส่วนใหญ่จะอยู่ตามแถบชายฝั่งทางตะวันออกของประเทศ หากแต่การแข่งขันในมณฑลเหล่านั้นค่อนข้างเข้มข้น และสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ไทยซึ่งยังคงมีข้อจำกัดหลายด้าน อาจจะไม่สามารถแข่งขันในมณฑลชายฝั่งเหล่านั้นได้ จึงควรหันมาให้ความสำคัญกับภูมิภาคอื่นของจีนด้วย โดยเฉพาะภูมิภาคจีนตะวันตก

รัฐบาลกลางของจีนมีนโยบาย “มุ่งสู่จีนตะวันตก” (Go-West Policy) อย่างจริงจังมาตั้งแต่ต้นปี 2000 ที่เริ่มประกาศใช้ “นโยบายพัฒนาภาคตะวันตก” (Xibu Da Kaifa) ส่งผลให้ในช่วงปี 2000-2008 อัตรา GDP ของจีนตะวันตกเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 11.7 ต่อปี และในปี 2009 รัฐบาลกลางของจีนยังได้จัดสรรงบประมาณด้านการลงทุนมากกว่าร้อยละ 43 ของการลงทุนทั้งหมดไปยังจีนตะวันตก เพื่อกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ ส่งผลให้ ในปี 2009 อัตราเติบโตของ GDP จีนตะวันตกขยายตัวถึงร้อยละ 12.5 (สูงกว่าการขยายตัวของ GDP ทั้งประเทศจีน)

ที่สำคัญ จีนตะวันตก นับเป็นภูมิภาคที่สำคัญของจีนซึ่งตั้งอยู่ไม่ห่างจากไทยครอบคลุม 12 มณฑลจีนตะวันตกภายใต้ นโยบาย Go-West Policy

แม้ว่าจีนตะวันตกจะมีจุดอ่อนทางธรรมชาติในการเป็น Landlocked ไม่มีทางออกทะเล หากแต่เป็นภูมิภาคที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร เช่น ถ่านหินและน้ำมันดิบ และได้รับความสำคัญในเชิงนโยบายจากรัฐบาลกลางเสมอมา ส่งผลให้ประชากรมีรายได้มากขึ้น โดยเฉพาะในเขตเมือง

ผู้บริโภคในจีนตะวันตก ซึ่งมีประมาณ 370 ล้านคน มีการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น จากรายงานปี 2009 อัตราการขยายตัวของการค้าปลีก (retail sale) ใน 12 มณฑลจีนตะวันตกรวมกันเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 19 และมีอัตราสูงกว่าอัตราการเติบโตของการค้าปลีกของทั้งประเทศ รวมไปถึงอัตราการขยายตัวของการลงทุนในสินทรัพย์คงที่ในจีนตะวันตกสูงถึงร้อยละ 38.9 มูลค่าราว 3.16 ล้านล้านหยวน ตลอดจนการติดต่อค้าขายกับตลาดโลกมากขึ้น และการหลั่งไหลเข้ามาของเงิน

ลงทุนจากต่างประเทศ มีบริษัทชั้นนำระดับโลกที่ตอบเท้าเข้าไปลงทุนในจีนตะวันตกจำนวนมาก เช่น การลงทุนของ Intel ในเสฉวน

ตารางที่ 3 แสดงสัดส่วนของจีนตะวันตก ต่อประเทศจีนทั้งหมด

ดัชนีทางเศรษฐกิจจีนตะวันตก	สัดส่วนต่อทั้งประเทศจีน (ร้อยละ)
ขนาดพื้นที่	71.4
จำนวนประชากร 370 ล้านคน	27.5
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)	18.3
ผลผลิตอุตสาหกรรม	
- ถ่านหิน	36.6
- น้ำมันดิบ	24.8
- ไฟฟ้า	24.4
- เหล็กกล้า	12.9
มูลค่าการลงทุนในสินทรัพย์คงที่	19.9

ที่มา China Statistical Yearbook 2008 (จีนตะวันตก ประกอบด้วย 6 มณฑล 5 เขตปกครองตนเอง และ 1 มหานคร)

ตัวอย่างมณฑลศักยภาพในจีนตะวันตกเฉียงใต้สำหรับ SMEs ไทย

มณฑลจีนตะวันตกเฉียงใต้ที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ผู้บริโภคมีฐานะดีขึ้น รวมทั้งเศรษฐกิจโดยรวมมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีดังนี้

- **มณฑลเสฉวน (Sichuan)** เป็นมณฑลที่มีขนาด GDP ใหญ่ที่สุดของจีนตะวันตก มีประชากรในมณฑลเสฉวนประมาณ 87.5 ล้านคน ซึ่งมีประชากรมากอันดับ 3 ของประเทศ สำหรับนครเฉิงตู เมืองเอกของมณฑลเสฉวน เป็นทั้งศูนย์กลางด้านการค้าพาณิชย์ การผลิตและการลงทุน ตลอดจนการคมนาคมขนส่งที่สำคัญสำหรับจีนตอนใน โดยมีประชากรกว่า 10 ล้านคน ซึ่งมีการทำงานและมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นหลังจากที่รัฐบาลกลางได้มีนโยบายพัฒนาจีนตะวันตกในปี 2000 เฉิงตูจึงนับเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีกำลังซื้อ นอกจากนี้ นครเฉิงตูยังเป็นศูนย์กลางทางอุตสาหกรรมของมณฑล รัฐบาลจีนได้จัดตั้งนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขึ้นสูงระดับชาติที่นครเฉิงตู โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตหลัก ได้แก่ การผลิตเครื่องจักร อาหาร สินค้าอิเล็กทรอนิกส์และการสื่อสาร

ในนครเฉิงตู มีร้านค้าของต่างชาติเข้ามาเปิดบริการจำนวนมาก รวมทั้งห้างโลตัสของเครือซีพีจากไทย

- **มหานครฉงชิ่ง (Chongqing)** ได้รับการยกระดับเป็น "มหานคร" แห่งที่ 4 ของจีนมาตั้งแต่ปี 1997 (ในอดีตฉงชิ่งเคยเป็นส่วนหนึ่งของมณฑลเสฉวน) และเป็นมหานครของจีนเพียงแห่งเดียวที่อยู่ตอนในทางตะวันตก³ นอกจากนี้ มหานครฉงชิ่งยังถือว่าเป็นเมืองระดับมหานคร (Municipality) ที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยมีประชากรประมาณ 30.90 ล้านคน ปัจจุบัน ฉงชิ่งได้พัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าและธุรกิจที่มีความคึกคักมากขึ้น มีร้านค้าของต่างชาติเข้ามาเปิดบริการจำนวนมาก รวมทั้งห้างโลตัสของเครือซีพีจากประเทศไทย

สำหรับข้อมูลเศรษฐกิจของมณฑลศักยภาพสำหรับ SMEs ไทยโดยละเอียดจะอยู่ในบทที่ 9 ต่อไป

³ มหานครอีก 3 แห่งของจีน ได้แก่ มหานครปักกิ่ง มหานครเซี่ยงไฮ้ มหานครเทียนจิน

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 2 กระบวนการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปจีน

โดยทั่วไปก่อนที่จะมีการส่งออก ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ส่งออกของไทยควรมีการศึกษาข้อมูลและเตรียมการอย่างละเอียดรอบคอบ ซึ่งนอกจากจะต้องศึกษามาตรฐานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับตัวสินค้าโดยตรงแล้ว ผู้ส่งออกยังต้องพิจารณาถึงขั้นตอนและกฎระเบียบในการส่งออกต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาในบทนี้เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของ SMEs ไทยก่อนส่งออกไปจีน เนื่องจากก่อนที่จะเริ่มขั้นตอนการส่งออกสินค้าของ SMEs ไทยไปตลาดจีน ผู้ประกอบการจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ก่อนจะดำเนินการธุรกิจส่งออก และต้องศึกษาข้อกำหนดและดำเนินการตามกฎระเบียบขั้นตอนที่เกี่ยวข้องต่างๆ

หลังจากนั้น เป็นกระบวนการส่งออกไปจีนภายใต้กรอบข้อตกลง ASEAN-China FTA แบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ โดยละเอียด เริ่มตั้งแต่ศึกษาว่า ประเทศจีนมีการกำหนดเงื่อนไขใดเป็นพิเศษ ซึ่งผู้ส่งออกจะต้องดำเนินการก่อน เช่น กรณีที่ต้องติดเครื่องหมายบังคับ CCC ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มกระบวนการส่งออกไปจีน ตามด้วยขั้นตอนการตรวจสอบว่าสินค้าที่จะส่งออกไปจีนจะสามารถได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามข้อตกลง ASEAN-China FTA หรือไม่ เป็นต้น

ตลอดจน ขั้นตอนทางปฏิบัติในการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปตลาดจีน ซึ่งเริ่มต้นจากการติดต่อเพื่อเสนอขายสินค้า SMEs ของไทยให้กับลูกค้าในประเทศจีน เอกสารประกอบการส่งออก การทำประกันภัยสินค้า การชำระเงินค่าสินค้า และอื่นๆ ไปจนถึงขั้นตอนที่ส่งออกสินค้าไปถึงมือลูกค้าในจีน และเนื้อหาส่วนสุดท้ายเป็น ขั้นตอนหลังการส่งออกสินค้าไปจีน เช่น การเรียกเก็บค่าสินค้า รูปแบบต่างๆ ในการชำระค่าสินค้า เช่น การเปิด L/C การชำระแบบ D/P การชำระแบบ D/A และการขอชดเชย/รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากรัฐบาลไทย เป็นต้น

บทที่ 2 กระบวนการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปจีน

โดยทั่วไปแล้ว ก่อนที่จะส่งออก ผู้ประกอบการและผู้ส่งออกของไทยควรมีการศึกษาข้อมูลและเตรียมการอย่างละเอียดรอบคอบ นอกจากจะต้องศึกษามาตรฐานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับตัวสินค้าโดยตรงแล้ว ผู้ส่งออกยังต้องพิจารณาถึงขั้นตอนและกฎระเบียบในการส่งออกต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การเตรียมความพร้อมของ SMEs ไทยก่อนส่งออกไปจีน

ก่อนที่จะเริ่มขั้นตอนการส่งออกสินค้าของ SMEs ไทยไปตลาดจีน ผู้ประกอบการจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ก่อนจะดำเนินธุรกิจส่งออก และต้องศึกษาข้อกำหนดและดำเนินการตามกฎระเบียบขั้นตอนที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

(1) การจดทะเบียนพาณิชย์ เช่น จดทะเบียนการเป็นกิจการร้านค้าเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ บริษัทจำกัด หรือ ห้างหุ้นส่วน โดยในการเป็นห้างหุ้นส่วน ยังสามารถแบ่งย่อยเป็น 2 ประเภท คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เป็นต้น

สำหรับสถานที่ในการจดทะเบียนพาณิชย์ มีทั้งในส่วนกลางและต่างจังหวัด

สถานที่ในการจดทะเบียนพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 1 (มหาราช)	โทรศัพท์ 0-2622-0569 ถึง 70
• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 2 (ถนนพระราม 6)	โทรศัพท์ 0-2618-3340 ถึง 41 และ 45
• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 3 (รัชดาภิเษก)	โทรศัพท์ 0-2276-7266
• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 4 (สีลม)	โทรศัพท์ 0-2630-4696 ถึง 97
• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 5 (รัชดาภิเษก)	โทรศัพท์ 0-2276-7255-6
• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 6 (ศรีนครินทร์)	โทรศัพท์ 0-2722-8366, 68 และ 77
• สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 7 (รัชดาภิเษก)	โทรศัพท์ 0-2276-7251 และ 53
• ส่วนจดทะเบียนธุรกิจกลาง (อาคารกรมพัฒนาธุรกิจ จังหวัดนนทบุรี)	โทรศัพท์ 0-2547-4423 ถึง 24

สำหรับผู้ประกอบการที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร สามารถจดทะเบียนพาณิชย์ได้ที่ สำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัด ในจังหวัดต่างๆ

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังสามารถจดทะเบียนพาณิชย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ที่เว็บไซต์ของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ <http://www.dbd.go.th>

(2) การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และการขอมีเลขและบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

หลังจากจดทะเบียนพาณิชย์แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การติดต่อกรมสรรพากรเพื่อขอรับ หมายเลขและบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ทั้งนี้ ในกรณีที่มียารับจากการขายสินค้า หรือให้บริการเกินกว่า 1.2 ล้านบาทต่อปี จะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม อย่างไรก็ตาม มีผู้ประกอบการบางประเภท ที่ไม่ต้องจดทะเบียน หรือได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การส่งออกของผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งผู้ประกอบการจะได้รับการยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย แต่ธุรกิจดังกล่าวนี้ก็สามารถขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้

สำหรับสถานที่ในการติดต่อขอรายละเอียดและจดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สำนักงานสรรพากรเขต สำนักงานสรรพากรเขต (สาขา) หรือ สำนักงานสรรพากรที่สถานประกอบการตั้งอยู่ หรือ สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ในกรณีอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร สามารถติดต่อได้ที่ สำนักงานสรรพากรอำเภอ สำนักงานสรรพากรอำเภอ (สาขา) หรือ สำนักงานสรรพากรกิ่งอำเภอที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(3) การลงทะเบียนผู้ผ่านพิธีการศุลกากร

ในการดำเนินธุรกิจส่งออก ผู้ส่งออกต้องดำเนินการตามขั้นตอนพิธีการศุลกากร โดยเริ่มต้นจากการลงทะเบียนผู้ส่งออกกับกรมศุลกากร และ/หรือ การลงลายมือชื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อความถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว ในการส่งมอบสินค้าไปยังต่างประเทศ ไม่ว่าจะดำเนินการพิธีการส่งออกด้วยตนเอง หรือผ่านตัวแทนออกของ ทั้งนี้ ผู้ส่งออกสามารถยื่นคำขอลงทะเบียนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ รายละเอียดการลงทะเบียนและสถานที่ติดต่อมีดังนี้

-- การยื่นแบบคำขอลงทะเบียน

ผู้ประกอบการสามารถยื่นแบบคำขอลงทะเบียนด้วยตนเอง หรือจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นไปยื่นแบบคำขอลงทะเบียนแทน โดยผู้ประกอบการจะต้องทำหนังสือมอบอำนาจ (หนังสือหัวกระดาษบริษัท/ห้าง/ร้าน) ให้กระทำการยื่นแบบคำขอลงทะเบียนแทน พร้อมติดอากรแสตมป์ 10 บาท

-- สถานที่ยื่นคำขอลงทะเบียน

1. ฝ่ายทะเบียนและสิทธิพิเศษ กลุ่มงานมาตรฐานพิธีการและราคาศุลกากร

อาคาร 120 ปี กรมศุลกากร โทร 0-2249-0431- 40

2. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานศุลกากร หรือด่านศุลกากรทุกแห่ง

-- ค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียน

ผู้ประกอบการไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการลงทะเบียน เว้นแต่ค่าอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร สำหรับการมอบอำนาจให้บุคคลธรรมดาในการผ่านพิธีการศุลกากร ให้ติดอากรแสตมป์ 30 บาท เป็นรายตัวบุคคล

-- อายุทะเบียน

ผู้ประกอบการที่ลงทะเบียนผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร (Paperless) สามารถผ่านพิธีการศุลกากรได้โดยไม่มีวันหมดอายุ ยกเว้นผู้ประกอบการที่ลงทะเบียนเป็นตัวแทนออกของผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร (ทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา) ทะเบียนจะมีอายุ 3 ปี นับแต่วันขออนุญาตเป็นตัวแทนออกของ หรือลงทะเบียนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกของตามประกาศกรมศุลกากรที่ 13/2549

-- การแสดงตนเพื่อผ่านพิธีการศุลกากร

เมื่อได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนแล้ว ในการผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ในการนำของเข้าหรือการส่งของออก หรือการดำเนินการในเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร หรือการชดเชยค่าภาษีอากรรวมถึงการดำเนินการระบวนการทางศุลกากรทุกขั้นตอนให้ใช้บัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารแสดงตนอื่นๆ เช่น หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวที่ทางราชการออกให้โดยระบุหมายเลขประจำตัวประชาชนไว้ และไม่ต้องแสดงบัตรผ่านพิธีการศุลกากรในรูปแบบใดอีก

ทั้งนี้ ขั้นตอนการส่งออกไปประเทศจีน โดยทั่วไป ผู้ส่งออกของไทยมีวิธีการในการดำเนินพิธีการศุลกากร 3 รูปแบบหลัก คือ

- 1) บริษัทผู้ส่งออกเป็นผู้ดำเนินการเตรียมเอกสารเอง จากนั้นจะใช้บริษัทตัวแทนออกของ ในการเดินเอกสารกับกรมศุลกากร
- 2) บริษัทมีแผนกตัวแทนออกของ ในการดำเนินการด้านการส่งออกและติดต่อฝ่ายศุลกากรเอง
- 3) บริษัทมอบความรับผิดชอบด้านการเดินพิธีการศุลกากรให้กับผู้รับเหมาที่เป็นบริษัทตัวแทนออกของ คู่ค้าทั้งหมด

กระบวนการส่งออกไปจีนภายใต้กรอบข้อตกลง ASEAN-China FTA

ขั้นตอนแรก

ขั้นตอนนี้สำคัญมาก ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องศึกษาว่าประเทศผู้นำเข้า (จีน) ต้องการการรับรองเกี่ยวกับเรื่องใดเป็นพิเศษ ผู้ส่งออกจะต้องดำเนินการขอใบรับรองประเภทนั้นก่อน เช่น กรณีของเครื่องหมายบังคับ CCC ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนส่งออกไปจีน

เอกสารที่ใช้ประกอบ ใบรับรองมาตรฐานหรืออื่นๆ ตามข้อกำหนดของประเทศจีน
หน่วยงานที่ติดต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจีน

ขั้นตอนที่สอง

ตรวจสอบว่าสินค้าที่จะส่งออกสามารถได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามข้อตกลง ASEAN-China FTA หรือไม่ (หากมี ก็ต้องดำเนินการขอใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า)

เอกสารที่ใช้ประกอบ ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า

หน่วยงานที่ติดต่อ สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ หรือ สายด่วนการค้าต่างประเทศ 1385

หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin: C/O) มี 2 แบบหลัก ดังนี้

แบบที่ 1 เป็นหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดทั่วไป ซึ่งออกให้กับประเทศผู้นำเข้า เพื่อยืนยันว่าสินค้านั้นผลิตขึ้นในประเทศที่ส่งออกจริง

หน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบบที่ 1 ได้แก่

1. สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยมีหน่วยงานที่ให้บริการออกหนังสือรับรองรวม 4 แห่งคือ

- สำนักบริการการค้าต่างประเทศ อาคารกรมการค้าต่างประเทศ ชั้น 3 เลขที่ 44/100 ถ.สนามบินน้ำ-นนทบุรี ต.บางกระสอบ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
- สำนักบริการการค้าต่างประเทศ อาคารคลังสินค้า ชั้น 3 ห้อง 311 ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ โทรศัพท์ 0-2504-2714, 0-2504-2713 โทรสาร 0-2504-2713
- สำนักบริการการค้าต่างประเทศ อาคารกองตรวจสินค้าขาออกกรมศุลกากร ท่าเรือกรุงเทพฯ โทรศัพท์ 0-2249-2106, 0-2240-2232 โทรสาร 0-2249-2106
- สำนักบริการการค้าต่างประเทศ ณ ศูนย์บริการส่งออกแบบเบ็ดเสร็จ อาคารกรมส่งเสริมการค้าส่งออก โทรศัพท์ 0-2512-0123 ต่อ 817

2. สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 1 (เชียงใหม่)
ถ.สนามบิน ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 52000 โทรศัพท์ 0-5327-4671-2 โทรสาร 0-5327-7901
E-mail: oftcm@mocnet.moc.go.th
3. สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 2 (หาดใหญ่)
5 ถ.ศรีภูวนารถใน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทรศัพท์ 0-7425-2501-2 โทรสาร 0-7425-2501
E-mail: oftcb@hotmail.com
4. สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 3 (ชลบุรี)
334/1 หมู่ที่ 10 ถ.สุขุมวิท ต.บางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20210 โทรศัพท์ 0-3834-1174 โทรสาร 0-3834-1173
E-mail: oftcb@hotmail.com
5. สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 4 (สระแก้ว)
ศาลากลางจังหวัดสระแก้ว ถ.สุวรรณศร อ.เมือง จ.สระแก้ว 27000 โทรศัพท์ 0-3742-1013 โทรสาร 0-3742-1167
E-mail: oftsk@thaimail.com
6. สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 5 (หนองคาย)
อาคารสำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย ชั้น 2 (หลังเดิม) ศูนย์ราชการจังหวัดหนองคาย ต.หนองกอมเกาะ
อ.เมือง จ.หนองคาย 43000 โทรศัพท์ 0-4241-3373-76
7. สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต 6 (เชียงราย)
157 สามแยกแม่ยาว ถ.ชูปเปอร์ไฮเวย์ ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย 57000
8. สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
150 ถ.ราชปพิช เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
โทรศัพท์. +66(0) 2622-1860-76 โทรสาร. +66(0) 2225-3372 P.O.BOX 2-146
e-mail: tcc@thaiechamber.com
9. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โซนซี ชั้น 4 60 ถนนรัชดาภิเษกตัดใหม่ แขวงคลองเตย เขต
คลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทร . (66-2) 345-1000 โทรสาร. (66-2) 345-1296-99 | อีเมล : information@off.fti.or.th

แบบที่ 2 เป็นหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าที่ออกให้กับประเทศผู้นำเข้าตามข้อตกลงการค้าเสรีหรือข้อตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษต่างๆ เช่น ภายใต้ข้อตกลง ASEAN-China FTA; ACFTA ผู้ส่งออกไทยสามารถใช้แบบฟอร์ม E สำหรับใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในการส่งออกไปยังประเทศจีน

หน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบบที่ 2 ได้แก่ กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

สำหรับหลักฐานในการยื่นขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (C/O) ได้แก่

1. ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice)
2. ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading - B/L) หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill) หรือ เอกสารแสดงการขนส่งสินค้าอื่นๆ

หมายเหตุ: 1. สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนามประทับตราสำคัญของบริษัท ในสำเนาเอกสารรับรองความถูกต้อง

2. เปิดให้บริการขอหนังสือรับรอง ด้วยระบบ EDI ผ่านทาง Internet โดยยื่น ใบสมัครใช้บริการด้วยระบบ EDI ต่อกรมการค้าต่างประเทศ

หน่วยงานที่ติดต่อ

- สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ หรือสายด่วนกรมการค้าต่างประเทศ 1385
- กลุ่มงานหนังสือสำคัญแหล่งกำเนิดสินค้า
โทรศัพท์: 0-2547-4753 โทรสาร: 0-2547-4753
- สำนักงาน ณ อาคารคลังสินค้า ท่าอากาศยานกรุงเทพ
โทรศัพท์: 0-2504-2713-4 โทรสาร: 0-2504-2713
- สำนักงาน ณ กองตรวจสินค้าขาออก กรมศุลกากร ท่าเรือกรุงเทพ
โทรศัพท์: 0-2249-2106, 0-2240-2232 โทรสาร: 0-2240-2232
- สายด่วนกรมศุลกากร 1164

ค่าใช้จ่ายในการขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (C/O)	30 บาท
ระยะเวลาดำเนินงาน	40-60 นาที

สำหรับขั้นตอนในการตรวจสอบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามความตกลง ASEAN-China FTA หรือ Form E มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form E (ต่ออายุทุกปี)

หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ

1. คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form E
2. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน
3. สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20)
4. สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ รง.4) กรณีที่เป็นโรงงานผู้ผลิต

หมายเหตุ: 1. สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนามประทับตราสำคัญของบริษัท ในสำเนาเอกสารรับรองความถูกต้อง

2. เปิดให้บริการขอหนังสือรับรอง ด้วยระบบ EDI ผ่านทาง Internet โดยยื่นใบสมัครใช้บริการด้วยระบบ EDI ต่อ กรมการค้าต่างประเทศ

หน่วยงานที่ติดต่อ สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ หรือ
สายด่วนกรมการค้าต่างประเทศ 1385

ค่าใช้จ่าย ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form E 20 บาท

ระยะเวลาดำเนินงาน 4 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ยื่นแบบคำขอหนังสือรับรอง Form E ในการลดหย่อนภาษีนำเข้าในจีน

หลักฐาน/เอกสาร ประกอบ

1. สำเนาใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice)
2. สำเนาใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading - B/L) หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill) หรือเอกสารแสดงการขนส่งสินค้าอื่นๆ
3. หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป

หมายเหตุ: 1. สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนามประทับตราสำคัญของบริษัท ในสำเนาเอกสารรับรองความถูกต้อง

2. เปิดให้บริการขอหนังสือรับรอง ด้วยระบบ EDI ผ่านทาง Internet โดยยื่นใบสมัครใช้บริการด้วยระบบ EDI ต่อกรมการค้าต่างประเทศ

หน่วยงานที่ติดต่อ

- สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ หรือ สายด่วน
กรมการค้า

ต่างประเทศ 1385

- กลุ่มงานหนังสือสำคัญแหล่งกำเนิดสินค้า

โทรศัพท์: 0-2547-4753

โทรสาร: 0-2547-4753

- สำนักงาน ณ อาคารคลังสินค้า ท่าอากาศยานกรุงเทพ

โทรศัพท์: 0-2504-2713-4

โทรสาร: 0-2504-2713

- สำนักงาน ณ กองตรวจสินค้าขาออก กรมศุลกากร ท่าเรือกรุงเทพ

โทรศัพท์: 0-2249-2106, 0-2240-2232

โทรสาร: 0-2240-2232

- สายด่วนกรมศุลกากร 1164

ค่าใช้จ่าย ในการขอหนังสือรับรอง Form E 30 บาท

ระยะเวลาดำเนินงาน 40-60 นาที

ขั้นตอนที่สาม : กระบวนการ/วิธีการทางศุลกากรในการส่งออกจากไทย

เอกสารที่ใช้ประกอบ เช่น

-- ใบขนส่งสินค้าขาออก (กศก.101)

-- บัญชีราคาสินค้า (Invoice) เท่าจำนวนใบขนสินค้าขาออกที่ยื่นทั้งหมด

-- บัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อ (Packing List)

-- ใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งออกสินค้า

-- บัญชีแสดงหมายเลขคอนเทนเนอร์

-- ใบกำกับใบขนสินค้า

-- เอกสารสำคัญอื่นๆ (ถ้าตามเงื่อนไขเฉพาะกรณี) เช่น

* ใบอนุญาตให้ส่งออก หนังสือรับรอง หนังสือกำกับ ใบเบิกทางของส่วนราชการ

ที่ควบคุม

* แบบธุรกิจต่างประเทศ (แบบ ร.ต.1) สำหรับสินค้าส่งออกที่มีมูลค่ามากกว่า 5

แสนบาท

* คำร้องขอทำการตรวจสินค้า และบรรจุเข้าสู่ตู้คอนเทนเนอร์

* ใบแนบใบขนส่งสินค้าขาออก ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก.113)

ในขั้นตอน/กระบวนการผ่านพิธีการศุลกากร ผู้ส่งออกสามารถเลือกทำได้ 2 ระบบ ได้แก่

✓ **ระบบ Manual**

ขั้นตอนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

1. รับใบขนส่งสินค้า ตรวจสอบพิธีการลงทะเบียนและสินค้าออกเลขที่ใบขนส่งสินค้า
2. เจ้าหน้าที่ประเมินตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องประเมินราคาสินค้าตรวจสอบการขอเอกสาร/

ตรวจสอบพิกัด/ราคา

3. บันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
4. รับชำระภาษีอากร เงินประกัน หนังสือธนาคารค้ำประกัน
5. ลงทะเบียนตรวจปล่อยสินค้า
6. กำหนดชื่อผู้ตรวจปล่อยสินค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ตรวจสอบ
7. เจ้าหน้าที่ตรวจของทุก Shipment บันทึกผลการตรวจปล่อย เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
8. ควบคุมการบรรจุของเข้าตู้คอนเทนเนอร์
9. นำของออกจากการท่าเรือ ฯ ผ่านการตรวจสอบสินค้าของศุลกากร

หน่วยงานที่ติดต่อ

ส่วนการส่งออก กรมศุลกากร

โทรศัพท์ : 0-2667-7242-43

โทรสาร : 0-2671-5331

สายด่วนกรมศุลกากร 1164

ค่าใช้จ่าย

1. ค่าธรรมเนียมใบขนส่งสินค้า 200 บาท
2. ค่าบันทึกข้อมูลเข้าระบบ 70 บาท

ระยะเวลาดำเนินงาน

20 นาที

✓ **ระบบ EDI**

ผู้ส่งออกต้องจดทะเบียนเป็นผู้ใช้ EDI โดยตรงกับกรมศุลกากรและเลือกใช้บริการของบริษัทเอกชนผู้ให้บริการ EDI

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นที่ 1

1. บันทึกข้อมูล Invoice และใบขนส่งสินค้า ผ่านโปรแกรมจัดทำใบขนสินค้า เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งออก

2. ส่งข้อมูลผ่านสายสื่อสาร เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร
3. เครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรรับข้อมูลตรวจสอบความถูกต้อง ออกเลขที่ใบขนสินค้ากำหนดเงื่อนไขการตรวจสอบของ (Green Line¹, Red line) แจ้งให้ผู้ส่งออกทราบผ่านสายสื่อสาร

ขั้นที่ 2

1. ผู้ส่งออกพิมพ์ใบขนสินค้า
2. ชำระค่าภาษีอากร ณ ที่ทำการศุลกากร (ถ้ามี)
3. ใบขนสินค้าและเอกสารประกอบ

หน่วยงานที่ติดต่อ

ส่วนการส่งออก กรมศุลกากร

โทรศัพท์ : 0-2667-7242-43

โทรสาร : 0-2671-5331

สายด่วนกรมศุลกากร 1164

ค่าใช้จ่าย

ไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

ระยะเวลาดำเนินงาน

ขึ้นอยู่กับระบบของซอฟต์แวร์

ตาราง สรุปขั้นตอนทางด้านพิธีการศุลกากรในประเทศไทย ในการส่งออกสินค้า

ระบบ Manual	ระบบ EDI
<ul style="list-style-type: none"> -ผู้ส่งออก/ตัวแทน ยื่นใบขนสินค้าพร้อมเอกสารประกอบผ่านพิธีการที่หน่วยงานพิธีการ -เจ้าหน้าที่ออกใบขนให้และลงทะเบียนรับ -เจ้าหน้าที่ตรวจสอบพิธีการ, พิกัด, ราคา และใบรับรองใบขนสินค้า -เจ้าหน้าที่บันทึกใบขนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ -ชำระภาษี (ถ้ามี) -ตรวจปล่อยสินค้าและรับบรรทุก 	<ul style="list-style-type: none"> -ผู้ส่งออก/ตัวแทน ยื่นข้อมูลในใบขนสินค้าด้วยระบบ EDI เครื่องจะบอกสถานะว่าเป็นใบขนสินค้า Red Line หรือ Green Line -ถ้าเป็น Red Line นำใบขนสินค้ายื่นหน่วยพิธีการตรวจสอบพิธีการ, พิกัด, ราคา และใบรับรองใบขนสินค้า - เจ้าหน้าที่ปลด Profile -เจ้าหน้าที่ลงบัญชีควบคุมในใบขนสินค้า - ถ้าเป็น Green Line ผ่านมาถึงขั้นตอนชำระภาษีเลย (ถ้ามี) - ตรวจปล่อยสินค้าและรับบรรทุก

¹ ผู้ส่งออกส่วนใหญ่จะใช้ระบบ Green Line ในการส่งออก โดยที่ผู้ส่งออกสามารถนำสินค้าไปตรวจปล่อยเพื่อส่งออกได้เลยโดยไม่ต้องไปพบเจ้าหน้าที่ประเมินอากร ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ส่งออก ทำให้ประหยัดเวลาและส่งออกสินค้าได้ง่ายขึ้น

ขั้นตอนทางปฏิบัติในการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปตลาดจีน

ในการส่งออกไปตลาดจีน ผู้ส่งออก SMEs จำเป็นที่จะต้องศึกษาขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติต่างๆ ในการส่งออกสินค้าให้ละเอียดรอบคอบ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนรวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการส่งออก ดังต่อไปนี้

1) การเสนอขายสินค้าต่อลูกค้าจีน

จุดเริ่มต้นสำคัญในการส่งออกไปจีน คือ การติดต่อเพื่อเสนอขายสินค้า SMEs ของไทยให้กับลูกค้าในประเทศจีน โดยทั่วไป ฝ่ายขายของบริษัทผู้ส่งออกจะติดต่อเสนอราคากับลูกค้าจีน พร้อมทั้งออกใบเสนอราคา (Performa Invoice)

เมื่อลูกค้าจีนได้ยืนยันคำสั่งซื้อกับทางบริษัทแล้ว ผู้ส่งออกจะต้องจัดเตรียมสัญญาซื้อขาย (Sales Contract) ซึ่งแสดงรายละเอียดของสินค้าตามคำสั่งซื้อ และเอกสารประกอบอื่นๆ โดยรายละเอียดในสัญญาซื้อขาย จะประกอบไปด้วย

- ชื่อ ที่อยู่ของลูกค้าจีนและรายละเอียดอื่นๆ ในการติดต่อ
- รายละเอียดของสินค้า
 - ประเภทของสินค้า
 - วิธีการบรรจุ และ ระบุน้ำหนักของสินค้าแต่ละรายการ
 - น้ำหนักและจำนวนสินค้า
- ราคาและเงื่อนไขการชำระค่าสินค้า
 - รายละเอียดของราคาต่อหน่วยจำแนกตามประเภทสินค้า
 - ราคารวมทุกรายการสินค้า (ระบุทั้งตัวเลข และตัวอักษร)
 - เงื่อนไขการชำระค่าสินค้า

(ดูรายละเอียดในหัวข้อ การเรียกเก็บเงินค่าสินค้า ในส่วนถัดไป)
- เงื่อนไขการส่งมอบสินค้า (Term of Shipment) (ดูรายละเอียดในส่วนถัดไป)
- ภาระในการทำประกันภัยขนส่ง
- อื่นๆ สามารถระบุได้ในส่วนของหมายเหตุ เช่น
 - วิธีการไกล่เกลี่ยเมื่อเกิดกรณีพิพาททางการค้า
 - ผู้รับผิดชอบการทำพิธีการศุลกากร
 - ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย และความเสียหายจากความเสียหายหรือสูญหายอัน

สืบเนื่องมาจากการขนส่งสินค้า เป็นต้น

เมื่อผู้ส่งออกได้เสนอสัญญาซื้อขายให้ลูกค้าเงินแล้ว ลูกค้าเงินจะต้องลงนามยืนยันคำสั่งซื้อและส่งสัญญากลับมาภายใน 1 วัน (ในกรณีที่ลูกค้าเงินไม่ยืนยันกลับมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ทางบริษัทสามารถดำเนินการยกเลิกสัญญาซื้อขายและยกเลิกการแก้ไขใดๆในสัญญาฉบับนั้น)

หมายเหตุ: ผู้ส่งออกอาจยึดถือแนวทางการทำสัญญา ICC Model International Sale Contract ที่ได้รับการออกแบบโดย หอการค้านานาชาติ (International Chamber of Commerce)

เงื่อนไขหรือข้อตกลงในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ

1) ข้อตกลงด้านคุณภาพสินค้า เช่น

- การระบุให้ชัดเจนว่าจะตรวจสอบคุณภาพโดยใช้มาตรฐานจากสินค้าตัวอย่าง หรือมาตรฐานสากลที่กำหนดโดยสมาคมการค้าหรือหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพสินค้าหน่วยงานใด
- การตรวจสอบคุณภาพจะกระทำเมื่อสินค้าลงเรือหรือเมื่อสินค้าถึงปลายทาง ฝ่ายใดเป็นผู้ตรวจสอบและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้านตรวจสอบ และหากสินค้ามีคุณภาพต่ำกว่าที่ตกลงกันจะดำเนินการอย่างไร

2) ข้อตกลงด้านปริมาณสินค้า เช่น

- ระบุหน่วยที่ใช้วัดปริมาณสินค้า
- วิธีคำนวณการหักน้ำหนักภาชนะบรรจุ
- ใช้น้ำหนักก่อนบรรจุหรือน้ำหนักเมื่อสินค้าส่งถึงปลายทางเป็นเกณฑ์
- หากปริมาณสินค้าต่างจากข้อตกลง จะดำเนินการอย่างไร

3) ข้อตกลงด้านราคาสินค้า เช่น

- ใ้ราคาใดในการคำนวณมูลค่าสินค้า เช่น ราคา FOB, C&F หรือ CIF
- สกุลเงินที่ใช้ชำระ

4) ข้อตกลงด้านการส่งมอบสินค้า เช่น

- การระบุยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง
- ระยะเวลาการส่งมอบ
- การดำเนินการหากส่งมอบสินค้าล่าช้ากว่ากำหนด

5) ข้อตกลงด้านการชำระค่าสินค้า เช่น

- ชำระเงินในช่วงก่อนส่งมอบ ระหว่างการส่งมอบ หรือหลังจากส่งมอบสินค้าแล้ว
- ระบุวิธีการชำระเงิน และเงื่อนไขของวิธีการชำระเงินแต่ละประเภทให้ชัดเจน เช่น การโอน เงินทางโทรเลข การเปิด L/C, D/P หรือ D/A

นอกจากข้อตกลงสำคัญๆ เหล่านี้แล้ว ยังมีข้อตกลงปลีกย่อยที่ควรกำหนดให้ชัดเจนในสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ คือ

1. การตกลงเกี่ยวกับประเภท และรูปแบบบรรจุภัณฑ์
2. ภาระความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน
3. เงื่อนไขการประกันภัย
4. การตกลงเกี่ยวกับเหตุสุดวิสัยที่เกิดขึ้น เช่น ภัยธรรมชาติและสงคราม ซึ่งมีผลให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สามารถทำตามสัญญาซื้อขายได้ หรือ ข้อตกลงเกี่ยวกับการฟ้องร้องเมื่อเกิดข้อขัดแย้งขึ้น เช่น

- จะทำการฟ้องร้องต่อศาลประเทศผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า
- จะใช้กฎหมายของประเทศใด
- ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย หากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาซื้อขาย

2) การวางแผนการจัดส่ง

หลังจากที่ได้ตกลงทำสัญญาซื้อขายแล้ว จะต้องมีการวางแผนการจัดส่ง ดำเนินการโดย เริ่มจากฝ่ายการตลาดจะต้องจัดทำชุดเอกสารเพื่อนำส่งให้ฝ่ายจัดส่ง (Logistic Department) ใช้ในการวางแผนการจัดส่ง ประกอบด้วย

(1) สัญญาขายที่มีการลงนามของผู้มีอำนาจในการทำสัญญา

(2) เอกสารแสดงหลักฐานการชำระเงิน

* กรณี L/C ต้องรอ Letter of Credit จากลูกค้านำเข้า (สำเนาหรือต้นฉบับ)²

* กรณี T/T advance ต้องใช้ใบโอนเงิน (Transfer Slip) ที่เป็นฉบับจริงเท่านั้นในการยืนยันการชำระเงินจากลูกค้านำเข้า³

* กรณี D/P ต้องมี FAX หรือ E-mail ยืนยันจากลูกค้านำเข้า⁴

² การชำระเงินโดย Letter of Credit: L/C ซึ่งเป็นตราสารหรือหนังสือรับรองการชำระเงินที่ออกโดยธนาคารของผู้นำเข้าออกให้แก่ผู้รับประโยชน์ (ผู้ส่งออก) เพื่อรับรองว่า เมื่อผู้รับประโยชน์ปฏิบัติตามเงื่อนไขของเครดิตทุกประการแล้ว ธนาคารผู้เปิดเครดิตจะชำระเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์

³ การชำระโดยตรงด้วยการโอนเงินก่อนส่งสินค้า (T/T in advance) ผู้ซื้อชำระเงินค่าสินค้าให้แก่ผู้ขายด้วยการโอนเงินก่อนการส่งมอบสินค้า การซื้อขายในลักษณะนี้ ผู้ซื้อมีโอกาสที่จะเสียเปรียบหากผู้ขายไม่ส่งสินค้าให้ ในภายหลัง ดังนั้น การตกลงชำระเงินในลักษณะนี้ ผู้ซื้อและผู้ขายต้องเป็นทำธุรกิจร่วมกันมานาน เพราะใช้ความไว้วางใจเป็นพื้นฐานในการรับประกัน

⁴ การชำระแบบ D/P (Documents Against Payment) เป็นการซื้อขายสินค้าในลักษณะที่มีการส่งมอบสินค้าก่อนและจ่ายเงินทีหลัง ผู้ส่งออกจะส่งเอกสารใบตราส่งพร้อมทั้งเอกสารการเรียกเก็บเงินผ่านธนาคารตัวกลาง ผู้นำเข้าจะสามารถรับเอกสารเพื่อไปแลกสินค้าได้ ก็ต่อเมื่อมีการชำระเงินค่าสินค้านั้นทันที การตั้งเงื่อนไขแบบ D/P นี้ทำให้ผู้ส่งออกสามารถลดความเสี่ยงลงได้

(3) ใบ Shipping Instruction (SI) เป็นเอกสารที่แสดงรายละเอียดตามที่ลูกค้าจีนร้องขอ เช่น การระบุผู้รับสินค้า, สถานที่ที่จะส่งสินค้า ระบุท่าเรือที่จะส่งสินค้า และเอกสารอื่นๆที่ลูกค้าจีนต้องการเพิ่มเติม

เมื่อฝ่ายจัดส่ง (Logistic Department) ได้รับชุดเอกสารแล้วจะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบชุดเอกสารที่ฝ่ายการตลาดจัดส่งมา เช่น

- สัญญาซื้อขาย (Sales Contract) ต้องมีการลงนามของผู้มีอำนาจในการลงนามอนุมัติ และต้องมีตราประทับของบริษัทด้วย
- หลักฐานการชำระเงิน
 - * กรณี L/C ต้องมี Letter of Credit แนบมาด้วย
 - * กรณี T/T advance ต้องมีใบโอนเงิน (transfer slip) ฉบับจริง

(2) วางแผนการจัดส่ง

ฝ่ายจัดส่ง (Logistic Department) จะต้องวางแผนการจัดส่งของสินค้าทั้งในระยะใกล้ (ภายในเดือนนั้น) และระยะไกล (ภายใน 1-2 เดือนข้างหน้า) และรวบรวมข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนการจัดส่ง ได้แก่

- * ประเภทของสินค้า ระดับเกรดของสินค้า และลักษณะในการบรรจุสินค้า
- * เงื่อนไขทางการค้า โดยจะระบุว่า จะใช้ราคาใดในการคำนวณมูลค่าสินค้า เช่น ราคา FOB⁵ ราคา C&F⁶ หรือราคา CIF⁷
- * ระยะเวลาในการจัดส่งสินค้า
- * เงื่อนไขการจัดส่งพิเศษของลูกค้าบางราย เช่น ลูกค้าประจำ ลูกค้ารายใหญ่ เป็นต้น
- * สถานที่ปลายทางในการรับสินค้า (Destination) เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกสายเดินเรือขนส่ง (Shipping Line), ค่าระวางเรือ (Freight) และพื้นที่ในการรองรับการจัดส่งสินค้า (Space)
- * Shipping Instruction ของลูกค้าจีน

(3) เมื่อจัดทำแผนการจัดส่งเสร็จแล้ว ฝ่ายจัดส่ง (Logistic Department) ต้องแจ้งแผนการจัดส่งและแจ้งปริมาณสินค้าที่จะต้องจัดส่งให้ฝ่ายโรงงานทราบล่วงหน้า

(4) เมื่อได้รับการยืนยันรับทราบแผนในการจัดส่งจากฝ่ายโรงงานแล้ว ฝ่ายจัดส่ง (Logistic Department) จะต้องแจ้งให้ลูกค้าจีนทราบถึงกำหนดการที่จะจัดส่งสินค้าพร้อมทั้งชี้แจงและตกลงในรายละเอียดของคำสั่งในการจัดส่ง (Shipping Instruction) เช่น

⁵ ย่อมาจากคำว่า "Free on Board"

⁶ ย่อมาจากคำว่า "Cost and Freight"

⁷ ย่อมาจากคำว่า "Cost, Insurance and Freight"

* Marking ของสินค้า คือรายละเอียดหรือสัญลักษณ์ที่ลูกค้าเงินต้องการให้แสดงบนตัวสินค้า เช่น โรงงานที่ผลิต, วันเดือนปีที่ผลิต เป็นต้น

* รูปลักษณะของบรรจุภัณฑ์

* ชื่อเรือที่ใช้ในการจัดส่ง (กรณีลูกค้าเงินเป็นผู้กำหนดเอง)

* ท่าเรือปลายทาง

* รายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งออก

(5) หลังจากที่ลูกค้าเงินได้ตกลงยืนยันตามแผนการจัดส่งแล้ว ฝ่ายจัดส่ง (Logistic Department) จะต้องทำการแจ้งฝ่ายโรงงานเกี่ยวกับรายละเอียดของสินค้า เช่น marking ของสินค้า, กำหนดที่เรือสินค้าออกจากท่าเรือ และรอการยืนยันรับทราบจากฝ่ายโรงงาน

(6) เมื่อได้รับการยืนยันจากฝ่ายโรงงานแล้วให้ทำการแจ้งยืนยันกำหนดการจัดส่งสินค้าแก่ลูกค้าเงินอีกครั้ง หากลูกค้าเงินมีการแจ้งกลับเพื่อขอแก้ไขให้ฝ่ายจัดส่งดำเนินการแก้ไขแผนการจัดส่งตามที่ลูกค้าเงินร้องขอ

4) เอกสารที่ใช้ประกอบการส่งออกสินค้าไปจีน

รายละเอียดของเอกสารสำคัญที่ผู้ส่งออก SMEs ไทยจำเป็นต้องใช้ประกอบการส่งออกไปตลาดจีน เช่น

1) ใบรับรองการปลอดโรคและศัตรูของพืชทุกชนิด (PHYTOSANITARY CERTIFICATE) กรณีที่เป็นผลไม้ หรือสินค้าเกษตร

ในกรณีการส่งออกผลไม้หรือสินค้าเกษตรไปจีนจะต้องได้รับใบรับรองการปลอดโรคและศัตรูของพืชทุกชนิด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคพืชชนิดต่างๆ โดยเอกสารนี้จะต้องออกโดยหน่วยงานรัฐซึ่งได้รับการรับรองจากนานาชาติ สำหรับประเทศไทยจะออกโดยกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ค่าธรรมเนียมในการออกใบรับรอง 100 บาท ต่อ 1 ชุด

2) หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า

หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า เป็นเอกสารที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ออกให้กับผู้ส่งออก เพื่อใช้ประกอบในการขอรับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีขาเข้า เช่น ภายใต้ข้อตกลง ACFTA ในกรณีการส่งออกไปจีน จะต้องมหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form E ประกอบในการขอรับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีดังกล่าวจากรัฐบาลจีน โดยที่ผู้ส่งออก SMEs ไทย สามารถยื่นขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form E ได้จากกรมการค้าต่างประเทศ

3) ตั๋วแลกเงินหรือตราพด (Bill of exchange หรือ B/E)

คือหนังสือตราสารที่เปลี่ยนมือได้ชนิดหนึ่ง ที่ใช้แสดงหลักฐานการกู้ยืมและการชำระหนี้ ซึ่งระบุเวลาที่แน่นอน โดยที่บุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้สั่งจ่าย สั่งบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้จ่าย ให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่บุคคลคนหนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลคนหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับเงิน ดังนั้น ในตั๋วแลกเงิน จะมีผู้เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย คือ 1) ผู้สั่งจ่าย 2) ผู้จ่ายเงิน 3) ผู้รับเงิน

ตั๋วแลกเงินจึงเป็นตราสารที่ผู้ส่งออกและผู้นำเข้าจะต้องตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้จ่ายเงินให้เมื่อครบกำหนดเวลาเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน

4) ใบกำกับสินค้าหรือบัญชีราคาสินค้า (The Commercial Invoice)

เป็นเอกสารที่จัดทำโดยผู้ส่งออก ซึ่งใช้แสดงราคาต่อผู้นำเข้าเพื่อการชำระราคา โดยทั่วไป ฝ่ายศุลกากรที่เกี่ยวข้องจะใช้เอกสารนี้ในการอ้างอิงมูลค่าสินค้า เพื่อการเก็บข้อมูลหรือการเก็บภาษี

ใบกำกับสินค้าจะต้องมีการประทับตรารับรองอย่างถูกต้องตามกฎหมายโดยสถานทูตหรือกงสุลที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เครื่องหมายและตัวเลขบนหีบห่อ (Shipped Marks & Numbers) ในใบกำกับสินค้าจะเหมือนกับใบตราส่ง (Bill of Lading) และ/หรือ เหมือนกับเอกสารการส่งสินค้าอื่นๆ และ/หรือ เหมือนกับเครื่องหมายหีบห่อ และตัวเลขที่กำหนดไว้ในเอกสารการชำระเงิน เช่น Letter of Credit

ตัวอย่างรายละเอียดที่ต้องระบุอยู่ในใบกำกับสินค้าหรือบัญชีราคาสินค้า (The Commercial Invoice)

1. ชื่อผู้ส่งออก (Shipper)	13. ขนาดหีบห่อ (Measurement)
2. ผู้รับตราส่ง (Consignee)	14. น้ำหนักสุทธิ (Net Weight)
3. ผู้รับโอนสิทธิ (Notify party)	15. น้ำหนักรวมบรรจุภัณฑ์ (Gross Weight)
4. เมืองที่ส่งออก (Port of Loading)	16. เครื่องหมายหีบห่อ (MARK & NO.)
5. เมืองปลายทาง (Port of Discharge)	17. ชนิดสินค้า (DESCRIPTION OF GOODS)
6. พาหนะขนส่ง (Carrier)	18. ปริมาณที่จะส่งออก (Quantity)
7. กำหนดส่งมอบ (Sailing on)	19. ราคาต่อหน่วย (Unit Price)
8. เลขที่บัญชีราคาสินค้าและลงวันที่ (Inv.no.)	20. ราคารวมของสินค้าทั้งหมด (Amount)
9. เลขที่เอกสารสั่งซื้อสินค้า	21. ยอดรวมถ้ามีหลายรายการ (Total)
10. ชื่อธนาคารผู้เปิด Letter of Credit	22. แจ้งยอดรวมเป็นตัวอักษร
11. หมายเหตุ (ถ้ามี) REMARKS	23. รายการแยกราคา (Cost Break down)
12. จำนวนหีบห่อ (No of Packages)	24. รับรองความถูกต้องและเมืองกำเนิด
(Certify)	25. ลงลายชื่อและประทับตรา (ถ้ามี)

(Signature & Stamp)

5) ใบรายการบรรจุหีบห่อสินค้า (Packing List)

ผู้ส่งออกจะเป็นผู้จัดทำเอกสารนี้ เพื่อแสดงข้อมูลการบรรจุสินค้าในบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบสินค้าทั้งต้นทางและปลายทาง โดยปกติฝ่ายศุลกากรของประเทศผู้นำเข้า เช่น ประเทศจีน จะใช้วิธีการสุ่มตรวจตามอัตราส่วนที่เหมาะสม จะไม่ตรวจสอบสินค้าทั้งหมดด้วยการเปิดหีบห่อ เนื่องจากอาจทำให้บรรจุภัณฑ์และสินค้าเกิดการเสียหายหรือสูญหาย ใบรายการบรรจุหีบห่อจึงควรระบุรายละเอียดให้เพียงพอ

6) เอกสารการขนส่ง (Transport Documents)

สำหรับ เอกสารการขนส่ง จะออกโดยบริษัทขนส่ง เพื่อเป็นหลักฐานและสัญญาในการขนส่งสินค้า ซึ่งมีหลายประเภท อาจแยกตามวิธีการขนส่ง เช่น

- เอกสารการขนส่งทางทะเล (Bill of Lading)
- เอกสารการขนส่งทางอากาศ (Airway Bill)
- เอกสารการขนส่งทางรถไฟ (Railway Receipt)
- เอกสารการขนส่งทางรถยนต์ (Truck Receipt)
- เอกสารการขนส่งแบบผสมหลายรูปแบบ (Multimodal Transport Document)

โดยทั่วไป สินค้าส่งออกจากไทยไปจีนส่วนใหญ่จะใช้เอกสารการขนส่งทางทะเล หรือที่เรียกว่า เอกสารตราส่ง หรือใบตราส่ง เนื่องจากการขนส่งทางทะเล เป็นที่ยอมรับและนิยมมากที่สุด ใบตราส่งสินค้าที่ออกโดยบริษัทเรือ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า "ตั๋วเรือ" (Bill of Lading หรือ B/L) โดยตรงจากผู้ส่งออก

ตามขั้นตอนทั่วไป เมื่อผู้ส่งออกส่งสินค้าไปให้ผู้นำเข้าแล้ว ผู้นำเข้ายังไม่สามารถรับสินค้าได้ทันที ผู้นำเข้าจะต้องรอเอกสารตราส่งจากผู้ส่งออก เพื่อจะนำไปแลกสินค้าจากบริษัทเรือ หรือบริษัทขนส่ง ณ ท่าเรือปลายทาง

ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading) จึงมีความสำคัญในการเป็นเอกสารหลักฐานการส่งสินค้า (Evidence of Shipment) และยังเป็นสัญญาการขนส่งระหว่างบริษัทเรือและเจ้าของสินค้า (Contract of Carriage)

นอกจากนี้ ยังสำคัญในฐานะเป็นเอกสารแสดงสิทธิในตัวสินค้า (Right to Physical Delivery of The Goods) ซึ่งคุณลักษณะที่ส่งผลให้ใบตราส่งสินค้าเปรียบเสมือนตัวสินค้า ซึ่งสามารถทำการซื้อขาย และเปลี่ยนมือได้ (Transferable or Negotiable)

ผู้ส่งออก SMEs สามารถขอรับชำระสินค้าได้เร็วขึ้น โดยการยื่นเอกสารหลักฐานการส่งสินค้าให้กับธนาคาร

สำหรับธนาคาร จะพิจารณา Bill of Lading ในการปล่อยหรือให้เครดิตเพิ่มเติมแก่ผู้ส่งออกหรือนำเข้าโดยใช้ Bill of Lading เป็นเอกสารค้ำประกัน เนื่องจากธนาคารจะเป็นผู้มีสิทธิในตัวสินค้าในเบื้องต้น หลังจากได้รับชำระค่าสินค้าแล้ว ธนาคารจะทำการขอเปลี่ยนชื่อผู้มีสิทธิในตัวสินค้าให้กับผู้นำเข้าต่อไป

ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการออก Bill of Lading จะอยู่ระหว่าง 500 ถึง 1,000 บาท ต่อ 1 ชุด

7) ใบรับรองการประกันภัย (Certificate of Insurance)

เพื่อให้สินค้าได้รับการคุ้มครองความเสียหายจากภัยต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างการขนส่งสินค้า ผู้ประกอบธุรกิจระหว่างประเทศจำเป็นต้องซื้อประกันภัย โดยมีหลักฐานเอกสารสำคัญ คือ สัญญาประกันภัย ที่เรียกว่า กรมธรรม์ เป็นสัญญาที่ผู้รับประกันตกลงยินยอมประกันความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภัยต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ โดยผู้เอาประกันจะจ่ายค่าเบี้ยประกันให้ผู้รับประกันตามอัตราที่ตกลงกัน

สัญญาประกันภัย หรือกรมธรรม์ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

(1) กรมธรรม์ที่กำหนดมูลค่าของสินค้าในการขนส่งแต่ละเที่ยว ตามมูลค่าสินค้าที่ตกลงซื้อขาย และคิดเพิ่มอีกร้อยละ 10 นั้นเอง สำหรับหลักฐานทางเอกสารที่ออกให้ก็คือ กรมธรรม์ประกันภัย

(Insurance Policy)

(2) กรมธรรม์เปิด Open Policy หรือ Open Cover หรือกรมธรรม์ลอยที่เรียกว่า Floating Insurance หมายถึง การซื้อขายสินค้านายใหญ่ที่ต้องการส่งมอบกันหลายครั้ง ดังนั้น จึงเป็นการไม่สะดวกในการแจ้งบริษัทประกันภัยทุกครั้งที่ส่งสินค้า จึงนิยมใช้แบบกรมธรรม์เปิดหรือกรมธรรม์ลอยและเป็นการประหยัดค่าธรรมเนียมพร้อมอากรแสตมป์อีกด้วย ที่สำคัญคือ ได้รับความคุ้มครองโดยอัตโนมัติสำหรับสินค้าที่ส่งไปทุกครั้งจนกว่าจะหมดตามสัญญา

ดังนั้น สินค้าที่ส่งไปแต่ละครั้ง บริษัทผู้รับประกันจะออก หนังสือรับรองประกันภัย (Insurance Certificate) แทนกรมธรรม์ ให้เท่านั้น

ใบรับรองการประกันภัย เป็นเอกสารที่สำคัญในการนำเข้าตามกฎเกณฑ์ของบางประเทศที่ต้องแนบไปด้วย ในเงื่อนไขการซื้อขายของราคา CIF เช่น สหรัฐฯ

8) ใบขนสินค้าที่ใช้ทางศุลกากรของแต่ละประเทศ (Customs Entry Form)

แต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องจะกำหนดขึ้นใช้ตามความเหมาะสม เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบพิธีการ ข้าราชการอากร และการตรวจปล่อยสินค้า จากการอารักขาของศุลกากร

ขั้นตอนหลังการส่งออกสินค้าไปจีน

1) การเรียกเก็บเงินค่าสินค้า

การชำระค่าสินค้า ตัวอย่างวิธีการชำระเงินค่าสินค้า เช่น

(1) การชำระเงินโดยเลตเตอร์ออฟเครดิต (Documentary Letter of Credit : L/C)

L/C เป็นตราสารหรือหนังสือรับรองการชำระเงินที่ออกโดยธนาคารของผู้นำเข้าออกให้แก่ผู้รับประโยชน์ (ผู้ส่งออก) เพื่อรับรองว่าเมื่อผู้รับประโยชน์ปฏิบัติตามเงื่อนไขของเครดิตทุกประการแล้ว ธนาคารผู้เปิดเครดิตจะชำระเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์

การค้ำประกันหรือการรับรองดังกล่าวจะเพิกถอนไม่ได้ในกรณีของ Irrevocable Letter of Credit ถ้าหากไม่ได้รับคำยินยอมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เอกสาร L/C จึงเป็นเครื่องมือการชำระเงินที่ได้รับความนิยมแพร่หลายที่สุดในการค้าขายระหว่างประเทศ เพราะนอกจากจะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ส่งออกแล้วยังให้ความคุ้มครองแก่ผู้นำเข้าด้วย ในกรณีที่ผู้นำเข้าต้องการให้ผู้ส่งออกปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วก็สามารถระบุลงไปในเงื่อนไขใน L/C โดยมีธนาคาร (Negotiation Bank) ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและเงื่อนไขต่างๆ ตาม L/C เมื่อผู้รับประโยชน์นำตัวมาขึ้นต่อธนาคารฯ จะช่วยให้เกิดความมั่นใจกันทั้งผู้นำเข้าและผู้ส่งออกและอำนวยความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ เอกสาร L/C มีใช้สัญญาซื้อขาย และจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

- L/C ต้องระบุให้โอนต่อได้หรือไม่ได้ (Transferable or Non-Transferable L/C)
- เทอมการชำระเงิน (Sight/Term)
- วันหมดอายุ และสถานที่หมดอายุ (Date and Place of Expiry)
- สกุลเงินและมูลค่า L/C (Currency and Amount)
- สามารถส่งสินค้าเป็นงวดๆ หรือส่งมอบสินค้าทั้งหมดในครั้งเดียว (Partial Shipment Allowed or Not Allowed)

- กำหนดการส่งสินค้าออกจากประเทศผู้ขาย (Latest Shipment Date)
- รายละเอียดสินค้า (Description of Goods)
- ข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า (Incoterms) เช่น FOB, CFR, CIF
- เอกสารประกอบอื่นๆ ที่ผู้ซื้อต้องการ เช่น Certificate of Origin, Inspection Certificate

(2) การชำระแบบ D/P (Documents against Payment)

เป็นการซื้อขายสินค้าในลักษณะที่มีการส่งมอบสินค้าก่อนและจ่ายเงินทีหลัง ผู้ส่งออกจะส่งเอกสารใบตราส่งพร้อมทั้งเอกสารเรียกเก็บเงินผ่านธนาคารตัวกลาง ผู้นำเข้าจะสามารถรับเอกสารเพื่อไปแลกสินค้าได้ ก็ต่อเมื่อมีการชำระเงินค่าสินค้านั้นทันที การตั้งเงื่อนไขแบบ D/P นี้ทำให้ผู้ส่งออกสามารถลดความเสี่ยงลงได้

ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่ยอมชำระเงิน ผู้นำเข้าไม่สามารถไปรับสินค้าที่ทำเรือได้ เนื่องจากธนาคารจะไม่ยินยอมให้ใบตราส่งสินค้าแก่ผู้นำเข้า ดังนั้นถึงแม้ผู้ส่งออกจะไม่ได้รับชำระค่าสินค้า แต่ก็ยังมีโอกาสขายสินค้าให้กับลูกค้ารายอื่นๆ ได้

(3) การชำระแบบ D/A (Documents against Acceptance)

มีลักษณะใกล้เคียงกับเงื่อนไขการชำระเงินแบบ D/P แต่ผู้ส่งออกยินยอมให้ธนาคารตัวแทนปล่อยเอกสารสำคัญให้กับผู้นำเข้า โดยยังไม่จำเป็นต้องชำระค่าสินค้าโดยทันที

ตามเงื่อนไข D/A นี้ ผู้นำเข้ายังไม่ต้องชำระเงินเพียงแต่ลงนามรับรองว่าจะจ่ายเงินจำนวนที่ระบุไว้เมื่อครบกำหนด การที่ผู้ส่งออกจะกำหนดเงื่อนไขการชำระเงินแบบ D/A ผู้ส่งออกต้องมีความเชื่อถือในฐานะและความซื่อสัตย์ของผู้นำเข้า เพราะเท่ากับเป็นการให้สินเชื่อแก่ผู้นำเข้า

สำหรับกำหนดระยะเวลาของการชำระเงิน ขึ้นอยู่กับการตกลงระหว่างผู้นำเข้าและผู้ส่งออก ตัวแลกเงินที่กำหนดเงื่อนไขแบบ D/A นี้จะต้องเป็นตัวที่มีกำหนดระยะเวลาการชำระเงิน (Time Bill) เท่านั้น

2) การขอชดเชย/รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

ผู้ส่งออกสามารถขอชดเชยค่าภาษีอากรหรือขอคืนค่าภาษีอากรได้ โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่แฝงอยู่ในต้นทุนสินค้าที่ส่งออกในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1) การคืนอากรวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออกตามมาตรา 19 ทวิ

การขอคืนภาษีตามมาตรา 19 ทวิ เป็นมาตรการช่วยเหลือผู้ส่งออกโดยการคืนเงินอากรขาเข้าที่ได้ชำระไว้ขณะนำเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือของที่นำเข้ามาเพื่อทำการ ผลิต ผสม บรรจุ ประกอบเป็นสินค้าแล้วส่งออกไปยังต่างประเทศภายใน 1 ปีนับแต่วันนำเข้า โดยผู้นำเข้าสามารถมาขอคืนอากรดังกล่าวได้จากกรมศุลกากร และต้องทำเรื่องขอคืนอากรภายใน 6 เดือนนับแต่วันส่งออกของบัตรภาษี

ตัวอย่างรายการที่ได้รับคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

1. วัตถุดิบที่เห็นได้ชัดว่ามีอยู่ในของที่ผลิตเพื่อส่งออก
2. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตโดยตรงที่มีอยู่ในของที่ผลิตส่งออก แต่ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน
3. วัตถุดิบจำเป็นที่ใช้ในการผลิต

ตัวอย่างรายการที่ไม่ได้รับคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

1. เครื่องจักร เครื่องมือ แม่พิมพ์ (Mould) เครื่องใช้ในการผลิตชนิดต่าง ๆ
2. เชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิต

ขั้นตอนการดำเนินการขอคืนอากร

1. ผู้นำเข้ายื่นหนังสือต่อส่วนคืน และขอชดเชยอากร สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร เพื่อแจ้งความจำนงว่าจะนำเข้าวัตถุดิบชนิดใดเพื่อผลิตเป็นสินค้าชนิดใดส่งออก

เอกสารที่ใช้ประกอบการขออนุมัติหลักการ

- คำร้องแสดงความจำนงขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบ กศก.29)

- หนังสือรับรองของกระทรวงพาณิชย์ที่แสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล วัตถุประสงค์ผู้มีอำนาจกระทำการแทน ทุนจดทะเบียน และที่ตั้งสถานประกอบการ ที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน

- ใบรับแจ้งการประกอบกิจการ โรงงาน (ร.ง.2) หรือใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน (ร.ง.4) หรือหนังสือรับรองการประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐ ในกรณีไม่มีโรงงานเป็นของตนเองให้แสดงหนังสือสัญญาเช่า สัญญาว่าจ้าง หรือหนังสือสัญญาซื้อขายและใบรับแจ้งการประกอบกิจการ โรงงาน (ร.ง.2) หรือใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน (ร.ง.4) หรือหนังสือรับรองการประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐของผู้ให้เช่า ผู้รับจ้าง หรือผู้ซื้อ

- งบการเงินที่ผู้ตรวจสอบบัญชีอนุญาตรับรอง (กรณีขอใช้หนังสือธนาคารค้ำประกันแทนการชำระอากร)

2. เมื่อกรมศุลกากรให้การอนุมัติแล้ว จะมีหนังสือแจ้งพร้อมรหัสผู้นำเข้า โดยการอนุมัติหลักการกรมศุลกากรจะกำหนดให้ผู้นำเข้าสามารถชำระอากรด้วยเงินสด หรือใช้หนังสือธนาคารค้ำประกันได้

3. เมื่อมีการนำเข้าวัตถุดิบ ผู้นำเข้าต้องยื่นใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมใบแนบใบขนสินค้าขาเข้าด้วย ขณะผ่านพิธีการนำเข้า

4. การส่งออกสินค้า ผู้ส่งออกต้องส่งออกสินค้าที่ผลิตได้ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ได้นำเข้าวัตถุดิบ โดยขณะส่งออกต้องจัดทำใบขนสินค้าขาออกพร้อมใบแนบใบขนสินค้าขาออก เพื่อขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิต่อไป

5. การขอคืนอากร หลังจากการส่งออก ผู้นำเข้าต้องยื่นคำร้องขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ พร้อมบัญชีรายละเอียดแนบตามแบบ กศก.111 และเอกสารประกอบอื่นๆ เช่น ใบแนบใบขนสินค้าขาเข้า-ขาออก ฯลฯ ภายใน 6 เดือนนับแต่วันส่งออกต่อกรมศุลกากร

หมายเหตุ - การคืนอากรวัตถุดิบนำเข้า จะใช้วิธีการตัดบัญชีแบบเข้าก่อน-ออกก่อน (FIFO)

- กรณีเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาขอคืนอากรครบถ้วนถูกต้อง กรมศุลกากรจะอนุมัติการคืนอากรภายใน 30-45 วันนับแต่วันยื่นคำร้อง

- กรณีวัตถุดิบไม่ได้ใช้ในการผลิต ผสม บรรจุ ประกอบเพื่อส่งออก หรือ วัตถุดิบนั้นไม่ได้ใช้ผลิตผสม บรรจุ ประกอบ ภายใน 1 ปีนั้น หากใช้หนังสือธนาคารค้ำประกันชำระอากรขาเข้าขณะนำเข้าแทนการชำระด้วยเงินสด ผู้นำเข้าจะต้องยื่นใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้า ตามแบบ กศก.112 เพื่อชำระค่าอากรพร้อมทั้งเงินเพิ่มร้อยละ 1 ต่อเดือนภายในเดือนที่ 13 นับแต่วันนำเข้า

2) การชดเชยค่าภาษีอากร

การชดเชยค่าภาษีอากร หมายถึง การที่รัฐจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ส่งออกในรูปแบบของบัตรภาษีเฉพาะสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร นับเป็นมาตรการอุดหนุนทางภาษีอากรของรัฐบาลอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้ผู้ส่งออกสามารถแข่งขันกับสินค้าของต่างประเทศ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศได้ในกรณีที่การขายนั่นถือเป็นการส่งออกตามกฎหมายโดย การจ่ายเงินดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524

การชดเชยค่าภาษีอากร จะครอบคลุมถึงการขายสินค้าภายในประเทศให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตาม โครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศและครอบคลุมถึงการขายสินค้าให้แก่องค์กรระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานที่มีสิทธินำสินค้าเข้ามาโดยได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อทดแทนค่าภาษีอากร ที่ผู้ผลิตได้เสียไปในทุกขั้นตอนของการผลิต ได้แก่ กลุ่มภาษีอากรที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง พลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้า แต่ไม่รวมถึงภาษีเงินได้ ค่าภาคหลวง ภาษีอากรที่อาจขอคืนได้ตามกฎหมายอื่นแล้ว ภาษีอากรส่วนท้องถิ่นและภาษีอากรตามที่คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรกำหนด ในการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรจะพิจารณาจ่ายตามอัตราเงินชดเชยที่กำหนด ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

หมายเหตุ - กรณีที่สินค้าส่งออกถูกส่งกลับคืนมา หรือกรณีการขายสินค้าในประเทศซึ่งอยู่ในข่ายได้รับการชดเชยค่าภาษีอากรเช่น เดียวกับการส่งสินค้าออกซึ่งยกเลิกการชื้อขายและต้องคืนค่าสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้ว ผู้ที่ได้ใช้สิทธิขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรไปแล้ว ต้องคืนเงินชดเชยค่าภาษีอากรเป็นจำนวนตามส่วนของสินค้าที่มีการส่งกลับหรือ ส่งสินค้าคืนนั้นให้กรมศุลกากรภายใน 60 วัน นับแต่วันที่นำสินค้าเข้ามาหรือนับตั้งแต่วันที่ได้รับสินค้าคืนดังกล่าว

3) การงดเว้นการเก็บอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในคลังสินค้าทัณฑ์บน

ผู้ส่งออกสามารถใช้สิทธิประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 และ 8 ทวิ แห่งกฎหมายศุลกากร พ.ศ. 2469 โดยงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออกแก่ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกไปยังนอกประเทศทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเหมือนเดิมและที่นำเข้าหรือในสภาพที่ได้ผลิต ผสมหรือประกอบ เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ คลังสินค้าทัณฑ์บนที่กรมศุลกากรประกาศกำหนดให้มีการจัดตั้งเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรมี 7 ประเภท ได้แก่

- 1) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า
- 2) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป
- 3) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร
- 4) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.)
- 5) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน (คสน.)
- 6) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ
- 7) เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร โทรศัพท์ 0-2240-2514-6 โทรสาร 0-2672-8121

4) การยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออก

สำหรับผู้ส่งออกที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจะสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามแต่ละเขตพื้นที่การส่งเสริมที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตัวอย่างของสิทธิประโยชน์

- ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเครื่องหนึ่ง เฉพาะเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้า
- ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

• ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลาหนึ่ง เป็นต้น

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมในเรื่องการขอรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว ได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 555 ถ.วิภาวดี รังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2537-8111, 0-2537-8155 โทรสาร 0-2537-8177 E-mail: head@boi.go.th เว็บไซต์: <http://www.boi.go.th>

5) การคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ให้แก่ผู้ประกอบการที่มีการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศเพื่อส่งเสริมการส่งออก ผู้ส่งออกสามารถขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากรได้ โดยจะต้องยื่นแบบแสดงรายการคำนวณ ซึ่งคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ และเครดิตภาษีเหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษี จากการที่ภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย โดยผู้ส่งออกสามารถขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ 2 วิธี คือ ขอคืนภาษีเป็นเงินสด หรือขอโอนเข้าธนาคารได้ โดยจะต้องลงลายมือชื่อในช่องขอคืนภาษีเป็นเงินสดหรือโอนเข้าธนาคาร

โดยสรุป ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ส่งออกของไทยควรมีการศึกษาข้อมูลและเตรียมการอย่างละเอียดรอบคอบก่อนที่จะมีการส่งออกสินค้าไปตลาดจีน สำหรับประเด็นสำคัญต่างๆ ที่ผู้ประกอบการ SMEs ควรจะต้องคำนึงถึงก่อนที่จะมีการส่งออก เช่น ความพร้อมของผู้ส่งออก ความพร้อมของตัวผลิตภัณฑ์ การศึกษาตลาดจีน การศึกษาข้อกำหนดหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง การติดต่อคู่ค้าในจีนเพื่อทำสัญญา วิธีการชำระเงิน และพิธีการในการส่งออก เป็นต้น

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 3 ความตกลง ASEAN-China FTA และอัตราภาษีในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย

ตั้งแต่ปี 2004 ประเทศในกลุ่มอาเซียน (รวมทั้งไทย) ได้ลงนามร่วมกับประเทศจีนในความตกลงด้านการค้าสินค้าระหว่างอาเซียน-จีน ดังนั้น เนื้อหาในบทนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลรายละเอียดของ ความตกลงการค้าเสรี ASEAN-China FTA (ACFTA)

นอกจากนี้ เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงกรณีศึกษารายสินค้า ในบทนี้ยังได้นำเสนอกรณีศึกษาการลดอัตราภาษีศุลกากรนำเข้าของจีน : กรณีศึกษาสินค้าหัตถกรรม โดยนำเสนอตารางอัตราภาษีนำเข้าสินค้าหัตถกรรมของจีน แยกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผลิตภัณฑ์จากผ้า เครื่องแก้วผลิตภัณฑ์จากไม้ เฟอร์นิเจอร์ ผลิตภัณฑ์จากโลหะ เงิน ทอง และของแต่งบ้านอื่นๆ

สำหรับรายละเอียดของอัตราภาษีที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้าภายใต้ ACFTA ได้แก่ สินค้าในบัญชีบางรายการสินค้าที่ได้รับความยืดหยุ่นจนถึงปี 2012 ตารางลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวของจีน ตารางลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวสูงของจีน รวมทั้งตารางลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวของไทย และรายละเอียดรายการสินค้าที่มี Product Specific Rules :PSR ตลอดจนตัวอย่างเอกสาร Form E จะปรากฏอยู่ในภาคผนวกของรายงาน

นอกจากนี้ รายละเอียดของการเปิดเสรีภาคบริการภายใต้ ACFTA ได้แก่ ตารางข้อผูกพันการค้าบริการของไทย และตารางข้อผูกพันการค้าบริการของจีน จะปรากฏอยู่ในภาคผนวกของรายงานเช่นกัน

บทที่ 3 ความตกลง ASEAN-China FTA

และอัตรภาษีในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย

สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศในกลุ่มอาเซียน (รวมทั้งไทย) ลงนามในความตกลงด้านการค้าสินค้าระหว่างอาเซียน-จีน (*Agreement on Trade in Goods of the Framework Agreement on Comprehensive Economic Co-operation between the ASEAN and China*) เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2547

1. การเปิดเสรีการค้าภายใต้ความตกลง ASEAN-China FTA

การเปิดเสรีการค้าสินค้าฯ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าบางส่วนทันที (Early Harvest Program) และการลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าทั่วไป

1) การลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้า Early Harvest Program จะครอบคลุมสินค้าเกษตรภายใต้พิกัดศุลกากรตอนที่ 01-08 (สัตว์มีชีวิต เนื้อสัตว์ และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ ปลาผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ต้นไม้ พืชผักที่บริโภคได้ และผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้) รวมทั้งสินค้าเฉพาะ (Specific products) ที่มีผลเฉพาะกับประเทศที่ตกลงกันสองฝ่ายเท่านั้น เช่น ไทยกับจีน ได้ตกลงที่จะเร่งลดภาษีศุลกากรขาเข้าระหว่างกันอีก 2 รายการ คือ ถ่านหินแอนทราไซต์และถ่านหินโค้ก/เซมิโค้ก โดยให้จีนและอาเซียนเดิม 6 ประเทศ เริ่มต้นการลดภาษีศุลกากรขาเข้าในวันที่ 1 มกราคม 2547 และลดภาษีศุลกากรขาเข้าลงเป็นร้อยละ 0 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2549 และให้ความยืดหยุ่นกับอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ ในอัตราและระยะเวลาเริ่มลดภาษีศุลกากรขาเข้าแต่ต้องลดภาษีศุลกากรขาเข้าเป็นร้อยละ 0 ภายในปี 2553

ทั้งนี้ สำหรับสินค้าที่มีมาตรการโควตาภาษี เช่น หอม และกระเทียม จะลดเฉพาะอัตรภาษีศุลกากรขาเข้าในโควตาเท่านั้น

ในขณะเดียวกัน ในระดับทวิภาคี ประเทศไทยและจีนได้ตกลงที่จะลดภาษีศุลกากรนำเข้าสำหรับสินค้าผักและผลไม้ ซึ่งเป็นสินค้าเกษตร ที่มีพิกัดศุลกากร 07-08 ทั้งสองฝ่ายจึงได้เห็นชอบและร่วมลงนามในความตกลงเร่งลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าผักและผลไม้ระหว่างไทย-จีน

(Agreement between the Government of the People's Republic of China and the Government of the Kingdom of Thailand on Accelerated Tariff Elimination under the Early Harvest

Programme of the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between

ASEAN and China) เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2546 โดยให้นำสินค้าในสองหมวดนี้มาเร่งลดภาษี
ศุลกากรขาเข้าระหว่างกันก่อนประเทศอาเซียนอื่นๆ โดยให้ลดอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าให้เหลือ
ร้อยละ 0 ภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2546 ซึ่งต่อมาสิงคโปร์ได้เข้าร่วมลงนามในความตกลงฯ นี้ด้วย

เริ่มลดภาษีศุลกากรขาเข้า Early Harvest (พิกัด 01-08)	1 มกราคม 47
ผักผลไม้ (พิกัด 07-08)	1 ตุลาคม 46
สินค้าทั่วไป	20 กรกฎาคม 48

พัฒนาการ ACFTA

ปี	เหตุการณ์
พ.ย. 2000	นายกรัฐมนตรี Zhu Rong Ji เสนอที่ประชุม ASEAN-China Summit ให้ศึกษาความเป็นไปได้จัดตั้งกลุ่มการค้าเสรีระหว่างกัน
มี.ค. 2001	ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมอาเซียน-จีน ด้านการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ 3 ณ ประเทศมาเลเซีย มีมติจัดตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญ Expert Group on Economic Cooperation: EGECE และต่อมา มีเอกสารผลการศึกษาเสนอจัดตั้งกลุ่มการค้าเสรีอาเซียน-จีน ภายใน 10 ปี
พ.ย. 2001	ประชุมผู้นำ ASEAN - China Summit วันที่ 6 พฤศจิกายน 2001 ณ ประเทศบรูไนฯ เห็นชอบกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัน และการจัดตั้งกลุ่มการค้าเสรีอาเซียน-จีนภายใน 10 ปี โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่มอาเซียน
พ.ย. 2002	ผู้นำอาเซียนและจีนลงนามใน <i>กรอบความตกลง Framework Agreement on ASEAN-China Comprehensive Economic Cooperation</i> เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2002 ในการประชุมสุดยอดอาเซียน-จีน ณ ประเทศกัมพูชา กรอบความตกลงดังกล่าวเป็น ข้อผูกพันทางกฎหมาย ระหว่างอาเซียน-จีน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการเปิดเสรีและความร่วมมือด้านต่างๆ
ต.ค. 2003	ไทย-จีน ลดภาษีศุลกากรนำเข้าสินค้าผัก-ผลไม้ลงเหลือศูนย์ ภายใต้ความตกลงเร่งลดภาษีฯ สินค้าพิกัด 07 และ 08 ซึ่งดำเนินการภายใต้ กรอบการลดภาษี Early Harvest Programme, EHP
ม.ค. 2004	อาเซียน-จีน เริ่มลดภาษี Early Harvest Programme, EHP ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากร HS 01-08 และลดภาษีให้เหลือร้อยละศูนย์ ภายในวันที่ 1 ม.ค. 2006
ก.ค. 2005	อาเซียน-จีน เริ่มลดภาษีฯ ในหมวดสินค้า Normal Track ในวันที่ 20 ก.ค. 2005 โดยการแบ่งการลดออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ -ประเภท Track I จะลดภาษีเป็น 0 ภายใน 5 ปี (ค.ศ. 2010) -ประเภท Normal Track II ซึ่งจะลดภาษีเป็น 0 ภายใน 7 ปี (ค.ศ. 2012) โดยจะต้องไม่เกิน 150 รายการ
ก.ค. 2007	เริ่มดำเนินการเปิดตลาดการค้าบริการชุดที่ 1 ของประเทศไทยและจีนภายใต้ กรอบการเจรจาการค้าบริการอาเซียน-จีน
ส.ค. 2009	อาเซียน-จีนลงนามใน ความตกลง ASEAN-China Investment Agreement : ACIA เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2009
ต.ค. 2009	ประชุมผู้นำ ASEAN-China Summit ครั้งที่ 12 ที่ชะอำ-หัวหิน ประเทศไทย
ม.ค. 2010	เริ่มต้นลดภาษีสินค้าในบัญชี normal list เหลือร้อยละศูนย์

ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น

2) การลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าภายใต้ ASEAN-China FTA แบ่งรายการสินค้าออกเป็น 2 รายการ ได้แก่

- 2.1) รายการสินค้าปกติ (Normal Track) ซึ่งมีอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าสุดท้าย คือ ร้อยละ 0
 2.2) รายการสินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track) ซึ่งเป็นสินค้าที่ต้องการความคุ้มครอง และจะมีระยะเวลาการลด/เลิกภาษีศุลกากรขาเข้ามากกว่าสินค้าปกติ ดังนี้

การลดภาษีศุลกากรขาเข้าลงเหลืออัตราศูนย์ กรณีประเทศจีนและไทย

จีน	ไทย
Early Harvest	Early Harvest
1 ม.ค. 49 = ร้อยละ 0	1 ม.ค. 49 = ร้อยละ 0
ผักผลไม้	ผักผลไม้
1 ต.ค. 46 = ร้อยละ 0	1 ต.ค. 46 = ร้อยละ 0
สินค้าทั่วไป	สินค้าทั่วไป
1 ม.ค. 52 > ร้อยละ 60	1 ม.ค. 52 = ร้อยละ 33.3
1 ม.ค. 53 > ร้อยละ 90	1 ม.ค. 53 > ร้อยละ 90

ทั้งนี้ ประเทศไทยและจีนลดภาษีศุลกากรขาเข้าเป็น 0 มากกว่าร้อยละ 90

1.1 การค้าสินค้า : การลดภาษีศุลกากรขาเข้าภายใต้ ASEAN-China FTA

0 สินค้าปกติ (Normal Track)

กำหนดให้ลดอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าที่สูงกว่า ร้อยละ 20 ให้เหลือ ร้อยละ 20 ในวันที่ 1 มกราคม 2548 ส่วนภาษีศุลกากรขาเข้าที่มีอัตราต่ำกว่า ร้อยละ 20 ให้ลดอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าลงตามลำดับ และอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าของสินค้าทั้งหมดจะต้องลดลงเหลือร้อยละ 0 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 (5 ปี) พร้อมกับให้สินค้าจำนวน 150 รายการได้รับความยืดหยุ่นให้ลดภาษีศุลกากรขาเข้าเหลือ ร้อยละ 0 ได้ถึงปี 2555 (7 ปี) ()รวมทั้งให้เพิ่มสินค้าที่มีอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าอยู่ที่ ร้อยละ 0-5 จากจำนวน ร้อยละ 40 ในปี 2548 เป็น ร้อยละ 60 ในปี 2550

สำหรับรายการสินค้าในบัญชีปกติจะครอบคลุมสินค้ามากกว่า 5,000 รายการ แต่ทั้งนี้จะมีบางรายการสินค้าที่ได้รับความยืดหยุ่นจนถึงปี 2012 ดังปรากฏในภาคผนวก ก

0 สินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track)

จะมีได้ไม่เกิน 400 รายการและไม่เกินร้อยละ 10 ของมูลค่าการนำเข้า โดยกำหนดให้ลดอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าเหลือ ร้อยละ 20 ในปี 2555 และมีอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าสุดท้ายอยู่ที่ ร้อยละ 0-5 ในปี 2561

ส่วนสินค้าอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive Track) ได้ตกลงในเบื้องต้นที่จะกำหนดไม่ให้เกิน ร้อยละ 40 หรือ 100 รายการของสินค้าอ่อนไหวทั้งหมด โดยต้องเลือกหลักเกณฑ์ที่มีจำนวนรายการน้อยกว่า และลดอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าเหลือร้อยละ 50 ในปี 2558

แนวทางการลดภาษีศุลกากรขาเข้า
ภายใต้ความตกลง ACFTA

การค้าสินค้า

1. สินค้าปกติ (Normal List)

เริ่ม ปี 2005 0% >> ภายใน 5 ปี (2010)

สินค้าอีกไม่เกิน 150 รายการ ยืดเวลาต่อไปได้อีก 2 ปี (2012)

2. สินค้าอ่อนไหว (Sensitive List)

** ไม่เกิน 400 รายการ **

เริ่มลด ภาษีเหลือ 20 % ในปี ที่ 7 (2012) >> เหลือ 0-5 % ในปี ที่ 13 (2018)

3. สินค้าอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List)

** ไม่เกิน 100 รายการ **

ต้องลดภาษีเหลือ 50% ของอัตราเดิมในปี ที่ 10 (2015)

สำหรับตารางการลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวของจีน ปรากฏในภาคผนวก ข และ ตารางการลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวสูงของจีน ปรากฏในภาคผนวก ค ส่วนตารางการลดภาษีศุลกากรขาเข้าสินค้าอ่อนไหวของไทย ปรากฏในภาคผนวก ง

1.2 แหล่งกำเนิดสินค้าและเอกสาร Form E

สินค้าที่จะได้รับสิทธิการลดภาษีศุลกากรขาเข้าภายใต้ความตกลง ASEAN-China FTA จะต้องได้แหล่งกำเนิดของสินค้าตามกฎหมายที่ได้ตกลงกัน คือ

- 1) สินค้าต้องมีการใช้วัตถุดิบภายในทั้งหมด (Wholly Obtained)
- 2) สินค้าต้องมีมูลค่าของวัตถุดิบที่ใช้ภายในประเทศไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 40 โดยสามารถนำมูลค่าของวัตถุดิบจากทุกประเทศสมาชิกมารวมกันได้

RoO : ASEAN-China FTA (ACFTA)

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin : RoO) ภายใต้ความตกลง ACFTA

1. ต้องได้มา/มีการผลิตโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด : **wholly obtained**
2. สินค้าบางประเภทต้องมีการเปลี่ยนแปลง/แปรสภาพอย่างเพียงพอ
 - สัดส่วนวัตถุดิบภายในประเทศ (local content) **ไม่ต่ำกว่า 40%** ของราคาสินค้า **FOB** โดยสามารถนำมูลค่าของวัตถุดิบ ทุกประเทศอาเซียนและจีนรวมกันได้
3. สินค้าบางประเภทต้องผ่าน กฎแหล่งกำเนิดสินค้าเฉพาะของแต่ละสินค้า : **Product-Specific Rules : PSR** เช่น สินค้าในกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะต้องผ่านการตัดเย็บในประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ อาเซียนและจีนได้จัดทำกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเฉพาะ (Product Specific Rules: PSR) สำหรับ รายละเอียดรายการสินค้าที่มี Product Specific Rules :PSR ปรากฏใน ภาคผนวก จ

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

Rule of Origin (RoO)

❖ กฎแหล่งกำเนิดสินค้าเฉพาะของแต่ละสินค้า (Product Specific Rule: PSR)
จะต้องเป็นสินค้าที่มีรายชื่อใน

1st Package แบ่งเป็น 2 Rules คือ Exclusive Rule (Only Rule) และ
Alternative Rules จำนวน 472 รายการ

2nd Package แบ่งเป็น 2 Rules คือ Exclusive Rule (Only Rule) และ
Alternative Rules จำนวน 90 รายการ

>> ต้องมีหนังสือรับรอง
แหล่งกำเนิดสินค้า (Form E) <<

รายละเอียดใน www.thaifta.com

ทั้งนี้ในการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลง ASEAN-China FTA จะต้องมีกรแนบเอกสาร Form E ประกอบไปกับสินค้าที่แต่ละประเทศต้องการส่งออกด้วย เพื่อเป็นหลักฐานแสดงต่อฝ่ายศุลกากรของประเทศที่นำเข้า เพื่อการลดหรืองดเว้นภาษีศุลกากรนำเข้าต่อไป
สำหรับ ตัวอย่างเอกสาร **Form E** ปรากฏในภาคผนวก จ

ขั้นตอนการใช้สิทธิจากข้อตกลง ACFTA

1.3 การเปิดเสรีด้านการค้าบริการ

นอกเหนือจากการเปิดเสรีการค้าสินค้าแล้ว อาเซียนและจีน ได้ลงนามความตกลงด้านการค้าบริการ และแต่ละประเทศได้ยื่นข้อผูกพันการเปิดตลาดกลุ่มที่ 1 ได้แล้วเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2550 ณ เมืองเซบู สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ความตกลงการค้าบริการนี้ ครอบคลุมธุรกิจบริการภาคเอกชนทุกสาขา โดยไม่ครอบคลุมการให้บริการและการจัดซื้อจัดจ้างบริการโดยรัฐ สำหรับระดับการเปิดตลาดของแต่ละประเทศ จะระบุอยู่ในตารางข้อผูกพันของแต่ละประเทศ และปรากฏอยู่ในส่วนแนบท้ายความตกลงฯ

ทั้งนี้ ไทยเสนอผูกพันเปิดตลาดภายใต้กรอบที่กฎหมายปัจจุบันอนุญาตให้ต่างชาติประกอบธุรกิจได้ คือ ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนและจีนสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจได้โดยถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 49 และมีเงื่อนไขอื่นตามกฎหมายเฉพาะสาขา เช่น ในสาขาวิชาชีพต้องเป็นไปตามที่สภาวิชาชีพกำหนด

ข้อผูกพันสาขาการเปิดตลาดกลุ่มแรก

- ประเทศสมาชิกอาเซียนรวมทั้งไทยเสนอผูกพันเปิดตลาดในระดับสูงกว่าที่เปิดตลาดภายใต้ WTO แต่ต่ำกว่าที่เปิดตลาดให้กันเองในอาเซียน โดยกิจกรรมที่ไทยเสนอเปิดตลาดเพิ่มขึ้นจากข้อผูกพันภายใต้ WTO ครอบคลุมกิจกรรมบริการบางประเภทในสาขาวิชาชีพ การศึกษา

บริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าทางเรือ สำหรับรายละเอียดตารางข้อผูกพัน
การค้าบริการของไทย ปรากฏในภาคผนวก ข

ในขณะที่ จีนเสนอเปิดตลาดเพิ่มเติมจากข้อผูกพันภายใต้ WTO โดยครอบคลุมกิจกรรมใน
สาขาบริการด้านคอมพิวเตอร์ บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ บริการขนส่งสินค้าทางถนน และบริการ
ธุรกิจอื่นๆ สำหรับรายละเอียดตารางข้อผูกพันการค้าบริการของจีน ปรากฏในภาคผนวก ข

1.4 ความตกลงด้านการลงทุน อาเซียน-จีน (ASEAN-China Investment Agreement)

การเจรจาจัดทำความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน-จีน ได้เสร็จสิ้นลง เมื่อวันที่ 9
พฤศจิกายน 2551 ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน-จีน มีพันธกรณีหลักที่สำคัญ
คล้ายคลึงกับพันธกรณีต่างๆ ที่มีอยู่ในความตกลงเพื่อการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนที่ไทย
จัดทำกับต่างประเทศรวมถึงจีน

ทั้งนี้ ความตกลงด้านการลงทุนฯ ได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อวันที่ 27 มกราคม
2552

1.5 มาตรการปกป้อง (Safeguard Measures) ภายใน ASEAN-China FTA

พร้อมกันนี้ ทั้งสองฝ่ายได้เห็นชอบให้สามารถใช้มาตรการปกป้องเพื่อเป็นการปกป้อง
อุตสาหกรรมภายในของแต่ละประเทศจากผลของการเปิดเสรีการค้าอาเซียน-จีน

ตัวอย่างเช่น กรณีเกิดการ ทะลักของสินค้านำเข้าที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสินค้า/
อุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยให้ สามารถเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรขาเข้านำเข้าของสินค้าที่ได้รับ
ผลกระทบเพิ่มขึ้นให้เท่ากับอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าทั่วไปที่เก็บจากประเทศ สมาชิก WTO ในช่วง
เวลาเดียวกัน และสามารถใช้มาตรการนี้ได้ตั้งแต่วันที่ความตกลงการค้า สินค้ามีผลบังคับใช้จนถึง 5
ปี หลังจากวันสิ้นสุดของการยกเลิกหรือลดภาษีศุลกากรของสินค้า นั้นๆ

1.6 กลไกการระงับข้อพิพาทภายใน ASEAN-China FTA

นอกจากนี้ อาเซียนและจีนได้จัดทำความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาท เพื่อ เป็นข้อ
ผูกพันในการดำเนินการ เมื่อเกิดข้อพิพาทจากการเปิดเสรีอาเซียน - จีน ด้วย

1.7 ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอื่นๆ

อาเซียนและจีน รวมทั้งไทย มีกำหนดจะร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะใน 5 สาขา ได้แก่

เกษตรกรรม

เทคโนโลยีสารสนเทศ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การลงทุน

การพัฒนาclustersแม่น้ำโขง

และความร่วมมือด้านต่างๆ อาทิ สุลกากร การปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา การจัดตั้ง ศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการค้าและการลงทุน การพัฒนาความตกลงให้มีการยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRA) การดำเนินการตามแผนงานในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และการให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน

2. การลดอัตราภาษีศุลกากรนำเข้าของจีน : กรณีศึกษาสินค้าหัตถกรรม

สำหรับรายละเอียดตารางการลดภาษีศุลกากรนำเข้าของจีน ปรากฏในภาคผนวก ญู ทั้งนี้ ตัวอย่างภาษีต่างๆ ของจีนที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษาสินค้า SMEs ไทย โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่ม หัตถกรรม และของใช้ ของตกแต่งบ้าน ซึ่งแบ่งตามลักษณะสินค้าและวัสดุที่ใช้ มีตัวอย่างดังนี้

ภาษีศุลกากรนำเข้า

ตารางอัตราภาษีนำเข้าสินค้าหัตถกรรมของจีน¹ แยกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์

1) ผลิตภัณฑ์เซรามิก

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภาษีภายใต้ ASEAN-China FTA
69.11	6911.10.00	เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องครัว ของใช้ในบ้านเรือน อื่นๆ และของใช้ในห้องน้ำที่ เป็นเซรามิก ชนิดพอร์ซเลน หรือชนิดเนื้อละเอียด (ไชน่า) -เครื่องใช้เครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารและเครื่องครัว	8	100	0

¹www.jkck.com/tariff/ma69.htm

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภายใต้ ASEAN-China FTA
69.12	6912.00.00	เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องครัว ของใช้ในบ้านเรือน อื่นๆ และของใช้ในห้องน้ำที่ เป็นเซรามิก นอกจากชนิด พอร์ ซเลนหรือชนิดเนื้อละเอียด (ไชน่า) -เครื่องใช้เครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารและเครื่องครัว	10	100	0
69.13	6913.10.00	รูปปั้นขนาดเล็กและของ ประดับอื่นๆที่เป็นเซรามิก -ชนิดพอร์ซเลนหรือชนิดเนื้อ ละเอียด (ไชน่า) -รูปปั้นขนาดเล็ก	15	100	0
69.14					0
	6914.10.00	--ชนิดพอร์ซเลนหรือชนิดเนื้อ ละเอียด (ไชน่า)	24.5	100	0

2) ผลกระทบจากผ้า

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภายใต้ ASEAN-China FTA
63.04		ของอื่นๆที่ใช้ตกแต่ง			0
	6304.11.00	-ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	14	100	0
	6304.19	ของอื่นๆที่ใช้ตกแต่งอื่นๆ		100	0
	6304.19.10	-ทำด้วยผ้า	14		
	6308.00.00	ของเป็นชุดที่ประกอบด้วยผ้า ทอและด้าย จะมีอุปกรณ์ ประกอบหรือไม่ก็ตามสำหรับ จัดทำเป็นพรมผืน เทพสตรี ผ้า ปักที่ทำเป็นผ้าปูโต๊ะหรือผ้าเช็ด	14	100	0

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภายใต้ ASEAN-China FTA
		มือ หรือจัดทำเป็นสิ่งของทำ ด้วยสิ่งทอที่คล้ายกัน บรรจุ ภาชนะเพื่อการขายปลีก			
67.02		ดอกไม้เทียม ใบไม้เทียม ผลไม้ เทียม ส่วนประกอบของของ ดังกล่าวรวมทั้งของทำด้วย ดอกไม้เทียม ใบไม้เทียมหรือ ผลไม้เทียม	14	100	0
	6702.10.00	ทำด้วยพลาสติก	20	130	0
	6702.90.00	ทำด้วยวัสดุอื่น	20	130	0

3) เครื่องแก้ว

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภายใต้ ASEAN-China FTA
70.13	7013.10.00	เครื่องแก้วชนิดที่ใช้น้ำใส อาหาร ในครัว ในห้องน้ำ ใน สำนักงาน ใช้ประดับตกแต่ง ภายในหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่ คล้ายกัน -ทำด้วยแก้วเซรามิก	24.5	100	0
	7013.28.00	แก้วเครื่องคัมอื่นๆนอกจากที่ ทำด้วยแก้วเซรามิก	8	100	0
	7013.37.00	เครื่องแก้วชนิดที่ใช้น้ำใส อาหาร (นอกจากแก้ว เครื่องคัม)หรือใช้ในครัว นอกจากที่ทำด้วยแก้วเซรามิก	8	100	0
	7013.49.00	เครื่องแก้วอื่นๆ	8	100	0

4) ผลิตภัณฑ์จากไม้

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภาษีภายใต้ ASEAN-China FTA
44.14	4414.00.00	กรอบไม้สำหรับวาดรูป รูป ถ่ายกระจกเงาหรือสำหรับ ของที่คล้ายกัน	20	100	0
44.19	4419.00.00	เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและ เครื่องใช้ในครัวทำด้วยไม้	0	100	0
44.20				100	0
	4420.10.00	รูปแกะสลักและ เครื่องประดับอื่นๆที่ทำด้วย ไม้	0	100	0
	4420.90.90	ไม้ที่ฝังหรือประดับด้วยมุก ด้วยงาช้างหรือวัสดุอื่นๆ	0	100	0
44.21		ของอื่นๆทำด้วยไม้	0	90	0
	4421.90.70	- พัดทั้งที่พับได้และพับไม่ได้ โครงและด้ามของพัด ดังก้าวและส่วนประกอบ ของโครงและด้าม	0	35	0
46.02		เครื่องจักสาน เครื่องสาน และของอื่นๆ ที่ทำเป็น รูปทรงโดยตรง จากวัสดุจัก สาน หรือที่สร้างขึ้นจากของ ตามประเภทที่ 46.01 รวมทั้ง ของทำด้วยรังบวบ			0
	4602.11.00	- ทำจากไม้ไผ่	9		0
	4602.12.00	- ทำจากหวาย	9	100	0

5) เฟอร์นิเจอร์

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภาษีภายใต้ ASEAN-China FTA
94.03		เฟอร์นิเจอร์อื่นๆและ ส่วนประกอบของเฟอร์นิเจอร์			0
	9403.10.00	เฟอร์นิเจอร์อื่นๆทำด้วยโลหะ	0	100	0

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภายใต้ ASEAN-China FTA
		ชนิดที่ใช้ในสำนักงาน			
	9403.20.00	เฟอร์นิเจอร์อื่นๆทำด้วยโลหะ	0	100	0
	9403.30.00	เฟอร์นิเจอร์ทำด้วยไม้ ชนิดที่ใช้ ในสำนักงาน	0	100	0
	9403.40.00	เฟอร์นิเจอร์ทำด้วยไม้ ชนิดที่ใช้ ในห้องครัว	0	100	0
	9403.50.00	เฟอร์นิเจอร์ทำด้วยไม้ ชนิดที่ใช้ ในห้องนอน	0	100	0
	9403.60.00	เฟอร์นิเจอร์อื่นๆที่ทำด้วยไม้	0	100	0
	9403.70.00	-เฟอร์นิเจอร์ทำด้วยพลาสติก -เฟอร์นิเจอร์ทำด้วยวัสดุอื่นๆ รวมถึงที่ทำด้วยหวาย กก ไม้ไผ่ หรือวัสดุที่คล้ายกัน	0	100	0
94.04	9404.90.90	--อื่นๆ	10	130	0
	9405.20	ตะเกียงไฟฟ้าหรือโคมไฟชนิด ที่ใช้กับ โตะเขียนหนังสือ ตู้ข้าง เตียง หรือ ตั้งบนพื้น	20	80	0
	9405.30.00	ชุดไฟตกแต่งชนิดที่ใช้กับต้น คริสต์มาส	16	100	0

6) ผลิตภัณฑ์จากโลหะ เงิน ทอง

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภายใต้ ASEAN-China FTA
71.14		เครื่องทองหรือเครื่องเงินและ ส่วนประกอบของของ ดังกล่าว ทำด้วยโลหะมีค่า หรือทำด้วยโลหะที่หุ้มติดด้วย โลหะมีค่า -ทำด้วยโลหะมีค่า จะชุบหรือ ติดด้วยโลหะมีค่าหรือไม่ก็ ตาม			0

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFN สำหรับสมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภาษีภายใต้ ASEAN-China FTA
	7114.11.00	-ทำด้วยเงิน จะชุบหรือติดด้วย โลหะมีค่าหรือไม่ก็ตาม	35	100	0
	7114.19.00	ทำด้วยโลหะมีค่าอื่นๆ จะชุบ หรือติดด้วยโลหะมีค่าหรือไม่ ก็ตาม	35	100	0

7) ของแต่งบ้านอื่นๆ

ประเภท	ประเภทย่อย	ชื่อสินค้า	อัตราMFNสำหรับ สมาชิก WTO %	อัตราที่ไม่ใช่ MFN %	อัตราภาษีภายใต้ ASEAN-China FTA
34.06	3406.00.00	เทียนไข เทเพอร์ และสิ่งที่ คล้ายกัน	10	130	0

ภาษีสรรพสามิตของจีน

สำหรับภาษีสรรพสามิต พบว่า สินค้าหักลดกรรมส่วนใหญ่ โดยทั่วไปไม่มีการเรียกเก็บภาษี
สรรพสามิต ยกเว้นในกรณีที่เป็นสินค้าในหมวดสินค้าฟุ่มเฟือย

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

รัฐบาลจีนจะเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จากสินค้าที่นำเข้า โดยในกรณีของสินค้า
หักลดกรรมซึ่งเป็นสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมจะถูกเรียกเก็บภาษีVAT ในอัตราร้อยละ 17

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 4 ช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน

แม้ว่าตลาดจีนจะมีศักยภาพและทวีความสำคัญมากขึ้น เนื่องด้วยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ จำนวนของผู้บริโภค และกำลังซื้อที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะ กลุ่มผู้บริโภคชนชั้นกลางของจีน และชาวจีนรุ่นใหม่ ที่มีรายได้และกำลังซื้อมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการส่งออกและวางจำหน่ายสินค้าในตลาดจีน จำเป็นต้องมีการศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับช่องทางการจำหน่ายสินค้าในตลาดจีน

เนื้อหาในบทนี้จึงนำเสนอข้อมูล ช่องทางการจำหน่ายสินค้า ในประเทศจีน ทั้งในระดับประเทศ โดยเฉพาะช่องทางผ่านการจัดงานแสดงสินค้า (Trade Fair) และตลาดขายส่งระดับประเทศ (Wholesale Market) เช่น ศูนย์การขนส่งในเมืองอู่ นอกจากนี้ ยังมีช่องทางการจำหน่ายระดับมณฑล เช่น ห้างสรรพสินค้าในเมืองและมณฑลต่างๆ

เนื้อหาในบทนี้ยังได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนียภาพของผู้บริโภคจีน และรายละเอียดของขั้นตอนและช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน และกรณีศึกษาการนำสินค้าไปวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าภายในประเทศจีน เป็นต้น

ในส่วนสุดท้ายยังมีการวิเคราะห์จุดอ่อนและปัญหาของ SMEs ไทยที่จะส่งออกไปจีน เช่น ผู้ประกอบการ SMEs ไทยขาดประสบการณ์ในการส่งออกสินค้าไปขายต่างประเทศ และไม่รู้ไม่เข้าใจช่องทางการขาย หรืออาจจะไม่คุ้นเคยกับพิธีการศุลกากร รวมทั้งไม่รู้วิธีการต่อรองหรือเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อชาวจีน เป็นต้น และการให้ข้อเสนอแนะด้านช่องทางการจำหน่ายในประเทศจีน เช่น การติดต่อนำเข้าโดยผู้นำเข้าจีน หรือ ตัวแทนจีน (Agent) การส่งออกสินค้าไปวางจำหน่ายในศูนย์กระจายสินค้าไทยในบางเมืองของจีน เช่น นครคุนหมิง หรือ นครหนานหนิง ซึ่งตั้งอยู่ไม่ห่างจากไทยและมีความคุ้นเคยกับสินค้าไทย และเข้าร่วมงานแสดงสินค้า (Trade Fair) ในประเทศจีน โดยอาจจะเดินทางไปกับหน่วยราชการไทย เช่น กรมส่งเสริมการส่งออก เป็นต้น

บทที่ 4 ช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน

แม้ว่าตลาดจีนจะมีศักยภาพและทวีความสำคัญมากขึ้น เนื่องด้วยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ จำนวนของผู้บริโภค และกำลังซื้อที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะ กลุ่มผู้บริโภคชนชั้นกลางของจีน และชาวจีนรุ่นใหม่ ที่มีรายได้และกำลังซื้อเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการส่งออกและวางจำหน่ายสินค้าในตลาดจีน จำเป็นต้องมีการศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับช่องทางการจำหน่ายสินค้าในตลาดจีน ดังนี้

ช่องทางการจำหน่ายสินค้านำเข้าระดับประเทศ

1. การจัดงานแสดงสินค้า (Trade Fair)

การจัดงานแสดงสินค้า (Trade Fair) ถือเป็นช่องทางหนึ่งในการจำหน่ายสินค้าส่งออกของ SMEs ไทยในตลาดจีน โดยมีการจัดงานแสดงสินค้าทั้งในระดับประเทศและระดับมณฑล

ตัวอย่างเช่น งานแสดงสินค้าประเภทของขวัญของแต่งบ้านภายในประเทศจีนและระดับนานาชาติที่เป็นที่รู้จัก ได้แก่

(i) งานแสดงสินค้า China International Gifts, Premium and House ware Fair

จัดขึ้นทุกสองปีมาตั้งแต่ปี 2005 งานจะจัดที่ศูนย์แสดงสินค้าเกษตรกรรมแห่งชาติที่กรุงปักกิ่ง งานแสดงสินค้าครั้งล่าสุด ปี 2009 ที่ผ่านมา มีพื้นที่แสดงสินค้า 13,000 ตารางเมตร ผู้เข้าชม 45,000 คน ผู้เข้าร่วมแสดงสินค้าของจีนมาจากมณฑลต่างๆ 30 มณฑล นอกจากนี้มีผู้เข้าร่วมแสดงสินค้าจากต่างประเทศอีก 8 ประเทศด้วย ค่าเช่าพื้นที่อยู่ที่ 3,800 หยวนตลอดงาน

www.szsinexpo.com

งาน Beijing International Gifts, Art ware and House ware Exhibition

งานนี้เริ่มจัดตั้งตั้งแต่ปี 1998 จัดที่ศูนย์การค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง จัดขึ้นเป็นประจำทุกสองปี ครั้งล่าสุดจัดเมื่อปี 2009 ที่กรุงปักกิ่ง พื้นที่จัดงาน 15,000 ตารางเมตร ผู้เข้าชมงาน 30,000 คน ผู้เข้าชมที่เป็นผู้ประกอบการจำนวน 15,000 คน ผู้เข้าร่วมแสดงสินค้า 600 ราย ในจำนวนนี้ ผู้เข้าร่วมแสดงสินค้าที่เป็นชาวต่างชาติ 20 ราย

ค่าเช่าพื้นที่ตลอดงาน 6800 หยวน / 9 ตารางเมตร และ 5800 หยวนต่อ 6 ตารางเมตร

ผู้จัดงาน คือ Beijing Qunxue culture development Co., Ltd

www.qunxue-expo.com

หลังจากปี 2010 งานแสดงสินค้า **China International Gifts, Premium and House ware Fair** ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงปักกิ่ง จะถูกรวมเข้ากับงาน **Beijing International Gifts, Art ware and House ware Exhibition** การรวมกันของงานแสดงสินค้าทั้งสองนี้จะเป็นการจัดวางมาตรฐานการแลกเปลี่ยนในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้ประกอบการสินค้าประเภทของขวัญ ของแต่งบ้านของจีนและเป็นการเปิดตลาดภายในประเทศ โดยเฉพาะตลาดในภาคกลางและภาคตะวันตก

(ii) งานแสดงสินค้า **International Gifts & Home Decor Trade Fair**

เป็นงานแสดงสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในจีนตะวันออก จัดขึ้นที่เซี่ยงไฮ้เป็นประจำทุกปี ซึ่งสามารถตอบสนองต่อภาคอุตสาหกรรมของจีนได้เป็นอย่างมาก

งานเริ่มจัดครั้งแรกเมื่อปี 2007 โดยจัดมาแล้วทั้งหมดสามครั้ง ครั้งหลังสุดจัดในปี 2009 ที่ Shanghai Mart พื้นที่จัดงาน 20,000 ตารางเมตร มีผู้เข้าร่วมแสดงสินค้า 500 ราย มีผู้ชมแสดงสินค้ามากกว่า 800 ชุม มีผู้เข้าชมงานกว่า 26,000 คน ผู้เข้าร่วมแสดงสินค้านั้นมีทั้งจีนและต่างชาติด้วย www.giftsexpo.org/index_en.html

(iii) งานแสดงสินค้า **China (Shenzhen) International Gifts, Handicrafts Watches & Houseware Fair** เป็นงานแสดงสินค้าประเภทของขวัญ หัตถกรรม นาฬิกาและของตกแต่งบ้านที่ใหญ่ที่สุดของจีน เริ่มจัดตั้งตั้งแต่ปี 1993 โดยจัดเป็นประจำทุกปี ส่วนใหญ่จัดในเดือนเมษายน

ครั้งล่าสุด **The 17th China (Shenzhen) International Gifts, Handicrafts, Watches & House ware Fair** เมื่อวันที่ 25-28 เมษายน 2009 ที่ศูนย์แสดงสินค้าเซินเจิ้น พื้นที่จัดงาน 100,000 ตารางเมตร มีผู้ผลิตกว่า 2800 รายออกงานแสดงสินค้า

ผู้จัดงานคือ Reed Huabo Exhibitions (Shenzhen) Co., Ltd เป็นบริษัทร่วมทุนระหว่าง Reed Exhibitions Ltd กับ Shenzhen Huabo Exhibition Co., Ltd งานแสดงสินค้านี้ได้รับการยอมรับจาก UFI ในปี 2005 ว่าเป็น "the No.1 gift fair in China" www.szsinoexpo.com

(iv) งานแสดงสินค้า **Ceramics Tile & Sanitary Ware China**

เริ่มจัดปีละครั้ง โดยเริ่มตั้งแต่ปี 1993 สำหรับปี 2010 นั้น จะจัดงานตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม ถึง วันที่ 1 เมษายน 2010 ที่ ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติแห่งใหม่ของเซี่ยงไฮ้ Shanghai New International Expo Centre (SNIEC), Shanghai, China เป็นงานแสดงสินค้าที่ทำจากเซรามิกและสุขภัณฑ์ เป็นโอกาสที่ได้พบเซรามิกและสุขภัณฑ์ของเอเชียโดยเฉพาะของจีน สถิติปี 2009 พื้นที่จัด

งาน 40,500 ตารางเมตร (พื้นที่สำหรับผู้แสดงสินค้าต่างชาติ 5,000 ตารางเมตร) ผู้ชม 45,000 คน ค่าเช่าพื้นที่ 1100 หยวนต่อตารางเมตร www.expo-build.cn และ www.ceramics-china.cn

(v) งานแสดงสินค้า 100% Design-Shanghai

จัดครั้งแรกเมื่อ 26-28 เดือนตุลาคม ปี 2008 โดยจัดเป็นประจำหนึ่งครั้งต่อปี มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นการส่งออกทางศิลปวัฒนธรรมและนวัตกรรมของจีน สินค้ามีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นหัตถกรรม, ภาพวาด หรือ การคิดค้นวัสดุใหม่ๆ ในการผลิต ผู้เข้าชมก็มาจากหลากหลาย สาขาอาชีพแต่ส่วนมากเป็นเยาวชน คนรุ่นใหม่ สำหรับปี 2010 จะจัดระหว่างวันที่ 21-23 ตุลาคมที่ศูนย์แสดงสินค้าเซี่ยงไฮ้ www.100percentdesign.com.cn/pdf/competition_entry_form.pdf

ข. ตลาดขายส่งระดับประเทศ (Wholesale Market)

นอกจากงานแสดงสินค้าระดับประเทศหรือนานาชาติแล้ว ตลาดขายส่งระดับประเทศ เช่น ตลาดอู่ (Yiwu) นับเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการกระจายและจำหน่ายสินค้าส่งออกของ SMEs ไทย ในประเทศจีน

ตลาดขายส่งเมือง Yiwu

ตลาดขายส่ง Yiwu เป็นตลาดสินค้าเบ็ดเตล็ดสำหรับผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในจีน ในปัจจุบันถือเป็นตลาดค้าส่งของจีนที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายทั่วโลกที่ใหญ่ที่สุด โดยมีพื้นที่ครอบคลุม 1,500,000 ตารางเมตร มีสินค้าวางจำหน่ายกว่า 320,000 ประเภทสินค้า จากทั่วประเทศ และมีลูกค้ามาเดินซื้อสินค้าในเมืองอู่มากกว่า 200,000 คนต่อวัน โดยมีการขนส่งสินค้าจากตลาดไปตามคำสั่งซื้อมากถึงเกือบ 1 หมื่นตันต่อวัน

ในด้านการค้าระหว่างประเทศ ปัจจุบัน มีสำนักงานการค้าเพื่อการส่งออกมากกว่า 300 แห่ง ตั้งอยู่ในเมืองอู่ และมีผู้ซื้อจากต่างประเทศอีกกว่า 10,000 บริษัทที่มาตั้งสำนักงานตัวแทนที่ตลาดอู่แห่งนี้

สินค้าส่วนใหญ่จะซื้อขายกันในราคาขายส่ง โดยพ่อค้าทั้งจากประเทศจีนเองและจากต่างประเทศจะเข้าไปเลือกซื้อสินค้าที่เมืองอู่ ในราคาขายส่ง แล้วขนส่งต่อเพื่อนำไปวางจำหน่ายในมณฑลหรือเมืองที่พ่อค้าเหล่านั้นอาศัยอยู่ ทั้งในราคาขายส่งหรือขายปลีก แล้วแต่กรณีต่อไป

ช่องทางกำหนดยกระดับมณฑล

เนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศที่กว้างใหญ่ แต่ละมณฑลก็มีพื้นที่กว้างใหญ่และมีประชากรเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในแต่ละเมืองของแต่ละมณฑลจีน มักจะตลาดหรือถนนสายหนึ่งที่เป็นถนนคนเดิน ซึ่งเป็นแหล่งซื้อขายสินค้า หรือในบางเมืองอาจมีตลาดที่เป็นแหล่งซื้อขายสินค้าหลายตลาดแยกตามประเภทของสินค้า เช่น

- ถนนคนเดินหนานจิงลู่ (Nanjing Lu) ที่เซี่ยงไฮ้ เป็นถนนคนเดินที่จำหน่ายสินค้าทุกประเภท โดยมีร้านจำหน่ายสินค้าเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องใช้ หัตถกรรม หรือของขวัญ ของแต่งบ้าน หลายร้าน บางร้านจำหน่ายตะเกียบเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นร้านขนาดใหญ่มาก หรือบางแห่งจำหน่ายหมวก ซึ่งรวบรวมหมวกทุกยุคสมัย ทุกรูปแบบไว้ด้วยกัน

- ตลาดเฉิงหวางเมี่ยว (Cheng Huang Miao) ที่เซี่ยงไฮ้ เป็นอีกแหล่งที่จำหน่ายสินค้าวัฒนธรรมของจีน ได้แก่ ภาพวาด เครื่องปั้นดินเผา กาน้ำชา งานแกะสลักประเภทต่างๆ ที่สำคัญเป็นแหล่งขายเครื่องประดับทองคำ หยก (คล้ายย่านเยาวราชของไทย)

- ถนนสายวัฒนธรรม (Gu Wenhua Jie) ที่นครเทียนจิน มีการจำหน่ายสินค้าเครื่องใช้ ตกแต่งและหัตถกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นตราประทับที่ทำจากหินหรือหยก ภาพวาด เครื่องดนตรีพื้นบ้าน พู่กัน จานหมึกจีน ผ้าไหมปักสองหน้า เซรามิก เป็นต้น นับว่าเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าที่สำคัญอีกแห่งของจีน

ห้างสรรพสินค้า

นอกเหนือจากตลาดหรือถนนคนเดินที่จำหน่ายสินค้าในจีนแล้ว ห้างสรรพสินค้าก็เป็นแห่งหนึ่งที่มีการจำหน่ายสินค้าและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคจีน โดยในแต่ละเมืองก็จะมีห้างสรรพสินค้าหลากหลายแห่ง ทั้งห้างสรรพสินค้าชั้นนำ เช่น ห้าง ITO ห้าง Parkson ของนักลงทุนจากมาเลเซีย และห้างสรรพสินค้าระดับกลาง ไปจนถึงห้างสรรพสินค้าระดับล่าง ภายในห้างสรรพสินค้าเหล่านี้มีทั้งสินค้านำเข้าและสินค้าผลิตในจีนวางจำหน่าย

อย่างไรก็ดี แม้ว่าจะมีสินค้านำเข้าวางจำหน่าย แต่สินค้าส่วนใหญ่ในห้างสรรพสินค้าระดับมณฑลหรือเมืองเหล่านี้ยังคงเป็นสินค้าผลิตในประเทศจีน สำหรับสินค้านำเข้าประเภทเครื่องใช้ ตกแต่งหรือหัตถกรรม ส่วนใหญ่จะต้องมีทั้งเอกลักษณ์ ที่เป็นท้องถิ่นและมีเอกลักษณ์ความเป็นสากล ตลอดจนเป็นสินค้าตกแต่ง หรือของขวัญที่เหมาะสมกับโอกาสต่างๆ เช่น วันเกิด ปีใหม่ เปิดร้านค้าใหม่ เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรสนิยมของผู้บริโภคจีน

ตารางที่ 1 สักยภาพผู้บริโภคจีน เปรียบเทียบปี 2007 และ 2008

ดัชนีสำคัญ	2007		2008	
	มูลค่า	อัตราเติบโต (%)	มูลค่า	อัตราเติบโต (%)
จำนวนประชากร (ล้านคน)	1,321.3		1,321.3	
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีคนในเขตเมือง (หยวน)	13,786	12.2	15,781	8.4
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีคนในชนบท (หยวน)	4,140	9.5	4,761	8.0
ยอดขายปลีกสินค้าผู้บริโภค (พันล้านหยวน)	8,921.0	16.8	10,848.8	21.6
ดัชนีราคาผู้บริโภค		4.8		5.9

ที่มา: The National Bureau of Statistics of China 2009, Ministry of Commerce of China, และ General Administration of Customs of China.

1. รายได้เพิ่มมากขึ้น หลังจากที่มีการปฏิรูปเศรษฐกิจในปี 1979 เศรษฐกิจจีนได้เติบโตอย่างก้าวกระโดดและเป็นพลังทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีชีวิตผู้บริโภคจีน ตลอด 30 ปีหลังการปฏิรูปและเปิดประเทศ อัตราเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนเฉลี่ยต่อปีประมาณร้อยละ 9.9 ในขณะที่ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก ในช่วงเวลาเดียวกัน อยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.3 ดังนั้น ระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนเป็น 3 เท่าของระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโลก

ในปี 2008 รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีคนในเขตเมือง ประมาณ 15,781 หยวน และรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีคนในเขตชนบท ประมาณ 4,761 หยวน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 1978 ก่อนมีการปฏิรูปเปิดประเทศ รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของคนในขณะนั้นเพียงแค่ 381 หยวน

ดังนั้น ประชาชนจีนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ปรับเปลี่ยนจากสมัยก่อนการปฏิรูปซึ่งอดอยากและมีเงินเพียงแค่อำนาจซื้อพื้นฐานที่จำเป็น เปลี่ยนมาเป็นอยู่ดีกินดี และมีอำนาจซื้อในการจับจ่ายใช้สอยในสิ่งที่เกินความจำเป็นพื้นฐาน เช่น ปี 2008 มีคนจีนประมาณ 49 ล้านคนออกเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ สะท้อนถึงกำลังซื้อของคนจีนที่มากขึ้น และมีศักยภาพในการซื้อ

สินค้านำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อการตกแต่งบ้านหรือเพื่อสะท้อนฐานะทางสังคมโดยอาจจะไม่คำนึงถึงราคามากดังเช่นในอดีต

2. ความหลากหลายของกลุ่มผู้บริโภค นอกจากนี้กลุ่มผู้บริโภคจีนสามารถแบ่งได้ตามเพศและวัย นอกจากการแบ่งตามระดับรายได้ ซึ่งผู้บริโภคในแต่ละเพศและวัย จะมีรสนิยมและค่านิยมที่แตกต่างเฉพาะกลุ่ม เช่น ผู้หญิงจีนรุ่นใหม่เมื่อมีรายได้มากขึ้น ก็ต้องการแสดงออกให้เห็นว่าตนมีรสนิยมสูง รักความสวยรักความงาม เป็นคนมีการศึกษา มีหัวศิลป์ หรือหนุ่มจีนคนรุ่นใหม่อยากแสดงออกให้เห็นว่าตนเป็นคนรุ่นใหม่ มีความทันสมัย มีความเป็นสากลนิยมสูง ราคามีไม่แพงมาก เพื่อที่วัยรุ่นจีนสามารถตัดสินใจซื้อเองได้ โดยไม่ต้องไปขอเงินพ่อแม่

3. ความหลากหลายของพฤติกรรมผู้บริโภค พฤติกรรมของผู้บริโภคจีน และวัตถุประสงค์ในการจับจ่ายซื้อหาสินค้านำเข้าจะแตกต่างกันไปตามรสนิยม เพศ อายุ ภูมิหลังการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะทางสังคม และการจับจ่ายใช้สอยเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น ซื้อเป็นของขวัญในโอกาสต่างๆเช่นปีใหม่ วันเกิด คริสมาสต์ วาเลนไทน์ เป็นต้น

4. ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผู้ซื้อ/ผู้บริโภคจีนมีความหลากหลายทั้งด้านเพศ วัยและรสนิยม ดังนั้น รูปแบบผลิตภัณฑ์หรือสินค้าจะต้องมีความหลากหลายด้วย เช่น วัสดุในการผลิต โดยที่ผู้ซื้อสินค้าส่วนมากจะพิจารณาจากรูปลักษณะ การออกแบบ วัสดุที่ใช้ ความคงทน เช่น สินค้าหัตถกรรมที่ทำจากดินเผาจะได้รับความนิยมสำหรับกลุ่มคนวัยกลางคน ดังนั้น ผู้ซื้อชาวจีนแต่ละกลุ่มสนใจผลิตภัณฑ์นำเข้า และลักษณะของผลิตภัณฑ์แตกต่างกันไป แนวโน้มของรสนิยมความชอบที่มีต่อสินค้านำเข้าจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

ขั้นตอนและช่องทางการจำหน่ายสินค้าในจีน : กรณีศึกษาห้างสรรพสินค้า

สินค้าที่วางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าของจีนโดยทั่วไปมี 2 รูปแบบ ดังนี้

(1) การเช่าพื้นที่เปิดร้านจำหน่ายในห้างสรรพสินค้า

โดยทั่วไป การเช่าพื้นที่เปิดร้านจำหน่ายเองภายในห้างสรรพสินค้าจะมีค่าเช่าค่อนข้างสูง โดยเฉพาะห้างสรรพสินค้าชั้นนำ ที่มีคนนิยมไปเดินเลือกซื้อสินค้า ค่าเช่าร้านจะค่อนข้างสูงกว่าห้างสรรพสินค้าระดับล่าง

จากกรณีศึกษาและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการจีน ร้าน Z.Shangzhi Savour ที่เช่าพื้นที่ในห้างสรรพสินค้า Top City ถนนชุนสี นครเฉิงตู เพื่อจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมของไทย อัตราค่าเช่าพื้นที่ ตารางเมตรละ 200 หยวนต่อเดือน ทางร้าน Z.Shangzhi Savour ได้เช่าพื้นที่จำนวน 100 ตารางเมตร ค่าเช่าร้านอยู่ที่ 20,000 หยวนต่อเดือน

อย่างไรก็ตาม ค่าเช่าพื้นที่ขึ้นอยู่กับแต่ละเมือง และขึ้นอยู่กับทำเลของห้างด้วย รวมถึงระดับและความหรูหราของห้างสรรพสินค้าด้วย สำหรับการเช่าพื้นที่เพื่อวางจำหน่ายสินค้ารูปแบบนี้ ผู้ขายสินค้าต้องรับผิดชอบค่าจ้างพนักงาน และค่าเช่าพื้นที่ด้วย

(2) การนำสินค้าไปฝากวางจำหน่ายกับห้างสรรพสินค้า

การนำสินค้าไปฝากวางจำหน่ายกับห้างสรรพสินค้าในจีนเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของผู้ส่งออก SMEs ไทย แต่จำเป็นต้องศึกษาเงื่อนไขต่างๆ ของห้างสรรพสินค้าให้เข้าใจก่อนแท้ สำหรับตัวอย่างเงื่อนไขของห้างสรรพสินค้าในมณฑลเสฉวนและมหานครฉงชิ่ง มีดังนี้

2.1) ห้าง ITO-YOKADO เป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างจีนและญี่ปุ่น โดยห้าง ITO-YOKADO เปิดสาขาในจีนครั้งแรกที่นครเฉิงตู มณฑลเสฉวนในเดือน พฤศจิกายน 1997 และทยอยเปิดเพิ่มไปเรื่อยๆ จนในปัจจุบันมี 4 สาขา และคาดว่าจะเปิดเพิ่มในปี 2012 อีก 2 สาขา ยอดขายในปี 2008 คือ 2,890 ล้านหยวน ยอดขายปี 2009 ประมาณ 3,500 ล้านหยวน (ทั้ง 4 สาขา)

ห้าง ITO-YOKADO มีบริษัทแม่เป็นญี่ปุ่น ดิตอันดับ 132 ของโลก มีธุรกิจใน 19 ประเทศทั่วโลก รวมถึงบริษัท 7-11 อยู่ในเครือของ ห้าง ITO-YOKADO แบ่งตามรูปแบบการดำเนินงานออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. ห้างสรรพสินค้า ITO-YOKADO 4 สาขาในเฉิงตู และ 9 สาขาในปักกิ่ง
2. ร้านสะดวกซื้อ 7-eleven ในปักกิ่งและ เซี่ยงไฮ้ 86 สาขา
3. ร้าน Supermarket ร่วมมือกับ Wang fu jing Dept Store ในปักกิ่ง
4. ร้านอาหารจานด่วน All Day

ทั้งนี้ ห้าง ITO-YOKADO ในนครเฉิงตูยังมีสินค้าตกแต่งบ้านและสินค้าหัตถกรรมที่นำเข้ามาจากต่างประเทศไม่มากนัก กรณีของสินค้าไทย ห้างฯ นี้ได้มีการวางจำหน่ายเครื่องแก้วโอเชียนกลาส (Ocean Glass) จากประเทศไทย

ทั้งนี้ โอเชียนกลาส เป็นแบรนด์เครื่องแก้วชั้นนำของไทย โดยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากโรงแรมและร้านอาหารชั้นนำทั่วภูมิภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก

บริษัทตัวแทนจีนที่นำเข้า Ocean Glass คือ

Ocean glass trading (Shanghai) Room 1904, 83 Wan Hang Du Road. Jian An district Shanghai 200040 China Tel: 86-21-61359505-606 Fax: 86-21-61359428 E-mail: eddieshchew@oceanglass.com

เงื่อนไขในการนำสินค้าเข้าไปวางจำหน่ายในห้าง ITO-YOKADO คือ

1. สินค้าเข้าไปวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้า ITO-YOKADO ต้องมีค่าแรกเข้า อยู่ที่

10,000 - 50,000 หยวนต่อหนึ่งรายการสินค้า

2. ทางห้างสรรพสินค้าจะหัก 20-25% ของมูลค่าสินค้าซึ่งจะเป็นรายได้ของห้างสรรพสินค้า

3. ตัวแทนหรือผู้ที่นำสินค้าไปวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้ามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ

เงินเดือนของพนักงานขาย

4. ตัวแทนหรือผู้ที่เอาสินค้าไปวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าต้องออกค่าใช้จ่ายในการตกแต่งร้านตามกฎระเบียบของห้างสรรพสินค้า

5. ทั้งห้างสรรพสินค้าและตัวแทนผู้ขายจะมีการเช็ดยอดการจำหน่ายสินค้าทุกเดือนในต้นเดือนถัดไป และจะได้รับค่าสินค้าในปลายเดือน

2.2) ห้างสรรพสินค้า Parkson เป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างจีน (Wanyou) และมาเลเซีย โดยมีสาขาในเมืองเอกสำคัญทั่วประเทศจีน และมีแผนกจัดซื้อทางภาคเหนืออยู่ที่ปักกิ่ง และภาคใต้ที่เซี่ยงไฮ้ อย่างไรก็ตาม ในแต่ละสาขามีความเป็นอิสระในการจัดซื้อ

ในปัจจุบันสินค้าจากต่างประเทศที่นำมาวางจำหน่าย ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า ของตกแต่งบ้าน เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องสำอาง

เงื่อนไขในการนำสินค้าเข้าไปวางจำหน่ายในห้าง **Parkson** มี 2 รูปแบบ คือ

(i) สำหรับสินค้าประเทศเครื่องใช้ไฟฟ้า ของตกแต่งบ้าน เฟอร์นิเจอร์และสินค้าทั่วไป เริ่มจากตัวแทน (Agent) เข้ามานำเสนอสินค้าต่อห้างสรรพสินค้า เพื่อว่าทางห้างสรรพสินค้าจะได้นำไปพิจารณาคุณภาพของสินค้า และแนวทางการตลาด แล้วจึงจัดสรรพื้นที่ให้ตัวแทน (Agent) นำสินค้าไปวางจำหน่ายได้ต่อไป โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

--ทางห้างสรรพสินค้าจะหัก 25% ของมูลค่าสินค้าเป็นรายได้ของห้างสรรพสินค้า ยกเว้นสินค้าบางรายการเป็นสินค้าจัตรายการส่งเสริมการขาย เป็นสินค้าลดราคา ห้างสรรพสินค้าจะหัก 10-15% เป็นรายได้ของห้างสรรพสินค้า

--ตัวแทนต้องจ่าย 4,000 หยวนต่อปีต่อสินค้า 1 รายการถือเป็นค่าใช้จ่ายส่วน กลางในการจัดกิจกรรมต่างๆ

-- เงินเดือนพนักงานขาย ตัวแทนเป็นผู้รับผิดชอบ

-- มีการตรวจสอบยอดสินค้าทุกเดือนและจะได้รับค่าสินค้าหลังจากนั้นอีก 1 เดือน

(ii) สำหรับสินค้าใน **Supermarket** ห้างสรรพสินค้า **Parkson** จะนำเข้าทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศโดยจะวางจำหน่ายเอง และห้างสรรพสินค้าจะเป็นผู้ดูแลค่าจ้างของ

พนักงาน นอกจากนี้ การวางจำหน่ายสินค้าในรูปแบบนี้ ทางห้างสรรพสินค้าจะรับพิจารณาสินค้าเฉพาะจากตัวแทนคนจีน โดยจะไม่รับจากต่างชาติโดยตรง ด้วยเหตุผลดังนี้

--สินค้าที่นำมาวางจำหน่ายนั้น ส่วนใหญ่จะต้องมีการติดฉลากที่เป็นภาษาจีน และมีรหัสสินค้า ซึ่งจำเป็นต้องมีตัวแทนคนจีนเป็นผู้รับผิดชอบ

-- การมีตัวแทนจำหน่ายเป็นคนจีนและอยู่ในประเทศจีนจะทำให้การติดต่อประสานงานได้ง่าย และสะดวกมากขึ้น เช่น การสั่งเพิ่ม - ลดปริมาณสินค้า หรือการรับผิดชอบต่อสินค้า จะสามารถดำเนินการได้ง่ายกว่าการติดต่อกับตัวแทนในต่างประเทศ

-- ห้างสรรพสินค้าจะไม่เกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบเกี่ยวกับขั้นตอนด้านศุลกากรและภาษีนำเข้า-ส่งออกสินค้า โดยห้างสรรพสินค้าจะให้ความสนใจหรือพิจารณาเฉพาะตัวผลิตภัณฑ์/สินค้าเท่านั้น เพราะการสั่งซื้อสินค้าโดยตรงจากต่างประเทศ จะเกิดความยุ่งยาก อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มภาระงานของห้างฯ ขึ้นหลายเท่าตัว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ห้างสรรพสินค้าในประเทศจีนส่วนใหญ่จะไม่สั่งซื้อสินค้าหรือนำเข้าโดยตรงจากต่างประเทศ แต่จะสั่งซื้อสินค้าผ่านตัวแทนชาวจีนหรือบริษัทการค้าระหว่างประเทศของจีน (Trading firm)

ตัวอย่างช่องทางการจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน

1) ห้างสรรพสินค้า

นอกเหนือจากห้างสรรพสินค้า ITO-YOKADO และห้างสรรพสินค้า Parkson แล้ว ยังมีห้างสรรพสินค้า Isetan จากญี่ปุ่นที่มีสินค้านำเข้าวางจำหน่ายจำนวนมาก

ห้างสรรพสินค้า Isetan เข้ามาในจีนตั้งแต่ปี 1997 โดยมีสาขาแรกที่เชียงใหม่ ปัจจุบันมี 4 สาขาในจีน คือ เทียนจิน เซี่ยงไฮ้ ฉิงตูและเสิ่นหยาง แต่ละเมืองมีหนึ่งแห่ง และทุกสาขามีอำนาจตัดสินใจในการสั่งซื้อได้

2) ร้านค้าปลีกของจีน : กรณีศึกษาร้าน Z.Shangzhi Savour

สำหรับร้านค้าปลีกที่มีคนจีนเป็นเจ้าของเป็นอีกช่องทางจำหน่ายสินค้าที่น่าสนใจ จากกรณีศึกษาร้าน Z.Shangzhi Savour ร้านขายสินค้าหัตถกรรมจากไทยตั้งอยู่ในนครเฉิงตู มณฑลเสฉวน ตั้งอยู่บริเวณ 3rd Fl Block A, Commercial Plaza ,No.1 Lane City, Chunxi Rd, Chengdu No.1 Lane City ซึ่งอยู่ในตึกห้างสรรพสินค้า นอกจากนี้ ทางร้านมีขายเครื่องประดับในชั้นอื่นของตึกด้วย เป็นร้านขายเครื่องเงินจากประเทศไทย ร้าน Z.Shangzhi Savour เน้นสินค้านำเข้าประเภทของตกแต่งบ้าน เฟอร์นิเจอร์ขนาดเล็ก จากประเทศไทย และเน้นด้านวัฒนธรรม งานไม้ และการสะท้อนวัฒนธรรมไทย

ร้านปัจจุบันมีค่าเช่าเดือนละ 20,000 หยวน สัญญาเช่า 3 ปี และในการสั่งซื้อสินค้านำเข้า ดำเนินการโดยผ่านตัวแทนจีนในนครคุนหมิง และมีนักศึกษาไทยคอยช่วยคัดเลือกและส่งสินค้าให้กับตัวแทนในคุนหมิงมีการสั่งซื้อสินค้าจากบัญชีรายการสินค้า หรือบินไปคัดเลือกสินค้าที่คุนหมิง สำหรับการขนส่งโดยใช้เส้นทางบก ทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ ในการขนส่ง เนื่องจากมีแหล่งผลิตในภาคเหนือของไทย เช่น เชียงใหม่ รวมทั้งการใช้เส้นทางแม่น้ำโขงในการขนส่งด้วย และที่ผ่านมามีไม่บ่อยเกิดความเสียหาย โดยบริษัทตัวแทนจีนที่นำเสนอสินค้าให้กับ Mr.Zhang เป็นผู้รับผิดชอบ ในกรณีที่สินค้ามีความเสียหาย

สำหรับบริษัทตัวแทนจีนที่นำเสนอสินค้าให้กับ Mr.Zhang เป็นคนจีนที่เปิดร้านหัตถกรรมไทยในคุนหมิง ได้แก่ Kunming Sukthai Trading Co., Ltd.(Ms. Li Jia Ming)

Tel: 86-0871-4177257 Fax: 86-0871-4177257

www.sukthai.com

3) ร้านผลิตและจำหน่ายหัตถกรรมของจีน : กรณีศึกษาร้าน Bo Guang Chengdu

เป็นบริษัทผลิตและจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมของจีน ตั้งอยู่ในเสฉวน โดยเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่น มีลักษณะเฉพาะเจาะจง มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ลูกค้านำส่วนใหญ่อยู่ในเสฉวน ทั้งนี้ บริษัทไม่ได้สร้างตราสินค้าของตนเองแต่เป็นการรับผลิต (OEM) ตามลูกค้าสั่ง เช่น ผลิตเป็นของแจกของแถมสินค้า Premium เพื่อแจกในเทศกาล โดยสามารถพิมพ์เครื่องหมายการค้าของผู้ส่งลงบนสินค้า ซึ่งต้องสั่งขั้นต่ำประมาณ 5,000 ชิ้น ดังนั้น โดยทั่วไป ลูกค้าของบริษัท ซึ่งเป็นผู้สั่งซื้อ/สั่งทำ จะไม่ใช่ผู้บริโภคในขั้นสุดท้ายแต่ผลิตเพื่อไปแจก เป็นต้น

ร้านนี้ได้เข้าเป็นสมาชิกสมาคม China Gift and Craft Cooperation (CGCC) โดยจีนกับกระทรวงอุตสาหกรรมเบาของจีน สมาคมจะมีหน้าที่ เป็นตัวกลางระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ให้มีโอกาสมาพบกัน และช่วยป้องกันด้านลิขสิทธิ์ ในกรณีของเสฉวนจะเป็นตัวแทนในการนำสินค้าจากมณฑลอื่นมาขายในเสฉวน และตั้งกติกการแข่งขันที่เป็นธรรมแก่สมาชิก

ข้อสังเกต

ในขณะนี้ ผู้ประกอบการชาวจีนที่นำเข้าสินค้าของ SMEs ไทย ไทยเพื่อวางจำหน่ายในประเทศจีนยังมีไม่มากนัก และผู้ประกอบการ SMEs ไทยที่ส่งออกสินค้าเพื่อไปจำหน่ายที่จีนโดยตรงมีจำนวนน้อยเช่นเดียวกัน

การนำเข้าสินค้า SMEs ไทยไปจีนในขณะนี้ก็มีหลายลักษณะ เช่น กรณีของสินค้าหัตถกรรมจากภาคเหนือของไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าโดยมีผู้ประกอบการชาวจีนที่อยู่ในแคว้นสิบสอง

ปีนนาและนครคุนหมิง ในมณฑลยูนนาน ซึ่งผู้ประกอบการจีนในเมืองเหล่านี้นำเข้าสินค้าหัตถกรรมไทยไปจำหน่ายที่ตลาดจีนยูนนาน ด้วยเหตุผลสำคัญ ดังนี้

1. ด้วยระยะทางที่ใกล้ และสามารถคมนาคมขนส่งได้โดยตรงทั้งทางแม่น้ำโขงและทางบก (ผ่านลาว หรือผ่านพม่า) เนื่องจากเป็นสินค้าที่มีปริมาณไม่มาก จึงไม่จำเป็นต้องอาศัยการขนส่งทางทะเล ซึ่งต้องมีปริมาณมากพอที่จะขนส่งโดยตู้คอนเทนเนอร์ ส่วนการขนส่งทางอากาศ (Air cargo) มีค่าขนส่งที่สูงเกินไป ดังนั้นในทางปฏิบัติ ส่วนมากจะขนส่งผ่านแม่น้ำโขง หรือทางบก ด้วยระยะเวลาและระยะทางที่ไม่ไกลนัก

2. แคว้นสิบสองปันนา โดยเฉพาะเมืองจิ่งหง มีลักษณะทางวัฒนธรรมและมีชนกลุ่มน้อยคือ ไทยลื้ออาศัยอยู่มาก และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ชาวจีนจากมณฑลต่างๆ นิยมเดินทางมาท่องเที่ยว มีการนำเข้าสินค้าหัตถกรรมท้องถิ่นของไทย โดยเฉพาะจากทางภาคเหนือของ ไทยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับชนชาติไทยลื้อในแคว้นสิบสองปันนา เพื่อมาวางจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวจีนที่ไปท่องเที่ยวสิบสองปันนาและนครคุนหมิง แทนที่จะผลิตขึ้นเองเพราะขนาดของตลาดไม่ใหญ่พอและด้วยการขนส่งคมนาคมที่สะดวกทั้งทางแม่น้ำโขงและทางบก(ผ่านพม่าหรือผ่านลาว)

ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงพบว่า สินค้าหัตถกรรมของ SMEs ในจีน ส่วนใหญ่จะนำไปวางจำหน่ายในแคว้นสิบสองปันนา และนครคุนหมิงในมณฑลยูนนาน

ทั้งนี้ นอกจากยูนนานแล้ว มณฑลชายแดนที่สำคัญอีกแห่งของจีน และตั้งอยู่ห่างจากประเทศไทยไม่มากนัก ได้แก่ กวางสี และเป็นอีกพื้นที่หนึ่งของจีนที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับประเทศไทย โดยเฉพาะที่นครหนานหนิง ซึ่งเป็นสถานที่จัดงาน CHINA-ASEAN EXPO เป็นประจำทุกปี มาตั้งแต่ปี 2004 ได้เริ่มมีการนำเข้าสินค้าหัตถกรรมของไทยที่มีผู้ประกอบการไทยนำไปแสดงในงานแสดงสินค้านี้ดังกล่าว

จุดอ่อน/ปัญหาของ SMEs ไทยที่จะส่งออกไปจีน

ในการนำสินค้าไปวางจำหน่ายในตลาดจีนของ SMEs ไทยยังคงมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เช่น กรณีที่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยไปร่วมงานแสดงสินค้า ปรากฏว่ามีหลายรายที่ยังขาดประสบการณ์ในการส่งออกสินค้าไปขายต่างประเทศ และไม่รู้ไม่เข้าใจช่องทางการขาย หรืออาจจะไม่คุ้นเคยกับพิธีการศุลกากร รวมทั้งไม่รู้วิธีการต่อรองหรือเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อชาวจีน

นอกจากนี้ ผู้ซื้อชาวจีนที่มาเลือกซื้อสินค้าในงานแสดงสินค้านั้น อาจจะต้องการเพียงการซื้อปลีก ไม่ได้สนใจนำเข้าและไม่เข้าใจ/ไม่รู้วิธีชำระเงินระหว่างประเทศ ตลอดจนไม่คุ้นเคยกับพิธีการศุลกากรนำเข้า

ดังนั้น ทั้งฝ่ายผู้ซื้อที่เป็นคนจีนและฝ่ายผู้ขายที่เป็นคนไทย หากต่างคนต่างคิดว่า การค้าขายระหว่างประเทศเป็นเรื่องยุ่งยาก ไม่เข้าใจพิธีการศุลกากร ไม่รู้วิธีการส่งมอบหรือขนส่งสินค้า รวมทั้งการขาดความเชื่อถือไว้วางใจกันซึ่งกันและกัน จะส่งผลให้การสั่งซื้อสินค้าของ SMEs ไทย ไม่มากเท่าที่ควร

ด้านกฎระเบียบ

สำหรับความยุ่งยากด้านกฎระเบียบในจีนขึ้นอยู่กับลักษณะของสินค้า เช่น กรณีของสินค้าอาหารหรือสินค้าเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย เช่น ยางล้อรถ รัฐบาลจีนก็จะมียกกฎระเบียบที่เข้มงวด เช่น ต้องติดเครื่องหมายบังคับ CCC หรือต้องผ่านการตรวจสอบของหน่วยงาน CIQ

อย่างไรก็ดี ในกรณีของสินค้าประเภทหัตถกรรม ซึ่งมีใช้สินค้าสำหรับบริโภค พบว่า ไม่เข้าข่ายความปลอดภัยทางอาหาร และไม่ต้องมีการกักกันโรค จึงมีความยุ่งยากด้านกฎระเบียบน้อยกว่า แต่ต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศจีน

นอกจากนี้ หลังเข้าเป็นสมาชิก WTO ในปี 2001 ทางกรจีนได้ยกเลิกมาตรการจำกัดปริมาณนำเข้า เช่น จำกัดปริมาณนำเข้า สินค้าส่วนใหญ่จึงสามารถนำเข้า-ส่งออกประเทศจีนได้อย่างเสรีมากขึ้น ประกอบกับศักยภาพของผู้บริโภคจีนที่มีกำลังซื้อมากขึ้น

ในด้านนโยบาย รัฐบาลจีนเริ่มผ่อนคลายและไม่มีนโยบายเข้มงวดกับการนำเข้าสินค้าโดยทั่วไป เช่น สินค้าตกแต่งบ้านหรือหัตถกรรม

ข้อเสนอแนะด้านช่องทางการจำหน่าย

สำหรับช่องทางการจำหน่ายสินค้าของ SMEs ไทยในตลาดจีนที่เป็นไปได้ เช่น

- 1) นำเข้าโดยผู้นำเข้าจีน หรือ ตัวแทนจีน (Agent)
- 2) ส่งออกสินค้าไปวางจำหน่ายในศูนย์กระจายสินค้าไทยในบางเมืองของจีน เช่น นครคุนหมิง หรือ นครหนานหนิง ซึ่งตั้งอยู่ไม่ห่างจากไทยและมีความคุ้นเคยกับสินค้าไทย
- 3) เข้าร่วมงานแสดงสินค้า (Trade Fair) ในประเทศจีน โดยอาจจะเดินทางไปกับหน่วยราชการไทย เช่น กรมส่งเสริมการส่งออก
- 4) เข้าร่วมการจับคู่ธุรกิจกับจีน ในกรณีที่ภาครัฐไทยได้มีการเชิญผู้ที่สนใจนำเข้า (buyers) ฝ่ายจีนเดินทาง มาร่วมงานแสดงสินค้าในประเทศไทย

- 5) ศึกษาช่องทาง/รูปแบบอื่นๆ เช่น วางจำหน่ายผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 5 กฎระเบียบการค้าและการลงทุนในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย

เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีระบบการเมืองการปกครองและระบบเศรษฐกิจที่มีความซับซ้อนและมีลักษณะที่พิเศษเฉพาะและแตกต่างกับระบบของไทย ดังนั้น ในการติดต่อค้าขายกับจีน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการจะส่งออกหรือเข้าไปลงทุนในจีน จำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจระบบ กฎหมายทั้งนโยบายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาในบทนี้จะเป็นการศึกษากฎระเบียบการค้าและการลงทุนของจีนที่ต่างชาติควรรู้ โดยแบ่งเป็น กฎหมาย/กฎระเบียบด้านการค้าและการจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน กฎหมายการค้าระหว่างประเทศของจีน (Foreign Trade Law) และ กฎหมายและกฎระเบียบในด้านมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตลอดจนกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเครื่องหมายและฉลาก (Product Labeling) ซึ่งในขณะนี้ ประเทศจีนยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยฉลากสินค้าโดยตรง หากแต่มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเครื่องหมายและฉลากสินค้าเป็นมาตรฐานย่อยในกฎหมายที่สำคัญ คือ "กฎหมายว่าด้วยคุณภาพของผลิตภัณฑ์" เป็นต้น

อีกด้านที่สำคัญ คือ กฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุนของต่างชาติในจีน โดยแบ่งเป็น (1) กิจการร่วมทุน (2) กิจการร่วมประกอบกิจการ และ (3) กิจการทุนต่างชาติ ซึ่งเป็นรูปแบบการลงทุนที่ผู้ลงทุนต่างชาติเป็นผู้ลงทุนทั้งหมด (Wholly owned) และในขณะนี้ นักลงทุนไทยในจีนนิยมใช้รูปแบบนี้ในการลงทุนในจีน เนื่องจากอำนาจการบริหารจะอยู่ภายใต้การตัดสินใจของนักลงทุนไทยอย่างเต็มที่

ในส่วนท้ายของบทเป็นการวิเคราะห์อุปสรรค/ปัญหาในการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปตลาดจีน เช่น การลอกเลียนแบบสินค้า และอุปสรรคในระดับมณฑล/ท้องถิ่น รวมทั้งข้อจำกัดในการขนส่งและช่องทางในการกระจายสินค้าระหว่างมณฑล

บทที่ 5 กฎระเบียบการค้า และการลงทุนในจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย¹

เนื้อหาในบทนี้จะเป็นการศึกษากฎระเบียบการค้าและการลงทุนของจีนที่ต่างชาติควรรู้ เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีระบบการเมืองการปกครองและระบบเศรษฐกิจที่มีความซับซ้อนและมีลักษณะที่พิเศษเฉพาะและแตกต่างกับระบบของไทย ดังนั้น ในการติดต่อค้าขายกับจีน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการจะส่งออกหรือเข้าไปลงทุนในจีน จำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจระบบ กฎหมาย นโยบายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. กฎระเบียบด้านการค้า/การจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน

1.1 กฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้าในประเทศจีน

ในการจำหน่ายสินค้าหรือการไปตั้งร้านค้าปลีกเพื่อกระจายสินค้าในประเทศจีนนั้น จำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจระบบค้าปลีกของจีน ดังนี้

ระบบค้าปลีกของจีนแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ระบบค้าปลีกแบบมีร้าน (store-based retailing) และแบบไม่มีร้าน (non store retailing) และจะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบด้านการลงทุนต่างประเทศในธุรกิจค้าปลีกในประเทศจีน ซึ่งมีผลตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2004 และในปี 2007 รัฐบาลจีนมีการผ่อนผันการควบคุมธุรกิจขายตรงให้มีอิสระมากขึ้น ทำให้ธุรกิจค้าปลีกแบบไม่มีผ่านร้าน (non-store retailing) ขยายตัว โดยเฉพาะจากบริษัท Amway และ Avon

โดยรัฐบาลจีนได้เปิดกว้างให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในด้านกระจายสินค้าและค้าปลีกในจีนได้ สำหรับธุรกิจที่รัฐบาลจีนอนุญาตให้นักธุรกิจต่างชาติให้เข้ามาลงทุนได้มี 4 รูปแบบ คือ ค้าปลีก ค้าส่ง แฟรนไชส์และธุรกิจตัวแทนจำหน่าย

อย่างไรก็ดี การเข้าไปประกอบธุรกิจค้าปลีกในจีนของบริษัทต่างชาติต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขต่างๆ เช่น -เงินทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 500,000 หยวนสำหรับค้าปลีก ระยะเวลาในการลงทุนคือ 30-40 ปี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้ง

¹ ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากการสัมภาษณ์คุณวิบูลย์ ตั้งกิตติภากรณ์ ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายจีน และที่ปรึกษาโครงการ และข้อมูลจาก www.chineselawclinic.com และ www.thaibizchina.com รวมทั้ง www.thailand-china.com

-การเปิดร้านค้าปลีก จะต้องยื่นขอจัดตั้งบริษัท และปฏิบัติตามกฎหมายเขตการค้าของเมืองที่ตั้งอยู่ และถ้าจะขอเปิดสาขาเพิ่มหลังจากนั้น ก็จะต้องผ่านการตรวจประจำปีรวมถึงรายละเอียดด้านเงินลงทุน

สมาคมค้าปลีกของจีนที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ China Chain-Store and Franchise Association หรือ CCFA ตั้งขึ้นเมื่อปี 1997 ในฐานะเป็นองค์กรค้าปลีกที่มีสาขาทั้งเมืองใหญ่ และชานเมือง รวมถึงซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ ร้านเฉพาะด้าน ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ ห้างสรรพสินค้า และธุรกิจอื่นๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และร้านทำผม ความรับผิดชอบหลักของ CCFA คือการประสานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและระหว่างสมาชิกด้วยกัน เพื่อปกป้องสิทธิทางกฎหมายให้สมาชิก และจัดพิมพ์สถิติและหนังสือที่เกี่ยวข้อง

สำหรับกฎหมายของจีนที่เกี่ยวข้องกับกิจการค้าปลีก ได้แก่ กฎหมายต่อต้านการแข่งขันไม่เป็นธรรม (Competition Law) กฎหมายปกป้องสิทธิผู้บริโภค (Consumer Protection Law) และกฎหมายควบคุมคุณภาพสินค้า (Product Quality Law) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) กฎหมายต่อต้านการแข่งขันไม่เป็นธรรม (Competition Law) มีการประกาศใช้เมื่อปี 1993 กำหนดว่า ผู้ค้าต้องไม่ดำเนินกิจกรรมใดที่ทำให้การแข่งขันไม่เป็นธรรม รวมถึงการปลอมแปลงสิทธิ์เครื่องหมายการค้าหรือข้อมูลธุรกิจในทางลับ การลงโฆษณาข้อความที่เป็นเท็จให้ร้ายกับคู่แข่งให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงและห้ามติดสินบน ผู้ฝ่าฝืน Competition Law จะถูกปรับและถ้าเป็นกรณีร้ายแรงอาจถึงขั้นถอนใบอนุญาตเช่นเดียวกับการดำเนินคดีอาญา

(2) กฎหมายปกป้องสิทธิผู้บริโภค (Consumer Protection Law) มีประกาศใช้เมื่อปี 1994 โดยตั้งกฎเกณฑ์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ผู้บริโภคสินค้าธุรกิจบริการจะต้องทราบระเบียบตามกฎหมายคุณภาพสินค้าและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ผู้ค้าปลีกและผู้ผลิตต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับสินค้าและการให้บริการ ผู้ค้าปลีกต้องออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ซื้อ ผู้ค้าปลีกและผู้ผลิตต้องรับประกันเรื่องคุณภาพการใช้งาน วิธีใช้ ระยะเวลาในการใช้ รวมไปถึงการให้บริการ ผู้ค้าปลีกจะต้องแน่ใจว่าคุณภาพสินค้าและการให้บริการ จะเหมือนกับที่ระบุไว้ในเอกสารโฆษณา ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจะต้องซ่อมแซม เปลี่ยนสินค้า คืนสินค้า หรือชดเชยตามกฎหมายหรือข้อตกลงระหว่างผู้ขายกับผู้บริโภค ผู้ดำเนินธุรกิจจะต้องไม่ตั้งกฎเกณฑ์ที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผล ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้ จะถูกปรับและถ้าเป็นกรณีร้ายแรงอาจถึงขั้นถอนใบอนุญาตเช่นเดียวกับการดำเนินคดีอาญา

(3) กฎหมายควบคุมคุณภาพสินค้า (Product Quality Law) ประกาศใช้เมื่อปี 1993 โดยกำหนดให้บริษัทต่างๆ จะต้องมีการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ เพื่อรักษาสินค้าให้มีคุณภาพดี ไม่มีตำหนิหรือหมกมุ่น ธุรกิจที่ขายสินค้ามีตราสินค้าต้องทราบถึงระเบียบห้ามขายของปลอมปน และการนำสินค้าเลียนแบบมาขาย หรือนำสินค้าที่มีตราสินค้าแต่มีตำหนิมาหลอกลวงผู้

ชื่อ ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้ จะถูกปรับและถ้าเป็นกรณีร้ายแรงอาจถึงขั้นถอนใบอนุญาตและดำเนินคดีต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายและกฎระเบียบของจีนที่เกี่ยวข้องกับการให้แฟรนไชส์และการจดทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การจดทะเบียนธุรกิจแฟรนไชส์ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ ลิขสิทธิ์ เป็นต้น ถือเป็นกฎหมายระดับประเทศ เมื่อการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาได้รับอนุมัติแล้วจะมีผลบังคับใช้ทั่วประเทศ ดังนั้น ไม่ว่าจะดำเนินการจดทะเบียนในมณฑลใด (หากมณฑลนั้นมีสำนักงานสาขาที่รับจด) ก็จะมีผลครอบคลุมทั่วประเทศ ซึ่งในแต่ละมณฑลผู้ประกอบการสามารถจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาได้ที่สำนักงานสาขาที่รับจด (ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเมืองเอกของมณฑล) โดยที่รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นของจีนมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้แฟรนไชส์และด้านทรัพย์สินทางปัญญา ดังนี้

“ทะเบียนธุรกิจแฟรนไชส์” สำหรับธุรกิจแฟรนไชส์ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2004 รัฐบาลจีนได้อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาบริหารจัดการระบบแฟรนไชส์ในจีนได้ โดยจะต้องไปดำเนินการยื่นจดทะเบียนต่างหาก เมื่อจดทะเบียนที่มณฑลใด ก็จะมีผลบังคับใช้ทั่วประเทศ ทั้งนี้ จะต้องไม่ไปซ้ำกับชื่อการค้าของท้องถิ่นที่ได้มีการจดทะเบียนโดยสุจริตไว้ก่อนแล้ว

“เครื่องหมายการค้า” (Trademark) ควรที่จะมีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศจีน เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองอย่างเต็มที่ โดยทั่วไป เครื่องหมายการค้าจะมี 2 ส่วนสำคัญคือ ชื่อและรูปสัญลักษณ์ นอกจากนี้ ยังมีส่วนของเครื่องหมายบริการ (Service Mark) เช่น สัญลักษณ์ (logo) ของธนาคารกรุงเทพ หรือสัญลักษณ์ของ DHL เป็นต้น ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นอยู่กับรายชนิดของเครื่องหมายการค้าที่จด

“ทะเบียนชื่อทางการค้า” แตกต่างกับการ **“จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา”** การจดชื่อทางการค้า (เช่น ป้ายชื่อร้าน) จะมีผลเฉพาะในมณฑล หรือเมือง หรืออำเภอที่ยื่นจดเท่านั้น

“ทะเบียนลิขสิทธิ์” จำเป็นต้องจดทะเบียนต่อกรมทะเบียนลิขสิทธิ์ของจีนเสมอ หากไม่จด จะไม่ได้รับการคุ้มครองใดๆ

“ขึ้นทะเบียนลิขสิทธิ์” หากมีการสร้างสรรค์เผยแพร่ในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มครองในประเทศจีนโดยอัตโนมัติ เช่น การ์ตูนโป๊โปนต์ หรือ ภาพยนตร์ดัมย๋ำกึ่ง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ควรที่จะไปขอขึ้นทะเบียนเป็นข้อมูลหลักฐานไว้ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาและกรมศุลกากรของประเทศจีนด้วย ซึ่งจะมีสำนักงานผู้แทนอยู่ในมณฑลต่างๆ

1.2 กฎหมายการค้าระหว่างประเทศของจีน (Foreign Trade Law)

นอกจากนี้ ผู้ส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปประเทศจีนควรที่จะศึกษาหรือมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการค้าระหว่างประเทศของจีน (Foreign Trade Law) เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายแม่บทที่หน่วยงานต่างๆ ของจีนที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ของจีน (Ministry of Commerce: MOFCOM) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลด้านการค้าระหว่างประเทศจะใช้เป็นแนวทางในการออกกฎระเบียบ ข้อบังคับปลีกย่อยอื่นๆ ต่อไป

กฎหมายการค้าระหว่างประเทศของจีนฉบับแก้ไขล่าสุด เริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2004 โดย เป็นฉบับปรับปรุงแก้ไขจากกฎหมายการค้าระหว่างประเทศฉบับเดิมที่ใช้มาตั้งแต่ปี 1994 เนื่องจากกฎหมายฉบับเดิมมีความล้าสมัยและมีบางข้อบทกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของจีนในฐานะสมาชิก WTO พร้อมกันนี้ กฎหมายฉบับใหม่ยังเพิ่มเติมเนื้อหาว่าด้วย "การปกป้องสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ" ซึ่งเป็นไปตามหลักการของ WTO ที่กำหนดให้ประเทศต่างๆ ต้องระบุไว้ในกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ ดังนั้น สภาประชาชนแห่งชาติของจีน จึงมีมติตั้งแต่วันที่ 6 เมษายน 2004 ให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายการค้าฉบับดังกล่าว และจะประกาศใช้บังคับกฎหมายฉบับใหม่นี้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2004 เป็นต้นไป

1.3 กฎหมายและกฎระเบียบในด้านมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์

ในการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ รัฐบาลจีนได้ประกาศใช้กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ดังสรุปในตาราง

ตารางที่ 1 สรุปรายชื่อกฎหมายด้านมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ของจีน

ชื่อกฎหมาย	จำนวนมาตรา	ผ่านความเห็นชอบ	มีผลบังคับใช้	ข้อบังคับ/กฎระเบียบ
กฎหมายว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน	26 มาตรา	ผ่านมติที่ประชุมครั้งที่ 5 ของสภาผู้แทนประชาชนแห่งชาติ สมัยที่ 7 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 1988	มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 1989 เป็นต้นมา	ข้อบังคับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ชื่อกฎหมาย	จำนวน มาตรา	ผ่านความเห็นชอบ	มีผลบังคับใช้	ข้อบังคับ/ กฎระเบียบ
กฎหมายว่าด้วยคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์	73 มาตรา	ผ่านมติที่ประชุมครั้งที่ 30 ของคณะกรรมการ ผู้แทนถาวรประจำสภา ผู้แทนประชาชน แห่งชาติ สมัยที่ 7 เมื่อ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 1993	มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1993 เป็นต้น ไป ทั้งนี้ มีการปรับปรุง แก้ไขในที่ประชุมครั้งที่ 16 ของคณะกรรมการ สมัยที่ 9 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2000	กฎระเบียบการ บริหารและรับรอง คุณภาพผลิตภัณฑ์ แห่งสาธารณรัฐ ประชาชนจีน"

1.4 กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ของจีน ทั้งด้านมาตรฐานและกฎระเบียบทางเทคนิคที่
เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ (Product Specification/Requirement) กระบวนการผลิต (Manufacturing
Process) การบรรจุภัณฑ์ (Packaging) และการแสดงเครื่องหมายและฉลาก (Product Labeling) และ
กฎหมายสำคัญอื่นๆ ของจีนที่เกี่ยวข้อง ดังสรุปในตาราง

ตารางที่ 2 สรุปรายชื่อกฎหมายต่างๆ ของจีนที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้า

กฎหมาย/ข้อกำหนด	กฎหมายหลัก	ผลบังคับใช้
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรั บผิดในผลิตภัณฑ์ (Product Liability)	กฎหมายว่าด้วยคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ มาตรา 21	มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1993 เป็นต้นไป
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องหมายและฉลาก (Product Labeling)	กฎหมายว่าด้วยคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ มาตรา 27	มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1993 เป็นต้นไป
กฎหมายตรวจสอบและกักกัน โรคสำหรับการนำเข้าและ ส่งออก	-	ผ่านมติที่ประชุมของสภาผู้แทนประชาชน แห่งชาติ (National People's Congress: NPC) วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 1989 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 1989 เป็นต้นไป
กฎหมายมาตราชั่ง ตวง วัด	-	ผ่านมติที่ประชุมครั้งที่ 12 ของการประชุม คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำสภาผู้แทน ประชาชนแห่งชาติ (National People's Congress: NPC) สมัยที่ 6 เมื่อวันที่ 6

กฎหมาย/ข้อกำหนด	กฎหมายหลัก	ผลบังคับใช้
		กันยายน 1985 และมีผลใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 1986
กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค	-	มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 1994 ตามมติความเห็นชอบของการประชุมครั้งที่ 4 ของคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำสภาผู้แทนประชาชนแห่งชาติ (National People's Congress: NPC) สมัยที่ 8 เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 1993

1.4 กรณีศึกษา : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเครื่องหมายและฉลาก (Product Labeling)

ในขณะนี้ ประเทศจีนยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยฉลากสินค้าโดยตรง หากแต่มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเครื่องหมายและฉลากสินค้าเป็นมาตราย่อยในกฎหมายที่สำคัญ คือ “กฎหมายว่าด้วยคุณภาพของผลิตภัณฑ์” ซึ่งผ่านมติของที่ประชุมครั้งที่ 30 ของสภาผู้แทนประชาชนแห่งชาติ (National People's Congress: NPC) เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 1993

สำหรับเนื้อหาของ “กฎหมายว่าด้วยคุณภาพของผลิตภัณฑ์” ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเครื่องหมายและฉลาก (Product Labeling) ได้แก่ **มาตรา 27** ฉลากบนผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ต้องสอดคล้องความเป็นจริง โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (1) จะต้องมีการแสดงว่า ผ่านการตรวจและได้มาตรฐานแล้ว
- (2) จะต้องบอกชื่อสินค้า ชื่อโรงงานผลิต และที่อยู่ที่เป็นภาษาจีน
- (3) จะต้องอธิบายเป็นภาษาจีน โดยระบุถึงคุณลักษณะ วิธีการใช้ของสินค้า รวมถึงขนาด รุ่นเกรด ส่วนผสมในการผลิต ที่ชัดเจนเป็นภาษาจีน เพื่อให้ผู้บริโภค/ผู้บริโภครได้รับทราบก่อนใช้สินค้า
- (4) จะต้องปรากฏวัน เวลา ผลิต และวันหมดอายุการใช้ผลิตภัณฑ์เป็นภาษาจีน โดยแสดงอยู่ในตำแหน่งที่ชัดเจน และเป็นที่ยึดได้ง่าย
- (5) จะต้องปรากฏคำเตือนเป็นภาษาจีนเกี่ยวกับภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพ ชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการใช้ผลิตภัณฑ์

สำหรับกรณีสินค้าควบคุม (เช่น อาหารที่มีลักษณะเป็นอาหารเสริมบำรุงร่างกาย) ฉลาก
บรรยายสรรพคุณสินค้าจะต้องผ่านการตรวจสอบและอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้สำนัก
นายกรัฐมนตรีก่อน จึงจะจำหน่ายได้

ดังนั้น ในการปิดฉลากสินค้าในประเทศจีน จะต้องมีข้อความกำกับบนบรรจุภัณฑ์เป็น
ภาษาจีนที่ชัดเจนอ่านง่ายโดยต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสินค้า แหล่งผลิต ชื่อ โรงงาน วันผลิต
หมายเลขกำกับ อายุการใช้งาน และข้อมูลสำคัญอื่นๆ (เช่น เลขทะเบียนอนุญาต คุณสมบัติ สูตร
ผสมอาหารหรือส่วนผสมอาหารที่สำคัญ วิธีรับประทานหรือวิธีใช้) ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับตั้งแต่ 500
ถึง 10,000 หยวน

2. กฎระเบียบด้านการลงทุน

สำหรับรูปแบบการลงทุนของต่างชาติในประเทศจีนที่สำคัญ ได้แก่

- 1) กิจการร่วมทุน
- 2) กิจการร่วมประกอบการ
- 3) กิจการทุนต่างชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 กิจการร่วมทุน

คือรูปแบบการร่วมทุนที่ผู้ลงทุนตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปตกลงที่จะบริหารกิจการร่วมกัน แบ่ง
ผลกำไรหรือทรัพย์สินตามอัตราส่วนของทุนที่แต่ละฝ่ายได้ลงทุนไป และร่วมกันรับผิดชอบอย่าง
จำกัดตามจำนวนทุนทั้งหมดที่ได้ลงทุนไป กิจการลงทุนในลักษณะนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตาม
กฎหมายว่าด้วยการร่วมทุนวิสาหกิจจีนกับนักลงทุนต่างชาติ (กฎหมายร่วมทุน) เรียกว่า "บริษัท
จำกัดความรับผิด" ซึ่งผู้ร่วมทุนทุกฝ่ายถือเป็นหุ้นส่วนกัน ทุนของบริษัทจำกัดความรับผิดเช่นนี้จึง
ไม่มีลักษณะเป็นหุ้น แต่มีลักษณะเป็นอัตราส่วนของทุน

2.2 กิจการร่วมประกอบการ

คือ รูปแบบการลงทุนที่ผู้ลงทุนตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปตกลงกำหนดเงื่อนไข ลักษณะการ
ลงทุน การบริหาร การแบ่งผลประโยชน์ ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย รวมทั้งวิธีการเลิกกิจการ
และการแบ่งทรัพย์สินต่างๆ ไว้อย่างชัดเจนในข้อกำหนดของสัญญา กิจการลงทุนในลักษณะนี้
เรียกว่า กิจการร่วมประกอบการ ซึ่งอาจจดทะเบียนให้มีฐานะนิติบุคคล หรือเป็นคณะบุคคล (ที่มีได้
จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล) ก็ได้ หากจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยการร่วม
ประกอบการระหว่างวิสาหกิจจีนกับนักลงทุนต่างชาติ (กฎหมายร่วมประกอบการ) เรียกว่า "บริษัท
จำกัดความรับผิด" เช่นกัน ซึ่งผู้ร่วมทุนทุกฝ่ายถือเป็นหุ้นส่วนกัน ทุนของบริษัทจำกัดความรับผิด

ในลักษณะนี้ จึง ไม่มีลักษณะเป็นหุ้น แต่มีลักษณะเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา การลงทุนลักษณะนี้ยึดถือข้อกำหนดในสัญญาเป็นสำคัญ

2.3 กิจการทุนต่างชาติ

คือรูปแบบการลงทุนที่ผู้ลงทุนต่างชาติเป็นผู้ลงทุนทั้งหมด (Wholly owned) อำนวยการบริหารอยู่ภายใต้การตัดสินใจของนักลงทุนต่างชาติแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งนักลงทุนต่างชาติจะเป็นผู้รับผิดชอบกำไรขาดทุนด้วยตนเอง กิจการลงทุนลักษณะนี้อาจจดทะเบียนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลธรรมดาที่มีได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลก็ได้ แต่กิจการทุนต่างชาติลักษณะนี้แตกต่างจากบริษัทต่างชาติที่เข้าไปเปิดสาขาหรือสำนักงานผู้แทนหรือสำนักงานตัวแทนในจีน

ทั้งนี้ ในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทการลงทุนจากต่างชาติและสำนักงานตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจดทะเบียน ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานอุตสาหกรรมและพาณิชย์ ฝ่ายปริวรรตเงินตราต่างประเทศแห่งชาติ (State Administration of Foreign Currency) สำนักงานศุลกากร และสำนักงานสถิติ (Statistical Bureau)

นอกจากนี้ การเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศจีนมี 4 ประเภทธุรกิจที่สำคัญ คือ

- ธุรกิจประเภทต้องห้าม
- ธุรกิจประเภททั่วไป
- ธุรกิจประเภทส่งเสริม
- ธุรกิจประเภทจำกัด

ดังนั้น นักธุรกิจต่างชาติจำเป็นต้องมีการตรวจสอบว่า มีธุรกิจหรืออุตสาหกรรมใดที่รัฐบาลจีน "จำกัด" การลงทุนจากต่างชาติ มีธุรกิจหรืออุตสาหกรรมใดที่รัฐบาลจีน "ห้าม" การลงทุนจากต่างชาติ และมีธุรกิจหรืออุตสาหกรรมใดที่รัฐบาลจีน "ส่งเสริม" การลงทุนจากต่างชาติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการเข้าไปลงทุนในประเทศจีน ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจำเป็นต้องตัดสินใจและเลือกรูปแบบการลงทุนให้เหมาะสมกับประเภทธุรกิจ เป้าหมายทางธุรกิจ และมณฑลจีนที่เป็นตลาดเป้าหมาย การเลือกรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมจะต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายๆ ด้าน เนื่องจากรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน จะส่งผลเกี่ยวเนื่องในเรื่องของกฎหมายและการจัดเก็บภาษีอากรที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ การเข้าไปลงทุนในประเทศจีน จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนที่สูงมาก จึงอาจจะเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของผู้ประกอบการ SMEs ไทยส่วนใหญ่

3. อุปสรรค/ปัญหาในการส่งออกสินค้า SMEs ไทยไปตลาดจีน

จากที่กล่าวมาในหัวข้อ 1 และ 2 ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการส่งออกไปตลาดจีน หรือการเข้าไปลงทุนในจีน จะต้องมีการศึกษากฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ให้ถ่องแท้ นอกจากนี้ แม้ว่าสินค้า SMEs ของไทยจะมีศักยภาพในการส่งออกไปตลาดจีน โดยเฉพาะในด้านการออกแบบดีไซน์ดี หากแต่การส่งออกไปจีนก็ยังคงมีปัญหาหลายประการ สรุปได้ดังนี้

การลอกเลียนแบบสินค้า

เนื่องจากสินค้า SMEs ไทย เช่น ในหมวดหัตถกรรม โดยเฉพาะประเภทของขวัญ ของชำร่วย และของประดับบ้านนั้นเป็นสินค้าที่มีจุดขายในเรื่องของดีไซน์และความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น การลอกเลียนแบบสินค้าเป็นปัญหาสำคัญต่อธุรกิจ การแก้ปัญหาโดยการจดสิทธิบัตรนั้นสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง แต่ผู้ที่ทำการเลียนแบบนำผลิตภัณฑ์มาดัดแปลงเพียงเล็กน้อยก็สามารถจำหน่ายได้โดยถูกกฎหมาย

นอกจากนี้ อาจจะมีผู้ประกอบการบางรายที่นิยมนำสินค้าเข้าแบบผิดกฎหมาย ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการสร้างตราสินค้าในระยะยาว อีกทั้งไม่สามารถนำไปเสนอจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าได้ เนื่องจากไม่มีการผ่านกระบวนการทางศุลกากรที่ถูกต้อง เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการ SMEs บางรายที่มีศักยภาพไม่สามารถทำการสร้างตราสินค้าได้อย่างจริงจัง

อุปสรรคในระดับมณฑล/ท้องถิ่น

แม้ว่าจีนจะมีแนวนโยบายและกฎระเบียบที่เหมือนกันทั่วประเทศ โดยจะต้องยึดตามกฎหมายและกฎระเบียบในระดับประเทศ เช่น ในการกระบวนการนำเข้าสินค้าของประเทศจีน โดยหลักการแล้ว แม้ว่าจะเป็นการนำเข้า ณ เมืองหรือมณฑลใดของจีน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎระเบียบหลักที่รัฐบาลกลางกำหนดมา และทุกมณฑล/เมืองจะต้องปฏิบัติตามหรือยึดข้อกำหนดของรัฐบาลกลางเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการไทยยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ยังคงมีความไม่แน่นอน เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจและสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจ ตลอดจนปัญหาความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งแม้ว่านโยบายมาตรฐานในกรอบกว้างๆ ของการตรวจสินค้าในแต่ละมณฑลนั้นเหมือนกัน แต่เจ้าหน้าที่ตรวจสินค้าในแต่ละมณฑลอาจจะปฏิบัติอย่างเคร่งครัดบ้าง หรือหละหลวมบ้าง

นอกจากนี้ รัฐบาลของแต่ละมณฑล/เมืองอาจจะมีข้อกำหนดปลีกย่อยของตนเองเพิ่มเติมอีกก็ได้ เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในการเทียบท่าเรือ เป็นต้น รวมไปถึงกฎระเบียบของรัฐบาล

ท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงบ่อย (ทั้งนี้ ข้อกำหนดหรือกฎระเบียบที่ออกโดยรัฐบาลท้องถิ่นจะต้องไม่ขัดกับข้อกำหนดหรือกฎระเบียบของรัฐบาลกลาง) ดังนั้น ขั้นตอนในการตรวจสอบ หรือเงื่อนไขในการนำเข้าและการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของจีนในระดับมณฑล/ท้องถิ่น ต้องใช้เวลา และเพิ่มค่าใช้จ่าย เป็นต้น

ข้อจำกัดในการขนส่งและช่องทางในการกระจายสินค้าระหว่างมณฑล

ในขณะนี้ ปัญหาที่สำคัญอีกประการในการเข้าสู่ตลาดจีน คือ ปัญหาข้อจำกัดช่องทางกระจายสินค้า โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของจีน ที่ผ่านมา สินค้า SMEs จากไทยส่วนใหญ่จะขนส่งทางทะเลไปยังท่าเรือสำคัญของจีนทางมณฑลตะวันออก เช่น ท่าเรือในมณฑลกว่างตุ้ง หรือท่าเรือในมณฑลเซียงไฮ้ เป็นต้น แต่การขนส่งหรือกระจายต่อไปยังลูกค้าที่อยู่ภายในประเทศจีน เช่น มณฑลเสฉวน อาจจะใช้เส้นทางรถไฟ หรือรถบรรทุก ซึ่งต้องใช้ระยะทางและระยะเวลาในการกระจายต่อ เช่น อาจจะนานถึง 1-2 สัปดาห์ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวิธีการและเส้นทางในการลำเลียงและขนส่ง

นอกจากนี้ เนื่องจากประเทศจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่ (อันดับ 3 ของโลก) การขนส่งกระจายสินค้าเข้าไปภายในประเทศของจีนต้องใช้เวลา และแม้ว่าจีนจะได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งในเชิงกายภาพจำนวนมาก แต่ยังคงอยู่ในด้านการบริหารจัดการ โลจิสติกส์ ทำให้เครือข่ายของระบบขนส่งและโลจิสติกส์ยังไม่เชื่อมโยงถึงกันทั่วประเทศและยังคงมีข้อจำกัดในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่

ที่สำคัญ ธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ของจีนยังอยู่ในรูปแบบของรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่ และการขนส่งข้ามมณฑลหรือขนส่งระหว่างประเทศดำเนินการโดยรัฐวิสาหกิจด้านการขนส่งรายใหญ่เพียงไม่กี่ราย เช่น SINOTRANS ส่วนบริษัทเอกชนของจีนด้านขนส่งและโลจิสติกส์ยังมีไม่มากและส่วนใหญ่จะดำเนินการ/ให้บริการภายในท้องถิ่นหรือมณฑลของตนเท่านั้น ไม่มีกำลังความสามารถที่จะให้บริการครอบคลุมพื้นที่ข้ามระหว่างมณฑล

ดังนั้น ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว ทำให้ต้นทุนและค่าใช้จ่ายการกระจายสินค้าในตลาดจีนยังคงสูง ระบบการขนส่งและโลจิสติกส์อยู่ในมือของรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ หรือบริษัทรายใหญ่ในพื้นที่หรือมณฑลนั้นๆ ทำให้การกระจายสินค้าเข้าไปภายในประเทศจีนนั้นทำได้ยาก ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้ส่งออกไทยจะติดต่อหาตัวแทนชาวจีนในการขายและกระจายสินค้าซึ่งสะดวกมากกว่าติดต่อบริษัทผู้ซื้อจีนโดยตรง แต่ก็อาจจะประสบกับปัญหาในเรื่องที่ไม่สามารถไว้วางใจตัวแทนฝ่ายจีนหรือหุ้นส่วนในจีน เป็นต้น

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 6 มาตรฐานสินค้าและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของจีน

ในการค้าขายกับจีน แม้ว่าอุปสรรคด้านมาตรการภาษีศุลกากรจะลดลงหลังจากที่ได้มีการทำความตกลงการค้าเสรี ASEAN-China FTA หากแต่ยังคงอุปสรรคการค้าและเป็นมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures : NTMs) โดยเฉพาะมาตรการด้านมาตรฐานสินค้า

เนื้อหาในบทนี้ เป็นการวิเคราะห์หลักไถ่และระบบด้านมาตรฐานของจีนที่ต่างชาติควรรู้ เริ่มจากหน่วยงานด้านมาตรฐานของจีนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ AQSIQ หน่วยงานด้านมาตรฐานระดับกระทรวงของจีน และหน่วยงาน CIQ ซึ่งตั้งอยู่ในมณฑลต่างๆของจีน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจกักกันสินค้า หรือสั่งห้ามนำเข้าสินค้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอข้อมูลมาตรฐานสินค้าในประเทศจีน (Standard) เช่น เครื่องหมายสมัครใจ CQC Mark และเครื่องหมายบังคับ CCC Mark

สำหรับเครื่องหมาย CCC Mark นับเป็นมาตรการที่ผู้ประกอบการไทยต้องรู้ก่อนส่งออกไปจีน หากสินค้าที่จะส่งออกอยู่ในบัญชีรายชื่อที่ต้องติดเครื่องหมาย CCC เช่น ยางล้อรถ เนื่องจากเป็นมาตรการบังคับจะหลีกเลี่ยงไม่ได้

เนื้อหาในตอนท้ายจึงได้นำเสนอขั้นตอนทางปฏิบัติในการขอเครื่องหมาย CCC และการวิเคราะห์ปัญหาในการขอรับเครื่องหมายรับรองบังคับ CCC เช่น ต้องกรอกข้อมูลภาษาจีนกลางเท่านั้น และต้องมีเจ้าหน้าที่จีนเดินทางมาตรวจโรงงานในประเทศไทย รวมทั้งการสุ่มตรวจเพื่อส่งสินค้าไปทดสอบในห้อง lab ของจีนเท่านั้น เป็นต้น ทั้งหมดนี้ จะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายกับผู้ส่งออกไทยและเป็นอุปสรรคการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ในการส่งออกไปจีน

บทที่ 6 มาตรฐานสินค้า และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของจีน

สืบเนื่องจากบทที่ 5 เนื้อหาในบทนี้จะเป็นการศึกษาทั่วโลกและระบบด้านมาตรฐานของจีน ที่ต่างชาติควรรู้ ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคการค้าและเป็นมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures : NTMs) ของการค้าไทย-จีนได้เช่นกัน

1 กลไกกำหนดมาตรฐานของจีน : หน่วยงานจีนที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานระดับกระทรวงของจีนที่มีบทบาทหลักในการกำหนดมาตรฐานในประเทศจีน คือ หน่วยงาน **General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People's Republic of China** หรือเรียกโดยย่อว่า **AQSIQ**¹ จัดเป็นหน่วยงาน Regulatory Body : RB ในระดับกระทรวงที่ขึ้นตรงกับคณะรัฐมนตรีจีน (State Council) มีหน้าที่กำกับดูแล งานด้านคุณภาพ มาตรฐานแห่งชาติ การตรวจสอบสินค้านำเข้าและส่งออก การกักกันด้านสุขภาพ การกักกันการเข้าออกของสัตว์และพืช ความปลอดภัยของอาหารนำเข้าและส่งออก การรับรองและการประเมิน รวมถึงการบังคับใช้กฎหมาย

AQSIQ ยังได้รับการอนุมัติจาก สำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ประสานงานระดับกระทรวง ระหว่างจีนและประเทศอื่นๆเกี่ยวกับงานด้านข้อจำกัดด้านเทคนิคทางการค้า (TBT) รวมถึงการ ประกาศใช้ข้อตกลง Technical Barriers to Trade (TBT) และ Sanitary and Phytosanitary Agreement (SPS) ของ WTO ด้วย รายละเอียดใน www.aqsiq.gov.cn

นอกจากนี้ จีนยังมีหน่วยงานด้านมาตรฐานอีกหลากหลายองค์กร และทำหน้าที่มีความ รับผิดชอบแตกต่างกัน โดยมีตัวอย่างรายชื่อของหน่วยงานด้านมาตรฐานที่สำคัญของจีน ดังนี้²

¹ AQSIQ เป็นหน่วยงานเทียบเท่ากระทรวง โดยมีได้ขึ้นกับกระทรวงใด หากแต่ขึ้นตรงกับสำนักนายกรัฐมนตรีของจีน (state council) เล็กเช่นองค์กร/สำนักงานทางเศรษฐกิจที่สำคัญอื่นๆ ของจีน เช่น องค์กร General Administration of Customs องค์กร State Administration of Taxation องค์กร State Food and Drug Administration องค์กร National Tourism Administration และ องค์กร State Administration for Industry and Commerce เป็นต้น

² <http://english.aqsiq.gov.cn/AboutAQSIQ/Mission/>

1) หน่วยงาน Certification Accreditation Administration of People's Republic of China หรือ CNCA (คณะกรรมการบริหารและกำกับกำกับการรับรองระบบงานและการออกหนังสือรับรองระดับชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน)

CNCA เป็นหน่วยงาน Regulatory Body : RB ภายใต้ AQSIQ ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแล บริหารจัดการและดำเนินการด้านต่างๆ ในการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ และประสานการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับ AQSIQ ในการบังคับใช้ข้อกำหนดว่าด้วยการรับรองผลิตภัณฑ์ (Implementation Rules of product certification) รวมทั้งการแต่งตั้ง หน่วยงานด้านการรับรองที่มีอำนาจ (competent certification bodies) เพื่อดำเนินการรับรองผลิตภัณฑ์ และหน่วยงานทดสอบและตรวจสอบที่มีอำนาจ (competent testing and inspection bodies) เพื่อดำเนินการตรวจสอบและรับรองใดๆ ที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดใน www.cnca.gov.cn/cnca

2) หน่วยงาน China Entry-Exit Inspection and Quarantine หรือ CIQ

CIQ เป็นหน่วยงาน Regulatory Body ภายใต้ CNCA ทำหน้าที่ในการตรวจสอบและกักกันสินค้าที่จะผ่านเข้า-ออกประเทศจีน โดยมีชื่อเดิมว่า Immigration Health Quarantine, Animal and Plant Quarantine, and Import and Export Commodity Inspection ต่อมาได้รวมกับ Entry and Exit Inspection and Quarantine ซึ่งสำนักงาน CIQ มีทั้งหมด 35 สาขา กระจายตามมณฑลต่างๆ

ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับ CIQ สามารถหาได้จากเว็บไซต์ของแต่ละสำนักงานสาขา เช่น www.bjciq.gov.cn เป็นของสำนักงานกรุงปักกิ่ง และ www.sdciq.gov.cn เป็นของสำนักงานกวางตุ้ง เป็นต้น

3) หน่วยงาน Standardization Administration of People's Republic of China หรือ SAC (คณะกรรมการบริหารการกำหนดมาตรฐานแห่งชาติ)

SAC เป็นหน่วยงาน Regulatory Body : RB ภายใต้ AQSIQ ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแล บริหารจัดการและดำเนินการด้านต่างๆ ในการกำหนดและออกมาตรฐานในประเทศจีน และเป็นหน่วยงานตัวแทนประเทศในการเข้าร่วมองค์กรด้านมาตรฐานในระดับสากล เช่น ISO (Organization for Standardization) และ IEC (the International Electrotechnical Commission) รวมทั้งองค์กรมาตรฐานอื่นๆ ในระดับภูมิภาค

4) หน่วยงาน China Quality Certification Center หรือ CQC (ศูนย์ออกหนังสือรับรองคุณภาพของสาธารณรัฐประชาชนจีน)

CQC เป็นหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง (Designated Body : DB) ภายใต CNCA ทำหน้าที่ดูแลและปฏิบัติการด้านการรับรอง และดูแลมาตรฐานสมัครใจ CQC ซึ่งหน่วยงาน CQC แต่งตั้งโดย CNCA และเห็นชอบโดย AQSIQ รายละเอียดใน www.cqc.com

5) บริษัท China Certification & Inspection (Group) Co., Ltd. หรือ CCIC ในประเทศไทย

บริษัท ซีซีไอซี (กรุ๊ป) จำกัด (ประเทศไทย) เป็นสาขาของบริษัท China Certification & Inspection (Group) Co., Ltd. โดยที่ CCIC เป็นหน่วยงานนิติบุคคลเอกเทศในเครือข่ายของ CNCA โดยที่ต้งขึ้นจากการรวมตัวกันของวิสาหกิจหรือองค์กรอาสาหลายองค์กร ซึ่งเกิดจากการวางระบบใหม่ของบริษัทตรวจสอบสินค้านำเข้าและส่งออกแห่งชาติจีนในอดีต ในปัจจุบัน CCIC นับเป็นบริษัทข้ามชาติที่มีสาขาทั่วโลก เพื่อให้บริการการตรวจสอบ, ดำรวจ, รับรองและทดสอบผลิตภัณฑ์ โดยได้รับอนุญาตจาก State Council และรับรองโดย AQSIQ และ CNCA รายละเอียดใน www.ccic.com/article.htm1?artid=212

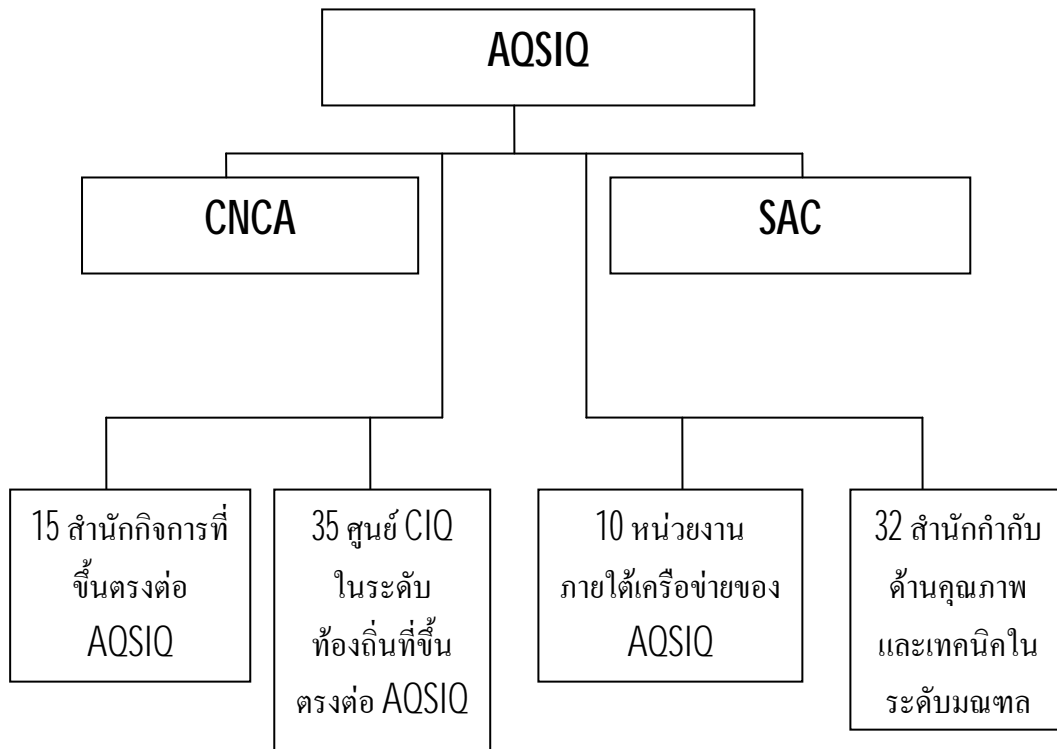
ทั้งนี้ AQSIQ และหน่วยงานในระดับอื่นของจีนยังได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรด้านมาตรฐานในระดับสากล เช่น AQSIQ กำกับดูแลมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของ WTO ภายใต้อัตกตลง Technical Barriers to Trade: TBT และข้อตกลง Sanitary and Phytosanitary : SPS นอกจากนี้ SAC เป็นตัวแทนด้านมาตรฐานของจีนที่เป็นสมาชิกของ ISO

นอกเหนือจากการเข้าร่วมกับหน่วยงานดูแลมาตรฐานในระดับสากล หน่วยงานของจีนก็ได้มีความร่วมมือและเข้าร่วมกับหน่วยงานด้านมาตรฐานในระดับสากลอื่นๆ ด้วย

เครือข่ายการดำเนินการของ AQSIQ ในระดับท้องถิ่น/มณฑล

ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว AQSIQ เป็นหน่วยงานในระดับประเทศที่กำกับดูแลงานด้านคุณภาพมาตรฐาน การตรวจสอบสินค้านำเข้าและส่งออก และบทบาทหน้าที่สำคัญอื่นๆ โดยที่ AQSIQ มีสำนักงานสาขากระจายอยู่ในมณฑลต่างๆ และมีหน่วยงานต่างๆ ในเครือข่าย ดังแสดงในแผนภูมิ

โครงสร้างเครือข่ายของ AOSIQ

ในการนำเข้า-ส่งออกสินค้า งานตรวจสอบคุณภาพสินค้าและกักกันโรคจะเป็นหน้าที่ของ CIQ หรือ China Entry-Exit Inspection and Quarantine ที่อยู่ภายใต้ AOSIQ โดยตรง โดยที่หน่วยงาน CIQ ของแต่ละมณฑลมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบสินค้าที่จะนำเข้าหรือส่งออกจากรประเทศจีน

ปัจจุบัน มีสำนักงาน CIQ จำนวน 35 สาขา กระจายอยู่ในมณฑลต่างๆ ทั้ง 31 มณฑล และตั้งอยู่ที่ด่านสำคัญของจีนอีก 3 แห่ง คือ (1) เมืองหนิงโป มณฑลเจ้อเจียง (2) เมืองเซี่ยเหมิน มณฑลฝูเจี้ยน และ (3) เมืองเซินเจิ้น มณฑลกวางตุ้ง

สำหรับรายชื่อของ CIQ ทั้ง 35 แห่ง มีดังนี้

1. Beijing Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
2. Tianjin Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
3. Hebei Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
4. Shanxi Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
5. Inner Mongolia Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
6. Liaoning Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.

7. Jilin Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
8. Heilongjiang Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
9. Shanghai Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
10. Jiangsu Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
11. Zhejiang Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
12. Ningbo Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
13. Anhui Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
14. Fujian Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
15. Xiamen Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
16. Jiangxi Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
17. Shandong Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
18. Henan Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
19. Hubei Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
20. Hunan Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
21. Yunnan Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
22. Shenzhen Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
23. Zhuhai Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
24. Hainan Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
25. Guangxi Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
26. Sichuan Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
27. Chongqing Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
28. Guangdong Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
29. Xizang Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
30. Guizhou Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
31. Shanxi Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
32. Gansu Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
33. Qinghai Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
34. Ningxia Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.
35. Xinjiang Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau of P.R.C.

สำหรับหน่วยงานในท้องถิ่นอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ **สำนักกำกับด้านคุณภาพและเทคนิคในระดับมณฑล (Provincial Bureaus of Quality and Technical Supervisions)** ซึ่งมีทั้งหมด 32 แห่ง โดยกระจายอยู่ในมณฑลต่างๆ ทั้ง 31 มณฑลของจีน และมีอีกแห่งในเมืองเซินเจิ้น มณฑลกว่างตุ้ง หน่วยงานนี้ทำหน้าที่กำกับคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศจีน (ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ) ซึ่งรายชื่อของทั้ง 32 แห่ง ดังนี้

1. Beijing Bureau of Quality and Technical Supervision.
2. Tianjin Bureau of Quality and Technical Supervision.
3. Hebei Bureau of Quality and Technical Supervision.
4. Shanxi Bureau of Quality and Technical Supervision.
5. Inner Mongolia Bureau of Quality and Technical Supervision.
6. Liaoning Bureau of Quality and Technical Supervision.
7. Jilin Bureau of Quality and Technical Supervision.
8. Heilongjiang Bureau of Quality and Technical Supervision.
9. Shanghai Bureau of Quality and Technical Supervision.
10. Jiangsu Bureau of Quality and Technical Supervision.
11. Zhejiang Bureau of Quality and Technical Supervision.
12. Anhui Bureau of Quality and Technical Supervision.
13. Fujian Bureau of Quality and Technical Supervision.
14. Jiangxi Bureau of Quality and Technical Supervision.
15. Shandong Bureau of Quality and Technical Supervision.
16. Henan Bureau of Quality and Technical Supervision.
17. Hubei Bureau of Quality and Technical Supervision.
18. Hunan Bureau of Quality and Technical Supervision.
19. Yunnan Bureau of Quality and Technical Supervision.
20. Shenzhen Bureau of Quality and Technical Supervision.
21. Hainan Bureau of Quality and Technical Supervision.
22. Guangxi Bureau of Quality and Technical Supervision.
23. Sichuan Bureau of Quality and Technical Supervision.
24. Chongqing Bureau of Quality and Technical Supervision.
25. Guangdong Bureau of Quality and Technical Supervision.
26. Xizang Bureau of Quality and Technical Supervision.

27. Guizhou Bureau of Quality and Technical Supervision.
28. Shanxi Bureau of Quality and Technical Supervision.
29. Gansu Bureau of Quality and Technical Supervision.
30. Qinghai Bureau of Quality and Technical Supervision.
31. Ningxia Bureau of Quality and Technical Supervision.
32. Xinjiang Bureau of Quality and Technical Supervision.

รายชื่อ 15 สำนักงานกิจการที่ขึ้นตรงต่อ AQSIQ (Direct Affiliates of AQSIQ) มีดังนี้

1. ศูนย์บริการ AQSIQ (AQSIQ Service Center)
2. ศูนย์ข้อมูล AQSIQ (AQSIQ Information Center)
3. ศูนย์วิจัยเพื่อมาตรฐานการตรวจสอบและกักกันสากลและกฎระเบียบทางเทคนิค (Research Center for International Inspection and Quarantine Standard and Technical Regulation)
4. สำนักงานการตรวจสอบเส้นใยของจีน (China Bureau of Fiber Inspection)
5. สำนักการตรวจสอบและกักกันของจีน (China Academy for Inspection and Quarantine)
6. สถาบันวิจัยการวางมาตรฐานแห่งชาติของจีน (China National Institute of Standardization: CNIS)
7. สถาบันวิจัยการรังวัดแห่งชาติของจีน (National Institute of Metrology: NIM)
8. ศูนย์ออกหนังสือรับรองคุณภาพของจีน (China Quality Certification Center: CQC)
9. คณะกรรมการด้านการรับรองระบบงานเพื่อประเมินความสอดคล้องของจีน (China National Accreditation Service for Conformity Assessment: CNAS)
10. ศูนย์การตรวจสอบอุปกรณ์พิเศษและการวิจัยของจีน (China Special Equipment Inspection and Research Center: CSEI)
11. ศูนย์พัฒนาทรัพยากรบุคคลและการอบรม (Human Resource Development and Training Center)
12. สำนักข่าวคุณภาพของจีน (China Quality News)
13. นิตยสารด้านการตรวจสอบและกักกันของจีน (China Inspection and Quarantine Times)
14. สำนักพิมพ์ด้านมาตรฐานของจีน (Standards Press of China: SPC)
15. สำนักเผยแพร่งานมาตรวิทยาของจีน (China Metrology Publishing House)

นอกจากนี้ ยังมีรายชื่อ **10** หน่วยงานภายใต้เครือข่ายของ AOSIQ (Independent Associations Attached to AOSIQ) มีดังนี้

1. สมาคมการตรวจสอบและกักกันการนำเข้าและส่งออกของจีน (China Entry/Exit Inspection and Quarantine Association)
2. สมาคมการดูแลสุขภาพเพื่อการท่องเที่ยวของจีน (China International Travel Health Care Association)
3. สมาคมการตรวจสอบคุณภาพของจีน (China Association for Quality Inspection)
4. สมาคมระบบมาตรวัดจีน (Chinese Measurement Association)
5. สมาคมการออกหนังสือรับรองและการรับรองระบบงานของจีน (China Certification and Accreditation Association)
6. สมาคมการวางมาตรฐานแห่งประเทศไทยจีน (China Association for Standardization: CAS)
7. สมาคมการวัดจีน (Chinese Society for Measurement)
8. สมาคมการค้าเพื่อการต่อต้านสินค้าปลอมแปลงของจีน (China Trade Association for Anti-Counterfeiting)
9. สมาคมที่ปรึกษาวิศวกรรมโรงงานของจีน (China Association of Plant Engineering Consultants)
10. สมาคมการพัฒนาคุณภาพของจีน (China Association for Quality Promotion)

2 มาตรฐานสินค้าในประเทศจีน (Standard)

ตาม "กฎหมายว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (The Standardization Law of the People's Republic of China)" ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 เมษายน 1989 สามารถแบ่งมาตรฐานของจีนออกเป็น 4 หมวดหมู่ ได้แก่

- (1) มาตรฐานแห่งชาติ (National Standard)
- (2) มาตรฐานแขนงอุตสาหกรรม (Professional Standard)
- (3) มาตรฐานท้องถิ่น (Local Standard)
- (4) มาตรฐานวิสาหกิจ (Enterprise Standard)

นอกเหนือจากมาตรฐานทั้ง 4 หมวดหมู่ที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว มาตรฐานในประเทศจีนสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

- (1) มาตรฐานบังคับ (Compulsory Standard) สัญลักษณ์ GB

ได้แก่ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ทรัพย์สินส่วนบุคคล ความปลอดภัย และที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายและข้อกำหนดจะเป็นมาตรฐานที่บังคับ

สัญลักษณ์ GB

GB หรือ Guo Biao (国标) ย่อมาจาก Guojia Biaozhun (国家标准) แปลว่า มาตรฐานแห่งชาติ โดยที่ GB จัดเป็นมาตรฐานบังคับ

(2) มาตรฐานสมัครใจ (Voluntary Standard) สัญลักษณ์ GB/T

ได้แก่ มาตรฐานอื่นๆ ที่ไม่ใช่มาตรฐานบังคับ จะถูกจัดเป็นมาตรฐานสมัครใจ

สัญลักษณ์ GB/T

ตัวย่อ T มาจากภาษาจีนคือ 推荐 อ่านว่า Tuijian แปลตามตัวว่า Recommended หรือ Voluntary โดยที่ GB/T จัดเป็นมาตรฐานสมัครใจ

ตารางสรุปความหมายและสัญลักษณ์ต่างๆ ของมาตรฐานแห่งชาติของจีน

National Standard Codes

No.	Code	Content	Competent Department
1	GB	compulsory national standards	Standardization Administration of China (SAC)
2	GB/T	voluntary national standards	Standardization Administration of China (SAC)

ที่มา: The PRC's Evolving Standards System: Institutions and Strategy, Chaoyi Zhao and John M. Graham

ทั้งนี้ หน่วยงาน SAC จะเป็นผู้รับผิดชอบการออกมาตรฐานในประเทศจีน รวมไปถึงการวางแผนและการร่างมาตรฐานก่อนนำมาใช้ และการตรวจสอบ, พิจารณานุมัติ และการประกาศใช้

3. เครื่องหมายสมัครใจ CQC Mark³

ประเทศจีนได้มีการออกเครื่องหมายการรับรองแบบสมัครใจ (ไม่ใช่เครื่องหมายบังคับ) ได้แก่ เครื่องหมาย "China Quality Certification" หรือ เครื่องหมาย CQC Mark ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่รับรองว่าสินค้าผ่านกระบวนการตรวจสอบ และผ่านการรับรองมาตรฐาน เพียงแต่ไม่ได้เป็นการออกกฎระเบียบบังคับ หากแต่เป็นความสมัครใจและเป็นความนิยมของผู้ประกอบการ และผู้บริโภคในประเทศจีนที่ให้การยอมรับเครื่องหมาย CQC

³ http://www.yy0574.com/news/News_View.asp?NewsID=118 แปลโดยอาจารย์ Li Renliang

ผู้ประกอบการสามารถขอรับเครื่องหมาย CQC ได้จากหน่วยงาน China Quality Certification Center **中国质量认证中心** หรือ CQC โดยที่หน่วยงาน CQC เป็นหน่วยงานผู้เชี่ยวชาญด้านการรับรอง สังกัด CNCA และปัจจุบัน CQC เป็นหน่วยงานด้านการรับรองที่ใหญ่ที่สุดของจีน ทั้งในแง่ของสาขา จำนวนเจ้าหน้าที่และปริมาณงาน

หน่วยงาน CQC มีแผนกต่างๆ 16 แผนก สาขาย่อย 45 สาขา กระจายอยู่ในมณฑลต่างๆ และหน่วยงานตรวจสอบภายใต้การควบคุมกว่า 200 หน่วยงาน⁴ มีห้องทดสอบประมาณ 17 แห่ง มีเจ้าหน้าที่ในเครือข่ายกว่า 9,000 คน และเป็นสมาชิกของความร่วมมือต่างๆ เช่น IECEE, IQNet, IFOAM, ANF, CITA เป็นต้น

4. เครื่องหมายบังคับ CCC Mark

รัฐบาลจีนได้ประกาศให้เครื่องหมาย “China Compulsory Certification หรือเรียกโดยย่อว่า CCC Mark เป็นเครื่องหมายบังคับ ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2003 โดยมีการประกาศรายชื่อสินค้าที่จะต้องมีการรับรองบังคับ CCC Mark ตามมาด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย

สำหรับตัวอย่าง สินค้าที่อยู่ในขอบข่ายที่จะต้องมีการรับรองบังคับ CCC Mark มี ดังนี้

กลุ่ม 1 ลวดและเคเบิล (Electrical wires and cables) มี 5 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 2 สวิตช์แผงวงจรไฟฟ้า ซึ่งนำไปต่อกับอุปกรณ์ป้องกันหรืออุปกรณ์เชื่อมต่อ (Circuit switches, electric devices for protection or connection) มี 6 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 3 อุปกรณ์เครื่องใช้แรงดันไฟฟ้าต่ำ (Low-voltage Electrical Apparatus) มี 9 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 4 Low power motors มี 1 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 5 เครื่องมือไฟฟ้า (Electric tools) มี 16 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 6 เครื่องเชื่อมโลหะ (Welding machines) มี 15 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 7 เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนและที่คล้ายกัน (Household and similar electrical appliances) มี 18 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 8 อุปกรณ์เครื่องเสียงและวิดีโอ (Audio and video apparatus) แต่ไม่รวมอุปกรณ์ป้องกันเสียงสะท้อนที่ใช้เพื่อการบริการกระจายเสียงและที่ใช้ในยานยนต์ (not including the audio apparatus for broadcasting service and automobiles) มี 16 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 9 อุปกรณ์สารสนเทศ (Information technology equipments) มี 12 กลุ่มย่อย

⁴ ลักษณะเป็น sub contract คือเจ้าหน้าที่จากศูนย์ไม่ได้ออกไปตรวจงาน อาจจะมอบให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นซึ่งอาจจะเป็นหน่วยงานเล็กมาก ออกไปตรวจสอบแทน

กลุ่ม 10 เครื่องอุปกรณ์สำหรับให้สว่างที่ให้แสงสว่างที่ใช้ความดันไฟฟ้าเกิน 36 โวลต์ (Lighting apparatus (not including the lighting apparatus with the voltage lower than 36V) มี 2 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 11 เครื่องอุปกรณ์โทรคมนาคมรวม (Telecommunication Terminal equipments) มี 9 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 12 ยานพาหนะและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย (Motor vehicles and safety parts/accessories) มี 17 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 13 ผลิตภัณฑ์ยางล้อ (Motor vehicle Tyres) มี 3 กลุ่มย่อย ได้แก่

-Passenger car tyres: radial ply tyres, diagonal tyres

-Truck tyres: Ultra-light truck tyres, Light truck tyres, Medium/heavy truck tyres

-Motorcycle tyres:

กลุ่ม 14 กระจกนิรภัย (Safety Glasses) มี 3 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 15 เครื่องจักรทางการเกษตร (Agricultural Machinery) มี 1 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 16 น้ำยางชั้น (Latex Products) มี 1 กลุ่มย่อย ได้แก่ Rubber Condoms

กลุ่ม 17 เครื่องมือทางการแพทย์ (Medical Devices) มี 7 กลุ่มย่อย

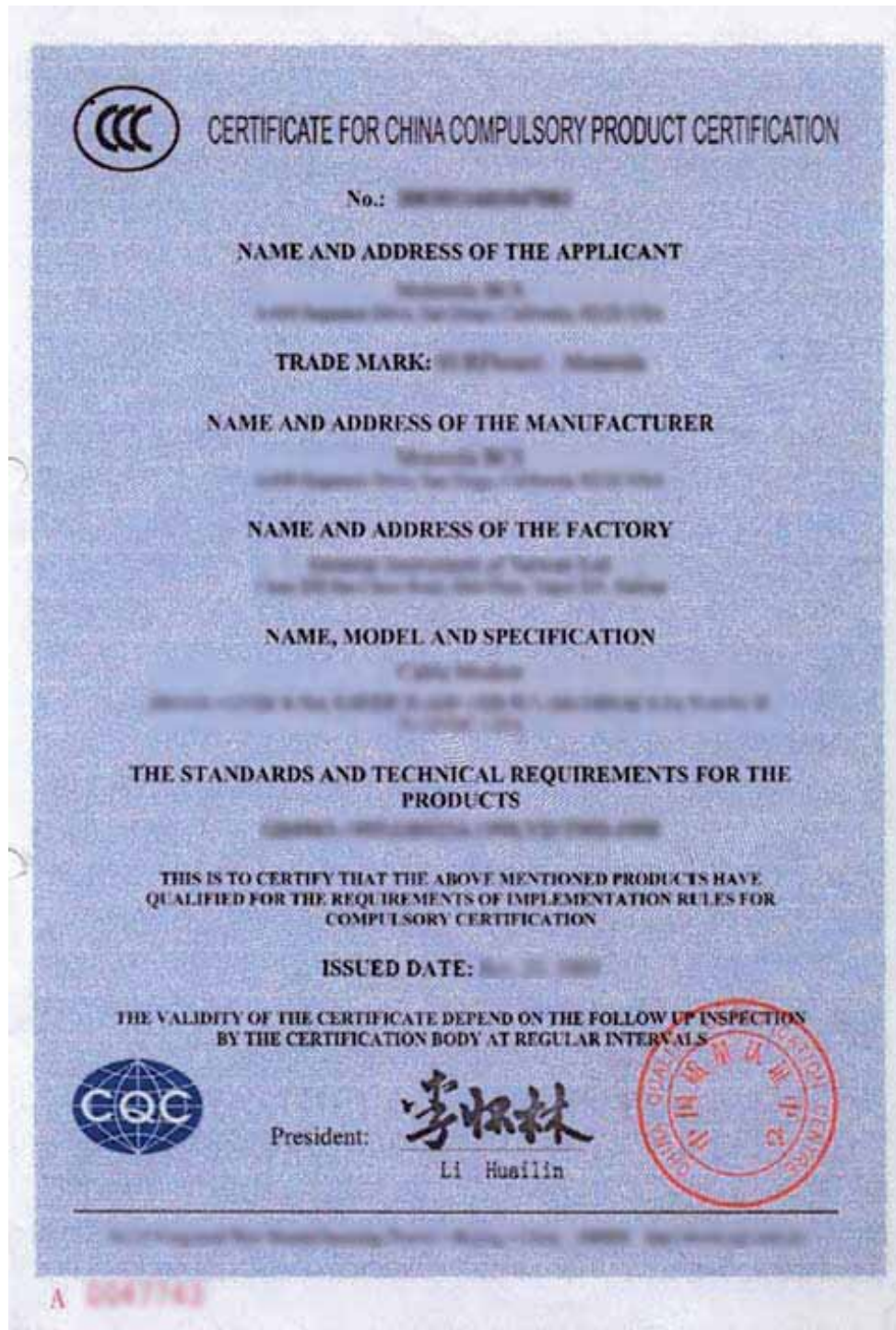
กลุ่ม 18 อุปกรณ์ผจญเพลิง (Fire Fighting Equipments) มี 3 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 19 อุปกรณ์สัญญาณกันขโมย (Safety Protection Products) มี 4 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 20 กลุ่มของตกแต่งบ้าน (Home Decor and Remodeling Products) มี 3 กลุ่มย่อย

กลุ่ม 21 กลุ่มของเล่น (Toy Products) มี 6 กลุ่มย่อย

ตัวอย่างใบรับรองผลิตภัณฑ์บังคับที่ต้องแสดงเครื่องหมาย

ขั้นตอนการขอเครื่องหมาย CCC

ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2003 รัฐบาลจีนได้มีข้อกำหนดให้มีการติดเครื่องหมายรับรอง "China Compulsory Certification" หรือ CCC Mark หากสินค้าใดไม่มีเครื่องหมายนี้กำกับ อาจจะ ถูกกักไว้ที่ด่านศุลกากรนำเข้าของจีน หรือถูกเสียค่าปรับอื่นๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการที่สินค้ามี รายชื่ออยู่ในบัญชีที่ต้องมีเครื่องหมาย CCC กำกับ ต้องขอรับเครื่องหมาย CCC นี้ ก่อนจะส่งออก สินค้าเพื่อไปจำหน่ายในประเทศจีน

ทั้งนี้ โดยทั่วไป ระบบการรับรองผลิตภัณฑ์จะประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่

- การทดสอบด้วยแผนการสุ่มตัวอย่างจากผลิตภัณฑ์แต่ละรุ่น
- การทดสอบและประเมินระบบคุณภาพ
- การกำกับดูแลการทดสอบ
- การกำกับดูแลการตรวจสอบ

สองปัจจัยแรกถือว่าเป็นคุณสมบัติที่ขาดมิได้ของการให้การรับรอง ส่วนสองปัจจัยหลัง ถือเป็นมาตรการกำกับควบคุมหลังจากให้การรับรอง

รูปแบบการรับรองผลิตภัณฑ์ CCC ของจีน เป็นรูปแบบการรับรองแบบผสมระหว่าง รูปแบบการทดสอบด้วยการสุ่มตัวอย่างจากผลิตภัณฑ์แต่ละรุ่น กับรูปแบบการประเมินระบบคุณภาพของโรงงาน และรูปแบบการกำกับควบคุมหลังจากให้การรับรอง

การรับรองแบบผสมนี้เหมาะที่จะใช้กับสินค้าจำพวกจับต้องได้ที่ผลิตเป็นจำนวนมาก มี บทบาทส่งเสริมให้วิสาหกิจสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้เงื่อนไขที่ ดีที่สุด ทำให้ความเสี่ยงในการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐานของผู้บริโภคลดน้อยลง และรูปแบบ การรับรองนี้สอดคล้องกับรูปแบบที่เสนอแนะให้ใช้โดยองค์การ ISO และ IEC เป็นรูปแบบการ รับรองอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปของนานาชาติ ต่อมาถูกนำไปใช้ในการรับรองผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะ ผลิตภัณฑ์ประเภทบังคับอย่างแพร่หลาย

ขั้นตอนการดำเนินเรื่องยื่นขอใบรับรอง CCC Mark ของจีน มีดังนี้

- ใช้เวลานาน
- ต้องผ่านการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ณ ห้องทดสอบที่ได้รับอนุญาตและตั้งอยู่ในประเทศจีน เท่านั้น
- รัฐบาลจีนไม่อนุญาตให้ผู้ประกอบการทำการรับรองสินค้าด้วยตนเอง หรือรับรองโดย หน่วยงานอื่นๆที่ไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลจีน
- ต้องยื่นเอกสารทางเทคนิคที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จำนวนมาก และต้องใช้ภาษาจีน
- ต้องส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ไปตรวจสอบยังห้องทดสอบที่อยู่ในประเทศจีนเท่านั้น

- มีการส่งเจ้าหน้าที่ของจีนมาตรวจสอบโรงงาน (แม้ว่าจะเป็นโรงงานที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ) โดยผู้ประกอบการผู้ยื่นคำขอ จะต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด เช่น ค่าเครื่องบิน ค่าที่พัก และเบี้ยเลี้ยงรับรองในต่างประเทศ
- จะมีการตรวจสอบติดตามผลสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง CCC Mark แล้ว โดยจะมีเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบทุก 12-18 เดือน จึงต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มในแต่ละปี

ปัญหาในการขอรับเครื่องหมายรับรองบังคับ CCC

เครื่องหมาย CCC Mark นับเป็นมาตรการบังคับของรัฐบาลจีน ทำให้ผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องต้องมีการดำเนินการขอรับเครื่องหมายรับรอง CCC Mark ตามขั้นตอนต่างๆ ที่รัฐบาลจีนกำหนด และต้อง "ผ่าน" ข้อกำหนดเหล่านั้นให้ได้เสียก่อน จึงจะสามารถวางจำหน่ายสินค้าในประเทศจีนได้

เริ่มจากการตรวจสอบสินค้าที่จะส่งออกไปจีนว่าเป็นสินค้าที่มีชื่ออยู่ใน **รายการผลิตภัณฑ์บังคับที่ต้องมีการรับรอง (Catalogue of Products Subject to Compulsory Product Certification)** หรือไม่

หากสินค้าที่จะส่งออกไปจีนอยู่ในรายการฯ ดังกล่าว ก็ต้องเริ่มกระบวนการขอเครื่องหมาย CCC เริ่มจากการกรอกข้อมูลในใบคำขอไปจนถึงการได้รับอนุมัติ โดยจะต้องกรอกข้อมูลเป็นภาษาจีนเท่านั้น ต้องใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 5-6 เดือน โดยมีค่าใช้จ่ายประมาณ 1-2 แสนบาท

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาและภาระอื่นๆ ในการขอรับ CCC Mark เช่น

--- จะต้องมีเจ้าหน้าที่จากจีนเดินทางมาตรวจสอบโรงงานในประเทศไทย ซึ่งผู้ร้องขอฝ่ายไทยจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการติดต่อและให้การต้อนรับ/รับรองทั้งค่าเครื่องบิน ค่าที่พัก และอื่นๆ ทั้งหมด

--- ปัญหาเอกสารและข้อมูลต่างๆ ต้องเป็นภาษาจีนเท่านั้น

--- หลังจากตรวจโรงงานแล้ว ยังต้องมีการสุ่มตัวอย่าง และต้องส่งตัวอย่างสินค้าจากประเทศไทยไปทดสอบในห้องทดสอบในประเทศจีนต่อไป

กรณีนี้อาจจะเกิดปัญหาติดขัด ณ ด้านศุลกากร เช่น ด้านศุลกากรจีนปฏิเสธไม่ให้ "ตัวอย่างสินค้า" ผ่านด่านเข้าไป เพราะไม่มีเครื่องหมาย CCC (ทั้งๆ ที่ส่งตัวอย่างสินค้าไปเพื่อขอรับเครื่องหมาย CCC) แต่ทางการจีนอาจจะทำงานแบบแยกส่วน โดยฝ่ายศุลกากรไม่อนุญาตให้สินค้าตัวอย่างผ่านด่านฯ เพราะยังไม่ได้ติดเครื่องหมาย CCC mark และให้ส่งสินค้ากลับประเทศ

ในขณะที่ หน่วยงานจีนที่กำหนดให้ส่งตัวอย่างสินค้าไปทดสอบในห้องทดสอบก็อาจจะไม่สนใจที่จะประสานงานเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยสนใจเพียงแค่ว่า หากมีสินค้าตัวอย่างส่งมาจากต่างประเทศมาถึงห้องทดสอบแล้ว ก็จะทำการทดสอบให้

5. มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของจีน (Non-Tariff Measures : NTMs)

จากเนื้อหาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ตัวอย่างมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures : NTMs) ที่สำคัญในจีน ได้แก่

กฎระเบียบ/ข้อกำหนดด้านมาตรฐานสินค้า

รัฐบาลจีนได้ออกข้อกำหนดด้านคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ในสินค้าสำคัญหลายประเภท เช่น

เครื่องหมายบังคับ CCC Mark (China Compulsory Certification Mark)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว การติดเครื่องหมาย CCC ถือเป็น "มาตรฐานบังคับ" และก่อนที่จะวางจำหน่ายในประเทศจีน จะต้องติดเครื่องหมายบังคับ CCC โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2003 ทั้งนี้ มาตรฐานบังคับให้ติดเครื่องหมายรับรอง CCC ครอบคลุมสินค้าและผลิตภัณฑ์กว่า 100 รายการ และ จะต้องติดเครื่องหมายรับรอง CCC ตามข้อกำหนดของจีน ก่อนที่จะมีการนำเข้าและวางจำหน่ายในประเทศจีน

โดยสรุป ขั้นตอนและกระบวนการในการขอเครื่องหมายบังคับ CCC จะเริ่มตั้งแต่การยื่นเอกสารทางเทคนิคที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จำนวนมากและต้องกรอกข้อมูลเป็นภาษาจีนเท่านั้น รวมทั้งต้องส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ไปตรวจสอบยังห้องทดสอบที่อยู่ในประเทศจีนเท่านั้น ซึ่งจากประสบการณ์ของผู้ผลิตและส่งออกของไทยขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนผ่านได้รับเครื่องหมาย CCC จะต้องใช้เวลาานเกือบครึ่งปี หรือนานกว่านั้น

ที่สำคัญ ฝ่ายจีนจะมีการส่งเจ้าหน้าที่ของจีนมาตรวจสอบโรงงานในประเทศไทย โดยผู้ประกอบการไทยจะต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด เช่น ค่าเครื่องบิน ค่าที่พัก และเบี้ยเลี้ยงรับรองในต่างประเทศ และแม้ว่าจะผ่านการตรวจสอบและได้รับอนุมัติให้ติดเครื่องหมาย CCC แล้ว แต่ฝ่ายจีนก็จะมีการติดตามผล และส่งเจ้าหน้าที่จีนมาตรวจสอบทุก 1 ปี หรือ 1 ปี ครึ่ง รวมทั้งมีสิทธิในการยกเลิกหรือเพิกถอนเครื่องหมาย CCC ที่ออกให้แล้วเช่นกัน ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยจำนวนไม่น้อยคิดว่า เป็นกระบวนการและขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยเฉพาะปัญหาเรื่องภาษาจีนและการติดต่อกับเจ้าหน้าที่จีน ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายต้องจ้างตัวแทนในประเทศจีนดำเนินการให้ แต่ก็มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

มาตรการด้านฉลากสินค้า

มาตรการที่สามารถเป็น NTMS ในการค้ากับจีนอีกประการ คือ เรื่องการปิดฉลากสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศจีน เนื่องจากรัฐบาลจีนกำหนดให้ฉลากบนผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ต้องใช้ภาษาจีนกลาง (Mandarin) เช่น จะต้องระบุชื่อสินค้า ชื่อโรงงานผลิต และที่อยู่ รวมไปถึงคำอธิบายเป็นภาษาจีนกลาง เช่น ระบุถึงคุณลักษณะ วิธีการใช้ของสินค้า รวมถึงขนาด รุ่น เกรด ส่วนผสมในการผลิต ที่ชัดเจนเป็นภาษาจีนกลาง ตลอดจนจะต้องปรากฏคำเตือนเป็นภาษาจีนเกี่ยวกับภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพ ชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ข้อกำหนดเหล่านี้จึงสร้างภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นสำหรับผู้ส่งออกไทย และผู้ส่งออกไทยส่วนใหญ่ยังมีข้อจำกัดในเรื่องการใช้ภาษาจีนกลาง

อย่างไรก็ดี ในกรณีของสินค้า SMEs ไทย บางรายการ เช่น สินค้าหัตถกรรมส่วนใหญ่ ไม่จำเป็นต้องติดเครื่องหมายบังคับ CCC เนื่องจากไม่ได้อยู่ในรายชื่อที่รัฐบาลจีนกำหนด แต่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องการปิดฉลากสินค้า

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 7 เส้นทางขนส่งโลจิสติกส์เชื่อมโยงตลาดจีน

นอกเหนือจากมาตรการด้านการค้าและการลงทุนต่างๆ แล้ว ในการค้าขายและส่งออกสินค้าไปจีน ผู้ประกอบการ SMEs จำเป็นต้องศึกษาเส้นทางขนส่งด้านโลจิสติกส์ต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงจากไทยไปยังมณฑลเป้าหมายในประเทศจีน ซึ่งประเทศไทยสามารถเชื่อมโยงกับจีน ทั้งเส้นทางอากาศ เส้นทางถนน เส้นทางแม่น้ำ และเส้นทางทะเล

เนื้อหาในบทนี้จึงเป็นการนำเสนอข้อมูลโครงข่ายเส้นทางขนส่ง โลจิสติกส์ของมณฑลชายแดนจีนใกล้ไทย ได้แก่ **มณฑลยูนนาน** โดยเฉพาะการขนส่งทางบกเชื่อมโยงจากประเทศไทย **กวางสี** โดยเฉพาะการขนส่งทางบกและทางทะเลเชื่อมโยงจากประเทศไทย **มณฑลเสฉวน** ซึ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศของจีนตะวันตก และ **มหานครฉงชิ่ง** ซึ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางแม่น้ำของจีนตะวันตก ตลอดจนการวิเคราะห์เส้นทางขนส่งทางบกผ่านยูนนาน และสภาพเส้นทางของทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ

นอกจากนี้ เส้นทางหลักในการขนส่งระหว่างไทย-จีน ในขณะนี้ คือ **เส้นทางขนส่งทางทะเล** เนื้อหาในตอนท้ายจึงเป็นการนำเสนอกระบวนการขนส่งสินค้าทางทะเลไปประเทศจีน ได้แก่ ขั้นตอนในทางปฏิบัติเพื่อขนส่งสินค้าทางทะเลไปจีน รูปแบบการว่าจ้างขนส่งทางทะเล การขนส่งทางทะเลโดยตู้คอนเทนเนอร์ ตัวอย่างอัตราค่าระวางเส้นทางขนส่งจากไทยไปจีน ตัวอย่างตารางเดินเรือ ขั้นตอนการจองเรือ การทำสัญญาการขนส่งสินค้า (Contract of Carriage) รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกในการขนส่งสินค้า ขั้นตอนการส่งมอบสินค้า และการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

บทที่ 7 เส้นทางขนส่งโลจิสติกส์เชื่อมโยงตลาดจีน

ในการค้าขายและส่งออกสินค้าไปประเทศจีน SMEs จำเป็นต้องศึกษาเส้นทางขนส่งด้านโลจิสติกส์ต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงจากประเทศไทยไปยังมณฑลเป้าหมายในประเทศจีน ซึ่งประเทศไทยสามารถเชื่อมโยงกับจีน ทั้งเส้นทางอากาศ เส้นทางถนน เส้นทางแม่น้ำ และเส้นทางทะเล

1. โครงข่ายเส้นทางขนส่งโลจิสติกส์ของมณฑลชายแดนจีนใกล้ไทย

มณฑลยูนนาน : การขนส่งทางบกเชื่อมโยงจากประเทศไทย

เนื่องจากประเทศไทยและประเทศจีนมีได้มีพรมแดนติดต่อกันโดยตรง แม้ว่าจะมีเส้นทางแม่น้ำโขงที่ไหลผ่านเชื่อมสองประเทศนี้ ดังนั้นในการขนส่งทางบกไปยังประเทศจีน โดยเฉพาะภูมิภาคจีนตะวันตก จำเป็นต้องใช้เส้นทางขนส่งโลจิสติกส์ที่ผ่านมณฑลยูนนาน

นอกจากนี้ รัฐบาลกลางและรัฐบาลยูนนานได้ให้ความสำคัญกับการเป็นประตูสู่ภาคใต้ของยูนนาน และเน้นพัฒนาศักยภาพของยูนนานให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่งที่สำคัญของจีนตอนในทั้งทางน้ำ ทางอากาศ และทางบก โดยเฉพาะเส้นทาง North-South Corridor ที่จะ

เชื่อมนครคุนหมิงมาจนถึงกรุงเทพฯ ที่เรียกว่า “เส้นทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ” (Kunming-Bangkok Highway)

สำหรับโครงการการคมนาคมขนส่งของมณฑลยูนนาน สรุปได้ดังนี้

การขนส่งทางอากาศของยูนนาน

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศซึ่งไม่สะดวกในการเดินทางด้วยเส้นทางบก ทำให้รัฐบาลยูนนานเน้นการพัฒนาท่าอากาศยานต่างๆ ขึ้น โดยตั้งอยู่ตามเมืองสำคัญต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติคุนหมิง (Kunming Wujiaaba International Airport) ซึ่งมีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-คุนหมิง และเชียงใหม่-คุนหมิง นอกจากนี้ ยังมีท่าอากาศยานจิ่งหง สิบสองปันนา (Jinghong Gasa Airport) ซึ่งเคยมีการบินตรงกรุงเทพฯ-จิ่งหง

การขนส่งทางน้ำของยูนนาน

ยูนนานมีแม่น้ำสายสำคัญเชื่อมโยงกับไทย คือ แม่น้ำหลานชาง ภาษาอังกฤษ หรือแม่น้ำโขง (Mekong River) ซึ่งไหลผ่านพม่า ลาว ไทย กัมพูชา และเวียดนาม และไหลออกสู่ทะเลจีนใต้

สำหรับท่าเรือสำคัญของยูนนานที่สามารถขนส่งสินค้ามาไทย ได้แก่ ท่าเรือกว๋นเหล่ย์ ใน สิบสองปันนา และท่าเรือของไทย คือ ท่าเรือเชียงแสนในจังหวัดเชียงราย

อย่างไรก็ดี ปัญหาระดับน้ำในแม่น้ำโขงที่ไม่แน่นอน โดยเฉพาะในช่วงหน้าแล้ง ทำให้ไม่สามารถเดินเรือได้ตลอดทั้งปี นอกจากนี้ ท่าเรือแม่น้ำโขงในยูนนาน แม้ว่าตอนนี้ ได้พัฒนาและใช้ ท่าเรือกว๋นเหล่ย์เป็นท่าเรือหลัก และมีศักยภาพที่จะรองรับตู้คอนเทนเนอร์ แต่ยังไม่มีการขนส่งตู้คอนเทนเนอร์เกิดขึ้นจริง ส่วนท่าเรือจิ่งหง (เชียงรุ่ง) ได้หยุดให้บริการ และย้ายฝ่ายดำเนินการไปรวมไว้ที่ท่าเรือกว๋นเหล่ย์ (ณ มกราคม 2010) ในขณะที่ ท่าเรือกันหลันป้า เคยมีความคิดที่จะพัฒนาเป็นท่าเรือขนส่งน้ำมัน/พลังงาน แต่ด้วยปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม จึงต้องหยุดไปเช่นกัน

การขนส่งทางรถไฟของยูนนาน

ในขณะนี้ ยังไม่มีเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงไทยกับยูนนาน โดยตรง และเมื่อเปรียบเทียบกับ มณฑลอื่นๆ ของจีน ยูนนานมีเส้นทางรถไฟไม่มากนัก และยังมีได้ครอบคลุมทั่วทั้งมณฑล นอกจากนี้ เส้นทางรถไฟสายแรกของยูนนานไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อเชื่อมโยงกับเมืองอื่นๆ ในจีน แต่เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงกับเมืองท่าไฮฟองของเวียดนาม (Haiphong) โดยชาวฝรั่งเศส ซึ่งสร้างขึ้นมาตั้งแต่ปี 1910 จึงเป็นเส้นทางรถไฟสายเก่าที่ไม่ได้มีการขนส่งสินค้ามากนัก

นอกเหนือจากเส้นทางสายเก่าที่เชื่อมโยงจากเหอ โข่ว ของยูนนานไปยังเมืองลาวกายของ เวียดนามแล้ว ในขณะนี้ ยูนนานมิได้มีเส้นทางรถไฟที่เชื่อมต่อไปจนถึงชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นพม่า หรือลาว เนื่องจากมีภูมิประเทศเป็นภูเขาทำให้ยากลำบากในการก่อสร้าง

การขนส่งทางบกของยูนนาน

เนื่องจากเป็นมณฑลชายแดน มณฑลยูนนานจึงมีเส้นทางถนนซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว และเวียดนาม โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

- เส้นทางบกเชื่อมโยงพม่า สายคุนหมิง-รุ่ยลี่-มูเซ (พม่า)
- เส้นทางบกเชื่อมโยงลาว สายคุนหมิง-โมฮาน หรือ บ่อหาน -บ่อเต็น (ลาว) ซึ่งเป็นแนวเส้นทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ และ R3A
- เส้นทางบกเชื่อมโยงเวียดนาม สายคุนหมิง-เหอโข่ว-ลาวกาย (เวียดนาม)

กวางสี : การขนส่งทางบกและทางทะเลเชื่อมโยงจากประเทศไทย

กวางสีเป็นมณฑลชายแดนของจีน มีพรมแดนติดกับเวียดนาม และเป็นมณฑลทางตะวันตกเพียงแห่งเดียวของจีนที่มีทางออกทะเล รัฐบาลจีนชุดปัจจุบัน (ผู้นำจีนรุ่น 4) จึงประกาศให้กวางสีเป็น "ประตูสู่อาเซียน" ของจีน

การขนส่งทางทะเลของกวางสี

กวางสีมีท่าเรือน้ำลึก 3 แห่งที่มีศักยภาพสูงและที่สำคัญ มีการขนส่งระบบรางรถไฟที่เชื่อมต่อตรงไปถึงท่าเรือทั้ง 3 แห่ง และเป็นเส้นทางรถไฟที่สามารถมาจากมณฑลต่างๆ ทั่วประเทศจีนเพื่อเชื่อมมาถึงท่าเรือดังกล่าวได้โดยตรง ได้แก่

1) ท่าเรือฝางเจิง (Fangcheng) อยู่ใกล้ชายแดนติดกับเวียดนาม ระยะทางเดินเรือจากท่าเรือฝางเจิงมายังท่าเรือของไทย ระยะทางประมาณ 1,439 ไมล์ทะเล นอกจากนี้ ท่าเลที่ตั้งของท่าเรือแห่งนี้ยังมีการเชื่อมต่อที่ดีกับถนนทางหลวงและทางด่วนสายหลักๆ ของจีน

2) ท่าเรือเป็ยไห่ (Beihai) มีท่าเทียบเรือที่สามารถรองรับเรือเดินทะเลขนาด 10,000 ตัน ระยะทางเดินเรือ จากท่าเรือเป็ยไห่ไปยังฮ่องกงประมาณ 425 ไมล์ทะเล

3) ท่าเรือชินโจว (Qinzhou) มีท่าเทียบเรือน้ำลึกที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบรางโดยตรง เช่นเดียวกับ 2 ท่าเรือแรก ระยะทางเดินเรือจากท่าเรือชินโจวไปสิงคโปร์ประมาณ 1,338 ไมล์ทะเล

แผนที่เส้นทางคมนาคมและทางรถไฟในกวางสี

การขนส่งทางรถไฟของกวางสี

กวางสียังมีศักยภาพในด้านการขนส่งด้วยระบบราง โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงทั่วมณฑล และเชื่อมโยงกับมณฑลใกล้เคียง เช่น เส้นทางรถไฟสายหนาน-คุน (Nan-Kun line) เชื่อมระหว่างหนานหนิงและคุนหมิงในมณฑลยูนนาน มีระยะทางประมาณ 827 กิโลเมตร

ที่สำคัญ กวางสียังมีทางรถไฟเชื่อมต่อกับเวียดนามด้วยระยะทาง 418 กิโลเมตร ซึ่งทางรถไฟที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหนานหนิงและฮานอย ของเวียดนาม ทำให้การติดต่อค้าขายระหว่างกวางสีกับเวียดนามขยายตัวมากโดยเฉพาะการค้าชายแดน และเวียดนามได้กลายเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของกวางสี

การขนส่งทางถนนของกวางสี

นอกจากนี้ ยังมีเส้นทางหลวงจากหนานหนิงถึงด่านชายแดนใกล้เวียดนาม หรือด่านมิตรภาพ (Youyi) เพื่อเชื่อมกับทางหลวงหมายเลขหนึ่งของเวียดนาม มีระยะทางประมาณ 179.2 กิโลเมตร และช่วยย่นระยะเวลาเดินทางจากหนานหนิงไปกรุงฮานอยของเวียดนามจากเดิม 8 ชั่วโมงเหลือเพียง 4 ชั่วโมง

กวางสียังได้เปิดเส้นทางขนส่งผู้โดยสารเชื่อมระหว่างคานผิงเสียง (Pingxiang) กับเมืองหลักเซิน (Lang Son) ในเวียดนาม เพื่อส่งเสริมการค้าชายแดนตลอดจนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างกัน

นอกจากนี้ยังมีแนวเส้นทางที่เรียกว่า เส้นทางกรุงเทพ-หนานหนิง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกรุงเทพ ผ่านนครพนม ผ่านเมืองท่าแขก ในแขวงคำม่วนของลาวและเส้นทาง R12 ไปยังเวียดนาม และเชื่อมไปจนถึงฮานอย ต่อไปจนถึงชายแดนเมืองผิงเสียงและเข้านครหนานหนิงของกวางสีต่อไป โดยมีแนวเส้นทางและระยะทาง ดังแสดงในภาพ ดังนี้

แนวเส้นทางบก กรุงเทพฯ - หนานหนิง

มณฑลเสฉวน: ศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศของจีนตะวันตก

ด้านการขนส่งและกระจายสินค้าเชื่อมโยงไทย-เสฉวน ในขณะนี้ นิยมใช้เส้นทางอากาศ หรือการขนส่งทางทะเลไปยังท่าเรือในมณฑลทางตะวันออกของจีน ก่อนจะขนส่งสินค้าลงรถไฟ เพื่อตรงไปยังนครเจียงซูของเสฉวนต่อไป

ในด้านเส้นทางเครือข่ายเชื่อมโยงกับมณฑลอื่นๆ มีทั้งการขนส่งทางบก ด้วยเครือข่าย เส้นทางหลวงและเส้นทางรถไฟ และการขนส่งทางอากาศ หากเป็นกรณีการขนส่งสินค้าที่มี น้ำหนักมาก ก็จะเลือกวิธีการขนส่งทางรถไฟตรงไปยังมณฑลชายฝั่งทางภาคตะวันออก เช่น มหานครเซี่ยงไฮ้ หรือการขนส่งทางถนนเพื่อผ่านไปยังมหานครฉงชิ่ง แล้วส่งต่อผ่านแม่น้ำแยงซีเกียง เพื่อไปยังท่าเรือทางทะเลในเขตเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียงต่อไป

นอกจากนี้ ยังได้มีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟสายเสฉวน-เป่ย์ไห่ เพื่อเชื่อมเสฉวนไปออกสู่ทะเลที่ท่าเรือน้ำลึกในเมืองเป่ย์ไห่ของกวางสี ซึ่งเป็นท่าเรือที่กำลังมีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากอยู่ไม่ห่างจากประเทศในกลุ่มอาเซียนมากนัก รวมทั้งสามารถช่วยย่นระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้มากกว่าเมื่อเทียบกับการขนส่งสินค้าไปยังท่าเรือแถบชายฝั่งทางเซี่ยงไฮ้หรือนครกวางโจวในมณฑลกวางตุ้ง

สำหรับสินค้าที่มีมูลค่าต่อหน่วยสูง เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์หรือสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศก็จะนิยมขนส่งทางอากาศ โดยมีสนามบินนานาชาติชวงหลิว ซึ่งนับเป็นศูนย์กลางการจัดส่งสินค้าทั่วประเทศมาอันดับ 6 ของจีน

เมื่อเปรียบเทียบกับมณฑลจีนตอนในทั้งหมด เสฉวนนับเป็นศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้าที่สำคัญสำหรับจีนตะวันตก โดยรัฐบาลเสฉวนได้นำระบบคลังสินค้าที่เก็บข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์และระบบขนส่งโลจิสติกส์สมัยใหม่มาใช้ในการขนส่งลำเลียงสินค้า โดยเฉพาะสินค้าจากต่างประเทศในนครเฉิงตูราวร้อยละ 80 มีการจัดส่งโดยระบบตู้คอนเทนเนอร์

ศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์นครเฉิงตู เสฉวน

นครเฉิงตูถือเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในภาคตะวันตกของจีน โดยเฉพาะภายหลังการประกาศดำเนินนโยบายพัฒนาภาคตะวันตกของรัฐบาลกลาง รัฐบาลนครเฉิงตูได้พัฒนาและสร้างศูนย์โลจิสติกส์ที่สำคัญ 4 แห่ง ได้แก่

- 1) ศูนย์โลจิสติกส์เฉิงฮวา (Chenghua Logistics Centre) ตั้งอยู่ที่เมืองเอ๋อร์เซียนเฉียว (Erxianqiao) พื้นที่ประมาณ 800 เฮกตาร์ เพื่อเป็นศูนย์รับ-ส่งสินค้าโดยตู้คอนเทนเนอร์ไปยังส่วนต่างๆ ในภาคตะวันตกของจีน
- 2) ศูนย์โลจิสติกส์อู่ไห่ว (Wuhou Logistics Centre) มีพื้นที่ประมาณ 80 เฮกตาร์ เพื่อให้บริการด้านการกระจายสินค้าแก่ภาคธุรกิจต่างๆ ในนครเฉิงตู และเป็นศูนย์ลำเลียงและกระจายสินค้าแบบครบวงจร เช่น ศูนย์กลางการซื้อขาย การเก็บรักษาสินค้า การจัดการห่วงโซ่อุปทาน และศูนย์จัดซื้อ ครอบคลุมพื้นที่ทั่วภูมิภาค
- 3) ศูนย์โลจิสติกส์ชวงหลิว (Shuangliu Logistics Centre) มีพื้นที่ประมาณ 90 เฮกตาร์ เพื่อให้บริการด้านการกระจายสินค้าแก่ภาคธุรกิจต่างๆ ในนครเฉิงตู และเป็นศูนย์ลำเลียงและกระจายสินค้าแบบครบวงจร เช่น ศูนย์กลางการซื้อขาย การเก็บรักษาสินค้า การจัดการห่วงโซ่อุปทาน และศูนย์จัดซื้อ ครอบคลุมพื้นที่ทั่วภูมิภาค
- 4) ศูนย์โลจิสติกส์ระหว่างประเทศ (International Logistics Centre) มีพื้นที่ประมาณ 33 เฮกตาร์ ตั้งอยู่ใกล้กับทางด่วนเฉิงตู-ฉงชิ่ง เน้นการขนส่งสินค้านำเข้าและส่งออก

นอกจากนี้ รัฐบาลนครเฉิงตูยังได้จัดตั้งสำนักงานบริหารและพัฒนาอุตสาหกรรม โลจิสติกส์ (Special modern logistics management office) ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เชิญชวนบริษัท โลจิสติกส์ต่างชาติที่มีชื่อเสียงให้เข้ามาลงทุนในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนมากขึ้น

จุดอ่อนด้านการขนส่งโลจิสติกส์ในเสฉวน

อย่างไรก็ดี ในส่วนของตัวแทนขนส่งสินค้า (Freight forwarding) จากต่างชาติในเสฉวน ในปัจจุบันยังคงมีไม่มากนัก เช่น

- กลุ่ม Maersk ของเดนมาร์ก ได้เข้ามาลงทุนจัดตั้งบริษัท Shanghai Tie Yang Multi-modal Transportation Co. และขยายสาขามาที่นครเฉิงตู

- กลุ่ม Siemens Dematic เข้ามาร่วมมือกับบริษัทท้องถิ่น Sichuan Dikang Pharmaceutical Co. ในการสร้างศูนย์กระจายสินค้า เป็นต้น

มหานครฉงชิ่ง: ศูนย์กลางการขนส่งทางแม่น้ำของจีนตะวันตก

เนื่องจากมีแม่น้ำขนาดใหญ่อย่างแม่น้ำแยงซีเกียง (ฉางเจียง) ไหลผ่าน มหานครฉงชิ่งมีศักยภาพในการขนส่งทางแม่น้ำที่สำคัญของจีนตะวันตก นอกจากนี้ ยังมีแม่น้ำเจียหลิงและแม่น้ำหมินเจียง เป็นแม่น้ำสายหลักสองสายที่ไหลบรรจบกันลงสู่แม่น้ำแยงซีเกียง และมีท่าเรือฉาเทียนเหมิน (Chaotianmen Port) ในเขตเมืองของฉงชิ่งเป็นท่าเรือผู้โดยสารที่สำคัญและสามารถอำนวยความสะดวกให้การเดินทางทางแม่น้ำ

ที่สำคัญ ผลจากการก่อสร้างเขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam) ซึ่งเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เสร็จสมบูรณ์ในปี 2009 ส่งผลให้เรือเดินทะเลขนาด 10,000 ตันสามารถล่องไปตามแม่น้ำแยงซีเกียงไปยังจินตอนในจนถึงฉงชิ่ง ซึ่งมีระยะทางทั้งสิ้น 2,660 กิโลเมตร ด้วยระยะเวลาเพียง 1 สัปดาห์

เขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam Project)

เขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam Project) เป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดในโลก โดยเป็นเขื่อนคอนกรีตสูง 175 เมตร ยาว 2,309 เมตร สันเขื่อน 185 เมตร เก็บกักน้ำได้ 39,300 ล้านลูกบาศก์เมตร มีอ่างเก็บน้ำยาวตามร่องน้ำ 600 กิโลเมตร เริ่มก่อสร้างตั้งแต่ปี 1993 แบ่งเป็น 3 ระยะ รวมเวลา 17 ปี เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมบริเวณลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง และเพื่อเป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าพลังน้ำด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดใหญ่รวม 26 เครื่อง โดยเริ่มผลิตกระแสไฟฟ้าแล้ว 2 เครื่องในปี 2003 และเสร็จสิ้นในปี 2009 นอกจากนี้ โครงการเขื่อนซานเสีจะเป็นการช่วยขยายและปรับปรุงเส้นทางเดินเรือในแม่น้ำแยงซีเกียงเพื่อให้เรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ขนาด 10,000 ตันเข้ามาถึงฉงชิ่งได้ และการเดินทางไปยังชายฝั่งเพื่อออกทะเล

รัฐบาล ฉงชิ่ง ได้พัฒนา **ท่าเรือคอนเทนเนอร์ชุนทาน (Cuntan Port District)** ซึ่งเป็นท่าเรือคอนเทนเนอร์ในแม่น้ำแยงซีเกียงที่สำคัญที่สุดของฉงชิ่ง¹

ท่าเรือคอนเทนเนอร์ชุนทาน มีร่องน้ำลึกประมาณ 7 เมตร ตั้งอยู่ห่างจากเขตเมืองฉงชิ่งประมาณ 6 กิโลเมตรลงมาทางปลายแม่น้ำซึ่งลงทุนและบริหารจัดการร่วมกันระหว่างกลุ่ม Chongqing Port Logistic Group และกลุ่ม Chongqing Gangjiu Corporation ด้วยเงินลงทุน 4,000 ล้านดอลลาร์ เริ่มก่อสร้างธันวาคม 2003 และสามารถเปิดใช้เฟสแรกเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2006 ในขณะนี้ มีท่าเทียบเรือคอนเทนเนอร์ 2 ท่า แต่หากก่อสร้างได้ครบทั้งสามเฟส จะมีท่าเทียบเรือทั้งหมด 9 ท่าสามารถรองรับสินค้าได้ 280,000 TEUs และมีบริษัทเดินเรือคอนเทนเนอร์ของฉงชิ่งคือ Chongqing Pacific Ocean หรือ Tai Ping Yang ท่าเรือแม่น้ำแห่งนี้ตั้งอยู่ไม่ห่างสถานีรถไฟขนส่งสินค้า Yuhuai และสถานีรถไฟสินค้า Tangjiatuo (ประมาณ 3 กิโลเมตร) และห่างจากสนามบินฉงชิ่งประมาณ 10 กิโลเมตร

ท่าเรือคอนเทนเนอร์ชุนทาน แห่งนี้ มีพื้นที่ประมาณ 1.9 ล้านตารางเมตร และมีส่วนของเขตสินค้าทัณฑ์บน Cuntan Bonded Port Zone ด้วย ซึ่งนับเป็นเขตสินค้าทัณฑ์บนแบบ inland bonded port zone แห่งแรกของจีน รวมทั้งมีหน่วยงานด้านศุลกากร และหน่วยงานด้านตรวจสอบและกักกันหรือ CIQ ตั้งสำนักงานภายในเขตดังกล่าวด้วย ในเขตดังกล่าวยังมีส่วนของ Export Processing Zone

นอกจากการออกสู่ทะเลโดยแม่น้ำแยงซีเกียง รัฐบาลฉงชิ่งได้พัฒนาทางด่วนฉงชิ่ง-เป่ย์ไห่ (กวางสี) เพื่อเชื่อมฉงชิ่งไปออกทะเลที่กวางสี และทางด่วนฉงชิ่ง-ฉ่านเจียง เพื่อเชื่อมไปออกทะเลที่มณฑลกวางตุ้ง ซึ่งถือเป็นเส้นทางสำคัญที่จะช่วยลดข้อเสียเปรียบของฉงชิ่งในการมีท่าเรือที่ตั้งอยู่ตอนในของประเทศ

2. บทวิเคราะห์เส้นทางขนส่งทางบกผ่านยูนนาน

นอกเหนือจากเส้นทางขนส่งทางทะเลแล้ว ในขณะนี้ ได้มีการพูดถึงการขนส่งทางบก ระหว่างไทยกับยูนนานของจีน ตามแนวเส้นทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ (Kunming-Bangkok Highway) และ R3A ในลาว เนื้อหาในส่วนนี้จึงเป็นการวิเคราะห์สภาพเส้นทางดังกล่าว

สภาพเส้นทางของทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ

จากการเดินทางไปสำรวจเส้นทางในระหว่างวันที่ 20-23 มกราคม 2553 และระหว่างวันที่ 8-11 สิงหาคม 2553 สามารถแบ่งสภาพเส้นทางถนน R3A และเส้นทางหลวงคุนหมิง-กรุงเทพฯ ได้ดังนี้

¹ ข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามระหว่างวันที่ 20-31 มกราคม 2553

สภาพเส้นทางของทางหลวงคุนหมิง-กรุงหนิงฯ

เส้นทาง	ระยะทาง (กม)	สภาพ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา	ข้อสังเกต
ห้วยทราย (แขวงบ่อแก้ว) - บ่อเต็น (แขวงหลวงน้ำทา)	228-240 (ขึ้นอยู่กับแหล่งข้อมูล)	ช่วงแรกจากห้วยทราย ระยะทางประมาณ 50 กม. แรกสภาพถนนทรุดโทรม มีหลุมบ่อตลอดระยะทาง เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางขนส่งสินค้า	ค่าใช้จ่ายทางรถบรรทุก ประมาณ 0.7 - 0.8 หยวน ต่อตัน ต่อ กม. (ไม่รวมค่าเปลี่ยนถ่าย/ค่าเบกขนของ)	ประมาณ 3-4 ชม.	สามารถแวะพักที่หลวงน้ำทา (โรงแรม Hong Jin เปิดให้บริการ สค. 2009) หรือเมืองบ่อเต็น (โรงแรม Jin Lun)
บ่อหาน-เซียงรุ่ง (จิ่งหง)	190	สภาพถนนดีมาก เริ่มเปิดใช้เม.ย. 2008 ตัดตรงและเจาะอุโมงค์ โดยผ่านประมาณ 26 อุโมงค์และผ่านอุโมงค์ยาวที่สุด 3.7 กม.	นอกเหนือจากค่าขนส่ง ยัง มีค่าผ่านทาง มี 3 ค่าเก็บเงิน (รวมประมาณ 55 หยวน)	ประมาณ 3-4 ชม.	เซียงรุ่ง หรือจิ่งหง เมืองเอกของสิบสองปันนา ในขณะที่ มีนักธุรกิจไทย ไปลงทุนเปิดนิคมอุตสาหกรรมจิ่งหง
เซียงรุ่ง (จิ่งหง) - คุนหมิง	525	มีส่วนที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จอีก 52 กม. ช่วงผู้เออร์-โมเซย ส่วนที่สร้างใหม่ สภาพดี	ค่าผ่านทางประมาณ 125 หยวนและผ่าน 44-45 อุโมงค์	ประมาณ 11-13 ชม. ขึ้นอยู่กับระยะเวลาแวะพัก	
เส้นทางเซียงรุ่ง (จิ่งหง) - คุนหมิง แบ่งออกเป็น 6 ช่วงย่อย ดังนี้					
1) เซียงรุ่ง - ผู้เออร์ (ซือเหมา)		สภาพถนนดีมาก ได้รับการยกย่องเป็นถนนตัวอย่าง ที่ก่อสร้างแล้วไม่ทำลายสภาพธรรมชาติแวดล้อมรอบข้าง		ประมาณ 2 ชม.	เมืองผู้เออร์ ชื่อเดิมซือเหมา แผลงจำหน่ายและกระจายสินค้าจากของขุนนานมีประชากรประมาณ 2 ล้านคน

เส้นทาง	ระยะทาง (กม)	สภาพ	ค่าใช้จ่าย	ระยะเวลา	ข้อสังเกต
2) ผู้เออร์-โมเฮย	ระยะทางที่ไม่เสร็จ 52 กม. และผ่านเมือง หนิง เออร์ (เดิมชื่อ เมืองผู้ เออร์)			ประมาณ 2 ชม.	
3) โมเฮย-โมเจียง		เริ่มใช้ทางด่วนจากด่านโมเจียง			
4) โมเจียง-หยวนเจียง		สะพานสูงอันดับ 2 ของ โลก อยู่ในเมืองหยวนเจียง ผ่านแม่น้ำแดง (หงเหอ) สูง 1.57 เมตร ยาว 1 กม.			ช่วงเมืองโมเจียง กับ หยวนเจียง สูง กว่าระดับน้ำทะเล 2,100 เมตร เป็นจุดที่สูงที่สุดของ ทางด่วนนี้
5) หยวนเจียง-หยูซี					หยูซีเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญ ที่สุดของยูนนาน โดยเป็นแหล่งผลิต ยาสูบมากที่สุด
6) หยูซี-คุนหมิง					ผ่านเมืองเถินกิง แหล่งปลูกดอกไม้ สดขายส่งทั้งจีน และภูมิภาคเอเชีย ในขณะนี้ กำลังพัฒนาการปลูกพืช ปลอดสารพิษเพื่อใช้ป้อนจาก ACFTA ในการเจรจาเขตการค้าประเศ ไทยและอาเซียน

ที่มา : อักษรศรี พาณิชศาสตร์ (2553) รวบรวมจากการสัมภาษณ์ระหว่างเดินทางสำรวจข้อมูล 20-23 มกราคม และ 8-11 สิงหาคม 2553

สำหรับจุดอ่อนที่สำคัญในการขนส่งทางบกระหว่างไทย-ยูนนาน คือ ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง โดยเฉพาะในช่วงที่น้ำมันราคาสูง ทำให้นิยมขนส่งโดยใช้เส้นทางแม่น้ำโขงหรือเส้นทางทะเลมากกว่า นอกจากนี้ ยังไม่มีระบบรางที่เชื่อมโยงระหว่างกัน

3. การขนส่งทางทะเลไทย-จีน

จะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกับ การขนส่งสินค้าในเส้นทางต่างๆ แล้ว การขนส่งทางทะเลไปจีนจะสะดวกและมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก ตลอดจนมีสายเดินเรือระหว่างไทย-จีนจำนวนมาก ในขณะที่ การใช้เส้นทางบกหรือเส้นทางแม่น้ำโขงเชื่อมโยงไทย-จีนยังมีสัดส่วนไม่มากเมื่อเทียบกับการขนส่งทางทะเล เนื่องจากการขนส่งทางทะเลเป็นรูปแบบการขนส่งที่มีความได้เปรียบในเชิงลอจิสติกส์ของการขนส่งสินค้ามากที่สุด เนื่องจากยังคงมีต้นทุนในการขนส่งทางทะเลที่ต่ำกว่าเส้นทางบกเป็นอย่างมาก

การขนส่งทางทะเลจากกรุงเทพ - กวางโจว

เส้นทาง	ระยะทาง	ระยะเวลา	ค่าขนส่ง คอนเทนเนอร์ 20 ฟุต (ไม่รวมค่าอื่น ๆ)
ท่าเรือกรุงเทพฯ-ฮ่องกง-ท่าเรือเล่เงิน (แล้วลากตู้ต่อไปกวางโจว)		5-6 วัน	400 USD
ท่าเรือกรุงเทพฯ-ฮ่องกง- ท่าเรือหวงฝู (กวางโจว)		6-7 วัน	250 USD

ที่มา : อักษรศรี พาณิชสาส์นและคณะ (2552) รวบรวมจากการสัมภาษณ์แหล่งต่างๆ

อย่างไรก็ดี เส้นทางบกต่างๆ ระหว่างไทย-จีนอาจจะเป็น "ทางเลือก" ในการขนส่งเชื่อมโยงไปตลาดจีนตอนในทางตะวันตก โดยเฉพาะการเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าเพื่อมุ่งไปตลาดขนาดใหญ่ของจีนตะวันตก เช่น นครเฉิงตูในมณฑลเสฉวน

โดยสรุป ในขณะนี้ การขนส่งสินค้าจากไทยไปจีนนิยมใช้เส้นทางขนส่งทางทะเลเป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ (ในกรณีสินค้าชิ้นเล็ก แต่มีมูลค่าสูง เช่น อัญมณี) สำหรับการขนส่งทางแม่น้ำโขง ยังมีปริมาณไม่มาก เนื่องด้วยข้อจำกัดทางธรรมชาติของระดับน้ำ การเดินเรือที่ยากลำบากต้องอาศัยชาวอินที่ชำนาญร่องน้ำ และยังไม่เป็นระบบสากล เช่น ไม่มีระบบประกันภัย ไม่ได้ขนส่งด้วยตู้คอนเทนเนอร์

ในขณะที่ การขนส่งทางถนนยังมีปริมาณขนส่งต่ำกว่าศักยภาพที่มี เนื่องจากอุปสรรคต่างๆ เช่น ระบบการเดินรถและกฎระเบียบการเดินรถที่แตกต่างกันของประเทศไทย ลาว และจีน เป็นต้น

4. กระบวนการขนส่งสินค้าทางทะเลไปประเทศจีน

ผู้ส่งออกสินค้าโดยทางเรือ จะต้องเริ่มจากการตรวจสอบกำหนดการในการขนส่งสินค้า ตารางการเดินเรือในช่วงที่ต้องการส่งสินค้า ซึ่งควรจองระวางบรรทุกสินค้าไว้ล่วงหน้า เพื่อความสะดวกแก่ผู้ทำการขนส่ง ซึ่งจะจัดเตรียมระวางบรรทุกในเที่ยวที่ต้องการได้ถูกต้อง

ในการดำเนินการติดต่อผู้รับขนส่ง ผู้ส่งออกควรติดต่อกับบริษัทผู้ให้บริการขนส่งที่มีความน่าเชื่อถือ แหล่งข้อมูล เช่น

- สมาคมเจ้าของและตัวแทนเรือกรุงเทพ (Bangkok Ship-owners Agents Association)

www.thaibsaa.com

- สมาคมเจ้าของเรือไทย (Thai Ship owners' Association) www.thaishipowners.com

ผู้เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าขนส่งสินค้าทางทะเล ได้แก่ เจ้าของเรือ (Ship Owner) ผู้เช่าเรือ (Charterer) ตัวแทนสายเรือ และผู้ให้บริการขนส่ง (Ship Agent & Freight Forwarder) ผู้ส่งสินค้า (Shipper or Exporter) ผู้รับตราส่ง (Consignee) โดยทั่วไปผู้รับตราส่งจะระบุในนามของผู้นำเข้า ผู้รับสินค้า (Notify Party) เป็นต้น

ในกรณีการขนส่งสินค้าโดยเรือคอนเทนเนอร์ เจ้าของเรือมักจะเป็นผู้เดินเรือและรับขนส่งด้วยตนเอง เจ้าของเรือมักมีตัวแทนในแต่ละประเทศ เพื่อให้บริการแก่ผู้ส่งออกและนำเข้า ตลอดจนนายเรือและลูกเรือ

นอกจากนี้ เจ้าของเรือมักจะขายระวางบรรทุกให้กับผู้ให้บริการขนส่ง (Freight Forwarder) ซึ่งผู้ให้บริการขนส่งดังกล่าวจะทำหน้าที่ดำเนินการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกระหว่างผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และเจ้าของเรือ สายการเดินเรือ โดยการคิดค่าบริการเพิ่มเติม

โดยทั่วไป เจ้าของเรือ หรือสายการเดินเรือจะเสนอค่าระวางเรือให้ผู้ให้บริการขนส่งในราคาที่ต่ำกว่าที่เสนอให้กับผู้ส่งออกโดยตรง เนื่องจากปริมาณการซื้อระวางที่สูงกว่า

นอกเหนือจากการดำเนินการด้านการขนส่ง หากผู้ส่งออกไม่ต้องการดำเนินการผ่านพิธีการด้านเอกสารส่งออกด้วยตนเอง อาจใช้บริการบริษัทที่รับดำเนินการผ่านพิธีการเอกสารส่งออกหรือบริษัทชิปปิ้ง แหล่งข้อมูล เช่น

- สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย (The Customs Brokers and Transportation Association of Thailand) www.ctat.or.th
- สมาคมตัวแทนออกของรับอนุญาตไทย (The Thai Licensed Customs Broker Association) www.tlcb.or.th

ขั้นตอนในทางปฏิบัติเพื่อขนส่งสินค้าทางทะเลไปจีน

โดยส่วนใหญ่ผู้ส่งออกจะใช้บริการการขนส่งทางทะเล โดยมีการนำสินค้าเข้าสู่คอนเทนเนอร์แล้วจึงขนตู้คอนเทนเนอร์ขึ้นรถไฟไปท่าเรือเพื่อดำเนินการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ลงเรืออีกทอดหนึ่งเพื่อการส่งออกต่อไป สำหรับด้านศุลกากรและท่าเรือหลักในประเทศไทยที่ใช้ในการส่งออกสินค้า ไปจีน ได้แก่ ท่าเรือแหลมฉบัง

ท่าเรือแหลมฉบัง

ข้อดีของเส้นทางนี้ เป็นท่าเรือหลัก และเป็นท่าเรือน้ำลึกที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีปริมาณเรือเดินทะเลและมีตู้คอนเทนเนอร์หมุนเวียนในการให้บริการได้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ ยังมีข้อดีในด้านความแน่นอนในการจองเรือสินค้าล่วงหน้า

ข้อจำกัดและปัญหา ท่าเรือแหลมฉบังอาจจะเริ่มมีปัญหาคความคับคั่งของพื้นที่ เนื่องจากมีปริมาณความต้องการขนถ่ายสินค้าเป็นจำนวนมาก

รูปแบบการว่าจ้างขนส่งทางทะเล

รูปแบบการว่าจ้างขนส่งทางทะเลโดยทั่วไปมี 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. Liner term เป็นการเดินเรือที่มีเส้นทางเดินเรือประจำและมีตารางกำหนดการเดินเรือที่แน่นอน

2. Charter term เป็นการเดินเรือที่ไม่มีเส้นทางประจำ และไม่มีตารางกำหนดการเดินเรือที่แน่นอน ในการดำเนินการจะขึ้นอยู่กับตลาดระหว่างคู่สัญญาเป็นครั้งๆ ไป สำหรับการขนส่งสินค้า

การขนส่งทางทะเลโดยผู้คอนเทนเนอร์

ผู้คอนเทนเนอร์ ที่ใช้ในการบรรจุส่วนใหญ่ จะมีขนาดดังนี้

- ขนาด 20 ฟุต เป็นตู้ที่มีขนาดภายนอก คือ ยาว 20 ฟุต และกว้าง 8.0 ฟุต สูง 8.6 ฟุต
- ตู้ขนาด 40 ฟุต ปกติ คือ จะมีความยาว 40 ฟุต กว้าง 8 ฟุต สูง 8.6 ฟุต และตู้ขนาดพิเศษที่มีความสูง 9.6 ฟุต (High Cube) โดยสามารถบรรจุสินค้าได้มากกว่าตู้ความยาว 40 ฟุตปกติ

สำหรับค่าระวางเรือสำหรับผู้คอนเทนเนอร์มักจะคิดเป็นรายตู้ แต่ละตู้จะมีพิกัดน้ำหนักสูงสุดที่สามารถบรรจุได้ ดังนั้นในการส่งออกทุกครั้งผู้ส่งออกควรทำการบรรจุสินค้าให้ได้มากที่สุด เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายค่าระวางเรือ

ในการคำนวณราคาค่าระวางเรือ ผู้ส่งออกควรอ้างอิงข้อตกลงกับผู้นำเข้าในประเทศจีน เพื่อใช้ในการคำนวณราคาที่ถูกต้อง เช่น

-- การตกลงภายใต้เงื่อนไข FOB Bangkok

ผู้ส่งออกเพียงแต่ดำเนินการส่งสินค้าไปยังท่าเรือภายในประเทศผู้ส่งออกตามที่ได้ตกลงกันไว้รวมทั้งการดำเนินการพิธีการส่งออก โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นภาระของผู้นำเข้าที่จะต้องดำเนินการเอง

-- การตกลงในเงื่อนไข CFR China port

ผู้ส่งออกมีภาระหน้าที่ในการดำเนินการด้านการขนส่งสินค้ารวมทั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องอื่นๆ จนกระทั่งสินค้าถึงที่หมายปลายทางในประเทศจีน ซึ่งในกรณีดังกล่าว มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับค่าระวางเรือด้วย

โดยทั่วไป ค่าระวางเรือและค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องในการขนส่งสินค้า สามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

ค่าระวางเรือพื้นฐาน (Sea Freight Charge) โดยปกติจะคิดตาม

- Weight Ton คำนวณจากน้ำหนักสินค้าที่บรรจุ และจะมีอัตราการคิดที่แตกต่างกันตามแต่ละประเภทของสินค้า
- คำนวณ Measurement โดยคำนวณจากปริมาตรของสินค้า คือ เป็นการวัดขนาดของสินค้า กว้าง X ยาว X สูง คำนวณออกมาเป็น ลูกบาศก์เมตร (M3 หรือ CBM) มักจะใช้กับสินค้าที่มีลักษณะ Bulk คือ มีลักษณะกินเนื้อที่แต่น้ำหนักน้อย เช่น เสื้อผ้า ฝ้าย แต่ทั้งนี้จะต้องมีการชั่งน้ำหนัก โดยเปรียบเทียบว่า หากน้ำหนัก (Weight Ton) สูงกว่า ก็จะคิดค่าระวางจากน้ำหนัก

- การคำนวณจาก Ad-Valorem คือ ในกรณีที่สินค้าที่มีราคาสูง ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณน้อย น้ำหนักไม่มาก แต่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ค่าระวางก็จะมีการคิดเพิ่มเติม

ในบางกรณีมีการคิดค่าระวางพิเศษ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทเรือคิดเพิ่มเติมจากค่าระวางพื้นฐาน เช่น

- ค่าระวาง Surcharge เป็นค่าใช้จ่ายพิเศษที่มีการเรียกเก็บ เนื่องในกรณีต่างๆ เช่น ภัยสงคราม หรือในช่วงที่มีความต้องการสูง
- Terminal Handling Charge: THC เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการขนถ่ายสินค้าที่ทำเรือ ทั้งต้นทางและปลายทาง
- Bunker Adjustment Factor: BAF เป็นค่าระวางพิเศษ ชดเชยการระค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากเกิดวิกฤติการณ์ด้านน้ำมันซึ่งทำให้บริษัทเรือมีต้นทุนที่สูงขึ้นกว่าต้นทุนปกติ ก็จะมีการเรียกเก็บค่า BAF หรือที่เรียกง่าย ๆ ว่า Bunker Charge ซึ่งอาจจะขึ้นและลงได้ เป็นไปตามคุณภาพของอุปสงค์และอุปทาน
- Currency Adjustment Factor: CAF เป็นค่าปรับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา โดยค่าระวางเรือส่วนมาก จะเรียกเก็บเป็นเงินสกุลเหรียญ สหรัฐฯ หากกรณีอัตราแลกเปลี่ยนมีการผันผวน ทางบริษัทเรือก็จะมีการเรียกเก็บเพิ่ม
- Congestion Surcharge เป็นค่าใช้จ่ายพิเศษเนื่องจากความแออัดในท่าเรือ เป็นค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บเนื่องจากบางท่าเรืออาจมีการบริการจัดการไม่ดี ทำให้มีการขนย้ายตู้ขึ้นและลงล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่ทางบริษัทเรือกำหนดไว้ ซึ่งอาจจะเกิดจากเหตุอื่น เช่น การจราจรที่ติดขัด การนัดหยุดงานของคนงาน ซึ่งมีผลทำให้งานล่าช้า
- Bill of Lading Charge: B/L Charge ค่าออกใบตราส่ง เป็นค่าธรรมเนียมในการที่บริษัทเรือต้องจัดพิมพ์ใบ Bill of lading ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ในการแสดงสถานะภาพว่า สินค้าได้มีการขนส่งไปกับบริษัทเรือ ซึ่ง B/L หรือที่เรียกว่าใบตราส่งจะออกเป็นหลายฉบับ เช่น ฉบับที่เรียกว่า Original, Duplicate Original, Triple Original และ Copy Non-Negotiate ทั้งหมดนี้ ทางบริษัทเรือจะเรียกเก็บเป็นค่าใช้จ่ายในการทำเอกสาร
- AMSC: Advance Manifest Security Charge เป็นค่าใช้จ่ายในการที่บริษัทเรือต้องบันทึกข้อมูลในระบบ 24 ชั่วโมงก่อนการขนถ่ายสินค้า ที่เรียกว่า 24 Hour Rules ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการความร่วมมือ การป้องกันผู้ก่อการร้ายที่เรียกว่า CTPAT (Customs Trade Partnerships Against Terrorism) ซึ่งประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับสุดท้ายของ Top Twenty Mega Port ในการขนส่งสินค้า จึงต้องเสียค่า AMSC Charge รวมถึงการแก้ไขเอกสาร

ตัวอย่างอัตราค่าระวางเส้นทางขนส่งจากไทยไปจีน

• อัตราค่าระวางเรือของผู้คอนเทนเนอร์ไปยังท่าเรือเซี่ยงไฮ้ เท่ากับ 415 เหรียญ สหรัฐ. ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุตและ 750 เหรียญ สหรัฐ. ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต

• อัตราค่าระวางเรือของผู้คอนเทนเนอร์ไปยังท่าเรือฮ่องกง เท่ากับ 285 เหรียญ สหรัฐ. ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต และ 500 เหรียญ สหรัฐ. ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต

หมายเหตุ: อัตราเหล่านี้ได้รวมค่า BAF (BUNKER ADJUSTMENT FACTOR) 125 เหรียญ สหรัฐ. ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต และ 250 เหรียญ สหรัฐ. ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุตแล้ว

ดังนั้น ค่าระวางเรือจากประเทศไทยไปยังท่าเรือสำคัญของประเทศจีนของผู้คอนเทนเนอร์ที่ใช้ในการบรรจุสินค้าขนาด 20 ฟุต และ 40 ฟุตจะแตกต่างกัน และมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าระวางเรืออยู่ตลอดเวลา ผู้ส่งออกสามารถติดตามการประกาศปรับค่าระวางเรือได้ในเว็บไซต์ของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (<http://www.tnsc.com>)

ตารางเดินเรือ

ระยะเวลาการเดินทางเรือจากประเทศไทยไปยังจีน ใช้เวลาประมาณ 7-10 วัน โดยแตกต่างกันไปตามท่าเรือปลายทาง และอัตราของสายการเดินเรือ ซึ่งสามารถตรวจสอบตารางได้โดยการติดต่อสายการเดินเรือ หรือผู้รับขนส่งได้โดยตรง หรือตรวจสอบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เช่น www.thaishipper.com เป็นต้น

ตัวอย่าง วิธีการตรวจสอบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

1) พิมพ์ชื่อเว็บไซต์ <http://www.thaishipper.com> และเลือก Sailing Schedule

2) เลือก Sailing Schedule ⇨ เลือก Destination Port

เช่น ท่าเรือชิงเต่า (Qingdao), ประเทศจีน เลือกอักษร "Q"

3) เลือก Port Qingdao, China

4) เลือก Port ต้นทางเป็น Bangkok

5) หน้าจอตารางแสดงข้อมูลการเดินทางเรือล่าสุด

6) ตัวอย่างการแสดงผลข้อมูลการเดินทางเรือของผู้รับบริการขนส่ง A & G International Cargo (Thailand) Co., Ltd. โดยใช้ระยะเวลาการเดินทางประมาณ 13 วันจากกรุงเทพฯ ถึง ท่าเรือชิงเต่าโดยมีรายละเอียด ชื่อเรือ วันออกเดินทาง และกำหนดถึงที่หมาย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประมาณการ ผู้ส่งออกควรทำการตรวจสอบและยืนยันกับสายการเดินเรือ หรือผู้รับขนส่งอีกครั้งเพื่อความแน่นอน

ตัวอย่าง ตารางเดินเรือ

A & G International Cargo (Thailand) Co., Ltd. [BKK / LCB - HKG - SKU - INC - TAO - SHA Direct Service]											
Vessel	Voy.	ETD		ETA							
		Bangkok	Laem Chabang	Hong Kong	Shekou	Inchon	Qingdao	Shanghai	Nanjing	Nantong	Kunshan
CONTI SYDNEY	0823N	16-Jun	17-Jun	21-Jun	22-Jun	26-Jun	27-Jun	29-Jun	03-Jul	03-Jul	03-Jul
CNC HONGKONG	1H808N	23-Jun	24-Jun	28-Jun	29-Jun	03-Jul	04-Jul	06-Jul	10-Jul	10-Jul	10-Jul
YM OSAKA	09N	30-Jun	01-Jul	05-Jul	06-Jul	10-Jul	11-Jul	13-Jul	17-Jul	17-Jul	17-Jul
CONTI SYDNEY	0826N	07-Jul	08-Jul	12-Jul	13-Jul	17-Jul	18-Jul	20-Jul	24-Jul	24-Jul	24-Jul

หมายเหตุ: ETD คือ Estimated Time of Delivery หรือประมาณการวันที่เรือเดินทางออกจากท่า

ETA คือ Estimated Time of Arrival หรือประมาณการวันที่เรือเดินทางมาถึงท่า

ขั้นตอนการจองเรือ

(1) คำนวณจำนวนสินค้าว่ามีปริมาณทั้งหมดกี่ตันและมีความจำเป็นต้องใช้ตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุตทั้งหมดกี่ตู้ โดยส่วนใหญ่ ผู้ส่งออกสินค้าจะนิยมใช้ตู้คอนเทนเนอร์ที่มีความยาว 20 ฟุต เนื่องจากมีความคุ้มค่าในการขนส่งมากกว่าตู้คอนเทนเนอร์ที่มีความยาว 40 ฟุต

(2) กำหนดวันเวลาที่จะให้มีการขนส่งสินค้าขึ้นเรือและลากตู้สินค้าไปยังโรงงานของลูกค้าจีน

(3) ติดต่อสอบถามข้อมูลจากบริษัทเดินเรือ ดังต่อไปนี้

- ชื่อเรือ
- วันเวลาที่เรือขนส่งสินค้าจะออกจากท่า
- วันเวลาที่เรือขนส่งสินค้าจะไปถึงท่าเรือปลายทาง
- เมืองท่าเปลี่ยนถ่ายสินค้า
- ระยะเวลาในการถ่ายลำเรือ (ในกรณีที่การขนส่งต้องใช้เรือหลายลำ)
- ความพร้อมของตู้สินค้า ท่าเรือ และสถานที่ย่อยที่จะใช้บรรจุสินค้า
- อื่นๆ เช่น ในกรณีที่เงื่อนไขทางการค้าระบุให้บริษัทส่งออกเป็นผู้ชำระค่าระวางเรือ ผู้ส่งออกจะต้องตรวจสอบอัตราค่าระวางเรือด้วย

(4) เมื่อตัดสินใจที่จะใช้บริการบริษัทเดินเรือใดแล้ว ผู้ส่งออก จะต้องขอเอกสารยืนยันการรับขนส่งทางเรือจากบริษัทเดินเรือ (BOOKING CONFIRMATION)

(5) กรณีที่ผู้ส่งออกต้องการลากตู้สินค้าเปล่าเพื่อบรรจุสินค้าก่อนการขนส่งจะต้องดำเนินการดังนี้

- สอบถามบริษัทเดินเรือเพื่อขอเลขที่การจองเรือ (BOOKING NO.)
- แจ้งเลขที่การจองเรือนี้แก่ตัวแทนฝ่ายจัดส่งเพื่อให้เป็นผู้รับผิดชอบประสานงานในการขนตู้สินค้าเปล่าไปยังจุดที่กำหนดไว้ โดยฝ่ายจัดส่งจะต้องรู้ว่าจะสามารถ

ลากตู้สินค้าและคืนตู้สินค้าได้ที่ท่าเรือหรือ ณ บริเวณใด ระยะเวลาที่กำหนดในการใช้ตู้สินค้านับตั้งแต่วันที่ลากตู้สินค้าเปล่าไปจนครบกำหนดวันที่จะต้องคืนตู้สินค้า (เป็นตู้สินค้าที่บรรจุสินค้าไว้แล้วพร้อมส่งมอบให้บริษัทเดินเรือทำการบรรทุกขึ้นเรือขนส่งสินค้าต่อไป)

การทำสัญญาการขนส่งสินค้า (Contract of Carriage)

เป็นสัญญาระหว่างผู้ส่งสินค้า (ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า) และผู้รับขนส่ง (บริษัทรับขนส่งหรือตัวแทน) ซึ่งสัญญาดังกล่าว จะดำเนินการจัดทำและออกโดยบริษัทรับขนส่ง หรือบริษัทตัวแทนรับขนส่งเพื่อเป็นการยืนยันว่าได้รับสินค้าไว้อยู่ในความดูแล และสัญญาว่าจะส่งสินค้าให้กับผู้รับปลายทาง

สัญญาการขนส่งสินค้าที่ได้รับความนิยม ได้แก่ สัญญาการขนส่งสินค้าทางเรือ (Bill of Lading) ในทางปฏิบัติ Bill of Lading จะเป็นเอกสารสำคัญสำหรับผู้นำเข้าในการรับสินค้าจากบริษัทเรือ ณ ท่าเรือปลายทาง และในกรณีที่มีการชำระเงินอยู่ในรูปแบบ Letter of Credit เอกสาร Bill of Lading จะเป็นเอกสารสำคัญสำหรับผู้ส่งออกในการเรียกเก็บชำระเงินจากธนาคารเมื่อได้ทำการส่งสินค้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกในการขนส่งสินค้า เช่น

- ค่าระวางเรือ (FREIGHT)
- ค่าบริการของตัวแทนในการจัดส่งสินค้า (SHIPPING CHARGE)
- ค่าธรรมเนียมในการขอใช้ท่าเรือท่าเรือ (เฉพาะบางท่าที่มีสัมปทาน)
- ค่าตรวจสอบสินค้า (กรณีที่เงื่อนไขการซื้อขายสินค้ากำหนดให้มีการตรวจสอบสินค้า)
- ค่าจัดส่งเอกสารระหว่างประเทศ
- ค่าเบี้ยประกันในการส่งออกสินค้า
- ค่าใช้จ่ายในการยื่นเอกสารผ่านธนาคาร
- ค่าตรวจตู้ คือ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร โดยรายละเอียดในเอกสารจะต้องตรงกับรายละเอียดใน L/C
- ค่าธรรมเนียมในการใช้บริการประมาณ 400-1,000 บาท
- ค่า Courier คือ ค่าใช้จ่ายในการที่ธนาคารว่าจ้างบริษัทจัดส่งเอกสารเช่น TNT, DHL ให้เป็นผู้จัดส่งเอกสารให้กับ issuing bank ในต่างประเทศแทน ค่าใช้จ่ายประมาณ 500-1,000 บาท

- ค่า SWIFT (ถ้ามี) คือ ค่าใช้จ่ายในการส่งโอนเงินระหว่างธนาคารในประเทศกับธนาคารต่างประเทศด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ค่าธรรมเนียมประมาณ 500 บาท
- ค่าธรรมเนียมของธนาคารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับเอกสารในการตั้งซื้อสินค้า เช่น Letter of Credit Advising Fee

ขั้นตอนการส่งมอบสินค้า

หลังจากที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ และตรวจสอบเอกสารครบถ้วนแล้ว ในการจัดส่งสินค้า ให้ลูกค้าในประเทศจีน มีขั้นตอนเกี่ยวข้องดังนี้

การติดต่อประสานงานกับบริษัทที่เป็นตัวแทนในการจัดส่ง

- กรณีลูกค้าจีนเป็นผู้จัดการขนส่งสินค้าเอง
 - ลูกค้าจีนสามารถมาติดต่อขอรับสินค้าได้ที่หน้าโรงงาน โดยฝ่ายจัดส่งจะต้องแจ้งให้ ลูกค้าทราบล่วงหน้าถึงวันที่ลูกค้าจะสามารถมารับสินค้าหน้าโรงงานได้ และคอยประสานงานกับตัวแทนขนส่งที่ลูกค้าจีนเป็นผู้จัดหา
- กรณีผู้ส่งออกมอบหมายให้ตัวแทนในการขนส่งสินค้า (Shipping) เป็นผู้ขนส่ง
 - ฝ่ายจัดส่งของผู้ส่งออกจะต้องติดต่อขอผู้สินค้าเปล่าเพื่อนำไปบรรจุสินค้ายังโรงงาน โดยฝ่ายจัดส่งอาจมอบหมายงานให้กับบริษัทที่เป็นตัวแทนการจัดส่งเป็นผู้ประสานงานขอผู้สินค้าเปล่ากับบริษัทเดินเรือและลากตู้ไปยังโรงงานเพื่อให้ฝ่ายโรงงานทำการบรรจุสินค้า

หมายเหตุ: การติดต่อขอผู้สินค้าเปล่า มีค่าใช้จ่ายในการเช่าตู้ ยกเว้น ท่าเรือแหลมฉบัง สามารถลากผู้สินค้าได้โดยไม่ต้องเสียค่าเช่าตู้

ทั้งนี้ ในการบรรจุสินค้า ณ ท่าเรือ หรือจุดอื่นๆ ตามที่บริษัทเดินเรือกำหนดให้ ตัวแทนการจัดส่งจะเป็นผู้ดำเนินการขนส่งตู้ที่บรรจุสินค้าเรียบร้อยแล้วไปยังท่าเรือ นอกจากนี้ ฝ่ายจัดส่ง ยังมีหน้าที่ติดต่อประสานงานผู้ให้บริการบรรจุสินค้า รวมทั้ง คัดเลือกบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพเพื่อให้ฝ่ายโรงงานใช้ในการบรรจุสินค้าต่อไป

ปัญหาและอุปสรรค

ในบางครั้ง ผู้นำเข้าในประเทศจีนอาจจะไม่ปฏิบัติตามสัญญาการส่งมอบสินค้า ตัวอย่างเช่น เมื่อส่งสินค้าให้ลูกค้าจีนถึงท่าเรือแล้ว ลูกค้าจีนมักจะขอให้ทางบริษัทซึ่งเป็นตัวแทนในการจัดส่งสินค้าขอขยายระยะเวลาการคืนผู้สินค้า กับทางบริษัทเดินเรือที่ใช้ขนส่งสินค้า (เช่น

จากช่วงเวลาปกติ 14 วัน ขยายเป็น 21 วัน) ตัวอย่างเช่นในกรณีของยางพารา ลูกค้าจีนอาจจะต้องการกักตุนสินค้าไว้เพื่อเก็งกำไร เมื่อราคายางพาราในตลาดปรับตัวสูงขึ้น จึงจะขายออกสู่ท้องตลาด ทำให้พื้นที่ในคลังเก็บสินค้าของลูกค้าจีนไม่เพียงพอ ต้องนำสินค้าวางทิ้งไว้ที่ท่าเรือ จนกว่าจะสามารถจัดการสินค้าคงคลังเดิมออกไปได้บางส่วน

ด้วยปัญหาดังกล่าว ทำให้การเจรจาต่อรองค่าใช้จ่ายในการขนส่งระหว่างผู้ส่งออกและบริษัทเดินเรืออาจจะไม่สามารถตกลงกันได้ และหากลูกค้าจีนมีการต่อรองขอคืนตู้สินค้าล่าช้าบ่อยครั้ง ย่อมส่งผลให้อำนาจต่อรองของบริษัทที่เป็นตัวแทนในการจัดส่งที่มีต่อบริษัทเดินเรือลดลง ส่งผลให้ในครั้งต่อไป ผู้ส่งออก อาจต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้นในการว่าจ้างตัวแทนในการจัดส่ง

ในกรณีนี้ ถือว่าความเสี่ยงต่อการเสียหายหรือสูญหายต่อสินค้าจะตกเป็นภาระของผู้นำเข้า เพราะการส่งมอบยังไม่เสร็จสิ้น ซึ่งทางการค้าระหว่างประเทศ จะเรียกกรณีนี้ว่า Premature Transfer of Risk

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 8 หนังสือธุรกิจ/เศรษฐกิจจีนและ งานวิจัยที่ควรอ่านสำหรับ SMEs ไทย

เนื้อหาในบทนี้เป็นผลจากการสำรวจและรวบรวมงานวิจัย และหนังสือด้านธุรกิจและเศรษฐกิจจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย เพื่อที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจในการสร้างเครือข่ายและเจาะตลาดจีน ได้แก่ หนังสือภาษาไทยที่เกี่ยวกับธุรกิจและเศรษฐกิจจีน ทั้งหนังสือวิชาการ และกึ่งวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน และหนังสือแนวธุรกิจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ซึ่งจากที่รวบรวมได้พบว่า มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 78 เล่ม และส่วนใหญ่มีการเผยแพร่และตีพิมพ์หลังจากปี 2003 ที่ไทยได้มีข้อตกลงการค้าเสรีกับจีน โดยเฉพาะหนังสือเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนในเชิงธุรกิจ หรือแนะนำ หรือให้ความรู้ในเชิงธุรกิจ รวมทั้งหนังสือที่แนะนำการประกอบธุรกิจ และโอกาสทางธุรกิจในจีน มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 24 เล่ม

นอกจากนี้ ยังได้นำเสนอรายชื่อของงานวิจัย/โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ซึ่งมีการศึกษาไว้เป็นจำนวนมากไม่ต่ำกว่า 61 เล่ม/โครงการ การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสทางการค้า จากกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทย และจีน ทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการศึกษาวิธีการแสวงหาผลประโยชน์รวมทั้งข้อขัดข้อง และแนวทางการดำเนินการตามกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ ระหว่างไทย และจีนในกรอบต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นนั้น โดยมีหัวข้อที่ศึกษาวิจัยมีการขยายตัวในลักษณะหลากหลายมากขึ้น และมีการศึกษาในเชิงลึกมากขึ้น ซึ่งช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนได้มากขึ้น นอกจากนี้ พบว่า งานวิจัย/โครงการบางส่วนได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือเพื่อเผยแพร่ด้วย

ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นเอกสารที่จะเป็นข้อมูลสำคัญที่ SMEs ไทยควรอ่านก่อนติดต่อค้าขายและลงทุนกับจีนต่อไป ดังนั้น จึงควรที่จะมีการตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อรวบรวมหนังสือและผลงานวิจัยที่สำคัญดังกล่าว เพื่อจะได้เป็นประโยชน์สำหรับ SMEs ไทย ในการอ่าน/ค้นคว้าเพื่อที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนและตลาดจีน เพื่อที่จะได้สามารถสร้างเครือข่ายและเจาะตลาดจีนต่อไป

บทที่ 8 หนังสือธุรกิจและเศรษฐกิจจีน และงานวิจัยที่ควรอ่านสำหรับ SMEs ไทย¹

จากการสำรวจและรวบรวมงานวิจัย และหนังสือด้านธุรกิจและเศรษฐกิจจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย เพื่อที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจในการสร้างเครือข่ายและเจาะตลาดจีน มีดังนี้

1. หนังสือภาษาไทยที่เกี่ยวกับธุรกิจและเศรษฐกิจจีน

หนังสือฯ ด้านเศรษฐกิจจีนที่เผยแพร่และวางจำหน่ายในปัจจุบัน² มีทั้งหนังสือแปล และหนังสือรวบรวมบทความ จากที่รวบรวมได้ พบว่า มีจำนวนประมาณ 78 เล่ม ส่วนใหญ่นั้นมีการเผยแพร่และตีพิมพ์หลังจากปี 2003 ที่ไทยได้มีข้อตกลงการค้าเสรีกับจีน

สำหรับหนังสือด้านเศรษฐกิจจีนทั้ง 78 เล่ม สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มแรก หนังสือในเชิงวิชาการ และกึ่งวิชาการที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน จำนวน 54 เล่ม และกลุ่มที่สอง หนังสือเชิงแนะนำ หรือให้ความรู้ในเชิงธุรกิจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน จำนวน 24 เล่ม

สำหรับกลุ่มแรก คือ หนังสือในเชิงวิชาการ และกึ่งวิชาการที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนในภาพกว้าง และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและจีน พัฒนาการทางเศรษฐกิจ นโยบายทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน ความเคลื่อนไหวด้านเศรษฐกิจของจีน และบทบาททางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

สำหรับกลุ่มที่สอง คือ หนังสือเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนในเชิงธุรกิจ หรือแนะนำ หรือให้ความรู้ในเชิงธุรกิจ รวมทั้งหนังสือที่แนะนำการประกอบธุรกิจ และโอกาสทางธุรกิจในจีน

¹ อ้างอิงเนื้อหาจาก อักษรศรี พานิชสาส์นและคณะ, โครงการพัฒนายุทธศาสตร์กำลังคนและงานวิจัยเพื่อรองรับกระแสนวัตกรรม
งบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งอยู่ในระหว่างศึกษาวิจัย คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2554.

² ฐานข้อมูลหลักสืบค้นในการสำรวจเอกสารและหนังสือด้านเศรษฐกิจจีน ประกอบด้วย

1. ฐานข้อมูลออนไลน์ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือจุฬา
2. ฐานข้อมูลออนไลน์ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ฐานข้อมูลออนไลน์ร้านหนังสือซีอีคบุ๊กเซ็นเตอร์
4. สำนักหอสมุด กลางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. คลังปัญญาจุฬาฯ เพื่อประเทศไทย
6. ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. สำนักห้องสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8. สำนักห้องสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

ตารางที่ 1 หนังสือวิชาการ และกึ่งวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
1972	<p>1. หนังสือวิชาการ และกึ่งวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนในภาพกว้าง และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและจีน</p> <p>สมิท, เอ็ดเวิร์ด เอดลิส. เศรษฐกิจและการเมืองในยุคปัจจุบันของสาธารณรัฐประชาชนจีน. แปลโดย ประเวศ ศรีพิพัฒน์. นครหลวงฯ: โอเดียนสโตร์, 1972.</p> <p>หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่มีเนื้อหากว้างๆ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เศรษฐกิจประชาชนจีน โดยนำเสนอข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเงินคดลอบคลุมทั้งด้านสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองจีน โดยทั่วไป</p>
1976	<p>วรินทร์ วงศ์หาญเขาว์ และจิรินทร์ วงศ์หาญเขาว์. เศรษฐกิจจีนจากประสบการณ์และกรณีศึกษา. ชมรมวิชาการ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบริษัท บิพริการพิมพ์จำกัด, 1976.</p> <p>เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงแนวคิดหลักในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ เช่น การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของจีน ความแตกต่างของรายได้ของประชากร เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมน้ำมัน และประสิทธิภาพการเดินทางไปประเทศจีนของผู้เขียน</p>
1978	<p>จันทร์ฉาย กัถฉนิคม. บทบาทของเงินดอลลาร์โลก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 1978.</p> <p>หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงความสัมพันธ์กับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ลักษณะ บทบาท และความสำคัญทางเศรษฐกิจการเมืองของเงิน รวมทั้งอิทธิพล และบทบาทความสัมพันธ์กับต่างประเทศในด้านต่างๆ</p>
1982	<p>วิงนา สังกัรที. ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีน. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 1982.</p> <p>หนังสือเล่มนี้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะเศรษฐกิจของประเทศจีนประวัติศาสตร์ ทั้งด้านนโยบายเศรษฐกิจของประเทศจีน และกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจีนในด้านต่างๆ ที่ผ่านมา</p>
1982	<p>วันรักษ์ มิ่งมณีภคิน. เศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1982.</p> <p>หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่เน้นให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจของแต่ละด้าน โดยกล่าวถึง นโยบาย ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ระบบการเงินการธนาคาร งบประมาณและนโยบายการคลัง รวมทั้งระบบการเมือง ระบบสังคม และการค้าระหว่างประเทศ</p>
1989	<p>นฤมิตร สอดสุข. ช้างกับมังกร: การเมืองการต่างประเทศและเศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีน กับผลกระทบต่อไทย. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, 1989.</p> <p>หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนกล่าวถึงนโยบายเศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง การเมืองและเศรษฐกิจของประเทศไทย และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศของประเทศไทย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และบทบาททางเศรษฐกิจที่มีต่อประเทศไทย</p>
1993	<p>สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย. สาธารณรัฐประชาชนจีน: สภาวะปัจจุบันและสู่ทางการขยายความสัมพันธ์เศรษฐกิจไทย-จีน. กรุงเทพฯ: สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย, 1993.</p> <p>หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูล รายละเอียด และแนวทางการเพิ่มความสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศจีน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ความรู้ และส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางการค้า การลงทุนทั้งภาคอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการระหว่างกันให้มากขึ้น</p>

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
1995	ธนศร จริญญาเมือง. ไทย-พม่า-ลาว-จีน : สหสัมพันธ์เศรษฐกิจ สหสัมพันธ์วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: คปพ, 1995. หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไป ความเป็นอยู่และประเพณี ภาวะเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจต่างประเทศของประเทศไทยกลุ่มสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ สหสัมพันธ์วัฒนธรรม คือ ไทย ลาว พม่า และ จีน เพื่อประโยชน์ในการติดต่อและการขยายความสัมพันธ์กับประเทศไทยกลุ่มสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ
1997	อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์, บรรณาธิการ. ฮ่องกง-จีนในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1997. หนังสือเล่มนี้เป็นบทความที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ แนวโน้มทางเศรษฐกิจของฮ่องกงหลังการส่งมอบให้จีน นโยบายหนึ่งประเทศ สองระบบ กับเศรษฐกิจ ไทย จีน กับการบูรณาการการค้าโลก (WTO) บทบาทของเทคโนโลยี ความก้าวหน้าไปสู่อุตสาหกรรม และบทความเกี่ยวกับเรื่อง ความสัมพันธ์กับสังคมโลก
1999	กรรณิการ์ เกิดประดิษฐ์. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจีนในรอบ 50 ปี: มัยสำคัญต่อประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์, 1999. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่กล่าวถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจีนในด้านต่างๆ ที่ผ่านมา ทั้งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจากวิกฤตการเงินโลก โครงการสร้างเศรษฐกิจและรูปแบบการพัฒนา ความเสี่ยงของการเงิน รวมทั้งข้อขัดแย้งและปัญหาในระดับโลก ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจีน
1999	ประทุมพร วัชรเสถียรและ ไชยวัฒน์ คำชู, บรรณาธิการ. จีนในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1999. หนังสือเล่มนี้เป็นบทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมือง สาธารณรัฐประชาชนจีนของสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านต่างๆ เช่น การปฏิรูปจีน ความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับประเทศต่างๆ ปัญหาและแนวโน้ม และความสำเร็จทางเศรษฐกิจของจีน เป็นต้น
1999	วราศักดิ์ มัทธวิโรจน์, บรรณาธิการ. จีน-ไทยในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬา และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 1999. หนังสือเล่มนี้เป็นบทความเกี่ยวกับความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประชาชนรัฐประชาชนจีนหลายด้าน ทั้งรูปแบบของสังคมนิยมจีน เมื่อทำการปฏิรูปจีน ในด้านยุทธศาสตร์พื้นที่ทางเศรษฐกิจกับความขัดแย้งเชิงจีน นโยบายกับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีน และประเด็นอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งโอกาสและแนวโน้มในการเพิ่มความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศจีน เป็นต้น
2000	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. ความตกลงของฝ่ายไทย-จีนภายใต้กระบวนการสมัครเข้าเป็นสมาชิก WTO ของจีน. กรุงเทพฯ: กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์, 2000. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงรายละเอียดความตกลงทางการค้าระหว่างจีนกับประเทศต่างๆ และประเทศไทยภายใต้กระบวนการสมัครเข้าเป็นสมาชิก WTO ของจีน.
2000	เชียน วีระวิทย์ และเด็ช แชนจง, บรรณาธิการ. ความสัมพันธ์ไทย-จีน: เหนือหลังเล่ห์. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาฯ, 2000. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือรวบรวมบทความและบทวิจารณ์ในการสัมมนาทางวิชาการ เนื่องในโอกาสฉลองการสถาปนา ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-จีน ครบรอบ 25 ปี จัดโดย ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาฯ โดยบทความกล่าวถึงภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน พัฒนาการ รวมทั้งการเรียนการสอนเรื่องจีนในประเทศไทย
2002	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. เส้นทางอนาคตความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน. กรุงเทพฯ: กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์, 2002. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ บทบาทและศักยภาพทางเศรษฐกิจของจีนในด้านต่างๆ ทั้งนโยบายและยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของจีน ในเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศในการเข้าเป็นสมาชิก WTO ของจีน ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน โอกาสและผลกระทบต่อไทยจากการที่จีนเข้าเป็นสมาชิก WTO และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อรองรับการที่จีนเข้าเป็นสมาชิก

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2002	องค์การการค้าโลกและการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน. สันติ ตั้งพิพากร. จีนจะเปลี่ยนโลกหรือโลกจะเปลี่ยนจีน . กรุงเทพฯ: มติชน, 2002. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของจีนและของโลกจาก "กระแสน้ำโลกาภิวัตน์" ที่เปรียบเสมือน "จีนภิวัตน์" โดยกล่าวถึงการเชื่อมโยงตลาดอาเซียน และตลาดโลกซึ่งเกิดแรงกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวของกิจกรรมการผลิต การค้า การลงทุน และการไหลเวียนของความรู้ ข้อมูลข่าวสารและสำนึกความคิด วิสัยทัศน์ของหน่วยงานสังคมโลก
2003	พิษณุ ศรีบุญมหาสาร. จีน: หุ้นส่วนใหญ่ในไทยฝั่งคัง . กรุงเทพฯ: สภาธุรกิจ ไทย-จีน, 2003. หนังสือเล่มนี้ได้รับวบรวมเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวด้านเศรษฐกิจของจีนในด้านต่างๆ และให้ความรู้ที่สำคัญ เกี่ยวกับแนวคิดต่างๆ การค้าระหว่างประเทศ การพัฒนาของจีน เส้นทาง WTO ของจีน โอกาสในการส่งออกสินค้าไทยไปจีน ความสัมพันธ์เศรษฐกิจไทย-จีน และเส้นทางผู้การค้าเสรีอาเซียน-จีน เป็นต้น
2003	สมภาพ มานะรังสรรค์. จีน: มหาอำนาจในศตวรรษที่ 21 . กรุงเทพฯ: วิถีทรรศน์, 2003. หนังสือเล่มนี้ให้องค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจจีนเกี่ยวกับพัฒนาการเศรษฐกิจจีนหลังยุคปฏิรูปอย่างรอบด้าน ทั้ง ศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจของจีน พลวัตของภาคการเงินของจีนในยุคปฏิรูป การเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) บทบาททางเศรษฐกิจของจีนในศตวรรษที่ 21 จีนกับโอกาสการแก้ปัญหาเงินฝืด (Deflation) การแข่งขันและคู่ทางการลงทุนระหว่างไทยและทุนต่างชาติในจีน รวมทั้งความร่วมมือไทย-จีนทางเศรษฐกิจ เป็นต้น
2004	วรศักดิ์ มหัทธโนบล. เศรษฐกิจการเมืองจีน . กรุงเทพฯ: ศูนย์สันติศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2004. บทความในหนังสือเล่มนี้นำเสนอความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมของจีน ซึ่งกล่าวถึง วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศไทย และการปฏิวัติวัฒนธรรมสู่เศรษฐกิจการเมืองของผู้คนรุ่นที่ 4 ในศตวรรษที่ 21
2004	วิทย์กร เขียวกุล. เศรษฐกิจจีนในระบบเศรษฐกิจโลก . กรุงเทพฯ: สายธาร, 2004. หนังสือเล่มนี้เสนอเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับ "เศรษฐกิจจีนในระบบเศรษฐกิจโลก" ทั้งด้านการค้า การลงทุนระหว่างเงินกับต่างประเทศ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การเติบโตทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรและประชากรจีน รวมทั้งร่วมมือจีน-ไทย พร้อมข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2004	สมภาพ มานะรังสรรค์. จีน: ยุคเศรษฐกิจร้อนแรงและภัยคุกคามจากฟองสบู่ . มุคนิวิวิดิทัศน์ และบริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2004. หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียน ได้อธิบายถึงสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคมของจีนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1978 ซึ่งจีน ได้เผชิญกับความผันผวนทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเรื่องเศรษฐกิจหลังเปิดประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ความร้อนแรงเศรษฐกิจจีน และผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน และเป็นประโยชน์ของจีนต่อเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน ที่เป็นประโยชน์ในการเพิ่มขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพ
2004	สุรกิจ จุฑาเทศ. เปิดเส้นทางการค้า-ลงทุน ทมหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ: จีนตอนใต้ พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา . กรุงเทพฯ: อินฟอรั่มเดีย บุคส์, 2004. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงหกเหลี่ยมเศรษฐกิจประกอบด้วย จีนตอนใต้ พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา และไทย คู่ทางเข้าไปทำการค้า และลงทุนในประเทศเหล่านั้น และ กฏระเบียบ ขั้นตอนพิธีการ และธรรมเนียมปฏิบัติที่ทำให้การทำการค้าและลงทุนในประเทศเหล่านั้นเป็นไปอย่างราบรื่น

ปีที่พิมพ์	รายชื่อเอกสารละเอียด
2004	<p>สันติ ตั้งพิพาท. ยุทธศาสตร์ 3 ก้าวสู่ความสามัคคีแบบจีน. กรุงเทพฯ: มติชน, 2004.</p> <p>เป็นหนังสือที่รวบรวมองค์ความรู้เรื่องเงิน ทั้งเรื่องความคิด ทฤษฎี แผนนโยบายเศรษฐกิจ และพัฒนาการด้านการเมือง และสังคมของประเทศไทย รวมทั้งเส้นทางพัฒนาอุตสาหกรรมหนักของจีน ธรรมชาติ เศรษฐกิจ ตลาดของเงิน และการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆของประเทศไทยอย่างรอบด้าน</p>
2005	<p>อักษรศรี พานิชสาส์น. มองจีนมองไทย. สายสุวิทย์ ทัศนรุ่งเรือง, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครกิจวิชบุ๊ค, 2005.</p> <p>หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือรวบรวมบทความของผู้เขียนที่มุ่งเน้นอธิบาย และให้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจจีน ในแง่มุมต่างๆ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ รวมทั้งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศไทย การค้า การลงทุนของไทยและจีน เป็นต้น</p>
2006	<p>เขียน วีระวิทย์. จีนใหม่ในศตวรรษที่ 21: สรรนิพนธ์เรื่องจีนช่วงปี ค.ศ. 1999-2005. ศูนย์ศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2006.</p> <p>หนังสือนี้เป็นหนังสือรวมบทความของผู้เขียนในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย บทบาทของประเทศไทยกับโลกตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มเปิดประเทศ รวมทั้งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับจีน และความร่วมมือในการพัฒนาอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง</p>
2006	<p>วรศักดิ์ มหัทธโนบล. ศตวรรษจีน. กรุงเทพฯ: Openbooks, 2006.</p> <p>บทความในหนังสือเล่มนี้เป็นการวิเคราะห์ และมุ่งให้ข้อมูลรายละเอียดพื้นฐาน โดยทั่วไปของประเทศไทย ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองเงินในด้านต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา</p>
2006	<p>วินรัตน์ มีมณีนคิน อักษรศรี พานิชสาส์น และอวยพร สุธาทอง. หนึ่งมณฑล หนึ่งประเทศไทย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และผู้จัดการ, 2006.</p> <p>หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูล และศึกษาภาพเศรษฐกิจรายมณฑลของจีน จำนวน 11 แห่ง คือ มหานครจงชิ่ง มณฑลช้อชวาน มณฑลฝูเจียว มณฑลหูหนาน มณฑลยูนนาน มณฑลส่านซี เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกว่างซี มณฑลฝูเจี้ยน มณฑลเจ้อเจียง มณฑลเหอหลิวหนิงมณฑลกว่างตง และมณฑลไห่หนาน เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มพูนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศจีน</p>
2006	<p>สมภาพ มานะรังสรรค์. จีน: เศรษฐกิจการเมืองหลังยุคปฏิรูป. กรุงเทพฯ: สถาบันวิสิทธรณ์, 2006.</p> <p>หนังสือเล่มนี้นำเสนอเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเมืองของ "จีน" หลังยุคปฏิรูป โดยในเล่มได้ให้เนื้อหาอย่างละเอียด ครบถ้วนเกี่ยวกับ การปฏิรูปรัฐธรรมนุญและการเมือง ระบบทุนนิยมรัฐและทุนนิยมเอกชน ระบบเศรษฐกิจ และด้านพลังงาน รวมทั้งการพัฒนาภาคการเงินของจีน ตลอดจนบริบทการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านต่างๆ อย่างรอบด้านและชัดเจน</p>
2007	<p>วรศักดิ์ มหัทธโนบล. จีนในกระแสโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: Openbooks, 2007.</p> <p>หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงบทบาท และความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองเงินต่อเศรษฐกิจสังคมโลก ในกรอบต่างๆ และทิศทางเปลี่ยนแปลงเนื่องจากกระแส โลกาภิวัตน์ ด้านต่างๆ เช่น สัมพันธ์เศรษฐกิจจีนกับชนิคมอาเซียน จีนกับองค์การการค้าโลก เป็นต้น</p>
2007	<p>วินรัตน์ มีมณีนคิน และอวยพร สุธาทอง. หนึ่งมณฑล หนึ่งประเทศไทย: ภาพรวมเศรษฐกิจจีนอีก 9 มณฑล. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ, 2007.</p> <p>หนังสือ หนึ่งมณฑล หนึ่งประเทศไทย:เศรษฐกิจจีนอีก 9 มณฑล เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ศึกษาภาพของมณฑลของจีนในแง่มุมต่างๆ ให้นักลงทุนหรือผู้สนใจต่อเศรษฐกิจจีนทั่วไปได้รู้จักต่อระเบียบปฏิบัติ และภาพรวมของเศรษฐกิจและมณฑลจีนให้ดีขึ้น</p>

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2007	สมภาพ มานะรังสรรค์. จีน : กลยุทธ์การพัฒน SME's . กรุงเทพฯ: สถาบันวิดิทัศน์, 2007. หนังสือเล่มนี้เป็นคำพูดของตัวบุคคลของภาคเศรษฐกิจในด้านต่างๆ เช่นการเกษตรจีน เศรษฐกิจระหว่างประเทศกับภาคเกษตรจีน การพัฒนาชนบท ระบบการเงินและการธนาคารในชนบทจีน การคลังทั้งเงินของจีน ระบบการเงินสินเชื่อสาร ระบบสาธารณสุขและ ระบบการศึกษาในชนบท การพัฒนา SMEs ของจีน และปัญหาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Duaism) ในตลาดแรงงานจีน เป็นต้น
2007	ภูวดล ทนประเสริฐ. รากเหง้าอิทธิพลการค้าจีนในอุษาคเนย์ . กรุงเทพฯ: ยูเรก้า, 2007. บทความในหนังสือเล่มนี้เป็นประวัติการวิเคราะห์และให้ข้อมูลรายละเอียดการค้าของประเทศไทยในทะเลจีนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนกล่าวถึงความสำคัญ บทบาท พัฒนาการ รวมทั้งอิทธิพลต่อชุมชนการค้าเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในด้านมิติต่างๆ
2007	อักษรศรี พานิชสาส์น. เศรษฐกิจมณฑลเจิ้น . กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2007. หนังสือเล่มนี้นำเสนอรายละเอียดสภาพเศรษฐกิจจีนในภาพรวม และในระดับมณฑล 7 มณฑลที่ตั้งทางชายฝั่งตะวันออก คักยภาพเศรษฐกิจมหานครเซี่ยงไฮ้ (เซี่ยงไฮ้) มณฑลเจียงซู มณฑลเจ้อเจียง มณฑลฝูเจี้ยน (ฝูเจี้ยน) มณฑลเหอเป่ย์ (เหอเป่ย์) และมณฑลเหอหนาน รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจมณฑลเจิ้นมากขึ้น
2008	สมภาพ มานะรังสรรค์. ทุนโลกาภิวัตน์ . กรุงเทพฯ: มติชน, 2008. หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้อธิบายถึงบทบาทการขยายตัวของเศรษฐกิจของจีน โดยเน้นกล่าวถึงการพัฒนาเศรษฐกิจจากมณฑลทางฝั่งทะเลตะวันออกสู่มณฑลทางตะวันตกของประเทศ และประสิทธิภาพการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งทำให้จีนก้าวสู่ความเป็นผู้นำทางธุรกิจโลกทั้งด้านการผลิต และส่งออกที่สามารถตอบสนองความต้องการผู้บริโภคไทยและภายนอกประเทศได้
2008	สมภาพ มานะรังสรรค์. ธุรกิจจีนในต่างแดน . กรุงเทพฯ: มติชน, 2008. หนังสือเล่มนี้ ได้อธิบายถึงการกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ และการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนที่ทำได้ทั้งในจีนที่มีฐานะทางการเงินที่แข็งแกร่ง ซึ่งส่งผลให้เกิดการขยายการลงทุนสู่ต่างประเทศของธุรกิจและทุนเงิน และวิถีทางการปรับตัวต่อสถานการณ์เศรษฐกิจโลกของประเทศไทยในชุดโลกาภิวัตน์
2009	สมภาพ มานะรังสรรค์. มังกรฝ่าวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ . กรุงเทพฯ: สถาบันวิดิทัศน์ มติชนวิดิทัศน์, 2009. เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ ได้มุ่งเน้นวิเคราะห์ผลของวิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์ต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดสินค้าจีน รวมทั้งพัฒนาของจีนใหม่ของภาคการเงินจีน และบทบาทของเงินในวิกฤตการณ์เงินโลก แนวโน้มเศรษฐกิจจีน ตลอดจนวิถีทางการกระตุ้นเศรษฐกิจจีน โดยเปรียบเทียบเศรษฐกิจจีนและอินเดีย ภายใต้วิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์ และบทเรียนในการแก้ไขปัญหา
2009	สมภาพ มานะรังสรรค์. จาก The great depression สุวิฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์: การเคลื่อนตัวของศูนย์กลางเศรษฐกิจโลกจากสหรัฐอเมริกาสู่จีน . กรุงเทพฯ: ศูนย์เศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2009. หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงกระบวนพัฒนาเศรษฐกิจจีน ที่มีการปรับเปลี่ยนจากแนวทางสังคมนิยมหรือคอมมิวนิสต์ มาเป็นทุนนิยมโดยรัฐ และวิเคราะห์ผลของวิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์ต่อเศรษฐกิจจีน โอกาสในการเติบโตของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ท่ามกลางการถดถอยของตะวันตก

ปีที่พิมพ์	รายละเอียดรายละเอียด
	2. หนังสือวิชาการ และสิ่งวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยและจีน
1997	วันรักษ์ มิ่งฉินจิน. แนวปฏิบัติการค้าต่อกับประเทศจีน . กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1997. หนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อกับชาวจีน ทั้งรูปแบบการค้าขายกับประเทศอื่น ที่เป็นระบบที่กว้างแ่งแค้น และธรรมชาติของการติดต่อกับชาวจีน
2005	พิชญ เจริญมหาสาร และอักษรศรี พานิชสาส์น. ถอดกรณีศึกษา ตอณ อัครเศรษฐิกิจไทย . กรุงเทพฯ: บ. ศ้าสากลซีเอ็มทีไทย จำกัด (SCT) และ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, 2005. หนังสือเล่มนี้เสนอเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน โดยเน้นด้านการค้าที่สำคัญ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจปีใดระยะที่ 1-3 ของจีน ข้อมูล และวิธีการจะตลาดจีนในแง่ของภาค ในแง่ของภาคตามหลักสากล
2005	จิราพรธนะ วรพงษ์. ห้องดีพูลยตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน . กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2005. หนังสือเล่มนี้เสนอเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับ ข้อมูลเศรษฐกิจจีน โอกาส ทักษะและวิธีการจะตลาดจีน รวมทั้งแนะนำช่องทาง และขั้นตอนการนำเข้าส่งออกไทยที่ทำการค้าและลงทุนในจีนให้ประสบความสำเร็จ
2005	วันรักษ์ มิ่งฉินจิน. สถานการณ์เศรษฐกิจจีน: คู่มือสำหรับนักธุรกิจไทย . ผู้จัดการ, 2005. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่อธิบายข้อมูลในการทำธุรกิจกับจีนในภาพโดยรวม ครอบคลุมด้านประวัติศาสตร์ ภาพรวมการเมือง การค้าต่างประเทศของจีน แนวทางการปฏิบัติกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-จีน มรรยาททางสังคมและธรรมเนียมปฏิบัติแบบจีน รวมทั้งศักยภาพและการเข้าตลาดจีน
2007	พิชญ เจริญมหาสาร. ถอดกรณีศึกษา ตอณ Mr. China พว SMEs ไทยหยังอ้อรวาย . กรุงเทพฯ: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2007. หนังสือเล่มนี้รวบรวมข้อมูลด้านพัฒนาการทางเศรษฐกิจของจีนมาใช้ พร้อมด้วยข้อมูลแนะนำเครือข่ายและกรณีศึกษาของรายสินค้าในจีน ซึ่งสาระสำคัญของหนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเพิ่มช่องทางการค้าไทย-จีน
2007	อักษรศรี พานิชสาส์น. ปักธงรุกตลาดจีน (Doing business in China) . กรุงเทพฯ: มูลนิธิหอการค้าไทยและกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2007. หนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ทั้งข้อเท็จจริง ทั้งของนักลงทุนชาวไทย ต่างชาติ และการวิเคราะห์แนวโน้มทางการค้าและการลงทุน รวมทั้งแนวทางการดำเนินธุรกิจในประเทศไทย
	3. หนังสือวิชาการ และสิ่งวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการลงทุน
1985	กวาด ทงประเสริฐ, บรรณกิติการ. สู่ทางการลงทุนร่วมระหว่างไทยกับจีน . กรุงเทพฯ: โครงการจีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1985. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือรวบรวมบทความต่างๆ ด้านการลงทุน กล่าวถึง นโยบายการใช้เงินทุนต่างประเทศของจีน เขตเศรษฐกิจพิเศษและเขตพัฒนาเศรษฐกิจของจีน สู่ทางการลงทุนในประเทศไทยและประเทศในภูมิภาคและระเบียบต่างๆ รวมทั้งนโยบายการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทยและประเทศจีน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
1993	สมชัย วัฒนารังสรรค์, บรรณาธิการ. จีน ขุมทองของนักลงทุน . กรุงเทพฯ: ชวนสมชัย, 1993. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือรวบรวมบทความด้านการลงทุนในมิติต่างๆ บทความในหนังสือเล่มนี้นำเสนอรายละเอียดการค้าการลงทุนระหว่างจีนกับไทย การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของจีน และแนวโน้มการค้า การลงทุนไทย-จีน และเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับจีนตอนใต้
1995	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. คู่มือการลงทุนในจีน . กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 1995. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือคู่มือแนวทางการลงทุนในจีนแก่นักธุรกิจไทยที่ต้องการกระจายการลงทุนออกไปยังประเทศต่างๆ เพื่อการระดมสินค้าที่ตนมีการผลิตมากในประเทศ เพื่อเป็นการลดแรงกดดันจากมาตรการที่ไมใช่ภาษีในตลาดต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นการเข้าสู่แหล่งวัตถุดิบที่เงินขาดแคลน
2002	สุนิสา สุขศรี. บทบาทบริษัทข้ามชาติไทยในความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-จีน 1981-1996 . สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กุมภาพันธ์ 2002. งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาบทบาทของบริษัทข้ามชาติของไทยที่ไปลงทุนในจีน การขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-จีน จากการค้าไปสู่การลงทุน และนโยบายเกี่ยวกับการลงทุนของไทยในจีน โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐไทยในจีน และปัญหาการ การปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนของไทย และฝ่ายจีน รวมทั้งผลกระทบจากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจเอเชีย ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1997
2003	สันติ ตั้งพิพากร. จีนภิวัดัน...สู่ตลาดโลก ผู้ทางการลงทุนของไทยในตลาดจีน . กรุงเทพฯ: สถาบันวิดิทรรศน์, 2003. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจีนจาก "กระแสดังโลกภิวัดัน" ก้าวไปสู่กระแส "จีนภิวัดัน" ในการเชื่อมโยงตลาดจีนเข้ากับตลาดโลก บทบาท รวมทั้งโอกาสในการลงทุนของไทยในตลาดจีน
2004	กิติ บิถันธนดิถ. กฎหมายการลงทุนในประเทศจีน . กรุงเทพฯ: บริษัท ไทยเนชั่นบรทไฟกัส์ จำกัด, 2004. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับข้อกฎหมายทางด้านเศรษฐกิจของจีน โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับกฎระเบียบ และแนวทางการลงทุนของประเทศจีนอย่างรอบด้าน
2004	4. หนังสือวิชาการ และหนังสือวิจัยเกี่ยวกับการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการเงิน สมภพ มานะรังสรรค์. หยวน: ว่าที่สกุลเงินตรามหาอำนาจ . กรุงเทพฯ: บริษัท แบรินดอจ จำกัด, 2004. หนังสือเล่มนี้นำเสนอบทบาทที่แท้จริงของเงินหยวนผ่านการเคลื่อนไหวในภาคการเงินระดับโลก รวมทั้งการวิเคราะห์แนวโน้ม และทิศทางที่เงินหยวนจะกลายเป็นสกุลเงินที่มีบทบาทสำคัญในเอเชีย และในตลาดโลก
2005	สมภพ มานะรังสรรค์. จีน: เศรษฐกิจการเงิน การธนาคาร, มุคินธิวิดิทรรศน์ และบริษัท อมรินทร์พริ้นติงแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2005. หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้กล่าวถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการภาคการเงิน (Financial sector) ของประเทศจีน อันประกอบไปด้วยรูปแบบของตลาดเงิน (Money market) ประกอบด้วยความเป็นมาและความเปลี่ยนแปลงของระบบการเงินและการธนาคารจีน และแนวโน้มพัฒนาการของภาคการเงินของประเทศจีน
2007	สมภพ มานะรังสรรค์. ทุนการเงินจีนยุคใหม่ . นครังค์ เพ็ชรประเสริฐ, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2007. เป็นหนังสือรวบรวมความการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาททรัพย์สินทางการเงินของจีน การพัฒนาระบบการกำกับและตรวจสอบธนาคารพาณิชย์ในจีน การบริหารทุนต่างประเทศของจีน ปัญหาการจัดสรรเงินทุนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจจีน พหุวิดิของอัตราแลกเปลี่ยนเงิน การขึ้นขึ้นเส้นทางเศรษฐกิจของจีน และแนวโน้มการลงทุน การส่งออกของเงิน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
	5. หนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการค้าบริการ การท่องเที่ยว การขนส่ง และโลจิสติกส์ และด้านพลังงาน และอื่นๆ
	5.1 หนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการค้าบริการ
	ไม่ปรากฏหนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการค้าบริการ
	5.2 หนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการท่องเที่ยว
1993	สมเกียรติ โอสเสถา. เส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทยกับจีนตอนใต้. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1993. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่แสดงผลการศึกษาเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทยกับจีนตอนใต้ของฝ่ายจีน ทั้งสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ โอกาส ศักยภาพ และแนวโน้มการเพิ่มความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยกับประเทศจีนตอนใต้
2009	อักษรศรี พานิชสาส์น. อนาคตการค้าจีน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจBizbook, 2009. หนังสือเล่มนี้มีเสนอรายละเอียดการสำรวจเส้นทางการค้าสายใหม่ "ไทย-จีน" ของผู้เขียนอย่างรอบด้าน ทั้งสาย R12 สาย R13 เชื่อมสาย R8 และสาย R9 ซึ่งเป็นเส้นทางโลจิสติกส์ของประเทศไทย รวมถึงยุทธศาสตร์การค้าสำคัญ เพื่อให้สามารถเข้าใจ สามารถประเมินจุดอ่อน-จุดแข็ง และเพื่อให้เข้าใจถึงตลาดจีนได้อย่างสำเร็จสมบูรณ์
	5.3 หนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการลงทุน และ โลจิสติกส์
	ไม่ปรากฏหนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการลงทุน และ โลจิสติกส์
	5.4 หนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านพลังงาน และอื่นๆ
	ไม่ปรากฏหนังสือวิชาการ และหนังสือวิชาการที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านพลังงาน และอื่นๆ

ที่มา : อักษรศรี พานิชสาส์นและคณะ, 2553

ตารางที่ 2 หนังสือแนวธุรกิจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
	1 หนังสือแนวธุรกิจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนในภาพกว้าง และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและจีน
1995	จีน: มหาอำนาจเศรษฐกิจโลก 2001. กรุงเทพฯ: กูแ่งง, 1995. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงกระบวนการปฏิรูปเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจีนใหม่ภายใต้ นโยบายการพัฒนา "สี่ทันสมัย" คือ เน้นการพัฒนา ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การทหาร และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ให้สำเร็จภายในปี ค.ศ. 2000 และความสำเร็วจอง นโยบาย "เปิดประเทศ" ต่อณวันรับเงินทุน เทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจของจีนเติบโตอย่างรวดเร็ว
1995	ศุกกิจ นิยมานนรเทพ. โฉมหน้าใหม่ของเศรษฐกิจการเมืองจีน. กรุงเทพฯ: สายใจ, 1995. เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้กล่าวถึง สภาวะเศรษฐกิจของจีนในด้านต่างๆ และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ ของประเทศจีน
1995	China 1996. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็ม.ไทย กรุ๊ป จำกัด, 1995. หนังสือเล่มนี้เป็นกรกล่าวถึงการวิเคราะห์อนาคตจีน ปีญาหาในเศรษฐกิจมหภาคของจีน เศรษฐกิจการเมืองจีน "ยุคหลังเติ้งเสี่ยวผิง" จำนวนประชากรและความต้องการอาหาร ในจีน เครือข่ายธุรกิจจีนในต่างประเทศ รวมทั้งทิศทางการลงทุนและการผลิตในจีน
1997	ศักดิ์ เติลิกแมน. ยุทธวิธีปฏิวัติกับมังกรและอองกง. แปลและเรียบเรียงโดย ภวดี นำทอง. กรุงเทพฯ: ธนฤต, 1997. เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลรายละเอียดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้าของประเทศไทย และอองกง ในมิติด้านต่างๆ
2006	บุญศักดิ์ แสงระวี. จีน: ลัทธิสังคมนิยมหรือลัทธิทุนนิยม. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ, 2006. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึง เศรษฐกิจตลาดลัทธิสังคมนิยม ลักษณะจำเพาะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจีน และข้อมูลด้านเศรษฐกิจสังคมจีน ในแง่มุมต่างๆ
2006	เซนคาร์, ไอเด็ด. The Chinese century จีน...มหาอำนาจโลก? . แปลโดย ศิลาปร แสงสินชัย. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์, 2006. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึง กล่าวถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงวันเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของประเทศไทยที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่สนใจศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงของเงินที่เกิดขึ้น
2006	วิรัช ลิ้มทองกุล. China inside-out มังกรกลางคืนโลกานุวัตร. สุปราณี คงนิรันดรสุข, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: Manager Classic, 2006. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่กล่าวถึงภาพรวมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการการเมืองของประเทศไทย โดยทั่วไป และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาพรวมในด้านต่างๆ ในมุมมองของผู้เขียน
2007	พีชแมน, เท็ด จี. เปิดมุมมอง: China Inc. แปลโดย วัฒนา มานะวิบูลย์. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์, 2007. เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจ นโยบายเศรษฐกิจ การพัฒนาอุตสาหกรรม การลงทุนของต่างประเทศ การแข่งขันทางการค้าของจีน ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อสหรัฐอเมริกา และต่อประเทศต่างๆ ของประเทศจีน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2008	ว. พดก. ฉิน: สังคมนิยมหรือทุนนิยม . กรุงเทพฯ: คิดไทยใหม่, 2008. หนังสือเล่มนี้เป็นเสนอรายละเอียดระบบเศรษฐกิจจีน ทำมากลางกระแสนิยมที่ซึ่งชาวกาในปัจจุบัน ระบบสังคมนิยมซึ่งมีรูปแบบที่เฉพาะตัว และแนวโน้มทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
2009	วิษณุ ลิ้มทองกุล. China Vision มังกรฟ้าวิกฤต . กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ 360, 2009. บทความในหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่แสดงทัศนะของผู้เขียนเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของจีน ผลกระทบของความผันผวนของเศรษฐกิจโลกที่มีต่อประเทศไทย และแนวทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศไทย
1990	2.2 หนังสือแนวธุรกิจเกี่ยวกับแนวทาง และโอกาสการประกอบธุรกิจในประเทศไทยในแง่มุมต่างๆ สก็อต ดี. เซลิกแมน . การเจรจาธุรกิจกับชาวจีน . แปลและเรียบเรียงโดย อิศราวัตร. กรุงเทพฯ: แม่น้ำ, 1990. หนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมารยาท และธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้ในการเจรจาธุรกิจการค้า กับคนจีน
1993	สก็อต ดี เซลิกแมน. ทำธุรกิจกับคนจีน . แปลและเรียบเรียงโดย นำชัย ศรีสีขันธ์. บุรพา แสงตะวัน, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: เรจินา, 1993. หนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทำธุรกิจ และธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้ในการทำธุรกิจการค้ากับคนจีน โดยทั่วไป รวมทั้งช่องทางการทำธุรกิจ
2002	สุทัศน์ นพรัตน์. ค้าขายกับจีนไม่ยากอย่างที่คิด . กรุงเทพฯ: อินฟอร์มีเดีย บุ๊คส์, 2002. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยทั่วไป รูปแบบการร่วมลงทุนและค้าขายกับประเทศไทย แนวทาง ช่องทาง และกลยุทธ์ในการทำธุรกิจกับธุรกิจจีน
2005	สมพร ภาวิจิตร. เปิดโลกมังกรราย . กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ, 2005. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูล ทักทายและการเปลี่ยนแปลง เช่น ด้านอุตสาหกรรม และแนะนำโอกาส และขั้นตอนในการทำธุรกิจในจีน
2006	ไพชกร บัณฑิตจริยกิจ, จรินทร์ ดันติกิติวิวงศ์ และรัชนีกร บันลือศิลป์. รายด้วยสินค้าจีน . กรุงเทพฯ: บิสซิเนสดี, 2006. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการนำเข้าสินค้าจากจีน และความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพ่อค้าชาวจีน แก่ผู้ที่สนใจเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทย และการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีน
2006	Anuradha Dayal-Gulati & Angela Y. Lee, editors. เจาะตลาดจีน: คู่มือการค้าจีนอย่างประสบความสำเร็จ: Kellogg on China . แปลและเรียบเรียงโดย วิภากรณ์ วงศ์ศรีสุข. กรุงเทพฯ: เอ็กซเปอร์เน็ท, 2006. หนังสือเล่มนี้นำเสนอสาระที่สำคัญ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่มีผลต่อสถานะทางการตลาดในประเทศไทย ที่เป็นผลมาจากการเข้าเป็นสมาชิก WTO และโอกาสที่เกิดขึ้นสำหรับบริษัทที่ทำธุรกิจอยู่ในประเทศไทย โดยให้ข้อมูลเชิงลึกและกลยุทธ์สำหรับการแข่งขันในตลาดประเทศไทย
2007	จรินทร์ ดันติกิติวิวงศ์ ฌณัฐ เจมโสภาท และธนาทิพ ถัตรภูติ. จัดหาสินค้าจากแฟรจีน . บริษัท บิสซิเนสดี จำกัด, 2007. เนื้อหาหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงรายละเอียดของงานแสดงสินค้าต่างๆ ที่จัดขึ้นในจีน และการแนะนำในการติดต่อจัดหาสินค้า ทั้งในเรื่องของงานแสดง ประเภทสินค้า เวลา สถานที่ที่จัดงาน และการเตรียมตัวก่อนเข้าชมนงาน เป็นต้น

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2007	ชาติมวี แซ่หยง และพัชร แซ่หงส์. Branding พญามังกร: วิถีใหม่สินค้าจีนบนผู้นำเข้าพระยา : กรณีศึกษา 8 แบรินดมั่งคั่งทรงอิทธิพลระดับโลกที่จะถูกจดจำของไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ: โจง ชิ มุก, 2007. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึง สินค้าที่ผลิตโดยธุรกิจจีน ในกรณีศึกษาสินค้าจีนที่มีชื่อเสียงในการทำธุรกิจ และการบริหารธุรกิจ รวมทั้งความสำเร็จของธุรกิจจีน
2007	ทางลัดสู่ธุรกิจจีน . กรุงเทพฯ: ไอเอ็ม บู๊คส์, 2007. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูลการทำธุรกิจการค้ากับธุรกิจการเงินในแง่มุมต่างๆ เช่น การเริ่มต้นติดต่อมหาย การเจรจาต่อรองราคา การขนส่ง และประกันภัย จนถึงการลงทุนเช่นสัญญาซื้อขาย รวมทั้ง เมื่อเสร็จธุรกิจก็นำจับตามองของเงิน เป็นต้น
2007	ทีนธุรกิจ busy-day. Sourcing in China : How-To คู่มือจัดหาสินค้าจีน . บริษัท บิสซิเนสส์ จำกัด, 2007. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่แนะนำการนำเข้าสินค้าจีนเพื่อนำมาจำหน่าย โดยเนื้อหาภายในเล่มจะอธิบายถึงวิธีการ ขั้นตอนต่างๆ ในการติดต่อ และนำเข้าสินค้าจากประเทศจีน
2007	ตำนานธุรกิจสัมพันธ์ มง. ซี.พี. เซว่นเอเลฟเว่น. Knowing the Chinese: สังคัลยกรรมนิยมการค้าจีน . บริษัท บิสซิเนสส์ จำกัด, 2007. หนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอความรู้จากประสบการณ์จริงเป็นเวลากว่า 10 ปีของทีมงานสำนักธุรกิจสัมพันธ์ บริษัท ซี.พี. เซว่นเอเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่ได้ไปทำงานร่วมกับคนจีนในประเทศจีน เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงวัฒนธรรมทางธุรกิจในการทำการค้ากับจีนอย่างรอบด้าน
2008	พจนานัต จิตรราวัฒน์ และภรภัทร์ สุทธิธิดา. หยวน หยวน รู้ทันเหล่าค้าจีน . กรุงเทพฯ: ไอดีซี อินโฟ ดิสทริบิวเตอร์ เซ็นเตอร์, 2008. หนังสือเล่มนี้รวบรวมข้อมูลการค้า ธุรกรรมนิยมการค้า ดูทางธุรกิจค้ากับประเทศจีน และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนแดนใหม่ (ITDC)
2008	ไพจิตร วิบุลย์ชนสาร. เจาะตลาดจีน . กรุงเทพฯ: ทัอป, 2008. หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่กล่าวถึงภาวะเศรษฐกิจจีน และทิศทาง การเปลี่ยนแปลง กรณีศึกษา ตลาดส่งออกเสื้อผ้า ในนครเซี่ยงไฮ้ ช่องทางจัดจำหน่ายสมัยใหม่ในจีนในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การพัฒนาทางการศึกษา
2009	Plafker, Ted. การทำธุรกิจในประเทศจีน (Doing Bussiness in China) วิธีทำกำไรในตลาดที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก . แปลโดย กนิษฐ์ ภูณิน. กรุงเทพฯ: ดวงกมลพับลิชชิง, 2009. หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงโอกาส ธรรมเนียมปฏิบัติ การเจรจาต่อรอง วิธีคิดและการทำงานธุรกิจของจีนเพื่อให้สามารถเข้าสู่ตลาดจีนซึ่งเป็นตลาดที่มีการเติบโตเร็วที่สุดในโลกได้อย่างสมดุล และรอบด้าน

ที่มา : อักษรศรี พานิชสาส์นและคณะ, 2553

2. งานวิจัย/โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน

จากการสืบค้นงานวิจัยทางด้านงาน/โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ในฐานะข้อมูลงานวิจัยแหล่งต่างๆ³ พบว่า งานวิจัย หรือ โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนที่เป็นภาษาไทย มีจำนวน 61 เล่ม/โครงการ

อย่างไรก็ดี มีรายงาน/โครงการวิจัยบางโครงการที่ไม่สามารถเข้าถึงรายละเอียดได้ เนื่องจากมีการเผยแพร่จำกัดเฉพาะหน่วยงาน และ/หรือ จำกัดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลรายละเอียดจากภายนอกหน่วยงาน

สำหรับงานวิจัยเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นเป็นผลงานหลังปี 2003 ที่ไทยได้เริ่มลงนามข้อตกลงการค้ากับจีน ซึ่งสะท้อนถึงกระแสการตื่นตัวในประเทศไทยที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนให้มากขึ้น

การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสทางการค้า จากกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทย และจีน ทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการศึกษาวิธีการแสวงหาผลประโยชน์รวมทั้งข้อขัดข้อง และแนวทางการดำเนินการตามกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ ระหว่างไทย และจีนในกรอบต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นนั้น โดยมีหัวข้อที่ศึกษาวิจัยมีการขยายตัวในลักษณะหลากหลายมากขึ้น และมีการศึกษาในเชิงลึกมากขึ้น ซึ่งช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนได้มากขึ้น นอกจากนี้ พบว่า งานวิจัย/โครงการบางส่วนได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือเพื่อเผยแพร่ด้วย

³ ฐานข้อมูลหลักสืบค้นในการสำรวจงานวิจัย/โครงการวิจัยภาษาไทยที่เกี่ยวกับจีนศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ฐานข้อมูลออนไลน์ต่างๆ เป็นหลัก ได้แก่

1. ฐานข้อมูลออนไลน์งานวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
2. ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
3. โครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (Thai Digital Collection: ThaiLIS)
4. สำนักหอสมุด กลางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. คลังปัญญาจุฬาฯ เพื่อประเทศไทย
6. ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. สำนักห้องสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8. โครงการจีนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
9. ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10. กลุ่มศึกษาจีน (Center for China-GMS studies) สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตารางที่ 3 งานวิจัย/โครงการวิจัยด้านเศรษฐกิจจีน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
	1 งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนในภาพกว้าง และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและจีน
	1.1 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
2004	ศิริเพ็ชร ทฤษฎภาวดี. โครงการสำรวจฐานข้อมูลความสัมพันธ์ไทย-จีน ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และคณะศิลปศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (สกว.), 2004. รายงานการวิจัยโครงการนี้เป็นการสำรวจฐานข้อมูลความสัมพันธ์ไทย-จีน ของทั้งสองประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ โดยแบ่งเป็นข้อมูลในส่วนของประเทศจีน และส่วนของประเทศไทย เพื่อให้เห็นถึงโครงสร้าง และองค์ประกอบของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทย และจีน อย่างเป็นระบบ
2005	วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน อักษรศรี พานิชศาสตร์ และอวยพร สุธาทองไทย. รายงานศักยภาพทางเศรษฐกิจของมณฑลเจิ้นตะวันตก. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2005. การวิจัยโครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยร่วมเพื่อพัฒนาการยอมรับศรัทธาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไทย-จีน โดยเน้นตำแหน่งและการเชื่อมโยงทางภูมิศาสตร์ (CTC) นำเสนอข้อมูลขั้นพื้นฐานการพัฒนาภาคตะวันตกของประเทศไทย พร้อมกับบทวิเคราะห์โอกาสการพัฒนา และการขยายความร่วมมือของ ไทยทางด้านการค้า การลงทุน การเกษตร การท่องเที่ยวทรัพยากรมนุษย์ และระบบคมนาคมขนส่ง โดยการประสานนโยบายเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการพัฒนาจีนตะวันตก
2005	วารินทร์ วงศ์หาญเขาว์ และคณะ. โครงการวิจัยร่วมเพื่อพัฒนาการยอมรับศรัทธาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไทย-จีน โดยเน้นตำแหน่งและการเชื่อมโยงทางภูมิศาสตร์ (CTC). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และมูลนิธิสถาบันที่ติดิน, 2005. การวิจัยโครงการนี้เป็นรายงานการศึกษาเพื่อพัฒนาการยอมรับศรัทธาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไทย-จีน โดยเมื่อหาบทวน รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงทั้งในอดีต และปัจจุบัน เพื่อวิเคราะห์ถึงศักยภาพ และความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของทั้งสองประเทศ พร้อมทั้งเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน รวมทั้งประเด็นแนวทางการดำเนินการความร่วมมือที่ชัดเจนในอนาคต
2005	ศิริเพ็ชร ทฤษฎภาวดี. กลไกและปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลาง และรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศไทย เศรษฐกิจ การค้าเสรีจีน-อาเซียน. ศึกษาการเชื่อมโยงการค้าเสรีจีน-อาเซียนที่สำคัญต่อประเทศไทย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และคณะศิลปศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2005. รายงานการวิจัยโครงการนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นการสร้างความเชื่อมั่นและการปกครอง เพื่อศึกษานโยบายพัฒนาด้านตะวันตกของจีนได้แก่ มณฑลหูหนาน และกว่างซี และนโยบายสำคัญที่มีต่อประเทศไทย โดยเฉพาะในกรอบการค้าเสรีจีน-อาเซียน
2007	วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และอวยพร สุธาทองไทย. โครงการวิจัยภาพรวมเศรษฐกิจจีน 17 มณฑล. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2007. รายงานเล่มนี้เป็นการศึกษา ศักยภาพทางเศรษฐกิจของจีน โดยแยกเป็นรายเขตปกครอง/มณฑล 17 มณฑล ได้แก่ มณฑล เหอเป่ย์ ซานซี มณฑลเจียง เจียงซู อานฮุย เจียงซี ซานตง เหอหนาน หูเป่ย์ หูหนาน ฉินตง กานซู จิงไห่ หนิงเซี่ย และซินเจียง เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ศักยภาพของแต่ละมณฑล และโอกาสที่จะเพิ่มพูนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับไทย

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
-	ยศ สันตสมบัติ, แนวคิดสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (อยู่ในระหว่างศึกษาวิจัย).
-	สุเทพ นิมสาข. การศึกษาและวิเคราะห์การสร้างความร่วมมือเพื่อการพัฒนาค่าและการลงทุนของกลุ่มประเทศในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (อยู่ในระหว่างศึกษาวิจัย).
1997	1.2 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก กระทรวงอุตสาหกรรม บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล คอนซัลแตนท์ จำกัด. โครงการศึกษาแนวทางการรวมมือด้านอุตสาหกรรม ระดับอนุภูมิภาค ระหว่างไทย-สปป.ลาว-จีนตอนใต้ กรณีพื้นที่จังหวัดน่าน พะเยา เชียงมียง สปป.ลาว และจีนตอนใต้. เสนอ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 1997. การวิจัยนี้เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยในภาคเหนือตอนบน (น่าน และพะเยา) โดยศึกษาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมที่เหมาะสมในระดับอนุภูมิภาคสำหรับจังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย กับลาว และจีนตอนใต้ (พูนนาน)
2008	บริษัท บาลานซ์ โนว์เล็ท ดีไซน์ จำกัด. โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมเหนือ - ใต้ (North - South Economic Corridor: NSEC). เสนอ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2008. การวิจัยฉบับนี้เป็นภารกิจและจัดทำข้อเสนอแนะ นโยบาย มาตรการและแผน ปฏิบัติการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม การลงทุนทางอุตสาหกรรมของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และกับจีนตอนใต้ และจีนตะวันออกในภาพรวมตามแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (NSEC) ภายใต้กรอบ GMS ครอบคลุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2009	อักษรศรี พานิชสาส์น. โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน (พื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) ในเส้นทาง Eastern Sub-Corridor ภายใต้กรอบ GMS และกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอ่าวเบงกอล (Pan-Beibu Gulf Economic Cooperation: PBG). ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เสนอ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กันยายน 2009. งานวิจัยฉบับนี้ เป็นการศึกษาและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ GMS ในเส้นทาง Eastern-Sub corridor และกรอบ PBG โดยการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไทย เวียดนาม และจีน (กวางสี) เพื่อกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายในสาขาหลักและสาขาย่อย ทั้งนี้ โดยนำแนวคิดการวิเคราะห์ "โซ่คุณค่า" (Value Chain Analysis) มาเป็นเครื่องมือ ในการวิเคราะห์ อุตสาหกรรมเป้าหมายใน 5 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมเพื่อการบริโภค อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมเบา และอุตสาหกรรมหนัก
1998	1.3 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด. โครงการกลยุทธ์และแนวทางการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตรในระยะเวลา : รายงานฉบับสมบูรณ์. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย เสนอ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 1998. รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษา นำเสนอการศึกษา การพัฒนาการเกษตร และการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยของสาขาข้าว มดชลยุหนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน และสหภาพพม่า เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และเสนอแนะกลยุทธ์การพัฒนาการเกษตรระยะยาว

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
1998	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย และศูนย์เศรษฐกิจและเทคโนโลยี มณฑลยูนนาน. โครงการศึกษาการจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำโขงไทย-ยูนนาน . มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 1998.
	เรื่อง การจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำโขงได้รับทุนสนับสนุนจากกรมวิเทศสหการมีวัตถุประสงค์ที่จะให้มีความร่วมมือด้านการศึกษาวิจัยในยูนนานและองค์กรในประเทศไทย ได้แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำโขงตอนบน เพื่อให้มีระบบฐานข้อมูลเศรษฐกิจภาคเหนือของ ประเทศไทยและมณฑลยูนนานที่ได้จากการศึกษาร่วมกันที่จะสามารถใช้ในการตัดสินใจ ทั้งในด้านนโยบายการค้าและการลงทุน
	1.4 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนอื่นๆ และไม่ระบุแหล่งทุน
1987	จูดีฟฟ์ ชินวาร์ โฉ. พัฒนาการด้านเงินศึกษาในประเทศไทย ค.ศ. 1970-1988 . โครงการเงินศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1987.
	การวิจัยนี้ เป็นการพัฒนาการของความรู้และสถานการณ์ของประเทศไทยใน ค.ศ. 1970-1988 ทั้งในด้านหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ตลอดจนกิจกรรมวิชาการต่างๆ ทั้งที่เป็นงานวิจัย หนังสือ บทความวิชาการ และการจัดสัมมนา อภิปรายทางวิชาการ เพื่อให้ทราบถึงสภาพทิศทางและปัญหาตลอดจนแนวโน้มอันจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการศึกษาวินิจฉัยและเพื่อองค์ความรู้เกี่ยวกับเงินให้รอบด้านและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
1989	วันรักย์ มิ่งฉินคิน. รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาชนบทในสาธารณรัฐประชาชนจีน: ศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลและมูลตั้ง . โครงการเงินศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1989.
	รายงานการศึกษานี้เป็นผลการศึกษาลงถึงลักษณะ การพัฒนาชนบทของประเทศไทย การใช้นโยบาย วิธีการจัดการ และรูปแบบแนวทางการพัฒนาชนบทของประเทศไทย
1990	วันรักย์ มิ่งฉินคิน. นโยบายสัมพันธ์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน: บทเรียนและแนวโน้ม . โครงการเงินศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ธรรมศาสตร์, 1990.
	รายงานการศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงประวัติการพัฒนาระบบการศึกษาและการเมืองของประเทศไทย การใช้นโยบาย สัมพันธ์ที่สัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศไทย ปัญหาที่เกิดขึ้น และกระบวนการของความสำเร็จในการพัฒนาระบบสังคม และเศรษฐกิจของประเทศไทย
1992	วันรักย์ มิ่งฉินคิน. รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเสริมหลักสูตรเรื่องเส้นทางทางการปฏิรูประบบ เศรษฐกิจจีน: ทฤษฎีและการปฏิบัติ . คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1992..
	เนื้อหาของโครงการนี้เป็นการนำเสนอข้ออุปสรรคทางเศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง นโยบายเศรษฐกิจ และการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ผ่านมา
1994	นිරมล สุธรรมภิก. รายงานการวิจัยบทบาททางเศรษฐกิจจีนในอาเซียน (China's economic role in ASEAN) . โครงการเงินศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1994.
	การวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามหาวิทยาลัยในอาเซียน (ยกเว้นบรูไน) ใน ปี ค.ศ. 1967-1996 ทั้งในด้านภาพรวม ความสัมพันธ์ทางการค้า และการลงทุนระหว่างเงินกับอาเซียน และวิเคราะห์อุปสรรคทางความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างเงินกับอาเซียน โดยอาศัยการวิจัยเอกสาร และนำเสนอแนวทางการส่งเสริมความสัมพันธ์แบบทวิภาคีระหว่างเงินกับสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศ
1994	สุทิน สายสงวน. ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-จีนและญี่ปุ่น . โครงการเงินศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1994.
	งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางการค้าและลงทุน ในอดีตและปัจจุบัน เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการล่มสลายของสหภาพ โซเวียตต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศจีนและญี่ปุ่น ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ เพื่อวิเคราะห์ทิศทางและวิธีการปรับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของรัฐบาลจีนและญี่ปุ่นในการถ่วงดุลอำนาจและผลประโยชน์ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
1995	วันรักษ์ มิ่งมณีนิทาน และยุพิน คล้ายชนัด. การปฏิรูประบบเศรษฐกิจจีนสมัยตั้งเสี่ยวผิง: ภาพรวม และข้อสรุป. โครงการจีนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1995. รายงานการวิจัยนี้เป็นการเสนอภาพรวมการปฏิรูปทางเศรษฐกิจของจีน โดยกล่าวถึงการค้าเสรีของจีน โดยกล่าวถึงการค้าเสรีของจีน การค้าและบริการ การติดต่อทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ ซึ่งต้องการปฏิรูปเครื่องมือหรือกลไกทางเศรษฐกิจที่สำคัญ อันได้แก่ ระบบราคา ระบบกรรมสิทธิ์ ระบบภาษี ระบบการเงิน นโยบายการคลัง และอื่นๆ รวมทั้งการประมวลปัญหาที่เป็นผลสืบเนื่องจากการปฏิรูป และการคาดการณ์เกี่ยวกับภาวะการเมืองภายหลังชุดตั้งเสี่ยวผิง
1998	วันรักษ์ มิ่งมณีนิทาน. รายงานการวิจัยเรื่องเศรษฐกิจของอาเซียน (จีน): ข้อมูลสำหรับนักธุรกิจไทย. โครงการจีนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1998. การวิจัยโครงการนี้เป็นการศึกษาเสนอข้อมูลภาพรวมภาวะเศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง นโยบายเศรษฐกิจของอาเซียน รวมทั้งข้อมูลด้านต่างๆ สำหรับนักธุรกิจไทย
2002	สุรัชย์ ศิริโก. บทบาทของเงินในเอเชียแปซิฟิกในศตวรรษที่ 21. สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2002. รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาความก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจของเป็นรากฐานของการพัฒนาอำนาจทางทหาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีของประเทศจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม การทหาร และเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและของโลก
2003	เมรี ครอบแก้ว. การปรับตัวทางสังคมเศรษฐกิจของประเทศไทยในองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งเอเชียแปซิฟิก. สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2003. การศึกษานี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกเอเปค 11 ประเทศ ที่ผู้วิจัยเลือกขึ้นมาคือ ออสเตรเลีย จีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไต้หวัน ไทย และสหรัฐอเมริกา โดยการศึกษากรณีนโยบายเงินต่อ APEC พบว่า จีนได้มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเศรษฐกิจและความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับต่างๆ พร้อมทั้งได้จัดองค์กรและพัฒนากลไกในด้านการศึกษาการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น
2007	สันติ ตั้งพิพาท. พัฒนาการทางความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทยของจีน. ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ระยะเวลาศึกษา 1 มิถุนายน 2007 - 31 พฤษภาคม 2009. งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาทางความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทยของจีน จนถึงปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงอนาคตของประเทศไทยรวมทั้งโอกาสและความเป็นไปได้ในการนำแนวคิดการพัฒนาประเทศไทยมาใช้ในการพัฒนาของประเทศไทย
2009	กรวรรณ สังขกร. การวิเคราะห์งานวิจัยด้านเงิน-GMS ของสถาบันวิจัยสังคม. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2009. (ไม่ปรากฏรายละเอียด ของรายงานการวิจัย/โครงการวิจัย)
	2 งานวิจัยโครงการวิจัย เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยและจีน
	2.1 งานวิจัย/โครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
2005	ธรรร รัตนภูมิบุตร และสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. ข้อตกลง FTA ไทย-จีน: ผลกระทบและความเข้าใจผิดบางประการ: รายงานการวิจัยในโครงการ FTAdigest. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย (TDRI), 2005. การวิจัยนี้เป็นการนำเสนอสาระสำคัญของกรณีศึกษาการค้าไทย-จีน (อาเซีย-จีน) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการเปิดเสรี รวมทั้งผลต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจของไทย ซึ่งพบว่า ข้อตกลงการค้าดังกล่าวไม่ได้เป็นสาเหตุของการขาดดุลของไทยกับจีน แต่กลับช่วยเพิ่มการเกินดุลการค้าจากการขยายตัวของสินค้าในบางรายการในระยะต่อมาด้วย อย่างไรก็ตามการเปิดเสรีนี้ยังมีผลต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจน้อยมาก และไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2007	<p>นิติต พันธมิตร. โครงการผลกระทบของการค้าขายแดนภาคเหนือจากข้อตกลงจัดตั้งเขตการค้าเสรี (Free Trade Area): รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ, 2007.</p> <p>การวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบการค้า บทบาทของเงินบาท ปัญหา และอุปสรรคการค้า รวมทั้งสถิติการส่งออกและนำเข้าของประเทศไทยว่า ปริมาณการค้าทางหลวงมีข้อตกลงเร่งรัดค้าขายได้หรือไม่ และเข้าสู่ระบบศุลกากรมากขึ้น แต่รูปแบบการค้าซึ่งคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงจกระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งปัญหาอุปสรรคสำคัญได้แก่ การจัดการชายแดนและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ โดยที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อตกลงดังกล่าว</p>
	<p>2.2 งานวิจัยโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.)</p>
2003	<p>อักษรศรี พานิชสาส์น. มิติใหม่ความสัมพันธ์ไทย-จีนในเวทีเศรษฐกิจการค้าโลก: หลังจีนขึ้นเป็นสมาชิก WTO. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ และโครงการจีนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2003.</p> <p>รายงานการวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาบทบาทความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-จีนที่เคยปฏิบัติมา ทั้งในระดับรัฐบาลและเอกชน และความสัมพันธ์ภายในที่อยู่ที่ตลาดการเงิน โฆษณาและพันธกรณีของจีนหลังเข้าเป็นสมาชิก WTO เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค รวมทั้งข้อได้เปรียบและศักยภาพของไทย และเสนอแนะรูปแบบวิธีใหม่ของการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มพูนผลประโยชน์ร่วมทางเศรษฐกิจของทั้งสองฝ่ายให้มากยิ่งขึ้น</p>
2009	<p>อริยา เต่าเครื่อง และคณะ. โครงการศึกษาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทยในตลาดจีน. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.), ระยะเวลาศึกษา 16 กันยายน 2008-กันยายน 2009.</p> <p>(ไม่ปรากฏรายละเอียด ของรายงานการวิจัย/โครงการวิจัย)</p>
2009	<p>อักษรพงศ์ อ้นทอง, อร จุนเกียรติ และนรินทร์ พันธุ์เขียว. โครงการศึกษาศักยภาพและโอกาสของสินค้าส่งออกไทยในตลาดกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ปีที่ 2 : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2009.</p> <p>การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยถึงศักยภาพของสินค้าส่งออกของไทยในตลาดอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง คือ พม่า กัมพูชา เวียดนาม และจีนตอนใต้ (ยูนาน) ในหลายด้าน ได้แก่ การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขัน ศักยภาพในการส่งออก ระบบโลจิสติกส์ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการวางแผนทางการค้าระหว่างประเทศไทย และประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง</p>
	<p>2.3 งานวิจัยโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก กระทรวงอุตสาหกรรม</p>
2007	<p>อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ. โครงการศึกษาวิจัยเชิงนโยบายการเข้าสู่ตลาดจากการเปิดเสรีทางการค้าสำหรับ SMEs. สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.เสนอ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว), กระทรวงอุตสาหกรรม, 2007.</p> <p>รายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นศึกษา และวิเคราะห์ถึงแนวทาง และวิธีการที่จะนำสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย เข้าสู่ตลาดการค้าเสรีอาเซียน-จีน และประเมินศักยภาพ ปัญหา อุปสรรคของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย. ในการเข้าสู่ตลาดอาเซียนและเขตปกครองตนเองชนชาติต่างกว้างสี่</p>

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2009	<p>อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ. โครงการศึกษาวิจัยและจัดทำคู่มือมาตรฐานและกฎระเบียบในการส่งออกสินค้ายางและผลิตภัณฑ์ยางไปยังประเทศจีน. ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เสนอ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2009.</p> <p>รายงานการวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาภาค โทและระบบมาตรฐานของจีน และขั้นตอนการขอเครื่องหมายรับรอง CCC และการนำเสนอผลการประเมินและคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพในการส่งออกไปตลาดจีน และจัดทำคู่มือมาตรฐานและกฎระเบียบในการส่งออกสินค้ายางและผลิตภัณฑ์ยางไปประเทศจีน</p>
-	<p>อักษรศรี พานิชสาส์น, สุภชัย ศรีสุชาติ และ Li Renliang. โครงการวิจัยจัดทำข้อมูลการเจาะตลาดเชิงลึกเพื่อขับเคลื่อนการค้าของ SMEs ไทยสู่ประเทศจีนภายใต้โครงการ ASEAN SMEs Partnership Roadmap. ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจและคณะ (สว).</p>
2002	<p>2.4 งานวิจัยโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก กระทรวงพาณิชย์</p> <p>ชโยดม สรรพศรี และคณะ. โครงการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อรองรับการที่จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกและการจัดการค้าของอาเซียน-จีน. ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์, 2002.</p> <p>โครงการศึกษานี้เกิดจากการที่จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกและการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีนมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผล และเสนอแนะแนวทางการปรับตัวของประเทศไทยที่เกิดขึ้น โดยจำแนกเป็นผลกระทบต่อการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ และบริการต่างๆ ได้แก่ สินค้าเกษตร อาหารแปรรูป อัญมณีและเครื่องประดับ อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง และธุรกิจบริการต่างๆ ได้แก่ การศึกษา การท่องเที่ยว การโรงแรม ร้านอาหาร การค้าปลีก การบริการสุขภาพ และการก่อสร้าง</p>
2005	<p>ชโยดม สรรพศรี และคณะ. โครงการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเสรีการค้าอาเซียน-จีน. ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, กันยายน 2005.</p> <p>โครงการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเสรีการค้าอาเซียน-จีนมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินผลการเปิดเสรีที่ได้ดำเนินการไปแล้วภายใต้กรอบอาเซียน-จีน รวมทั้งที่ก่อกำเนิดเสรีต่อไป แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางการค้าที่จะเกิดขึ้นระหว่างประเทศไทย กลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ ไปยังประเทศไทย และผลกระทบต่อการค้าของ ไทยต่อจีนในทุกๆ ช่วงของการดลคค้าด้วย รวมทั้งแนวทางการปรับตัวของรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้ไทยสามารถตั้งตัวประ โยชน์จากเขตการค้าเสรีอาเซียนและจีน ได้อย่างเต็มที่</p>
2006	<p>อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ. โครงการการศึกษาโอกาส ปัญหา และอุปสรรคทางการค้าใน การเข้าสู่ตลาดจีนอันเป็นผลมาจากการเปิดเสรีการค้าอาเซียน-จีน โดยเฉพาะลึกเป็นรายเขต. สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (ITD) เสนอ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2006.</p> <p>รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจจีนในประเด็นข้อเท็จจริงถึงถึงใน 18 เขต เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและเขตการศึกษา และศึกษาสินค้าที่เป็นผลประ โยชน์ของ ไทยในการค้าขายกับเขตจีนภายใต้กรอบข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์กรณีศึกษาการเข้าไปลงทุน ในอุตสาหกรรมบริการของจีน</p>

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2007	วารินทร์ วงศ์หาญเขาว์ และคณะ. โครงการศึกษาวិเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์การค้าเชิงรุกของประเทศไทยในเขตเศรษฐกิจพิเศษจีน. บริษัท โซซิโอ เอค โคโนมิค คอนซัลแตนท์ จำกัด เสนอ สำนักงานยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2007. เนื้อหาการวิจัยในการศึกษานี้ เป็นศึกษาถึงการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประเทศจีน และการกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กระบวนการ ในการส่งเสริม และ วางแผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน ทางด้านการค้าในสาขาที่มีศักยภาพเชิงธุรกิจรายเขตของจีน เพื่อสร้างจัดทำยุทธศาสตร์การค้าเชิงรุกของ ไทยในเขตการค้าเสรีของจีน และกรณีการศึกษาการลงทุนร้านอาหารไทย และสถาปนาในจีน และสรุปเป็นคู่มือสำหรับผู้ประกอบการใหม่ที่สนใจทำธุรกิจนี้
2007	วิบูลย์ ดังกิตติการณ และคณะ. โครงการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายการค้าการลงทุนของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. บริษัท โซซิ โอ-เอค โคโนมิค คอนซัลแตนท์ จำกัด และบริษัทที่ปรึกษากฎหมายฟาร์อีสต์ จำกัด. เสนอ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์, 2007. การวิจัยนี้เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องการค้าและการลงทุนของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ผู้ประกอบการ รวมทั้งประชาชนที่สนใจสามารถศึกษาทำความเข้าใจในการเข้าไปทำธุรกิจในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
-	2.5 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ณศรา สุขพานิช, พิชญ เจริญมหาสาร, วิบูลย์ ดังกิตติการณ, อักษรศรี พานิชสาส์น, และ ศักดิ์พิศ เตือศรีกุล. โครงการศึกษาโอกาสและอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนด้านอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย. ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เสนอ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (อยู่ระหว่างการศึกษา)
2004	บุญสวาท พดุกนิกันท์ และคณะ. รายงานการวิจัยการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศจีนตอนใต้กับภาคเหนือของประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2004. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงสถานการณ์ทางการค้า ประเภทสินค้า และสาขาความร่วมมือที่ไทยมีศักยภาพในการพัฒนาความร่วมมือกับเขตตอนบน ตลอดจนแนวทางการขยายปริมาณการค้า รูปแบบการค้า และการบริการระหว่างภาคเหนือของประเทศไทยกับประเทศจีนตอนใต้ เพื่อให้เห็นถึงโอกาสในการลงทุนและขยายการค้าไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผ่านมณฑลชุนาน
2006	กนกวรรณ จงเจริญชัย. รายงานการวิจัยผลที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยจากการเปิดเสรีการค้าไทย-จีน : กรณีศึกษาสินค้าผักและผลไม้ พิกัด 07-08. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2006. รายงานการวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎีการรวมตัวทางเศรษฐกิจ การจัดทำเขตการค้าเสรี ไทยจีน สถานการณ์การค้าผัก และผลไม้ระหว่างประเทศไทยและจีน ภายใต้โปรแกรมการเร่งลดภาษีตามกรอบข้อตกลงการค้าเสรี ที่มีต่อมูลค่าการค้าปริมาณการค้า และดุลการค้าของไทย โดยเปรียบเทียบ กรณีศึกษาสินค้าผักและผลไม้ พิกัด 07-08
2006	วาสนา กิตปัฐธรรม. โครงการศึกษาการค้าส่งออกสินค้าของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (A study of exporting of Thailand to the People's republic of China). คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2006. (ไม่ปรากฏรายละเอียด ของรายงานการวิจัย/โครงการวิจัย)
2007	Julawadee Worasakyothin and Vilailuk Tranutti. Non -tariff Measures in China: Cases of Thailand-china Fruit Trade and CCC Mark Requirements on Industrial Products. The International Institute for Trade and Development (ITD), 2007. การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของ ไทย และนำเสนอแนวทาง มาตรการดำเนินการในการเพื่อเพิ่มโอกาส ในการส่งออกสินค้าไปตลาดจีน
2007	อักษรพงษ์ อินทอง และคณะ. โครงการศึกษาศักยภาพและโอกาสของสินค้าส่งออกไทยในตลาดกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2007. (ไม่ปรากฏรายละเอียด ของรายงานการวิจัย/โครงการวิจัย)

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
	3 งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการลงทุน
1998	ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา. การวิเคราะห์กลยุทธ์ มาตรการส่งเสริมธุรกิจ การลงทุนไทย ในเขตชายแดนและเสฉวน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กุมภาพันธ์ 1998. รายงานวิจัยนี้เป็นผลวิจัยจากการสำรวจ ข้อมูลเศรษฐกิจของมณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน สำหรับนักลงทุนต่างชาติเมืองจินตู แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับทิศทางการลงทุน และข้อเสนอแนะในการลงทุน
-	อักษรศรี พานิชสาส์น. โครงการศึกษา Policies for Investment in China – GMS Cross-Border Economic Zones Development : Incentive Effects and Re-design, received a research grant under the GMS Phnom Penh Plan for Development Management (PPP) Phase III from the Asian Development Bank (ADB), September 2009 – August 2010. (อยู่ระหว่างการศึกษา)
	4 งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการเงิน
	ไม่ปรากฏงานวิจัย/โครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจจีน ด้านการเงิน และความสัมพันธ์ทางด้านการเงินกับประเทศไทย
	5. งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการค้าบริการ การท่องเที่ยว การขนส่ง และโลจิสติกส์ และด้านพลังงาน และอื่นๆ
	5.1 งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการค้าบริการ
2009	วิจิตรา ล.เฉลิมชัยชนะ และคณะ. เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน: การเข้าสู่ตลาดเงินของภาคบริการไทย. สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา, 2009. งานวิจัยฉบับนี้เป็นผลวิจัยการศึกษา และวิเคราะห์สถานการณ์ธุรกิจบริการในตลาดจีน ผลจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่มีต่อการค้า การลงทุนภาคบริการของไทยในประเทศไทย และศึกษาศักยภาพและความน่าลงทุนในตลาดเงินของธุรกิจบริการของไทย ตลอดจนการกำหนดกลยุทธ์การเข้าสู่ตลาดเงินของธุรกิจภาคบริการไทย โดยสาขาธุรกิจที่ศึกษา ได้แก่ สาขาธุรกิจการศึกษา ธุรกิจโรงพยาบาล ธุรกิจค้าปลีก ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจร้านอาหารไทยและธุรกิจสปา ในพื้นที่ในภาคการศึกษา คือ กวางโจว เซินเจิ้น เหอเป่ย์ หางโจว และซูโจว
	5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการท่องเที่ยว
	5.2.1 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
1994	กิตติ ลิ้มสฤต และคณะ. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย พม่า และจีนตอนใต้. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, มกราคม 1994. รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นผลจากการสำรวจการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งผลการประเมินศักยภาพและแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน
	5.2.2 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2006	<p>รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน จังหวัดเชียงราย: กรณีเปรียบเทียบรายกับนครดุนหมิง. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ระยะเวลาศึกษา 1 กรกฎาคม 2005-30 มิถุนายน 2006.</p> <p>การศึกษานี้เป็นการศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนระหว่างจังหวัดเชียงรายกับนครดุนหมิง เพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยชุมชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมาะสม</p>
2007	<p>สิริ โคม พิเชษฐบุญเกียรติ. พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในนครดุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ระยะเวลาศึกษา 1 ก.ค.2005 - 2 เม.ย. 2007.</p> <p>งานวิจัยนี้มีเป้าหมายการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติในนครดุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมและความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับชาวต่างชาติในนครดุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน</p>
-	<p>ยศ สันตสมบัติ. โครงการศึกษาการท่องเที่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจกับปัญหาการพัฒนาในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (อยู่ระหว่างการศึกษา)</p>
	<p>5.2.3 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ</p>
2008	<p>กรวรรณ สังขกรและกาญจนา จีรัตน์. กลยุทธ์การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยและประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงภายใต้สถานการณ์การวิจัยแห่งชาติ และกรวรรณ สังขกรและกาญจนา จีรัตน์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2008.</p> <p>งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวในภูมิภาคแม่น้ำโขงและความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคแม่น้ำโขง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีน ตลอดจนทัศนคติของนักท่องเที่ยวจีนเพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย และสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคแม่น้ำโขง</p>
	<p>5.2.4 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุน อื่นๆ และไม่ระบุแหล่งทุน</p>
2005	<p>ซูศรี เทียศิริเพชร และคณะ. การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวระหว่างภาคเหนือตอนบนของไทยและจีนตอนใต้. เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2005.</p> <p>การวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างไทยและจีน และลักษณะการท่องเที่ยวของประเทศไทยและประเทศจีน รวมทั้งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย และประเทศจีนตอนใต้ในมณฑลยูนนานรวมทั้ง เพื่อให้ทราบถึงสถานะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและจีนที่ระดับประเทศและภูมิภาค และเสนอแนวทางการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของ 2 ประเทศ</p>
2005	<p>วิภา อุดมนันท์ และคณะ. สภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวที่ระหว่างไทยกับจีน. ศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สิงหาคม 2005.</p> <p>งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาสภาพภาพรวมของการท่องเที่ยว และวิถีจัดการท่องเที่ยวที่สง่างามที่รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับการท่องเที่ยวทั้งสองฝ่าย ตลอดจนทัศนคติและความเห็นของนักท่องเที่ยวทั้งสองฝ่าย เพื่อเข้าใจปัญหา และ นำเสนอมาตรการส่งเสริมและมาตรการแก้ปัญหาต่อหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ</p>

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2006	ซูศรี เทียศิริเพชร และคณะ. การจัดการการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับสินค้าท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดล้านนาและกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS). เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2006. การวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับสินค้าท้องถิ่นที่ผลิตและจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเชียงใหม่และเชียงใหม่ และกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) คือ ประเทศจีนตอนใต้และประเทศเวียดนาม โดยศึกษาการจัดการท่องเที่ยว รวมทั้งสถานะแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว และโครงการร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศ GMS เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยว โดยศึกษาผู้นำของประเทศไทย และกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) ที่เหมาะสม
2009	กรวรรณ สังขกร. การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อรองรับผลกระทบจากการท่องเที่ยวและการค้าในกลุ่มน้ำโขง. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2009. (ไม่ปรากฏรายละเอียด ของรายงานการวิจัย/โครงการวิจัย)
	5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์
	5.3.1 งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
2006	แก้วตา โรหิตรีศนะ เมตตา วงศ์ใจใหญ่ และอักษรศรี พานิชสาส์น. การศึกษาและสำรวจระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยในบริบทของข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2006.
	การศึกษานี้เป็นการศึกษาและสำรวจระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยในบริบทของข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน -จีนถึงรูปแบบการกระจายสินค้าและการเข้าถึงตลาดในประเทศจีน โดยใช้เปรียบเทียบกับมณฑลเป็นกรณีศึกษา รวมทั้งนำเสนอผลการศึกษา และแนวทางการส่งออก และเส้นทางทางการส่งออกผลไม้ในแต่ละพื้นที่
2008	เจริญชัย โจนพัฒนารักษ์. การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของการค้าไทย-จีน เพื่อรองรับข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน กรณีศึกษาสินค้าส่งออกไปยังจีน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), มิถุนายน 2008.
	รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษากระบวนการขนส่งสินค้าไทยไปจีน โดยเน้นไปที่ ผลไม้ยางพารา มันสำปะหลัง และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสินค้าที่ส่งออกไปเป็นจำนวนมาก เพื่อศึกษาถึงสถานการณ์ข้อจำกัด ปัญหา และอุปสรรคของการขนส่งแต่ละรูปแบบ โดยเปรียบเทียบ และนำเสนอข้อเสนอมะในการบริหารจัดการในเชิงโลจิสติกส์ในการส่งออกไปประเทศจีนเพื่อรองรับการค้าระหว่างไทยและจีนภายใต้กรอบการค้าเสรีไทยจีน
2009	รุธีร์ พนมมรงค์. การศึกษาระบบโลจิสติกส์ของการค้าไทย-จีนเพื่อรองรับข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน กรณีศึกษา การค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 15 กุมภาพันธ์ 2006 - 1 ตุลาคม 2009
	รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษากรณีการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนจากไทย ผ่านประเทศเพื่อนบ้าน ไปยังประเทศจีน 3 ช่องทางคือ ด้านศุลกากรอำเภอเชียงแสน เชียงของและแม่สาย โดยเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และ โอกาสสำหรับเส้นทางการค้าระหว่างไทย-จีนในแต่ละเส้นทาง รวมทั้งแนวทางการดำเนินการในทางขนส่งสินค้าผ่านประเทศเพื่อนบ้าน ไปยังประเทศจีน

ปีที่พิมพ์	รายชื่อและรายละเอียด
2007	<p>5.3.2. งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนกระทรวงพาณิชย์</p> <p>อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ. โครงการศึกษาวิเคราะห์จุดเชื่อมโยงทางการค้าระหว่างไทย- จีนตอนใต้บนเส้นทางและบริเวณสองฝั่งคุน-มณฑลยูนนาน ในแนวระเนียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้. ศูนย์บริการวิชาการ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. เสนอ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์, ธันวาคม 2007.</p> <p>รายงานฉบับนำเสนอการวิจัยเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทยจีนตอนใต้ แนวนโยบายโลจิสติกส์ การค้าและการลงทุน ไทย-ลาว-จีน ตามแนวถนนคุน-มัน กงลุ รวมทั้งการวิเคราะห์จุดเชื่อมโยงทางการค้าระหว่างไทย-จีนตอนใต้บนเส้นทางและบริเวณสองฝั่งคุน-มณฑลยูนนานในแนวระเนียง เศรษฐกิจ และแนวทางการใช้ประโยชน์จากเส้นทางคุน-มันกงลุอย่างเหมาะสม</p>
-	<p>5.3.3. งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.)</p> <p>บริษัท ทรานส์คอนซัลท์ จำกัด (Lead Firm) บริษัท เอพีซีคอน จำกัด และบริษัท พิศุทธิ์ เทค โนโลยี. โครงการสำรวจออกแบบรายละเอียดและการบริหารจัดการศูนย์โลจิสติกส์ในรูปแบบการขนส่งสินค้า (Feasibility study on Intermodal Facilities) ที่เชียงแสน และเชียงของ จังหวัดเชียงราย. เสนอ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.). (อยู่ในระหว่างศึกษาวิจัย)</p>
2008	<p>5.3.4. งานวิจัยโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุน อื่นๆ และไม่ระบุแหล่งทุน</p> <p>ชูศรี เท็ชศิริเพชร และ โกสุมภ์ สายจันทร์. การศึกษากฎระเบียบเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ กรณีการค้าชายแดนและผ่านด่านระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2008 .</p> <p>การวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพการค้าผ่านแดน-ข้ามแดน ระหว่างไทย-จีนที่อำเภอเชียงแสนและเชียงของจังหวัดเชียงราย และการพัฒนา โครงข่ายระบบโลจิสติกส์ในกรอบ GMS North-South Economic Corridor ทั้งกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของระบบโลจิสติกส์เพื่อการค้าชายแดนและผ่านแดนระหว่างไทย-จีน และ อุปสรรคต่อการค้าข้ามแดน ไทย-จีน ตลอดจนความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคผู้นำโขง เพื่อประโยชน์ในเสนอแนะด้านกฎระเบียบเกี่ยวกับระบบ โลจิสติกส์ต่อการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน</p>
	<p>5.4. งานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านพลังงาน และอื่นๆ</p> <p>ไม่ปรากฏงานวิจัยเกี่ยวกับที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีน ด้านด้านพลังงาน และอื่นๆ</p>

ที่มา : อักษรศรี พานิชสาส์นและคณะ, 2553

จากผลการสำรวจและรวบรวมงานวิจัย และหนังสือด้านธุรกิจและเศรษฐกิจจีนที่มีอยู่ในประเทศไทยดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จึงควรที่จะมีการตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อรวบรวมหนังสือและผลงานวิจัยที่สำคัญดังกล่าว เพื่อจะได้เป็นประโยชน์สำหรับ SMEs ไทย ในการอ่าน/ค้นคว้า เพื่อที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนและตลาดจีน เพื่อที่จะได้สามารถสร้างเครือข่ายและเจาะตลาดจีน ต่อไป

บทคัดย่อ Abstract

บทที่ 9 เศรษฐกิจมณฑลจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย

เนื้อหาในบทนี้ เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจของมณฑลจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มณฑลซึ่งน่าจะเป็นมณฑลศักยภาพสำหรับสินค้า SMEs ไทย โดยคัดเลือกมาจากหลักเกณฑ์สำคัญ คือ ขนาดเศรษฐกิจ จำนวนประชากร ขนาดของการค้าระหว่างประเทศ ศักยภาพในด้านขนส่ง โลจิสติกส์ และที่สำคัญ คือ ความคุ้นเคยและประสบการณ์ในการค้าขายกับไทย ซึ่งมี 10 มณฑลสำคัญ ดังนี้

มณฑลฉงชิ่ง เป็นมณฑลที่มีขนาดเศรษฐกิจ GDP และขนาดการค้าใหญ่ที่สุดของจีน ตลอดจนเป็นมณฑลคู่ค้าอันดับ 1 ของไทย

มหานครเซี่ยงไฮ้ มีประชากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีสูงที่สุดในประเทศจีน และยังมีกลุ่มผู้บริโภคที่มีความทันสมัยและมีรสนิยมแบบตะวันตกมากที่สุดของจีน อย่างไรก็ดี ในด้านธุรกิจ เซี่ยงไฮ้ เป็นพื้นที่ที่มีการแข่งขันสูง เนื่องจากหลากหลายประเทศทั่วโลกต่างต้องการส่งออกสินค้ามายังตลาดเซี่ยงไฮ้

มณฑลเสฉวน เป็นมณฑลทางภูมิภาคจีนตะวันตกที่มีขนาดเศรษฐกิจ GDP ใหญ่ที่สุดในบรรดา 12 มณฑลตะวันตกของจีน และมีประชากรจำนวนมาก โดยเฉพาะในนครเฉิงตู เมืองเอกของเสฉวน

มณฑลฝูเจี้ยน เป็นมณฑลชายฝั่งของจีนที่มีรายได้สูงและตั้งอยู่ไม่ห่างจากไทย จึงเป็นตลาดศักยภาพที่สำคัญอีกแห่งของไทย

มหานครปักกิ่ง เป็นเมืองหลวงของจีน และมีความเป็นนานาชาติ เนื่องจากมีสถานทูตจากทั่วโลก และสำนักงานของต่างชาติจำนวนมากตั้งอยู่ จึงมีตลาดผู้บริโภคที่มีศักยภาพสำหรับสินค้าไทย

เขตปกครองตนเอง กวางสี เป็นมณฑลจีนตะวันตกเพียงแห่งเดียวที่มีทางออกทะเล และรัฐบาลจีนประกาศให้เป็น "ประตูสู่อ่าเซียน" และมีการติดต่อกับไทยมากขึ้น และคุ้นเคยกับสินค้าไทย

มณฑลส่านซี เป็น 1 ใน 12 มณฑลที่แม้จะตั้งอยู่ห่างไกลจากประเทศไทย แต่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เป็นอันดับ 2 ของจีนตะวันตก และเริ่มคุ้นเคยรู้จักประเทศไทยมากขึ้น

มณฑลยูนนาน เป็นมณฑลจีนที่ตั้งอยู่ใกล้ประเทศไทยมากที่สุดและเป็น "ประตูสู่ GMS" ของจีน โดยมีเส้นทางบกเชื่อมโยงกับภาคเหนือของไทย และมีความคุ้นเคยกับสินค้าไทย ตลอดจนการค้าขายชายแดนกับไทย

มหานครจงชิ่ง เป็นมหานครทางตะวันตกของจีนที่มีศักยภาพสูง โดยรัฐบาลจีนต้องการจะพัฒนาให้เป็น "เซี่ยงไฮ้ตะวันตก" ของจีน และเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางแม่น้ำแยงซีเกียง ที่สำคัญ คือ กลุ่มผู้บริโภคของจงชิ่งที่มีกำลังซื้อมากขึ้น

มณฑลไหหลำ เป็นมณฑลที่เป็นเกาะของจีน โดยตั้งอยู่ไม่ห่างจากไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จึงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และมีศักยภาพในการค้าขายกับไทยมากขึ้น

บทที่ 9 เศรษฐกิจมณฑลจีนที่ควรรู้สำหรับ SMEs ไทย

ดังที่กล่าวมาตั้งแต่บทที่ 1 แล้วว่า จีนมีหลากหลายมณฑล เนื้อหาในบทนี้จึงเป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจของมณฑลสำคัญของจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมณฑลซึ่งน่าจะเป็นมณฑลศักยภาพสำหรับสินค้า SMEs ไทย

10 มณฑลศักยภาพสำหรับ SMEs ไทย

สำหรับมณฑลซึ่งน่าจะเป็นมณฑลศักยภาพสำหรับสินค้า SMEs ไทย โดยคัดเลือกมาจากหลักเกณฑ์สำคัญ คือ ขนาดเศรษฐกิจ จำนวนประชากร ขนาดของการค้าระหว่างประเทศ ศักยภาพในด้านขนส่ง โลจิสติกส์ และที่สำคัญ คือ ความคุ้นเคยและประสบการณ์ในการค้าขายกับไทย รวม 10 มณฑลสำคัญ เรียงลำดับตามขนาดเศรษฐกิจ GDP ดังนี้

- 1.มณฑลกว่างตุ้ง
- 2.มหานครเซี่ยงไฮ้
- 3.มณฑลเสฉวน
- 4.มณฑลฝูเจี้ยน
- 5.มหานครปักกิ่ง
- 6.เขตปกครองตนเอง กวางสี
- 7.มณฑลส่านซี
- 8.มณฑลยูนนาน
- 9.มหานครฉงชิ่ง
- 10.มณฑลไหหลำ

สำหรับข้อมูลและดัชนีเศรษฐกิจสำคัญของ 10 มณฑลศักยภาพสำหรับ SMEs ไทยดังกล่าวนี้ ได้แสดงเชิงเปรียบเทียบและจัดอันดับในประเทศจีนไว้แล้วในตารางหน้าถัดไป และมณฑลเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังตั้งอยู่ไม่ห่างไกลจากประเทศไทย ทำให้สะดวกในการค้าขายและขนส่งสินค้านี้ระหว่างกัน นอกจากนี้ ภายในมณฑลเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะมีหน่วยงานราชการของไทย เช่น สถานทูต สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ สถานกงสุล และสำนักงานการค้าในต่างประเทศ (Thai Trade Center) เข้าไปตั้งสำนักงาน ซึ่งสามารถให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ไทยได้เช่นกัน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบข้อมูลทางเศรษฐกิจรายเขตและมหานคร 10 แห่งของจีน*

รายการ	กวางตุ้ง		เจียงซู		เสฉวน		ฝูเจี้ยน		ปักกิ่ง		กวางสี		ฮานานี		ยูนนาน		ฉงชิ่ง		ไห่หนาน	
	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ	2008	อันดับ
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	180,000	16	6,340	31	488,000	5	121,700	23	16,800	29	236,660	9	205,600	11	394,000	8	82,000	26	33,940	28
จำนวนประชากร (ล้านคน)	95.4	1	18.9	25	81.4	4	36.0	18	16.9	26	48.2	11	37.6	17	45.4	12	28.4	20	8.5	28
GDP (พันล้านหยวน)	3,569.65	1	1,369.8	7	1,250.6	9	1,082.3	12	1,048.8	13	717.2	17	685.1	19	570.0	23	509.7	24	145.9	28
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	37,589	6	76,124	1	15,378	24	30,123	10	63,029	2	14,966	25	18,246	18	12,587	29	18,025	19	17,175	23
อัตราการว่างงานในเขตเมือง (%)	2.6	26	4.2	5	4.6	1	3.9	13	1.8	27	3.8	16	3.9	12	4.2	4	3.9	10	3.7	17
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	33,110	6	56,565	1	25,038	19	25,702	17	56,328	2	25,660	18	25,942	15	24,030	25	26,985	11	21,864	30
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	1,277.2	1	453.7	11	480.8	9	382.8	13	458.9	10	233.8	19	225.6	20	171.9	24	206.4	22	44.8	28
อัตราการเติบโตของ/100 ครั้งหรือในเขตเมือง																				
- คอมพิวเตอร์	83.2	3	108.9	1	49.1	17	80.9	4	85.9	2	67.6	8	55.9	11	40.2	25	58.2	10	47.5	18
- เครื่องปรับอากาศ	187.5	2	191.0	1	86.5	17	164.3	4	152.5	7	100.6	12	-99.9	13	1.3	31	155.1	6	65.3	19
- รถยนต์	19.6	3	11.3	5	6.1	16	8.1	13	22.7	1	8.5	11	4.5	19	11.1	6	4.4	20	9.6	9
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.6	21	5.8	16	5.1	28	4.6	31	5.1	26	7.8	5	6.4	10	5.7	18	5.6	22	6.9	9
การส่งออก (พันล้านเหรียญ สหรัฐ)	411.18	1	160.50	4	10.68	16	55.94	6	34.73	9	6.84	20	6.81	21	4.49	25	5.34	22	1.67	29
- โดยบริษัทต่างชาติ (พันล้านเหรียญ สหรัฐ)	255.63	1	113.62	3	3.55	13	32.50	6	23.09	8	1.62	16	1.10	19	0.43	25	0.96	21	0.65	24
การนำเข้า (พันล้านเหรียญ สหรัฐ)	306.39	1	153.39	3	9.21	13	30.79	9	60.31	6	8.06	16	3.72	26	4.86	23	3.71	27	7.93	17
- โดยบริษัทต่างชาติ (พันล้านเหรียญ สหรัฐ)	182.80	1	104.15	3	4.67	12	19.62	8	33.76	5	2.92	16	0.98	20	0.21	27	2.69	17	1.75	18
จำนวนบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน (จดทะเบียน)	90,114	1	51,532	2	9,398	12	23,809	6	22,485	7	4,297	19	4,312	20	4,084	23	4,333	19	4,921	18
มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญ สหรัฐ)	19,167	2	10,084	4	3,088	16	5,672	6	6,082	5	971	18	-	-	777	19	2,729	12	1,283	16

ที่มา : ข้อมูลจาก China Business Handbook 2010, China Statistical Yearbook 2009 และ Provincial Statistical Yearbook 2009

เศรษฐกิจมณฑลกว่างตู่้ง (广东) Guangdong Province

ที่มา: Asia Times Online

ตารางที่ 2 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมณฑลกว่างตู่้ง

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	180,000	16
จำนวนประชากร (ล้านคน)	95.4	1
- นครกว่างโจว	10.0	
GDP (พันล้านหยวน)	3,569.65	1
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	37,589	6
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	33,110	6
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	1,116.5	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	1,277.2	1
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.6	21

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Guangdong Statistical Yearbook 2009

มณฑลกว่างตู่้งเป็นมณฑลที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในจีน โดยมีมูลค่า GDP มากเป็นอันดับ 1 ของจีน และมีขนาดเศรษฐกิจ “ใหญ่กว่า” เศรษฐกิจของไทยทั้งประเทศ นอกจากนี้กว่างตู่้งยังคิดอันดับ 1 ของจีนในอีกหลายด้าน คือ จำนวนประชากร ยอดขายปลีก มูลค่าการส่งออก มูลค่าการนำเข้า และจำนวนของบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในจีน ดัชนีทั้งหมดนี้ของกว่างตู่้งล้วนคิดอันดับ 1 ของจีน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะกว่างตู่้งเป็นศูนย์กลางการค้าและเศรษฐกิจของจีนมาตั้งแต่จีนเริ่มปฏิรูปเศรษฐกิจในปี 1978 โดยมีการประกาศตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษถึง 3 แห่งในกว่างตู่้ง ได้แก่ เซินเจิ้น (Shenzhen) ช่านโถวหรือชัวเถา (Shantou) และจูไห่ (Zhuhai) และมณฑลกว่างโจว (Guangzhou) เป็นศูนย์กลางพัฒนาด้านธุรกิจการค้าการลงทุนที่สำคัญของจีน

กว่างตู่้งมีเนื้อที่ขนาดใหญ่เป็นอันดับ 16 ของจีน และทิศใต้เป็นแนวชายฝั่งติดกับทะเลจีนใต้ เป็นระยะทางประมาณ 4,310 กิโลเมตร ใกล้กับเกาะฮ่องกงและมาเก๊า และเป็นประตูสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

กว่างตู่้งมีแม่น้ำสำคัญได้แก่ แม่น้ำจูเจียง (Pearl River) ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดเป็นอันดับ 3 ของประเทศ ไหลผ่านเป็นระยะทาง 2,122 กิโลเมตร

กว่างตู่้งมีประชากรราว 95.4 ล้านคน เป็นมณฑลที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ 1 ของจีน นอกจากนี้ ยังเป็นภูมิลำเนาเดิมของชาวจีนโพ้นทะเลกว่าหลายล้านคนทั่วโลก ภาษาที่ใช้เป็นทางการคือ ภาษาจีนกลาง และมีการใช้ภาษาท้องถิ่นมากมาย ที่สำคัญ ได้แก่ ภาษากว่างตู่้ง ฉาวโจว (แต้จิ๋ว) เป็นต้น

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมณฑลกว่างตู่้ง

กว่างตู่้งเป็นมณฑลแรกที่เปิดรับการลงทุนจากต่างชาติและอนุญาตให้ภาคเอกชนเข้ามาประกอบกิจการในฐานะเจ้าของธุรกิจตั้งแต่ปี 1979 จนกลายเป็นมณฑลที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในจีนนับแต่ปี 1990 โดยมีมูลค่า GDP คิดเป็นกว่า 1 ใน 10 ของจีน การพัฒนาส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำจูเจียง ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 3 ใน 5 แห่งของจีน ในช่วงแรกที่มีการเปิดประเทศ แนวทางการพัฒนาจะมุ่งเน้นที่การผลิตเพื่อตลาดต่างประเทศ กว่างตู่้งจึงกลายเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกอันดับ 1 ของจีน สามารถส่งออกคิดเป็นร้อยละ 35 ของมูลค่าการส่งออกทั้งประเทศ

ในปี 2008 กว่างตู่้งมีมูลค่า GDP ประมาณ 3,569.65 พันล้านหยวน มากเป็นอันดับ 1 ของจีน ถือเป็นมณฑลที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 37,589 หยวน โดยมีเมืองเซินเจิ้นและนครกว่างโจวเป็นเมืองที่ร่ำรวยที่สุดในจีนเมืองหนึ่ง

ตารางที่ 3 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของกวางตุ้ง ในปี 1993, 1998 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1993	ปี 1998	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	9.3	12.7	5.5	ข้าว ผัก ป่าน สับปะรด ถั่วฝักยาว ลิ้นจี่ ลำไย และส้ม
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	16.3	50.4	51.6	สินแร่: ดินขาว ถ่านหินร่วน เจอร์เมเนียม พลวง และซิลิคอน
- อุตสาหกรรม	NA	NA	48.3	เครื่องใช้ไฟฟ้า พลาสติก อาหาร เสื้อผ้า สิ่งทอ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
บริการและอื่นๆ	34.1	36.9	42.9	โลจิสติกส์ ท่องเที่ยว

ที่มา: Guangdong Statistical Yearbook 2005; Guangdong Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างของ GDP ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม) มีสัดส่วนราวร้อยละ 51.6 รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ และการผลิตขั้นปฐม (เกษตร) ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 42.9 และร้อยละ 5.5 ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาคการบริการของกวางตุ้งเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วจากการเปิดเสรีภาคบริการของจีนตามข้อผูกพันของ WTO และภายใต้ "ความตกลงความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด" (Closer Economic Partnership Arrangement: CEPA) โดยศูนย์กลางการพัฒนาจะอยู่ที่อุตสาหกรรมโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าเป็นสำคัญ

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของมณฑล

กวางตุ้งเป็นฐานทางอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยมีมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมมากเป็นอันดับ 1 ของจีน คิดเป็นร้อยละ 14 ของประเทศ และเป็นผู้นำการผลิตในเกือบทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเบา เช่น โททเท็กซ์ พัดลม ตู้เย็น เสื้อผ้า รองเท้า อาหารแปรรูป รถจักรยาน และของเล่น ซึ่งล้วนเป็นสินค้าที่กวางตุ้งส่งออกได้มากกว่ามณฑลอื่นๆ โดยสามารถผลิตเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น โททเท็กซ์ และคอมพิวเตอร์ ได้มากที่สุดในจีน และเป็นผู้ผลิตแผงวงจรไฟฟ้าและพลาสติกได้มากเป็นอันดับ 2 ของจีน โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในนครกวางโจว ตงก่วน (Dongguan) ชุ่นเต๋อ (Shende) เจียงเหมิน (Jiangmen) และจู่ไห่ ผลผลิตจากอุตสาหกรรมเบาของกวางตุ้งคิดเป็นร้อยละ 60 ของผลผลิตรวมในภาคอุตสาหกรรมของมณฑล ส่วนอุตสาหกรรมหนัก ได้แก่ การแปรรูปโลหะ การผลิตเครื่องจักร การต่อเรือ การผลิตพลังงานไฟฟ้า และเหมืองแร่

ตารางที่ 4 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของกวางตุ้ง ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (%)
กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่	47.6
ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	23.5
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์พิเศษ	14.7
ปิโตรเลียมและเคมี	9.4
กลุ่มอุตสาหกรรมดั้งเดิม	14.4
สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย	5.5
อาหารและเครื่องดื่ม	4.6
วัสดุก่อสร้าง	4.3
กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ	7.8
ยานยนต์	4.5
ไม้ซุงและผลิตภัณฑ์กระดาษ	2.6
เวชภัณฑ์	0.8

ที่มา: Guangdong Statistical Yearbook 2009

หากพิจารณาจากข้อมูลในตารางแสดงสัดส่วนการผลิตต่อผลผลิตรวมทั้งหมดทางอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมสำคัญของกวางตุ้ง ได้แก่ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 23.5 รองลงมา ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์พิเศษ (ร้อยละ 14.7) ปิโตรเลียมและเคมี (ร้อยละ 9.4) ซึ่งล้วนเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องแต่งกาย (ร้อยละ 5.5) และอาหารและเครื่องดื่ม (ร้อยละ 4.6)

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของกวางตุ้ง เช่น

(1) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

กวางตุ้งเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของจีน โดยมีมูลค่าการผลิตคิดเป็น 1 ใน 3 ของมูลค่ารวมทั่วประเทศ และยังเป็นผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนมากที่สุด เช่น เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์สี และตู้เย็น เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเป็นฐานการผลิตเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์และแผงวงจรไฟฟ้าที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยเฉพาะในเมืองเซินเจิ้นเพียงแห่งเดียว อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 40 ของมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมของเมืองและยังเป็นเมืองที่มีมูลค่าการใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 3 ของ GDP ของเมือง ซึ่งมากที่สุดบรรดาเมืองต่างๆ ในมณฑลและสูงกว่าอัตราโดยเฉลี่ยของจีนด้วย

(2) อุตสาหกรรมรถยนต์

กวางตุ้งมีบริษัทผลิตรถยนต์ชั้นนำเกือบทุกยี่ห้อเข้ามาลงทุนและตั้งโรงงานที่นครกวางโจว และเมืองอื่นๆ ในมณฑล เช่น ที่เมืองเจียงเหมินมีโรงงานผลิตรถมอเตอร์ไซค์ที่ใหญ่ที่สุดในจีน เป็นต้น นอกจากนี้ กวางตุ้งยังเป็นแหล่งผลิตชิ้นส่วนรถยนต์และรถมอเตอร์ไซค์ทุกประเภท ซึ่งผู้ผลิตรถยนต์หรือแม้แต่ผู้บริโภคสามารถสั่งซื้อชิ้นส่วนที่ต้องการจากโรงงานต่างๆ แล้วนำมาประกอบขึ้นเป็นสินค้าตามรูปแบบและสเปกที่ต้องการได้ทันที

(3) อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

กวางตุ้งมีมูลค่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์กว่าครึ่งหนึ่งของมูลค่าการส่งออกรวมของจีน ปัจจุบันมีบริษัทต่างชาติชั้นนำเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ เช่น บริษัท Akzo Nobel ซึ่งเข้ามาลงทุนทำโรงงานผลิตยาเคลือบผิวไม้สำหรับเฟอร์นิเจอร์ที่เมืองตงก่วน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี มูลค่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของกวางตุ้งที่ส่งไปยังสหรัฐอเมริกาต้องประสบกับมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดของสหรัฐอเมริกา ทำให้บริษัทผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่ลงทุนโดยได้หวันและฮองกงอาจจะโยกย้ายฐานการผลิตไปยังเวียดนามหรือไทย

ภาคเอกชนของกวางตุ้งมีความเข้มแข็งมาก คิดเป็นมูลค่าการผลิตรวมสูงถึงร้อยละ 83 ของมูลค่าผลผลิตรวมของมณฑล และมีบริษัทท้องถิ่นหลายรายสามารถสร้างชื่อเสียงของตนเองให้เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงติดตลาดในประเทศ ที่สำคัญ ได้แก่ Galanze, Midea, Macro, Donlim, Kangbao, Gree และ Sunten เป็นต้น

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

กวางตุ้งเป็นตลาดสินค้าผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในจีน เนื่องจากประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีจำนวนนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้ามาที่กวางตุ้งเป็นจำนวนมาก ศูนย์กลางการค้าปลีกอยู่ที่นครกวางโจว คิดเป็นร้อยละ 24.6 ของกวางตุ้ง

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

ปัจจุบัน รูปแบบร้านค้าและแหล่งค้าปลีกในกวางตุ้งมีความหลากหลายมากขึ้น นอกเหนือไปจากห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าแล้ว แหล่งจำหน่ายสินค้าแห่งใหม่จะอยู่ในรูปของร้านค้าแบบเซนโตรัล ซูเปอร์มาร์เก็ต ไฮเปอร์มาร์เก็ต และร้านสะดวกซื้อ ซึ่งกำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ตามนโยบายกระตุ้นการค้าปลีกในเขตเศรษฐกิจแม่น้ำจูเจียงก็กำลังส่งเสริมการจัดตั้งห้างค้าปลีกแบบ "ซ้อปิ้งมอลล์" ซึ่งเป็นศูนย์รวมการจำหน่ายสินค้าและแหล่งบันเทิงแบบครบวงจร

นอกจากนี้ กวางตุ้งมีบริษัทค้าปลีกต่างชาติรายใหญ่เข้ามาลงทุนเปิดกิจการห้างค้าปลีกอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ห้างวอลมาร์ทจากสหรัฐอเมริกา ห้างคาร์ฟูร์จากฝรั่งเศส ห้างเมโทรจาก

เยอรมนี ห้างจัสโก้จากญี่ปุ่น ห้างพาร์คแอนด์ซอปปากฮ่องกง และห้างทรัสต์มาร์ทจากไต้หวัน เป็นต้น โดยเฉพาะห้างคาร์ฟูร์ยังได้เข้ามาจัดตั้งศูนย์กลางการจัดซื้อขึ้นในเมืองเซินเจิ้น และจะใช้เมืองเซินเจิ้นเป็นจุดจัดซื้อสินค้าจากจีนเพื่อกระจายสินค้าไปยังห้างคาร์ฟูร์สาขาต่างๆ ทั่วโลกด้วย

ตัวอย่างแหล่งค้าส่งผลไม้ที่สำคัญในกวางตุ้ง

1. นครกวางโจว ตลาดค้าส่งผักผลไม้นำเข้า JIANG NAN
ที่อยู่ ZENG CHA ROAD, CHATOU ROAD, GUANGZHOU CITY, GUANGDONG Tel. 020-81992592
2. เมืองเซินเจิ้น ตลาดค้าส่งผักผลไม้ BU JI
ที่อยู่ BU JI ROAD, SHENZHEN
3. เมืองฝอซาน ตลาดค้าส่งผลไม้ FOSHAN
Tel. 0757-2811046

ตัวอย่างศูนย์กลางจำหน่ายอัญมณีและเครื่องประดับที่สำคัญในกวางตุ้ง

มณฑลกวางตุ้งเป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ เช่น ศูนย์ Liwan Plaza เป็นตลาดค้าส่งวัตถุดิบทางด้านอัญมณีและเครื่องประดับที่ใหญ่ที่สุดในกวางโจว กลุ่มลูกค้าที่มาเดินเลือกสินค้าที่ ศูนย์ Liwan Plaza มาจากเมือง/มณฑลต่างๆ ทั่วประเทศจีน นอกจากนี้ เมืองเซินเจิ้น มีศูนย์กลางขายส่งและขายปลีกอัญมณีและเครื่องประดับสำเร็จรูป ชื่อว่า Shui Bei เช่นกัน
ดังนั้น ผู้ค้าภายในประเทศจีนจะเดินทางเข้ามาที่มณฑลกวางตุ้งเพื่อจัดหาสินค้าไปขายกระจายในเมืองต่างๆ ทั่วประเทศจีน

โครงสร้างการบริโภคของมณฑล

รูปแบบและโครงสร้างการจับจ่ายบริโภคของประชาชนในมณฑลกวางตุ้งในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อสิบปีที่ผ่านมา เนื่องจากรายได้ของประชาชนที่เพิ่มสูงขึ้น จากการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปี 1996 และ 2008 พบว่า ผู้บริโภคจะให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินเป็นอันดับแรก แต่มีสัดส่วนลดลง ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการเดินทางและการติดต่อสื่อสาร การศึกษาและบันเทิง และที่พักอาศัยมีสัดส่วนสูงขึ้นมาก

ตารางที่ 5 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2008
อาหาร	47.3	37.8
เสื้อผ้า	5.1	6.3
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	11.2	6.1
ยาและบริการทางการแพทย์	3.6	5.4
การเดินทางขนส่ง และ โทรคมนาคมสื่อสาร	6.3	16.9
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	NA	12.5
ที่พักอาศัย	NA	11.3

ที่มา: Guangdong Statistical Yearbook 2005; Guangdong Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวกวางตุ้ง¹

อุปนิสัยของชาวกวางตุ้ง พอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. อยากรวย ต้องขยัน

ชาวกวางตุ้งถือว่าเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ชาวกวางตุ้งขยันทำมาหากิน สามารถละทิ้งทุกอย่าง และยอมเหนื่อยยากลำบากได้เพื่อเงินจนร่ำรวยและเป็นที่ยอมรับของคนจีนในมณฑลอื่น แต่ในความเป็นจริง เงินทุกบาททุกสตางค์นั้น ได้มาด้วยหยาดเหงื่อแรงงานของพวกเขาเอง ชาวกวางตุ้งบางคนเริ่มต้นจากธุรกิจเล็กๆ และขยันหมั่นเพียรจนกระทั่งร่ำรวยกลายเป็นเศรษฐี โดยเฉพาะในนครกวางโจว ซึ่งนับว่าเป็นตัวอย่างของชาวกวางตุ้งที่ขยันทำมาหากิน กวางโจวมีขนาดเล็กกว่าเซี่ยงไฮ้ แต่มีรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นจำนวนมากแล่นไปมาตลอด 24 ชั่วโมง

2. ทำการค้าต้องรวดเร็ว

ชาวกวางตุ้งทำอะไรรวดเร็ว เดินเหมือนวิ่ง นักธุรกิจกวางตุ้งมองว่าเวลาไม่คอยทำ โอกาสพลาดไม่ได้ ดังนั้น ทุกนาทีจึงมีค่า เนื่องจากชาวกวางตุ้งทำอะไรรวดเร็ว ในด้านการค้าจึงมักจะเป็นผู้นำภาคอื่นๆ สินค้าต่างๆ มักจะทันสมัยกว่าที่อื่นในระดับหนึ่ง เคล็ดลับแห่งความสำเร็จของชาวกวางตุ้งคือ "สินค้าแปลกใหม่ หมุนเวียนเปลี่ยนมือได้เร็ว" ดังนั้น ในการทำธุรกิจกับชาวกวางตุ้ง ต้องตามให้ทัน จะเฉื่อยหรือช้าไม่ได้ เพราะจะทำให้เสียเปรียบชาวกวางตุ้งไปโดยปริยาย

¹ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

3. “เงิน” เป็นเป้าหมายหนึ่งเดียวและเป้าหมายสูงสุด

ชาวกวางตุ้งทำธุรกิจค้าขายมีเป้าหมายที่ชัดเจน คือ เพื่อหาเงิน หากำไร ดังนั้น ชาวกวางตุ้งจึงเป็นคนค่อนข้างหนักแน่นและไม่ลังเลในการตั้งเป้าหมายสูงสุด โดยจะไม่สนใจและไม่มีเวลามาสันทนาการเรื่องการเมืองหรือปรัชญา ในความคิดของชาวกวางตุ้งนั้น เงินหมายถึงทรัพย์สินและความสามารถที่จะสนองความต้องการของตนได้

4. ไม่สนใจเรื่องการเมืองมากนัก

ในสังคมจีน แม้ว่าบางครั้งอิทธิพลทางการเมืองจะสามารถบังคับผู้อื่นได้ แต่ชาวกวางตุ้งอยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางทางการเมืองจึงเป็นเหตุให้อิทธิพลของทางการเมืองไม่มีผลต่อพวกเขามากนัก ชาวกวางตุ้งน้อยคนที่มีอำนาจและใช้อำนาจบังคับผู้อื่น จึงทำให้ชาวกวางตุ้งส่วนใหญ่ห่างเหินไปจากการเมือง ในสายตาของชาวกวางตุ้งมองว่าการเมืองไม่อาจทดแทนการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ เช่น เมื่อบริษัทประเมินการทำงานของพนักงาน บริษัทไม่สนใจว่าพนักงานมีความรู้ความเข้าใจหรือมีความสนใจเรื่องการเมืองหรือไม่ หากแต่สนใจในประสิทธิภาพการทำงาน ปริมาณงานและคุณภาพงานมากกว่า และรางวัลที่ดีที่สุดที่มอบให้แก่พนักงานก็คือรางวัลทางวัตถุเช่นเดียวกัน ในขณะที่ใบเกียรติคุณสำหรับพนักงานจะไม่ค่อยมีความหมาย พนักงานตั้งแต่ระดับผู้จัดการใหญ่จนถึงแม่บ้านต่างรู้ดีว่า หากบริษัทพัฒนาแล้ว พนักงานจึงจะมีอนาคต

นักข่าวรายหนึ่งเปิดเผยว่า การทำข่าวบริษัทในกวางตุ้งแตกต่างกับในมณฑลอื่นอย่างมาก มณฑลอื่นให้การต้อนรับขับสู้อย่างดี ในขณะที่กวางตุ้ง

1. ไม่เชื่อซาอูในการแนะนำประสบการณ์ ไม่มีการเตรียมการเพื่อโฆษณา
2. รักษาความลับ และไม่เปิดเผยตัวเลขกับนักข่าวเพราะไม่ต้องการให้คู่แข่งรับรู้
3. ยินดีที่จะต้อนรับลูกค้าหรือผู้ที่มาติดต่อธุรกิจมากกว่าต้อนรับนักข่าว หลังจากการสัมภาษณ์ แทบจะไม่มีการเลี้ยงอาหารและให้ของที่ระลึก ซึ่งต่างจากที่อื่นๆ เพราะฉะนั้น ในการติดต่อค้าขายกับชาวกวางตุ้ง ควรจะหลีกเลี่ยงการสนทนาเรื่องการเมืองจะดีที่สุด ไม่เช่นนั้นจะทำให้ชาวกวางตุ้งเข้าใจผิดว่าคุณไม่จริงใจหรือคุณมีเบื้องหลังทางการเมืองได้ ชาวกวางตุ้งจะไม่ค่อยยินดีที่จะร่วมมือกับคุณ

5. กล้าคิดกล้าทำ

กวางตุ้งเป็นมณฑลหน้าด่านของจีน เป็นมณฑลแรกที่มีการปฏิรูป เปิดประเทศ และสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษ สินค้าต่างๆ ที่ผลิตในกวางตุ้ง เช่น เสื้อแฟชั่นทันสมัย นาฬิกา เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ จะทันสมัยและเปลี่ยนรุ่นใหม่เร็ว ซึ่งเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าชาวกวางตุ้งกล้าคิดกล้าทำ และเป็นที่ทราบกันดีว่า ชาวกวางตุ้งนิยมบริโภคทุกอย่าง ดังภาษิตที่มักกล่าวกันว่า “เกิดที่ชูโจว อยู่ที่หางโจว กินที่กวางโจว และตายที่หลิวโจว”

6. ชาวต่างชาติอยากได้หน้า เก่งด้านการประชาสัมพันธ์ตนเอง

ชาวต่างชาติให้ความสำคัญกับการแต่งตัวเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า นาฬิกา หรือ กระเป๋า ทุกอย่างต้องมีดี รถยนต์ต้องแพง ห้องทำงานต้องหรู เพื่อแสดงออกว่าตนเองมีฐานะ เป็นนักธุรกิจใหญ่ น่าเชื่อถือ

มณฑลกว่างตุงไม่ใช่มณฑลแรกที่นิยมใช้การโฆษณา ในทศวรรษที่ 1920 และ 1930 เซี่ยงไฮ้เป็นแหล่งที่นิยมใช้โฆษณามากที่สุด แต่ภายหลังจากจีนเปิดประเทศแล้ว กวางตุงกลายเป็นแหล่งที่มีการผลิตโฆษณามากที่สุด มีการทุ่มเงิน 10 ล้านหยวนเพื่อจ้างนักแสดง ดาราต่างมาถ่ายทำโฆษณา มีการจ้างนักเรียนเป็นหมื่นคนเพื่อถ่ายทำโฆษณาเครื่องอัดเสียงสำหรับเรียนภาษาต่างประเทศจากการผลิตโฆษณาทำให้ชาวต่างชาติได้ประโยชน์มหาศาล เมื่อมีการผลิตโฆษณามากขึ้น บริษัทและหน่วยงานต่างๆ ก็พยายามคิดหาวิธีโฆษณาที่แปลกใหม่ ในปี 1994 ร้านอาหารร้านหนึ่งเปิดร้านใหม่ ได้ลงหนังสือพิมพ์ประกาศรับสมัครพนักงานประชาสัมพันธ์ที่รู้ภาษาต่างประเทศ 5 ภาษา ทำให้ผู้คนต่างแปลกใจว่าแค่พนักงานประชาสัมพันธ์ ทำไมต้องรู้ถึง 5 ภาษา ในที่สุด ได้จ้างชาวจีนโพ้นทะเลที่พำนักอยู่ในโดนิเซียมาทำงานในตำแหน่งนี้ ขณะที่ร้านอาหารได้กลายเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงขึ้นมาทันที

ดังนั้น เมื่อคิดจะทำค้าขายกับชาวต่างชาติ จำเป็นที่จะต้องศึกษาประวัติของคู่ค้า และอย่าหลงเชื่อทั้งหมด

7. เชื้อหมอดู ไสยศาสตร์

เนื่องจากว่าชาวต่างชาติส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับการทำมาหากิน ทำให้หมองข้ามเรื่องการศึกษาเล่าเรียน ไม่รู้เรื่องศาสนาทางตะวันตก และไม่ค่อยมีความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ทำให้พวกเขาหันไปพึ่งไสยศาสตร์ หมอดู เพราะเป็นวิธีที่ทำได้ง่ายที่สุด ตัวอย่างเช่น เมืองเซินเจิ้นมีความเจริญมาก แต่ทุกบริษัท โรงงาน และครอบครัว จะมีพระหรือเทพเจ้าสำหรับกราบไหว้บูชา เมื่อชาวต่างชาติไปทำธุรกิจหรือลงนามสัญญา จะต้องปรึกษาหมอดูก่อนว่าดีหรือไม่ หากลังเลไม่กล้าตัดสินใจก็มักจะเสี่ยงเชียวซี

ชาวต่างชาติถือเลข 6 และ 8 เป็นเลขนำโชค ไม่ว่าจะเลือกซื้อมือถือหรือทะเบียนรถ จะต้องเลือกตัวเลขที่ดี เป็นมงคล เลขที่ไม่เป็นมงคลคือ เลข 4 และ 7

ดังนั้น เมื่อไปติดต่อธุรกิจกับชาวต่างชาติ จะต้องระมัดระวังโดยพยายามพูดในสิ่งที่เป็นมงคล เมื่อพวกเขาอารมณ์ดีก็จะยินดีร่วมมือด้วย

เมืองเอกและเมืองสำคัญของกวางตุ้ง

ที่ผ่านมา ในช่วงปฏิรูปเศรษฐกิจจีน รัฐบาลกลางได้ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษถึง 3 แห่ง ได้แก่ เซินเจิ้น จูไห่ ช่านโถว และยังมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายเมือง เช่น นครกวางโจว ตงกว่าน ฝอซาน สู่ยโจว เจียงเหมิน จ้าวซิ่ง และจงซาน เป็นต้น

ตารางที่ 6 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในมณฑลกวางตุ้ง ปี 2008

เมือง	GDP (พันล้าน หยวน)	GDP ต่อหัว (หยวน)	มูลค่าค้า ปลีก (พันล้าน หยวน)	การ ส่งออก (พันล้าน เหรียญ สรอ.)
กวางโจว	521.6	81,233	314.0	43.0
เซินเจิ้น	780.7	89,814	225.2	179.7
จูไห่	99.2	67,591	36.0	21.2
ตงกว่าน	370.3	53,285	83.8	65.6
จงซาน	140.9	56,106	47.7	18.7
ฝอซาน	433.3	72,975	117.8	29.0
สู่ยโจว	129.0	33,077	42.3	18.0
จ้าวซิ่ง	71.6	18,951	23.4	2.4
เจียงเห มิน	128.1	30,973	48.9	9.7

ที่มา: Guangdong Statistical Yearbook 2009

นครกวางโจว

นครกวางโจวเป็นเมืองเอกของมณฑลกวางตุ้ง เป็นเมืองสำคัญในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง และเป็นศูนย์กลางทางการค้าและธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในจีนตอนใต้ เศรษฐกิจของนครกวางโจวมียุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 ในบรรดาเมืองต่างๆ ของจีน รองจากมหานครเซี่ยงไฮ้และกรุงปักกิ่ง

กวางโจวถือเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งที่สำคัญในจีนตอนใต้ เนื่องจากมีเครือข่ายเส้นทางคมนาคมที่เจริญและทันสมัยที่สุด กวางโจวมีเส้นทางรถไฟสายหลักเชื่อมโยงไปยังเมือง

ต่างๆ ทั่วประเทศ ได้แก่ เส้นทางปักกิ่ง-กวางโจว และเส้นทางปักกิ่ง-เกาหลิน ผ่านกวางโจว และยังมีเส้นทางสายกวางโจว-ปักกิ่ง สายที่ 2 ไปยังฮ่องกงและชานไหวด้วย

ด้านการขนส่งภายในเมือง มีการวางระบบเส้นทางรถไฟใต้ดินใหม่ รวมทั้งเส้นทางรถไฟลอยฟ้ารอบนอกระยะทาง 47 กิโลเมตร กวางโจวยังมีเครือข่ายทางหลวงและทางด่วนเชื่อมกับเมืองทุกเมืองในจินตองใต้ และมีถนนไปยังเมืองเซินเจิ้นโดยใช้เวลาเพียง 2 ชั่วโมง ไปฮ่องกง 4 ชั่วโมง และยังมีเส้นทางไปยังเมืองจูไห่และมาเก๊าภายใน 3 ชั่วโมง และมีท่าเรือ 3 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือกวางโจว หวงผู่ (Huangpu) และซือหาง (Shihang) มีท่าเทียบเรือประมาณ 137 แห่ง ในจำนวนนี้มี 27 ท่าที่สามารถรับเรือขนาด 10,000 ตันได้

นอกจากนี้ กวางโจวยังมีอุตสาหกรรมคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพ ซึ่งมีมูลค่าการผลิตคิดเป็นร้อยละ 15 ของมูลค่า GDP หรือเกือบ 2 เท่าของเมืองใหญ่ๆ อย่างกรุงปักกิ่ง (เพียงร้อยละ 8) เมืองเซินเจิ้น (ร้อยละ 8) และมหานครเซี่ยงไฮ้ (ร้อยละ 7) และเป็นองค์ประกอบสำคัญในการติดต่อค้าขายและกระจายสินค้าของกวางโจว

กวางโจวยังมีฐานอุตสาหกรรมที่เข้มแข็งและเป็นฐานการผลิตที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง และยังเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ เคมีภัณฑ์ สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย ของเด็กเล่นและกีฬาที่ซ้อป การแปรรูปน้ำมัน อาหารแปรรูป เครื่องหนัง และเวชภัณฑ์ เป็นต้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรองเท้า กวางโจวถือเป็นแหล่งผลิตรองเท้ารายใหญ่ของจีน จากการที่กวางโจวเป็นตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญของจีนมานาน มีบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนผลิตสินค้าเป็นจำนวนมาก เช่น บริษัท Procter & Gamble ได้เข้ามาจัดตั้งสำนักงานใหญ่ประจำตลาดจีนขึ้นในกวางโจว รวมทั้งโรงงานผลิตสินค้าทุกชนิด บริษัทผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญรายอื่นๆ ได้แก่ บริษัท Colgate-Palmolive, San Miguel, Wrigley, Kellogg, Avon และ PepsiCo อย่างไรก็ดี ปัญหาสำคัญที่บริษัทเหล่านี้ต้องเผชิญในธุรกิจค้าปลีกคือ ปัญหาการผลิตสินค้าเลียนแบบและการแข่งขันสูงจากบริษัทท้องถิ่นชาวจีน

กวางโจวยังเป็นศูนย์กลางการค้าส่งและปลีกและกระจายสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยเฉพาะสินค้าเครื่องแต่งกาย รองเท้า ของเด็กเล่นและกีฬาที่ซ้อป ส่งไปยังเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ รวมไปถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ทำให้ผู้ผลิตและกระจายสินค้าส่วนใหญ่จะเข้ามาตั้งบริษัทขนส่งในกวางโจวเพื่อหาช่องทางกระจายสินค้าในมณฑลกวางตุ้งและมณฑลจินตองใต้ อื่นๆ ปัจจุบันกวางโจวมียุโรปการค้าปลีกประมาณ 12,000 รายและบริษัทกระจายสินค้า 17,000 ราย นำเข้าและกระจายสินค้าจากเมืองต่างๆ ในมณฑลและส่งไปขายยังเมืองต่างๆ

เมืองเซินเจิ้น

เมืองเซินเจิ้น ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลกวางตุ้ง และเป็นเมืองเดียวในจีนแผ่นดินใหญ่ที่มีเขตแดนติดกับฮ่องกง และได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 4 เขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งแรกของจีนในปี 1980 ครอบคลุมเนื้อที่ 391 ตารางกิโลเมตร เป็นเขตแปรรูปเพื่อการส่งออก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของเมืองในฐานะที่เป็นฐานการผลิตและคมนาคมขนส่งที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน

เซินเจิ้นเดิมเป็นหมู่บ้านประมง เมื่อครั้งที่ถูกกำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งแรกของจีน ขณะนั้นมีประชากรประมาณ 20,000 คน ปัจจุบันได้กลายเป็นเมืองที่มีอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ 20 ต่อปีตลอดในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา

เซินเจิ้นมีเขตสินค้าทัณฑ์บน 3 เขตตั้งอยู่ในเขตชานโถวเจียว (Shantoujiao) เหียนเทียน (Yantian) และฝูเทียน (Futian) ซึ่งติดกับชายแดนฮ่องกงและมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและคลังจัดเก็บสินค้าอยู่มากเช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีนิคมพัฒนาพิเศษขนาดเล็กย่อย (sub-zones) ลงไปอีก เช่น นิคมอุตสาหกรรมเชกกงเมียว (Chegongmiao) และนิคมเสอโข่ว ซึ่งมีท่าเรือและเรือข้ามฟากไปยังฮ่องกงและเมืองจูไห่ด้วย

ทั้งนี้ เซินเจิ้นเป็นเมืองที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดในบรรดาเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดของจีน มีบริษัทชั้นนำ 500 อันดับแรกของโลกเกือบ 100 รายเข้ามาลงทุนที่นี่ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วของเซินเจิ้นเริ่มมาจากการโยกย้ายฐานการผลิตทางอุตสาหกรรมจากฮ่องกง โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ของเด็กเล่น สิ่งทอ ยางรถ เคมีภัณฑ์ ทำให้ฮ่องกงกลายเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดในเซินเจิ้น คิดเป็นร้อยละ 70 ของมูลค่าการลงทุนรวมและเป็นเจ้าของโรงงานผลิตสินค้าเพื่อส่งออกต่างๆ ถึงร้อยละ 95 แต่เดิมเขตเศรษฐกิจพิเศษเซินเจิ้นมีพื้นที่ประมาณ 372 ตารางกิโลเมตร แต่ปัจจุบันได้ขยายโดยครอบคลุมเขตป่าวอัน (Baonan) และหลงอัน (Longan) ทางตอนเหนือ ทำให้พื้นที่นิคมฯ ในปัจจุบันเพิ่มขึ้นอีก 3 เท่า

เซินเจิ้นมีท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือสินค้าระหว่างประเทศเหียนเทียน (Yantian International Container Terminals: YICT) เรือตู้สินค้าที่เข้ามายังจีนกว่าครึ่งหนึ่งจะเข้ามาเทียบที่ท่าเรือแห่งนี้ซึ่งสามารถรองรับการจัดเก็บได้ 2 ล้านที่อียู² นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือเสอโข่ว (She Kuo) และท่าเรือชีอวาน (ShiWan) มีปริมาณขนส่งสินค้าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27 และ 16 ของปริมาณการขนส่งรวมในเซินเจิ้น

เซินเจิ้นถือเป็นฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญที่สุดของจีน เซินเจิ้นยังได้รับจัดตั้งให้เป็นนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูง ด้วยมูลค่าผลผลิตจากสินค้าอุตสาหกรรม

² Twenty-foot Equivalent Unit (TEU) ซึ่งเป็นขนาดของตู้ขนส่งสินค้าตามมาตรฐานการขนส่งสากล ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นตู้ที่มีขนาดประมาณ 20 ฟุต

ใหม่ขั้นสูงคิดเป็นร้อยละ 47 ของมูลค่าผลผลิตรวม และคิดเป็นมูลค่าส่งออกสินค้าดังกล่าวร้อยละ 80 ของมูลค่าส่งออกรวมของเมืองหรือร้อยละ 23.2 ของมูลค่าทั่วประเทศ นอกจากนี้ เซินเจิ้นยังเป็นฐานการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่สำคัญของจีน และยังเป็นที่ตั้งของบริษัทด้านการสื่อสารยักษ์ใหญ่ 2 ใน 5 แห่ง ของจีน ได้แก่ Huawei และ Zhongxing ซึ่งจะมีการจัดงานแสดงสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศขึ้นในเดือนตุลาคมของทุกปี

เซินเจิ้นยังเป็นฐานการผลิตและส่งออกที่สำคัญ ด้วยมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมมากที่สุดในการบรรดาเมืองต่างๆ ในมณฑลกวางตุ้ง มูลค่าการส่งออกของเซินเจิ้นคิดเป็นร้อยละ 14.3 ของมูลค่าการส่งออกรวมทั้งประเทศ เซินเจิ้นจึงเป็นฐานการส่งออกที่ใหญ่ที่สุดในจีน ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของเขตเศรษฐกิจพิเศษที่เน้นการผลิตเพื่อส่งออก

นอกเหนือไปจากการพัฒนาทางอุตสาหกรรมแล้ว ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลเซินเจิ้นยังได้พยายามพัฒนาและยกระดับระบบโลจิสติกส์ในเซินเจิ้น ทั้งในด้านประสิทธิภาพและมาตรฐานของระบบ และยังสามารถกำหนดให้เป็นศูนย์กลางจัดหาวัตถุดิบสำหรับบริษัทข้ามชาติ เนื่องจากอยู่ใกล้กับซัพพลายเออร์ จึงทำให้มีต้นทุนต่ำ ทั้งยังมีระบบโลจิสติกส์ที่สะดวกสบายระหว่างเขตเศรษฐกิจพิเศษและฮ่องกงด้วย ปัจจุบันบริษัท China Poly Group Corp และ Sagawa Express ของญี่ปุ่นก็ได้ร่วมมือกันจัดตั้งบริษัทด้านโลจิสติกส์ขึ้นในเซินเจิ้น ซึ่งจะกลายเป็นบริษัทด้านโลจิสติกส์ที่ลงทุนโดยต่างชาติรายแรกของจีน

เซินเจิ้นเป็นที่ตั้งของตลาดหลักทรัพย์แห่งที่สองของจีน (แห่งแรกอยู่ที่มณฑลนครเซี่ยงไฮ้) และตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2004 เซินเจิ้นได้เปิดดำเนินการตลาดหลักทรัพย์ "กระดานที่สอง" ในเซินเจิ้นสำหรับบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์หลักที่เซี่ยงไฮ้ด้วย

เมืองจูไห่ (Zhuhai)

เมืองจูไห่ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลกวางตุ้ง บริเวณชายฝั่งทางตะวันตกของปากแม่น้ำจูเจียงกับเขตแดนกับมาเก๊า ได้รับเลือกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอีกแห่งหนึ่งของจีนในปี 1980 ครอบคลุมเนื้อที่ 121 ตารางกิโลเมตร

เมืองจูไห่เชื่อมโยงกับเมืองใหญ่ๆ ในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียงด้วยทางหลวงสายทางโจว-เซินเจิ้น-จูไห่ และมีเส้นทางเชื่อมโยงโดยตรงกับเมืองใหญ่ๆ อื่นๆ ในประเทศด้วยทางด่วนสายปักกิ่ง-จูไห่ด้วย นอกจากนี้ ยังมีเส้นทางเชื่อมโยงกับฮ่องกงด้วยเส้นทางรถไฟจากทางโจว ระยะทาง 177 กิโลเมตร และสะพานหู่เหมิน (Humen Bridge) ทางตอนเหนือของจูไห่ ทำให้การเดินทางจากจูไห่ไปยังฮ่องกงใช้เวลาเพียง 2 ชั่วโมงครึ่ง และเชื่อมโยงกับมาเก๊าด้วยสะพานโลตัส (Lotus Bridge)

สำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีการจัดตั้งเขตซอฟต์แวร์ตอนใต้ (Zhuhai Southern Software Park) เป็นฐานการผลิตซอฟต์แวร์ นอกจากนี้ จูไห่ยังเป็นฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ยาชีวภาพขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของมณฑลกวางตุ้ง รองจากกวางโจวและเซินเจิ้น โดยมีผลผลิตคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 ของผลผลิตรวมในมณฑลกวางตุ้ง บริษัทต่างชาติที่ลงทุนในจูไห่ที่สำคัญ ได้แก่ BP Zhuhai Chemical, Canon, Mitsumi และ Matsushita เป็นต้น

เมืองตงกว่าน

เมืองตงกว่าน ตั้งอยู่ระหว่างกวางโจวและเซินเจิ้น เป็นเมืองที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง และเป็นเมืองส่งออกขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของจีน รองจากเซินเจิ้นและมหานครเซี่ยงไฮ้ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าของเด็กเล่น รองเท้า เฟอร์นิเจอร์ กล้องถ่ายรูป นาฬิกาข้อมือ และพลาสติก และคิดเป็นร้อยละ 7.3 ของมูลค่าการส่งออกทั่วประเทศ อุตสาหกรรมการผลิตกว่าร้อยละ 85 ของตงกว่านจึงเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก

เมืองตงกว่านมีเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำเชื่อมโยงไปยังเมืองต่างๆ ทั่วมณฑล ตงกว่านถือเป็นฐานการผลิตระดับโลกสำหรับสินค้าทุกประเภทและทุกเกรด ที่สำคัญ ตงกว่านถือเป็นฐานการผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์พีซีและอุปกรณ์ที่ใหญ่ที่สุดเมืองหนึ่ง โดยเฉพาะในการผลิตเมาส์ สแกนเนอร์ และพีซีไครฟ์ และยังเป็นฐานการผลิตโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหญ่แห่งหนึ่ง มีบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนหลายราย และกลายเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์แฮนด์เซ็ทโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใหญ่ที่สุดของ Nokia เป็นต้น

จุดเด่นของระบบอุตสาหกรรมของตงกว่าน คือ การรวมกลุ่มตามประเภทอุตสาหกรรมหรือ "คลัสเตอร์" ซึ่งมีศักยภาพในการผลิตสูง ด้วยเครือข่ายซัพพลายเชนสินค้าต้นน้ำและปลายน้ำกระจายอยู่ทั่วเมือง เนื่องจากเป็นเมืองส่งออกขนาดใหญ่ รัฐบาลตงกว่านจึงมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออกเพื่อกระตุ้นและดึงดูดเงินลงทุนจากต่างชาติ โดยฮ่องกงถือเป็นแหล่งเงินทุนรายใหญ่ที่สุดของตงกว่าน คิดเป็นร้อยละ 60 ของมูลค่าการลงทุนรวมจากต่างชาติของเมือง ตัวอย่างบริษัทต่างชาติยักษ์ใหญ่ที่เข้ามาลงทุนในตงกว่าน ได้แก่ General Electric, Duracell, Dupont, Nestlé, Swire Pacific, Coca-Cola, Kraft, Hoechst, Nokia, Thomson, Sony, Canon, NEC และ Samsung เป็นต้น โดยมีมูลค่าผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 80 ของมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ขนสัตว์ ผลิตภัณฑ์ขนนก เครื่องหนัง พลาสติก เครื่องเขียน อุปกรณ์กีฬา และฮาร์ดแวร์ เป็นต้น

เมืองจงซาน

เมืองจงซาน ตั้งอยู่ทางใต้ของมณฑลกวางตุ้ง ลักษณะเด่นของอุตสาหกรรมการผลิตของเมืองจงซาน คือ การเน้นทำอุตสาหกรรมแต่ละประเภทในแต่ละพื้นที่ สินค้าที่ผลิตได้ก็ล้วนเป็น

สินค้าที่มีชื่อในอุตสาหกรรมนั้น ที่สำคัญ เช่น ตำบลกุ่จิน (Guzhen) เป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องประกอบหลอดไฟของจีน คิดเป็นร้อยละ 50 ของมูลค่าการผลิตรวมทั่วประเทศ และยังคงเรียกขานว่าเป็น “เมืองแห่งหลอดไฟของจีน” หรือตำบลเสี่ยวหลาน (Xiaolan) เป็นฐานการผลิตอุปกรณ์ลือคประตู่ ฮาร์ดแวร์และผลิตภัณฑ์ มีส่วนแบ่งตลาดสินค้าคิดเป็นร้อยละ 23 จากทั่วประเทศ และได้รับฉายาว่าเป็น “เมืองผลิตอุปกรณ์ลือคประตู่แห่งจินตอนใต้” ด้วย

นอกจากนี้ จงซานยังเป็นฐานการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนที่สำคัญแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องปรับอากาศ และโทรทัศน์ เป็นที่ตั้งของบริษัทผลิตสินค้ารายใหญ่ที่มีชื่อคือ บริษัท TCL นอกจากนี้ ยังมีบริษัทผลิตชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศที่ใหญ่ที่สุดของไต้หวัน Shunyi Enterprise and Acer และบริษัท Toshiba ของญี่ปุ่นก็ได้เข้ามาจัดตั้งฐานแปรรูปวัตถุดิบขึ้นที่นี้ด้วย

เมืองช่านโถวหรือซัวเถา (Shantou)

ช่านโถวเป็น 1 ใน 5 เมืองท่าตามสนธิสัญญาที่จีนถูกบีบให้เปิดเพื่อติดต่อค้าขายกับชาวต่างชาติภายหลังสงครามฝิ่นสิ้นสุดในปี 1842 และได้รับเลือกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอีกแห่งหนึ่งของจีนในปี 1980 อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ได้แก่ เคมีภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ เวชภัณฑ์ สิ่งทอ เครื่องจักรกล และเครื่องแต่งกาย ช่านโถวมีระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ที่ดี ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ มีเส้นทางด่วนเชื่อมเซินเจิ้น กวางโจว และเซี่ยเหมิน โดยใช้เวลาเดินทางเพียง 4-5 ชั่วโมง และมีสะพานข้ามอ่าว (Gulf Bridge) ระยะทาง 2.5 กิโลเมตรระหว่างเขตเมืองใหญ่ 2 เมืองของช่านโถว ซึ่งลงทุนโดยลี กาชิง มหาเศรษฐีชาวฮ่องกงเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดในช่านโถว นอกจากนี้ ช่านโถวมีเส้นทางรถไฟเชื่อมกวางโจวและเส้นทางเชื่อมกับเส้นทางรถไฟสายปักกิ่ง-เกาลูน ปัจจุบัน มีท่าอากาศยานนานาชาติในเมืองช่านโถวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯของไทยด้วย

ช่านโถวเป็นแหล่งต้นกำเนิดของชาวจีนโพ้นทะเลกว่า 3 ล้านคนทั่วโลกและมีมูลค่าการลงทุนจากต่างชาติจากชาวจีนโพ้นทะเลเหล่านี้คิดเป็นร้อยละ 80 ของมูลค่าการลงทุนรวม นำโดยนายลี กาชิง ซึ่งมีพ่อเป็นชาวช่านโถวโดยกำเนิด นายลียังได้ช่วยสร้างท่าเทียบเรือผู้ขนสินค้า โรงไฟฟ้า สะพาน โรงงานปูนซีเมนต์ และโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยอีกหลายโครงการ นอกจากนี้ นักธุรกิจชาวไทยอีกหลายรายที่มีพื้นเพเป็นชาวช่านโถว เช่น นายชาติรี โสภณพานิช เจ้าของกิจการธนาคารกรุงเทพ และนายธนินท์ เจียรวนนท์ เจ้าของกิจการเครือเจริญโภคภัณฑ์ (ซีพี) เป็นต้น

การลงทุนของไทยในกวางตุ้ง นับตั้งแต่ปี 1979 ไทยมีโครงการลงทุนในกวางตุ้งประมาณ 500 กว่าโครงการ โดยมีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทยในกวางตุ้ง ดังนี้

- **Chia Tai Conti Group** บริษัทของเครือซีพี เป็นกิจการด้านเกษตรกรรมเชิงอุตสาหกรรมแบบครบวงจรที่ก่อตั้งเป็นแห่งแรกและมีขนาดใหญ่ที่สุดในเซินเจิ้น โดยร่วมทุนกับ American Continent Corn Co., Ltd. เริ่มกิจการในปี 1979 และได้รับขึ้นทะเบียนเป็นบริษัทต่างชาติที่ร่วมทุนกับจีนเป็นลำดับที่ 001 ของเซินเจิ้น

- **Chia Tai Conti (Shekou) Co., Ltd.** บริษัทของเครือซีพี เป็นโรงงานผลิตอาหารสัตว์ใหญ่ติดอันดับในเอเชีย

- **Chia Tai Conti (Shantou) Co., Ltd.** บริษัทของเครือซีพี เป็นการร่วมทุนกับ American Continent Corn Co., Ltd. ผลิตอาหารสัตว์สำหรับหมู ไก่ เป็ด ห่าน และปลา ด้วยกำลังการผลิต 180,000 ตันต่อปี ตั้งอยู่ในชานไห่

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติในกวางตุ้ง

กฎระเบียบและนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลกวางตุ้ง

นโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของกวางตุ้งในปัจจุบัน ได้แก่ ดำเนินการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าให้ทันสมัย การพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และการเสริมสร้างและยกระดับนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

นอกจากนี้ รัฐบาลยังจัดให้มีงานแสดงสินค้ากวางโจว (Guangzhou Commodity Trade Fair) ซึ่งจัดขึ้นในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงของทุกปีเพื่อกระตุ้นค้าและการลงทุนในกวางตุ้ง โดยในงานแสดงสินค้า

นโยบายด้านความร่วมมือกับมณฑลเพื่อนบ้าน

เนื่องจากมีพื้นที่ปากแม่น้ำจูเจียงที่เชื่อมกับฮ่องกงและมาเก๊า ทำให้กวางตุ้งได้เปรียบในด้านการค้าและระบบโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ที่เชื่อมกับตลาดโลกได้สะดวก ดังนั้น รัฐบาลของ 9 มณฑลจึงได้รวมตัวกันและกำหนดยุทธศาสตร์ให้ปากแม่น้ำจูเจียงของกวางตุ้งเป็นประตูเชื่อมมณฑลอื่นๆ อีก 8 มณฑลทางตะวันตกและทิศใต้ เรียกว่า “เขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง” (Pearl River Delta Economic Zone) และต่อมาได้ขยายไปสู่ฮ่องกงและมาเก๊า โดยเรียกยุทธศาสตร์ส่วนขยายนี้ว่า “ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ 9+2” (Pan Pearl River Delta: Pan-PRD) ซึ่งได้มีการลงนามความตกลงและกรอบความร่วมมือเมื่อเดือนมิถุนายน 2004

ภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ กวางตุ้งจัดเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมและบริการด้านโลจิสติกส์ ขณะที่มณฑลอื่นๆ จะเน้นการวางตำแหน่งต่างกัน เช่น มณฑลหูหนานและเจียงซีเน้นด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มณฑลไหหลำเน้นด้านท่องเที่ยว เขตปกครองตนเองกวางสีเน้นด้านท่องเที่ยวและเหมืองแร่กับพลังงาน มณฑลกุ้ยโจวเน้นด้านเหมืองแร่และพลังงาน มณฑลชื้อชวนเน้นด้านแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและด้านท่องเที่ยว เหมืองแร่และพลังงาน มณฑลยูนนานเน้นด้านท่องเที่ยว มณฑลฝูเจี้ยนเน้นด้านการค้าและอุตสาหกรรม โดยในแผนพัฒนายุทธศาสตร์เศรษฐกิจ 9+2 จะเน้นที่การสร้างเครือข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งร่วมกันภายในภูมิภาคเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ในปี 2003 จีนได้มีการลงนาม "ความตกลงความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด" (Closer Economic Partnership Agreements: CEPA) ร่วมกับฮ่องกงและมาเก๊า โดยกำหนดให้กวางตุ้งเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลประโยชน์จากความตกลงดังกล่าวมากที่สุดเนื่องจากมีพื้นที่ใกล้กับทั้งฮ่องกงและมาเก๊า โดยเป็นการลงนามความตกลงลดอัตราภาษีจำนวนหนึ่งให้กับฮ่องกง ก่อนเวลาที่จีนทำข้อตกลงกับ WTO และเปิดทางให้กับบริษัทเข้ามาประกอบธุรกิจในจีนแผ่นดินใหญ่ได้ง่ายและสะดวกขึ้นด้วย

นิคมพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในกวางตุ้ง

นอกเหนือไปจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ กวางตุ้งยังมีนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี (Economic and Technological Development Zone: ETDZ) ระดับประเทศอีก 10 กว่าแห่ง นิคมสินค้าทันสมัยบนไม่ต่ำกว่า 6 แห่ง และนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับมณฑลอีกมากกว่า 50 แห่ง เช่น

1) นิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีกวางโจว (Guangzhou ETDZ) ก่อตั้งขึ้นในปี 1984 เป็น 1 ใน 11 เขตส่งเสริมการลงทุนของกวางโจว ถือเป็นนิคมฯ ที่นักลงทุนต่างชาตินิยมมาลงทุน ห่างจากตัวเมืองกวางโจวไปทางตะวันออกเฉียงประมาณ 35 กิโลเมตร โดยอยู่ใกล้กับท่าเรือหวงฝูและยังมีเส้นทางเชื่อมโยงกับเส้นทางรถไฟสายกวางโจว-เซินเจิ้น และยังมีคลังสินค้าทันสมัยซึ่งสามารถกักเก็บสินค้าโดยไม่ต้องเสียภาษีด้วย ตัวอย่างบริษัทรายใหญ่ที่เข้ามาลงทุน เช่น PepsiCo, Nestle, Mitsubishi Electric และ Siemens เป็นต้น และยังมีบริษัทจัดการด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เข้ามาลงทุนในพื้นที่นี้เป็นจำนวนมากจึงทำให้นิคมพัฒนาแห่งนี้เป็นที่ที่นักลงทุนมากที่สุด ทั้งนี้ มูลค่าการผลิตของนิคมฯ กวางโจวคิดเป็นร้อยละ 20 ของมูลค่าการผลิตรวมในกวางโจว

2) นิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหนานซา (Nansha ETDZ) ตั้งอยู่ในเขตพานหยู ห่างจากกวางโจว จูไห่ และฮ่องกงในระยะเท่าๆ กัน มีบริษัทต่างชาติหลายรายได้เข้ามาลงทุน เช่น

บริษัท General Electric บริษัทเคมีภัณฑ์ Akzo-Nobel ของเนเธอร์แลนด์ บริษัท BASF ของเยอรมนี และบริษัทผลิตชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ Arasor ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

3) เขตอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เซินเจิ้น (Shenzhen Science and Industry Park) ตั้งอยู่ระหว่างเขตเซอวกงเมียวและเสอโ้ว มีบริษัทต่างชาติด้านคอมพิวเตอร์ เช่น IBM รวมทั้งบริษัทคอมพิวเตอร์ของจีนเองอย่างบริษัท Great Wall เป็นต้น และมีอีกหลายบริษัท เช่น TCL, Compaq และ Legend ได้เข้ามาจัดตั้งศูนย์กลางการผลิตสินค้าขึ้นที่เซินเจิ้นด้วย บริษัทเหล่านี้รวมทั้งบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อีกกว่า 1,500 รายในเซินเจิ้นถือเป็นผู้ครองส่วนแบ่งตลาดเครื่องคอมพิวเตอร์พีซีและเครื่องพีเร็นเตอร์มากที่สุดในจีน

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในกวางตุ้ง

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในกวางตุ้ง

กวางตุ้งมีระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่สะดวกสบาย และยังคงมีการพัฒนาและขยายขยายเส้นทางคมนาคมทั้งท่าเรือ ถนน และระบบพลังงานไฟฟ้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจให้เพิ่มสูงขึ้นและรองรับการแข่งขันจากเมืองอื่นๆ ในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียงที่กำลังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ตาราง ที่ 7 เส้นทางคมนาคมของกวางตุ้ง

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	1,875
เส้นทางถนน	111,453
เส้นทางน้ำ	13,596
เส้นทางการบิน	819,626

ที่มา: Guangdong Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

กวางตุ้งเป็นชุมทางรถไฟสำคัญทางตอนใต้ของจีนและมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ เส้นทางรถไฟสายหลักที่ตัดผ่านกวางตุ้ง ได้แก่ สายปักกิ่ง-กวางโจว และสายปักกิ่ง-เกาหลิน ซึ่งสามารถช่วยย่นระยะทางระหว่างกรุงปักกิ่งและกวางโจวเหลือเพียง 27 ชั่วโมง และสายกวางตุ้ง-ไหหลำ ซึ่งวิ่งระหว่างกวางโจวไปยังเมืองซานย่า (Sanya) ในมณฑลไหหลำ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีเส้นทางภายในมณฑล เช่น สายกวางโจว-เหมยโจว-ชานโถว ซึ่งช่วยย่นระยะเวลาการเดินทางจากกวางโจวไปชานโถวเหลือเพียง 10 ชั่วโมง เป็นต้น รวมทั้งเส้นทางรถไฟสายอื่นๆ เช่น สายกวางโจว-จูไห่ และสายกวางโจว-ฝอซาน และเครือข่ายเส้นทางรถไฟความเร็วสูงเชื่อมระหว่างกวางโจว ส่องกง มาเก๊า เซินเจิ้น และเมืองสำคัญในพื้นที่ปากแม่น้ำจูเจียงและในมณฑลอื่นๆ ประกอบด้วยเส้นทางรถไฟระหว่างเมือง 4 เส้นทาง มูลค่ากว่า 7 หมื่นล้านหยวน ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2015 โดยจะลดเวลาการเดินทางระหว่างกวางโจวและเมืองอื่นๆ ในลุ่มแม่น้ำจูเจียงลงเหลือไม่ถึง 1 ชั่วโมง

การขนส่งทางรถยนต์

กวางตุ้งมีเครือข่ายเส้นทางรถยนต์ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังที่ได้มีการเปิดใช้ทางด่วนกวางโจว-เซินเจิ้น ทางด่วนเซินเจิ้น-ชานโถว รวมทั้งการเปิดใช้ "สะพานหู่เหมิน" (Humen Bridge) เชื่อมโยงระหว่างทางด่วนกวางโจว-เซินเจิ้น และทางด่วนกวางโจว-จูไห่ ซึ่งทำให้การจราจรและคมนาคมขนส่งคล่องตัวมาก กวางตุ้งยังได้เปิดใช้สะพานเชื่อมระหว่างกวางตุ้งและฮ่องกงแห่งใหม่ ชื่อว่า "Shenzhen Western Corridor" เริ่มต้นจากอ่าวดีพิเบย์ บริเวณปากแม่น้ำจูเจียงไปเชื่อมกับเขตหยวนหลง (Yuen Long) ของฮ่องกง ซึ่งเป็นการแบ่งงานก่อสร้างของรัฐบาลเซินเจิ้นระยะทาง 1.8 กิโลเมตร และบริษัท Gammon-Skanska-MBEC ของฮ่องกงระยะทาง 3.2 กิโลเมตร ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการจราจรระหว่างทั้งสองเมือง

นอกจากนี้ มีแผนงานก่อสร้างเครือข่ายถนนสายหลักอีก 25 สายเชื่อมโยงเมืองต่างๆ ภายในมณฑลกับฮ่องกงและมาเก๊าด้วย

การขนส่งทางอากาศ

กวางตุ้งมีท่าอากาศยานหลายแห่ง ที่สำคัญ เช่น ท่าอากาศยานนานาชาติไป่หยุน (Guangzhou Baiyun International Airport) ซึ่งสามารถรองรับผู้โดยสารราว 80 ล้านคนในปี 2010 และปริมาณคลังสินค้า 2.5 ล้านตันต่อปี นอกจากนี้ ยังมี ท่าอากาศยานนานาชาติเป่าอัน (Shenzhen Baoan International Airport) ที่เซินเจิ้น และท่าอากาศยานนานาชาติช่านโถว (Shantou Airport) เป็นต้น ท่าอากาศยานเหล่านี้ ให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศไปยังเมืองใหญ่ๆ ทั่วประเทศและเส้นทางบินตรงระหว่างประเทศอีกหลายเส้นทาง เช่น มะนิลา กรุงเทพฯ สิงคโปร์ บрисเบน จาการ์ตา กัวลาลัมเปอร์ ลอสแอนเจลิส เมลเบิร์น ซิดนีย์ โซล และฮ่องกง และยังมีท่าอากาศยานภายในประเทศอีกหลายแห่งในจูไห่ เซินเจิ้น และจี้หนิง เป็นต้น

สำหรับการเดินทางระหว่างกวางตุ้ง-ไทยค่อนข้างสะดวกและมีเที่ยวบินจำนวนมากจากหลากหลายสายการบินทั้งของไทยและของจีน

กวางโจว-กรุงเทพฯ	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
ช่าน โถว-กรุงเทพฯ	ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 35 นาที
เซินเจิ้น-กรุงเทพฯ	ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 40 นาที

การขนส่งทางน้ำ

กวางตุ้งมีท่าเรือมากกว่า 51 แห่ง และมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการขนส่งสินค้าที่ทันสมัยมาก ท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือสินค้าระหว่างประเทศเหยียนเถียน (Yantian International Container Terminals: YICT) ในเซินเจิ้น ถือเป็นท่าเรือที่มีปริมาณการขนส่งสินค้ามากเป็นอันดับ 2 ของจีน โดยสามารถขนส่งสินค้าได้มากกว่า 6 ล้านตู้ต่อปี

เว็บไซต์สำคัญ

Department of Foreign Trade and Cooperation	www.gddoftec.gov.cn
Guangdong Government	www.gd.gov.cn
Guangdong Investment Info Net	www.investgd.com

เศรษฐกิจมหานครเซี่ยงไฮ้ (上海) Shanghai Municipality

ที่มา: Asia Times Online

ตาราง ที่ 8 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมหานครเซี่ยงไฮ้

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	6,340	31
จำนวนประชากร (ล้านคน)	18.9	25
GDP (พันล้านหยวน)	1,369.8	7
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	76,124	1
ค่าจ้างแรงงาน โดยเฉลี่ย (หยวน)	56,565	1
ผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	2,512.1	-
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	482.9	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	453.7	11
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.8	16

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Shanghai Statistical Yearbook 2009

เซี่ยงไฮ้ เป็น 1 ใน 4 มหานครของจีนที่มีระดับการปกครองเทียบเท่าระดับมณฑลและขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง (อีก 3 แห่ง ได้แก่ กรุงปักกิ่ง มหานครเทียนจิน และฉงชิ่ง) ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการเงินและการค้าที่สำคัญของจีน และยังเป็นเมืองที่ทันสมัยและเจริญก้าวหน้าที่สุดในประเทศ ด้วยจำนวนประชากรเพียงร้อยละ 1.3 ของประชากรทั่วประเทศและมีพื้นที่คิดเป็นเพียงร้อยละ 0.1 ของพื้นที่ทั้งหมด เซี่ยงไฮ้มีมูลค่า GDP คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.4 ของมูลค่า GDP ทั้งหมดของจีน

นอกจากนี้ เซี่ยงไฮ้ยังเป็นท่าเรือตู้ขนส่งสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในจีน ด้วยที่ตั้งของเซี่ยงไฮ้ที่อยู่ปากแม่น้ำฉางเจียง เซี่ยงไฮ้จึงถูกขนานนามว่าเป็น "หัวมังกร" และเป็นศูนย์กลางของกลุ่มสามเหลี่ยมเศรษฐกิจลุ่มน้ำฉางเจียงด้วย และในปี 2010 เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองแรกในประเทศกำลังพัฒนาที่ได้เป็นเจ้าภาพจัดงาน World Expo

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของเซี่ยงไฮ้

มหานครเซี่ยงไฮ้มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 7 ของจีน ในปี 2008 มีมูลค่า GDP ประมาณ 1,369.8 พันล้านหยวน และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 76,124 หยวนมากที่สุด

ตารางที่ 9 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของเซี่ยงไฮ้ ในปี 1980, 2003 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1980	ปี 2003	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	3.2	1.5	0.8	เห็ดกินได้ ดอกไม้ ผัก หอยกาบ หอยสังข์ และปลา
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	75.7	50.1	45.5	สินแร่: ไม่มีสินแร่สำคัญ
- อุตสาหกรรม	74.0	NA	42.2	ทางเศรษฐกิจ รถยนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องผลิตไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และ โทรคมนาคม ปีโตรเคมี จักรเย็บผ้า เหล็กกล้า
บริการและอื่นๆ	21.1	48.4	53.7	การเงินและธนาคาร โลจิสติกส์ ท่องเที่ยว

ที่มา: Shanghai Statistical Yearbook 2005; Shanghai Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างของ GDP ของเซี่ยงไฮ้ ส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 53.7 รองลงมา ได้แก่ การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม) มีสัดส่วนร้อยละ 45.5 และการผลิตขั้นปฐม (เกษตร) เพียงร้อยละ 0.8 ของมูลค่าผลผลิตรวม

ปัจจุบันนี้ เซี่ยงไฮ้กำลังเน้นนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ด้านการโรงแรม การท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่ง เป็นต้น

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของเซี่ยงไฮ้

เซี่ยงไฮ้ถือเป็นผู้นำทางการผลิตในภาคอุตสาหกรรมหนักของจีน ในปี 2008 มีมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมสูงถึง 2,512.1 พันล้านหยวน โดยเป็นส่วนในภาคอุตสาหกรรมหนักถึงร้อยละ 77 และสัดส่วนอุตสาหกรรมเบาเพียงร้อยละ 23 ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมหนักนั้น เซี่ยงไฮ้ถือเป็นผู้นำด้านการผลิตรถยนต์ และผู้ผลิตแผงวงจรรวม และเอทีเอสรายใหญ่เป็นอันดับ 2 ของจีน และยังเป็นผู้ผลิตพลาสติก เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า และโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น ซึ่งผลิตได้มากติดอันดับ 1 ใน 5 อันดับแรกของจีนด้วย

เนื่องจากการโยกย้ายโรงงานผลิตออกไปจากเซี่ยงไฮ้ และได้หันมาเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์โทรคมนาคม และการผลิตแผงวงจรรวม

ตาราง ที่ 10 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของเซี่ยงไฮ้ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (%)
อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (Electronic Information Product Manufacturing)	21.0
ยานยนต์และอุปกรณ์การขนส่ง (Transport Equipment)	10.2
อุปกรณ์ทั่วไป (General Equipment)	8.8
ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	7.4
อุปกรณ์เครื่องจักรไฟฟ้า (Electric Machinery Equipment)	6.9
การหลอมและรีดโลหะที่มีเหล็กผสม	6.5

ที่มา: Shanghai Statistical Yearbook 2009

หากพิจารณาจากข้อมูลในตารางแสดงสัดส่วนการผลิตต่อผลผลิตรวมทั้งหมดทางอุตสาหกรรมของเซี่ยงไฮ้ พบว่า อุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมอุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 21 รองลงมา ได้แก่ ยานยนต์และอุปกรณ์การขนส่ง

(ร้อยละ 10.2) อุปกรณ์ทั่วไป (ร้อยละ 8.8) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ (ร้อยละ 7.4) อุปกรณ์เครื่องจักรไฟฟ้า (ร้อยละ 6.9) และการหลอมและรีด โลหะที่มีเหล็กผสม (ร้อยละ 6.5)

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ

(1) อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงของเชียงใหม่ โดยเมื่อสิ้นปี 2008 มีมูลค่าทั้งสิ้น 604.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 โดยเป็นการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และเครื่องใช้สำนักงานมากที่สุด โดยเชียงใหม่ถือเป็นคู่แข่งสำคัญของปักกิ่งในตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศ

(2) อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่สำคัญของเชียงใหม่ โดยเชียงใหม่ถือเป็นผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ที่สุดในจีน

บริษัทผลิตยนต์ที่สำคัญของเชียงใหม่ ได้แก่ บริษัท **Shanghai Automotive Industry Corporation** หรือ **SAIC** เป็นรัฐวิสาหกิจผลิตยนต์ที่สำคัญของเชียงใหม่ และได้ร่วมทุนกับบริษัทผลิตยนต์ต่างชาติหลายราย โครงการร่วมทุนขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ การร่วมทุนกับบริษัท **Volkswagen** จัดตั้งบริษัท **Shanghai Volkswagen (SVW)** และการร่วมทุนกับบริษัท **General Motors** ก่อสร้างโรงงานผลิตยนต์ขนาดใหญ่ขึ้นในเชียงใหม่

Shanghai Volkswagen (SVW) เป็นหนึ่งในบรรดาบริษัทร่วมทุนที่ประสบความสำเร็จที่สุดในจีน โดยเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัท **SAIC** และ **Volkswagen** ซึ่งถือหุ้นฝ่ายละร้อยละ 50

นอกจาก **SVW** แล้ว **SAIC** ยังถือหุ้นอีกร้อยละ 20 กับบริษัท **General Motors** ในการจัดตั้งบริษัท **Shanghai General Motors (GM)** ซึ่งถือเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างจีนและสหรัฐอเมริกาที่ใหญ่ที่สุด

รัฐบาลมหานครเชียงใหม่ผลักดันเชียงใหม่ให้กลายเป็นเมืองแห่งรถยนต์นานาชาติ ด้วยการจัดตั้งนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตยนต์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอันถิง (Anting) ใกล้กับโรงงานของ **SVW** เพื่อดึงดูดผู้ผลิตและผู้จำหน่ายรถยนต์ชั้นนำของโลกให้เข้ามาลงทุน

รัฐบาลมหานครเชียงใหม่ได้มีการกำหนดแนวทางสำคัญ 4 แนวทางเพื่อกระตุ้นการเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิตยนต์ ได้แก่

1. การพัฒนาตราสินค้ารถยนต์ของเชียงใหม่และการนำการผลิตรถผลิตรถกระแสไฟฟ้า (power cars) เข้าสู่กระบวนการค้า
2. การร่วมทุน/ร่วมมือกับผู้ผลิตยนต์ของญี่ปุ่นและเกาหลี

3. การกระตุ้นการพัฒนารถยนต์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ และ
4. การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์และชิ้นส่วน

อุตสาหกรรมบริการ: การเงินและธนาคาร และการประกันภัย

มูลค่าการผลิตรวมของเซี่ยงไฮ้กว่าครึ่งหนึ่งมาจากภาคการบริการ ได้แก่ อุตสาหกรรมการเงิน การค้าปลีกและค้าส่ง อสังหาริมทรัพย์ การขนส่งและการจัดเก็บสินค้า การบริการส่งถ่ายข้อมูล คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ การโรงแรมและร้านอาหาร

เซี่ยงไฮ้เป็นศูนย์กลางทางการเงินของจีน เป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งแรกของธนาคาร HSBC (Hong Kong and Shanghai Banking Corporation) และยังได้ถูกเลือกให้เป็นที่ตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งแรกของจีนด้วย ธุรกิจการเงินและธนาคารของเซี่ยงไฮ้คิดเป็นร้อยละ 10 ของมูลค่าการผลิตรวม (GDP) ของเซี่ยงไฮ้

นอกจากนี้ มีสถาบันการเงินทั้งในและต่างประเทศกว่า 3,000 แห่ง และในปี 2002 สถาบันการเงินที่สำคัญ เช่น ซีทีแบงก์ สแตนดาร์ด ชาร์เตอร์ HSBC และธนาคารต่างชาติอื่นๆ ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินธุรกรรมที่เป็นสกุลเงินต่างชาติดกับชาวจีนได้ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ธนาคารต่างชาติสามารถแข่งขันโดยตรงกับธนาคารรายย่อยภายในประเทศได้

เซี่ยงไฮ้ยังเป็นแหล่งธุรกรรมสกุลเงินตราต่างประเทศของจีน และภายหลังการจัดตั้งตลาดปริวรรตทองคำแห่งเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Gold Exchange) ในปี 2002 ธนาคารประชาชนจีน (People's Bank of China) หรือธนาคารกลางของจีนก็ได้มีการจัดตั้งสำนักงานใหญ่ฝ่ายการตลาด รวมทั้งแผนกต่างประเทศและฝ่ายที่รับผิดชอบด้านความมั่นคงทางการเงินและการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารฯ ขึ้นที่เขตการเงินลูเจียจู่ (Lujiazui)³ ในผู้ตง ทำให้สถานะความเป็นผู้นำทางการเงินของประเทศของเซี่ยงไฮ้เพิ่มมากขึ้นไปอีก

เซี่ยงไฮ้ยังเป็นที่ตั้งของ "ตลาดหลักทรัพย์" แห่งแรกของจีน บริษัท UBS เป็นสถาบันการเงินต่างชาติแห่งแรกที่ลงทุนในตลาด A-share ของจีนตั้งแต่ปี 2003 ซึ่งแต่เดิมเป็นตลาดที่เปิดให้เฉพาะนักลงทุนชาวจีนเท่านั้น แต่ปัจจุบัน ธนาคารได้ให้อนุญาตการรับรองคุณภาพของผู้ลงทุนในสถาบันการเงิน (Qualified Financial Institutional Investors: QFII) ซึ่งเป็นการนำเอาเงินทุนและผู้เชี่ยวชาญจากต่างชาติเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ของจีน

³ เขตลูเจียจู่ (Lujiazui District) ตั้งอยู่ในเขตผู้ตง ตรงข้ามกับหาดไวทัน มีพื้นที่รวม 28 ตารางกิโลเมตร ได้กลายมาเป็นย่านธุรกิจหลักของเซี่ยงไฮ้ โดยเป็นพื้นที่ที่ตั้งสถาบันการเงินถึง 1.50 ตารางกิโลเมตร และเพื่อที่จะดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนยังเขตลูเจียจู่ รัฐบาลเซี่ยงไฮ้จึงได้ดำเนินนโยบายพิเศษสำหรับธุรกิจภาคการธนาคาร โดยมีการย้ายที่ตั้งของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศของเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Foreign Trade Commission) ธนาคารกลางของจีน สาขาเซี่ยงไฮ้ และตลาดหลักทรัพย์เซี่ยงไฮ้เข้ามาในเขตนี้ด้วย โดยเฉพาะที่ตั้งของตลาดหลักทรัพย์เซี่ยงไฮ้นั้นมีขนาดใหญ่เป็น 2 เท่าของตลาดหุ้นโตเกียว ซึ่งเดิมใหญ่ที่สุดในเอเชีย

เซี่ยงไฮ้ยังเป็นที่ตั้งของตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Shanghai Futures Exchange) สินค้าประเภททองแดง อะลูมิเนียม และยางพารา รวมทั้งตลาดซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันในจีนด้วย

นอกจากนี้ เซี่ยงไฮ้ยังเป็นตลาดซื้อขายสินค้าอื่นๆ เช่น ถ่านหิน เหล็ก ปิโตรเคมี เมล็ดพืช รถมอเตอร์ อุปกรณ์ก่อสร้าง และเพชรด้วย โดยเฉพาะตลาดเพชร บริษัทนำเข้า-ส่งออกศิลปหัตถกรรมจีน (China National Arts and Crafts Import and Export Corporation) และกลุ่มเซี่ยงไฮ้ลูเจียจู่ (Shanghai Lujiazui Group) ได้มีการร่วมหุ้นกับบริษัทเพชรต่างชาติจัดตั้งนิคมแปรรูปเพชร 2 แห่งในเขตสวีเจียหุย (Xujiahui) และลูเจียจู่

ด้านอุตสาหกรรมประกันภัย เซี่ยงไฮ้เป็นฐานก่อตั้งของบริษัท AIG ยักษ์ใหญ่ด้านประกันภัยของสหรัฐอเมริกา และในปี 2005 HSBC ยังเป็นธนาคารแรกที่ได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนขายประกันด้วย

การค้าภายในเซี่ยงไฮ้: การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

เซี่ยงไฮ้เป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในจีนแห่งหนึ่ง เนื่องจากประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมากในแต่ละปี โดยในปี 2008 เซี่ยงไฮ้มีมูลค่าการค้าปลีกกว่า 453.7 พันล้านหยวน มากเป็นอันดับที่ 11 ของจีน

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

เซี่ยงไฮ้เป็นฐานกระจายสินค้าที่สำคัญของจีน นอกจากนี้ ชาวเมืองเซี่ยงไฮ้เปรียบเสมือนเป็นผู้นำกระแสแฟชั่นและสินค้าอุปโภคบริโภคของจีน และอีกส่วนหนึ่งก็คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่างชาติที่นิยมหลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยวเซี่ยงไฮ้และจับจ่ายใช้สอยสินค้าต่างๆ ที่กำลังเป็นที่นิยมของชาวจีน แหล่งช้อปปิ้งที่สำคัญ เช่น ถนนหนานจิง (Nanjing Road) ถือเป็นย่านช้อปปิ้งที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของเซี่ยงไฮ้ ในขณะที่ตัวแทนจำหน่ายสินค้าชาวจีนจากทั่วประเทศเองก็หลั่งไหลเข้ามาที่เซี่ยงไฮ้เช่นกัน เพื่อมาสำรวจตลาดและตรวจสอบกระแสสนิยมผู้บริโภคล่าสุดซึ่งจะกลายมาเป็นกระแสยอดนิยมในเมืองที่ตนจัดจำหน่ายและกระจายสินค้า รวมทั้งการเข้ามาเป็นผู้จัดจำหน่ายสินค้านั้นๆ รายแรกและแต่เพียงผู้เดียว

เซี่ยงไฮ้มีภาคการค้าปลีกที่พัฒนาไปมากที่สุดแห่งหนึ่งของจีน และมีรูปแบบร้านค้าสินค้าบริโภคหลากหลายประเภท เป็นธุรกิจแฟรนไชส์ถึง 80 ประเภท ประมาณ 7,600 กว่าแห่ง ในจำนวนนี้เป็นซูเปอร์มาร์เก็ต 1,300 กว่าแห่ง และร้านสะดวกซื้อ 4,100 กว่าร้าน นอกจากนี้ ยังมีร้านเมกาสโตร์ และร้านค้าแบบเซนสโตร์ด้วย ศูนย์การค้าและห้างสรรพสินค้าท้องถิ่นที่สำคัญๆ เช่น Di Yi Baihuo (No.1 Department Store), Hualian Department Store และ New Age เป็นต้น ซึ่งกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในเซี่ยงไฮ้เป็นจำนวนมาก เช่น ห้างคาร์ฟูร์

ของฝรั่งเศส ห้างวอลมาร์ทของสหรัฐอเมริกา ห้างเมโทรของเยอรมนี ห้างโลตัสโดยกลุ่มบริษัทซีพีของไทย ห้างอิเซตันของญี่ปุ่น และห้างแปซิฟิกของไต้หวัน

ในส่วนของร้านค้าแบบแฟรนไชส์ ส่วนใหญ่เป็นของฮ่องกง เช่น U2, G2000, Baleno, Bossini และ Giordano เป็นต้น นอกจากนี้ บริษัท Dia-Lianhua Retail Co. ซึ่งเป็นการร่วมทุนระหว่าง Dia Group ซึ่งเป็นเจ้าของคาร์ฟูร์ในสเปนและ Shanghai Lianhua Supermarket Co.

ในส่วนของร้านสะดวกซื้อนั้นก็มียอดการเติบโตอย่างมาก โดยในวันหนึ่งๆ จะมีผู้คนโดยเฉลี่ย 2.3 ล้านคนเข้ามาซื้อของตามร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดบริการ 24 ชั่วโมง ผู้นำตลาดร้านสะดวกซื้อในเชียงใหม่ ได้แก่ Alldays, Kedi, Quick, 21st Century, C-store, Hualian Lawson และ 7-Eleven เครื่องขายร้านสะดวกซื้อบางรายในปัจจุบันเป็นธุรกิจของกลุ่มบริษัทยักษ์ใหญ่ เช่น Alldays เป็นธุรกิจของ Shanghai Agriculture, Industry and Commerce Supermarket เป็นต้น ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาบริษัทร้านสะดวกซื้อที่ใหญ่ที่สุดในเชียงใหม่ นอกจากนี้ ยังมีบริษัท Hualian Lawson ซึ่งเป็นการร่วมทุนระหว่าง Lawson Inc. เครื่องขายร้านสะดวกซื้อที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของญี่ปุ่นและ Hualian บริษัทยักษ์ใหญ่อุปกรณ์การค้าปลีกของจีน ปัจจุบันกลายเป็นส่วนหนึ่งของ Bailian Group ตามมาด้วยการรวมตัวกันของร้านค้าปลีกของรัฐวิสาหกิจอีก 4 แห่งในปี 2003 หนึ่งในนั้นก็คือ Lianhua และดำเนินกิจการร้านสะดวกซื้อประมาณ 1,400 สาขาใน 20 มณฑลทั่วประเทศ

สำหรับแหล่งค้าส่งผลไม้ที่สำคัญในเชียงใหม่ ได้แก่

1. ตลาดค้าส่งผักผลไม้นำเข้า LONG WU LU
ที่อยู่ HUANG PU JIANG SHANG YOU LONG WU GANG WU COMPANY Tel. 021-34040177
2. ตลาดค้าส่งผักผลไม้ SU FU DE
ที่อยู่ NO. 579 WAI MA ROAD, SHANGHAI Tel. 021-63660631

โครงสร้างการบริโภค

ด้วยเหตุที่เชียงใหม่เป็นเมืองที่มั่งคั่งที่สุดในจีน เชียงใหม่จึงเป็นเมืองที่มีค่าครองชีพสูงที่สุดในจีน ด้านโครงสร้างการจับจ่ายบริโภค จากการเปรียบเทียบข้อมูลปี 1995, 2004 และ 2008 พบว่าชาวเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินเป็นอันดับแรก แต่มีสัดส่วนลดลงส่วนค่าใช้จ่ายการเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสารนั้น ปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อบริการด้านความบันเทิง วัฒนธรรม และการศึกษา ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2004 ปรับตัวลดลง เช่นเดียวกับการใช้จ่ายทางการแพทย์ และที่พักอาศัย

ตารางที่ 11 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1995	ปี 2004	ปี 2008
อาหาร	53.2	36.4	36.6
เสื้อผ้า	9.6	6.3	7.9
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	10.9	6.2	6.1
ยาและบริการทางการแพทย์	1.9	6.0	3.9
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	5.1	13.4	17.4
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	8.7	17.4	14.8
ที่พักอาศัย	6.2	10.5	8.5

ที่มา: Shanghai Statistical Yearbook 2005; Shanghai Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวเซี่ยงไฮ้⁴

อุปนิสัยของชาวเซี่ยงไฮ้ พอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ตลาด ละเอียตรอบคอบ รักษาผลประโยชน์ของตน

นักธุรกิจเซี่ยงไฮ้ฉลาด รักษาผลประโยชน์ของตนแม้เพียงเล็กน้อย แต่ไม่กล้าได้กล้าเสีย นอกจากจะเป็นคนฉลาดแล้ว ชาวเซี่ยงไฮ้ยังเป็นคนละเอียตรอบคอบ จึงมักระมัดระวังตนและใส่ใจในรายละเอียดมากเกินไป เช่น เมื่อมีการเจรจาธุรกิจกัน นักธุรกิจเซี่ยงไฮ้จะเตรียมข้อมูลทางการตลาดและข้อมูลฝ่ายตรงข้ามอย่างสุ่มรอบคอบและถี่ถ้วน เมื่อเจรจาธุรกิจกับลูกค้าก็จะกระทำด้วยความระมัดระวัง และใส่ใจในรายละเอียดปลีกย่อยมาก ทั่วๆไปที่บางครั้งเนื้อหาอาจไม่มีความสำคัญ ดังนั้น ในการทำธุรกิจการค้ากับชาวเซี่ยงไฮ้จะต้องมีความอดทนสูง

2. ย่อหยิ่งในความเป็นชาวเซี่ยงไฮ้

ในอดีต เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่มีชื่อเสียงของจีน จนกระทั่งปัจจุบันได้พัฒนากลายเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรม การเงินการคลัง และพาณิชยกรรม นอกจากนี้ ยังเป็นเป้าหมายการลงทุนของประเทศต่างๆ อีกด้วย ด้วยเหตุนี้ ชาวเซี่ยงไฮ้จึงมีความภาคภูมิใจและหยิ่งในศักดิ์ศรีของตนเป็นอย่างมากและเป็นเช่นนี้มาช้านาน ชาวเซี่ยงไฮ้ไม่จ้อแม้กระทั่งนักลงทุนต่างชาติ เพราะมองว่านักลงทุนต่างชาติมากมายต่างต้องการเข้ามาลงทุนในเซี่ยงไฮ้ และเนื่องจากค่าครองชีพและอัตราเงินเดือนในเซี่ยงไฮ้สูง จึงทำให้ชาวเซี่ยงไฮ้มองชาวจีนต่างมณฑลว่าเป็นมณฑลชนบท

⁴ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

ชาวเซี่ยงไฮ้จะให้การต้อนรับผู้ที่สามารถพูดภาษาเซี่ยงไฮ้ได้คล่องแคล่ว ด้วยอุปนิสัยเยอหยิ่งและดูถูกคนอื่น ทำให้นักธุรกิจต่างมณฑลไม่ค่อยต้องการทำธุรกิจกับชาวเซี่ยงไฮ้เท่าใดนัก

3. กล้าแข่งขัน

ชาวเซี่ยงไฮ้มีนิสัยกล้าแข่งขัน และมีประสบการณ์ในด้านการพาณิชย์เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เป็นเพราะในช่วงปี 1920-1930 การพัฒนาตามระบอบทุนนิยมของจีนงอกงามในเซี่ยงไฮ้ และเนื่องจากในสมัยนั้นเซี่ยงไฮ้เป็นเมืองขึ้นกึ่งศักดินา มีการลงทุนจากต่างชาติ ทำให้การแข่งขันทางธุรกิจที่เซี่ยงไฮ้เป็นไปอย่างรุนแรง มีการแข่งขันระหว่างคนต่างชาติกับคนต่างชาติ ชาวเซี่ยงไฮ้กับคนต่างชาติ หรือแม้แต่ชาวเซี่ยงไฮ้กับชาวเซี่ยงไฮ้ด้วยกันเอง ในยุคนั้นเซี่ยงไฮ้จึงกลายเป็นเตาที่หลอมและดึงจุดนักธุรกิจเข้ามาสู่สงครามทางพาณิชย์กรรม เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ตลาดของเซี่ยงไฮ้ก็ยิ่งสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น การแข่งขันทางธุรกิจก็เป็นที่ไปอย่างดุเดือดมากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะบนถนนหนานจิง มีร้านค้าใหญ่ถึง 600 กว่าร้าน ในแต่ละวันมีคนมาเที่ยวและซื้อสินค้าถึง 3 ล้านคน ดังนั้น เมื่อคิดจะทำธุรกิจการค้าในเซี่ยงไฮ้ จะต้องกล้าแข่งขัน และต้องชำนาญในการทำสงครามทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นด้านการโฆษณา ราคาสินค้า ตลอดจนยี่ห้อสินค้า

4. หลักการสำคัญเพียงหลักการเดียว คือ ผลประโยชน์ทางธุรกิจ

ชาวเซี่ยงไฮ้ให้ความสำคัญในเรื่องผลประโยชน์เพียงอย่างเดียว ไม่สนใจการเมือง แต่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ชาวเซี่ยงไฮ้มีลักษณะคล้ายชาวอเมริกัน กล่าวคือ ระหว่างรูปแบบกับเนื้อหาหรือความสวยงามกับการใช้ประโยชน์ ชาวเซี่ยงไฮ้จะให้ความสำคัญกับเนื้อหาและการใช้ประโยชน์มากกว่า ดังนั้น ในทุกๆ สถานการณ์ ชาวเซี่ยงไฮ้สามารถหาผลประโยชน์ได้เสมอ เมื่อเทียบชาวเซี่ยงไฮ้กับชาวจีนในเมืองอื่นๆ แล้ว ชาวเซี่ยงไฮ้จะไม่คำนึงถึงหน้าตา ชื่อเสียง แต่จะคำนึงเพียงผลประโยชน์ทางทำธุรกิจ ดังนั้น ในทางธุรกิจ ชาวเซี่ยงไฮ้จะคำนึงถึงกำไรและผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการร่วมมือทางธุรกิจเท่านั้น เมื่อธุรกิจเริ่มตั้งต้นลง ก็จะไม่มีความผูกพันหรือเยื่อใยใดๆ ต่อกัน

5. เคารพกฎหมาย

เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองที่เคารพและรักษากฎหมายมากที่สุดในประเทศจีน ในทางธุรกิจ ชาวเซี่ยงไฮ้เคารพปฏิบัติตามกฎหมายและข้อตกลงในสัญญาอย่างเคร่งครัด ไม่ลักลอบขโมยหรือขายสินค้าหนีภาษีหรือผิดกฎหมายดังเช่นคนจีนในเมืองอื่นๆ ดังนั้น เมื่อต้องทำธุรกิจกับชาวเซี่ยงไฮ้ สิ่งที่ต้องระวังไว้คือ

- สัญญาเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้
- ข้อความในสัญญาต้องชัดเจนและถูกต้องตามกฎหมาย
- เมื่อทำสัญญาต้องพยายามให้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมในสิ่งที่คาดไม่ถึงให้มากที่สุด

การลงทุนของไทย สำหรับการลงทุนของไทยในเซี่ยงไฮ้ มีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทยในเซี่ยงไฮ้ ดังนี้ ตัวอย่างการลงทุนของไทยในเซี่ยงไฮ้ ดังนี้

- **ธนาคารกรุงเทพ จำกัด** (สำนักงานตัวแทน) ก่อตั้งในปี 1993

- **บริษัทลงทุนของบริษัท สหยูเนียน จำกัด** กิจการลงทุนและควบคุมกิจการของบริษัทในจีน ก่อตั้งในปี 1992

- **Shanghai Zhengcheng M & E Manufacturing Co., Ltd.** เป็นบริษัทร่วมทุนของกลุ่มบริษัทในเครือซีพี ก่อตั้งในปี 1994 เป็นหนึ่งในบริษัทผลิตเครื่องแปรรูปอาหารสัตว์รายแรกที่เข้าสู่ตลาดจีน เป็นกิจการผลิตเครื่องจักรกลแปรรูปอาหารสัตว์และชิ้นส่วน และเป็นผู้ออกแบบ ติดตั้ง และทดสอบเครื่องสีอาหารสัตว์กำลังการผลิต 1-500,000 ตัน

- **Lotus Supercenter** บริษัทของเครือซีพีเปิดธุรกิจค้าปลีกแห่งแรกในเขตเศรษฐกิจใหม่ผู้ตง ปัจจุบันมีห้างโลตัส 17 แห่ง ในเซี่ยงไฮ้ หางโจว อุ๋ฮั่น และกวางโจว

- **Chia Tai Land Development Co., Ltd. (หรือ "Chia Tai Land")** บริษัทของเครือซีพี ก่อตั้งในปี 2003 ในเขตเศรษฐกิจใหม่ผู้ตง โดยกลุ่มบริษัทในเครือซีพีแต่เพียงผู้เดียว ดำเนินธุรกิจพัฒนาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ เช่น โครงการ Lujiazui Land Exploration ในผู้ตงบนพื้นที่ประมาณ 40 เฮกตาร์

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของเซี่ยงไฮ้

รัฐบาลเซี่ยงไฮ้เน้นการดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติ และมีการจัดตั้งนิคมพัฒนาขึ้นจำนวนมากโดยมีนิคมพัฒนาต่างๆ ประมาณ 40 แห่ง ทั้งนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี (Economic and Technological Development Zone) และนิคมแปรรูปเพื่อการส่งออก (Export Processing Zone: EPZs) ตัวอย่างนิคมฯ ที่สำคัญของเซี่ยงไฮ้ เช่น

1) **นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหมิ่นหาง (Shanghai Minhang Economic & Technological Development Zone)** ก่อตั้งในปี 1983 เป็น 1 ใน 14 นิคมพัฒนาระดับประเทศแห่งแรกของจีนซึ่งจัดตั้งโดยรัฐบาลกลาง ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเขตหมิ่นหาง ห่างจากใจกลางเมืองเซี่ยงไฮ้ 30 กิโลเมตร ดูแลและบริหารโดยบริษัท Shanghai Minhang United Development Co., Ltd. ปัจจุบัน มีบริษัทต่างชาติเข้ามาดำเนินธุรกิจประมาณ 151 ราย โดยเป็นบริษัทชั้นนำกว่า 28 ราย จากบริษัทข้ามชาติชั้นนำ 500 รายทั่วโลก เช่น Bristol-Myers Squibb, Johnson & Johnson,

PepsiCo, Xerox, Mitsubishi, Braun และ Singer เป็นต้น นิคมหมิ่นหางฯ เปรียบเสมือนประตูสำหรับการติดต่อกับต่างประเทศของจีน พร้อมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณพื้นที่ชานเมือง

2) นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหงเจียว (Shanghai Hongqiao Economic & Technological Development Zone) ก่อตั้งในปี 1983 ตั้งอยู่ทางตะวันตกของเซี่ยงไฮ้ อยู่ใกล้กับถนนวงแหวนรอบเชื่อมนิคมหงเจียวฯ กับเขตไต้หวันในผู้ตง และเชื่อมกับท่าอากาศยานหงเจียว คูแฉง และบริหารโดยบริษัท Shanghai Hongqiao Economic & Technological Development Zone United Development Co., Ltd. ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างเซี่ยงไฮ้และฮ่องกง นิคมหงเจียวฯ ต่างจากเขตอื่นๆ ตรงที่นิคมหงเจียวฯ เป็นนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีเพียงแห่งเดียวในจีนที่ไม่ใช่เขตอุตสาหกรรมซึ่งผ่านการอนุมัติจากรัฐบาลกลาง นิคมหงเจียวฯ นี้จึงเน้นที่การนิคมพัฒนาการค้าและธุรกิจเพื่อการค้าระหว่างประเทศชั้นนำของจีน ซึ่งพร้อมด้วยพื้นที่จัดงานแสดงสินค้า สำนักงานที่พักอาศัย ร้านอาหาร และย่านการค้าขาย และยังมีพื้นที่จัดสรรสำหรับกงสุลต่างชาติในเซี่ยงไฮ้เพื่อจัดตั้งสำนักงานตัวแทนในนิคมฯ ด้วย

3) นิคมพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงเฉาเหอเจิง (Caohejing New and Hi-Tech Development Zone) ตั้งอยู่ใจกลางเขตผู่ซี เป็นเขตที่มีราคาที่ดินสูงมาก แต่ก็มีบริษัทชั้นนำต่างชาติหลายรายเข้ามาตั้งบริษัทในเขตนี้ เช่น Intel, AT&T, Dupont, General Electric, Philips, Air Liquide, Toshiba, Mitsui และ Acer เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีบริษัท Shanghai Caohejing High-Tech Park Development Co. ได้ร่วมทุนกับบริษัท Kerry Properties แบบ 50:50 เพื่อขยายโครงสร้างพื้นฐานทางการขนส่งภายในนิคมด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลเซี่ยงไฮ้ยังได้จัดตั้งเขตธุรกิจเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Business Park) ขึ้น โดยร่วมทุนกับบริษัท BAE System and Arlington Securities ของอังกฤษ ในการก่อสร้างระยะเริ่มต้นมี Shanghai Caohejing High-Tech Park Development Co. เป็นเจ้าของและบริหารโดย Arlington โดยมีความพยายามที่จะสร้างให้เป็นศูนย์รวมศูนย์วิจัยและพัฒนาของบริษัทไฮเทคทั้งหลาย ซึ่งหนึ่งในบริษัทที่เข้ามาจับจองพื้นที่ในนิคมนี้แรกๆ คือ Philips บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านเครื่องใช้ไฟฟ้าของเนเธอร์แลนด์

4) นิคมพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงจางเจียง (Shanghai Zhangjiang Hi-Tech Park) ก่อตั้งในปี 1992 เป็นนิคมพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงระดับประเทศเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูง ซึ่งเป็น 1 ใน 4 แนวทางหลักภายใต้แผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจใหม่ผู้ตง (Pudong New Area Development Program) ภายหลังจากการจัดตั้งเพียง 8 ปี นิคมจางเจียงฯ ได้กลายเป็นฐานพัฒนาทางอุตสาหกรรมระดับประเทศหลากหลายประเภท เช่น ฐานอุตสาหกรรมเภสัชกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (State Bio-Tech and Pharmaceutical Base) ฐานอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Technology Industry Base) และฐาน

อุตสาหกรรมนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (National Science and Technology Innovation Base) เป็นต้น

ปัจจุบันได้กลายเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนที่เป็นที่นิยมมากขึ้นในหมู่นักลงทุนต่างชาติด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะโครงการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีชีวภาพ มีบริษัททั้งในและต่างประเทศเข้ามาดำเนินธุรกิจกว่า 280 ราย โดยนิคมจางเจียงฯ เป็นที่ตั้งของบริษัทผลิตแผงวงจรไฟฟ้าและบริษัทซอฟต์แวร์มากกว่า 1,000 บริษัท เช่น Microsoft, Sony และ Satyam Computer Services ของอินเดีย

ในนิคมจางเจียงฯ ยังเป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาหลายแห่ง ได้แก่ วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยเจียวทง (Jiaotong University) และศูนย์วิจัยและพัฒนายาใหม่แห่งเซี่ยงไฮ้ (Shanghai New Drug R&D Center) และยังมีอยู่ในระหว่างการจัดตั้งศูนย์วิจัยพันธุวิศวกรรมมนุษย์ โดย 8 สถาบัน นำโดยมหาวิทยาลัยฟู่ตัน (Fudan University) และสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งจีน สาขาเซี่ยงไฮ้ นอกจากนี้ ในนิคมจางเจียงฯ ยังได้มีการจัดตั้งศูนย์กลางเภสัชกรรม ("medicine valley") ซึ่งสามารถดึงดูดบริษัทด้านเวชภัณฑ์ให้เข้ามาลงทุนได้มากกว่า 200 บริษัท ที่

ปัจจุบัน นิคมฯ มีเส้นทางเชื่อมต่อกับระบบทางรถไฟของเซี่ยงไฮ้ พร้อมทั้งได้เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านการขนส่ง ระบบโทรคมนาคม และที่พักอาศัย พร้อมทั้งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูง และการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้นิคมจางเจียงฯ กลายเป็นนิคมพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงระดับโลก

5) นิคมการค้าเสรีไวกาเฉียว (Waigaoqiao Free Trade Zone) เป็นนิคมปลอดภาษีแห่งแรกในจีนและยังเป็นนิคมแรกที่อนุญาตให้มีการตั้งบริษัทร่วมทุนระหว่างจีนและต่างชาติ และบริษัทที่ลงทุนโดยต่างชาติ 100% ในภายหลังด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจนำเข้าและส่งออก นักลงทุนสามารถจัดหาสินค้าจากต่างชาติและนำเข้ามายังทั่วประเทศจีนได้โดยไม่ต้องผ่านตัวแทนนำเข้า-ส่งออกของจีน นักลงทุนบางรายยังได้สิทธิพิเศษในการเป็นสมาชิกของตลาดท้องถิ่นเป็นตัวกลางระหว่างบริษัทในประเทศและต่างประเทศซึ่งตั้งอยู่นอกเขตด้วย ในการหักคืนภาษีนั้น ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จะถูกจ่ายคืนทันทีที่สินค้าที่จะส่งออกเข้ามาถึงภายในนิคมฯ ที่สำคัญ นิคมไวกาเฉียว ยังมีท่าเรือน้ำลึก และสถานีรับส่งตู้คอนเทนเนอร์

ในนิคมไวกาเฉียว มีบริษัทจัดตั้งอยู่กว่า 3,500 ราย ผู้ลงทุนรายใหญ่คือ บริษัท Ricoh ของญี่ปุ่นได้เข้าร่วมทุนกับบริษัท Shanghai Fax Machine เปิดโรงงาน ขณะที่บริษัท Intel ของสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยและผลิตชิปขึ้นเช่นกัน และยังได้ยกระดับศูนย์ฯ ให้กลายเป็นศูนย์วิจัยหลักและสำนักงานใหญ่ของบริษัท Channel Platforms Group บริษัทในเครือของ Intel แห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกในปี 2005 ด้วย นอกจากนี้ ยังมีบริษัทต่างชาติอื่นๆ เช่น Bosch, Siemens,

General Motors, Lucent และ Polaroid เข้ามาลงทุนจัดตั้งคลังสินค้า ศูนย์กระจายสินค้า และศูนย์บริการหลังการขายในนิคมไ่ว่เกาเฉียว

6) นิคมแปรรูปเพื่อการส่งออกจีนเฉียว (Jinqiao Export Processing Zone) เป็นที่ตั้งบริษัทร่วมทุนในการผลิตรถยนต์ระหว่าง GM และ SAIC และนิคมจีนเฉียวฯ ยังเป็นที่ตั้งของบริษัทข้ามชาติหลายบริษัท เช่น IBM, Alcatel, Courtaulds, Johnson & Johnson, NEC, Hewlett-Packard, Hitachi, Siemens, Kodak และ Toshiba เป็นต้น นิคมจีนเฉียวฯ มีคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตที่พักอาศัย และสถาบันศึกษาอีก 2-3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฟู่ตัน มหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ (Shanghai University) และมหาวิทยาลัยธุรกิจระหว่างประเทศจีน-ยุโรป (China Europe International Business School) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของจีน อย่างไรก็ดี จุดอ่อนของนิคมจีนเฉียวฯ คือ ไม่มีทางรถไฟตัดผ่าน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับบริษัทที่อยู่ในเขตนี้และต้องการจะเจาะตลาดอื่นที่ใกล้ๆ กับเซี่ยงไฮ้ รวมทั้งยังขาดการเชื่อมเข้าไปยังท่าเรือตู้คอนเทนเนอร์แห่งเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Container Terminal) ซึ่งทำให้หลายบริษัทในนิคมต้องพึ่งพาท่าเรือในนิคมไ่ว่เกาเฉียว

นอกจากนี้ เซี่ยงไฮ้ยังมีนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ ระดับท้องถิ่น เช่น

- เขตอุตสาหกรรมเจียดิ่ง (Jiading Industry Park) ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมือง ใกล้กับทางหลวงมุ่งสู่เมืองซูโจว และห่างจากท่าอากาศยานหนงเฉียว 25 กิโลเมตร ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของโรงงานผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์หลายโรงงานเนื่องจากเขตนี้ตั้งอยู่ใกล้กับโรงงานผลิตรถยนต์ Volkswagen ของเซี่ยงไฮ้ บริษัทต่างชาติที่เข้ามาตั้งอยู่ในบริเวณนั้น ได้แก่ Toyota, Fujitsu, Wacoal, Itochu, Mitsubishi, GE และ Ericsson นอกจากนี้ ยังมีบริษัท Flextonics International ผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้ารายใหญ่ของสิงคโปร์ได้เข้ามาลงทุนในเขตเจียดิ่งฯ เช่นกัน โดยเน้นการผลิตอะไหล่ เคเบิล พลาสติก และชิ้นส่วนที่เป็นเหล็ก ซึ่งเป็นวัตถุดิบเพื่อนำไปประกอบรวมกับสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง
- เขตอุตสาหกรรมจินชานจู่ย (Jinshanzui Industry Park) ตั้งอยู่บริเวณพรมแดนตอนใต้ของเมือง เป็นที่ตั้งของบริษัทด้านเคมีภัณฑ์หลายบริษัท

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในเซี่ยงไฮ้

เซี่ยงไฮ้มีระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ และยังเป็นจุดเชื่อมต่อไปยังเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ

ตาราง ที่ 12 เส้นทางคมนาคมของเซี่ยงไฮ้

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	264
เส้นทางถนน	7,805
เส้นทางน้ำ	2,032
เส้นทางการบิน	NA

ที่มา: Shanghai Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

เซี่ยงไฮ้มีเส้นทางขนส่งทางรถไฟกว่า 100 เส้นทาง ระยะทางกว่า 260 กิโลเมตร โดยเป็นจุดตัดผ่านเส้นทางรถไฟที่สำคัญ 3 เส้นทาง ได้แก่ สายปักกิ่ง-เซี่ยงไฮ้ สายเซี่ยงไฮ้-หางโจว (มณฑลเจ้อเจียง) และสายเสี่ยวซาน-หนิงโป (มณฑลเจ้อเจียง) และมีโครงการก่อสร้างทางรถไฟสายด่วนจากเซี่ยงไฮ้ไปยังปักกิ่ง มูลค่า 100 พันล้านหยวน ซึ่งเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จ จะสามารถลดเวลาการเดินทางไปปักกิ่งจากเดิม 15 ชั่วโมง เหลือเพียง 6 ชั่วโมงเท่านั้น

นอกจากนี้ เซี่ยงไฮ้ยังมีทางรถไฟความเร็วสูงขนานไปตามแม่น้ำฉางเจียงเชื่อมไปจนถึงมณฑลเสฉวนในภาคตะวันตกของจีน โดยจะตัดเส้นทางจากเซี่ยงไฮ้ไปอู่ฮั่น (Wuhan) ออก 500 กิโลเมตร ทำให้ประหยัดเวลาในการเดินทางจากเซี่ยงไฮ้ไปมหานครฉงชิ่ง จากเดิมต้องใช้ถึง 41 ชั่วโมง เหลือไม่ถึง 24 ชั่วโมง

เซี่ยงไฮ้มีโครงการก่อสร้างเครือข่ายเส้นทางรถไฟขนส่งผู้คอนเทนเนอร์ระหว่างประเทศ เชื่อมต่อกับเมืองและเขตสำคัญๆ คือ สายเหนือเชื่อมต่อกับรัสเซียและยุโรป สายตะวันตกเชื่อมต่อกับประเทศในเอเชียกลาง และสายใต้เชื่อมต่อกับฮ่องกงและมาเก๊า การขยายเส้นทางรถไฟส่งผลให้เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองที่น่าดึงดูดใจสำหรับบริษัทขนส่งระหว่างประเทศ โดยทั้งบริษัท UPS และ FedEx ได้มีการย้ายส่วนบริหารของบริษัทประจำประเทศจีนจากฮ่องกงมายังเซี่ยงไฮ้ในปี 2003

เซี่ยงไฮ้ยังมีระบบขนส่งรถไฟความเร็วสูงหรือที่เรียกว่า "รถไฟแม่เหล็ก Maglev" (Magnetic Levitation) เป็นแห่งแรกในโลก ความเร็วสูงสุด 430 กิโลเมตร/ชั่วโมง ซึ่งเป็นเทคโนโลยีของบริษัท Siemens และ Thyssen Krupp ของเยอรมนี โดยไม่ใช้ล้อแต่ใช้พลังขับเคลื่อนจากสนามแม่เหล็กเพื่อยกตัวและเร่งความเร็ว โดยเป็นการร่วมทุนระหว่างรัฐบาลเยอรมนีและบริษัท Shanghai Maglev Transport Development Co. เริ่มดำเนินการรถไฟเที่ยวแรกในปี 2004 โดยวิ่งจากสถานีรถไฟใต้ดินบนถนนหลงหยาง (Long Yang) ไปยังท่าอากาศยานผู้ตง ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ใช้เวลาเพียง 8 นาที มีค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางเที่ยวเดียว 50 หยวน

ด้านระบบคมนาคมภายในเมืองนั้น เซี่ยงไฮ้มีเส้นทางรถไฟใต้ดิน อีกหลายสายเชื่อมโยงส่วนต่างๆของเซี่ยงไฮ้ มีทั้งทางรถไฟยกระดับและทางรถไฟใต้ดิน

การขนส่งทางรถยนต์

ระบบขนส่งทางรถยนต์ภายในเซี่ยงไฮ้ค่อนข้างสะดวกสบาย เซี่ยงไฮ้มีเส้นทางหลวงระยะทางประมาณ 7,805 กิโลเมตร เป็นเส้นทางความเร็วสูง 485 กิโลเมตร ประกอบด้วยเส้นทางวงแหวน 3 สาย ถนนวงแหวนยกระดับระยะทาง 47 กิโลเมตร ซึ่งย่นเวลาการเดินทางระหว่างท่าอากาศยานหนึ่งเที่ยวกับเขตไต้หวันเหลือเพียง 45 นาที ทางด่วน 5 สาย เชื่อมระหว่างปักกิ่ง-เซี่ยงไฮ้ (สายจีงซู) ระยะทางกว่า 1 พันกิโลเมตร เชื่อมต่อเซี่ยงไฮ้กับนครหนานจิง มณฑลเจียงซู และนครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง และเชื่อมต่อกับเมืองอื่นๆ ใกล้เคียง เซี่ยงไฮ้ยังมีโครงข่ายเส้นทางรถยนต์ขยายไปสู่เทศบาลตำบลต่างๆ อย่างสะดวกสบาย และโครงข่ายเส้นทางหลวงเชื่อมกับเมืองอื่นๆ ระหว่างภูมิภาคด้วย รัฐบาลเซี่ยงไฮ้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาเครือข่ายถนนระยะทางประมาณ 3,600 กิโลเมตร ซึ่งรวมถึงถนนวงแหวนยกระดับอีก 300 กิโลเมตรภายในปี 2020 ประกอบด้วยอุโมงค์ 6 แห่ง สะพานข้ามแม่น้ำหวงผู่ สะพานหลูผู่ (Lupu) มีความกว้าง 550 เมตร เป็นสะพานที่มีความโค้งยาวที่สุดในโลก มีช่องทางเดินรถ 6 ช่องทางอยู่เหนือแม่น้ำ 50 เมตร เรือสามารถลอดผ่านได้ โดยได้เปิดใช้ไปแล้วในปี 2003 และอุโมงค์ถนนต้าเหลียน (Dalian Road Tunnel) ซึ่งเปิดใช้ในปีเดียวกัน ซึ่งขณะนี้มียานหลายสายได้เปิดใช้แล้ว เช่น เส้นทางหลวงเชื่อมไปเมืองซูโจว มณฑลเจียงซู 8 ช่องทางเดินรถ เป็นต้น

การขนส่งทางอากาศ

เซี่ยงไฮ้มีท่าอากาศยานสำคัญ 2 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติผู่ตง (Shanghai Pudong International Airport) และท่าอากาศยานภายในประเทศหงเจียว (Shanghai Hongqiao Airport) มีเส้นทางบินตรงไปยังเมืองต่างๆ กว่า 80 เมืองทั้งภายในและต่างประเทศ

สำหรับท่าอากาศยานนานาชาติผู่ตงนั้น สามารถรองรับจำนวนผู้โดยสาร 80 ล้านคน และการขนถ่ายสินค้า 5 ล้านตันต่อปี มากเป็น 2 เท่าของท่าอากาศยานฮ่องกง (Chek Lap Kok) การขยายท่าอากาศยานนานาชาติผู่ตงระยะที่ 2 ส่งผลให้ท่าอากาศยานฯ สามารถรองรับผู้โดยสารได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 60 และสามารถรองรับเที่ยวบินได้ถึง 300,000 เที่ยวบินต่อปี รวมทั้งอาคารรับรองผู้โดยสารแห่งที่สอง และตู้วิ่งแห่งที่สามด้วย

การเดินทางระหว่างมหานครเซี่ยงไฮ้-ไทย มีสายการบินระหว่างกัน

เซี่ยงไฮ้-กรุงเทพฯ

ใช้เวลาเดินทาง 3 ชั่วโมง 35 นาที

การขนส่งทางน้ำ

ท่าเรือเซี่ยงไฮ้เป็นท่าเรือขนาดใหญ่ติดอันดับโลกมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 80 และปัจจุบันเป็นท่าเรือที่มีที่มมีความคึกคักมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก มีพื้นที่บริเวณท่าเทียบเรือกว่า 13,600 ตารางกิโลเมตร ด้วยความสามารถในรองรับการขนถ่ายสินค้าด้วยตู้ขนส่งสินค้ามากกว่า 17 ล้านที่อียูมีการประกอบธุรกิจการขนส่งสินค้าทางเรือกับท่าเรือต่างๆ กว่า 1,100 แห่งจากประเทศต่างๆ กว่า 200 ประเทศ เช่น ฮองกง ใต้หวัน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ออสเตรเลีย อิสราเอล เมดิเตอร์เรเนียน ยุโรป แอฟริกาใต้ อเมริกาใต้ และสหรัฐอเมริกา

ในปัจจุบัน เซี่ยงไฮ้ได้ก่อสร้างและเปิดใช้ท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่แห่งใหม่บนเกาะหยางชาน (Yangshan) ที่ตั้งอยู่กลางทะเล ห่างจากชายฝั่งเซี่ยงไฮ้ 32.5 กิโลเมตร ระดับความลึก 15 เมตร ประกอบด้วยท่าเทียบเรือตู้คอนเทนเนอร์กว่า 50 ท่าภายในปี 2020 โดยสามารถรองรับตู้คอนเทนเนอร์ได้ถึง 10 ล้านที่อียู และ 15 ล้านที่อียูในปี 2020 ใช้เงินทุนราว 18 พันล้านเหรียญ สหรัฐฯ มาจากธนาคารจีน 10 แห่ง โดยเฉพาะสะพานและถนนยกระดับเชื่อมต่อจากเกาะหยางชานไปยังแผ่นดินใหญ่ ระยะทาง 32.5 กิโลเมตร และที่พักอาศัยสำหรับประชากรราว 500,000 คน รวมทั้งการพัฒนาท่าเรือให้เป็น "Info Port" อย่างแท้จริง ให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลการนำเข้าสินค้ากับศุลกากร บริษัท ธนาคารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าด้วย ท่าเรือเซี่ยงไฮ้ยังเป็นเส้นทางเดินเรือผ่านทางแม่น้ำฉางเจียงเข้าไปยังท่าเรือตอนในของจีน โดยเชื่อมต่อกับท่าเรือทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กในมณฑลเจียงซู เจ้อเจียง และอันฮุย และผลจากการก่อสร้างเขื่อนซานเสียบนแม่น้ำฉางเจียงซึ่งเป็นเขื่อนที่ใหญ่ที่สุดในโลก ก็จะทำให้เรือขนส่งสินค้าจากท่าเรือเซี่ยงไฮ้สามารถเข้าไปถึงท่าเรืออู่ฮั่น และท่าเรือในมณฑลนครฉงชิ่งในภาคตะวันตกของจีนด้วย

ท่าเรือเซี่ยงไฮ้

ที่อยู่ NO. 13 SHAN DONG THE FIRST ROAD, SHANGHAI Tel. 021-63290660

เว็บไซต์สำคัญ

Foreign Trade Commission	www.smert.gov.cn
Shanghai Expo	www.expo2010china.com
Shanghai Foreign Investment (Service Center)	www.sfisc.com
Shanghai Government	www.shanghai.gov.cn

เศรษฐกิจมณฑลเสฉวน (四川) Sichuan Province

ที่มา: Asia Times Online

ตาราง ที่ 13 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของเสฉวน

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	488,000	5
จำนวนประชากร (ล้านคน)	81.4	4
- นครเมืองตู	11.1	
GDP (พันล้านหยวน)	1,250.6	9
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	15,378	24
ค่าจ้างแรงงาน โดยเฉลี่ย (หยวน)	25,038	19
ผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)		-
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	760.2	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	480.8	9
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.1	28

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Sichuan Statistical Yearbook 2009

เสฉวนมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 5 ของจีน และมีประชากรราว 81.4 ล้านคน เป็นมณฑลที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของจีน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรมถึงร้อยละ 78 ที่สำคัญ เสฉวนมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกของจีน และมากเป็นอันดับ 9 ของจีน ในปี 2008 มีมูลค่า GDP รวม 1,250.6 พันล้านหยวน และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 15,378 หยวน

ตารางที่ 14 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของเสฉวน ในปี 1985, 2003 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1985	ปี 2003	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	41.1	20.7	18.9	เนื้อหมู พืชหัว เรพซิด น้ำผึ้งผลไม้จำพวก มะนาวและส้ม
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	35.2	41.5	46.3	สินแร่: ก๊าซธรรมชาติ เกลือถ่านหิน น้ำมันดิบ ไทเทเนียม
- อุตสาหกรรม	30.2	32.5	39.4	โทรทัศน์สี ไฟฟ้าพลังน้ำ ปุ๋ยเคมี ไหม
บริการและอื่นๆ	23.8	37.8	34.8	ท่องเที่ยว

ที่มา: Sichuan Statistical Yearbook 2005; Sichuan Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างของ GDP ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม) มีสัดส่วนราวร้อยละ 46.3 รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ และภาคการผลิตขั้นปฐม (เกษตร) ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 34.8 และร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

ทั้งนี้ มูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมของเสฉวนส่วนใหญ่เป็นของรัฐวิสาหกิจราวร้อยละ 70 ขณะที่ภาคการผลิตของเอกชนก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน ตัวอย่างบริษัทเอกชนที่สำคัญของเสฉวนและมีตราสินค้าติดตลาดระดับประเทศ ได้แก่

- Changhong Electric Group Co., Ltd. ผู้ผลิตโทรทัศน์สีที่ใหญ่ที่สุดในจีน
- Panzhihua Steel Group ผลิตเหล็กกล้า
- Wuliangye Group, Jiannanchun Group, Luzhoulaojiao ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- Di'ao Group Co., Di'kang Group ผลิตยาและเวชภัณฑ์

- New Hope ผู้ผลิตอาหารสัตว์ขนาดใหญ่ เดิมเป็นรัฐวิสาหกิจและได้แปรรูปกิจการมาเป็นบริษัทเอกชนที่ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีจนติดอันดับบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ และเคยติดอันดับบริษัทเอกชนอันดับ 1 ของจีนในปี 1996 ซึ่งจัดโดยนิตยสาร Forbes ด้วย

นอกจากนี้ ยังมีบริษัทที่ผลิตสินค้าที่มีชื่อเสียงอื่นๆ อีก เช่น Fenggu, Tuopu และ Dingtian เป็นต้น

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของมณฑล

เสฉวนเป็นฐานการผลิตทางเกษตรกรรมและปศุสัตว์มากเป็นอันดับ 4 ของจีน เนื่องจากมีภูมิอากาศที่เหมาะสม มีพื้นดินและทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เสฉวนมีพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก จึงเป็นแหล่งผลิตธัญพืช เช่น ข้าว และข้าวสาลี มากเป็นอันดับ 2 ของจีน นอกจากนี้ ยังสามารถผลิตเนื้อสุกรได้มากเป็นอันดับ 1 และผลิตน้ำผึ้งได้มากเป็นอันดับ 2 ของจีนด้วย

เสฉวนเป็นมณฑลที่มีการพัฒนาทางอุตสาหกรรมมากที่สุดในภาคตะวันตกของจีน โดยเป็นอุตสาหกรรมหนักกว่าร้อยละ 60 เช่น อุตสาหกรรมถ่านหิน พลังงาน เหล็กและเหล็กกล้า ส่วนอุตสาหกรรมเบา เช่น อุตสาหกรรมวัสดุสิ่งก่อสร้าง ไม้แปรรูป อาหารแปรรูป และไหมแปรรูป เป็นต้น โดยมีนครเฉิงตูและเมืองเหมียนหยาง (Mianyang) เป็นฐานการผลิตสินค้าสิ่งทอและอิเล็กทรอนิกส์ และมีเมืองเต๋อหยาง (Deyang) เมืองพานจื่อฮวา (Panzhuhua) และเมืองอี้ปิน (Yibin) เป็นฐานการผลิตเครื่องจักร การถลุงแร่เพื่อแยกโลหะ และเครื่องดัดแปลงตามลำดับ

สินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญของเสฉวน ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ ปุ๋ยเคมี เหล็ก ถ่านหิน ไฟฟ้า พลังน้ำ เหล็กหล่อ เหล็กกล้า ปูนซีเมนต์ ไม้ท่อน กรดกำมะถัน บุหรี่ และโทรศัพท์มือถือ โดยสามารถผลิตก๊าซธรรมชาติและไฟฟ้าพลังน้ำได้มากที่สุดในจีน

ตารางที่ 15 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของเสฉวน ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (%)
อาหารและเครื่องดื่ม สินค้าเกษตรแปรรูป	15.4
การผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน	13.1
การถลุงและอัดโลหะที่มีเหล็กผสม	8.2
วัตถุดิบเคมีและเคมีภัณฑ์	7.0
การผลิตเครื่องจักรทั่วไป	5.9
การผลิตอุปกรณ์การขนส่ง	5.6
สินค้าแร่ที่ไม่ใช่โลหะ	5.6
อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ไฟฟ้า	4.9
ยาและเวชภัณฑ์	4.0

ที่มา: Sichuan Statistical Yearbook 2009

หากพิจารณาจากข้อมูลในตารางข้างต้น พบว่า อุตสาหกรรมหลักของเสฉวน ได้แก่ อาหาร และเครื่องคั่ว สิ้นค้าเกษตรแปรรูป มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 15.4

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ

(1) อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องคั่ว และสินค้าเกษตรแปรรูป

อุตสาหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป เป็นอุตสาหกรรมหลักและแหล่งรายได้สำคัญของเสฉวน เนื่องจากมีวัตถุดิบที่ใช้ผลิตอาหารแปรรูปได้มากมาย และมีการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่สำคัญ เช่น เนื้อหมูแปรรูป เช่น กุนเชียง หมูแผ่น ไส้กรอก เบคอน แฮม และลูกชิ้น

ด้านอาหารสัตว์ เสฉวนมีโรงงานผลิตอาหารสัตว์ประมาณ 2,000-3,000 แห่ง แต่ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก บริษัทผลิตอาหารสัตว์ขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงที่สุดของเสฉวน ได้แก่ กลุ่มบริษัท New Hope ส่วนกลุ่มเจียไต๋ (Chia Tai) ของกลุ่มเครือเจริญโภคภัณฑ์จากไทยก็เป็นผู้ผลิตอาหารสัตว์รายใหญ่รายหนึ่งของเสฉวนเช่นกัน

ด้านอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องคั่ว เสฉวนมีผลิตภัณฑ์เครื่องคั่วมีชื่อติดอันดับของประเทศ เช่น เหล้าขาวอู่เหลียงเย่ (Wuliangye) และมีบริษัทต่างชาติชั้นนำเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องคั่วในเสฉวนเพิ่มมากขึ้น เช่น กลุ่ม Coca-Cola และ Pepsi-Cola และบริษัทเพรสซิเด็นท์ ซึ่งเป็นบริษัทผลิตอาหารแปรรูปรายใหญ่ของไต้หวัน ซึ่งได้เข้ามาลงทุนตั้งบริษัท Chengdu President Food Co., Ltd. และกลายมาเป็นผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูปรายใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน

(2) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

เสฉวนเป็นฐานทางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นฐานทางด้านค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญ โดยเฉพาะด้านเคมีโมเลกุล เทคโนโลยีนิวเคลียร์ เทคโนโลยีการบินและอวกาศ ยา การตัดต่อทางพันธุกรรม และระบบการสื่อสารด้วยใยแก้วนำแสง และมีศูนย์พัฒนาซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ "The West Software Park" เป็น 1 ใน 4 ศูนย์ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่สำคัญของจีน เน้นการพัฒนาซอฟต์แวร์ประยุกต์สำหรับอุตสาหกรรมสำคัญและการพัฒนาบริษัทซอฟต์แวร์ขนาดกลางและขนาดเล็กในเสฉวน

ด้วยศักยภาพในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงนี้ ทำให้มีบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาลงทุนและจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาของตนขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น Microsoft, Cisco, Intel, IBM และ Motorola โดยมีการลงทุนของบริษัท Intel ที่เข้ามาจัดตั้งโรงงานผลิตชิปคอมพิวเตอร์ในนครเฉิงตู เป็นโครงการลงทุนที่ใหญ่ที่สุด

(3) อุตสาหกรรมยาจีน

เนื่องจากปัจจัยเอื้อทางด้านวัตถุดิบซึ่งเป็นแหล่งปลูกพืชสมุนไพรต่างๆ เกือบ 5,000 ชนิด ทำให้เสฉวนมีข้อได้เปรียบด้านการผลิตอุตสาหกรรมยาจีนเป็นอย่างมาก ประกอบกับยังเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาชาวจีนแผนโบราณที่สำคัญของประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์แผนจีนนครเฉิงตู (Chengdu University of Chinese Medicine) ซึ่งเป็น 1 ใน 4 สถาบันวิจัยและพัฒนาชาวจีนแผนโบราณที่เก่าแก่ของจีน ปัจจุบัน นครเฉิงตูเพียงแห่งเดียวมีโครงการวิจัยด้านยาจีนกว่า 3,000 แห่ง และด้วยศักยภาพดังกล่าวนี้ทำให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้จัดตั้งฐานอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการวิจัยและผลิตยาจีนแผนโบราณ (Modernized Science and Technology Industry Base for Traditional Chinese Medicine) ขึ้นที่นครเฉิงตูเป็นแห่งแรกของจีนด้วย

ปัจจุบัน การศึกษาวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยาจีนของสถาบันดังกล่าวนี้ได้ก้าวหน้าไปไกลมาก บริษัทเภสัชกรรมของเอกชนจีนหลายแห่ง เช่น บริษัท Tai Ji และบริษัท Di'ao ได้มีการนำผลจากการค้นคว้าวิจัยเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โดยการผลิตเป็นยาและเวชภัณฑ์วางจำหน่ายทั่วประเทศ ผลิตภัณฑ์ยาจีนจึงมีตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่และปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมในตลาดต่างประเทศมากขึ้นด้วย เช่น บริษัท New World Group ซึ่งเป็นบริษัทยาจีนจากฮ่องกง ได้เข้ามาลงทุนตั้งศูนย์พัฒนาวิจัยและผลิตยาจีนในนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงหลงเฉียน (Longquan New and Hi-Technology Zone) ในนครเฉิงตูและได้ทำข้อตกลงกับ บริษัท Di'ao ซึ่งเป็นบริษัทยาท้องถิ่นของนครเฉิงตูเพื่อนำผลิตภัณฑ์ของ Di'ao ไปทำตลาดในต่างประเทศ เป็นต้น

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

เสฉวนเป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกของจีน ในปี 2008 มีมูลค่าการค้าปลีกสินค้าผู้บริโภค 480.1 พันล้านหยวน คิดเป็นร้อยละ 38.4 ของ GDP ของเสฉวน โดยศูนย์กลางผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่สุดอยู่ที่นครเฉิงตู คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของปริมาณการค้าปลีกทั้งหมดของทั้งมณฑล ซึ่งยังเป็นแหล่งซื้อขายสินค้าของเมืองใกล้เคียง เช่น มหานครฉงชิ่ง รวมทั้งมณฑลที่อยู่ไกลออกไป เช่น มณฑลกุ้ยโจว ค่าย นอกจากนี้ เฉิงตูยังเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า และเป็นสนามรองรับนักลงทุนที่ต้องการเข้ามาบุกเบิกตลาดในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนด้วย

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

เสฉวนมีแหล่งค้าปลีกจำนวนมาก เช่น Chengdu Renmin Department Store, Chengdu Department Store และ Chengdu Hualian Commercial Building เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีห้างค้าปลีกต่างชาติเข้ามาลงทุนเพื่อเจาะตลาดผู้บริโภคในเสฉวนเป็นจำนวนมาก เช่น ห้างเมโทรของเยอรมนี ห้างคาร์ฟูร์ของฝรั่งเศส ห้างทรัสต์มาร์ทและห้างแปซิฟิกของไต้หวัน ห้างอิโตโยคาโของญี่ปุ่น และห้างพาร์คสันของมาเลเซีย เป็นต้น

สำหรับแหล่งค้าส่งผลไม้ที่สำคัญในเสฉวน ได้แก่

- ตลาดค้าส่งผักผลไม้ SICHUAN PANZHUA JIN JIANG
ที่อยู่ JIN JIANG TOWN, PANZHUA CITY, SICHUAN Tel. 0812-6603061

โครงสร้างการบริโภคของเสฉวน

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ระหว่างปี 1996 กับปี 2008 พบว่า ผู้บริโภคยังคงให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินเป็นอันดับแรก ขณะที่ค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง ยาและบริการทางการแพทย์ และที่พักอาศัยได้ขยายตัวอย่างมาก ส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับเสื้อผ้ามีสัดส่วนลดลง

ตารางที่ 16 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2008
อาหาร	51.3	43.9
เสื้อผ้า	12.8	10.8
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	7.5	8.5
ยาและบริการทางการแพทย์	3.9	6.1
การเดินทางขนส่ง และ โทรคมนาคมสื่อสาร	3.5	5.8
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	10.1	11.6
ที่พักอาศัย	7.5	9.8

ที่มา: Sichuan Statistical Yearbook 2005; Sichuan Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวเสฉวน⁵

อุปนิสัยชาวเสฉวนพอจะสรุปได้ ดังนี้

1. มีความขยัน อดทน เสียสละ มุมานะ

ชาวเสฉวนเป็นคนขยัน มุมานะ ไม่กลัวความลำบาก และมีความเสียสละ ชาวเสฉวนเป็น คนรูปร่างเล็กและค่อนข้างเตี้ย แต่มีความอดทนและเข้มแข็งไม่แพ้คนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของจีน เช่น ทานเต็ง เลี้ยวผิง ซึ่งรูปร่างเล็ก ไม่สูง แต่เป็นคนยิ่งใหญ่ของแผ่นดินจีน ชาวเสฉวน ได้รับสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของชนชาติจีน กล่าวคือ มีความอดทนสูง และขยันขันแข็ง ชาวเสฉวนทำงานเจียวๆ ไม่ชอบโววาย หากได้รับความไม่เป็นธรรมก็พยายามอดทนเก็บความไม่พอใจไว้ เมื่อถึงคราวจำเป็น ชาวเสฉวนก็สามารถทำงานใหญ่ได้

2. ตื้อ เข้าข้างตนเอง เน้นความเป็นจริงที่เป็นรูปธรรม

ชาวเสฉวนมักยึดเอาความคิดของตนเป็นที่ตั้ง ตัดสินเรื่องต่างๆ บนพื้นฐานประสบการณ์ ของตน โดยคิดว่าตนถูกต้องเสมอ ถึงแม้จะไม่ถูกต้อง ก็มักจะหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดของ ตนจนได้

ชาวเสฉวนเป็นคนช่างพูดช่างเจรจา ก่อนที่จะเจรจากับใคร จะมีการพิจารณาฝ่ายตรงข้าม อย่างถี่ถ้วนเสียก่อน ชาวเสฉวนให้ความสำคัญกับความเป็นจริงที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม เช่น ทานเต็ง เลี้ยวผิงพูดในสิ่งที่ชาวบ้านต้องการพูด ทำในสิ่งที่ชาวบ้านต้องการทำ โดยใช้ภาษา ชาวบ้านแบบเรียบง่าย ไม่เล่นสำนวน ไม่มีการอธิบายทฤษฎีลึกซึ้ง "มีแต่การพัฒนา การพัฒนาคือ ทฤษฎีที่ยิ่งใหญ่" และ "ไม่ว่าแมวขาวแมวดำ จับหนูได้ก็เป็นแมวที่ดี"

นอกจากนี้ ชาวเสฉวนยังชอบจินตนาการในสิ่งที่เป็นไปได้ และไม่ได้พิจารณาสิ่งต่างๆ ให้ละเอียดถี่ถ้วนมากนัก

3. ใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ ไม่รีบร้อน

ชาวจีนโดยทั่วไปมักทำอะไรรวดเร็ว ในขณะที่ชาวเสฉวนกลับใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ อย่างมี ความสุขและไม่รีบร้อน คำที่มักกล่าวกันจนติดปากคือ "ใจร้อนกินข้าวต้มร้อนไม่ได้ เรื่องดีๆ สำเร็จ ได้ไม่ใช่เพราะรีบร้อน" "รีบร้อนไปทำไม รอสักประเดี๋ยวไม่ได้หรือ" "ไฟไม่ได้ไหม้จนคั่ว จะรีบ ร้อนไปทำไม"

ชาวเสฉวนรู้จักใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สิ่งที่ชาวเสฉวนถือปฏิบัติคือ "เงินเป็นสิ่งนอกกาย ถ้าไม่ใช้เงินที่หามาได้ จะนำไปใช้ในโรงศพหรือ" "เราไม่มีสามารถทำให้เงินทุกบาททุกสตางค์เป็น ของเรา แล้วทำไมต้องหาเงินชนิดถวายเป็นชีวิตด้วย" ดังนั้น ชาวเสฉวนไม่ว่าในสาขาอาชีพใด ต่างก็ไม่

⁵ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

ยอมเสียสละความสุขหรือเวลาพักผ่อนเพียงเพื่อเงินไม่กี่บาท และจะไม่ยอมทำงานหามรุ่งหามค่ำ เสี่ยงสุขภาพเพื่อหาเงิน

วิถีชีวิตของชาวเสฉวนคือ "ทานสุกก็หมีไฟ ใส่เสื้อแพะขน เล่นไฟนกกะจอก ดูทีวีโอ" ชาวเสฉวนรู้ว่างานคือเงิน แต่การพักผ่อนหย่อนใจก็เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ชาวเสฉวนมีความกังวลว่า ในเจียงตูซึ่งเป็นเมืองใหญ่และเป็นเมืองเอกของมณฑล มีความเจริญ มีคนร่ำรวย แต่เศรษฐกิจเหล่านั้นกลับไม่ใช่ชาวเสฉวน กลายเป็นชาวเงินจากต่างมณฑล นอกจากนี้ ชาวเสฉวนที่ออกไปทำงานในต่างมณฑลก็มักไม่ร่ำรวย ส่วนใหญ่ไปเป็นลูกจ้าง

4. ชอบดื่มน้ำชาและเล่นไฟนกกะจอก

ชาวเสฉวนโดยเฉพาะคนที่อาศัยอยู่ในเจียงตู ชอบดื่มน้ำชาและเล่นไฟนกกะจอกมากเป็นพิเศษ ในเสฉวน โรงน้ำชากลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ โดยเฉพาะชาวเจียงตูจำนวนมากยึดโรงน้ำชาเป็นบ้านที่สอง กล่าวคือ นิยมไปดื่มน้ำชา เล่นไฟนกกะจอก และสูบบุหรี่

กลยุทธ์การทำธุรกิจกับชาวเสฉวน

1. เป็นฝ่ายเดินเข้าหาชาวเสฉวนก่อน

เสฉวนเป็นตลาดบริโภคที่ใหญ่มาก มีช่องทางและโอกาสทางธุรกิจมากมาย แต่เนื่องจากชาวเสฉวนหรือชาวเจียงตูไม่ค่อยกระตือรือร้นในการทำธุรกิจการค้า ดังนั้น ฝ่ายที่เป็นคู่ค้าจะต้องเป็นฝ่ายริเริ่มเข้าไปหาชาวเสฉวนก่อน

2. ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์ของเสฉวนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เสฉวนมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก มีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย สินค้าราคาถูก ประชากรมาก ตลาดแรงงานก็มีมาก ค่าแรงต่ำ นอกจากนี้ ชาวเสฉวนยังเป็นคนมีฝีมือ มีความอดทน และฉลาด ดังนั้น จะต้องรู้จักใช้ทรัพยากรเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3. ร่วมมืออย่างยุติธรรม เดินทางสายกลาง

ชาวเสฉวนให้ความสำคัญกับชื่อเสียงมากกว่าชีวิตของตน ในสมรภูมิแห่งการค้า ชาวเสฉวนจะเป็นผู้ดี ดังนั้น ในการร่วมมือทำธุรกิจ ควรจะพูดตรงไปตรงมา อธิบายเหตุผลให้ชัดเจน ชาวเสฉวนไม่นิยมทำร้ายผู้อื่น ดังนั้น จึงพึงระวังอย่าทำร้ายผลประโยชน์ของผู้อื่น ควรเดินทางสายกลาง พอเหมาะพอดี

เมืองเอกและเมืองสำคัญของเสฉวน

เสฉวนมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายเมือง ที่สำคัญที่สุด ได้แก่ นครเจียงตู รองลงมาคือเมืองเหมียนหยาง พานจื่อฮวา อี้ปิ่น และเมืองอื่นๆ เป็นต้น

ตารางที่ 17 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในเสฉวน ปี 2008

เมือง	GDP (พันล้าน หยวน)	GDP ต่อหัว (หยวน)	ผลิตผลทาง อุตสาหกรรม (พันล้าน หยวน)	มูลค่าค้าปลีก (พันล้าน หยวน)
เฉิงตู	390.1	30,855	423.3	162.2
เหมียนหยาง	74.3	15,012	79.7	27.1
เต๋อหยาง	69.5	19,084	95.0	20.0
อี้ปิ่น	64.6	14,489	74.0	21.4
พานจื่อฮวา	42.8	37,277	74.4	10.1

ที่มา: Sichuan Statistical Yearbook 2009

นครเฉิงตู เป็นเมืองเอกของเสฉวน ตั้งอยู่ตรงกลางของมณฑล ห่างจากมหานครฉงชิ่ง 275 กิโลเมตร มีประชากร 11.1 ล้านคน มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงประมาณ 30,855 หยวน จึงเป็นตลาดที่มีกำลังซื้อสูง นครเฉิงตูยังเป็นศูนย์กลางทางอุตสาหกรรมของเสฉวน และนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงระดับประเทศ ในขณะเดียวกันก็ยังมีภาคเกษตรที่แข็งแกร่ง และเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งของจีน

เมืองเหมียนหยาง

เมืองเหมียนหยางตั้งอยู่ห่างจากนครเฉิงตู 110 กิโลเมตร มีมูลค่าค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นอันดับ 2 รองจากนครเฉิงตู อุตสาหกรรมหลักของเหมียนหยาง ได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และยังเป็นที่ตั้งนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงระดับประเทศเหมียนหยาง พร้อมทั้งสร้างทางด่วนเฉิงตู-เหมียนหยาง (Chengdu-Mianyang Express Highway) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางจากนครเฉิงตูมายังนิคมพัฒนาฯ และยังมีท่าอากาศยานอีก 1 แห่งด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลเสฉวนได้พัฒนาความเชื่อมโยงเฉิงตู-เต๋อหยาง-เหมียนหยาง ภายใต้โครงการการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (Chengdu-Deyang-Mianyang Hi-Tech Industries Belt) โดยการนำผลการค้นคว้าจากสถาบันวิจัยด้านวิศวกรรมต่างๆ เช่น สถาบันฟิสิกส์วิศวกรรมของจีน (China Academy of Engineering Physics) และสถาบันพัฒนาหุ่นยนต์อุตสาหกรรมแห่งภูมิภาคตะวันตกเฉียงใต้ (Southwest China Automation Institute) มาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และเน้นส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงด้วย

การลงทุนของไทยในเสฉวน มีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทยในเสฉวน ดังนี้

- Chengdu Chia Tai Co., Ltd. บริษัทของเครื่องซีพี เป็นบริษัทร่วมทุนด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารสัตว์ ลูกไก่ ไช่ไก่ และผลิตภัณฑ์เนื้อไก่
- ECT-Metro บริษัทของเครื่องซีพี จำหน่ายผลิตภัณฑ์ Caterpillar ก่อตั้งในปี 1993
- Ming Shan Chia Tai Tea Co., Ltd. เป็นบริษัทร่วมทุนปลูกชาอู่หลง และตั้งโรงงานผลิตชา ยี่ห้อ "Zheng Da Ming Cha" (Chia Tai Ming Tea) จำหน่ายในตลาดภายในประเทศและส่งออกไปไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค
- Mianyang Chia Tai Co., Ltd. เป็นบริษัทร่วมทุนตั้งอยู่ที่นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเหมียนหยาง เป็นบริษัทผลิตอาหารสัตว์ที่ใหญ่ที่สุดในตอนเหนือของเสฉวน ผลิตอาหารหมู ลูกไก่ เป็ด และปลา ภายใต้ยี่ห้อ "Zheng Da" "Mian Zheng" และ "Mian Da"

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของเสฉวน

รัฐบาลเสฉวนมีแผนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพทางการแข่งขันของวิสาหกิจต่างๆ โดยการพัฒนานครเจียงตูให้เป็นศูนย์กลางทางอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีชีวภาพ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีใหม่ ที่รวมการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ไฮเทคเข้าด้วยกัน โดยจะมุ่งเน้นที่อุตสาหกรรมสำคัญ 5 ประเภท อันได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ เครื่องจักรและโลหะผสม เคมีและเวชภัณฑ์ และอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมหลักของมณฑล

กฎระเบียบและนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลเสฉวน

รัฐบาลเสฉวนยังได้จัดตั้งคณะกรรมการจัดงานแสดงสินค้านานาชาติ ขึ้นมาดูแลการจัดงานแสดงสินค้าระดับระหว่างประเทศ (International Trade Fair/Expo) เป็นประจำทุกปี โดยครอบคลุมสินค้าหลายด้าน เช่น ซอฟต์แวร์ เครื่องจักร สิ่งทอ เพื่อการสร้างบรรยากาศทางการค้าและการลงทุนในเสฉวน โดยเชิญชวนนักลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศให้เดินทางไปเข้าร่วมงาน ตลอดจนการจัดจ่ายใช้สอยและท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของเสฉวนเพื่อหารายได้เข้ามาณฑลด้วย

งานแสดงสินค้าระดับระหว่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ งานมหกรรมเศรษฐกิจการค้านานาชาติแห่งภาคตะวันตกของจีน (Western China International Economic and Trade Fair: WCIEFT) จัดขึ้นที่นครเจียงตูเป็นประจำทุกปี มีผู้เข้าร่วมงาน เช่น หน่วยราชการ ผู้ประกอบการ และ

นักวิชาการ จาก 48 ประเทศ และมณฑลต่างๆ ของจีน ครอบคลุมเนื้อที่ 45,000 ตารางเมตร ประกอบด้วยโถงจัดนิทรรศการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือของภาครัฐกิจระหว่างภูมิภาคตะวันตกของจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็นการเร่งการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างเสฉวนและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเป้าหมายในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับมณฑลอื่นๆ โดยเฉพาะมณฑลสำคัญที่อยู่ในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจปากแม่น้ำฉางเจียง เช่น เซี่ยงไฮ้ เจ้อเจียง และเจียงซู และในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง เช่น กวางตุ้ง เป็นต้น

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นการพัฒนามณฑลในภาคกลางและภาคตะวันตก รัฐบาลกลางได้จัดตั้งนิคมพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมและมีนโยบายให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุนต่างชาติ เช่น

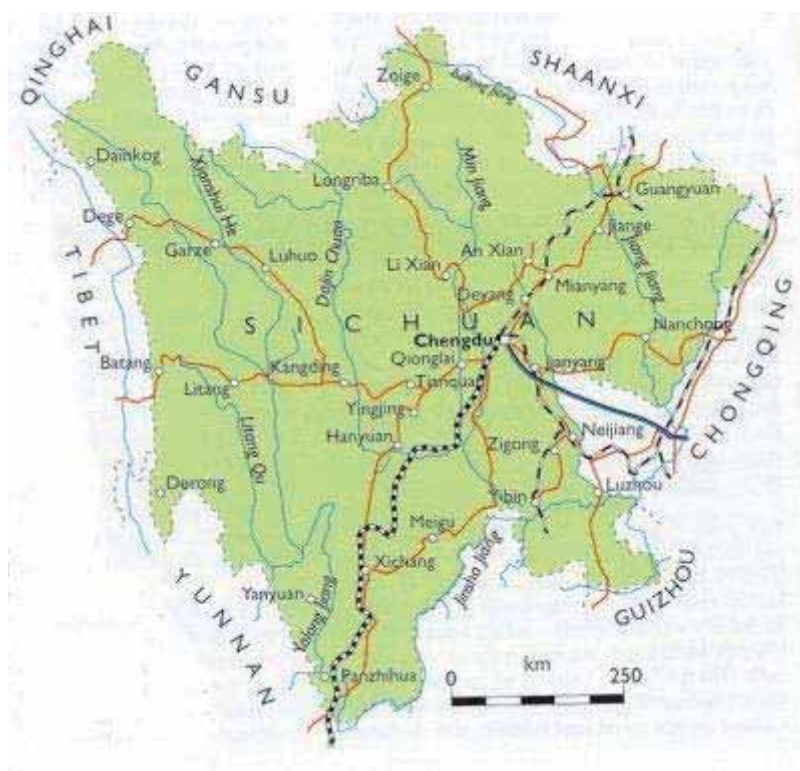
1) นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงระดับประเทศเฉิงตู (Chengdu New and Hi-tech Industries Development Zone) จัดตั้งขึ้นในปี 1988 ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเฉิงตู มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสบาย โดยอยู่ห่างจากท่าอากาศยานซวงหลิว 6 กิโลเมตรและห่างจากใจกลางเมืองเฉิงตู 4.5 กิโลเมตร เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ยาชีวภาพ การแปรรูปอาหาร นวัตกรรม เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ออปติกส์ และเทคโนโลยีนิวเคลียร์ประยุกต์ ปัจจุบันมีบริษัทที่มีมูลค่าการผลิตสูงเกิน 1 ร้อยล้านหยวนต่อปีเข้ามาลงทุนหลายราย เช่น บริษัท Chengdu Cable Co. Ltd., Di Ao Pharmaceutical Co., Enwei Group Co. และ Wangwang Food Co. เป็นต้น และมีบริษัทต่างชาติหลายแห่ง เช่น Siemens จากเยอรมนี Motorola จากสหรัฐอเมริกา Alcatel จากฝรั่งเศส Itochu, Mitsui และ Fiji Heavy Industries จากญี่ปุ่น และ ALJ จากซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น

2) นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงระดับประเทศหมียนหยาง (Mianyang New and Hi-tech Industries Development Zone) จัดตั้งขึ้นในปี 1992 เมื่อตอนจัดตั้งจะมุ่งเน้นที่การปฏิรูปวิสาหกิจทางการทหารมาเป็นการผลิตเพื่อประชาชนและเน้นการประยุกต์เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงทางการทหารมาสู่การผลิตเพื่อประชาชน การสร้างอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูง และการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ซึ่งประสบผลสำเร็จด้วยลักษณะเฉพาะตัว ปัจจุบัน นิคมหมียนหยางฯ ตั้งเป้าการพัฒนานิคมฯ ให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมียนหยาง เป็นศูนย์กลางการผลิตที่สำคัญของเสฉวน และเป็นต้นแบบการพัฒนาเมืองสำหรับมณฑลอื่นในภาคตะวันตกของจีน โดยเฉพาะการเป็นฐานอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงเป็นหลัก เน้นหนักที่การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ และนวัตกรรมใหม่

ปัจจุบันมีบริษัทมากกว่า 930 รายเข้ามาลงทุนตั้งกิจการในนิคมเหมียนหยางฯ ที่สำคัญ คือ บริษัทฉางหง (Changhong Electric Group Co., Ltd.) ซึ่งเป็นผู้ผลิตโทรทัศน์สีที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยบริษัทฯ ได้ร่วมมือกับบริษัท Philips, Toshiba, Sanyo และ Micronas ในการตั้งห้องปฏิบัติการทดลองผลิตภัณฑ์ขึ้นในนิคมฯ นอกจากนี้ ยังมีบริษัทชั้นนำจากต่างชาติ เช่น กลุ่ม Chia Tai จากไทย บริษัท Sipo Oil & Fat Chemical Co., Ltd. และ Creation จากฮ่องกง บริษัท Nippon Fine Chemical Co., Ltd. และบริษัท Mitsui High-Sheet Plastics จากญี่ปุ่น บริษัท 3E Hi-Tech Inc. จากสหรัฐอเมริกา เป็นต้น และมีอีกหลายบริษัท เช่น Microsoft, Cisco, Intel, IBM และ Motorola เข้ามาจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาขึ้นที่เหมียนหยางด้วย ซึ่งนอกเหนือไปจากการให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนแล้ว ยังมีต้นทุนค่าจ้างแรงงานและค่าเช่าที่ดินต่ำ

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในเสฉวน

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในเสฉวน

ตาราง ที่ 18 เส้นทางคมนาคมของเสฉวน

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	3,000
เส้นทางถนน	11,300
เส้นทางน้ำ	10,000
เส้นทางการบิน	19,600

ที่มา: Sichuan Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

เสฉวนมีเส้นทางรถไฟระยะทางประมาณ 3,000 กิโลเมตร เป็นศูนย์กลางเส้นทางคมนาคมของจีนตอนในมานาน โดยเฉพาะที่นครเฉิงตู ซึ่งถือเป็นชุมทางรถไฟหลักแห่งหนึ่งในภาคกลางและภาคตะวันตก

เส้นทางรถไฟสำคัญ ได้แก่

- เส้นทางเป่าจิ-เฉิงตู (Baoji-Chengdu)
- เส้นทางเฉิงตู-ฉงชิ่ง (Chengdu-Chongqing)
- เส้นทางเฉิงตู-คุนหมิง (Chengdu-Kunming)
- เส้นทางเซี่ยงไฮ้-ฉงชิ่ง (Shanghai-Chongqing) ซึ่งตัดผ่านเสฉวน
- เส้นทางเสฉวน-เป่ย์ไห่ (Sichuan-Beihai) เชื่อมเสฉวนกับเมืองท่าทางทะเลที่เป่ย์ไห่ในเขตปกครองตนเองกวางสี

การขนส่งทางรถยนต์

เสฉวนมีเส้นทางถนนระยะทางประมาณ 11,300 กิโลเมตร โดยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาได้มีโครงการก่อสร้างเส้นทางเพิ่มขึ้นอีก 1,700 กิโลเมตร ซึ่งช่วยย่นระยะเวลาในการเดินทางระหว่างนครเฉิงตูกับมณฑลรอบข้าง รวมทั้งทิเบต เหลือไม่ถึง 8 ชั่วโมง ที่สำคัญ เช่น

- เส้นทางหลักแห่งชาติสายเฉิงตู-เซี่ยงไฮ้ (Chengdu-Shanghai National Trunk)
- เส้นทางสายเฉิงตู-เป่ย์ไห่ (Chengdu-Beihai National Trunk)
- เส้นทางเชื่อมเส้นทางสายฉงชิ่ง-ฉางซา (Chongqing-Changsha)
- เส้นทางสายเฉิงตู-ทิเบต (Chengdu-Tibet)

นอกจากนี้ เสฉวนยังมีเครือข่ายเส้นทางด่วนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกของจีน มีทางด่วนหลายสายจากนครเฉิงตูกระจายออกไปทุกทิศรอบด้าน ปัจจุบัน มีการเปิดใช้ทางด่วนสาย

เหมียนหยางและกวางหยวน (Guangyuan) ระยะทางประมาณ 130 กิโลเมตร ซึ่งช่วยย่นระยะเวลาการเดินทางจากนครเฉิงตูไปยังมณฑลส่วนซีทางตะวันออกเฉียงเหนือของจีนเหลือเพียง 4 ชั่วโมง ตั้งแต่ปี 2009 รัฐบาลเสฉวนยังได้พัฒนาเสฉวนให้กลายเป็นศูนย์กลางของระบบการคมนาคมทางบกที่สำคัญในภาคตะวันตกเฉียงใต้ และมีการขยายเส้นทางเพิ่มขึ้นอีก 700 กิโลเมตร

การขนส่งทางอากาศ

เสฉวนมีท่าอากาศยานหลายแห่ง ที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติชวงหลิว (Chengdu Shuangliu International Airport) ในนครเฉิงตู ซึ่งเป็นท่าอากาศยานนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงใต้และใหญ่เป็นอันดับ 4 ของประเทศ มีเที่ยวบินระหว่างประเทศไปยังเมืองและประเทศต่างๆ หลายเส้นทาง เช่น โตเกียว สิงคโปร์ กรุงเทพฯ ภูเก็ต และโซล เป็นต้น ท่าอากาศยานอื่นๆ ได้แก่

- ท่าอากาศยานอู่ปิ่น (Yibin Airport)
- ท่าอากาศยานหนานชง (Nanchong Airport) และ
- ท่าอากาศยานซีชาง (Xichang Airport)
- ท่าอากาศยานที่จิวจ้ายโกว เป็นต้น

สำหรับการเดินทางขนส่งทางอากาศระหว่างเสฉวน-ไทย มีเส้นทางบินตรงเฉิงตู-กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง

เว็บไซต์สำคัญ

Sichuan Government

www.sc.gov.cn

Sichuan Investment Promotion Bureau

www.scinvest.cn

เศรษฐกิจมณฑลฝูเจี้ยน (福建) Fujian Province

ที่มา: Asia Times Online

ตาราง ที่ 19 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมณฑลฝูเจี้ยน

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	121,700	23
จำนวนประชากร (ล้านคน)	36	18
- นครฝูโจว	6.3	
GDP (พันล้านหยวน)	1,082.3	12
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	30,123	10
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	25,702	17
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	530.2	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	382.8	13
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	4.6	31

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Fujian Statistical Yearbook 2009

มณฑลฝูเจี้ยน หรือ "สกเกี้ยน" มีขนาดเศรษฐกิจ GDP ใหญ่เป็นอันดับที่ 12 ของจีน เป็นมณฑลสำคัญในกลุ่มสามเหลี่ยมเศรษฐกิจฟานจูชานเจียวหรือแม่น้ำจูเจียง และเป็นมณฑลจีนที่อยู่ใกล้กับไต้หวันมากที่สุด กั้นด้วยช่องแคบไต้หวันซึ่งมีระยะห่างราว 180 กิโลเมตร

ฝูเจี้ยนมีเมืองเซี่ยเหมิน (Xiamen) ซึ่งเป็น "เขตเศรษฐกิจพิเศษ" ที่จัดตั้งขึ้นในยุคแรกๆ ของจีน เป็นเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดโดยตั้งอยู่ตรงข้ามกับเกาะจินเหมิน (Jinmen) ของไต้หวันห่างกันเพียง 3 กิโลเมตร

ฝูเจี้ยน มีพื้นที่รวม 121,700 ตาราง มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติหลายชนิด โดยในส่วนของทรัพยากรสินแร่ เช่น หินทรายควอตซ์ หินปูน และกราไฟต์ โดยมีปริมาณหินทรายควอตซ์มากจนติดอันดับแรกๆ ของจีนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ และฝูเจี้ยนยังมีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่ทำประมงขนาดใหญ่ และถือเป็นพื้นที่ประมงที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน เป็นแหล่งผลิตผลิตผลทางทะเลที่หลากหลายมากกว่า 3,000 ชนิด ในจำนวนนี้เป็นปลาน้ำเค็ม 750 ชนิด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของจำนวนพันธุ์ปลาน้ำเค็มที่พบทั่วประเทศ และมีปริมาณมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ

ฝูเจี้ยนเป็นภูมิลำเนาเดิมของชาวจีนโพ้นทะเลกว่า 10 ล้านคนในกว่า 90 ประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะในไต้หวัน มีประชากรที่มีเชื้อสายชาวฝูเจี้ยนโดยกำเนิดคิดเป็นร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมด 20 ล้านคนในไต้หวัน ในขณะนี้ ฝูเจี้ยนมีประชากรราว 36 ล้านคน มากเป็นอันดับที่ 10 ของจีน และยังคงขณะเดียวกันก็มีชาวไต้หวันอาศัยอยู่ในฝูเจี้ยนราว 10,000 คน ทั้งนี้ อัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่อคนในฝูเจี้ยนประมาณ 25,702 หยวน มากเป็นอันดับที่ 17 ของจีน

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ในปี 2008 ฝูเจี้ยนมีมูลค่า GDP รวม 1,082.3 พันล้านหยวน มากเป็นอันดับที่ 12 ของจีน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 17 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 30,123 หยวน มากเป็นอันดับที่ 10 ของจีน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 16.3 และสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของทั้งประเทศมาก โดยเฉพาะประชากรในเมืองเซี่ยเหมิน มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีสูงถึง 62,651 หยวน

ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของฝูเจี้ยนอยู่ที่เมืองที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ 5 เมือง ได้แก่ นครฝูโจว เมืองเซี่ยเหมิน ฝูเถียน และเฉียวโจว ทั้งนี้ รัฐบาลฝูเจี้ยนยังได้ตั้งเป้าการเติบโตทางเศรษฐกิจให้ได้ถึง 1,700 พันล้านหยวนภายในปี 2017

ตาราง ที่ 20 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของผู้เจี้ยน ในปี 1985, 2004 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1985	ปี 2004	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	34.0	13.0	10.7	ข้าว ข้าวสาลี เรพซิด มันเทศ งา ชา อ้อย ลำไย ลิ้นจี่ สับปะรด ถั่ว ลิสง ถั่วเหลือง ใบยาสูบ ปอ กระเจา ยาง ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	36.2	48.7	50.0	สินแร่: หินทรายควอตซ์ ทองคำ เงิน ตะกั่ว สังกะสี แมงกานีส ดิน ขาว หินปูน กราไฟต์ สัมหิน หิน สบู่ กำมะถัน
- อุตสาหกรรม	31.0	41.8	43.9	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และ โทรคมนาคม เครื่องแต่งกาย อาหารกระป๋อง อาหารทะเล วัสดุ ก่อสร้าง เครื่องจักรกล ปีโตรเคมี สิ่งทอ
บริการและอื่นๆ	29.8	38.3	39.3	โลจิสติกส์ ท่องเที่ยว

ที่มา: Fujian Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างของ GDP กว่าครึ่งหนึ่งอยู่ในการผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม) มีสัดส่วนราวร้อยละ 50 รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ ร้อยละ 39.3 และการผลิตขั้นปฐม (เกษตร) ร้อยละ 10.7

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของมณฑล

อุตสาหกรรมการผลิตส่วนใหญ่ของผู้เจี้ยนอยู่ในอุตสาหกรรมหนัก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.3 ของมูลค่าการผลิตรวมทางอุตสาหกรรม ที่เหลือเป็นภาคอุตสาหกรรมเบาร้อยละ 49.7 อุตสาหกรรมหลักของผู้เจี้ยน ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล ปีโตรเคมี การก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง และสิ่งทอ โดยผลผลิตภาคอุตสาหกรรมของผู้เจี้ยนที่โดดเด่นและมีส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศสูง ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม เครื่องจักรและอุปกรณ์ สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องหนัง พลาสติก วัสดุก่อสร้าง และการหลอมโลหะ เป็นต้น โดยมีสินค้ากระดาศ นาฬิกาข้อมือและตั้งโต๊ะ เครื่องกระป๋อง รองเท้าและกระเป๋าหนัง เฟอร์นิเจอร์ และงานฝีมือ เป็นสินค้าหลักของมณฑล

ตารางที่ 21 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของผู้เจี้ยน ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (%)
เครื่องหนัง ขนสัตว์ และผลิตภัณฑ์	8.5
ผลิตภัณฑ์แร่โลหะ	7.6
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์	7.5
เครื่องแต่งกาย รองเท้า และหมวก	6.7
การผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน	5.7
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	5.1
อุปกรณ์การขนส่ง	4.7
สินค้าเกษตรแปรรูป (Agricultural and sideline products processing)	4.4
อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องจักรกล	4.4

ที่มา: Fujian Statistical Yearbook 2009

หากพิจารณาจากสัดส่วนการผลิตต่อผลผลิตรวมทั้งหมดทางอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมสำคัญของผู้เจี้ยน ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องหนัง ขนสัตว์ และผลิตภัณฑ์ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 8.5 รองลงมา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แร่โลหะ (ร้อยละ 7.6) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 7.5) เครื่องแต่งกาย รองเท้า และหมวก (ร้อยละ 6.7) อุตสาหกรรมการผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน (ร้อยละ 5.7) และ นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมสิ่งทอ (ร้อยละ 5.1)

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ เช่น

(1) อุตสาหกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์โทรคมนาคม

ผู้เจี้ยนถือเป็นศูนย์กลางการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน โดยที่มณฑลผู้เจี้ยนถือเป็นผู้ผลิตไมโครคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของจีน ด้วยสัดส่วนการผลิตร้อยละ 12 ของผลผลิตรวมทั่วประเทศ โดยฐานอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อยู่ 4 แห่ง ได้แก่ ฐานอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่นครฝูโจว นิคมพัฒนาหมาห่วย (Mawei Development Zone) นิคมพัฒนาหรงเจียวในเมืองฝูชิง (Fuqing Rongqiao Development Zone) และเขตเศรษฐกิจพิเศษเซี่ยเหมิน (Xiamen Special Economic Zone) นอกจากนี้ รัฐบาลผู้เจี้ยนยังมีแผนที่จะจัดตั้งฐานอุตสาหกรรมไฮเทคใหม่ที่เมืองจางโจว เฉียวจินโจว และฝูเถียน พร้อมกับฐานอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งใหม่ที่นครฝูโจวและเซี่ยเหมินด้วยบริษัทผู้ผลิตที่สำคัญ เช่น บริษัท Fujian Electronics and Information Group โดยได้ร่วมทุนกับบริษัท Hitachi and Toei Shoko จัดตั้งบริษัทผลิตสินค้าไฮเอ็น เช่น โทรศัพท์ และบริษัท TPV Technology ซึ่งเป็นผู้ผลิตหลอดภาพ

โทรทัศน์ที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกของฮ่องกงเข้ามาตั้งกิจการผลิตจอ LCD ที่เมืองฝูจิง ทั้งนี้ ผลผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวคิดเป็นผลผลิตรวมรวมกว่าร้อยละ 25 ของบริษัทต่างชาติในฝูเจี้ยน

(2) อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

ฝูเจี้ยนมีเมืองชิงโข่ว (Qingkou) เป็นฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญ ปัจจุบันเมืองชิงโข่วมีบริษัทผลิตรถยนต์ของไต้หวันเข้ามาตั้งกิจการแล้วกว่า 30 บริษัท นำโดยบริษัท Fujian Auto Industry Group และ China Motor Corporation และ Xiamen Golden Dragon Van เป็นต้น และบริษัท Fujian Auto Industry Group และ China Motor Corporation ยังได้ร่วมทุนกับบริษัท Daimler Chrysler ตั้งโรงงานผลิตรถยนต์ที่นครฝูโจว โดยบริษัท Fujian Motor ถือหุ้นร้อยละ 50 และวางเป้าหมายการผลิต Mercedes-Benz Sprinter, Vito และรถ Viano ไว้ที่ 40,000 คันต่อปี ส่วนบริษัท China Motor Corporation ก็ได้ร่วมทุนกับบริษัท Mitsubishi จัดตั้งบริษัท Southeast (Fujian) Motor Corporation ขึ้นในปี 1995 ผลิตรถมินิแวน และรถเก๋งยี่ห้อ "Lioncel" ซึ่งจำลองแบบมาจากรถยนต์ Mitsubishi Lancer ทั้งนี้ บริษัท Southeast (Fujian) Motor และ Xiamen Golden Dragon Van สามารถครองตลาดรถยนต์ในฝูเจี้ยนรวมกันได้เกือบร้อยละ 70

นอกจากนี้ ฝูเจี้ยนยังถือเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์กระดาษรายใหญ่ของจีน โดยเป็นผู้ผลิตกระดาษหนังสือพิมพ์และเป็นที่ตั้งโรงพิมพ์กระดาษที่ใหญ่ที่สุดในจีน บริษัทผู้ผลิตกระดาษที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง ได้แก่ บริษัท Nanping Paper Industry ซึ่งได้ก่อสร้างโรงล้างสีใยกระดาษที่ใช้แล้ว โดยมีบริษัท Andritz AG Graz ของเยอรมนีเป็นผู้ถ่ายโอนเทคโนโลยี เป็นต้น

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

เนื่องจากประชากรมีรายได้สูง จึงทำให้ฝูเจี้ยนมีมูลค่าการค้าปลีกเฉลี่ยต่อหัวสูงมากเป็นอันดับ 2 ของเขตเศรษฐกิจบริเวณปากแม่น้ำจูเจียง ในปี 2008 ฝูเจี้ยนมีมูลค่าการค้าปลีกราว 382.8 พันล้านหยวน มากเป็นอันดับที่ 13 ของจีน โดยมีนครฝูโจวเป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุด ด้วยสัดส่วนมูลค่าการค้าปลักร้อยละ 29.6 ของมูลค่าการค้าปลีกรวมของมณฑล รองลงมา ได้แก่ เมืองเฉียนโจว เซี่ยเหมิน และจางโจว

ทั้งนี้ เมืองเซี่ยเหมินยังเป็น 1 ใน 11 เมืองนำร่องที่รัฐบาลกลางอนุญาตให้จัดตั้งห้างค้าปลีกร่วมทุนระหว่างจีนและต่างชาติได้ พร้อมทั้งสิทธิในการนำเข้าและส่งออกสินค้า และยังได้มีการจัดตั้งตลาดค้าขายกับไต้หวันระดับประเทศขึ้นเป็นแห่งแรกที่เมืองเซี่ยเหมินด้วยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 1999

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

ผู้เขียนมีห้างสรรพสินค้าของท้องถิ่นหลายแห่ง เช่น Xiamen Commercial Group, Fujian General Merchandise Department Store, Fuzhou Huadu General Merchandise Co., Fuzhou Xin Huadu Department Store Co., Ltd., Xiamen Xindeco Duty-free Market, Xiamen Friendship Store Co., Ltd., Fuzhou Dongjiekou Department Store, Xiamen No. 1 Department Store, Zhangzhou Department Store และ Quanzhou Department Store เป็นต้น

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมการค้าปลีกของผู้เขียนมีการแข่งขันกันมาก นอกเหนือไปจากห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้ารูปแบบเดิมแล้ว แหล่งจับจ่ายสินค้าแห่งใหม่จะอยู่ในรูปของร้านค้าแบบเซนส์โตร์ ซูเปอร์มาร์เก็ต ไฮเปอร์มาร์เก็ต และร้านสะดวกซื้อ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยที่เมืองเซี่ยเหมินมีการเปิดซูเปอร์มาร์เก็ตในบริเวณมหาวิทยาลัยพร้อมบริการจัดส่งสินค้าตามสั่งเพื่อประหยัดเวลาในการเดินทางด้วย

สำหรับกิจการค้าปลีกต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในผู้เขียน เช่น ห้างวอลมาร์ทจากสหรัฐอเมริกา ห้างเมโทรจากเยอรมนี ห้างคาร์ฟูร์และห้าง OSUN จากฝรั่งเศส และห้างทรัสต์-มาร์ทจากไต้หวัน โดยเฉพาะห้างวอลมาร์ทได้มีการลงทุนก่อสร้างคลังสินค้าของซูเปอร์มาร์เก็ต Sam's Club ในนครฝูโจวด้วย

สำหรับแหล่งค้าส่งผลไม้ที่สำคัญในผู้เขียน ได้แก่

1. ตลาดค้าส่งเกษตร YA FENG ในนครฝูโจว
ที่อยู่ NO. 68 AO FENG ROAD, FUZHOU CITY, FUJIAN
2. ตลาดค้าส่งสินค้าเกษตร BIN HAI ในเมืองเซี่ยเหมิน
ที่อยู่ XI DI BEI CE, XIAMEN Tel. 0592-2397739
3. ตลาดขายส่งผลไม้ Xiamen Bridge Fruits Wholesale Market ในเมืองเซี่ยเหมิน

โครงสร้างการบริโภคของมณฑล

เนื่องจากรายได้ของประชาชนที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้รูปแบบและโครงสร้างการจับจ่ายบริโภคของประชาชนในผู้เขียนในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก จากรูปแบบการบริโภคเพื่อความอยู่รอดในอดีต ปรับเปลี่ยนเป็นการบริโภคเพื่อความพึงพอใจส่วนบุคคลมากขึ้น จากโครงสร้างการจับจ่ายบริโภคของชาวผู้เขียน พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินเป็นอันดับแรก และค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางขนส่งและโทรคมนาคมสื่อสารมีสัดส่วนสูงขึ้น

ตาราง ที่ 22 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2004	ปี 2008
อาหาร	61.4	41.6	40.6
เสื้อผ้า	10.0	7.3	8.8
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	5.9	5.3	5.8
ยาและบริการทางการแพทย์	1.8	5.8	4.3
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	4.5	12.9	14.2
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	5.8	12.9	11.6
ที่พักอาศัย	7.3	10.7	10.4

ที่มา: Fujian Statistical Yearbook 2005; Fujian Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวฝูเจี้ยน⁶

ชาวฝูเจี้ยนมีการติดต่อค้าขายกับชาวต่างชาติก่อนชาวจีนในเมืองอื่นๆ ความรู้สึกรักของชาวต่างชาติที่มีต่อนักธุรกิจจีนก็มาจากลักษณะของนักธุรกิจฝูเจี้ยน เป็นที่ทราบกันว่า เส้นทางสายไหมทางทะเลเป็นจุดเริ่มต้นการทำการค้าของฝูเจี้ยน ในระยะเวลาหลายร้อยปีที่ผ่านมา การเดินเรือทางทะเลและการค้าต่างประเทศได้หล่อหลอมอุปนิสัย ตลอดจนกลยุทธ์ทางการค้าของนักธุรกิจฝูเจี้ยน กล่าวโดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. รู้จักวางแผนล่วงหน้า

นักธุรกิจฝูเจี้ยนยึดถือคติเตือนใจที่ว่า "ยามสุขก็ต้องคิด เมื่อคิดก็มีการเตรียมตัว เมื่อมีการเตรียมตัวก็ปลอดภัย" เป็นแนวทางปฏิบัติ เนื่องจากโลกการค้าเปรียบเหมือนมหาสมุทรที่เต็มไปด้วยอันตรายและสิ่งที่ไม่แน่นอน ดังนั้น การคาดการณ์ในการทำค้าก็เหมือนกับการดูท้องทะเลเพื่อพยากรณ์อากาศว่าจะมีฝนหรือพายุหรือไม่เพื่อเตรียมการป้องกันตัวไว้ เช่นเดียวกับการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงในโลกการค้า ชาวฝูเจี้ยนทุกคนนับว่าเป็นยอดฝีมือ โดยมักจะมีการเตรียมการป้องกันไว้ล่วงหน้า เมื่อมีเหตุคับขันเกิดขึ้นก็สามารถหาวิธีป้องกันไว้ได้ เพราะมีการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า

2. อพยพสู่ต่างแดน แสวงหาการพัฒนา

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและทรัพยากรบีบบังคับให้ชาวฝูเจี้ยนหันมาทำการค้ากับต่างประเทศ เมื่อนักธุรกิจเหล่านี้ร่ำรวยขึ้นมา ต้องการซื้อที่ดินที่บ้านเกิดเมืองนอนตนเอง แต่ไม่

⁶ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

สามารถซื้อได้เนื่องจากที่ดินเป็นของรัฐ จึงหันไปซื้อที่ดินที่อยู่อาศัยในต่างประเทศและไปใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศแทน

ที่ผ่านมาไม่ว่าในสมัยราชวงศ์หมิงหรือราชวงศ์ชิง ราชสำนักจะคำนึงถึงความมั่นคงของชาติเป็นหลัก ดังนั้น ไม่เพียงแต่จะไม่ส่งเสริมการค้าต่างประเทศเช่นที่ประเทศอังกฤษเคยทำ กลับยังทำการปราบปรามและกดขี่นักธุรกิจ ทำให้นักธุรกิจตัดสินใจไปสร้างครอบครัวในต่างแดน การค้าทางทะเลไม่เพียงทำให้นักธุรกิจอพยพไปต่างประเทศ ยังเป็นการสร้างโอกาสให้ญาติพี่น้องคนทุกชนชั้น ทุกระดับ ทุกฐานะย้ายไปอาศัยอยู่ต่างประเทศมากขึ้น

ชาวผู้เจี้ยนไปอยู่ต่างประเทศมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าชาวผู้เจี้ยนเหล่านี้จะตัดความสัมพันธ์กับบ้านเกิดเมืองนอน ตรงกันข้าม ชาวผู้เจี้ยนมีความห่วงใยคนที่บ้านเกิดเมืองนอนมาก บางคนร่ำรวยแล้วก็โอนเงินกลับบ้านเพื่อนำไปใช้จ่ายในการจัดงานสมรส งานศพ ทำของขวัญซื้อที่ปลูกบ้าน หรือสร้างโรงเรียนเพื่อเป็นสาธารณะกุศล

ปัจจุบัน ชาวผู้เจี้ยนจำนวนมากอาศัยอยู่ต่างประเทศ และคนเหล่านี้กลายเป็นแหล่งเงินตราต่างประเทศที่สำคัญที่โอนเงินเข้าสู่สมณฑลผู้เจี้ยนอีกทางหนึ่ง ตัวอย่างของสถานศึกษาที่ชาวจีนโพ้นทะเลบริจาคเงินสร้าง เช่น โรงเรียนจีเหมย มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เป็นต้น

3. “ใกล้ทะเลกินทะเล” เน้นการค้าทางทะเลเป็นหลัก

ตั้งแต่ปลายสมัยราชวงศ์หมิง ชาวตะวันตกไม่ว่าอังกฤษหรือโปรตุเกสได้พัฒนาการค้า การค้าต่างประเทศ จึงเป็นแรงกระตุ้นทำให้นักธุรกิจผู้เจี้ยนต้องการมีส่วนร่วมในการค้าต่างประเทศ ในฐานะนักธุรกิจอิสระ การค้าทางทะเลจึงเป็นวิถีชีวิตและช่องทางทำมาหากินที่สำคัญที่สุดสำหรับชาวผู้เจี้ยน ในปลายราชวงศ์หมิง มีสินค้าส่งออกถึงกว่า 230 รายการ และสินค้านำเข้าถึง 116 รายการ รวมทั้งแร่ธาตุเงินจากแอฟริกาก็นำเข้ามาที่ผู้เจี้ยนเช่นกัน

4. การทำความดีหรือการบริจาคเพื่อสาธารณะกุศลกลายเป็นแฟชั่น

นักธุรกิจผู้เจี้ยนจำนวนมากไม่ชอบบริจาคเงินทองเพื่อสาธารณะประโยชน์ วัตถุประสงค์คือต้องการสร้างภาพพจน์ ทำให้อุบัติของตนมีภาพพจน์ที่ดี ปัจจุบัน วัดวาอาราม ถนน โรงเรียน สะพาน คลองชลประทาน สถานดูแลผู้สูงอายุ ศาลเจ้าประจำตระกูล และศาลเจ้าประจำหมู่บ้านในผู้เจี้ยนส่วนใหญ่สร้างจากเงินบริจาคของนักธุรกิจผู้เจี้ยนที่อพยพไปอยู่ต่างประเทศ

5. คติพจน์ของนักธุรกิจผู้เจี้ยน

1. “สามส่วนขึ้นอยู่กับฟ้าลิขิต เจ็ดส่วนมาจากการต่อสู้ จึงจะมีชัยชนะ”
2. “ทำธุรกิจดี จะได้มีคฤหาสน์สร้างด้วยทองคำ ทำการค้าดีจะได้ (ภรรยา) สีมิวเหมือนหยก”
3. “แย่งชิงเพื่อไม่ยอมแพ้ แต่ไม่แย่งชิงทรัพย์สิน สามส่วนอาศัยความรู้ความสามารถ เจ็ดส่วนอาศัยความกล้า”

4. "เงินที่ได้มาโดยไม่สุจริต ดั่งน้ำไหลเข้านา เงินที่ได้มาด้วยเลือดเนื้อ ยั่งยืนหมื่นๆ ปี"
5. "ความยากจนไม่มีราก ความรวยก็ไม่มีพันธุ์"
6. "ทุกเรื่องยอมเขาสามส่วน ฟาดินกว้างใหญ่ทะเลสงบ หมั่นสะสมความดีความชอบสร้าง ความร่มรื่นให้ลูกหลานพึงพาอาศัย"
7. "ร้านใหญ่รังแกลูกค้า ลูกค้าใหญ่รังแกร้าน"
8. "สินค้าราคากำลึงขึ้นให้รีบซื้อ สินค้าราคากำลึงตกต่ำให้รีบขาย"
9. "สินค้าผ่านมือกำไรสามส่วน ไม่มีกำไรไม่แะต้อง"
10. "ทำการค้าพูดถึงกำไร เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลที่สุดแล้ว"

เมืองเอกและเมืองสำคัญของฝูเจี้ยน

ฝูเจี้ยนมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายเมือง ได้แก่ นครฝูโจว เมืองเซี่ยเหมิน เฉวียนโจว ผู้เถียน และจางโจว ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของฝูเจี้ยนและถือเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของ มณฑล คิดเป็นร้อยละ 75.4 ของ GDP รวมของฝูเจี้ยน

ตาราง ที่ 23 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในฝูเจี้ยน ปี 2008

เมือง	GDP (พันล้าน หยวน)	GDP ต่อ หัว (หยวน)	มูลค่าค้าปลีก (พันล้าน หยวน)
ฝูโจว	228.4	33,615	113.4
เซี่ยเหมิน	156.0	62,651	41.9
เฉวียน โจว	270.5	34,840	90.6
จางโจว	100.2	21,057	36.4
ผู้เถียน	60.9	21,515	20.6

ที่มา: Fujian Statistical Yearbook 2009

นครฝูโจว

นครฝูโจว เป็นเมืองเอกของมณฑลฝูเจี้ยน มีประชากรราว 6.3 ล้านคน และยังเป็นภูมิภคานาเดิมของชาวจีนโพ้นทะเลกว่า 2.50 ล้านคนในกว่า 50 ประเทศทั่วโลก มีชายฝั่งทะเลยาวถึง 1,137 กิโลเมตร คิดเป็น 1 ใน 3 ของความยาวของชายฝั่งทะเลทั้งหมดในฝูเจี้ยน จึงเป็นศูนย์กลางการค้าทางเรือของชาวจีนกับชาวต่างชาติมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ในอดีต โดยเฉพาะท่าเรือหมาเหว่ยและ

ท่าเรือฉางเถอ ซึ่งในสมัยราชวงศ์ชิงถือเป็นอู่ต่อเรือและฐานทัพเรือที่ใหญ่ที่สุดของจีน และเป็นช่องทางหนึ่งของเส้นทางสายไหมทางทะเลด้วย

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย ลูกสมอ ส้มฝูเจี้ยน (ส้มฮกเกี้ยน) โดยเฉพาะส้มซึ่งมีผลผลิตตลอดทั้งปี สินค้ามีชื่อของผู้โจว คือ ชามะลิ

ปัจจุบันนครผู้โจวกำลังเน้นที่ยุทธศาสตร์การพัฒนา “เขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำหมิ่นเจียง” เพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจในแถบนี้เจริญรุดหน้าเป็นหัวขบวนของภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ของแม่น้ำหมิ่นเจียง ด้วยนโยบายส่งเสริมและปฏิรูประบบเศรษฐกิจเพื่อรับนักลงทุนจากต่างชาติ โดยมีการเปิดเขตเสรีทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การจัดตั้งเขตบุกเบิกและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เขตปลอดภาษี เขตส่งเสริมการลงทุนในระดับต่างๆ อุทยานวิทยาศาสตร์ ที่สำคัญ ได้แก่ นิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีผู้โจว (Fuzhou Economic and Technological Development Zone) และนิคมพัฒนาวิทยาศาสตร์เพื่อการพาณิชย์ เป็นต้น รวมถึงการเปิดเสรีและปฏิรูประบบการเงินและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะนักลงทุนชาวไต้หวัน

ปัจจุบันมีบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนในผู้โจวกว่า 3,000 ราย ส่วนใหญ่เป็นชาวไต้หวัน ฮองกง และสิงคโปร์ โดยเฉพาะชาวไต้หวัน คิดเป็นสัดส่วนการลงทุนสูงถึงร้อยละ 77 ของมูลค่าผลผลิตรวมในท้องถิ่น ส่วนใหญ่ลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเบา ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อาหาร เคมีภัณฑ์ และสิ่งทอ

เมืองเซี่ยเหมิน

เซี่ยเหมินเป็นเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจ และเป็น “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” แห่งแรกของจีน ตั้งแต่ปี 1980 เมืองเซี่ยเหมินตั้งอยู่ห่างจากผู้โจวประมาณ 225 กิโลเมตร เป็นเมืองที่อยู่ใกล้ไต้หวันที่สุดโดยตั้งอยู่ตรงข้ามกับเกาะจินเหมิน (Jinmen) ของไต้หวันห่างกันเพียง 3 กิโลเมตร เซี่ยเหมินยังมีชื่อเสียงว่าเป็นภูมิลำเนาเดิมของชาวจีนโพ้นทะเลทั่ว

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของเซี่ยเหมินจัดอยู่ในอันดับที่ 4 ของจีน รองจากเมืองเซินเจิ้น เซี่ยงไฮ้ และกวางโจว เมืองเซี่ยเหมินถือเป็นเมืองส่งออกชั้นนำเมืองหนึ่งของจีน ภาคบริการเป็นอีกอุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญของเซี่ยเหมิน ได้แก่ การเงินและธนาคาร และโทรคมนาคม

ด้านการขนส่ง ท่าเรือเซี่ยเหมินเป็นท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ ด้วยความยาวชายฝั่งบริเวณท่าเรือถึง 64.50 กิโลเมตร และระดับความลึกของน้ำกว่า 12 เมตร มีเส้นทางเดินเรือเชื่อมกับฮ่องกง ญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวัน สิงคโปร์ และประเทศในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ยุโรป และอเมริกา

เซี่ยเหมินยังมีท่าอากาศยานนานาชาติ คือ ท่าอากาศยานเกาถี้ ปัจจุบันมีเส้นทางบินตรงไปยังเมืองใหญ่ๆ ในเอเชีย เช่น กรุงเทพฯ

เมืองฝูเจี้ยน

เมืองฝูเจี้ยนตั้งอยู่ทางใต้ของฝูโจวห่างกันประมาณ 84 กิโลเมตร เป็นแหล่งผลิตลำไยที่สำคัญของจีนมาตั้งแต่อดีต และได้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าลำไยอบแห้งของจีน โดยเฉพาะลำไยแห้งที่ผลิตในเมืองฝูเจี้ยนถือว่ามีคุณภาพสูงเป็นที่นิยมยอมรับของชาวจีนโดยทั่วไป ในแต่ละปีฝูเจี้ยนมีผลผลิตลำไยแห้งถึง 60,000 ตัน ใกล้เคียงกับปริมาณการนำเข้า ลำไยทั้งที่ผลิตได้ในฝูเจี้ยนและที่นำเข้าจากต่างประเทศผ่านฝูเจี้ยนจะถูกส่งต่อไปยังตลาดค้าส่งเมืองอื่นๆ ในมณฑลต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะส่งไปยังมหานครเซี่ยงไฮ้

ทั้งนี้ ฝูเจี้ยนมีการนำเข้าลำไยอบแห้งจากไทยประมาณ 20,000 ตัน เพื่อส่งไปยังเมืองอู๋อู่มณฑลเจ้อเจียง เพื่อกระจายต่อไปยังเมืองสำคัญในแต่ละมณฑล เช่น นครหนานจิง (มณฑลเจียงซู) มหานครเซี่ยงไฮ้ นครเหอฝย (มณฑลอันฮุย) เมืองชิงเต่า (มณฑลซานตง) เมืองเวินโจว (มณฑลเจ้อเจียง) นครฉางซา (มณฑลหูหนาน) และนครอู่ฮั่น (มณฑลเหอหนาน) เป็นต้น

การลงทุนของไทย ในฝูเจี้ยน มีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทยในฝูเจี้ยน ดังนี้

- บริษัท ทวีก้าบอลล์ แมนูแฟคเจอร์ริง เป็นกิจการร่วมทุนของ บริษัท แกรนด์สปอร์ต จำกัด และบริษัทหวนจี ของไต้หวัน

- Xiamen Chia Tai Agro-Industry Co., Ltd. เป็นการร่วมทุนของกลุ่มบริษัทเครือซีพี และบริษัท Xiamen Livestock Group, Xiamen Feed Industry Co. และ Fujian Feed Industry Co. จัดตั้งขึ้นในปี 1989 ผลิตอาหารสัตว์และทำฟาร์มไก่ ด้วยกำลังการผลิตอาหารสัตว์ 150,000-200,000 ตันต่อปี และลูกไก่ 6 ล้านตัว

- Fuzhou Da Fu Co., Ltd. เป็นการลงทุนโดยกลุ่มบริษัทเครือซีพี 100% ตั้งอยู่ในนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจมาเหว่ยในฝูโจว จัดเป็นกิจการผลิตอาหารสัตว์และปศุสัตว์ที่ใหญ่ที่สุดในฝูเจี้ยน

- Pucheng Chia Tai Biochemistry Co., Ltd. บริษัทของเครือซีพี ตั้งอยู่ทางเหนือของฝูเจี้ยน ติดกับเขตท่องเที่ยวทางธรรมชาติเขาอู่ชาน มีพื้นที่รวม 70,000 ตารางเมตร เป็นกิจการด้านเวชภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมหมัก

- Quanzhou Daquan L-lysine Co., Ltd. เป็นการร่วมทุนของกลุ่มบริษัทเครือซีพีและบริษัท L-lysine Factory ของจีน จัดตั้งขึ้นในปี 1989 มีพื้นที่รวม 88,700 ตารางเมตร ผลิตภัณฑ์หลักของบริษัทฯ ได้แก่ อาหารเสริมแร่ธาตุ (Feed Grade L-lysine Monohydrochloride) ด้วยกำลังการผลิต 1 หมื่นตันต่อปี

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของผู้เจี้ยน

นโยบายกระตุ้นการลงทุนของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น

รัฐบาลผู้เจี้ยนได้มีการกำหนดให้จัดงานแสดงสินค้าและการลงทุน (Investment and Trade Fair) ขึ้นที่เมืองเซี่ยเหมินในเดือนกันยายนของทุกปี เพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ ทั้งนี้ เมืองเซี่ยเหมินถือเป็นเมืองแรกของจีนที่มีการจัดงานในลักษณะดังกล่าว โดยมีนักธุรกิจจากต่างชาติดีกว่า 10,000 คนมาร่วมงานในแต่ละปี

นอกจากนี้ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เจี้ยนโดยการร่วมมือกับมณฑลชางเคียง ตั้งแต่ปี 2004 รัฐบาลผู้เจี้ยนได้เสนอให้มีการจัดตั้ง "เขตเศรษฐกิจทางตะวันตก" (Westbank Economic Zone) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของผู้เจี้ยนและบางส่วนของมณฑลกวางตุ้งและเจ้อเจียงด้วย โดยกำหนดให้เป็นนโยบายหลักในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 (2006-2010) ของผู้เจี้ยน เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการผลิตสมัยใหม่ กระตุ้นการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ พัฒนาภาคบริการและภาคเอกชน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภูมิภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ปฏิรูปหน่วยงานของรัฐบาล ตลอดจนเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับได้หวันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

รัฐบาลผู้เจี้ยนให้การส่งเสริมและดึงดูดอุตสาหกรรมสำคัญ เช่น การขนส่งและโทรคมนาคม พลังงานไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เกษกรรม อุปกรณ์ทางการแพทย์ อุปกรณ์การบิน และอุตสาหกรรมบริการ เป็นต้น และนอกจากจะมีเขตเศรษฐกิจพิเศษในเซี่ยเหมิน ผู้เจี้ยนยังมีนิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับประเทศ นิคมพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และนิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับมณฑล ที่สำคัญ เช่น

1) นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฟูโจว (Fuzhou Economic and Technological Development Zone) ตั้งอยู่ในเขตหมาเหว่ยทางตอนล่างของแม่น้ำหมิ่นเจียง มีเนื้อที่รวม 10 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจระดับประเทศ เขตการลงทุนของชาวได้หวัน เขตการค้าเสรี และเขตพัฒนาทางอุตสาหกรรม นักลงทุนรายใหญ่ ได้แก่ บริษัท JVC, Hitachi, Mitsubishi และ Epson และยังมีบริษัท Air Products ของสหรัฐอเมริกาซึ่งเข้ามาลงทุนเปิดโรงงานเคมีเพื่อผลิตอุปกรณ์เกี่ยวกับภาพถ่ายด้วย

2) นิคมพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงใหม่เซี่ยเหมิน (Xiamen High-Tech Development Zone) จัดตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (State Science and Technology Commission) และรัฐบาลเมืองเซี่ยเหมิน ถือเป็นนิคมพัฒนาเทคโนโลยีขั้น

สูงใหม่ระดับชาติที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน โดยเน้นการดำเนินงานด้านวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงใหม่ในเชิงพาณิชย์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงการลงทุนที่สำคัญ เช่น บริษัท Formosa Plastics ของไต้หวัน บริษัท Philips เข้ามาจัดตั้งโรงงานผลิตหลอดไฟ และบริษัท ABB ของยุโรป เป็นต้น นอกจากนี้ นิคมเซี่ยเหมินฯ ยังเป็นที่ตั้งโรงผลิตไฟฟ้า 1 ใน 5 โรงของเมืองเซี่ยเหมิน สำหรับใช้ภายในนิคมฯ โดยเฉพาะ จึงมีต้นทุนค่าเช่าใช้ที่ดินและแรงงานถูกกว่าที่เซี่ยงไฮ้ ทำให้เป็นแหล่งดึงดูดผู้ประกอบการผลิตเพื่อส่งออกมากขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา

3) นิคมส่งเสริมการลงทุนไห่ซาง (Xiamen Haicang Investment Zone) ตั้งอยู่ทางตะวันตกของเมืองเซี่ยเหมิน ครอบคลุมเนื้อที่กว่า 85 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 4 เขตพื้นที่ ได้แก่ เขตท่าเรือ ซึ่งมีเส้นทางเชื่อมโยงกับเส้นทางรถไฟสายอิงถาน-เซี่ยเหมิน (Yingtian-Xiamen) เขตอุตสาหกรรมซินหยาง (Xinyang industrial area) สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเฉพาะ เขตอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และเขตที่พักอาศัย การลงทุนในนิคมฯ ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในโครงการสาธารณูปโภค เช่น การก่อสร้างสะพานไห่ซางเลียชชายฝั่งไปยังใจกลางเมืองเซี่ยเหมินระยะทาง 6 กิโลเมตร ใช้เวลาเพียง 20 นาที โดยถือเป็นสะพานแห่งแรกในเอเชียที่ก่อสร้างโดยใช้สะพาน 3 ช่วงต่อกัน บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในนิคมฯ ที่สำคัญ เช่น บริษัท Eastman Kodak ของสหรัฐอเมริกา โดยได้ร่วมทุนกับ Xiamen International ก่อสร้างโรงงานผลิตกล้องถ่ายรูปที่เมืองเซี่ยเหมินเป็นแห่งแรกในจีน โดยจะเป็นฐานผลิตกล้องถ่ายรูปที่ใหญ่ที่สุดในโลก ด้วยกำลังการผลิตกล้อง 120 ล้านตัวต่อปี บริษัท Tuntex ของไต้หวันเข้ามาตั้งโรงงานผลิตใยโพลีเอสเตอร์ และบริษัท Hutchison Whampoa เข้ามาร่วมทุนกับบริษัท Xiamen Haicang Port จัดตั้งบริษัทจัดการท่าเรือขนส่งสินค้า Xiamen International Container Terminals ประกอบด้วยท่าเทียบเรือคลังสินค้าเอนกประสงค์ 3 แห่ง เป็นต้น

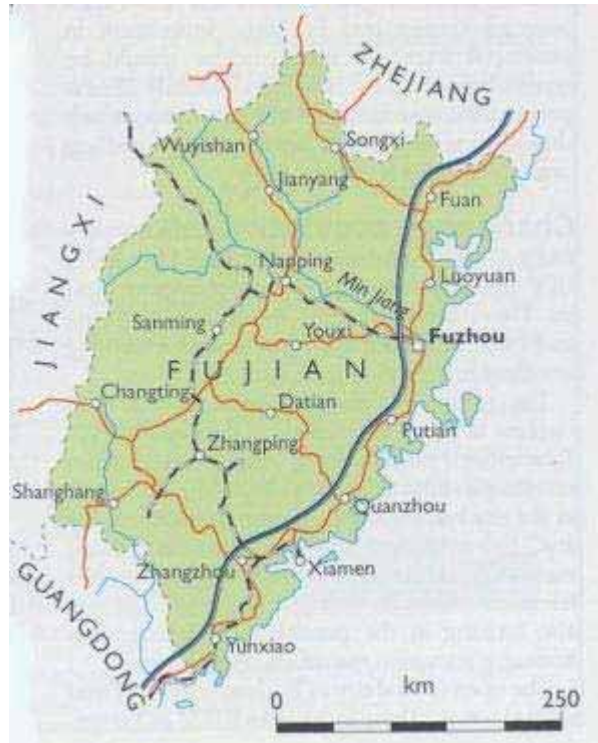
4) นิคมสินค้าทัณฑ์บนบนเซียงหวี (Xiangyu Bonded Zone) จัดตั้งขึ้นในปี 2004 ตั้งอยู่ที่เขตเซียงหยู่ มีเนื้อที่ประมาณ 2 ตารางกิโลเมตร โดยถือเป็นเขต Zone-Port Interactive Area (ZPIA) นาร่อง 1 ใน 7 เขตของจีน (อีก 6 แห่ง ได้แก่ ด้าเหลียน หมิงโป ซิงไห่ เซินเจิ้น เทียนจิน และจางเจียง) โดยจะมุ่งเน้นที่การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และภาษีของบริษัทในนิคมเซียงหวีฯ ตามแบบอย่างของเขต ZPIA ที่ไวกาเลียวที่มหานครเซี่ยงไฮ้

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังมีนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ อีก ได้แก่

- นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหรงเจียว (Rongqiao Economic and Technological Development Zone)
- นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหลัวฮ่วนวาน (Luoyuanwan Economic and Technological Development Zone) เป็นต้น

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในฝูเจี้ยน

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในฝูเจี้ยน

ตารางที่ 24 เส้นทางคมนาคมของฝูเจี้ยน

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	1,565
เส้นทางถนน	56,208
เส้นทางน้ำ	3,245
เส้นทางการบิน (เส้นทาง)	128

ที่มา: Fujian Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

ฝูเจี้ยนมีเส้นทางรถไฟระยะทางรวม 1,565 กิโลเมตรเชื่อมโยงไปยังมณฑลทางตอนเหนือและตอนกลางของจีน โดยมีเส้นทางรถไฟที่สำคัญหลายเส้นทาง ได้แก่

- สายอิงถาน-เซี่ยเหมิน (Yingtian-Xiamen) เชื่อมโยงกับเส้นทางสายปักกิ่ง-เกาหลิน
- สายกว่างโจว-เซี่ยงไฮ้ ซึ่งตัดผ่านนครฝูโจวและเมืองเซี่ยเหมิน
- สายฝูโจว-เวินโจว ทางตอนใต้ของมณฑลเจ้อเจียง ระยะทาง 360 กิโลเมตร
- สายหลงเอี้ยน-ก้านโจว มณฑลเจียงซี ระยะทาง 277 กิโลเมตร เป็นต้น

การขนส่งทางรถยนต์

ฝูเจี้ยนมีเส้นทางขนส่งทางรถยนต์ระยะทางยาวกว่า 56,208 กิโลเมตร เป็นเส้นทางค่วน 1,043 กิโลเมตร เส้นทางขนส่งทางรถยนต์ที่สำคัญ เช่น สายปักกิ่ง-ฝูโจว สายฝูโจว-คุนหมิง สายเซี่ยเหมิน-เฉิงตู และสายฝูโจว-หลานโจว โดยมีเส้นทางหลวงชั้นหนึ่ง ได้แก่ สายฝูโจว-ฉวงโจว-เซี่ยเหมิน-จางโจว นอกจากนี้ ในการคมนาคมระหว่างนครฝูโจวและเมืองเซี่ยเหมินก็มีประสิทธิภาพมาก โดยอาศัยเส้นทางค่วน ซึ่งช่วยย่นระยะเวลาการเดินทางระหว่างทั้งสองเมืองเหลือเพียง 3 ชั่วโมง และมีการก่อสร้างสะพานใหม่อีก 3 แห่ง ได้แก่ ซานเซี่ยนโจว (Sanxianzhou) จินซาน (Jinshan) และฉิ่งโจว (Qingzhou) ด้วย

การขนส่งทางอากาศ

ฝูเจี้ยนมีท่าอากาศยานที่สำคัญ 5 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติฉางเถื่อนครฝูโจว (Fuzhou Chengde International Airport) ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะฉีเมืองเซี่ยเหมิน (Xiamen Gaoqi International Airport) ท่าอากาศยานฉินเจียงเมืองเฉวียนโจว (Quanzhou Jinjiang Airport) ท่าอากาศยานอู่อี่ซานเมืองหนานผิง (Nanping Wuyishan Airport) และท่าอากาศยานอีกหนึ่งแห่ง รวมให้บริการเส้นทางบินทั้งในและระหว่างประเทศกว่า 118 เส้นทาง เชื่อมโยงเมืองต่างๆ ภายในประเทศกว่า 40 เมือง รวมทั้งฮ่องกง ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ และไทย

การเดินทางระหว่างฝูเจี้ยน-ไทย มีสายการบินตรง ได้แก่ ฝูโจว-กรุงเทพ ใช้เวลา 5 ชั่วโมง และเส้นทางเซี่ยเหมิน-กรุงเทพ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง 20 นาที

การขนส่งทางน้ำ

ฝูเจี้ยนมีเส้นทางเดินเรือระยะทางกว่า 3,245 กิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาวที่สุดเป็นอันดับ 2 ของจีน จึงเป็นที่ตั้งท่าเรือขนส่งสินค้ากว่าหลายร้อยแห่ง รวมท่าเทียบเรือประมาณ 327 ท่า ในจำนวนนี้ เป็นท่าเทียบเรือขนาดระวางมากกว่า 10,000 ตัน ประมาณ 35 ท่า ซึ่งสามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้รวมกันกว่า 45 ล้านตันต่อปี

ท่าเรือสำคัญในฝูเจี้ยน ได้แก่ ท่าเรือหมาหว่ย (Mawei) ในนครฝูโจว ท่าเรือตงตู้ (Dongdu) และท่าเรือเหมยโจวที่เมืองเซี่ยเหมิน ซึ่งติดอันดับ 1 ใน 10 ท่าเรือตู้ขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ของจีน โดย

ท่าเทียบเรือน้ำลึกขนาดระวาง 50,000-100,000 ตัน 6 ท่า ได้แก่ ท่าซาเฉิง (Shacheng Bay) ท่าซานตู้ (Sandu Bay) ท่าหลัวหยวน (Luoyuan Bay) ท่าเหมยโจว (Meizhou Bay) ท่าเซี่ยเหมิน (Xiamen Port) และท่าตงซาน (Dongshan Bay) นอกจากนี้ ยังมีท่าเรืออื่นๆ ในเมืองเฉียวโจว หนึ่งในเขต และ จางโจว มีเส้นทางเดินเรือไปยังฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน และท่าเรือสำคัญในเมืองใหญ่มากกว่า 60 ท่า ในกว่า 40 ประเทศทั่วโลก

ในส่วนของ ท่าเรือหมาเหว่ย ในนครฝูโจว นั้น มีท่าเทียบเรือสำหรับเรือขนาด 10,000 ตัน ทั้งหมด 13 แห่ง ซึ่งรวมถึงท่าเทียบเรือตู้ขนสินค้าอีก 3 แห่ง โดยท่าเทียบเรือที่มีขนาดใหญ่ได้แก่ ท่าเทียบเรือเมืองฝูชิง ซึ่งสามารถรองรับเรือขนาด 30,000 ตัน

ส่วนท่าเรือเซี่ยเหมิน จัดเป็นท่าเรือชายฝั่งที่จอแจสำคัญอีกแห่งของจีน และเป็นท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ ด้วยความยาวชายฝั่งบริเวณท่าเรือถึง 64.50 กิโลเมตร และระดับความลึกของน้ำกว่า 12 เมตร ประกอบด้วยท่าเทียบเรือขนาดต่างๆ 81 ท่า โดยเป็นท่าเรือน้ำลึก 16 ท่า และสามารถรองรับเรือขนาด 10,000 ตันได้ 6 ท่า โดยเรือขนาด 10,000 ตันยังสามารถเข้าไปจอดในบริเวณท่าเรือตอนในบนแม่น้ำจิวเจียงได้ด้วย ท่าเรือเซี่ยเหมินสามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้สูงถึง 43 ล้านตัน มีเส้นทางเดินเรือไปยังท่าเรือต่างๆ 60 แห่งทั่วโลก เช่น ฮ่องกง ญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวัน และ สิงคโปร์ และปัจจุบัน ได้เปิดเส้นทางเรือข้ามมหาสมุทรไปยังประเทศในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ยุโรป และอเมริกา

เว็บไซต์สำคัญ

Department of Foreign Trade and Economic Cooperation www.fiet.gov.cn

Fujian Economic Information Network www.fjic.gov.cn

Fujian Government www.fujian.gov.cn

เศรษฐกิจมหานครปักกิ่ง (北京) Beijing Municipality

ที่มา: Asia Times Online

ตารางที่ 25 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมหานครปักกิ่ง

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับในจีน
ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	16,800	29
จำนวนประชากร (ล้านคน)	16.95	26
GDP (พันล้านหยวน)	1,048.8	13
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	63,029	2
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	56,328	2
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	384.9	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	458.9	10
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.1	26

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Beijing Statistical Yearbook 2009

มหานครปักกิ่ง เป็น 1 ใน 4 มหานครของจีนที่มีระดับการปกครองเทียบเท่าระดับมณฑล และขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง (อีก 3 แห่ง ได้แก่ มหานครเซี่ยงไฮ้ เทียนจิน และฉงชิ่ง) มหานครปักกิ่ง มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดเป็นอันดับ 3 ของจีน รองจากเซี่ยงไฮ้ และเทียนจิน โดยมีประชากรประมาณ 16.95 ล้านคน นอกจากนี้ ปักกิ่งยังเป็นที่ตั้งของสถานทูตประเทศต่างๆ รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศ สำนักข่าวต่างประเทศ รวมถึงองค์กรหรือกิจการที่มีตัวแทนประจำในปักกิ่งมากกว่า 7,000 องค์กร จึงมีชาวต่างชาติพักอาศัยในปักกิ่งเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะชาวเกาหลีใต้เป็นจำนวนมาก ได้เข้ามาประกอบธุรกิจและเรียนต่อในปักกิ่ง

ปักกิ่งยังเป็นสถานที่จัดกิจกรรมระดับนานาชาติที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลจากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในปี 2008 รัฐบาลปักกิ่งได้มีการสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น การก่อสร้างสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร โทรคมนาคม เป็นต้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเติบโตขึ้นด้วย

นอกจากนี้ ปักกิ่งยังเป็นเมืองสำคัญใน "กลุ่มเศรษฐกิจทะเลโฉบไห้" (Bohai Bay Economic Zone) และ "กลุ่มเศรษฐกิจจิงจินจี" (京津冀)⁷ ซึ่งเป็นนิคมพัฒนาเศรษฐกิจที่ทางรัฐบาลจีนจะผลักดันให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการเงินนานาชาติแห่งที่ 3 รองจากกลุ่มสามเหลี่ยมเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำฉางเจียง (ฉางชานเจียว) และเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำจูเจียง (ต้าจูชานเจียว)

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมหานครปักกิ่ง

มหานครปักกิ่งมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 13 ของจีน ในปี 2008 มีมูลค่า GDP ประมาณ 1,048.8 พันล้านหยวน และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 63,029 หยวน มากเป็นอันดับ 2 ของจีน รองจากมหานครเซี่ยงไฮ้

7 กลุ่มเศรษฐกิจจิงจินจี (京津冀) ประกอบด้วย 2 มหานคร และ 1 มณฑล คือ มหานครปักกิ่ง (ชื่อย่อ "จิง" 京) มหานครเทียนจิน (ชื่อย่อ "จิน" 津) และมณฑลเหอเป่ย์ (ชื่อย่อ "จี" 冀) เป็นนิคมพัฒนาเศรษฐกิจที่ทางรัฐบาลจีนจะผลักดันให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการเงินนานาชาติแห่งที่ 3 รองจากกลุ่มสามเหลี่ยมเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำฉางเจียง (แยงซีเกียง) หรือที่เรียกในภาษาจีนกลางว่า "ฉางชานเจียว" โดยมีมหานครเซี่ยงไฮ้เป็นศูนย์กลาง และเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำจูเจียง หรือ "ต้าจูชานเจียว" มีนครกวางโจวเป็นศูนย์กลาง และที่ได้ขยายความร่วมมือกับฮ่องกงและมาเก๊า โดยในปี 2003 เขตเศรษฐกิจจิงจินจีมีมูลค่า GDP รวม คิดเป็นร้อยละ 43 ของ GDP ในเขตเศรษฐกิจฉางชานเจียว และร้อยละ 91 ของ GDP ในเขตเศรษฐกิจฉางชานเจียว (" 'จิงจินจี' ศูนย์กลางเศรษฐกิจแห่งที่ 3," ผู้จัดการออนไลน์ (17 ตุลาคม 2547) www.manager.co.th/China/ViewNews.aspx?NewsID=9470000068183>

ตารางที่ 26 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของปักกิ่ง ในปี 1995, 2004 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1995	ปี 2004	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	5.8	2.4	1.1	สาลี อุ่น พุทรา ข้าวโพด ข้าว ข้าวสาลี ลูกเดือย เห็ด ถั่วลิสง ถั่ว เหลือง มันฝรั่ง งา ไบยาสูบ ดอก กุหลาบ รังไหม ฝ้าย
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	44.1	37.6	25.7	สินแร่: ไยหิน ถ่านหิน เหล็ก แกรนิต หินปูน หินอ่อน
- อุตสาหกรรม	36.1	30.1	21.0	รถยนต์ เคมีภัณฑ์ ก่อสร้าง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล สิ่งทอ เภสัชกรรม
บริการและอื่นๆ	50.1	60.0	73.2	การเงินและธนาคาร ท่องเที่ยว

ที่มา: Beijing Statistical Yearbook 2005; Beijing Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างของ GDP ของปักกิ่ง ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 73 โดยอุตสาหกรรมบริการที่สำคัญ ได้แก่ การเงินและการธนาคาร การค้าปลีกและค้าส่ง และการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.1 ร้อยละ 10.1 และร้อยละ 9.3 ของมูลค่าการผลิตรวมในอุตสาหกรรมบริการตามลำดับ โดยธุรกิจด้านวัฒนธรรม กีฬา และบันเทิงมีอัตราการเติบโตสูงที่สุดถึงร้อยละ 29.4 โครงสร้างการผลิตที่เหลือ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรมขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม) มีสัดส่วนร้อยละ 25.7 และอุตสาหกรรมขั้นปฐม (เกษตร) เพียงร้อยละ 1.1 ของมูลค่าผลผลิตรวม

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของปักกิ่ง

ปักกิ่งมีภาคการผลิตส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมหนัก คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 83.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต อุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์ รถยนต์ วัสดุเคมีและเคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกล การถลุงแร่ เป็นต้น

ตารางที่ 27 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของปักกิ่ง ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (%)
อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์	22.9
การผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน	11.9
อุปกรณ์การขนส่ง	11.1
Processing of petroleum, coking, processing of nuclear fuel	7.2
การหลอมและแปรรูปโลหะที่มีเหล็กผสม	5.7
อุปกรณ์เพื่อการใช้เฉพาะอย่าง	4.2
อุปกรณ์เพื่อการใช้ทั่วไป	3.9
อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องจักรกล	3.7
วัตถุดิบเคมีและเคมีภัณฑ์	2.9
ผลิตภัณฑ์แร่โลหะ	2.8
อาหารและเครื่องดื่ม	2.7

ที่มา: Beijing Statistical Yearbook 2009

หากพิจารณาจากข้อมูลสัดส่วนการผลิตต่อผลผลิตรวมทั้งหมดทางอุตสาหกรรมของปักกิ่งพบว่า อุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมอุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 22.9

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ

(1) อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

ปักกิ่งมีการผลิตในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นสัดส่วนที่สูง ส่วนใหญ่เป็นการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ โดยจัดเป็นผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือรายใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของจีน และผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลรายใหญ่เป็นอันดับ 4 ของจีน ที่เหลือ ได้แก่ อุปกรณ์เกี่ยวกับแสง เครื่องจักรกล และไฟฟ้า อุตสาหกรรมชีววิศวกรรม เกษตรกรรม และผลิตภัณฑ์ใหม่

ทั้งนี้ ปักกิ่งถือเป็นฐานด้านการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีที่ใหญ่ที่สุดในจีน และปักกิ่งยังเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อระดับประเทศและทันสมัยที่สุด เช่น มหาวิทยาลัยปักกิ่ง⁸ และมหาวิทยาลัยชิงหัว⁹ เป็นต้น ปักกิ่งยังได้มีการจัดตั้ง เมืองเทคโนโลยี

⁸ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Peking University) เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดของจีน ก่อตั้งเมื่อปี 1898 ตั้งอยู่ทางชานเมืองทางทิศตะวันตกของกรุงปักกิ่ง ติดกับพระราชวังฤดูร้อนที่มีชื่อและสวนหยวนหมิงหยวน มหาวิทยาลัยปักกิ่งเดิมเป็นมหาวิทยาลัยหลวง

สารสนเทศของจีน “Chinese Silicon Valley” ในเขตจงกวนชุน ซึ่งถือเป็นนิคมพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงที่มีชื่อเสียงของจีน นอกจากนี้ ปักกิ่งยังจัดเป็นเมืองที่มีจำนวนบริษัทและบุคลากรด้านเทคโนโลยีขั้นสูง และมีผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม และมีรายรับจากการประกอบอุตสาหกรรมในนิคมพัฒนาพิเศษสูงที่สุดในจีนด้วย ด้วยข้อได้เปรียบดังกล่าวนี้ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงของปักกิ่งจึงมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกมากในอนาคต

(2) อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของปักกิ่ง โดยถือเป็นผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ติดอันดับต้นของจีน และถือเป็นตลาดการค้ารถยนต์หลักของประเทศ

บริษัทผลิตยนต์ที่สำคัญของปักกิ่ง ได้แก่ บริษัท Beijing Automotive Industry และ Beijing Hyundai ส่วนบริษัท DaimlerChrysler และบริษัท Beiqi Foton ถือเป็นผู้ผลิตชั้นนำในด้านรถบรรทุกประเภทน้ำหนักเบา

อุตสาหกรรมการบริการ: การเงินและธนาคาร

ปักกิ่งมีศูนย์กลางทางการเงิน (Financial Street) ของปักกิ่ง ตั้งอยู่ทางตะวันตกของถนนวงแหวนสายที่สอง และทางเหนือของถนนฉางอัน (Changan) เป็นที่ตั้งของสถาบันทางการเงินมากกว่า 300 แห่ง ซึ่งรวมถึงธนาคารขนาดใหญ่หลายธนาคารต่างก็มีสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาของบริษัทที่นี้ด้วย

ทั้งนี้ สถาบันทางการเงินจากต่างประเทศมีบทบาทค่อนข้างมากในปักกิ่ง โดยธนาคารพาณิชย์ที่เข้ามาลงทุนในปักกิ่งที่สำคัญ เช่น ธนาคาร Mitsubishi, Deutsche Bank, Hang Seng Bank, ธนาคารกรุงเทพ (Bangkok Bank), HSBC, Standard Charter และ Citibank ได้เข้ามาเปิดสาขาให้ให้บริการเต็มรูปแบบ (Full Branch) ขึ้น และธนาคาร Citibank, HSBC, Tokyo-Mitsubishi และ Bank of East Asia ได้เริ่มเปิดให้บริการแลกเปลี่ยนเงินสกุลหยวนได้ในปี 2005 และในปี 2004

ปัจจุบันกลายเป็นมหาวิทยาลัยสหวิทยาการขนาดใหญ่ ประกอบด้วยวิทยาลัย 30 แห่งและหน่วยงานต่างๆ 12 แห่ง แบ่งเป็นสาขาวิชาต่างๆ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 93 สาขา ระดับปริญญาโท 199 สาขา และระดับปริญญาเอก 173 สาขา นอกจากนี้ ยังมีศูนย์วิจัย 216 แห่ง ศูนย์วิจัยทางวิศวกรรมแห่งชาติ 2 แห่ง และห้องทดลองสำคัญระดับประเทศ 12 แห่ง มีการประสานความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลก

⁹ มหาวิทยาลัยชิงหัว (Tsinghua University) ก่อตั้งเมื่อปี 1911 เดิมเป็นโรงเรียนเตรียมความพร้อมนักเรียนที่จะถูกส่งไปศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาโดยรัฐบาลจีน ต่อมามหาวิทยาลัยจึงได้พัฒนาและปรับโครงสร้างขึ้นใหม่เป็นสถาบันเฉพาะช่างในปี 1952 ปัจจุบันได้รับยกย่องว่าเป็นมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ดีที่สุดในจีน ประกอบด้วยแผนกการศึกษาต่างๆ 44 สาขาวิชา เช่น สถาปัตยกรรม วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และการบริหารจัดการ นิติศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เป็นต้น มีนักศึกษากว่า 40,000 คน โดยมีผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์จีนและนักการเมืองใหญ่หลายท่านจบการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยชิงหัว เช่น หู จิ่นเทา ประธานาธิบดีคนปัจจุบันของจีน จู หลิงจี อดีตนายกรัฐมนตรี และอู๋ ปิงกั๋ว ประธานสภาประชาชนแห่งชาติ เป็นต้น

ธนาคาร Goldman Sachs ซึ่งเป็นกิจการลงทุนของสหรัฐอเมริกาที่ได้รับอนุญาตให้ก่อตั้งกิจการร่วมลงทุนประเภทนายหน้าธุรกิจตลาดหลักทรัพย์ (Broking Joint Venture) ในปักกิ่ง นอกจากนี้ ปักกิ่งยังเป็นที่ตั้งของสำนักงานบริษัทประกันภัย และสถาบันทางการเงินประเภทอื่นๆ อีกมากกว่า 100 แห่ง

การค้าภายในมหานครปักกิ่ง : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

ปักกิ่งเป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในจีนตอนเหนือ เนื่องจากประชาชนมีกำลังซื้อค่อนข้างสูง โดยประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 63,029 หยวน มากเป็นอันดับที่ 2 ของจีน รองจากมหานครเซี่ยงไฮ้ ในปี 2008 ปักกิ่งมีมูลค่าการค้าปลีกราว 458.9 พันล้านหยวน มากเป็นอันดับที่ 10 ของจีน และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.1 ของมูลค่าการค้าปลีกทั่วประเทศ

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมหานครปักกิ่ง

ปักกิ่งมีย่านค้าปลีกที่สำคัญ ตั้งอยู่ในเขตหวังฝูจิ่ง ซีตาน และเฉียนเหมิน ซึ่งล้วนเป็นแหล่งช้อปปิ้งมีชื่อของจีน มีศูนย์การค้าและห้างสรรพสินค้าท้องถิ่นที่สำคัญๆ เช่น Oriental Plaza ซึ่งตั้งอยู่บริเวณด้านใต้ของถนนหวังฝูจิ่ง เป็นกิจการศูนย์การค้าขนาดมหึมาของนายลี กาชิง (Li Ka-shing) และยังมี Xidan Shopping Arcade, Wangfujing Department Store, China World Trade Centre, Longfu Building, New Dong An Market และ Friendship Store รวมทั้ง ห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าอื่นๆ เช่น The Place และ Four Seasons

นอกเหนือจากห้างสรรพสินค้าท้องถิ่นแล้ว ปักกิ่งยังมีรูปแบบร้านค้าสินค้าบริโภคหลากหลายประเภท โดยเฉพาะร้านค้าปลีกจำหน่ายสินค้าจากโรงงานและสินค้าลดราคาต่างๆ เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านเมกาสโตร์ ร้านค้าแบบเซนส์โตร์ และร้านสะดวกซื้อ ซึ่งกำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยในจำนวนนี้ เป็นบริษัทค้าปลีกยักษ์ใหญ่จากต่างชาติ เช่น Carrefour, Makro, Ito Yokado, Wal-Mart, B&Q, Seiyu และ Goldlion Group ของมาเลเซีย เป็นต้น โดยเฉพาะบริษัท Ito-Yokado Group ของญี่ปุ่น ได้เปิดร้าน Seven-Eleven ซึ่งเป็นกิจการสาขาในเครือของบริษัทฯ ขึ้นในปักกิ่ง ด้วย ขณะที่บริษัท Kingfisher ของอังกฤษ ได้ทำการเปิดห้าง B&Q ซึ่งจำหน่ายสินค้าประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ในการปรับปรุงต่อเติมบ้านในปักกิ่ง บนพื้นที่ขนาด 23,225 ตารางเมตร ถือเป็นห้างที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของโลกของบริษัทฯ นอกจากนี้ บริษัท Carrefour ก็เปิดกิจการร้านจำหน่ายสินค้าลดราคา Dia ของตนขึ้นในปักกิ่ง ขณะที่บริษัท Makro ซึ่งเป็นกิจการผู้จำหน่ายสินค้าปลีกจากเนเธอร์แลนด์ก็ได้ขยายกิจการเพิ่มจำนวนร้านค้ามากขึ้น สำหรับบริษัท Ikea ของสวีเดนก็เข้ามาเปิดร้านจำหน่ายสินค้าปลีกประเภทเครื่องตกแต่งบ้านที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของโลก

ทั้งนี้ ปักกิ่งจัดเป็น 1 ใน 11 เมืองนำร่องของจีนที่ได้รับเลือกจากรัฐบาลกลาง ในปี 1992 ให้สามารถจัดตั้งบริษัทร่วมทุนด้านการค้าปลีกระหว่างจีน-ต่างชาติได้ 2 ราย โดยการร่วมทุนในครั้งนั้นเป็นการร่วมทุนจัดตั้งห้าง Beijing Lufthansa Shopping Centre (หรือ Yansha Youyi Shopping City) เป็นศูนย์กลางค้าชั้นนำขนาดใหญ่ ที่เป็นกิจการร่วมลงทุนระหว่างปักกิ่งกับบริษัทการบิน Lufthansa ของเยอรมนี และ Scitech Plaza และหลังจากนั้น บริษัทค้าปลีกต่างชาติรายอื่นๆ โดยเฉพาะเจ้าของซูเปอร์มาร์เก็ตแบบเซนโตร จึงได้เริ่มทยอยเข้ามาเปิดกิจการในปักกิ่งกันอย่างต่อเนื่อง การเข้ามาเจาะตลาดผู้บริโภคของบริษัทต่างชาติเหล่านี้ ยังได้กระตุ้นการพัฒนาร้านค้าปลีกเซนโตรและซูเปอร์มาร์เก็ตในท้องถิ่น เช่น Hualian, Wumei และ Gome มากขึ้นด้วย

สำหรับแหล่งค้าส่งผลไม้ที่สำคัญในปักกิ่ง ได้แก่

1. ศูนย์กลางค้าส่งผลไม้ YU QUAN
ที่อยู่ 212 YU QUAN YIN ROAD, BEIJING Tel. 010-63447296
2. ศูนย์กลางค้าส่งผลไม้ BA LI QIAO
ที่อยู่ 4 TONG HUI BEI ROAD, JIN LONG MARKET, BEIJING Tel. 010-60512765, 89531085
3. ตลาดค้าส่งผลไม้ DA YANG ROAD
ที่อยู่ JING JING TANG, DONG NANG ROAD, BEIJING Tel. 010-67473976

โครงสร้างการบริโภคของมหานครปักกิ่ง

ตาราง ที่ 28 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2004	ปี 2008
อาหาร	46.6	32.2	33.8
เสื้อผ้า	14.8	8.7	9.5
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	7.6	6.8	6.7
ยาและบริการทางการแพทย์	3.8	9.7	9.5
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	4.5	12.8	13.5
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	12.2	17.3	14.5
ที่พักอาศัย	5.0	8.7	7.8

ที่มา: Beijing Statistical Yearbook 2005; Beijing Statistical Yearbook 2009

ในด้านโครงสร้างการจับจ่ายบริโภค ชาวปักกิ่งให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหาร การกินเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อบริการด้านความบันเทิง วัฒนธรรม และการศึกษา

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวปักกิ่ง¹⁰

1. นิยมการเมืองสูง

ปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของจีนตั้งแต่สมัยราชวงศ์หยวน (ปี 1206-1368) เรื่อยมาจนราชวงศ์หมิง ราชวงศ์ชิง และปัจจุบันก็เป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นศูนย์กลางทางการเมือง วัฒนธรรมและการศึกษา กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ แทบทั้งหมดอยู่ในปักกิ่ง ดังนั้น ชาวปักกิ่งจึงสนใจเรื่องการเมืองเป็นพิเศษ แต่ละปี เมื่อถึงวาระการพิจารณางบประมาณ ชาวปักกิ่งทั้งบุคคลในระดับสูงตลอดจนผู้คนทั่วไปจะสนทนากันแต่เรื่องการเมือง เขาเป็นลูกหลานใคร มาจากไหน เส้นสายใครหรือมีใครอยู่เบื้องหลัง เพราะนั่นย่อมหมายถึงต้องมีการปรับคณะทำงานในหลายตำแหน่ง และก็ย่อมหมายถึงโอกาสทางธุรกิจด้วยเช่นกัน

ลักษณะเช่นนี้แตกต่างกับนักธุรกิจเชิงไฮ้หรือกวางตุ้งเป็นอย่างมาก ในปักกิ่ง ทุกเรื่องถือเป็นเรื่องการเมือง เช่น การดูแสดงงิ้วหรือละครเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ชาวจีนในท้องถิ่นอื่นๆ จะมองว่าการแสดงเป็นอย่างไร แสดงได้ดีหรือไม่ ในขณะที่ชาวปักกิ่งมองลึกลงไปว่าละครที่แสดงมีนัยยะอะไร รัฐบาลต้องการสื่ออะไรต่อผู้ชม ดังเช่นที่ชาวปักกิ่งมักจะพูดว่า "ฟ้าจะเปลี่ยนหรือไม่" หรือ "ลมจะเปลี่ยนทิศทางใหม่" เป็นต้น

ดังนั้น การติดต่อค้าขายกับชาวปักกิ่ง สามารถคุยเรื่องการเมืองได้ และยังสามารถเปิดเผยพูดคุยได้อย่างตรงไปตรงมาว่าผู้ร่วมสนทนามาจากที่ใด รู้จักหรือสนิทกับผู้ใหญ่อันไหน ซึ่งจะทำให้ชาวปักกิ่งให้ความสำคัญกับผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้ ยังต้องเข้าใจว่านักธุรกิจปักกิ่งไม่ใช่พ่อค้าที่ขายสินค้าราคาเพียงสิบยี่สิบบาท แต่ทำธุรกิจในระดับใหญ่ๆ ค้าขายตั้งแต่คอมพิวเตอร์จนถึงเครื่องบิน หรืออาวุธ

2. "คุยเก่ง" เอกลักษณะที่สำคัญที่สุดของชาวปักกิ่ง

เนื่องจากปักกิ่งเป็นเมืองหลวงและเป็นเมืองใหญ่ระดับโลก มีประวัติความเป็นมายาวนาน ประกอบด้วยอุปนิสัยของชาวปักกิ่งที่ชื่นชอบเรื่องการเมือง ชาวปักกิ่งจึงมีความรู้รอบตัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือแม้กระทั่งข่าวลือ ชาวปักกิ่งสามารถสนทนาได้ทุกเรื่องได้อย่างเป็นจริงเป็นจัง เช่น คนขับแท็กซี่ในปักกิ่งสามารถพูดคุยกับผู้โดยสารได้ตลอดทางเสมือนเป็น "นักการเมือง" หากมีงานสัมมนาในระดับประเทศ คนเชิงไฮ้จะนั่งฟังเพียงอย่างเดียว เป็นผู้ฟังที่ดี ในขณะที่ชาวปักกิ่งเป็นนักพูด

¹⁰ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

ด้วยเหตุผลที่ภาษาจีนกลางถือสำเนียงปักกิ่งเป็นสำเนียงมาตรฐาน ดังนั้น ชาวปักกิ่งจึงได้เปรียบในด้านการพูด ซึ่งอาจจะต่างกับชาวจีนในท้องถิ่นอื่นๆ ที่ต้องระมัดระวังการออกเสียงเวลาพูด ทำให้ความกล้าพูดลดลง และความคล่องในการพูดก็ลดลงตามไปด้วย และจากความช่างพูดช่างคุยของชาวปักกิ่ง ตลอดจนความสนใจทางการเมือง ฐานโยบายของรัฐบาลและนโยบายพรรคคอมมิวนิสต์ ดังนั้น นักธุรกิจปักกิ่งจึงพูดได้น่าฟัง รื่นหู และฟังดูมีเหตุผล น่าเชื่อถือ

ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดในการปฏิบัติตนเมื่อติดต่อกับธุรกิจกับชาวปักกิ่ง คือ เป็นนักฟังที่ดี ฟังนักธุรกิจปักกิ่งคุย โดยเพียงแค่อตั้งใจฟัง พยักหน้า ทำท่าสนใจและเห็นด้วย นักธุรกิจปักกิ่งก็พอใจและมีความสุขมากแล้ว

3. ปฏิบัติด้วยความจริงใจ ไม่หลอกลวง

เนื่องจากปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของจีน ชาวปักกิ่งจึงหยิ่งในศักดิ์ศรีความเป็นคนเมืองหลวง โดยคิดว่าการติดต่อกับขาย ต้องมีความจริงใจต่อกัน ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีหลอกลวงหรือเอาเปรียบผู้อื่น ชาวปักกิ่งมองว่าการค้าขายทำธุรกิจใหญ่ๆ ต้องมีความจริงใจ ดังเช่นพนักงานที่มีความซื่อสัตย์จริงใจต่อเจ้านาย ก็จะมีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง หรือได้รับมอบหมายหน้าที่ที่มีความสำคัญ โอกาสทางธุรกิจก็จะตามมา และเชื่อว่า "ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน"

4. ให้ความสำคัญกับมนุษยสัมพันธ์

ชาวปักกิ่งเป็นคนใจกว้าง มีน้ำใจและมีความจริงใจ เช่นคนทางภาคเหนือทั่วไป เวลาทานข้าวชาวปักกิ่งมักจะแย่งกันจ่ายค่าอาหาร ไม่นิยมลักษณะต่างคนต่างจ่ายหรือช่วยกันจ่าย โดยมองว่าการทำเช่นนี้แสดงถึงความเห็นแก่ตัว เห็นแก่เงิน และจะไม่นิยมคบหาคนประเภทนี้ ชาวปักกิ่งนิยมคบหาทำการค้ากับคนจริงใจ และไว้ใจได้

5. ของดีไม่ต้องอวด ไม่เน้นการโฆษณา

ชาวปักกิ่งมีรายได้ค่อนข้างสูง ชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างดี ทัศนคติสูง นิยมบริโภคสินค้าดีมีระดับ ดังนั้น สินค้าที่ผลิตหรือจำหน่ายในปักกิ่งจึงค่อนข้างมีคุณภาพดี และนี่ก็เป็นสาเหตุให้สินค้าที่มาจากปักกิ่งดีตลาดต่างมณฑลได้ง่าย ผู้บริโภคเมื่อได้ยินว่าสินค้าจากปักกิ่งก็เชื่อถือและไว้วางใจ ซึ่งต่างกับสินค้าจากมณฑลอื่นที่จะดีตลาดจีนได้ยากมาก เพราะเหตุนี้ นักธุรกิจปักกิ่งจึงไม่นิยมการโฆษณาสินค้า

นักธุรกิจปักกิ่งไม่นิยมอวดอ้างตนเอง แต่งตัวโก้เก๋ หรืออวดรวย ตรงกันข้าม ชาวปักกิ่งส่วนใหญ่รับราชการ ซึ่งบางคนอาศัยข้อมูลทางราชการทำธุรกิจ หรือให้ญาติพี่น้องทำธุรกิจ ฉะนั้นการอวดรวยจึงไม่ใช่สิ่งที่ดีและยังอาจนำภัยพิบัติมาสู่ตนเองก็เป็นได้ นักธุรกิจปักกิ่งจึงไม่อวดรวยและมักไม่แสดงออกด้วยการแต่งตัวหรือใช้สินค้ายี่ห้อดังราคาแพง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ ตรงข้ามกับชาวทวายโจวโดยสิ้นเชิง

6. นักธุรกิจปักกิ่งมีการศึกษาสูง

ปักกิ่งเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมและการศึกษา มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงหลายแห่งตั้งอยู่ในปักกิ่ง นักศึกษาบางคนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในปักกิ่ง ได้ไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เมื่อกลับมาประกอบธุรกิจค้าขาย มีการติดต่อกับต่างประเทศ หน่วยราชการ สถาบันวิจัย ค้าขายผลิตภัณฑ์ไฮเทค นักธุรกิจบางคนเป็นนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ ดังนั้น นักธุรกิจปักกิ่งส่วนใหญ่จึงมีการศึกษาสูง รู้ภาษาอังกฤษ รู้จักใช้อุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย สามารถพูดคุยสนทนาได้ในทุกหัวข้อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องธุรกิจ วรรณคดี ประวัติศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ เมื่อถึงวันหยุดพักผ่อนก็สามารถพาครอบครัว ไปดูหนังฟังเพลง ดูการแสดง โอกาสที่จะได้สัมผัสกับคณะนักแสดงที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศจึงมีมาก ดังนั้น นักธุรกิจปักกิ่งนอกจากจะเป็นนักธุรกิจแล้ว ยังมีการศึกษา และรสนิยมสูง

การลงทุนของไทย ในปักกิ่ง มีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทย ดังนี้

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ก่อตั้งในปี 1985

- Beijing Livestock Breeding Co., Ltd. เป็นบริษัทร่วมทุนของกลุ่มบริษัทในเครือซีพีกับบริษัท Beijing Dafa Livestock Product Co. และ American Avian International Livestock Farming Co., Ltd. ก่อตั้งในปี 1986 เป็นกิจการผลิตไก่อ่อนสำหรับย่างแห่งแรกในจีน

- Beijing Dafa Chia Tai Co., Ltd. เป็นบริษัทร่วมทุนของกลุ่มบริษัทในเครือซีพีกับบริษัท Beijing Dafa Livestock Product Co. เป็นกิจการทำฟาร์มไก่ ตลอดจนการผลิตเนื้อไก่ การแปรรูปเนื้อไก่และอาหารสัตว์ ภายใต้ชื่อสินค้า "Shuangda" เป็นต้น

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของปักกิ่ง

นับตั้งแต่ปี 1996 ปักกิ่งได้ดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติในภาคการพัฒนาระดับโลก การปรับโครงสร้างทางอุตสาหกรรมการพัฒนาพื้นที่ในเขตเมือง การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมบริการ และรวมทั้งนโยบายดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติในการพัฒนาบริษัทและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงที่ล้ำสมัยให้ทันสมัยและก้าวหน้ายิ่งขึ้น รัฐบาลจีนได้ตั้งนิคมพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่สำคัญในกรุงปักกิ่ง เช่น

1) นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีปักกิ่ง (Beijing Economic and Technological Development Zone: BDA) ตั้งอยู่ในเขตอี้จวง (Yizhuang) เป้าหมายหลักของเขตพื้นที่ คือ การดำเนินนโยบายการให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาและกระตุ้นการลงทุนใน

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 5 อุตสาหกรรม อันได้แก่ อุตสาหกรรมชีววิศวกรรมและเภสัชกรรม อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีออปติกส์เมคาอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมการผลิตวัสดุใหม่ และอุตสาหกรรมการพัฒนาซอฟต์แวร์ และยังมี การจัดตั้งนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมซินว่าง (Xinwang Industrial Development Zone) เมืองแห่งเภสัชกรรมของปักกิ่ง (Beijing Pharmaceutical Valley) และอีกหลายโครงการที่ลงทุนโดยบริษัททั้งจากในและต่างประเทศ

ปัจจุบัน นิคมปักกิ่งฯ เป็นที่ตั้งของบริษัทต่างๆ และเป็นบริษัทชั้นนำจากทั่วโลก เช่น บริษัท Aventis, GM, Nokia, Coca-Cola, Cummins Engine, AT&T, Kimberly-Clark, Rhone-Poulenc, Leigh Mardon, Carnaud/MetalBox, Mitsui, Matsushita Electric และ Shiseido โดยบริษัท Nokia ถือเป็นบริษัทลงทุนจากต่างชาติที่ใหญ่ที่สุดบริษัทหนึ่งในพื้นที่ มีการจัดตั้งโรงงานจำนวนกว่า 20 โรง ผลิตชิปคอมพิวเตอร์ แผงวงจร และจอภาพสำหรับโทรศัพท์มือถือ

2) นิคมพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงจงกวนชุน (Zhongguancun High and New Technology Development Zone) หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า "เมืองเทคโนโลยีสารสนเทศของจีน" (Silicon Valley) ก่อตั้งขึ้นในปี 1988 เป็นนิคมพัฒนาทางอุตสาหกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับประเทศขนาดใหญ่แห่งแรกของจีน และถือเป็นฐานทางอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงของจีน ตั้งอยู่ในเขตไห่เตี้ยน โดยครอบคลุมพื้นที่นิคมพัฒนา 6 แห่ง คือ นิคมพัฒนาไห่เตี้ยน นิคมพัฒนาเฟิงไถ นิคมพัฒนาซางผิง นิคมพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และนิคมพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอีจวง โดยในช่วงตลอดระยะเวลาเกือบ 20 ปีที่ผ่านมา มีอัตราเติบโตเฉลี่ยถึงร้อยละ 30 ต่อปี

เขตจงกวนชุนยังเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง เป็นที่ตั้งของบริษัทด้านเทคโนโลยีต่างๆ กว่า 8,000 ราย โดยร้อยละ 80 เป็นอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ ในจำนวนนี้เป็นบริษัทต่างชาติดีกว่า 1,400 ราย โดยเป็นบริษัทชั้นนำของโลก 43 บริษัท จากบริษัทชั้นนำ 500 บริษัททั่วโลก และเพียบพร้อมด้วยทรัพยากรและบุคลากรที่มีศักยภาพ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย 56 แห่ง ที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง และมหาวิทยาลัยชิงหัว และยังมีสถาบันวิจัยต่างๆ อีก 232 แห่ง รวมทั้ง Chinese Academy of Sciences โดยเป็นฐานวิจัยและพัฒนาของบริษัทต่างชาติ Microsoft, IBM, Motorola และอีกกว่า 20 บริษัท ส่วนบริษัทของจีนที่สำคัญ เช่น Lenovo (Legend) และ Founder ผู้ผลิตและจัดส่งคอมพิวเตอร์ชั้นนำภายในประเทศ เป็นต้น

เขตจงกวนชุนได้มีการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กลางด้านการจัดส่งสินค้า (Logistics Hub) และสามารถดึงดูดการลงทุนจากบริษัทที่ทำธุรกิจจำหน่ายสินค้าปลีกรายใหญ่บางส่วน เช่น Carrefour, Wal-Mart และ Makro ได้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ ภายในเขตฯ ยังมีโรงเรียน

นานาชาติสำหรับบุคลากรต่างชาติที่เข้ามาทำงานในบริเวณเขตดังกล่าวหลายแห่ง และได้ดำเนินนโยบายการสิทธิพิเศษทางการลงทุนเพื่อกระตุ้นการลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศและเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงด้วย

3) นิคมอุตสาหกรรมบริเวณท่าอากาศยานเทียนจู่ (Beijing Tianzhu Airport Industrial Zone) ก่อตั้งขึ้นในปี 1994 ห่างจากท่าอากาศยานนานาชาติกรุงปักกิ่งเพียง 1 กิโลเมตร เขตอุตสาหกรรมเทียนจู่เป็นนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและโลจิสติกส์ที่ทันสมัย มีบริษัททั้งจากในและต่างประเทศเข้ามาลงทุนรวม 284 ราย โดยเป็นบริษัทต่างชาติชั้นนำของโลก 60 ราย เช่น Sony, JVC, Panasonic, SMC Ericsson, Electrolux, United Technology, Fedex, Airbus, Alstom, Rosenberg, Philips และ LG เป็นต้น

ในนิคมยังมีนิคมแปรรูปเพื่อการส่งออกเทียนจู่ (Beijing Tianzhu Export Processing Zone: BEPZ) ซึ่งก่อตั้งในปี 2000 โดยความเห็นชอบของรัฐบาลกลาง ถือเป็นเขตส่งออกระดับประเทศเพียงแห่งเดียวในปักกิ่ง ตั้งอยู่ในโซน ข้อดีของเขตคือ การมีทำเลที่ตั้งที่อยู่ใกล้กับท่าอากาศยานนานาชาติ และยังมีโครงการต่างๆ ของรัฐบาลที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เช่น การสร้างเมืองแห่งรถยนต์ (Car City) ศูนย์จัดแสดงสินค้านานาชาติของจีน (Chinese International Exhibition Center) อุทยานโลจิสติกส์ (Logistic Park) ปัจจุบันยังเป็นที่ตั้งของบริษัท JVC, Ericsson, Panasonic, LG และ Airbus เป็นต้น

4) เขตพัฒนาป่าต้าหลิ่ง (Beijing Badaling Development Area) เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องจักรกล การแปรรูปสินแร่ เภสัชกรรม ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป และการขนส่งสินค้า มีบริษัทเข้ามาลงทุนในเขตรวม 300 ราย

5) เขตพัฒนามี่หยุน (Beijing Miyun Development Area) เป็นส่วนพื้นที่ต่อขยายจากนิคมพัฒนาจกวางชุน มีบริษัทเข้ามาลงทุนในเขตรวม 120 ราย เป็นบริษัทท้องถิ่นที่มีชื่อของจีนเองหลายราย เช่น Hengji Weiye, Aucma, Juneng Shiye, Ili, Guizhou Shenqi และ Meidenggao และยังเป็นที่ตั้งฐานพัฒนาทางอุตสาหกรรมเทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงของมหาวิทยาลัยชั้นนำของจีนหลายแห่ง รวมทั้งสถาบันวิจัยของ PLA Military Science College และ Photoelectrical Research Institute

6) เขตพัฒนาทางอุตสาหกรรมต้าชิง (Beijing Daxing Industrial Development Area) อยู่ใกล้กับเมืองหวงชุน (Huangcun Satellite Town) ซึ่งใกล้กับใจกลางเมืองปักกิ่ง เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมพัฒนาซอฟต์แวร์ เภสัชกรรมชีววิทยา การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ และการผลิตเครื่องแต่งกาย ในเขตประกอบด้วยเขตพัฒนาซอฟต์แวร์ (Software Development Area) เขตพัฒนาซินส์ (Gene Development Area) เขตพัฒนาผู้บุกเบิก (Pioneering Development Area) สำหรับชาวจีนที่จบการศึกษาจากต่างประเทศและกลับมาพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ

7) เขตพัฒนาอุตสาหกรรมทงโจว (Beijing Tongzhou Industrial Development Area)

เน้นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีออปติคัลเมคา อิเล็กทรอนิกส์ วัสดุใหม่ พลังงานใหม่ เทคโนโลยีประหยัดพลังงาน วัสดุก่อสร้างประเภทใหม่ เคมีภัณฑ์บริสุทธิ์ ยาชีวภาพ ปัจจุบันมีบริษัทเข้ามาลงทุนในเขตราว 200 ราย เช่น ELF Atochem ของฝรั่งเศส PPG ของสหรัฐอเมริกา Asahigarasu และ Nichimen Corporation ของญี่ปุ่น Jin Group ของมาเลเซีย และ Ottobock Group ของเยอรมนี เป็นต้น

8) เขตธุรกิจใจกลางเมืองแห่งใหม่ของปักกิ่ง (Central Business District: CBD) ตั้งอยู่ในเขตฉาหวาง บริเวณถนนตงซานหวน (Dongsanhuan) และถนนเจียนกั๋วเหมินไว (Jianguomenwai) โดยอยู่ห่างจากกำแพงเมืองเก่าหรือที่รู้จักในปัจจุบันคือถนนหวงแหวน 2.30 กิโลเมตร ห่างจากช่องทางเข้าออกเส้นทางไปท่าอากาศยาน 5.80 กิโลเมตร และห่างจากทางหลวงสายจิงจินถึง 5.30 กิโลเมตร ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลกลางในปี 1993 ให้ก่อตั้งเขตธุรกิจใหม่นี้ขึ้น โดยจะเป็นศูนย์รวมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การเงินและธนาคาร การประกันภัย การค้าขาย แหล่งข้อมูลข่าวสาร และการติดต่อสื่อสาร ศูนย์จัดแสดงสินค้า และแหล่งความบันเทิงและวัฒนธรรม และต่อมา มีการขยายพื้นที่ขึ้นอีกเป็น 3.99 ตารางกิโลเมตร จึงเป็นเขต CBD ที่ทันสมัยและคึกคักที่สุดในปักกิ่ง

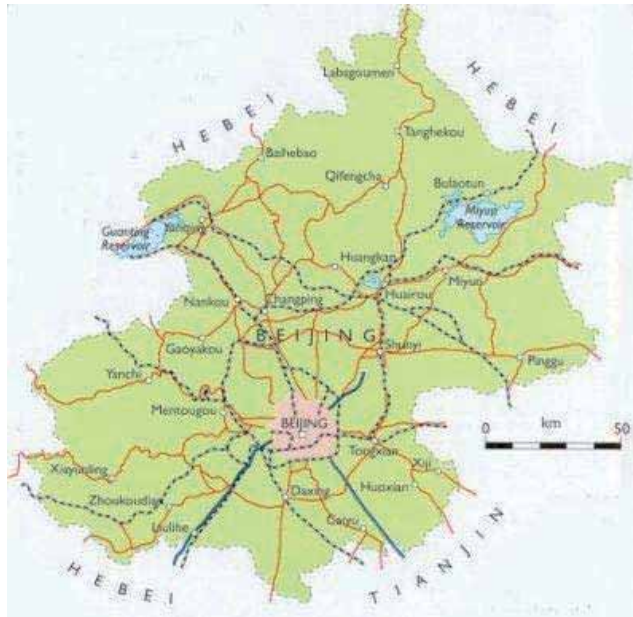
นอกจากนี้ ปักกิ่งยังมีเขตพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ อีก เช่น

- เขตพัฒนาซิงกู่ (Beijing Xinggu Development Area)
- เขตพัฒนาอุตสาหกรรมหลินเหอ (Beijing Linhe Industrial Development Area)
- เขตพัฒนาอุตสาหกรรมเหลียงเซียง (Beijing Liangxiang Industrial Development Area)
- เขตพัฒนาอุตสาหกรรมสี่หลง (Beijing Shilong Industrial Development Area)

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในปักกิ่ง

ปักกิ่งยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญของจีน ด้วยระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพสูง ทั้งทางรถไฟ ถนน และทางด่วนเชื่อมต่อเมืองต่างๆ ทั่วทุกสารทิศ โดยมีถนนวงแหวนรอบเมืองกว่า 7 เส้นทาง ทางด่วนประมาณ 9 เส้นทาง ทางหลวง รว 11 เส้นทาง และยังมีท่าอากาศยานนานาชาติขนาดใหญ่

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในปักกิ่ง

การขนส่งทางรถไฟ

ปักกิ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางรถไฟที่สำคัญของจีน มีสถานีรถไฟที่สำคัญ 2 แห่ง คือ สถานีรถไฟปักกิ่ง เป็นสถานีรถไฟกลาง และสถานีรถไฟสายตะวันตก) และยังมีสถานีรถไฟอื่นๆ อีก 5 แห่ง เช่น สถานีสายตะวันออก สถานีสายเหนือ สถานีสายใต้ สถานีเฟิงไถ และสถานีกว่างอันเหมิน

สำหรับเส้นทางรถไฟในปักกิ่งนั้น ปักกิ่งมีเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงไปยังเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ เช่น นครกว่างโจว (มณฑลกว่างตุ้ง) มหานครเซี่ยงไฮ้ นครฮาเอ๋อร์ปิ่น (มณฑลเฮยหลงเจียง) เมืองเป่าโถว นครไท่หยวน (มณฑลซานซี) เมืองเจิ้งเต๋อ เมืองฉินหวงเต่า (มณฑลเหอเป่ย์) และเกาหลุน โดยผ่านเส้นทางรถไฟสายหลัก 8 เส้นทาง ได้แก่

- สายจิงกว่าง (Jingguang Railway) ไปยังนครกว่างโจว
- สายจิงอู่ (Jinghu Railway) ไปยังมหานครเซี่ยงไฮ้
- สายจิงฮา (Jingha Railway) ไปยังนครฮาเอ๋อร์ปิ่น มณฑลเฮยหลงเจียง
- สายจิงเป่า (Jingbao Railway) ไปยังเมืองเป่าโถว เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน
- สายจิงหยวน (Jingyuan Railway) ไปยังนครไท่หยวน มณฑลซานซี
- สายจิงเจิง (Jingcheng Railway) ไปยังเมืองเจิ้งเต๋อ มณฑลเหอเป่ย์
- สายจิงฉิน (Jingqin Railway) ไปยังเมืองฉินหวงเต่า มณฑลเหอเป่ย์
- สายจิงจีว (Jingjiu Railway) ไปยังเกาหลุน ฮ่อกง

นอกจากนี้ รัฐบาลจีนกำลังจะเปิดเส้นทางรถไฟความเร็วสูงระยะทางประมาณ 1,300 กิโลเมตร ระหว่างปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้ และแผนการสร้างเส้นทางรถไฟความเร็วสูงสายที่สอง ระหว่างปักกิ่งและนครกวางโจว มณฑลกวางตุ้งด้วยเช่นกัน ซึ่งถ้าหากได้มีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟสายปักกิ่ง-กวางโจวขึ้น เส้นทางรถไฟสายปักกิ่ง-กวางโจวเดิมที่เปิดให้บริการอยู่ก็จะนำมาใช้ในการขนส่งสินค้าแทน นอกจากนี้ ปักกิ่งยังมีเส้นทางรถไฟระหว่างประเทศไปยังประเทศรัสเซีย และกรุงเปียงยางในประเทศเกาหลีเหนือด้วย

ด้านระบบคมนาคมภายในเมืองนั้น ปักกิ่งมีเส้นทางรถไฟฟ้ามหานครกว่า 4 สาย มีทั้งเส้นทางรถไฟลอยฟ้า และรถไฟใต้ดิน เช่น

-สาย 1 วิ่งระหว่างผิงกั๋วหยวน (Pingguoyuan) ไปยังซือฮุย (Sihui) ระยะทางประมาณ 38 กิโลเมตร

-สาย 2 (วงกลม) ส่วนหนึ่งวิ่งใต้ถนนวงแหวนเส้นที่ 2 ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร

-สาย 13 วิ่งระหว่างซีจื่อเหมิน (Xizhimen) ไปยังตงจื่อเหมิน (Dongzhimen) ระยะทางประมาณ 40.8 กิโลเมตร

-สายปาทง (Batong Line) วิ่งต่อจากซือฮุย (Sihui) ไปยังตูเจียว (Tuqiao) ระยะทางประมาณ 18.9 กิโลเมตร

นอกจากนี้ ได้มีการก่อสร้างส่วนต่อขยายเส้นทางรถไฟเพิ่มเติมอีก 200-300 กิโลเมตร ในช่วงที่เป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ได้มีการก่อสร้างส่วนต่อขยายเพิ่มเติม และตั้งเป้าหมายจะขยายอีกเป็น 1,000 กิโลเมตรภายในปี 2050 ทั้งนี้ การก่อสร้างส่วนต่อขยายส่วนแรกสามารถรองรับปริมาณผู้โดยสารได้เพิ่มขึ้นจากไม่ถึงร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 20 ของจำนวนผู้โดยสารที่เดินทางไปมาในปักกิ่ง และจะสามารถรองรับผู้โดยสารได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60 ภายในปี 2050

การขนส่งทางรถยนต์

ปักกิ่งมีระบบขนส่งทางรถยนต์ที่ค่อนข้างสะดวก มีเส้นทางหลวงระยะทางประมาณ 20,000 กิโลเมตร ประกอบด้วยเส้นทางด่วนกว่า 813 กิโลเมตร ถนนวงแหวนราว 7 สาย และเส้นทางหลวงแห่งชาติประมาณ 11 สาย ซึ่งเชื่อมต่อกับปักกิ่งกับเมืองใหญ่ๆ ทั่วประเทศ เช่น นครเสิ่นหยาง (มณฑลเหลียวหนิง) มหานครเทียนจิน นครฮาเอ๋อร์ปิน (มณฑลเฮยหลงเจียง) นครกวางโจว เมืองจูไห่ (มณฑลกวางตุ้ง) นครหนานจิง (มณฑลเจียงซู) นครฝูโจว (มณฑลฝูเจี้ยน) และนครคุนหมิง (มณฑลยูนนาน)

สำหรับเส้นทางหลวงแห่งชาติ ได้แก่

-สายตงจื่อเหมิน-เจียงเต๋อ-เสิ่นหยาง (ทางหลวงแห่งชาติสาย 101)

- สายฉางหยางเหมิน-ฮาเอ๋อร์ปิ่น (ทางหลวงแห่งชาติสาย 102)
- สายเฟินจงซือ-เทียนจิน-ถังถู่ (ทางหลวงแห่งชาติสาย 103)
- สายหยงตั้งเหมิน-ฝูโจว (ทางหลวงแห่งชาติสาย 104)
- สายหยงตั้งเหมิน-จูไห่-มาเก๊า (ทางหลวงแห่งชาติสาย 105)
- สายอี้ว์เฉียวอิง-กวางโจว (ทางหลวงแห่งชาติสาย 106)
- สายกวางอันเหมิน-เซินเจิ้น (ทางหลวงแห่งชาติสาย 107)
- สายฟูซิงเหมิน-คุนหมิง (ทางหลวงแห่งชาติสาย 108)
- สายฟูเจิงเหมิน-ลาซา เขตปกครองตนเองทิเบต (ทางหลวงแห่งชาติสาย 109)
- สายเต๋อเซิงเหมิน-อันช้วน เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย (ทางหลวงแห่งชาติสาย 110)
- สายตงจื่อเหมิน-เฮยหลงเจียง (ทางหลวงแห่งชาติสาย 111)

สำหรับถนนวงแหวนนั้น ปักกิ่งเป็นเพียงไม่กี่เมืองในจีนที่มีการสร้างถนนวงแหวนหลายสายภายในเมือง ทำให้ปักกิ่งมีถนนวงแหวนไม่ต่ำกว่า 7 สาย ได้แก่

-ถนนวงแหวนสายแรก ทั้งนี้ ในความเป็นจริงแล้ว ปักกิ่งไม่มีถนนวงแหวนสายที่หนึ่ง และไม่มีปรากฏในแผนที่ ดังนั้น เมื่อก้าวถึงถนนวงแหวนสายแรกจึงอาจหมายถึงถนนที่วิ่งวนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าบริเวณแยกตงตาน ซิตาน ตงซือ และซีซือ

-ถนนวงแหวนสายสอง (หรือก็คือ ถนนวงแหวนสายแรกของปักกิ่ง) สร้างขึ้นในช่วงปีทศวรรษ 1980 เป็นเส้นทางรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าวิ่งตัดผ่านตรงใจกลางเมืองปักกิ่งและเทียนอันเหมิน และสถานีรถไฟหลักของปักกิ่ง

-ถนนวงแหวนสายสาม สร้างขึ้นในช่วงปีทศวรรษ 1980 ตัดผ่านกัวเมา (Guomao) ซึ่งเป็นเขตธุรกิจแห่งใหม่ของปักกิ่ง (CBD) และย่านที่ตั้งสถานทูตต่างๆ เป็นถนนวงแหวนที่อยู่ใกล้ตัวเมืองที่สุดและเชื่อมตรงกับทางด่วนหลายสาย ได้แก่ สายสนามบิน สายจิงเจิง สายปาต้าหลิ่ง สายจิงสือ สายจิงไค และสายจิงจินถั่ง

-ถนนวงแหวนสายสี่ สร้างเสร็จในปี 2001 เชื่อมระหว่างตัวเมืองด้านตะวันตก นิคมพัฒนาจกวานซุน เขตเฟิงไถ และตัวเมืองด้านตะวันออก และเป็นจุดเริ่มทางด่วนสายจิงเส้น และจินทง

-ถนนวงแหวนสายห้า สร้างเสร็จในปลายปี 2003 เป็นถนนวงแหวนที่เป็นทางด่วนสายแรกของปักกิ่ง แต่เดิมเคยตั้งด่านเก็บค่าผ่านทาง แต่ยกเลิกไปเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2004 เชื่อมระหว่างพื้นที่ชานเมืองและนิคมพัฒนาปักกิ่ง และเชื่อมต่อกับเส้นทางตะวันตกเฉียงใต้มุ่งหน้าสู่เขาเซียงซาน และเนื่องจากอยู่ใกล้กับสถานที่จัดงานแข่งขันกีฬาโอลิมปิก จึงเรียกอีกชื่อว่า "ถนนโอลิมปิก" (Olympic Avenue)

-ถนนวงแหวนสายหก สร้างเสร็จเมื่อต้นปี 2006 เป็นถนนวงแหวนทางด่วนที่อยู่ไกลจากตัวเมืองปักกิ่งมากที่สุด เชื่อมกับเขตชุนอี้ ทงโจว ชางผิง และต้าชิ่ง และเป็นถนนวงแหวนเพียงสายเดียวที่เชื่อมต่อกับทางด่วนจิงฮา

-ถนนวงแหวนสายเจ็ด อยู่ใกล้กับท่าอากาศยานแห่งที่สองของปักกิ่ง และเป็นถนนวงแหวนทางด่วนสายแรกของปักกิ่งที่วิ่งเลยพื้นที่มหานครเชื่อมกับเมืองในมณฑลข้างเคียงจนอาจเรียกได้ว่าเป็นถนนวงแหวนของภูมิภาค

ในส่วนของเส้นทางด่วนนั้น ปักกิ่งมีทางด่วนตัดผ่าน 9 เส้นทาง เชื่อมตัวเมืองปักกิ่งกับเขตพื้นที่รอบนอกและเมืองต่างๆ ในภูมิภาค เช่น

-ทางด่วนปาต้าหลิ่ง (หม่าเตียน-กำแพงเมืองจีน ด้านปาต้าหลิ่ง-ทางด่วนจิงจา) ระยะทาง 70 กิโลเมตร

-ทางด่วนจิงเจิง (ไท่หยางกง-เกาหลี่อิ่ง) ระยะทาง 23 กิโลเมตร

-ทางด่วนสนามบิน (ซานหยวนเฉียว-ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงปักกิ่ง) ระยะทาง 19 กิโลเมตร

-ทางด่วนจิงทง (ต้าว่างเฉียว-เขตทงโจว) ระยะทาง 15 กิโลเมตร

-ทางด่วนจิงฮา (วงเวียนเป่ยกวาน-เอียนเจียว มณฑลเหอเป่ย์)

-ทางด่วนจิงเสี้ยน (ซื่อฟางเฉียว-เสี้ยนหยาง) ระยะทาง 658 กิโลเมตร

-ทางด่วนจิงจินถั่ง (เฟินจงซื่อ-เทียนจิน-ถั่งกุ)

-ทางด่วนจิงไค (อี้ว์เฉียวอิง-อี้ว์ฟา) ระยะทาง 40 กิโลเมตร

-ทางด่วนจิงสือ (ลิวหลี่เฉียว-สือเจียจ้วง) ระยะทาง 270 กิโลเมตร

การขนส่งทางอากาศ

ปักกิ่งมีท่าอากาศยานสำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงปักกิ่ง (Beijing Capital International Airport) อยู่ใกล้เขตชุนอี้ ห่างจากใจกลางเมืองปักกิ่งไปทางตะวันออกเฉียงเหนือราว 20 กิโลเมตร ถือเป็นท่าอากาศยานที่มีความคับคั่งมากที่สุดของจีน มีเส้นทางบินตรงไปยังเมืองต่างๆ กว่า 200 เมืองทั้งภายในและต่างประเทศ ในแต่ละปีสามารถรองรับจำนวนผู้โดยสารได้กว่า 15 ล้านคน และรองรับปริมาณการขนส่งสินค้าได้ 637,000 ตัน

การเดินทางระหว่างมหานครปักกิ่ง-ไทย มีสายการบินตรงระหว่าง ปักกิ่ง-กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทาง 4 ชั่วโมง 45 นาที

การขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากปักกิ่งไม่ติดทะเล จึงไม่มีท่าเรือน้ำลึกและการขนส่งทางทะเลของตนเอง หากแต่มีท่าเรือขนส่งสินค้าทางทะเลที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ท่าเรือเทียนจิน โดยมีเส้นทางคมนาคมขนส่งทางถนนและรถไฟที่ดีเยี่ยมเชื่อมต่อกับเทียนจิน รวมทั้งเส้นทางรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมต่อไปยังเทียนจิน เพิ่มความสะดวกสำหรับปักกิ่งในการใช้เส้นทางขนส่งสินค้าออกสู่ทะเล

เว็บไซต์สำคัญ

Beijing Economic Information Centre www.bjinvest.gov.cn

Beijing Foreign Affairs Office www.ebeijing.gov.cn

Trade Point Beijing www.tpbjc.gov.cn

Beijing Economic Information Center (Invest Beijing International)

<http://www.bjinvest.gov.cn/english/Zone/>

Beijing Economic and Technological Development Zone

<http://www.bda.gov.cn/bdamain/intobda/bda.htm>

เศรษฐกิจ กวางสี (广西) Guangxi Zhuang Autonomous Region

ที่มา: Asia Times Online

ตารางที่ 29 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของกวางสี

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	236,660	9
จำนวนประชากร (ล้านคน)	48.2	11
GDP (พันล้านหยวน)	717.2	17
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	14,966	25
ค่าจ้างแรงงาน โดยเฉลี่ย (หยวน)	25,660	18
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	377.8	
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	233.8	19
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	7.8	5

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Guangxi Statistical Yearbook 2009

กวางสีตั้งอยู่ทางตะวันตกบริเวณชายฝั่งอ่าวเป่ย์ปู้ (Beibu Bay) หรืออ่าวตังเกี๋ย และมีมณฑลตะวันตกของจีนเพียงแห่งเดียวที่ติดทะเล โดยมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลเป็นระยะทาง 1,595 กิโลเมตร นอกจากนี้ ยังมีพรมแดนติดต่อกับเวียดนาม ประมาณ 637 กิโลเมตร

กวางสีมีประชากรราว 48.2 ล้านคน มากเป็นอันดับ 11 ของจีน ส่วนใหญ่ยังเป็นเกษตรกร และมีชนกลุ่มน้อย 12 ชนชาติ ซึ่งไม่ได้มีหลากหลายมากกลุ่มเหมือนในมณฑลยูนนาน แต่มีชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ชนและมากกว่าประชากรชาวฮั่น ได้แก่ ชนเผ่าจ้วง โดยมีชาวจ้วงในกวางสีมากกว่า 17 ล้านคน ดังนั้น ตามกฎระเบียบของประเทศจีน จะใช้ชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า “เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกวางสี” (Guangxi Zhuang Autonomous Region) และรัฐบาลจะอนุญาตให้ชนกลุ่มน้อยที่เป็นประชากรส่วนใหญ่ขึ้นเป็นผู้ว่าการเขตปกครอง ดังนั้น ผู้ว่าการเขตปกครองของกวางสีจึงเป็นคนจากชนเผ่าจ้วง

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกวางสี

กวางสีมีขนาดเศรษฐกิจ GDP อยู่ในอันดับที่ 17 ของจีน (สูงกว่ามณฑลยูนนาน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 23 ของจีน) โดยในปี 2008 กวางสีมีมูลค่า GDP ประมาณ 717.2 พันล้านหยวน และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 14,966 หยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 25 ของประเทศ (สูงกว่ามณฑลยูนนาน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 29 ของจีน)

ตารางที่ 30 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของกวางสี ในปี 1980 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1980	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	45.1	20.3	อ้อย น้ำตาล น้ำมันสน ลำไย สินค้าประมง หอยมุก
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	31.6	42.3	สินแร่: ดีบุก แมงกานีส พลาสติก ข้าว
- อุตสาหกรรม	28.5	36.6	เครื่องจักร รถยนต์ โลหะที่ไม่มีเหล็กผสม
บริการและอื่นๆ	23.3	37.1	โลจิสติกส์ ท่องเที่ยว

ที่มา: Guangxi Statistical Yearbook 2005; Guangxi Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างของ GDP แบ่งเป็นการผลิตขั้นปฐม (เกษตร) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม) ร้อยละ 42.3 และอุตสาหกรรมบริการและอื่นๆ ร้อยละ 37.1 ทั้งนี้ แม้ว่าภาคเกษตรกรรมของกวางสีมีมูลค่าผลผลิตในสัดส่วนน้อยกว่าภาคอุตสาหกรรม หากแต่มีประชากรที่ยังคงพึ่งพิงภาคเกษตรกรรมอยู่กว่าร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมด

อุตสาหกรรมที่สำคัญของกวางสี คือ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล โดยมีพื้นที่เพาะปลูกอ้อยมากที่สุดในจีน ส่งผลให้กวางสีมีผลผลิตน้ำตาลมากที่สุดในจีนตามไปด้วย ในแต่ละปี กวางสีสามารถผลิตน้ำตาลในสัดส่วนกว่าร้อยละ 50 ของการผลิตรวมทั้งประเทศ และอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลคิดเป็นร้อยละ 70 ของภาคการเกษตรของกวางสี

รัฐบาลกวางสีได้กระตุ้นให้มีการลงทุนจากต่างชาติในอุตสาหกรรมน้ำตาลมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขัน ปัจจุบันนักลงทุนต่างชาติรายใหญ่ที่สุด ได้แก่ กลุ่มบริษัทน้ำตาลมิตรผลของไทย โดยเข้าร่วมลงทุนกับรัฐบาลท้องถิ่นตั้งบริษัท East Asia Sugar มีโรงงานผลิตน้ำตาลในเครือประมาณ 5 โรง มีผลผลิตน้ำตาลรวมในแต่ละปีเกือบ 1 ล้านตัน และกลุ่มบริษัท British Sugar (Overseas) ของอังกฤษได้จัดตั้งบริษัทร่วมทุนขึ้น 3 บริษัทนับตั้งแต่ปี 1995

นอกจากนี้ กวางสียังมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลซึ่งเอื้อต่อการทำประมง ได้แก่ อ่าวเป่ย์จู ซึ่งถือเป็นพื้นที่ทำประมงเขตร้อนที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของจีน เพราะอุดมไปด้วยสัตว์น้ำต่างๆ เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง หอย ปู ปลาหมึก หอยมุก และหอยนางรม และยังมีแหล่งทำประมงเป่ย์ไห่ (Beihai) และเหอจู (Hebu) เป็นแหล่งประมงสำคัญของกวางสีเหมาะแก่การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำที่นำมาทำเป็นอาหารทะเล นอกจากนี้ กวางสียังเป็นแหล่งผลิตไข่มุกที่ดีที่สุดของโลกด้วย

ตัวอย่างอุตสาหกรรมในภาคการผลิตที่สำคัญ เช่น

(1) อุตสาหกรรมยานยนต์

กวางสีเป็นแหล่งผลิตรถยนต์ที่มีความสำคัญมากขึ้นของจีน มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงระดับมณฑลที่เมืองหลิวโจว (Liuzhou) ซึ่งเป็นเมืองอุตสาหกรรมสำคัญที่สุดของกวางสี โดยบริษัทผลิตรถยนต์ของท้องถิ่น คือ กลุ่มอู่หลิง (Wu Ling) ซึ่งได้ร่วมทุนกับอีก 3 บริษัทพันธมิตร คือ 1) บริษัท General Motors (GM) จากสหรัฐอเมริกา 2) บริษัทเซียงไฮ้ออโต้ และ 3) บริษัทรถยนต์ท้องถิ่นของกวางสี ทำให้ผลผลิตและยอดขายรถยนต์ขึ้นมากอยู่ในอันดับ 7 ของประเทศ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 20 ของตลาดรถยนต์ขนาดเล็ก (minicar) ภายในประเทศ ที่นิยมใช้กันในเขตชนบท

(2) อุตสาหกรรมพลังงาน

ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งพลังงาน รัฐบาลจีนจึงได้กำหนดให้กวางสีเป็นฐานหลักในโครงการขนส่งพลังงานจากภาคตะวันตกไปสู่ภาคตะวันออก และส่งเสริมให้ภาครัฐกิจเข้ามาลงทุนและร่วมทุนในโครงการผลิตพลังงานต่างๆ ทำให้มีหลายบริษัทขนาดใหญ่ได้สนใจเข้ามาลงทุนที่กวางสี เช่น

- กลุ่ม Sinopec ซึ่งเป็นบริษัทปิโตรเคมีรายใหญ่ของจีน มีโครงการก่อสร้างโรงกลั่นขนาด 8 ล้านตันต่อปีที่เขตเถียนชานกั่ง (Tieshangang) อยู่ห่างจากเป่ย์ไห่ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือราว 40

กิโลเมตร นอกจากนี้ กลุ่ม Sinopec ยังมีแผนที่จะก่อสร้างสถานที่ตั้งถังบรรจุน้ำมันดิบ (crude oil tank farm) ที่ท่าเรือเว่ยโจว (Weizhou) เมืองเป่ย์ไห่เพื่อรองรับการนำเข้าน้ำมันดิบในอนาคต

- บริษัท China National Offshore Corp. มีโครงการก่อสร้างท่อก๊าซธรรมชาติเชื่อมระหว่าง กวางสีและเซียงไฮ้ ระยะทางประมาณ 2,100 กิโลเมตร โครงการนี้จะเป็นโครงการคู่แข่งกับโครงการของบริษัท PetroChina ที่จะเชื่อมเส้นทางขนส่งพลังงานจากภาคตะวันตกสู่ตะวันออก

บริษัทท้องถิ่นของกวางสี ที่สำคัญ ได้แก่ Guangxi Guiguan Electric Power ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเภท A ที่ใหญ่ที่สุดของกวางสี ด้วยเงินทุนหมุนเวียน 6.5 พันล้านหยวน

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

สำหรับตลาดผู้บริโภคของกวางสี ในปี 2008 มูลค่าการค้าปลีกสินค้าบริโภคของกวางสีราว 233.8 พันล้านหยวน ศูนย์กลางผู้บริโภคส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่นครหนานหนิงและเมืองหลิวโจว ฐานอุตสาหกรรมของกวางสี โดยคิดเป็นร้อยละ 27 และ 14.4 ของการค้าปลีกรวมในมณฑล ตามลำดับ

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

ศูนย์การค้าและห้างสรรพสินค้าท้องถิ่นที่สำคัญ ในกวางสี ได้แก่ Nanning Department Store, Guilin Department Store Shareholding Corp. Ltd., Liuzhou Baixin Shareholding Corp. Ltd. และ Liuzhou Industrial & Commerce Building Shareholding Corp. Ltd. เป็นต้น ส่วนบริษัทค้าปลีกยักษ์ใหญ่ของจีนที่มาลงทุนในกวางสี ได้แก่ ปักกิ่งหวาหลิน (Beijing Hualin) และหวางฝูจิ่ง (Wangfujing)

นอกจากนี้ ยังมีห้างสรรพสินค้าของต่างชาติเข้ามาลงทุนในกวางสี เช่น ห้างวอลมาร์ทของสหรัฐอเมริกา และห้างพาร์คสันของมาเลเซีย เป็นต้น

รูปแบบร้านค้าปลีกสินค้าบริโภคก็เปลี่ยนไป นอกเหนือไปจากศูนย์การค้าปกติโดยทั่วไปแล้ว ก็ยังมีรูปแบบการค้ายื่นๆ เช่น ร้านค้าแบบเซนส์โตร์ ซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านสะดวกซื้อ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมอย่างมากต่อนักลงทุนจีนและนักลงทุนต่างชาติในกวางสี

สำหรับแหล่งค้าส่งผลไม้ที่สำคัญในกวางสี ได้แก่

1. ตลาดค้าส่งสินค้าเกษตร WU LI TING

ที่อยู่ NO. 1 XI XIANG TANG ROAD, NANNING, GUANGXI Tel. 0771-2430081

2. ตลาดค้าส่งสินค้าผักผลไม้ FU SUI

ที่อยู่ FU SUI DISTRICT, GUANGXI Tel. 0771-7677238

3. ตลาดค้าส่งสินค้าเกษตร XI YANG

Tel. 0766-3213297

4. ตลาดค้าส่งสินค้าผักผลไม้ LIU ZHOU

ที่อยู่ LIUZHOU CITY, GUANGXI Tel. 0722-3834187

โครงสร้างการบริโภคของมณฑล

ด้วยรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการปฏิรูปเศรษฐกิจที่รัฐบาลลดบทบาทในการให้บริการทางสังคมและที่פקอาศัยลง ทำให้รูปแบบการใช้จ่ายของผู้บริโภคในกวางสีเปลี่ยนแปลงไป โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในหมวดสินค้าอาหารเป็นหลัก ตามด้วยค่าใช้จ่ายในสินค้าบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางและการติดต่อสื่อสาร และที่פקอาศัย

ตารางที่ 31 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1995	ปี 2008
อาหาร	51.0	42.4
เสื้อผ้า	8.8	8.0
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	2.5	6.3
ยาและบริการทางการแพทย์	2.3	5.5
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	5.2	14.3
การศึกษา บันเทิง และวัฒนธรรม	11.2	11.2
ที่פקอาศัย	8.1	9.3

ที่มา: Guangxi Statistical Yearbook 2005; Guangxi Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวกวางสี¹¹**1. ขอบการเปลี่ยนแปลง ขอบการปฏิวัติ**

เนื่องจากกวางสีห่างไกลจากศูนย์กลางทางการปกครอง และในอดีตค่อนข้างยากจน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินเขาเหมาะสำหรับการปลูกผลไม้ เช่น ส้มโอ สับปะรด เป็นต้น มีพื้นที่ราบน้อยและไม่เหมาะต่อการปลูกข้าว ทำให้รายได้ค่อนข้างต่ำ ด้วยเหตุผลสองประการนี้ ชาวกวางสีจึงชอบ

¹¹ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

การเปลี่ยนแปลง ชอบการปฏิบัติเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น ในประวัติศาสตร์จีน การก่อกบฏ หรือการปฏิวัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เริ่มมาจากกวางสี แล้วลุกลามไปทั่วประเทศจีน

2. ชอบการเสี่ยงโชค

เนื่องจากกวางสีและกวางตุ้งอยู่ทางตอนใต้ของจีน และทั้งสองมณฑลนี้เป็นแหล่งที่มีคนจีนอพยพไปต่างประเทศมากที่สุด ประการหนึ่งเพื่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อชีวิตที่ดีกว่า เพื่อหนีภัยสงคราม เพื่อหนีปัญหาความยากจน เป็นต้น และอีกประการหนึ่งเป็นเพราะชอบการเสี่ยงโชค เมื่อผู้ที่อยู่ไปต่างประเทศเริ่มปรับตัวต่อสภาพความเป็นอยู่ในต่างแดนได้ ชีวิตเริ่มสะดวกสบายขึ้น และไม่ยากจนเหมือนแต่ก่อน ก็กลับมาชักชวนให้ญาติพี่น้องไปอยู่ต่างประเทศ ปัจจุบัน ชาวจีนโพ้นทะเลเหล่านี้กลายเป็นตัวเชื่อมสำคัญในการติดต่อประสานงานระหว่างจีนกับต่างประเทศ

3. เน้นความสัมพันธ์ส่วนตัว

ในการทำธุรกิจการค้านั้น ชาวกวางสีมักไม่ปฏิบัติตามหลักเศรษฐศาสตร์ กฎหมาย หรือกฎระเบียบ แต่จะให้ความสำคัญกับการอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวและนโยบายที่กำหนดโดยผู้บริหาร หลังจากความพยายามในการสร้างสัมพันธ์กับประเทศกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้านเช่นเวียดนาม และประเทศใกล้เคียงกัน เช่น ไทย และมาเลเซีย เพื่อแข่งขันกับมณฑลยูนนานในการแย่งชิงการเป็นหัวเรือใหญ่ในการติดต่อกับอาเซียน ในที่สุด กวางสีก็ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดงานแสดงสินค้า China-ASEAN EXPO ที่นครหนานหนิง

ปัจจุบัน กวางสียังขาดแคลนและมีความต้องการอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า นักธุรกิจจากมณฑลกวางตุ้งได้เข้ามาสำรวจและยื่นเสนอโครงการแต่ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากนักธุรกิจกวางตุ้งมีความเคยชินกับระบบการค้าการลงทุนที่พัฒนาและเป็นระบบในกวางตุ้ง จึงไม่เคยชินต่อระบบเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนในท้องถิ่นที่ยังไม่เป็นสากล ตลอดจนนโยบายและสิทธิประโยชน์ของแต่ละเมืองที่มีการกำหนดขึ้นเอง และระบบความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือนโยบายพิเศษต่างๆ ที่มีความสำคัญกว่ากฎหมายและกฎระเบียบ เพราะฉะนั้น นักธุรกิจที่คิดจะร่วมมือกับนักธุรกิจกวางสีหรือจะเข้าไปลงทุนในกวางสี นอกจากจะต้องทำความเข้าใจกฎหมายในระดับประเทศ และกฎระเบียบในระดับท้องถิ่นของกวางสีแล้ว ยังต้องทำความเข้าใจนโยบายพิเศษของกวางสีอีกด้วย และสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอคือ นโยบายส่วนบุคคลมีความสำคัญกว่าหรือใช้ได้ผลมากกว่ากฎหมายด้วยซ้ำไป ดังนั้น หากจะทำธุรกิจกับชาวกวางสี จะต้องคบหากันไป เจรจากันไป เพื่อหาจุดลงตัวที่ทุกฝ่ายสามารถรับได้

เมืองเอกและเมืองสำคัญของกวางสี

กวางสีมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายแห่ง ได้แก่ นครหนานหนิงและเมืองหลิวโจว ซึ่งอยู่ทางตอนกลาง เมืองกุ้ยหลินและอู๋โจว ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกติดกับมณฑลกวางตุ้งและหูหนาน และเมืองเป่ย์ไห่ และเมืองฝางเจิง เป็นพื้นที่ชายฝั่งติดทะเล

ตารางที่ 32 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในกวางสี ปี 2008

เมือง	GDP (พันล้านหยวน)	GDP ต่อหัว (หยวน)	ผลิตผลทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	มูลค่าค้าปลีก (พันล้านหยวน)
หนานหนิง	131.6	19,142	86.5	63.2
หลิวโจว	91.0	24,680	145.5	33.6
กุ้ยหลิน	88.3	17,435	63.2	27.8
อู๋โจว	40.0	13,115	38.9	14.4
ซินโจว	37.7	11,740	25.6	12.1
อู๋หลิน	60.6	10,770	37.0	22.0

ที่มา: Guangxi Statistical Yearbook 2009

นครหนานหนิง

นครหนานหนิง เป็นเมืองเอกของกวางสีและเป็นศูนย์กลางการเดินทางและการขนส่งสินค้าสู่ทะเลในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ได้รับเลือกให้เป็นเมืองนำร่องในการร่วมมือกับกลุ่มอาเซียน หนานหนิงมีประชากร 6.96 ล้านคน ในปี 2008 ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 19,142 หยวน

ทั้งนี้ นครหนานหนิง มีสมญานามว่า "เมืองสีเขียว" รัฐบาลให้ความสำคัญกับการวางผังเมืองและโครงสร้างสาธารณูปโภคของเมือง การสร้างศูนย์กลางเศรษฐกิจของเมืองและสวนสาธารณะ เพื่อให้หนานหนิงกลายเป็นเมืองที่ทันสมัยและน่าอยู่

ในด้านการลงทุน รัฐบาลนครหนานหนิงส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติร่วมมือกับบริษัทท้องถิ่นในหลายๆ ทาง ทั้งการให้สิทธิประโยชน์จากนโยบายการลงทุนในเมืองท่าและเมืองชายแดน และนโยบายการลงทุนในเมืองทางตะวันตกและในเขตปกครองตนเองชนกลุ่มน้อย นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดตั้งนิคมพัฒนาต่างๆ ในนครหนานหนิงหลายแห่ง เช่น นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงหนานหนิง (Nanning New & Hi-tech Industrial

Development Zone) นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหนานหนิง (Nanning Economic and Technology Development Zone) นิคมส่งเสริมการลงทุนชาวจีนโพ้นทะเลหนานหนิง (Nanning Investment Zone for Oversea Chinese) อุทยานเศรษฐกิจจีน-อาเซียน (China-ASEAN Economic Park) และนิคมพัฒนาทางอุตสาหกรรมอื่นๆ อีก เป็นต้น

เมืองหลิวโจว

เมืองหลิวโจวตั้งอยู่ห่างจากหนานหนิงประมาณ 200 กิโลเมตร นับเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในกวางสี เนื่องจากมีเส้นทางเชื่อมต่อทั้งรถไฟและถนนสำคัญๆ หลายเส้นทาง จึงทำให้กลายเป็นศูนย์กลางสำคัญของกวางสี อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเคมี นอกจากนี้ ยังมีสินค้าพื้นเมืองที่ทำจากไม้และกระดาษ ซึ่งเป็นสินค้าหัตถกรรมสำคัญและเป็นที่ยอมรับ

บริษัทท้องถิ่นรายใหญ่ของหลิวโจว ได้แก่ บริษัท Liuzhou Wuling Auto Group เป็นผู้ผลิตรถมินิบัส และเริ่มมีการส่งออกมาขายในตลาดประเทศไทยตั้งแต่ปี 2002 บริษัท Liuzhou Engineering Machinery เป็นผู้ผลิตเครื่องจักรขุดตัก (shovel loaders) และบริษัท Liuzhou Yufeng Cement Group ด้านการผลิตซีเมนต์ เป็นต้น

เมืองกู่ยฺหฺลิน

เมืองกู่ยฺหฺลิน เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับประเทศของจีน ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเดือนพฤษภาคมและเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงวันหยุดยาวของชาวจีน

อุตสาหกรรมสำคัญอื่นๆ ของกู่ยฺหฺลิน ได้แก่ การทำประมง การแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมการผลิตปุ๋ย ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ เครื่องจักร และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

เมืองเป่ย์ไห่

เมืองเป่ย์ไห่ เป็นเมืองชายทะเล และใน ปี 1984 รัฐบาลกลางได้ประกาศให้เป็น 1 ใน 14 "เมืองเปิดชายฝั่งทะเล" (open coastal city) ในการให้สิทธิพิเศษดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ อย่างไรก็ตาม เมืองเป่ย์ไห่ยังคงพัฒนาช้ากว่าเมืองเปิดอื่นๆ เช่น เมืองหนิงโป ของมณฑลเจ้อเจียง

เมืองเป่ย์ไห่มีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวสำหรับชาวจีนตะวันตก และมีการเลี้ยงหอยมุก รวมทั้งการทำอุตสาหกรรมน้ำมันและการประมงบริเวณอ่าวเป่ย์ไห่ ปัจจุบันเป็นเมืองที่มีท่าเรือน้ำลึก และท่าเรือเฟอร์รี่เชื่อมไปเกาะไห่หนาน และเป็นจุดการเดินทางท่องเที่ยวทางทะเลสำหรับ

นักท่องเที่ยวจากมณฑลกว่างซุงและเมืองอื่นๆ ที่ไปยังเวียดนาม ยังเป็นท้องถิ่นที่มีชาวเวียดนามอพยพมาอาศัยอยู่มาก

การลงทุนของไทยในกว่างสี สำหรับการลงทุนของไทยในกว่างสีที่โดดเด่นที่สุด คือ **กลุ่มน้ำตาลมิตรผล** ซึ่งได้เข้าไปลงทุนตั้งบริษัท East Asia Sugar Group เพื่อผลิตน้ำตาลในกว่างสีตั้งแต่ปี 1993 ด้วยการร่วมทุนกับรัฐบาลท้องถิ่น จนถึงขณะนี้ กลุ่มมิตรผลมีโรงงานน้ำตาล 5 โรง โดยเฉพาะโรงงานผู้หนานของกลุ่มฯ ถือเป็นโรงงานน้ำตาลที่มีกำลังผลิตมากที่สุดในจีน และปัจจุบันกลุ่มมิตรผลได้ขยายไปลงทุนในสายธุรกิจที่ต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมอ้อย ได้แก่ โรงงานผลิตกระดาษพิมพ์เขียวที่ทำจากชานอ้อย และบริษัทให้บริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น

ตัวอย่างการลงทุนของไทยรายอื่นๆ ในกว่างสี เช่น

- **Nanning Chia Tai Livestock & Animal Husbandry Co., Ltd.** ผลิตอาหารสัตว์ ตั้งขึ้นในปี 1991 โดยการร่วมทุนระหว่างกลุ่มซีพีและ Guangxi Yongning Foreign Economic & Trade Developing Corp. เริ่มผลิตในเดือนกุมภาพันธ์ 1993 เป็นหนึ่งในบริษัทอุตสาหกรรมด้านการเกษตรที่ใหญ่ที่สุดในกว่างสี ผลิตอาหารหมู ลูกไก่ เป็ด และปลา ยี่ห้อ "Chia Tai" "Nanning Chia Tai" และ "Zhao Xing" โรงงานตั้งอยู่ในนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจซาเทียน (Shatian Economic Development Area) ในนครหนานหนิง

- **Guilin Chia Tai Co., Ltd.** ผลิตอาหารสัตว์ ตั้งขึ้นในปี 1996 โดยการร่วมทุนระหว่างกลุ่มซีพี และบริษัท Guilin Xinghuo Economic & Technology Service และศูนย์ Nanning Yongning County Dashatian Transportation Service Center ผลิตสินค้ายี่ห้อ "Guilin CP" "Fu Sheng" และ "Gui You"

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของกว่างสี

นโยบายกว่างสี "ประตูสู่อาเซียน"

กว่างสีมีข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ในการสร้างเส้นทางการค้าเชื่อมระหว่างจีนและอาเซียน โดยเฉพาะความพร้อมทั้งทางน้ำและทางบก และการดำเนินมาตรการ 4 อย่าง ได้แก่ 1) ใช้โครงข่ายทางหลวงอันทันสมัยที่มีอยู่ และเร่งสร้างทางหลวงใหม่ เช่น เส้นทางเชื่อมสู่ด่านโฮวอี้ซึ่งเป็นประตูสู่เวียดนาม 2) เร่งการก่อสร้างท่าเรือทางทะเลและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ 3) เร่งออกกฎระเบียบความร่วมมือระหว่างชายแดนเพื่อพัฒนาด้านโลจิสติกส์บริเวณดังกล่าว และ 4) เร่ง

กระชับความสัมพันธ์กับเมืองชายแดนของประเทศเวียดนามและประเทศอื่นๆ ที่ใกล้เคียงเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีความสะดวกในการแลกเปลี่ยนการค้า

สำหรับนโยบายร่วมมือกับเพื่อนบ้าน รัฐบาล광สีได้กำหนดแนวทางการในการส่งเสริมการค้าไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1) การสร้างเครือข่ายคมนาคมเชื่อมต่อระหว่าง광สีกับอาเซียน ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการก่อสร้างทางด่วนระหว่างนครหนานหนิงกับด่านมิตรภาพบริเวณแนวพรมแดนของ광สีกับเวียดนาม และทางหลวงระดับหนึ่งเชื่อมระหว่างท่าเรือเมืองฝางเจิงกับเมืองตงซิง เส้นทางทั้งสองจะช่วยลดระยะทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางระหว่างจีนกับอาเซียน

2) การสร้างนิคมอุตสาหกรรม นิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี และเขตความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดน ซึ่งมีนโยบายให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุน เพื่อให้광สีเป็นศูนย์กลางการผลิตระดับภูมิภาคและเป็นศูนย์รวมความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งระหว่างจีนกับอาเซียน

3) การสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี โดยการเปิดเสรีมากขึ้นตามข้อผูกพันต่อ WTO ตลอดจนปฏิรูประบบการทำงานของหน่วยงานราชการและปรับเปลี่ยนนโยบายและกฎระเบียบที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส และความมีประสิทธิภาพในการให้บริการนักธุรกิจและนักลงทุน

4) การส่งเสริมปัจจัยเกื้อหนุนและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างจีน-อาเซียนจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีจีน-อาเซียน ซึ่งจะเป็รูปแบบความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างจีน-อาเซียนที่เป็นรูปธรรมและเข้มข้นมากขึ้น ประกอบกับการมีทำเลที่ตั้งติดต่อกัน มีสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน และมีทรัพยากรและโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งภาคอุตสาหกรรม การผลิต และการเกษตรที่เกื้อกูลกัน ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ได้เกื้อหนุนและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างสองฝ่ายได้เป็นอย่างดี

การจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการต่างๆ

ดังนั้น ด้วยข้อได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์และมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสมกับการเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างจีนกับประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียนทั้งทางบกและทางทะเล และด้วยสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นธรรมชาติ รัฐบาลกลางของจีนจึงได้ประกาศให้광สีเป็น "ประตูสู่อาเซียนของจีน" และให้เป็นสถานที่จัดงาน **China-ASEAN Expo** ณ นครหนานหนิง ขึ้นทุกปี เพื่อเปิดทางสู่คู่ค้าสายตานักลงทุนและนักการค้าทั่วโลก โดยความร่วมมือของประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสดงสินค้าของแต่ละประเทศ การจับคู่ร่วมทุน การสัมมนาเผยแพร่โอกาสการค้าและการลงทุนของ광สีและของกลุ่มประเทศอาเซียน สำหรับงาน China-ASEAN Expo ครั้งแรก จัดขึ้นระหว่างวันที่ 3-6 พฤศจิกายน 2004

กฎระเบียบและนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลกวางสี

เพื่อส่งเสริมการลงทุนในมณฑลจีนตะวันตก รัฐบาลจีนได้ผ่อนคลายนโยบายเกี่ยวกับสัดส่วนการลงทุนสำหรับการลงทุน โดยต่างชาติในหลายโครงการที่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยี และเป็นโครงการที่จะเป็นประโยชน์กับการพัฒนาประเทศจีน เช่น โครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและอุตสาหกรรมที่ทางการส่งเสริมและโครงการพัฒนาทรัพยากรทางด้านเกษตรกรรม การชลประทาน ระบบนิเวศน์ การคมนาคมขนส่ง ระบบเทศบาล การรักษาสีเขียวแวดล้อม เหมืองแร่ การท่องเที่ยว และการสร้างศูนย์วิจัยและพัฒนา เป็นต้น โดยบริษัทต่างชาติที่เข้าไปลงทุนในธุรกิจเหล่านี้จะได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษี

ตามแผนการพัฒนากภาคตะวันตกของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นการพัฒนามณฑลในภาคกลางและภาคตะวันตกของจีน รัฐบาลกลางจึงได้ให้สิทธิแก่บริษัทต่างชาติที่มาลงทุนในจีนด้วยการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) พร้อมทั้งสิทธิทางภาษีอื่นๆ

นอกจากนี้ รัฐบาลกวางสียังอนุญาตให้ต่างชาติใช้สิทธิในที่ดินได้เป็นเวลาสูงสุดถึง 70 ปี และจะได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษเพิ่มเติมจากที่รัฐบาลกลางได้กำหนดไว้อีกหลายประการ เช่น การยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบในระยะเวลาที่กำหนด และสิทธิประโยชน์พิเศษอื่นๆ ตามลักษณะของโครงการที่ลงทุน เช่น การลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นต้น

สำหรับนิคมอุตสาหกรรมที่รัฐบาลจีนจัดตั้งขึ้นในกวางสี และมีนโยบายให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุนต่างชาติ เช่น

1) **นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงหนานหนิง (Nanning High and New-Tech Industrial Development Zone)** ตั้งอยู่บริเวณชานเมืองนครหนานหนิง จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกลางในปี 1992 เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพิ่มมูลค่าและใช้ทุนสูง และกระตุ้นการลงทุนจากต่างชาติในการพัฒนาสาขาชีววิศวกรรม การคิดค้นวัสดุก่อสร้างแบบใหม่ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

2) **นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงกุ้ยหลิน (Guilin High and New-Tech Industrial Development Zone)** เป็นนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงระดับประเทศแห่งแรกของกวางสี นับตั้งแต่ปี 1995 สามารถดึงดูดเงินลงทุนจากต่างชาติได้เกิน 56.6 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ และมีบริษัทต่างชาติที่มีชื่อเสียงอย่าง NEC ของญี่ปุ่น และ Nokia ของฟินแลนด์เข้ามาลงทุนในเขตนี้

3) **นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวหาดสีเงินเป่ย์ไห่ (Beihai Silver Beach Tourist Holiday Zone)** จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกลางในปี 1992 และเป็นหนึ่งในนิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและรีสอร์ทระดับประเทศ 12 แห่งของจีน

4) นิคมพัฒนาเศรษฐกิจชายฝั่งทะเลหูหนิง (Huning Seaboard Economic Corridor Development Zone) จัดตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน 1993 ตั้งอยู่ระหว่างนครหนานหนิงและเมืองซินโจว ซึ่งต่อมาระบุจักกันในชื่อนิคมเศรษฐกิจนครหนานหนิง-ซินโจว

5) เขตแปรรูปเพื่อการส่งออกอูโจว (Wuzhou Export Goods Processing Area) จัดตั้งขึ้นในเดือนกันยายน 1991 เพื่อพัฒนาสินค้าไฮเทคเพื่อการส่งออก รวมทั้งส่วนประกอบรถยนต์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

6) นิคมพัฒนาการค้าชายแดนผิงเสียง (Pingxiang Border Trade Development Zone) จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกลางในเดือนกันยายน 1992 เพื่อพัฒนาการค้าระหว่างกวางสีและเวียดนาม

7) นิคมพัฒนาการค้าชายแดนตงซิง (Dongxing Border Trade Development Zone) จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกลางในเดือนกันยายน 1992 เพื่อพัฒนาการค้าระหว่างกวางสีและเวียดนาม เช่นเดียวกับนิคมพัฒนาการค้าชายแดนผิงเสียง

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในกวางสี

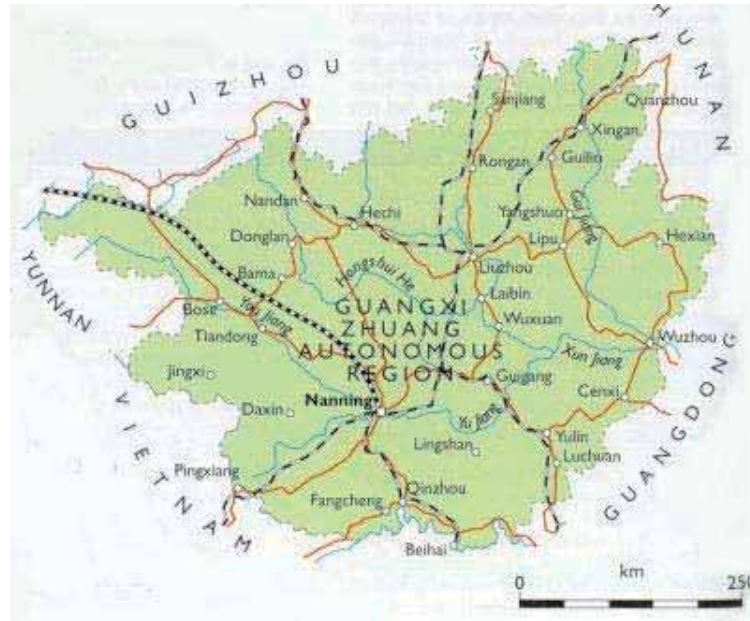
รัฐบาลกวางสีได้เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้สามารถกระจายสินค้าภายในมณฑลเขตปกครองและระหว่างมณฑล/เขตปกครองได้สะดวก และเพื่อชักชวนให้นักลงทุนจากในและต่างประเทศหันมาลงทุนที่กวางสีมากขึ้น

ตารางที่ 33 สภาพเส้นทางคมนาคมของกวางสี

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	3,235
เส้นทางถนน	59,704
เส้นทางน้ำ	6,157
เส้นทางการบิน	-

ที่มา: Guangxi Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในกวางซี

การขนส่งทางน้ำ

กวางซีมีท่าเทียบเรือน้ำลึกทั้งหมดมากกว่า 30 แห่ง ซึ่งสามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้กว่า 25 ล้านตัน สำหรับท่าเรือน้ำลึกที่สำคัญและมีทางรถไฟเชื่อมต่อมาจากมณฑลใกล้เคียงต่างๆ ตรงมาถึงท่าเรือที่สำคัญมีด้วยกัน 3 แห่ง ได้แก่

1) ท่าเรือเป่ย์ไห่ (Beihai) เป็นท่าเรือน้ำลึกสำคัญ มีท่าเทียบเรือกว่า 23 แห่งสำหรับเรือขนาด 10,000 ตัน ระยะทางเดินเรือจากท่าเรือไปยังฮ่องกงประมาณ 425 ไมล์ทะเล

2) ท่าเรือชินโจว (Qinzhou) มีท่าเทียบเรือน้ำลึก 5 แห่งและท่าเทียบเรือขนาดเล็กอีก 2 แห่ง ระยะทางเดินเรือจากท่าเรือชินโจวไปสิงคโปร์ประมาณ 1,338 ไมล์ทะเล

3) ท่าเรือฝางเฉิงกั่ง (Fangcheng) อยู่ใกล้ชายแดนติดกับเวียดนาม มีท่าเทียบเรือ 25 แห่ง โดยในจำนวนนี้ สามารถรองรับเรือขนาด 10,000 ตันได้ถึง 10 แห่ง และเพื่อเป็นการขยายพื้นที่ของท่าเรือ รัฐบาลท้องถิ่นจึงได้โยกย้ายที่ตั้งใจกลางเมืองออกไปจากที่ตั้งเดิมอีก 10 กิโลเมตร เพื่อตั้งเมืองใหม่ที่เขตซาตานเจียง (Shatanjiang) ทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่มากกว่า 660 เฮกตาร์ เพื่อเป็นพื้นที่ของท่าเรือและอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์มากขึ้น สำหรับระยะทางเดินเรือจากท่าเรือฝางเฉิงกั่งไปเมืองไห่เฟิงในเวียดนามมีระยะทาง 151 ไมล์ทะเล ส่วนจากท่าเรือฝางเฉิงกั่งไปท่าเรือกรุงเทพฯ มีระยะทาง 1,439 ไมล์ทะเล

นอกจากนี้ กวางซียังมีท่าเรือตามแม่น้ำ เช่น ท่าเรือหนานหนิง ท่าเรืออู่โจว และท่าเรือกู่ยั้งกั่ง (Guigang) ซึ่งสามารถรองรับเรือบรรทุกสินค้าขนาด 1,000 ตันที่ล่องมาจากนครกว่างโจว มีคลังเก็บ

สินค้าที่สามารถรองรับสินค้าได้ 10 ล้านตันต่อปี และมีสะพานข้าม สถานีผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และ ประตูเรือด้วย

รัฐบาลกวางสีมีโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือแห่งใหม่สำหรับเรือขนาด 10,000 ตัน เพิ่มอีก 8 แห่ง บริเวณท่าเรือเป่ย์ไห่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรองรับสินค้าขนส่งให้ได้อีก 20 ล้านตัน ส่วน บริเวณท่าเรือฝางเจิงกั่งก็กำลังก่อสร้างท่าเทียบเรือหมายเลข 9 และ 10 และโครงการเดินเรือแม่น้ำ ซีเจียง (Xijiang Sailing Project) ในระยะที่สอง

ตารางที่ 34 ท่าเรือสำคัญของกวางสี

ท่าเรือ	ความยาวของท่าสำหรับท่าเทียบเรือ (เมตร)
- ท่าเรือเป่ย์ไห่	2504
- ท่าเรือฝางเจิงกั่ง	4080
- ท่าเรือชินโจว	2805

ที่มา: Guangxi Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

กวางสีมีเส้นทางรถไฟสายสำคัญหลายสายที่สามารถเชื่อมโยงกับมณฑลต่างๆ รวมทั้ง เส้นทางรถไฟที่เชื่อมตรงไปยังท่าเรือน้ำลึกของกวางสี ตัวอย่างเช่น

- เส้นทางเซียงก้วย (Xianggui line) เชื่อมระหว่างมณฑลหูหนานและกวางสี
- เส้นทางเจียนก้วย (Qiangui line) เชื่อมมณฑลก๊วยโจว
- เส้นทางหนานคุน (Nankun line) เชื่อมระหว่างนครหนานหนิงและคุนหมิง
- เส้นทางหลี่จ้าน (Lizhan line) เชื่อมระหว่างเมืองหลี่ถั่งไปยังบริเวณแม่น้ำจ้านเจียง (Litang-Zhanjiang)
- เส้นทางจือลิว (Zhiliu line) เชื่อมระหว่างเมืองพานจื่อฮวาและหลิวโจว
- เส้นทางเจียวลิว (Jiaoliu line) เชื่อมระหว่างเมืองเจียวจิวและหลิวโจว (Jiaozuo-Liuzhou)
- เส้นทางชินเป่ย์ (Qinbei line) เชื่อมระหว่างเมืองชินโจวและเป่ย์ไห่ (Qinzhou-Beihai)
- เส้นทางหลี่ชิน (Liqin line) เชื่อมระหว่างเมืองหลี่ถั่งและชินโจว

โดยมีเส้นทางหนานหนิง-ฝางเจิงกั่ง และเส้นทางชินโจวและเป่ย์ไห่ เป็นเส้นทางเชื่อมตรงไปจนถึงท่าเทียบเรือของท่าเรือสำคัญทั้ง 3 แห่งในกวางสี

การขนส่งทางรถยนต์

ศูนย์กลางการขนส่งทางบกของกวางสีจะอยู่ที่นครหนานหนิง หลิวโจว และกุ้ยหลิน
เส้นทางด่วนที่สำคัญ ได้แก่

- ทางด่วนกุ้ยหลิน-เป่ย์ไห่
- ทางด่วนหลิวกุ้ย (Liugui Expressway) เชื่อมระหว่างเมืองหลิวโจวและกุ้ยหลิน
- ทางด่วนหนานหนิง (Nanliu Expressway) เชื่อมระหว่างนครหนานหนิงและหลิวโจว
- ทางด่วนเหลียงเจียง (Liangjiang Expressway) เชื่อมระหว่างใจกลางเมืองกุ้ยหลินไปยังท่า

อากาศยานนานาชาติกุ้ยหลิน

- ทางด่วนลิ่วจ้าย-จิงเจิง-หนานหนิง (Liuzhai-Jingcheng-Nanning Expressway)
- ทางด่วนหนานหนิง-เป่ย์ไห่ เชื่อมต่อจากนครหนานหนิงไปยังท่าเรือเป่ย์ไห่และ

ท่าเรือใกล้เคียง

- ทางหลวงเลียบชายฝั่งระยะทางประมาณ 267 กิโลเมตร
- ทางหลวงนครหนานหนิง-สู่เหริน (Shuiren) ทางตอนเหนือของกวางสี ระยะทาง 238

กิโลเมตร เพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นการพัฒนาตามแผนการพัฒนากภาคตะวันตกของจีน รัฐบาล
กวางสียังจะเร่งการก่อสร้างถนนเส้นทางต่างๆ ในกวางสี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบทะเล
ทางตะวันตกเฉียงใต้ เชื่อมกับมณฑลต่างๆ ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ โดยจะเป็นเส้นทางผ่านตรงของ
มหานครฉงชิ่งและมณฑลเสฉวนในการขนส่งสินค้าออกสู่ทะเลที่กวางสีต่อไป

เส้นทางบกเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

กวางสีมีเส้นทางบก ซึ่งเป็นทางด่วนจากนครหนานหนิงไปจนถึงด่านชายแดนในเมืองผิง
เสียง ที่ด่านมิตรภาพโหยวอี (Youyiguan) เพื่อเชื่อมกับทางหลวงหมายเลขหนึ่งของเวียดนาม มี
ระยะทางเพียง 179.2 กิโลเมตร และจะช่วยย่นระยะเวลาเดินทางจากนครหนานหนิงไปกรุงฮานอย
ของเวียดนามจากเดิม 8 ชั่วโมงให้เหลือเพียง 4 ชั่วโมง

การขนส่งทางอากาศ

กวางสีมีท่าอากาศยานหลายแห่ง ตั้งอยู่ในนครหนานหนิง เมืองกุ้ยหลิน หลิวโจว เป่ย์ไห่
และอู่โจว โดยเป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 2 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติหนานหนิง
(Nanning International Airport) และท่าอากาศยานนานาชาติเมืองกุ้ยหลิน (Guilin International
Airport) ให้บริการเที่ยวบินทั้งภายในและระหว่างประเทศกว่า 100 เส้นทาง โดยเฉพาะที่ท่าอากาศยาน

ยานนานาชาติเมืองกุ้ยหลิน ซึ่งเปิดให้บริการเมื่อปี 1997 ได้ให้บริการไปยังเมืองฟูกูโอะกะในญี่ปุ่น
กรุงโซลในเกาหลีใต้ และกรุงเทพฯ ด้วย

การเดินทางระหว่างกวางสี-ไทย กุ้ยหลิน-กรุงเทพ ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง 40 นาที
ทั้งนี้ เคยมีสายการบินโดยตรงระหว่างหนานหนิง-กรุงเทพ

เว็บไซต์สำคัญ

Department of Foreign Trade and Cooperation

www.gxdoftec.gov.cn

Nanning New and Hi-Tech Zone

www.nnhitech.gov.cn

Guangxi Government

www.gxi.gov.cn/English/

เศรษฐกิจมณฑลส่านซี (陕西) Shaanxi Province

ที่มา: Asia Times Online

ตารางที่ 35 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมณฑลส่านซี

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	205,800	11
จำนวนประชากร (ล้านคน)	37.6	17
- นครซีอาน	8.3	
GDP (พันล้านหยวน)	685.1	19
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	18,246	18
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	25,942	15
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	452.3	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	225.6	20
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	6.4	10

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Shaanxi Statistical Yearbook 2009

มณฑลส่านซี เป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์ที่มีมรดกทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก ได้แก่ สุสานกองทัพรูปปั้นทหารฉินซี เป็นต้น นอกจากนี้ ส่านซีมีความโดดเด่นด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากเคยเป็นฐานทางการทหารของจีนมาตั้งแต่สมัยของผู้นำเหมา เจ๋อตง ทำให้มีการคิดค้นและวิจัย ตลอดจนผลิตนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ และวิศวกรจำนวนมาก ปัจจุบัน ส่านซีจึงถือเป็นศูนย์กลางของการวิจัยที่ใหญ่ที่สุดของจีนและมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาสูงเป็นอันดับ 3 ของจีน รองจากปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้

ส่านซีมีประชากรราว 37 ล้านคน มีอัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่อคน 25,942 หยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 15 ของจีน

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมณฑลส่านซี

ในปี 2008 ส่านซีมีมูลค่า GDP รวม 685.1 พันล้านหยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 19 ของจีน GDP มีอัตราเพิ่มจากปีก่อนถึงร้อยละ 25.4 และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 18,246 หยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 18 ของจีน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 24.9

ตารางที่ 36 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของส่านซีปี 1980, 2004 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1980	ปี 2004	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	30.0	13.7	11.0	ข้าว ข้าวโพด งา ข้าวฟ่าง ฝ้าย อ้อย แอปเปิ้ล องุ่น ท้อ อินทผลัม เกาลัด ชา ถั่วลิสง ถั่วเหลือง วอลนัท มันฝรั่ง นม เรพซิด ฝ้าย แคชเมียร์ รังไหม
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	50.3	49.1	56.1	สินแร่: โมลิบดีนัม ถ่านหิน ก๊าซ ธรรมชาติ ทองคำ เหล็ก กราไฟต์ ปรอท
- อุตสาหกรรม	44.5	36.9	48.1	อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล ยา เคมีภัณฑ์ พลังงาน อาหารแปรรูป
บริการและอื่นๆ	19.7	37.2	32.9	ท่องเที่ยว

ที่มา: Shaanxi Statistical Yearbook 2005; Shaanxi Statistical Yearbook 2009

ส่านซีเป็นฐานการผลิตเคมีภัณฑ์ทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชีวภาพรายใหญ่ของจีน และยังเป็นแหล่งผลิตผลไม้ไร้ยาพิษที่สำคัญ เช่น แอปเปิ้ล ท้อ องุ่น สาลี่ และอินทผลัม ทำให้ส่านซีเป็นฐานการแปรรูปผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์จากแอปเปิ้ล ปัจจุบันรัฐบาลได้เน้น

การผลิตแอปเปิ้ลบนพื้นที่กว่า 700,000 เฮกตาร์และการก่อสร้างโรงงานผลิตน้ำแอปเปิ้ลที่ใหญ่ที่สุดในโลกในประเทศ และตั้งเป้าการเป็นผู้ผลิตน้ำแอปเปิ้ลเข้มข้นกว่า 1 ใน 3 ของปริมาณการผลิตทั่วโลก

ในด้านการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของส่วนที่ใหญ่เป็นอุตสาหกรรมหนัก เช่น อุตสาหกรรมการขนส่งและเครื่องจักร และการหลอมและรีดโลหะ เป็นต้น ส่วนอุตสาหกรรมเบาที่สำคัญ ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม และเวชภัณฑ์ ในแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2006-2010) ส่วนนี้ได้มุ่งเน้นที่การพัฒนา 4 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง การผลิตและแปรรูปอาหาร พลังงานและปิโตรเคมี และการผลิตอุปกรณ์ (Equipment Manufacturing)

ตาราง ที่ 37 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของส่วนซี ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมอุตสาหกรรม (%)
การแปรรูปปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ	15.4
เหมืองแร่	10.3
อุปกรณ์ขนส่งและเครื่องจักร	9.8
การผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน	6.4
การทำถ่านหินและรีดโลหะที่มีเหล็กผสม	5.5
เวชภัณฑ์	2.3

ที่มา: Shaanxi Statistical Yearbook 2009

จากสัดส่วนการผลิตต่อผลผลิตรวมทั้งหมดทางอุตสาหกรรมในส่วนซี พบว่ามีอุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมการสกัดปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 15.4 รองลงมา ได้แก่ การแปรรูปปิโตรเลียม (ร้อยละ 15.4) นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมเหมืองแร่ (ร้อยละ 10.3) อุปกรณ์ขนส่งและเครื่องจักร (ร้อยละ 9.8) และการผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน (ร้อยละ 6.4) เป็นต้น

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ เช่น

(1) อุตสาหกรรมพลังงาน

ในแต่ปี ส่วนซีมีผลผลิตจากอุตสาหกรรมการแปรรูปปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติในสัดส่วนสูง เนื่องด้วยมีปริมาณแหล่งสำรองถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ และน้ำมันที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนซีจึงเป็นฐานการผลิตพลังงานที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน

(2) อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์ขนส่ง

ส่วนซีมีอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์ขนส่ง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องบิน โดยที่ส่วนซีถือเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการประกอบเครื่องบินที่สำคัญของจีน บริษัทผู้ผลิตใน

ส่วนซี ได้แก่ บริษัท Xi'an Aircraft Manufacturing Corporation เป็นผู้ผลิตเครื่องบินขนส่ง Y-7 และ Y-8 และจัดส่งปีกและอุปกรณ์รักษาการทรงตัวของเครื่องบินให้กับบริษัทโบอิง รุ่น B-737 มาตั้งแต่ปี 1993 นอกจากนี้ ส่วนซียังได้ร่วมทุนกับต่างชาติผลิตชิ้นส่วนเครื่องบินหลายบริษัท เช่น บริษัทร่วมทุนระหว่าง Rolls-Royce และบริษัท Xi'an Aero Engine ผลิตชิ้นส่วนสำหรับเครื่องบินหลายรุ่น เช่น Gulfstream IV และ V, Fokker 100 และโบอิง 717 เป็นต้น และบริษัท Shaanxi Airplane ซึ่งมีโรงงานประกอบชิ้นส่วนขั้นสุดท้ายที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย และบริษัท Hangzhou Aircraft เป็นต้น

ด้วยความสำคัญในการเป็นฐานการผลิตเครื่องบินที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน รัฐบาลกลางจึงได้มีการจัดตั้งสถาบันวิจัยออกแบบการบินแห่งแรกขึ้นที่นครซีอานในปี 2003 มุ่งเน้นที่การพัฒนาเครื่องบินทิ้งระเบิด เครื่องบินขนส่งและพลเรือน

(3) อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม

อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมของส่วนซีเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีนครซีอานเป็นแหล่งรวบรวมเทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน นอกจากนี้ นครซีอานยังเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงเหนือ

รัฐบาลส่วนซียังได้ร่วมมือกับสถาบันวิจัยต่างๆ ในมณฑล เช่น มหาวิทยาลัยเจียวทงในซีอาน (Xi'an Jiaotong University) มหาวิทยาลัยสารพัดช่างภาคตะวันตกเฉียงเหนือ (Northwest Polytechnic University) และมหาวิทยาลัยประจำภาคตะวันตกเฉียงเหนือ (Northwest University) ในการสร้างศูนย์ซอฟต์แวร์ขั้นสูงในนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงซีอาน (Xi'an High-tech Industrial Development Zone) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ในมณฑลด้วย

ปัจจุบัน ส่วนซีถือเป็นศูนย์กลางของการวิจัยที่ใหญ่ที่สุดของจีนและมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาสูงเป็นอันดับ 3 ของจีน รองจากปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้ และมีสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอีกกว่า 50 แห่งที่จัดว่าเป็นสถาบันวิจัยที่ทันสมัยและก้าวหน้าระดับประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่นครซีอาน มีห้องทดลองแห่งชาติ 10 แห่ง และอุปกรณ์พิเศษที่ใช้ในการวิจัยของรัฐกว่า 50 ชิ้น มีการคิดค้นและวิจัย ตลอดจนผลิตนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ และวิศวกรจำนวนมาก และยังจัดว่าเป็นมณฑลที่มีมูลค่าการใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาสูงสุดในประเทศ และมีจำนวนบริษัทด้านเทคโนโลยีของเอกชนมากเป็นอันดับ 2 ของจีน

นอกจากนี้ ส่วนซียังได้รับเลือกให้จัดตั้งนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงระดับประเทศขึ้นเป็นแห่งแรกในภาคตะวันตก เพื่อกระตุ้นการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเศรษฐกิจ ประกอบด้วยบริษัทผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ทั้งอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องบินและยานอวกาศ

ซอฟต์แวร์ เวชภัณฑ์ เทคโนโลยีชีวภาพ และการป้องกันสิ่งแวดล้อม ได้เข้ามาลงทุนจัดตั้งบริษัทขึ้น
ในนิคมพัฒนามากมายหลายบริษัท

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

ส่วนซีถือเป็นตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในภาคตะวันตกของจีน ในปี 2008 มีมูลค่า
การค้าปลีกสินค้าผู้บริโภครวม 225.6 พันล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 25.3 โดยศูนย์กลาง
ผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดอยู่ที่นครซีอาน คิดเป็นร้อยละ 51 ของการค้าปลีกรวมในส่วนซี

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

ระบบการกระจายสินค้าบริโภคในส่วนซีได้พัฒนาไปมาก มีศูนย์การค้าและ
ห้างสรรพสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ Xi'an Minsheng Group และ Xi'an Jiefang Department Store เป็น
ต้น นอกเหนือไปจากศูนย์การค้าโดยทั่วไปแล้ว รูปแบบการค้าอื่นๆ เช่น ร้านค้าแบบเซนส์โตร์ และ
ซูเปอร์มาร์เก็ต ก็กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ บริษัทค้าปลีกต่างชาติอย่างห้าง B&Q ของ
สหราชอาณาจักร ห้างเมโทรของเยอรมนี และห้างคาร์ฟูร์ของฝรั่งเศส เข้ามาเปิดห้างค้าปลีกในส่วน
ซีด้วย

โครงสร้างการบริโภคของมณฑล

ปัจจุบันรูปแบบการใช้จ่ายของผู้บริโภคก็เปลี่ยนแปลงไป ประชาชนในส่วนซีมีการใช้จ่ายในส่วน
ของสินค้าอาหาร และค่าใช้จ่ายในสินค้าบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม

ตารางที่ 38 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2004	ปี 2008
อาหาร	45.5	35.9	36.7
เสื้อผ้า	13.3	9.8	10.7
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	NA	6.6	6.3
ยาและบริการทางการแพทย์	4.5	8.2	8.8
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	5.2	9.4	9.9
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	NA	16.5	13.1
ที่พักอาศัย	8.2	10.4	10.3

ที่มา: Shaanxi Statistical Yearbook 2005; Shaanxi Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวฮั่น¹²

ถึงแม้ปักกิ่งจะเป็นเมืองหลวงของจีน แต่ในสมัยราชวงศ์หยวนก็ได้รับการสถาปนาโดยชาวมองโกล และในสมัยราชวงศ์ชิงก็ได้รับการสถาปนาโดยชาวแมนจู จึงนับได้ว่ามีเพียงนครซีอานเท่านั้นที่เป็นต้นตำรับของวัฒนธรรมชาวฮั่น ปัจจุบัน ซีอานยังคงเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรมของจีน จากประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนาน ได้หล่อหลอมอุปนิสัยของชาวฮั่น โดยเฉพาะในนครซีอาน และวัฒนธรรมทางการค้าของนครซีอานอย่างเด่นชัด

1. ความรุ่งโรจน์ในอดีตเป็นคลังทรัพยากรของชาวซีอาน

ในอดีต ซีอานเคยเป็นเมืองหลวงและมีความเจริญรุ่งเรืองในหลายยุคหลายสมัย กล่าวคือ ในสมัยราชวงศ์ฉิน มีสุสานจักรพรรดิฉินสื่อหวง (ฉินซีฮ่องเต้) และกองทัพหุ่นทหารม้า ในสมัยราชวงศ์ฮั่น เส้นทางสายไหมก็เพิ่มเสน่ห์ให้แก่นครซีอานไม่น้อย และในสมัยราชวงศ์ถังซึ่งถือเป็นยุคทองของสังคมศักดินาจีน ซีอานมีความรุ่งโรจน์ทางวัฒนธรรมไม่ว่าทางด้านศาสนาพุทธ อาหาร การกิน การแต่งกาย ศิลปะการเขียนพู่กันจีน วาดภาพจีนและการแต่งบทกวี เป็นต้น นอกจากนี้ทางด้านวิทยาศาสตร์ก็มีพัฒนาการล้ำหน้าจนกลายเป็นศูนย์กลางทางด้านวิทยาศาสตร์ของโลก

ดังนั้น ชาวซีอานจึงภาคภูมิใจกับความรุ่งโรจน์ในอดีต จนบางครั้งทำให้ชาวซีอานหยิ่งในศักดิ์ศรีของตน และกลายเป็นภาวะที่ไม่กล้าตัดขาดจากอดีต บางครั้งออกจะค่อนข้างไปทางอนุรักษ์นิยม ประเทศจีนปัจจุบันพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เมื่อเทียบกับปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ กว่างโจวและเมืองอื่นๆ ทางด้านตะวันออกของจีนแล้ว ทำให้ชาวซีอานรู้สึกด้อยค่าและไม่ได้รับความนิยมนั้นในอดีต

2. ชาวซีอานหยิ่งในศักดิ์ศรีลูกผู้ชายมากที่สุดเมืองหนึ่งของจีน

จากประวัติศาสตร์จีนที่ยกย่องฐานะผู้ชาย และผู้หญิงต้องเป็นข้างเท้าหลัง ทำให้ผู้ชายซีอานหยิ่งในศักดิ์ศรีความเป็นผู้ชาย ชาวซีอานรูปร่างสูงใหญ่และแข็งแรง เนื่องจากชาวซีอานต้องต่อสู้กับสภาพภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูงดินเหลืองและสภาพภูมิอากาศที่หนาวและร้อนจัด ชาวซีอานมีนิสัยไม่ยอมแพ้ใครง่ายๆ ไม่ว่าจะเป็นคนสูงอายุหรือเด็ก หญิงหรือชาย หากไม่สามารถชนะด้วยเหตุผลก็จะสู้ด้วยพลังกำลัง เพราะต้องการรักษาหน้าและศักดิ์ศรีความเป็นลูกผู้ชายไว้ หากชาวซีอานร่ำรวยขึ้นมา จะต้องหาซื้อรถหรือใส่เสื้อผ้ามีชื่อ ชาวซีอานให้ความสำคัญกับการรักษาศักดิ์ศรีความเป็นลูกผู้ชายมาก จนทำให้ขาดการชวนขายศึกษาสิ่งใหม่ๆ เพื่อมาพัฒนาตนเอง

3. นักธุรกิจซีอานนิยมหากำไรจากความเสียด

ความเสียดในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการพนันหรือเล่นหวย หากแต่เป็นการเสียดเป็นเสียดตาย เนื่องจากนครซีอานตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างภาคตะวันออกและภาคตะวันตก มีชายแดนติดกับ

¹² ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

มณฑลกานซู ชินเจียง ซิงไห่ และมองโกเลียใน ดังนั้น ในการติดต่อธุรกิจการค้า จำเป็นต้องเข้าไปในเขตดังกล่าวซึ่งเป็นเขตทุรกันดาน การคมนาคมไม่สะดวก นอกจากนี้จะมีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เช่น พายุฝุ่นหรือพายุหิมะ ยังมีความเสี่ยงจากการถูกปล้น แต่เพื่อธุรกิจการค้าและผลกำไร ก็ยอมเสี่ยงที่จะนำสินค้าจากเมืองต่างๆ ดังกล่าวออกมาขายให้กับด้านตะวันออกที่เจริญแล้ว

4. ให้ความสำคัญต่อวิธีการบริหารเงิน

เนื่องจากความยากจน ชาวซีอานจึงมีวิธีระดมทุนเพื่อทำธุรกิจโดยการร่วมหุ้นใน 3 ลักษณะ กล่าวคือ (1) คนในครอบครัวร่วมหุ้นกันทำธุรกิจ (2) เพื่อนๆ ร่วมหุ้นกันทำธุรกิจ และ (3) คนในตระกูลเดียวกันหรือในหมู่บ้านเดียวกันร่วมหุ้นกันทำธุรกิจ

5. กลยุทธ์การตั้งที่มั่นอยู่ตอนกลาง

เนื่องจากซีอานเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ทางตอนกลางของจีน สามารถเชื่อมโยงตะวันออกและตะวันตกของจีนได้ ดังนั้น นักธุรกิจซีอานจึงได้ใช้กลยุทธ์การตั้งฐานธุรกิจที่ตอนกลางของจีน (ซีอาน) และไปเปิดสาขาอีก 2 แห่ง แห่งหนึ่งคือแหล่งผลิตสินค้า (ต้นทาง) อีกแห่งหนึ่งคือแหล่งกระจายสินค้า (ปลายทาง) เนื่องจากสินค้าบางชนิดต้องใช้เวลาในการขนส่งจากแหล่งผลิตไปยังแหล่งกระจายสินค้า อาจจะเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพได้ และบางครั้งก็จำเป็นต้องกักตุนสินค้าไว้เพื่อรอถึงกำไร ผู้ที่ดูแลแหล่งผลิตจะได้เปรียบในเรื่องสินค้านำเข้าราคาถูกที่สุดและคุณภาพดีที่สุด ในขณะที่ผู้ดูแลด้านการกระจายสินค้า ย่อมรู้ความเคลื่อนไหวของตลาด และสามารถขายได้ราคาดีกว่า

6. รู้จักใช้อดีตให้เกิดประโยชน์สูงสุด

นครซีอานเป็นเมืองวัฒนธรรม มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ มีโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวมากมาย และมีวัฒนธรรมหลากหลาย ส่วนซีจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคม แหล่งที่พัก สินค้าต่างๆ เช่น ภาพวาดและหยกเป็นต้น มีการเพิ่มมูลค่าด้วยการนำวัฒนธรรมหรือสิ่งของทางประวัติศาสตร์มาเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การนำตำนานในประวัติศาสตร์จีนมาแสดงเป็นละคร หรือวัฒนธรรมการแต่งกาย อาหารการกิน หรือวัตถุโบราณต่างๆ เป็นต้น ปัจจุบัน มีการศึกษาและจัดพิธีเช่นไหว้บวงสรวงบรรพบุรุษจีนหวงตี้ ซึ่งได้กลายเป็นงานยิ่งใหญ่ประจำปีของมณฑลส่านซี ดังนั้น การทำธุรกิจในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็น่าจะเป็นอีกโอกาสหนึ่งสำหรับผู้สนใจ

คติพจน์ของนักธุรกิจส่านซี

1. ฟ้าตกพื้นเลื่อน ล้มแล้วต้องลุกขึ้นเอง
2. ราคาถูกเกินไปไม่ขาย แพงเกินไปไม่ขาย เชื่อถือไม่ได้ไม่ขาย
3. ความสุขของชีวิตคือมีที่ดิน 30 โหม่ว วัวหนึ่งตัว และลูกเมียอบอุ่น
4. เวลาซื้อของต้องไม่จำกัดเวลา เวลาขายต้องไม่ दौरान

5. ความเคยชินจนเป็นนิสัย ที่สำคัญอยู่ที่เขาวิ้ว
6. พ่อค้าจะเป็นหรือตายขึ้นอยู่กับเงินเท่านั้น
7. ทำการค้าต้องขยัน อย่าเกียจคร้าน หากเกียจคร้านทุกอย่างล้มเหลว ต้องประหยัด อย่าสุรุ่ยสุร่าย ความสุรุ่ยสุร่ายทำให้หมดตัว
8. การคบเพื่อนต้องดูหน้าและการกระทำ คนชอบฟ้องร้องเป็นคนใจหินและมีเล่ห์เหลี่ยม สามารถเปลี่ยนเพื่อนเป็นศัตรูได้อย่างไม่ปราณี คนชอบค้มเหล้า นิสัยแม้จะอ่อนโยน ชอบช่วยเหลือผู้อื่นแต่มักจะประมาท คนชอบเล่นการพนันมีแต่ความไม่แน่นอนในชีวิต ในที่สุดก็ต้องพลาด คนชอบเที่ยวราตรีลอยไปลอยมา สุดท้ายต้องล้มจม

เมืองเอกและเมืองสำคัญของส่านซี

ส่านซีมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายแห่ง ได้แก่ นครซีอาน เมืองเสียนหยาง (Xianyang) เมืองเว่ยหนาน (Weinan) เมืองฮั่นจง (Hanzhong) เมืองเป่าจี (Baoji) เมืองเหยียนอัน (Yan'an) เมืองตงจวน (Tongchuan) และเมืองหยูหลิน (Yulin)

ตารางที่ 39 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในส่านซี ปี 2008

เมือง	GDP (พันล้านหยวน)	GDP ต่อหัว (หยวน)	ผลิตผลทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	มูลค่าค้าปลีก (พันล้านหยวน)
ซีอาน	219.0	26,259	162.6	115.4
เสียนหยาง	76.5	15,286	44.3	22.6
เป่าจี	71.4	18,992	58.9	23.4

ที่มา: Shaanxi Statistical Yearbook 2009

นครซีอาน

นครซีอาน เป็นเมืองเอกของส่านซี ตั้งอยู่ทางเชิงเขาตอนเหนือของแนวเทือกเขาฉินหลิง หรือทางตอนเหนือบริเวณแม่น้ำเว่ย มีพื้นที่รวม 9,983 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 8.3 ล้านคน นครซีอานถือเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของจีนอย่างมาก เนื่องจากในอดีตเคยเป็น 1 ใน 4 เมืองหลวงเก่าแก่ที่ยิ่งใหญ่ของจีน เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "นครฉางอัน" (อีก 3 แห่ง ได้แก่ ปักกิ่ง หนานจิง และลั่วหยาง) เป็นที่ตั้งสถาปนาราชวงศ์สำคัญของจีน 13 ราชวงศ์ในช่วงระหว่าง 1,000 ปี

ก่อนคริสตกาลถึงปี 1000 ซึ่งรวมถึงราชวงศ์โจว ฉิน ฮั่น และถัง ซีอานมีอายุเก่าแก่กว่า 3,100 ปี และยังเป็นจุดหมายปลายทางของเส้นทางสายไหมทางด่านตะวันออกด้วย

ปัจจุบัน นครซีอานถือเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดและทันสมัยที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน และมีการลงทุนจากต่างชาติมากที่สุดเมืองหนึ่งในภาคตะวันตกของจีน ซีอานจึงเป็นเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจและเป็นฐานทางอุตสาหกรรมที่สำคัญของส่านซี

ซีอานถือเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของจีน จนได้รับการเรียกขานว่าเป็น "หมู่บ้านไอที" ของจีน โดยมีต่างชาติเข้ามาลงทุนในธุรกิจซอฟต์แวร์ สร้างรายได้จากการส่งออกซอฟต์แวร์คิดเป็นสัดส่วนอันดับต้นๆ ของประเทศ โดยเป็นที่ตั้งของบริษัทซอฟต์แวร์ราว 400 ราย คิดเป็นร้อยละ 90 ของบริษัทซอฟต์แวร์ทั้งหมด และยังมีมหาวิทยาลัย 36 แห่ง และวิทยาลัยด้านซอฟต์แวร์ 3 แห่ง รวมบุคลากรกว่า 300,000 คน โดยส่านซียังได้ประกาศแผนพัฒนานครซีอานให้กลายเป็นศูนย์กลางปฏิบัติการด้านซอฟต์แวร์ที่ใหญ่ที่สุดในจีนภายในปี 2007 นอกจากนี้ ซีอานยังเป็นศูนย์รวมข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีนด้วย

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอีกอุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญและสร้างรายได้เป็นอย่างมากให้กับซีอาน ด้วยการเป็นที่ตั้งเมืองหลวงเก่าแก่ของจีนมาหลายพันปี ซีอานจึงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอยู่มากมาย ได้แก่ สุสานองค์จักรพรรดิฉินสื่อหวง (จีนซีฮ่องเต้) เป็นต้น

การลงทุนของไทยในส่านซี มีตัวอย่างการลงทุนของไทยในส่านซีที่สำคัญ เช่น

- **Shaanxi Chia Tai Co., Ltd.** ก่อตั้งขึ้นในปี 1993 โดยการร่วมทุนของกลุ่มบริษัทซีพี (ประเทศไทย) และ Shaanxi Animal Husbandry Industrial Company General ผลิตอาหารสัตว์และทำฟาร์มสัตว์เลี้ยง

- **Xi'an Chia Tai Pharmaceutical Co., Ltd.** ตั้งอยู่ในนครซีอาน ก่อตั้งขึ้นโดยการร่วมทุนของบริษัท Chia Tai Pharmaceutical Group และ Shaanxi Province Medicine General Co. ผลิตผลิตภัณฑ์ยาจีนแผนโบราณกว่า 100 ประเภท บางส่วนส่งออกไปยังยุโรป สหรัฐอเมริกา ฮองกง มาเก๊า และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- **Ankang Chia Tai Pharmaceutical Co., Ltd.** ตั้งอยู่ในเมืองอันคัง ก่อตั้งขึ้นในปี 1994 โดยการร่วมทุนของบริษัท Chia Tai Pharmaceutical Group และ Shaanxi Ankang TCM Factory ผลิตผลิตภัณฑ์ยาจีนแผนโบราณและมีการส่งออกไปยังประเทศต่างๆ

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของส่านซี

นโยบายกระตุ้นการลงทุนของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น

ตามแผนการพัฒนาภาคกลางและภาคตะวันตกของจีน รัฐบาลกลางได้ให้สิทธิทางภาษีแก่บริษัทต่างชาติที่มาลงทุนในจีน โดยบริษัทต่างชาติที่ลงทุนในภาคกลางและภาคตะวันตกจะได้รับอัตราภาษีเมื่อเทียบกับมณฑลชายฝั่ง และหากบริษัทฯ สามารถส่งออกสินค้าได้เกินร้อยละ 70 ของผลิตรวมที่ผลิตได้ต่อปี ก็จะได้รับอัตราภาษีลดหย่อน เป็นต้น

นอกจากนี้ รัฐบาลส่านซียังได้มีการปรับปรุงบรรยากาศทางการลงทุนเพื่อกระตุ้นการลงทุนจากต่างชาติ โดยการลดขั้นตอนการติดต่อประสานงานกับทางราชการ สร้างความโปร่งใสในการบังคับใช้กฎระเบียบและการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ของรัฐ การให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (one-stop service) แก่นักลงทุน ตลอดจนการจัดตั้งหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนจากนักลงทุนด้วย

รัฐบาลส่านซีให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ สาธารณูปโภค เคมีภัณฑ์ เกษกรรม การดูแลรักษา เครื่องจักรกล อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเบา อาหาร และวัสดุก่อสร้าง

นอกจากนี้ ส่านซียังมีนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับประเทศ และนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับมณฑล ที่สำคัญ เช่น

1) **นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงซีอาน (Xi'an High-tech Industrial Development Zone)** จัดตั้งขึ้นในปี 1991 เป็นนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดแห่งหนึ่งของจีน มีบริษัทด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวนราว 2,400 แห่ง เข้ามาลงทุนในนิคมฯ และเป็นนิคมพัฒนาระดับประเทศและเป็นนิคมพัฒนา 1 ใน 4 แห่งของจีนที่เข้าร่วมเป็นเครือข่ายทางอุตสาหกรรมระหว่างสมาชิกเขตเศรษฐกิจในเอเปก กลุ่มอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ในเขต ได้แก่ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (electromechanical integration) เทคโนโลยีเครื่องทำความเย็นที่มีประสิทธิภาพสูงและประหยัดพลังงาน และเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์ และมีการจัดตั้งอุทยานอุตสาหกรรมโทรคมนาคมสื่อสารประจำภาคตะวันตก (China West Telecommunications Industry Park) ในนิคมฯ ด้วย

2) **นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีซีอาน (Xi'an Economic and Technological Development Zone)** มุ่งเน้นที่การพัฒนาอุตสาหกรรมเบา การแปรรูปอาหาร การผลิตเครื่องจักร และเวชภัณฑ์ มีบริษัทต่างชาติหลายรายเข้ามาลงทุนในนิคมฯ เช่น Coca Cola, GM, Siemens, Rolls-Royce และ ABB เป็นต้น

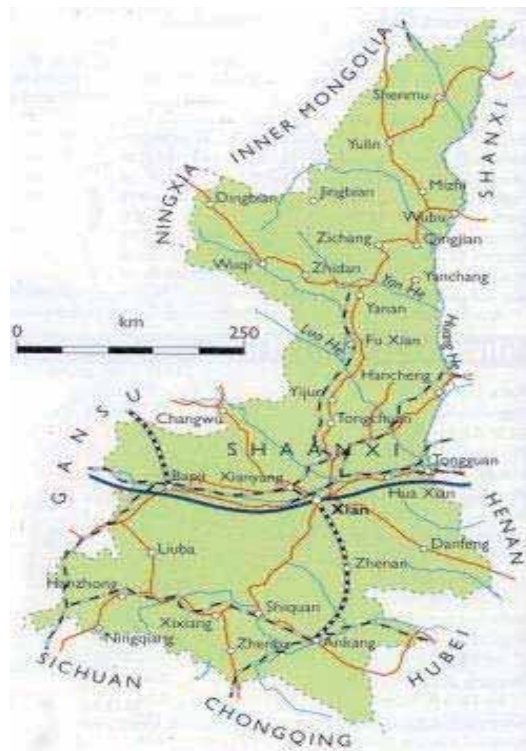
3) นิคมทดลองพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเสียนหยาง (Xianyang High-tech Development Experimental Zone) ในเมืองเสียนหยาง ตั้งอยู่ทางตะวันตกของนครซีอาน ปัจจุบันกำลังพัฒนาให้กลายเป็นศูนย์กลางอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน โดยจะเน้นที่การพัฒนาทางอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าประเภทสิ่งทอ และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะ

4) นิคมทดลองพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเว่ยหนาน (Weinan High-tech Development Experimental Zone) ในเมืองเว่ยหนาน เน้นที่การพัฒนาเคมีภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เช่น เครื่องช่วยประกอบสารเคมีที่ไม่เข้ากัน (catalysts) สารเคมีที่ใช้เปลี่ยนแปลงสภาพธาตุอื่น (reagents) ยาที่มีความอ่อนไหว เม็ดพลาสติก และอื่นๆ

5) นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป่าจิ (Baoji High-tech Industrial Development Zone) ในเมืองเป่าจิ เป็นนิคมพัฒนาระดับประเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ วัสดุที่ประกอบขึ้นจากโลหะหายาก และวัสดุแม่เหล็ก เป็นต้น

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในส่านซี

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในส่านซี

ตารางที่ 40 เส้นทางคมนาคมของส่านซี

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	3,696
เส้นทางถนน	52,720
เส้นทางน้ำ	1,100
เส้นทางการบิน	386,953

ที่มา: Shaanxi Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

ส่านซีมีเส้นทางรถไฟสายหลักประมาณ 13 เส้นทาง ระยะทางรวม 3,696 กิโลเมตร โดยสถานีรถไฟซีอานเป็นศูนย์กลางการขนส่งที่สำคัญในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน เชื่อมกับมณฑลต่างๆ ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ภาคตะวันออก และภาคเหนือของจีน สามารถรองรับสินค้าขนส่งได้ปีละ 36 ล้านตัน เส้นทางรถไฟที่สำคัญมีหลายสาย เช่น สายหลานโจว (มณฑลกานซู)-เหลียนหยุนกั่ง (มณฑลเจียงซู) สายเป่าจี-เจิงตู (มณฑลเสฉวน) สายหยางผิงกวาง-อันคัง (Yangpingguan-Ankang) สายเป่าจี-จงเว่ย (Baoji-Zhongwei) และสายซีอาน-อันคัง (Xi'an-Ankang)

นอกจากนี้ ยังมีเส้นทางรถไฟสายอื่น เช่น สายซีอาน-เหอเฟย (มณฑลอันฮุย) รวมระยะทาง 955 กิโลเมตร และเส้นทางต่อขยายไปยังนครหนานจิง มณฑลเจียงซู และสายเป่าจี-หลานโจว ซึ่งจะช่วยย่นระยะเวลาในการเดินทางระหว่างส่านซี-กานซูจาก 9 ชั่วโมงเหลือเพียง 5 ชั่วโมงครึ่ง

การขนส่งทางรถยนต์

ส่านซีมีเส้นทางขนส่งทางรถยนต์ระยะทางรวม 52,720 กิโลเมตร โดยมีซีอานเป็นศูนย์กลางการขนส่งที่สำคัญ มีเส้นทางหลวงแห่งชาติตัดผ่านประมาณ 9 เส้นทาง ครอบคลุมพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 95 ของพื้นที่ และทางด่วนระยะทางรวม 976 กิโลเมตร เส้นทางขนส่งที่สำคัญ ได้แก่ สายซีอาน-หลินตง (Xi'an-Lintong) สายซีอาน-เป่าจี (Xi'an-Baoji) และสายซีอาน-ถงชวน (Xi'an-Tongchuan) และสายถงกั๋ว-เป่าจี (Tongguo-Baoji) ทางด่วนสายหุยหลิน-จิงเปียน (Yulin-Jingbian) ทางตอนเหนือของส่านซี ระยะทาง 116 กิโลเมตร รัฐบาลส่านซียังได้ลงทุนก่อสร้างและปรับปรุงถนนสายต่างๆ อีกเป็นจำนวนมากเพื่อพัฒนาเส้นทางเข้าออกระหว่างมณฑล ซึ่งทำให้ชาวจีนจากเมืองต่างๆ ทั่วประเทศเดินทางเข้ามายังส่านซีได้สะดวกมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางเชื่อมโยงซีอาน-อันโจว ทางหลวงฮวงหลิง-เหยียนอัน และอุโมงค์ฉางต้า ทะลุผ่านเขาจางหนาน เป็น

ต้น โดยสามารถลดระยะเวลาการเดินทางไปยังเมืองต่างๆ อาทิ เจิ้งโจว หลานโจว ฉงชิ่ง ไท่หยวน และอู่ฮั่นให้เหลือเพียง 8 ชั่วโมง

การขนส่งทางอากาศ

सानซีมีท่าอากาศยานสำคัญ 3 แห่ง โดยเป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 1 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติเสียนหยางที่นครซีอาน (Xi'an Xianyang International Airport) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน เปิดให้บริการทั้งเส้นทางบินภายในและระหว่างประเทศกว่า 119 เส้นทาง ไปยังเมืองต่างๆ ในประเทศและเส้นทางบินระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานที่สำคัญอีก 2 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานเมืองฮั่นจง (Hanzhong Airport) และท่าอากาศยานเมืองเหยียนอัน (Yan'an Airport)

การเดินทางระหว่างसानซี-ไทย ซีอาน-กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทาง 4 ชั่วโมง 20 นาที

การขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากเป็นมณฑลตอนในและไม่มีทางออกทะเล สานซีจึงมีข้อจำกัดด้านการคมนาคมขนส่ง และการเชื่อมโยงกับตลาดโลก แม้ว่าจะมีเครือข่ายทางหลวงและรถไฟเชื่อมต่อกับส่วนอื่นๆ ของประเทศจีนก็ตาม

เว็บไซต์สำคัญ

Shaanxi Economic Information Network

www.sei.sn.cn

Shaanxi Government

www.shaanxi.gov.cn

เศรษฐกิจมณฑลยูนนาน (云南) Yunnan Province

ที่มา: Asia Times Online

ตารางที่ 41 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมณฑลยูนนาน

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	394,000	8
จำนวนประชากร (ล้านคน)	45.4	12
GDP (พันล้านหยวน)	570.0	23
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)		
ค่าจ้างแรงงาน โดยเฉลี่ย (หยวน)	24,030	25
ผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	12,587	29
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	352.7	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	171.9	24
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.7	18

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Yunnan Statistical Yearbook 2009

มณฑลยูนนาน ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้สุดของจีน มีพื้นที่ประมาณ 394,139 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 8 ของจีน ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา เป็นมณฑลชายแดนติดกับเวียดนาม (ด้านเหนือ) พม่า (ด้านรัฐหลี่) และลาว (ด้านบ่อเต็น) โดยมีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งสามเป็นระยะทางประมาณ 4,060 กิโลเมตร

ยูนนานมีแม่น้ำที่เชื่อมผ่านประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ แม่น้ำหลานชาง (Lancang) หรือแม่น้ำโขง ไหลผ่านยูนนานและประเทศเพื่อนบ้าน คือ ลาว พม่า ไทย กัมพูชา และเวียดนาม ก่อนไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ นอกจากนี้ ยังมีแม่น้ำหงเหอหรือแม่น้ำหยวน (Honghe/Yuan) ไหลผ่านมาจากเทือกเขาทางใต้ของเมืองต้าหลี่ (Dali) ไปจนถึงกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม และไหลสู่ทะเลจีนใต้ รวมทั้งแม่น้ำจูเจียง (Nujiang) หรือแม่น้ำสาละวิน ซึ่งไหลผ่านพม่าลงสู่ทะเลอันดามัน และแม่น้ำตูหลงเจียง (Dulongjiang) ซึ่งเป็นแม่น้ำสาขาของแม่น้ำอิระวดี ไหลผ่านเมืองเต๋อหง (Dehong) ทางตะวันตกของยูนนาน

ยูนนานมีประชากรราว 45.4 ล้านคน หากแต่ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองเพียงร้อยละ 28.1 ที่เหลืออาศัยอยู่ในเขตชนบทราวร้อยละ 71.9 ของประชากรทั้งหมด และยูนนานจัดเป็นมณฑลที่มีชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่มากที่สุดในจีน คิดเป็นร้อยละ 36 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีชนกลุ่มน้อยประมาณ 25 ชนชาติ จากทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในจีน 56 ชนชาติ ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้อาศัยอยู่เป็นกลุ่มเล็กๆ ไม่เกิน 5,000 คน กระจุกกระจายทั่วยูนนาน ส่วนใหญ่มีฐานะยากจนและยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม โดยการแผ้วถางป่าเพื่อทำไร่ นา เลี้ยงสัตว์หรือตัดไม้เพื่อนำไปทำเป็นเชื้อเพลิง ก่อสร้างบ้านเรือน และนำไปขาย

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมณฑลยูนนาน

ยูนนานมีขนาดเศรษฐกิจ GDP ในปี 2008 มีมูลค่า GDP ประมาณ 570.0 พันล้านหยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 23 ของจีน หรือคิดเป็นร้อยละ 2 ของ GDP ของจีน โดยมีการค้าชายแดนเป็นสัดส่วนสำคัญ และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 12,587 หยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 29 ของจีน

ยูนนานยังคงจัดเป็นมณฑลเกษตรกรรม และเป็นแหล่งทรัพยากรสินแร่ การผลิตในยูนนานมีมูลค่าไม่มากและส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเบา โดยมีอุตสาหกรรมไบยาสูบเป็นอุตสาหกรรมหลัก รองมา ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และการท่องเที่ยว

ตารางที่ 42 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของยูนนาน ในปี 1985 2003 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1985	ปี 2003	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	41.1	20.7	17.9	ข้าว ข้าวสาลี ข้าวโพด เรพซิด อ้อย ชา กล้ายหอม ถั่ว รัง ไหม ฝ้าย ไบยาสูบ ยางพารา
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	35.2	41.5	43.0	สินแร่: สังกะสี ตะกั่ว ดีบุก แคลเซียม อินเดียม ทังสเตียม โครเชโคไลต์
- อุตสาหกรรม	30.2	32.5	36.1	การหลอมโลหะผสม เหมืองแร่ เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักรกล
บริการและอื่นๆ	23.8	37.8	39.1	ท่องเที่ยว

ที่มา: Yunnan Statistical Yearbook 2005; Yunnan Statistical Yearbook 2009

ยูนนานเป็นมณฑลเกษตรกรรม มีสภาพภูมิอากาศมรสุมบนพื้นที่สูงของยูนนานทำให้สามารถเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ได้หลายชนิด ผลผลิตหลัก ได้แก่ เกษตรกรรมเขตร้อนและผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ เช่น ไบยาสูบ ชา ยางพารา ที่สำคัญคือ เป็นแหล่งผลิตไบยาสูบได้มากที่สุด在中国 รวมทั้งการผลิตชาผู่เอ๋อร์ (Puer Tea) เป็นสินค้ามีชื่อและเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ

ทั้งนี้ ยูนนานสามารถผลิตยางพารามากเป็นอันดับ 2 ของจีน รองจากมณฑลไห่หนาน บนพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 100,000 เฮกตาร์

นอกจากนี้ ยูนนานเป็นฐานการผลิตดอกไม้สดที่ใหญ่ที่สุดในจีน ในแต่ละปี สามารถผลิตดอกไม้ได้ประมาณ 3 พันล้านดอก โดยประมาณร้อยละ 10 ของดอกไม้ที่ผลิตได้จะส่งไปขายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยรัฐบาล ยูนนานได้ตั้งศูนย์ประมูลและซื้อขายไม้ดอกนานาชาติ (Kunming International Flower Trade and Auction Centre) ซึ่งเป็นตลาดซื้อขายดอกไม้ที่ใหญ่ที่สุดในจีนด้วย และรัฐบาลยูนนานเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมดอกไม้ในยูนนาน เช่น โครงการจัดตั้งศูนย์ซื้อขายดอกไม้นานาชาตินครคุนหมิง (Kunming International Flower Exchange Center) ฐานเพาะพันธุ์ไม้ดอกยูนนาน (Yunnan Flower Breeding Base) และเขตจัดแสดงไม้ดอกยูนนาน (Yunnan Flower Demonstration Zone) เป็นต้น และยังได้จัดตั้งบริษัทเงินทุนประกันความเสี่ยงขึ้นเพื่อเชิญชวนบริษัททั้งในและต่างประเทศเข้ามาลงทุนและร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับการผลิตในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่นครคุนหมิง เมืองยู่ซี (Yuxi) ชวีจิ่ง และหงเหอ ยูนนานมีผลิตผลทางอุตสาหกรรมราว 218 พันล้านหยวนต่อปี โดยกว่าร้อยละ 87 ยังเป็นผลผลิตของรัฐวิสาหกิจ

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ

(1) อุตสาหกรรมการผลิตใบยาสูบ

อุตสาหกรรมการผลิตใบยาสูบเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของยูนนาน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ของผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม หรือร้อยละ 16 ของประเทศ ซึ่งผลิตได้มากที่สุดทำเงิน อุตสาหกรรมการผลิตใบยาสูบจึงถือเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่สุด และเป็นรายได้หลักของยูนนาน ซึ่งคิดเป็น 2 ใน 3 ของรายได้รวม ฐานการผลิตใบยาสูบที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งอยู่ที่เมืองยวีชี โดยมีกลุ่มบริษัทหงต้า (Hongta Group) ซึ่งเป็นผู้ผลิตบุหรี่ที่ใหญ่ที่สุดในจีนก็ตั้งอยู่ที่เมืองนี้ด้วยใบยาสูบ และบุหรี่ที่ผลิตจากยูนนานยังถือว่าเป็นสินค้าที่มีชื่อ ที่สำคัญ ได้แก่ ยี่ห้อ "หงต้าซาน" (Hongtashan) "อาสื่อหม่า" (Ashima) "หยุนเยียน" (Yunyan) และ "หงเหมย" (Hongmei) ซึ่งเป็นที่รู้จักและมีคุณภาพดีที่สุดในจีน

แม้ว่าอุตสาหกรรมใบยาสูบจะเป็นอุตสาหกรรมที่ผูกขาดโดยรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่ แต่ในระยะหลังเริ่มมีการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนกับต่างชาติหลายแห่งเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับ บุหรี่ เช่น วัสดุกรองควันบุหรี่คุณภาพสูง และกระดาษมวนบุหรี่ เป็นต้น ตัวอย่างบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน เช่น บริษัท Hoechst ได้ลงทุนก่อสร้างโรงงานเคมีที่นครคุนหมิง เพื่อผลิตไฮเซลลูโลส สำหรับวัสดุกรองควัน และในปี 2003 บริษัท Yuxi Hongta Tobacco ผู้ผลิตบุหรี่ยอดนิยมยี่ห้อ "หงต้าซาน" ได้มีการลงนามข้อตกลงกับบริษัท Imperial Tobacco ของอังกฤษเป็นเวลา 10 ปีเพื่อผลิตและจัดจำหน่ายบุหรี่ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน เป็นต้น

(2) อุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้า

ยูนนานมีมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อนคิดเป็นร้อยละ 11.5 ของผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมของยูนนาน เนื่องจากมีแหล่งทรัพยากรน้ำอยู่มาก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8 ของแหล่งทรัพยากรน้ำทั่วประเทศ มีสถานีผลิตไฟฟ้าพลังน้ำขนาดใหญ่ประมาณ 6 แห่ง และกำลังก่อสร้างสถานีผลิตไฟฟ้าพลังน้ำอีกหลายแห่งบริเวณตอนกลางและตอนล่างของแม่น้ำหลานชาง ปัจจุบัน ยูนนานสามารถผลิตไฟฟ้าพลังน้ำได้ราวร้อยละ 10 ของกำลังการผลิตภายในประเทศ

เขื่อนและโรงไฟฟ้าที่สำคัญของยูนนาน มีดังนี้

- เขื่อนและโรงไฟฟ้าม่านวาน (Manwan) สร้างขึ้นในปลายปี 1993 สามารถผลิตไฟฟ้าได้ 1,200 เมกะวัตต์

- เขื่อนและโรงงานไฟฟ้าต้าเฉาซาน (Dachaoshan) โดยใช้แหล่งน้ำจากแม่น้ำหลานชาง มีเครื่องผลิตไฟฟ้า 6 เครื่อง เป็นโครงการก่อสร้างที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคตะวันตกของจีน สามารถผลิตไฟฟ้าได้ประมาณ 1,350 เมกะวัตต์

- เขื่อนและโรงไฟฟ้าเสี่ยววาน (Xiaowan) สร้างขึ้นในปี 2003 โดยบริษัท Yunnan Huaneng Lancangjiang Hydropower เป็นเขื่อนที่ใหญ่ที่สุดของยูนนานและเป็นโครงการใหญ่เป็นอันดับสองในภาคตะวันตกของจีน รองจากโครงการเขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam) ด้วยกำลังการผลิต 4,200 เมกะวัตต์ โดยจะเดินเครื่องผลิตไฟฟ้าส่วนแรกในปี 2010

- เขื่อนและโรงไฟฟ้าจิ่งหง ตั้งอยู่ห่างจากเมืองจิ่งหง (Jinghong) หรือเชียงรุ่งไปทางเหนือ 5 กิโลเมตร และห่างจากชายแดนไทยที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ประมาณ 350 กิโลเมตร มีกำลังการผลิตประมาณ 1,500 เมกะวัตต์ เป็นต้น

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

เมื่อเทียบกับทั้งประเทศ ยูนนานถือเป็นตลาดผู้บริโภคขนาดเล็ก โดยในปี 2008 มีมูลค่าการค้าปลีกสินค้าผู้บริโภค จัดอยู่ในอันดับที่ 24 ของจีน และมีศูนย์กลางผู้บริโภคที่กระจุกตัวอยู่ในนครคุนหมิง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.1 ของปริมาณการค้ารวมของทั้งมณฑลยูนนาน

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

ห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าที่สำคัญ ได้แก่ Kunming Department Store ซึ่งเป็นห้างค้าปลีกที่ใหญ่ที่สุดในยูนนาน และยังมี Kunming Wuhua Shopping Arcade, Kunming Cherry Shopping Centre และ Kunming Yuandong Shopping Centre เป็นต้น

นอกจากนี้ ด้วยตลาดผู้บริโภคที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บริษัทค้าปลีกต่างชาติหลายบริษัทได้เข้ามาลงทุนในยูนนานกันมากขึ้น ที่สำคัญ ได้แก่ ห้างวอลมาร์ทของสหรัฐอเมริกา ห้างไพร์ซมาร์ท (Price-mart) และห้างทรัสต์มาร์ท (Trust-mart) จากไต้หวัน ห้างโรเมท (Romate) และคาร์ฟูร์จากฝรั่งเศส โดยเฉพาะห้างคาร์ฟูร์ได้ลงนามข้อตกลงกับศูนย์การค้านครคุนหมิงเป็นเวลา 40 ปี เพื่อเปิดสาขาในคุนหมิง นอกจากนี้ ยังมีห้าง B&Q จากอังกฤษ ซึ่งจำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับบ้าน และเป็นสาขาแรกที่เข้ามาเปิดในมณฑลตอนในของจีนด้วย

โครงสร้างการบริโภคของมณฑล

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ พบว่า ชาวยูนนานให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินในสัดส่วนที่สูง รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการการเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร

ตาราง ที่ 43 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2008
อาหาร	49.2	47.1
เสื้อผ้า	12.8	11.3
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	7.1	3.7
ยาและบริการทางการแพทย์	4.5	6.7
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	5.2	13.4
การศึกษา บันเทิง และวัฒนธรรม	9.1	8.1
ที่พักอาศัย	7.3	8.1

ที่มา: Yunnan Statistical Yearbook 2005; Yunnan Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวยูนนาน¹³

1. มีความขยันหมั่นเพียร ประหยัดสมถะ

มณฑลยูนนานอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน อยู่ห่างจากทะเลและศูนย์กลางทางการปกครองในอดีต ดังนั้น ยูนนานในอดีตจึงยากจนมาก แม้ในปัจจุบัน นอกจาก คุณหมิงซึ่งเป็นเมืองเอกของมณฑลแล้ว เมืองอื่นๆ และตามชนบทยังคงยากจนอยู่มาก ประชาชนมีกำลังซื้อน้อย ด้วยเหตุนี้ ทำให้การเป็นหัวเรือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคตะวันตกเฉียงใต้ของยูนนานยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กรณีนี้ต่างกับมณฑลเจียงซูหรือเจ้อเจียงที่ประชากรไม่ว่าจะในเมืองหรือชนบทต่างมีกำลังซื้อสูง และเพราะความยากจน ชาวยูนนานหรือแม้แต่ักธุรกิจยูนนานจึงมีความขยันหมั่นเพียร ประหยัดมัธยัสถ์มาตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน ชาวยูนนานถือว่าความสุรุ่ยสุร่ายและความขี้เกียจเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

2. ซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ปากกับใจตรงกัน

เนื่องจากยูนนานเคยเป็นมณฑลที่ห่างไกลความเจริญ การคมนาคมไม่สะดวก ส่งผลให้วัฒนธรรม วิถีชีวิต ตลอดจนวิธีการคิดของชาวยูนนานค่อนข้างอนุรักษ์นิยม ในบางครั้งก็ปฏิเสธความเจริญและการเปลี่ยนแปลงจากโลกภายนอก

ชาวยูนนานโดยส่วนใหญ่มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ ซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ในอดีตยูนนานส่วนใหญ่ก็มีความซื่อสัตย์สุจริต นิสัยดั้งเดิมนี้ได้สืบทอดต่อมาและมีอิทธิพลต่อคนรุ่นหลังมาก ชาวยูนนานจะดูถูกคนมีเล่ห์เหลี่ยม คนถือโกง และคนขี้เกียจ

¹³ ข้อมูล โดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

โดยมีการสั่งสอนกันมาว่า “การหลอกคนอื่นทำได้เพียงครั้งเดียว แต่การทำลายตัวเองนั้นทั้งชีวิต” นอกจากนี้ ชาวญูนานยังไม่ชำนาญในการทำการค้า และมักจะสูญเสียผลประโยชน์ของชาวจีนต่างมณฑลไม่ได้

3. ไม่ใจเหินหว ไม่คิดเล็กคิดน้อย

ชาวญูนานไม่ใจเหินหว ไม่คิดเล็กคิดน้อย ในเขตชนบท ชาวบ้านจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และไม่คิดเล็กคิดน้อย นอกจากนี้ ชาวญูนานยังเป็นคนมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อมิตรสหาย คบง่าย มีความจริงใจ ก่อนข้างจะเปิดเผย ชื่อสัตย์ และยินดีให้ความช่วยเหลือต่อมิตรสหายเสมอ ชาวจีนต่างมณฑลต่างชมเป็นเสียงเดียวกันว่า ชาวญูนานเป็นคนคบง่าย

4. นักธุรกิจญูนานให้ความสำคัญต่อหน้าตาและชื่อเสียงมาก

นักธุรกิจญูนานให้ความสำคัญต่อหน้าตาและชื่อเสียงของตนมาก โดยถือว่าการรักษาศักดิ์ศรีของตน แต่ในอีกแง่หนึ่งก็ทำให้สูญเสียประโยชน์ในการเรียนรู้จากผู้อื่น และทำให้เสียโอกาสในการแข่งขันผลประโยชน์ทางธุรกิจได้ นักธุรกิจญูนานจึงมักจะเสียเปรียบผู้อื่นในการทำธุรกิจอยู่เสมอ ในบางครั้งประสบปัญหาแต่ไม่กล้าพูดเพราะกลัวเสียหน้า อย่างไรก็ตาม เพื่อศักดิ์ศรีและหน้าตาแล้ว ชาวญูนานมักจะตั้งความหวังไว้สูงและต้องเอาชนะให้ได้ ทำให้ชาวญูนานไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ

5. มีเหล้าก็ทำงานเลี้ยง ต้มเหล้าก่อนแล้วจึงเจรจาธุรกิจ

ชาวญูนานชอบดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ เหล้าถือเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิตของชาวญูนาน เมื่อมีงานมงคลหรือเทศกาลจะต้องมีเหล้าเสมอ และญูนานก็เป็นมณฑลที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในเรื่องการผลิตบุหรี่ด้วยเช่นกัน

6. ห้ามบังคับชาวญูนานทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ

ชาวญูนานโดยส่วนใหญ่ไม่ยอมให้ผู้อื่นบังคับให้ทำในสิ่งที่ตนไม่อยากทำ หรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่ขัดกับจริยธรรม แม้จะใช้เงินทองก็ซื้อคนเหล่านี้ไม่ได้

7. พอใจในสิ่งที่ตนมี รักความสงบ

ชาวญูนานส่วนใหญ่พึงพอใจกับสภาพความเป็นอยู่ตน และไม่ค่อยอยากออกไปดิ้นรนภายนอก ทั้งนี้ เนื่องจากญูนานเป็นมณฑลที่อากาศดี แต่อยู่ห่างไกลความเจริญและการคมนาคมไม่สะดวก การติดต่อสื่อสารไม่สะดวก ทำให้ไม่ทันต่อข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ต่างๆ ดังนั้น ความคิดเศรษฐกิจพอเพียงจึงค่อนข้างมีอิทธิพลต่อนักธุรกิจญูนาน ชาวญูนานบางคนออกไปประกอบธุรกิจการค้าหรือทำงานพิเศษ แต่ส่วนใหญ่มีลักษณะออกไปทำงานทำตามฤดูกาล หาเงินได้บ้างแล้วก็กลับบ้านไปฉลองปีใหม่ตรุษจีน

เมืองเอกและเมืองสำคัญของยูนนาน

ยูนนานมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายเมือง ได้แก่ นครคุนหมิง ซึ่งเป็นเมืองที่มีศักยภาพมากที่สุด และยังมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจอีกแห่ง ได้แก่ เมืองยวีชี ซึ่งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของมณฑล

ตารางที่ 44 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในยูนนาน ปี 2008

เมือง	GDP (พันล้านหยวน)	อัตราเติบโต GDP (%)	GDP ต่อหัว (หยวน)	ผลิตผลทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	มูลค่าค้าปลีก (พันล้านหยวน)
คุนหมิง	160.5	12.0	25,826	196.5	56.9
ยวีชี	59.6	13.0	26,260	78.0	7.8
ชวีจิ่ง	78.8	12.4	13,684	70.7	12.3
หงเหอ	51.5	10.0	11,718	59.2	8.6
ต้าหลี่	37.2	12.0	10,661	21.4	8.4
ฉู่ตง	30.6	11.5	11,389	22.7	7.4

ที่มา: Yunnan Statistical Yearbook 2009

นครคุนหมิง

นครคุนหมิง เป็นเมืองเอกและเป็นเมืองที่มีศักยภาพมากที่สุดในยูนนาน ตั้งอยู่ตรงกลางก่อนไปทางเหนือของมณฑล ติดกับทะเลสาบเตียนฉือ ปัจจุบันมีประชากรประมาณ 6.2 ล้านคน และเนื่องจากเป็นเมืองที่มีอุณหภูมิอบอุ่นตลอดทั้งปี คุนหมิงจึงมีอีกชื่อว่า "เมืองฤดูใบไม้ผลิ"

คุนหมิงมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดของยูนนาน และกำลังก่อสร้างพัฒนาเมือง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการติดต่อค้าขายกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียใต้ และเชื่อมโยงการคมนาคมทางรถไฟและทางรถยนต์เชื่อมโยกับเมืองต่างๆ ในประเทศไทย เวียดนาม และลาว ไปสู่ท่าเรือทางทะเล นอกจากนี้ ยังมีคนจีนในนครคุนหมิงจำนวนไม่น้อยที่พูดภาษาไทยได้ จึงง่ายต่อการติดต่อระหว่างกัน

นอกจากนี้ ยังมี เมืองยี่ซี อยู่ห่างจากนครคุนหมิงไปทางใต้ประมาณ 80 กิโลเมตร และเป็นศูนย์กลางการปลูกยาสูบของมณฑล และ เมืองต้าหลี่ ซึ่งเป็นจังหวัดปกครองตนเองของชาวไต ตั้งอยู่บริเวณทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ (Erhai) ห่างจากนครคุนหมิงไปทางด้านตะวันตกประมาณ 260 กิโลเมตร โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวในฐานะเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีอายุรวม 3,000 ปี เป็นต้น

ส่วนเมืองสิบสองปันนา ถือว่าเป็นเมืองที่อยู่ใกล้ประเทศไทยมากที่สุด ซึ่งสถานะของเมืองสิบสองปันนา จัดเป็น "จังหวัดปกครองตนเอง" ของชาวไทหรือไต ตั้งอยู่ทางใต้สุดของยูนนาน มีความหมายว่า "นาสิบสองพันปี" หรือ "นา 12,000 ฝืน" ซึ่งหมายถึง "เมือง 12 เมือง" มีพรมแดนติดกับแขวงหลวงน้ำทา แขวงพงสาตี ของประเทศลาว และรัฐฉาน ของประเทศพม่า โดยมีชายแดนระยะทางประมาณ 966 กิโลเมตร สิบสองปันนามีแม่น้ำหลานซาง (แม่น้ำโขง) ไหลผ่านตอนกลาง เชื่อกันว่า ในสมัยโบราณ เคยเป็นที่ตั้งของอาณาจักรน่านเจ้าด้วย สิบสองปันนามีเมืองสำคัญคือ เมืองจิ่งหง อำเภอเหมิงไห่ (Menghai) และอำเภอเหมิงล่า (Mengla) ปัจจุบันมีประชากรอาศัยอยู่ราว 880,000 คน โดยเป็นชาวไท/ไต ร้อยละ 30 ของประชากรทั้งหมด อุตสาหกรรมที่สำคัญของสิบสองปันนาส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมพื้นเมือง และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งกำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

การลงทุนของไทยในยูนนาน มีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทยในยูนนาน ดังนี้

- Union Energy (China) Co., Ltd. โดยกลุ่มสหยูหนี่นร่วมลงทุนกับจีนจัดตั้งโรงงานไฟฟ้าพลังงานน้ำและพลังงานความร้อน 2 แห่ง ขึ้นในปี 1993 ปัจจุบันบริษัทฯ มีโรงไฟฟ้าราว 11 แห่งอยู่ในมณฑลเจ้อเจียง เจียงซู และยูนนาน

- ECI-Metro Investment Co., Ltd. บริษัทในเครือซีพี จัดทะเบียนตั้งบริษัทในฮ่องกงในปี 1994 เป็นตัวแทนจำหน่าย Caterpillar ครอบคลุมพื้นที่จีนตะวันตกตอนใน

- Kunming Chia Tai Co., Ltd. บริษัทในเครือซีพี ผลิตอาหารสัตว์ ก่อตั้งในปี 1991 โดยการลงทุนระหว่างกลุ่มซีพีและโรงงาน Kunming Wheat Powder Factory

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของยูนนาน

กฎระเบียบและนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลยูนนาน

รัฐบาลยูนนาน ได้จัดให้มีการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการต่างๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุน และสร้างบรรยากาศทางธุรกิจ เช่น งานคุนหมิงแฟร์ งานสิบสองปันนาแฟร์ เป็นต้น สำหรับงาน

คุนหมิงแฟร์ เป็นงานแสดงสินค้าและนิทรรศการประจำปีที่สำคัญของนครคุนหมิง จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีนับตั้งแต่ปี

ด้านความร่วมมือกับเพื่อนบ้าน มีตัวอย่างเช่น

-เขตความร่วมมือทางการค้าและเศรษฐกิจระหว่างชายแดนรุ่ยลี่ (Ruili Border Trade Economic Cooperation Zone)

-เขตความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนว่านดิง (Wanding Boundary Economic Cooperation Zone) จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกลางในปี 1992 เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างชายแดนกับประเทศพม่า

-เขตความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนเหอโข่ว (Hekou Boundary Economic Cooperation Zone)

นอกจากนี้ มีอุตสาหกรรม/โครงการลงทุนที่รัฐบาลยูนนานให้การส่งเสริม เช่น

- การพัฒนาและดำเนินการผลิตดอกไม้ ต้นไม้ และไม้ดอกไม้ประดับ รวมทั้งการสร้างสวนต้นไม้และดอกไม้สมัยใหม่

- การใช้ประโยชน์และจัดการพลังงานไฟฟ้าจากทรัพยากรน้ำ

- การพัฒนาและผลิตพืชผักปลอดสารพิษและอาหารเพื่อสุขภาพ

- การผลิตสินค้าสำเร็จรูปและสำเร็จรูปจากพืชสมุนไพรจีนและยาที่มีสิทธิบัตรของจีน

- การพัฒนา ก่อสร้าง และดำเนินการพื้นที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก

เพื่อเป็นการกระตุ้นการพัฒนาเขตกลางและภาคตะวันตก รัฐบาลกลางได้จัดตั้งนิคมพัฒนา และมีนโยบายให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุนต่างชาติ ดังนี้

1) นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีคุนหมิง (Kunming Economic and Technological Development Zone) ตั้งขึ้นในปี 2000 เป็นนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับประเทศ เน้นการพัฒนาด้านการค้า อสังหาริมทรัพย์ ภายในมีเขตนวัตกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและเขตอุตสาหกรรมเวชภัณฑ์

2) นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ชั้นสูงนครคุนหมิง (Kunming New & Hi-Tech Industrial Development Zone) จัดตั้งโดยรัฐบาลกลางตั้งแต่ปี 1992 เน้นการพัฒนาวิศวกรรมชีวภาพ วิศวกรรมยาชีวภาพ การผสมผสานเทคนิควิศวกรรมด้านออปติกส์และเมคา อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตวัสดุก่อสร้างแบบใหม่ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมกลุ่มอุตสาหกรรมหลักที่เกี่ยวข้อง 10 อุตสาหกรรม เช่น เกษตรกรรม ชีววิทยา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน

นอกจากนี้ ยังมีนิคมพัฒนาในเมืองและท้องถิ่นต่างๆ เช่น

-นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีชวีจิ่ง (Qujing Economic and Technological Development Zone)

-นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยียู่ซี (Yuxi Economic and Technological Development Zone)

-นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีต้าหลี่ (Dali Economic and Technological Development Zone)

-นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉู่ซ่ง (Chuxiong Economic and Technological Development Zone)

-นิคมทดลองวิสาหกิจชุมชนในอำเภอและเทศบาลตำบลหยางหลิน ช่งหมิง (Songming Yanglin Experimental Zone for County & Township Industries) และ

-นิคมเศรษฐกิจการค้าชายแดนเจียเกา (Jiegao Border Trade Economic Zone)

นิคมฯ ด้านการท่องเที่ยว เช่น

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนเดียนฉือ (Kunming Dianchi Tourism & Vacation Zone) ในนครคุนหมิง จัดตั้งโดยรัฐบาลกลางตั้งแต่ปี 1992 เป็น 1 ในนิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนระดับประเทศ 12 แห่ง

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวอีว์หลงเสี่ยวซาน (เจามังกรหยก) (Lijiang Yulong Snow Mountain Tourism Zone) ในเมืองลี่เจียง

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนเขาชางซานและทะเลสาบเอ๋อไห่ (Cangshan Mountain & Erhai Lake Tourism and Vacation Zone) ที่เมืองต้าหลี่

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนสิบสองปันนา (Xishuangbanna Tourism and Vacation Zone)

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนเถิงชง (Tengchong Tourism and Vacation Zone)

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนทะเลสาบหยางจิ่งไห่ (Yangzonghai Lake Tourism and Vacation Zone) และ

-นิคมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพักผ่อนทะเลสาบฝูเซียน (Fuxian Lake Tourism and Vacation Zone)

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในยูนนาน

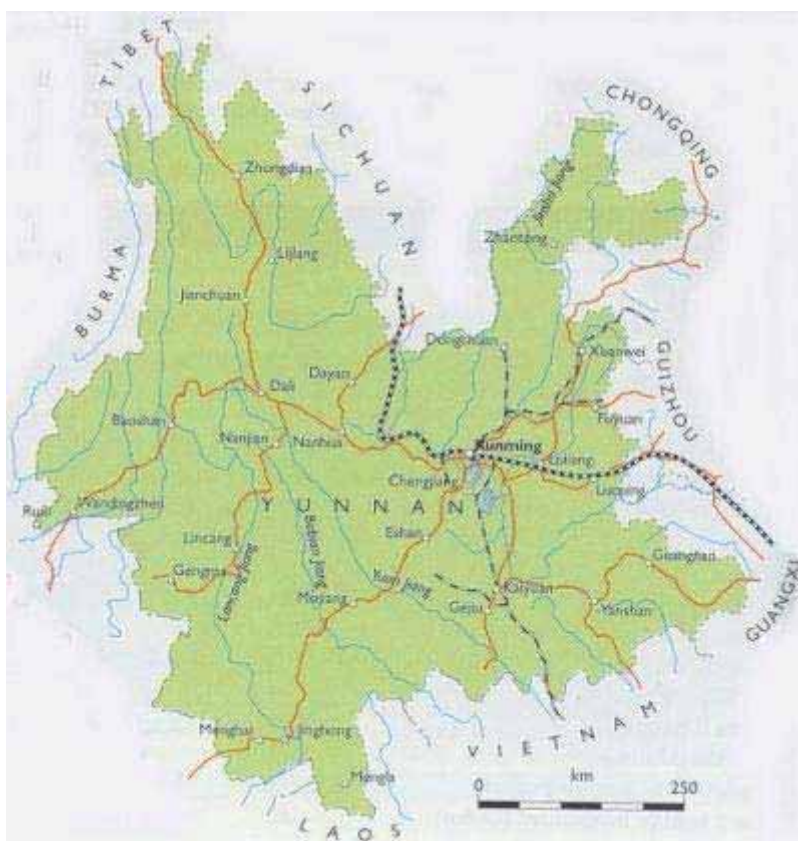
รัฐบาลกลางและรัฐบาลยูนนานได้ให้ความสำคัญกับการเป็นประตูสู่ภาคใต้ของ ยูนนาน และเน้นพัฒนาศักยภาพของยูนนานให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่งที่สำคัญของจีน ตอนในทั้งทางน้ำ ทางอากาศ และทางบก โดยเฉพาะเส้นทาง North-South Corridor ที่จะเชื่อมนครคุนหมิงมาจนถึงกรุงเทพฯ เป็นโครงการภายใต้การสนับสนุนโดยธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB)

ตารางที่ 45 สภาพเส้นทางคมนาคมของยูนนาน

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	1,925
เส้นทางถนน	167,050
เส้นทางน้ำ	1,801
เส้นทางการบิน	137,800

ที่มา: Yunnan Statistical Yearbook 2009

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในยูนนาน

การขนส่งทางรถไฟ

ยูนนานมีเส้นทางรถไฟระยะทางประมาณ 1,925 กิโลเมตร ทั้งนี้ เส้นทางรถไฟสายแรกของยูนนานไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อเชื่อมโยงกับเมืองอื่นๆ ในจีน แต่เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงกับเมืองท่าไห่เฟิง (Haiphong) โดยชาวฝรั่งเศส ซึ่งสร้างขึ้นมาตั้งแต่ปี 1910 หลังจากนั้นอีก 50 ปี จึงได้มีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงกับเมืองต่างๆ ในประเทศ

ปัจจุบัน ยูนนานมีเส้นทางรถไฟสายหลักที่เชื่อมโยงกับเมืองเอกของมณฑลข้างเคียงหลายเส้นทาง ได้แก่

- สายเฉิงตู-คุนหมิง (Chengdu-Kunming)
- สายก๊วยหยาง-คุนหมิง (Guiyang-Kunming)
- สายหนานหนิง-คุนหมิง (Nanning-Kunming)
- สายคุนหมิง-เหอโจว (Kunming-Hekou) ซึ่งสามารถเชื่อมไปจนถึงชายแดนเวียดนาม

นอกจากนี้ ยังมีสายเน่ย์เจียง-คุนหมิง (Neijiang-Kunming) เป็นรางรถไฟฟ้าเชื่อมระหว่างนครคุนหมิงกับเมืองเน่ย์เจียงในมณฑลเสฉวน และเมืองอื่นๆ ในมณฑลกุ้ยโจว ระยะทางประมาณ 872 กิโลเมตร และเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบทะเลทางตะวันตกเฉียงใต้ (Southwest Sea Passage) และยังมีเส้นทางภายในมณฑลสายอื่นๆ เช่น เส้นทางกว่างตง-ฉู่ตง (Guangtong-Chuxiong) กว่างตง-ต้าหลี่ (Guangtong-Dali) และคุนหมิง-ยู่ซี (Kunming-Yuxi) และโครงการใหม่เชื่อมโยงจากเมืองต้าหลี่ไปถึงเมืองรุ่ยหลี่ เป็นต้น

ยูนนานได้มีการก่อสร้างสถานีรถไฟหลักที่นครคุนหมิงขึ้นใหม่ ประกอบด้วยชานชาลาผู้โดยสาร 5 แห่ง และทางรถไฟ 12 ราง สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 115,000 คนในแต่ละวัน

การขนส่งทางรถยนต์

ยูนนานเป็นมณฑลที่มีเส้นทางถนนระยะทางยาวที่สุดในประเทศ ประมาณ 164,050 กิโลเมตร และมีทางด่วนระยะทางประมาณ 517 กิโลเมตร เชื่อมโยงกับเมืองต่างๆ ในยูนนาน ได้แก่ ต้าหลี่ เป่าซาน โมเจียง (ทางไปเมืองจิ่งหรง) ชิวจิ่ง ลือหลิน และเมื่อเดือนมกราคม 2003 ได้มีการเปิดใช้เส้นทางด่วน 8 ช่องทางสายแรกของมณฑล โดยมีนครคุนหมิงและเมืองต้าหลี่ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางบกของยูนนาน

ยูนนานมีเส้นทางเชื่อมกับมณฑลใกล้เคียงหลายเส้นทาง ที่สำคัญ เช่น เส้นทางสายยูนนาน-กุ้ยโจว (Yunnan-Guizhou) สายยูนนาน-กว่างซี (Yunnan-Guangxi) สายยูนนาน-เสฉวน (Yunnan-Sichuan) และสายยูนนาน-ทิเบต (Yunnan-Tibet) เป็นต้น

นอกจากนี้ ญูนนานยังมีเส้นทางหลวงสำคัญซึ่งเชื่อมญูนนานกับประเทศเพื่อนบ้านอีก 3 เส้นทาง เช่น พม่า ลาว และเวียดนาม บางเส้นทางกำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงถนนและก่อสร้างใหม่ ปัจจุบัน มีทางหลวงระหว่างประเทศคุนหมิง-กรุงเทพฯ (Kunming-Bangkok Highway) หรือ “คุน-ม่าน-กงลู่” ในภาษาจีนกลาง โดยมีส่วนของเส้นทางดังกล่าวที่ผ่านญูนนานมีระยะทางประมาณ 688 กิโลเมตร

การขนส่งทางอากาศ

ญูนนานมีท่าอากาศยานหลายแห่ง ตั้งอยู่ตามเมืองสำคัญต่างๆ ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติคุนหมิง (Kunming Wujiaaba International Airport) ส่วนท่าอากาศยานอื่นๆ อีกประมาณ 8 แห่ง ได้แก่

- ท่าอากาศยานจิงหง สิบสองปันนา (Jinghong Gasa Airport)
- ท่าอากาศยานต้าหลี่ (Dali Airport)
- ท่าอากาศยานลู่วูซี (Luxi Mangshi Airport)
- ท่าอากาศยานเป่าซาน (Baoshan Airport)
- ท่าอากาศยานซือเหมา (Simao Airport)
- ท่าอากาศยานเจาทง (Zhaotong Airport)
- ท่าอากาศยานลี่เจียง (Lijiang Airport)
- ท่าอากาศยานตี้จิ่ง (Diqing Airport)

ทั้งนี้ เนื่องจากภูมิประเทศของญูนนานที่มีลักษณะเป็นเนินเขาไม่สะดวกต่อการขนส่งทางบก ทั้งทางรถและทางรถไฟ จึงทำให้ญูนนานเป็นมณฑลที่มีสนามบินมากเกือบ 10 แห่งทั้งหมด เพราะสะดวกและรวดเร็วกว่าการเดินทางโดยทางบก

การเดินทางระหว่างญูนนาน-ไทย ได้แก่ คุนหมิง-กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง และ คุนหมิง-เชียงใหม่ ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 35 นาที

การขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากญูนนานเป็นมณฑลตอนในและมีจัดอ่อนจากการที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล เส้นทางน้ำสายสำคัญของญูนนาน จึงได้แก่ แม่น้ำหลานชาง (แม่น้ำโขง) ซึ่งไหลไปยังประเทศพม่า ลาว ไทย กัมพูชา และเวียดนาม และไหลออกสู่ทะเลจีนใต้ และท่าเรือสุยฝู (Shuifu) ในเมืองเจาทง (Zhaotong) เพื่อขนส่งสินค้าไปออกทะเลที่เซี่ยงไฮ้ นอกจากนี้ ในปัจจุบัน เริ่มนิยมใช้วิธีการขนส่งทางรถไฟเพื่อลำเลียงสินค้าไปที่ท่าเรือทะเลน้ำลึกของในเขตปกครองตนเองกวางสี ดช่น ท่าเรือฝางเฉิง และท่าเรืออื่นๆ ทางตอนใต้ อีกทางหนึ่งด้วย

เว็บไซต์สำคัญ

Yunnan Government www.yn.gov.cn
Kunming ETDZ www.ketdz.gov.cn
Yunnan News Network www.yunnan.com.cn

เศรษฐกิจมหานครฉงชิ่ง (重庆) Chongqing Municipality

ที่มา: Asia Times Online

ตาราง ที่ 46 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมหานครฉงชิ่ง

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	82,000	26
จำนวนประชากร (ล้านคน)	28.4	20
GDP (พันล้านหยวน)	509.7	24
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	18,025	19
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	26,985	11
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	404.5	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	206.4	22
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	5.6	22

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Chongqing Statistical Yearbook 2009

ในอดีตมหานครฉงชิ่ง เป็นส่วนหนึ่งของมณฑลเสฉวน แต่ในปี 1997 ได้รับการยกระดับขึ้นเป็นมหานครแห่งที่ 4 ของจีน ถัดจากกรุงปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และเทียนจิน แม้ว่าจะมีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเนินเขา แต่มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางน้ำของจีนตอนใน เนื่องจากมีท่าเลที่ตั้งบนแหลมระหว่างแม่น้ำฉางเจียงและแม่น้ำเจียงหลง ฉงชิ่งถือว่าเป็นเมือง (municipality) ที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยมีประชากรราว 28.4 ล้านคน

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมหานครฉงชิ่ง

ในปี 2008 ฉงชิ่งมีมูลค่า GDP รวม 509.7 พันล้านหยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 24 ของจีน และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ จัดอยู่ในอันดับที่ 19 ของจีน

ตารางที่ 47 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของฉงชิ่ง ในปี 1985, 2003 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1985	ปี 2003	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	35.2	15.0	11.3	ปอกระเจา ส้มจีน เนื้อสุกร
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	42.7	43.4	47.7	สินแร่: อะลูมิเนียมออกไซด์ ก๊าซธรรมชาติ สตรอนเทียม ถ่านหิน
- อุตสาหกรรม	37.8	34.1	40.0	ยานยนต์ มอเตอร์ไซค์ เคมีภัณฑ์ โลหะ อาหารแปรรูป
บริการและอื่นๆ	22.1	41.6	41.0	ท่องเที่ยว

ที่มา: Chongqing Statistical Yearbook 2005; Chongqing Statistical Yearbook 2009

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของมหานครฉงชิ่ง

ฉงชิ่งเป็นฐานทางอุตสาหกรรมที่เก่าแก่ของจีน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนักมีสัดส่วนราวร้อยละ 69 ของอุตสาหกรรมทั้งหมด นอกจากนี้ อุตสาหกรรมหนักยังมีสัดส่วนการลงทุนจากต่างชาติมากกว่าอุตสาหกรรมเบา และกว่าร้อยละ 60 เป็นของรัฐวิสาหกิจ ในขณะนี้ ฉงชิ่งถือเป็นฐานการผลิตรถยนต์รายใหญ่ของจีน และเป็นศูนย์กลางการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าที่สำคัญของจีน

ตารางที่ 48 สัดส่วนอุตสาหกรรมหลักของฉงชิ่ง ปี 2008

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	สัดส่วนต่อผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม (%)
ยานยนต์และอุปกรณ์การขนส่ง	27.2
วัตถุดิบเคมีและเคมีภัณฑ์	7.7
การผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน	7.6
การหลอมและรีดโลหะที่มีเหล็กผสม	5.2
การหลอมและรีดโลหะที่ไม่มีเหล็กผสม	5.2
ผลิตภัณฑ์แร่ที่ไม่มีโลหะ	5.2
เหมืองแร่	5.1
เครื่องจักรทั่วไป	4.1
เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า	3.8
อาหารและเครื่องดื่ม สินค้าเกษตรแปรรูป	3.5
ยาและเวชภัณฑ์	3.3
ยาสูบ	2.9

ที่มา: Chongqing Statistical Yearbook 2009

หากพิจารณาจากข้อมูลในตารางแสดงสัดส่วนการผลิตต่อผลผลิตรวมทั้งหมดทางอุตสาหกรรมของฉงชิ่ง พบว่า อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ ยานยนต์และอุปกรณ์การขนส่ง มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 27.2 รองลงมา ได้แก่ วัตถุดิบเคมีและเคมีภัณฑ์ (ร้อยละ 7.7) การผลิตพลังงานไฟฟ้าและความร้อน (ร้อยละ 7.6) ขณะที่ การหลอมและรีดโลหะที่มีเหล็กผสม การหลอมและรีดโลหะที่ไม่มีเหล็กผสม และผลิตภัณฑ์แร่ที่ไม่มีโลหะมีสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 5.2)

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ

(1) อุตสาหกรรมยานยนต์

ฉงชิ่งเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของจีน (รองจากจีหลิน เซี่ยงไฮ้ และหูเป่ย์) มีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและโรงงานประกอบรถยนต์ประมาณ 400 แห่ง รูปแบบรถยนต์ของฉงชิ่งที่ได้รับการนิยม คือ รถแบบมินิแวน และได้ตั้งเป้าที่จะพัฒนาการผลิตรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็น 2.6 ล้านคันภายในปี 2020 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15 ของการผลิตรวมทั้งประเทศ พร้อมทั้งขยายความร่วมมือกับนักลงทุนจากต่างชาติที่กำลังต้องการจ้างผลิตรถยนต์และชิ้นส่วน

ผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของจีน ได้แก่ บริษัท ฉางอัน (Changan Automotive Corp) จัดเป็นบริษัทผลิตรถยนต์ที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ 4 และเป็นบริษัทผลิตรถยนต์มินิแวนที่ใหญ่ที่สุดในจีน นอกจากนี้ ฉางอันยังได้ร่วมมือกับบริษัท Suzuki ของญี่ปุ่นจัดตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ขนาดเล็กและรถมอเตอร์ไซค์ ซึ่งปัจจุบันสามารถผลิตได้ 200,000 คันต่อปี และยังร่วมทุนกับบริษัท Ford Motors ของสหรัฐอเมริกา ในสัดส่วน 50-50 เพื่อสร้างโรงงานประกอบรถยนต์ Fiesta

ส่วนบริษัทผลิตรถยนต์ที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มบริษัทเจียหลิง (China Jialing Industrial Corporation Group) ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนกับบริษัทรถยนต์ Honda ของญี่ปุ่น และบริษัทชิงหลิง (Qingling) เชี่ยวชาญและเน้นการผลิตรถบรรทุกขนาดเล็ก และบริษัทฉวนฉี (Chuanqi) เป็นผู้นำตลาดรถบรรทุกขนาดใหญ่ เป็นต้น

นอกจากนี้ จีนยังเป็นผู้ผลิตรถมอเตอร์ไซค์รายใหญ่ของจีน มีการผลิตรถมอเตอร์ไซค์คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.1 ของผลผลิตรวมทั้งประเทศ หรือคิดเป็น 1 ใน 3 ของยอดการส่งออกรถมอเตอร์ไซค์ทั่วประเทศ ผู้ผลิตรถมอเตอร์ไซค์รายใหญ่ ได้แก่ กลุ่ม Jialing Motorcycle Company ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ บริษัท Lifan Hongda Enterprise (เอกชน) และบริษัท Chongqing Longxin Industrial Group (เอกชน) และยังมีบริษัทต่างชาติ เช่น Yamaha เข้ามาผลิตเพื่อส่งออกไปยังตุรกี และบริษัท Piaggio ของอิตาลี เป็นต้น

ทั้งนี้ ในอดีต รัฐวิสาหกิจหรือวิสาหกิจที่รัฐถือหุ้นอยู่ถือว่ามีความสำคัญในการพัฒนาทางอุตสาหกรรมของจีน แต่หลังจากมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ทำให้สัดส่วนรัฐวิสาหกิจลดจำนวนลง โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่มีขนาดใหญ่ ปัจจุบันผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมของวิสาหกิจขนาดใหญ่มีอยู่ร้อยละ 44 ของผลผลิตรวมของจีน ขณะที่วิสาหกิจขนาดเล็ก (SMEs) ก็มีอัตราการเติบโตสูงมากเนื่องจากการขยายตัวของวิสาหกิจชุมชน (Township and Village Enterprises: TVEs)

นับตั้งแต่ปี 1990 วิสาหกิจเอกชนของจีนได้เติบโตมากขึ้น และมีมูลค่าการผลิตของบริษัทเอกชนเพิ่มขึ้น โดยมีหลายบริษัทที่สามารถพัฒนาแบรนด์เนมของตัวเองให้ติดตลาดจนกลายเป็นผู้นำตลาดสินค้าต่างๆ เช่น บริษัทผลิตรถมอเตอร์ไซค์รายใหญ่ระดับโลกชื่อ "Zhongshen" และ "Lifan" โดยเฉพาะบริษัท Lifan ได้มีการส่งออกไปขายในต่างประเทศและไปลงทุนสร้างโรงงานที่เวียดนามด้วย

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

จีนเป็นศูนย์กลางการค้าปลีกและค้าส่งที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีนตะวันตกและจีนตอนใต้ ในปี 2008 มีมูลค่าการค้าปลีกราว 206.4 พันล้านหยวน คิดเป็นมูลค่าการค้าปลีกเฉลี่ยต่อหัวราว 7,268

หยวน โดยมีเขตการค้าเจี๋ยฟางเป่ย์ (Jiafangbei Commercial District) ในเขตหยูจง (Yuzhong) เป็นศูนย์กลางการค้าขายสำคัญของฉงชิ่ง

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในฉงชิ่ง

ห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าในฉงชิ่งซึ่งส่วนใหญ่เป็นของรัฐวิสาหกิจและเป็นห้างฯ ของท้องถิ่น ได้แก่ Chongqing Department Store, Chongqing New Century Department Store, Metropolis Plaza, Chongqing Qunying Shopping Center, Chongqing Pacific Department Store, Chongqing Fu'an Department Store, Chongqing Yangguang Department Store, Jiafangbei Central Shopping Center และห้างสรรพสินค้าขายตรง Jialefu Direct-sale Department Store ในขณะที่อุตสาหกรรมการค้าปลีกของฉงชิ่งมีการแข่งขันสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังที่มีการขยายการลงทุนและตั้งบริษัทค้าปลีกทั้งของท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติ เช่น วอลมาร์ทจากสหรัฐอเมริกา คาร์ฟูร์จากฝรั่งเศส เมโทรจากเยอรมนี บริษัทกั๋วเม่ย์ (Gome) ซึ่งเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัทท้องถิ่นและปักกิ่ง และกลุ่มบริษัทท้องถิ่นที่มีชื่อเสียง 2 แห่ง เช่น Chongqing General Trade Group และ Chongqing Department Store Co, Ltd.

ในส่วนของบริษัทค้าปลีกต่างชาตินั้น กลุ่มพาร์คสันจากมาเลเซียได้เข้ามาลงทุนตั้งศูนย์การค้า Chongqing Wanyou Parkson Shopping Arcade โดยเป็นการร่วมทุนกับฝ่ายจีน และห้างคาร์ฟูร์ของฝรั่งเศสได้เปิดห้างค้าปลีกขึ้น 3 แห่งในฉงชิ่ง ส่วนห้างเมโทรของเยอรมนีก็ได้เปิดห้างค้าปลีกที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกของจีน รวมทั้งศูนย์การค้าหลายแห่งในนิคมพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉงชิ่ง ส่วนห้างวอลมาร์ทจากสหรัฐอเมริกาได้เปิดสาขาในฉงชิ่งเช่นกัน

ด้านการค้าส่ง มีตลาดค้าส่งที่ใหญ่ที่สุด คือ ตลาดฉวเทียนเหมิน (Chaotianmen) และเป็นศูนย์กลางค้าส่งที่สำคัญของฉงชิ่งตะวันตกและฉงชิ่งตะวันออกได้ จำหน่ายสินค้าหลากหลายประเภท เช่น เครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์พลาสติก และสิ่งทอ เป็นต้น

โครงสร้างการบริโภคของฉงชิ่ง

ในด้านโครงสร้างการใช้จ่ายบริโภคของชาวฉงชิ่ง ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินเป็นอันดับแรก และการใช้จ่ายด้านอาหาร เสื้อผ้า และสินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน มีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายในการเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม และที่พักอาศัย

ตาราง ที่ 49 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1997	ปี 2004	ปี 2008
อาหาร	46.5	37.8	39.1
เสื้อผ้า	11.9	9.8	12.0
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	9.6	5.9	7.2
ยาและบริการทางการแพทย์	3.3	6.7	7.8
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	5.9	10.9	9.3
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	12.7	15.1	12.2
ที่พักอาศัย	6.0	11.3	9.6

ที่มา: Chongqing Statistical Yearbook 2005; Chongqing Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวจีน¹⁴

อุปนิสัยของชาวจีน มีดังนี้

1. เปิดเผย ตรงไปตรงมา ไม่เสแสร้ง รักความยุติธรรม

จีนซึ่งเดิมทีขึ้นอยู่กับมณฑลเสฉวน แต่อุปนิสัยของคนทั้งสองมณฑลแตกต่างกันมาก เมืองตูตงอยู่บนที่ราบ ในขณะที่จีนตั้งอยู่บนภูเขา ริมแม่น้ำฉางเจียง ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดของจีน ภูมิประเทศดังกล่าวได้หล่อหลอมอุปนิสัยของชาวจีน ชาวจีนนิยมทานสุกี้ยี่หม้อไฟมาก อุปนิสัยชาวจีนจึงเปรียบเหมือนสุกี้ยี่หม้อไฟที่มีรสชาติเผ็ดร้อน ชาวจีนพูดจาตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม และรักความยุติธรรม ถูกคือถูก ผิดคือผิด เมื่อเห็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมก็จะลุกขึ้นต่อสู้จนถึงที่สุด

2. กล้าคิดกล้าทำ

ชาวจีนเป็นพลเมืองที่อพยพมาจากที่อื่น ในประวัติศาสตร์เคยมีการอพยพของชาวจีนมาที่จีนซึ่งถึง 6 ครั้ง โดยเฉพาะในช่วงปี 1940-1949 ซึ่งเป็นช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่นและสงครามกลางเมืองระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์จีนและพรรคก๊กมินตั๋ง บุคคลที่มีฐานะได้หนีภัยสงครามมาลงซึ่งเป็นจำนวนมาก ส่วนการอพยพครั้งล่าสุดเกิดขึ้นในปี 1964-1978

เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลจีนได้โอนย้ายนักวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะนักวิจัยด้านยานอวกาศมาที่จีนซึ่งเป็นจำนวนมาก ต่อมาคนกลุ่มนี้มีลูกหลาน ทำให้พลเมืองจีนมีความคิดที่หลากหลาย กล้าคิดกล้าทำ และเป็นนักบุกเบิก หลายปีที่

¹⁴ ข้อมูลโดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

ผ่านมา เศรษฐกิจของฉงชิ่งได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ชาวฉงชิ่งมีความคิดที่หลากหลายต่างจากชาวจีนในมณฑลอื่นๆ

3. ชื่อสัตย์ รักษาคำมั่นสัญญา

เนื่องจากชาวฉงชิ่งเป็นคนรักความยุติธรรมและตรงไปตรงมา ดังนั้น ชาวฉงชิ่งจะให้ความสำคัญในเรื่องการรักษาสัญญา หากเป็นกรณีทำธุรกิจการค้า เมื่อมีการตกลงทำสัญญาไว้แล้ว ก็จะรักษาคำมั่นสัญญาด้วยชีวิต เพราะชาวฉงชิ่งเชื่อว่าการโกหกและการกลับคำไม่ใช่สิ่งที่ถูกผู้ชายควรกระทำกัน และมองว่าการโกหกเพียงหนึ่งครั้งเท่ากับทำลายตัวเองทั้งชีวิต

4. ไม่รู้จักคำว่าแพ้

ฉงชิ่งเป็นเมืองท่าตั้งอยู่ริมแม่น้ำฉางเจียง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน มีคนไม่น้อยที่ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรแบกหามสิ่งของขึ้นลงเรือ สิ่งเหล่านี้ได้ฝึกฝนอุปนิสัยให้ชาวฉงชิ่งเข้มแข็งและไม่รู้จักคำว่าแพ้ ในปลายสมัยราชวงศ์ซ่ง ชาวมองโกลได้ล่าอาณานิคมไปจนถึงโรมัน อิหร่าน มอเสโก ต่อมาได้วางแผนจะเข้าตีเจียงตูและฉงชิ่ง แล้วล่องเรือตามแม่น้ำฉางเจียงเพื่อไปโค่นล้มราชวงศ์ซ่งในที่สุด แต่การต่อสู้กลับยืดเยื้อถึง 33 ปี และไม่สามารถตีฉงชิ่งได้ เป็นเหตุทำให้ชาวมองโกล ต้องถอยทัพกลับไปหาทางโค่นล้มราชวงศ์ซ่งใหม่

การลงทุนของไทยในฉงชิ่ง สำหรับตัวอย่างการลงทุนของไทยในฉงชิ่ง มีดังนี้

- บริษัท Chongqing Taibao Paper Product Co., Ltd. เป็นกิจการร่วมทุนของบริษัทไทย เพรสซิเดนท์พู่ส์ ร่วมทุนกับบริษัท Chengdu Anbao นครเจียงตู (Chengdu Anbao ถือหุ้นร้อยละ 50 ไทยเพรสซิเดนท์ฯ ร้อยละ 40 และจิมส์ กรุ๊ป ร้อยละ 10) เพื่อผลิตบรรจุภัณฑ์ด้วยกระดาษ ป้อนให้บริษัท Kangshifu ผู้ผลิตบะหมี่ที่ใหญ่ที่สุดของจีน โดยมีโรงงานในฉงชิ่ง

- Chongqing Chia Tai Co., Ltd. บริษัทของเครือซีพี เป็นกิจการอาหารสัตว์ เข้ามาลงทุนตั้งแต่ปี 1992 อาหารหมู ลูกไก่ เป็ด และปลา ในปี 2002 ได้รับมาตรฐาน ISO9001:2000 และมีสินค้ายี่ห้อของบริษัทฯ เอง

- Shuangqiao Chia Tai Co., Ltd. บริษัทของเครือซีพี เป็นการร่วมทุนระหว่างกลุ่มซีพีและกลุ่ม Yangzi Agro-Industry & Commercial Group ก่อตั้งในปี 1995 ผลิตอาหารสัตว์ อาหารหมู ลูกไก่ เป็ด ปลา และวัว ภายใต้ยี่ห้อ "Zheng Da" และ "Red Lotus" และได้รับมาตรฐาน ISO 9001:2000

- บริษัท ECI-Metro บริษัทของเครือซีพี จำหน่ายผลิตภัณฑ์ Caterpillar ก่อตั้งในปี 1992

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของฉงชิ่ง

รัฐบาลฉงชิ่งได้พยายามกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญได้แก่ โครงการพัฒนาสาธารณูปโภค สถาบันการเงิน บริษัทนำเที่ยว บริษัทค้าขาย การจัดการกองทุน อุตสาหกรรมยานยนต์ และการทำเหมืองแร่และสกัดแร่ นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่รัฐบาลต้องการดึงดูดการลงทุน เช่น

- การแปรรูปอาหาร ผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกและสัตว์น้ำ
- การปลูกป่าไม้และการปลูกต้นไม้หลากหลายพันธุ์มากขึ้น
- การใช้ประโยชน์และงานด้านอนุรักษ์พลังงานน้ำ
- การผลิตส่วนประกอบและชิ้นส่วนยานยนต์และรถยนต์ รวมทั้งชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
- การผลิตสินค้าสำเร็จรูปและสำเร็จรูปจากพืชสมุนไพรจีนและยาที่มีสิทธิบัตรของจีน

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นการพัฒนามณฑลในภาคกลางและภาคตะวันตก รัฐบาลกลางได้จัดตั้งนิคมพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมและมีนโยบายให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุนต่างชาติ ดังนี้

นิคมพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในฉงชิ่ง มีดังนี้

1) นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉงชิ่ง (Chongqing Economic and Technological Development Zone) จัดตั้งขึ้นในปี 1990 ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 9.6 ตารางกิโลเมตร ส่วนใหญ่มาจากญี่ปุ่น ฮองกง สหรัฐอเมริกา และได้หวัน และอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ รถมอเตอร์ไซค์ และอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

2) นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นสูงฉงชิ่ง (Chongqing New and High Technological Development Zone) ครอบคลุมพื้นที่ 30 ตารางกิโลเมตร พัฒนาขึ้นเพื่อดึงดูดเงินลงทุนทั้งในและต่างประเทศมาสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับไฟฟ้าและแสง (photoelectric) ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์อัตโนมัติ และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์

3) นิคมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงฉงชิ่ง (Chongqing High-Tech Development Zone) ตั้งขึ้นในปี 1991 โดยครอบคลุมอาณาบริเวณ 12 ตารางกิโลเมตร เน้นดึงดูดการลงทุนของกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและที่ทันสมัยต่างๆ โดยอุตสาหกรรมที่โดดเด่นที่สุดในขณะนี้คือ ผลิตภัณฑ์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ มีบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน เช่น บริษัท UTStarcom จากสหรัฐอเมริกา ซัพพลายเออร์อุปกรณ์ local loop ที่ใหญ่

ที่สุดไฉนจีน เข้ามาลงทุนผลิตอุปกรณ์แฮนด์เซ็ท PAS และมีการขยายการลงทุนผลิตอุปกรณ์ระบบ รอดแบนด์และ 3G ด้วย เป็นต้น

4) **นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีหนานผิง (Nanping Economic and Technological Development Zone)** ครอบคลุมพื้นที่ 10 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากใจกลางเมือง 3 กิโลเมตร ตรงจุดเริ่มต้นทางด่วนฉงชิ่ง-เฉิงตู จัดตั้งขึ้นในปี 1990 และได้รับเลื่อนสถานะเป็นนิคม พัฒนาระดับประเทศในอีก 3 ปีถัดมา มีบริษัทต่างชาติเกือบ 300 บริษัทได้เข้ามาลงทุนในเขตนี้ เช่น Ford, Honda, Ericsson, Nippon Denso, BP, Coca-Cola และ Kansai Paint เป็นต้น และในเดือน พฤษภาคม 2003 นิคมฯ นี้ได้ประกาศแผนการบุกเบิกจัดตั้งศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง โดยตั้งอยู่ในเมืองหยวนเยี่ยน (Yuanyan) ใกล้กับท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในฉงชิ่ง

5) **อุทยานอุตสาหกรรมเออร์หลาง (Erlang Industrial Park)** ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเมือง ครอบคลุมพื้นที่ 10 ตารางกิโลเมตร โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนรถยนต์และรถมอเตอร์ไซค์

6) **อุทยานอุตสาหกรรมเคมีฉางโจว (Changshou Chemical Industry Park)** ตั้งขึ้นในปี 2002 เป็นเขตอุตสาหกรรมเคมีที่ใหญ่ที่สุดในบริเวณพื้นที่แม่น้ำฉางเจียง โดยตั้งอยู่ในจุดที่อุดมไปด้วยแหล่งสำรองก๊าซธรรมชาติที่มีปริมาณถึง 320 พันล้านลูกบาศก์เมตร มีนักลงทุนรายใหญ่ คือ Chongqing International Compound Materials ภายใต้การร่วมทุนของสหรัฐอเมริกา ซาอุดีอาระเบีย และชาวจีนท้องถิ่น ลงทุนก่อสร้างโรงงานผลิตเส้นใยแก้ว ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ เมทานอล ยาง คอลโรพรีน และเคมีภัณฑ์บริสุทธิ์อื่นๆ เป็นต้น

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในฉงชิ่ง

รัฐบาลฉงชิ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคเพื่อให้สามารถกระจายสินค้าภายในมณฑลและระหว่างมณฑลได้สะดวกมากขึ้น โดยมีแผนการลงทุนปรับปรุงและก่อสร้างสาธารณูปโภคหลายโครงการเพื่อเชื่อมโยงกับมณฑลต่างๆ

ตารางที่ 50 สภาพเส้นทางคมนาคมของฉงชิ่ง

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	632
เส้นทางถนน	32,344
เส้นทางน้ำ	4,222
เส้นทางการบิน (เส้นทาง)	103

ที่มา: Chongqing Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

ฉงชิ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางรถไฟที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคตะวันตกเฉียงใต้ โดยมีเส้นทางหลัก 3 เส้นทาง ซึ่งเรียกกันว่า "เส้นทางเฉิงหยู่" (Chengyu Lines) ได้แก่

- เส้นทางเฉิงตู-ฉงชิ่งและฉวนเจียน (Chengdu-Chongqing and Chuanqian Lines)
- เส้นทางเฉิงตู-ก๊วยหยางและเซียงหยู่ (Chengdu-Guiyang and Xiangyu Lines)
- เส้นทางเซียงฟิง-ฉงชิ่ง (Xiangfang-Chongqing)

- เส้นทางรถไฟเลียบบแม่น้ำฉางเจียงไปถึงเซียงไฮ้ ซึ่งเชื่อมโยงฉงชิ่งเข้ากับเมืองต่างๆ ในมณฑลเสฉวน หูเป่ย์ เจียงซี อันฮุย และเจียงซู

- เส้นทางรถไฟหยูฮวย (Yuhuai rail) ถือเป็นโครงการ 1 ใน 10 โครงการสำคัญของนโยบายการพัฒนาภาคตะวันตกของรัฐบาลกลาง มีระยะทางประมาณ 625 กิโลเมตร ซึ่งเชื่อมระหว่างฉงชิ่งและเมืองหวายฮว่า (Huaihua) ในมณฑลหูหนานและได้รับการออกแบบให้สามารถขนส่งผู้โดยสารจำนวน 5 ล้านคนต่อปี

- เส้นทางรถไฟระหว่างชู่หนิง-ฉงชิ่ง ระยะทางประมาณ 160 กิโลเมตร ซึ่งจะสามารถย่นระยะเวลาเดินทางไปยังนครเฉิงตูเหลือเพียง 4 ชั่วโมง

รัฐบาลฉงชิ่งยังได้ก่อสร้างรถโมโนเรล (Monorail) ณ ใจกลางเมืองเพื่อแก้ปัญหาการจราจรและลดปัญหาหมอกภาวะของการขั้รถยนต์ เป็นการร่วมมือกับบริษัท Hitachi ของญี่ปุ่น และเป็น 1 ใน 10 โครงการสำคัญของนโยบายการพัฒนาภาคตะวันตก รัฐบาลญี่ปุ่นได้ให้เงินกู้ยืมในการดำเนินโครงการนี้ด้วย

การขนส่งทางรถยนต์

ภายใต้โครงการพัฒนาภาคตะวันตกของจีนที่ผ่านมา รัฐบาลกลางและรัฐบาลฉงชิ่งได้ทุ่มงบประมาณพัฒนาและสร้างเส้นทางคมนาคมสายสำคัญ ได้แก่ ถนนวงแหวน 2 เส้นทาง โดยถนนวงแหวนเส้นทางแรกของฉงชิ่ง มีระยะทาง 75 กิโลเมตร แล้วเสร็จในปี 2001 และทางด่วนวงแหวนรอบนอกเส้นที่สอง ระยะทาง 186 กิโลเมตร และทางด่วนอีก 8 เส้นทาง ซึ่งเชื่อมโยงฉงชิ่งไปยังเมืองสำคัญต่างๆ ในมณฑลใกล้เคียงอย่างเสฉวน กุ้ยโจว และหูเป่ย์ และทางด่วนเส้นทางใหม่ไปยังเมืองชู่หนิง ฉางชา และหลิวโจวอีกด้วย

ปัจจุบัน ฉงชิ่งมีเส้นทางรถยนต์สำคัญหลายเส้นทาง เช่น ทางด่วนเจิงตู-ฉงชิ่ง (Chengdu-Chongqing Expressway) ทางด่วนหยูฉาง (Yuchang Expressway) เชื่อมฉงชิ่งและเขตฉางโจว (Changshou) ทางด่วนระหว่างฉางโจวและฝูหลิงระยะทาง 53.5 กิโลเมตร ทางด่วนหยูเจียน (Yujian Expressway) จากฉงชิ่งไปยังนครกุ้ยหยาง และเส้นทางรถยนต์อื่นๆ ได้แก่ ถนนวงแหวนรอบฉงชิ่งระยะทาง 10 กิโลเมตร และมีสะพานข้ามแม่น้ำฉางเจียงและเจียงหลิงกว่า 20 แห่ง เช่น สะพานหลี่เจี๋ยถัว (Lijiatuo Yangtze Bridge) สะพานเฟิงเจียง (Fengjiang Yangtze Bridge) และมีสะพานข้ามแม่น้ำฉางเจียงสร้างใหม่อีก 8 แห่ง

รัฐบาลฉงชิ่งได้ขยายเครือข่ายการคมนาคม ประกอบด้วยทางด่วนรวมระยะทาง 2,000 กิโลเมตร ได้แก่ ทางด่วนฉงชิ่ง-เป่ย์ไห่ (Chongqing-Beihai Expressway) และทางด่วนฉงชิ่ง-จันเจียง (Chongqing-Zhanjiang Expressway) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเส้นทางข้ามทะเลทางตะวันตกเฉียงใต้ และโครงการสร้างเส้นทางหลวง 6,000 กิโลเมตรเชื่อมโยงไปยังเมืองศูนย์กลางสำคัญต่างๆ ทำให้หมู่บ้านต่างๆ ในฉงชิ่งเกือบร้อยละ 90 มีเส้นทางถนนตัดผ่าน

การขนส่งทางอากาศ

รัฐบาลมีแผนพัฒนาฉงชิ่งให้เป็นศูนย์กลางการบินที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตก ด้วยการก่อสร้างเครือข่ายการบินครอบคลุมท่าอากาศยานทั้ง 4 แห่งของฉงชิ่ง โดยการขยายท่าอากาศยานนานาชาติเจียงเป่ย์ (Chongqing Jiangbei International Airport) รองรับผู้โดยสารกว่า 7 ล้านคนต่อปี ปัจจุบันมีเส้นทางบินตรงไปยังเมืองต่างๆ 50 เมืองทั้งภายในและต่างประเทศ เช่น ฮองกง มาเก๊า กรุงเทพฯ มิวนิค นาโกย่า โซล เป็นต้น ส่วนท่าอากาศยานที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ ท่าอากาศยานวันโจว (Wanzhou Wuqiao Airport) สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 250,000 คนต่อปี และท่าอากาศยานเจียนเจียง (Qianjiang Zhubai Airport) นอกจากนี้ ฉงชิ่งยังมีแผนการก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติแห่งที่สองด้วย

ด้านการเดินทางระหว่างฉงชิ่ง-ไทย ในขณะนี้ ยังไม่มีเที่ยวบินระหว่างฉงชิ่ง-กรุงเทพฯ ต้องต่อเครื่องที่นครเฉิงตู หรือเมืองอื่นๆ

การขนส่งทางน้ำ

ฉงชิ่งถือเป็นเมืองท่าทางการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งทางตอนบนของแม่น้ำฉางเจียง โดยมีแม่น้ำเจียงหลิงและแม่น้ำหมินเจียง เป็นแม่น้ำสายหลักสองสายที่ไหลบรรจบกันลงสู่แม่น้ำฉางเจียง และหลังจากที่โครงการก่อสร้างเขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam) แล้วเสร็จ ส่งผลให้เรือบรรทุกขนาด 10,000 ตันสามารถเข้าเทียบท่าที่ทำเรือฉางเทียนเหมิน (Chaotianmen Port) ในเขตเมืองของฉงชิ่งได้ และอำนวยความสะดวกให้ปริมาณการค้าในพื้นที่เพิ่มขึ้น

โครงการก่อสร้างเขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam Project)

โครงการก่อสร้างเขื่อนซานเสี (Three Gorges Dam Project) เป็นโครงการก่อสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดในโลก โดยจะเป็นเขื่อนคอนกรีตสูง 175 เมตร ยาว 2,309 เมตร สันเขื่อน 185 เมตร จะเก็บกักน้ำได้ 39,300 ล้านลูกบาศก์เมตร มีอ่างเก็บน้ำยาวตามร่องน้ำ 600 กิโลเมตร เริ่มตั้งแต่ปี 1993 แบ่งเป็น 3 ระยะ รวมเวลา 17 ปี เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมบริเวณลุ่มแม่น้ำฉางเจียง และเพื่อเป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าพลังน้ำด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดใหญ่รวม 26 เครื่อง โดยเริ่มผลิตกระแสไฟฟ้าแล้ว 2 เครื่องในปี 2003 นอกจากนี้ โครงการเขื่อนซานเสีได้ช่วยขยายและปรับปรุงเส้นทางเดินเรือในแม่น้ำฉางเจียงเพื่อให้เรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ขนาด 10,000 ตันเข้ามาถึงฉงชิ่งได้ และการเดินทางไปยังชายฝั่งเพื่อออกทะเลจะใช้เวลาเพียง 1 สัปดาห์

เว็บไซต์สำคัญ

Chongqing Economic Information Net www.cq.cei.gov.cn

Chongqing Government www.cq.gov.cn

เศรษฐกิจมณฑลไหหลำ (海南) Hainan Province

ที่มา: Asia Times Online

ตารางที่ 51 ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐานของมณฑลไหหลำ

รายการ	ข้อมูลปี 2008	อันดับใน จีน
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	33,940	28
จำนวนประชากร (ล้านคน)	8.5	28
GDP (พันล้านหยวน)	145.9	28
รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (หยวน)	17,175	23
ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย (หยวน)	21,864	30
การลงทุนในสินทรัพย์คงที่ (พันล้านหยวน)	70.9	-
ยอดขายปลีก (พันล้านหยวน)	44.8	28
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	6.9	9

ที่มา: China Statistical Yearbook 2009; Hainan Statistical Yearbook 2009

ไหหลำเป็นมณฑลเดียวของจีนที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะทางใต้ของประเทศ และเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เป็นที่ 2 ของจีน รองจากเกาะไต้หวัน มีพื้นที่ประมาณ 35,354 ตารางกิโลเมตร ไหลำเป็นแหล่งทรัพยากรเขตร้อน มีพื้นที่เหมาะกับการทำเกษตรกรรม เช่น พื้นที่เพาะปลูกยางพารา พื้นที่เพาะปลูกพืชผลเขตร้อน และอุดมไปด้วยทรัพยากรทางทะเลเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่น้ำทะเลล้อมรอบ

ไหหลำมีประชากรราว 8.5 ล้านคน นอกเหนือจากภาษาจีนกลางที่ใช้เป็นภาษาทางการแล้ว ไหลำยังมีภาษาถิ่นที่ใช้ทั่วไป ได้แก่ ภาษาไหหลำ (Hainanese)

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมณฑลไหหลำ

ไหหลำเป็นมณฑลหนึ่งในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง ในปี 2008 ไหลำมีมูลค่า GDP ประมาณ 145.9 พันล้านหยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 28 ของจีน และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ 17,175 หยวน โดยเฉพาะที่นครไหโจวซึ่งถือว่าเป็นเมืองที่ร่ำรวยที่สุดในไหหลำ มีมูลค่า GDP เฉลี่ยต่อหัวค่อนข้างสูงติดอันดับต้นๆ ของจีน

ตาราง ที่ 52 สัดส่วนการผลิตในภาคต่างๆ ต่อ GDP ของไหหลำ ในปี 1993, 2004 และ 2008 (%)

การผลิต	ปี 1993	ปี 2004	ปี 2008	ผลผลิตสำคัญ
การผลิตขั้นปฐม (เกษตร)	30.1	36.4	30.0	ข้าว ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ข้าวชานลาน โปว งา ข้าวนาดอน ลูกเดือย น้ำมันปาล์ม มันเทศ เผือก อ้อย ชา ป่าน มันสำปะหลัง ตะไคร้ โกโก้ พริกไทย ถั่ว เม็ดมะม่วงหิมพานต์ หมาก ยางพารา ผัก ต่างๆ มะเฟือง มะพร้าว กล้วยหอม แดงโม สับปะรด ขนุน ลิ้นจี่ ลำไย ส้ม ผลัดกันซ์ สัตว์น้ำ
การผลิตขั้นที่สอง (อุตสาหกรรม)	25.7	25.5	29.8	ลिनแร่ เหล็ก ไทเทเนียม เซอร์คอน เกลือ ทะเลน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ
- อุตสาหกรรม	NA	NA	22.0	ยางพารา อาหารแปรรูป เครื่องดื่ม วัสดุ ก่อสร้าง เหมืองแร่ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยา เครื่องจักรกล อิเล็กทรอนิกส์
บริการและอื่นๆ	44.2	38.2	40.2	ท่องเที่ยว

ที่มา: Hainan Statistical Yearbook 2005; Hainan Statistical Yearbook 2009

การผลิตและอุตสาหกรรมหลักของมณฑล

ไหหลำเป็นแหล่งเพาะปลูกและฐานการส่งออกผลไม้เมืองร้อนที่สำคัญที่สุดของจีนมากกว่า 20 ชนิด เช่น สับปะรด ลิ้นจี่ ลำไย กล้วยหอม ส้ม มะม่วง แดงโม มะเฟือง ขนุน เป็นต้น และมีพืชเศรษฐกิจสำคัญ คือ ยางพารา มะพร้าว และกล้วยหอม

ที่สำคัญ ไหลำถือเป็นฐานการผลิตยางพาราที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยมีสัดส่วนการผลิตยางพาราเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผลผลิตยางพารารวมทั่วประเทศ และยังเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ เช่น ยางรถยนต์ ถูมียาง และสายพานเคลื่อนย้ายสินค้า เป็นต้น ผู้ผลิตรายใหญ่ ได้แก่ สำนักงานกรรมสิทธิ์ที่ดินไหหลำ (Hainan Land-Reclamation Bureau) ซึ่งเป็นบริษัทผลิตสินค้าทางการเกษตรของรัฐรายใหญ่ สามารถผลิตยางพาราธรรมชาติได้กว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณยางพาราที่ผลิตได้ทั้งหมดในไหหลำ บนพื้นที่เพาะปลูกกว่า 380,000 เฮกตาร์ และคาดว่าจะขยายออกไปอีกถึง 430,000 เฮกตาร์ ภายในปี 2010

ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญอีกด้าน คือ อุตสาหกรรมประมง เนื่องจากไหหลำอุดมไปด้วยทรัพยากรทางทะเลเป็นจำนวนมาก ด้วยพื้นที่ประมงครอบคลุมถึง 300,000 ตารางกิโลเมตร โดยเป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำมากกว่า 800 ชนิด เป็นปลาเศรษฐกิจมากกว่า 40 ชนิด ด้วยพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำประมงจึงทำให้ไหหลำสามารถเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์ทะเลอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ เช่น

อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเครื่องดื่ม

เนื่องจากมีแหล่งทรัพยากรการผลิตอยู่มาก ไหลำจึงแหล่งผลิตและแปรรูปอาหารและเครื่องดื่มที่สำคัญแห่งหนึ่งของจีน สินค้าที่ติดตลาดและมีชื่อเสียงของไหหลำ ได้แก่ น้ำมะพร้าวยี่ห้อ "Yeshu" นอกจากนี้ ไหลำยังเป็นที่ตั้งของโรงงานผลิตเครื่องดื่มผสมวิตามินยี่ห้อ "หงหนิว" หรือ "กระทิงแดง" ด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลมณฑลกำลังมุ่งเน้นการลงทุนในโครงการการผลิตขนาดใหญ่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและไม่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ปิโตรเคมี และเวชภัณฑ์

การค้าภายในมณฑล : การค้าสินค้าอุปโภคบริโภค

เนื่องจากประชากรมีรายได้สูง ประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในไหหลำจำนวนมาก ทำให้มูลค่าการค้าปลีกพุ่งสูงขึ้น ในปี 2008 ไหลำมีมูลค่าการค้าปลีกราว 44.8 พันล้าน

หยวน มินครไหโจวเป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุด ด้วยสัดส่วนมูลค่าการค้าปลีก ร้อยละ 52.4 ของมูลค่าการค้าปลีกรวมของไหหลำ รองลงมา ได้แก่ เมืองซานย่า และเมืองฉงชาน (Qiongsan)

แหล่งค้าปลีกและค้าส่งภายในมณฑล

ไหหลำมีห้างสรรพสินค้าจำนวนมาก ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่นครไหโจว ที่สำคัญ ได้แก่ Hainan No. 1 Department Store, Sheng Sheng Department Store, DC Department Store, Le Pu Sheng Emporium และ Tailong Department Store เป็นต้น และยังมีย่านท่องเที่ยวบนถนนไหเซวตะวันออก (Haixiu East Road) เป็นต้น

นอกจากนี้ ในปี 2006 ได้เริ่มมีบริษัทค้าปลีกต่างชาติเข้ามาลงทุนเปิดกิจการในไหหลำด้วยที่สำคัญ ได้แก่ ห้างวอลมาร์ตจากสหรัฐอเมริกา และห้างคาร์ฟูร์จากฝรั่งเศส เป็นต้น

โครงสร้างการบริโภคของมณฑล

เนื่องจากรายได้ของประชาชนที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับการปฏิรูประบบเศรษฐกิจซึ่งลดการแทรกแซงของรัฐในการจัดหาสวัสดิการสังคมและที่พักอาศัย ทำให้รูปแบบและโครงสร้างการใช้จ่ายบริโภคของประชาชนในไหหลำในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก

สำหรับโครงสร้างการใช้จ่ายบริโภคของชาวไหหลำ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารการกินเป็นอันดับแรก ตามด้วยใช้จ่ายเพื่อการเดินทางขนส่งและโทรคมนาคมสื่อสารที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง

ตารางที่ 53 สัดส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าบริโภคของประชาชนในเขตเมือง (%)

รายการ	ปี 1996	ปี 2004	ปี 2008
อาหาร	61.4	46.9	44.9
เสื้อผ้า	10.0	5.2	5.2
สินค้าและอุปกรณ์ในครัวเรือน	5.9	5.2	NA
ยาและบริการทางการแพทย์	1.8	6.0	5.7
การเดินทางขนส่ง และโทรคมนาคมสื่อสาร	4.5	12.1	13.9
การศึกษา บันเทิงและวัฒนธรรม	5.8	11.8	9.9
ที่พักอาศัย	7.3	9.7	11.8

ที่มา: Hainan Statistical Yearbook 2005; Hainan Statistical Yearbook 2009

อุปนิสัยการทำธุรกิจของชาวไหหลำ¹⁵

1. รักถิ่นที่อยู่ รักครอบครัว

ชาวพื้นเมืองดั้งเดิมของไหหลำคือชนกลุ่มน้อย ได้แก่ ชนชาติลี และม้ง/แม้ว แต่ประชากรไหหลำโดยส่วนใหญ่ คือ ชาวฮั่น ซึ่งอพยพหรือถูกเนรเทศมาจากภาคเหนือของจีน เนื่องจากในสมัยก่อนการคมนาคมไม่สะดวก เหล่าขุนนางหรือวีรชนที่ทางการสงสัยว่าเป็นภัยต่อการปกครอง เช่น คิดก่อการกบฏ เป็นต้น จะถูกเนรเทศมายังไหหลำซึ่งถือว่าเป็นสถานที่ห่างไกลจากศูนย์กลางการปกครอง ด้วยเหตุนี้ จำนวนประชากรชนกลุ่มน้อยจึงน้อยกว่าประชากรชาวฮั่นในไหหลำ ประชากรที่อพยพหรือถูกเนรเทศเหล่านี้มองว่าไหหลำเป็นที่สร้างหลักปักฐานแหล่งสุดท้ายพวกเขา และด้วยพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจึงไม่มีการแทรกแซงจากการเมือง ทุกคนจึงมองว่าเกาะไหหลำเป็นดินแดนบริสุทธิ์ และชาวไหหลำส่วนใหญ่รักดินแดนแห่งนี้มาก

ชาวไหหลำที่อายุมาก ถึงแม้จะไม่มีลูกหลานก็ตาม ก็ยังต้องอยู่คนเดียวเพื่อรักษาครอบครัวไว้ คนเหล่านี้มองว่าการเสียชีวิตในบ้านของตนนั้นเป็นสิ่งปรารถนาสูงสุด และไม่มีใครต้องการเสียชีวิตในต่างถิ่น โดยมีความเชื่อว่า การเสียชีวิตนอกบ้านจะกลายเป็นผีเร่รอนและต้องทำพิธีฝังเด็กเพื่ออัญเชิญวิญญาณกลับบ้านเกิด จึงจะสามารถมีชื่อในเหล่าบรรพบุรุษเพื่อให้ลูกหลานกราบไหว้ได้

ชาวไหหลำให้ความสำคัญกับความสมบูรณ์ของครอบครัว เมื่อชายหรือหญิงถึงอันเวลาสมควรที่จะมีครอบครัว จะต้องมีพ่อสื่อแม่ชักเป็นสื่อกลางให้ชายและหญิงแต่งงานกัน หากชายหญิงใดไม่แต่งงาน จะถือเป็นเรื่องแปลกมาก ถึงแม้ความคิดนี้กำลังเปลี่ยนไปในเมืองใหญ่ๆ ของจีนก็ตาม หากแต่ชาวไหหลำก็ยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมไว้

ในสมัยที่ชาวจีนได้รับความเดือดร้อนจากความยากจนหรือภัยสงคราม ทำให้ชาวจีนจำนวนมากไม่น้อยโดยเฉพาะมณฑลตามแนวชายแดน เช่น มณฑลทกวางตุ้ง ผู้เจี้ยน ไหล่หลำ ต้องอพยพไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เมื่อชาวจีนเหล่านี้ขยันทำมาหากินจนร่ำรวยขึ้นมา ก็ได้บริจาคเงินกลับมาแผ่นดินเกิดเพื่อสร้างโรงเรียน สร้างถนน

ชาวไหหลำในต่างประเทศจะถือว่าในปีหนึ่งๆ อาจจะไม่กลับบ้านฉลองปีใหม่ได้ แต่จะต้องกลับบ้านเพื่อเซ่นไหว้บรรพบุรุษในวันเซ่งเม้ง เพราะถือเป็นเรื่องสำคัญ

2. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ต้อนรับทุกคนจากทุกสารทิศ

เนื่องจากประชากรไหหลำประกอบด้วยคนพื้นเมืองที่เป็นชนกลุ่มน้อยและชาวฮั่นที่อพยพเข้ามาตั้งรกราก ดังนั้น วัฒนธรรมของไหหลำจึงเป็นการผสมผสานของหลายๆ วัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ชาวไหหลำจะเรียกคนต่างถิ่นที่เข้ามาทำมาหากินว่า "คนแผ่นดินใหญ่" โดยเรียกคนหนุ่ม

¹⁵ ข้อมูล โดย อาจารย์หลี่ เหวินเหลียง (Li Renliang)

สาวต่างถิ่นที่ “พี่ชายแผ่นดินใหญ่” หรือ “น้องสาวแผ่นดินใหญ่” ในขณะที่ชาว Guangxi จะเรียกคนต่างถิ่นที่ “คนเหนือ”

ชาวไหหลำไม่ค่อยถูกดูแลคนต่างถิ่น และจะให้ความเคารพต่อผู้หลักผู้ใหญ่อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นใคร มาจากที่ใด ร่ำรวยหรือไม่ ชาวไหหลำค่อนข้างอนุรักษ์นิยม และที่สำคัญที่สุดคือยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมจีนโดยเฉพาะปรัชญาขงจื้อไว้ได้

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน นักธุรกิจที่มีชื่อเสียงจากไหหลำมีค่อนข้างน้อย หากแต่นักกวีและบัณฑิตเป็นจำนวนมาก

3. รักการแต่งตัวให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์เป็นอย่างมาก

ชาวไหหลำรักการแต่งตัวและให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ตนเองเป็นอย่างมาก เมื่อมีโอกาสสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเกิด แต่งงาน ลูกอายุครบเดือน ขึ้นบ้านใหม่ หรือฉลองวันเกิด เจ้าภาพจะจัดงานอย่างใหญ่โต ผู้มาร่วมงานจะต้องเตรียมของขวัญหรือเงินมาถวายพร และเจ้าภาพก็จะคืนของขวัญส่วนหนึ่งกลับไปให้ ในช่วงทศวรรษที่ 50 เศรษฐกิจของจีนยังไม่ดีนัก แต่ชาวไหหลำที่แต่งตัวทันสมัยที่สุดจะต้องใส่ฟืนปลอมที่ทำจากทองคำ นาฬิกาข้อมือชุบทอง และใช้ปากกาปาร์กเกอร์

การที่ชาวไหหลำรักษาภาพลักษณ์ของตนเองมากกว่าสิ่งอื่นใด ถือว่าเป็นการเคารพศักดิ์ศรีของตน และอุปนิสัยเช่นนี้เองที่ทำให้ชาวไหหลำมีแนวคิดที่ฝังรากลึกว่า “แม้ยากจน ก็ไม่ขอเป็นคนขอทาน แม้ทุกข์ยากเพียงใด จะไม่ขอเป็นโสเภณี” แม้ทุกวันนี้ ไหลหลำมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้มีผู้หึงหากินอยู่ไม่น้อย แต่ส่วนใหญ่เป็นผู้หึงต่างมณฑล

4. ไหลหลำเคารพผู้ชาย ถูกผู้หึง

ก่อนการปลดแอก ฐานะของผู้หึงในสังคมไหหลำค่อนข้างต่ำต้อย มีหน้าที่ตั้งแต่เช้าเตรียมเสื้อผ้าให้สามี เตรียมอาหารให้คนในครอบครัว และไม่สามารถร่วมโต๊ะอาหารกับพ่อแม่สามีและสามีได้ โดยต้องทานอาหารที่เหลือในห้องครัว นอกจากนี้ งานนอกบ้าน เช่น ทำไร่ไถนา ก็เป็นหน้าที่ของผู้หึงด้วยเช่นกัน ผู้หึงไม่มีสิทธิ์ขอหย่า แม้เมื่อสามีตาย ก็จะต้องครองม่ายไปตลอดชีวิต

ปัจจุบันนี้ ฐานะของผู้หึงเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น รัฐบาลได้เรียกร้องให้หญิงและชายมีฐานะเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงก็ยังคงเป็นช่างเท้าหลังในสังคม ผู้หญิงยังไม่มีสิทธิ์ในการขอหย่ากับสามีมากนัก ตั้งแต่รัฐบาลจีนประกาศใช้แผนครอบครัวโดยการคุมกำเนิด อัตราส่วนระหว่างผู้ชายและผู้หึงโดยเฉลี่ยทั่วประเทศจีนอยู่ที่ 107:100 ในขณะที่อัตราส่วนผู้ชายและผู้หึงในไหหลำอยู่ที่ 130:100 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวไหหลำยังคงนิยมลูกผู้ชายมากกว่าลูกผู้หญิง

5. เชื้อในโชคชะตา รักสงบ

ชาวไหหลำเป็นคนรักสงบ ไม่นิยมแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกับใคร ไม่ว่าจะในสมรภูมิการเมืองหรือสมรภูมิการค้า เพราะมองว่าสิ่งเหล่านี้ไม่เที่ยงธรรม ไม่แน่นอน ชาวไหหลำมองว่าชีวิตของแต่ละคนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละคน และจงพอใจในสิ่งที่ตนมี ดังภาษิตที่ว่า "ไม่ว่าจะกินหูลดามหรือกินมันเทศ ก็อิ่มเหมือนกัน"

ชาวไหหลำไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของผู้อื่น ดังภาษิตที่ว่า "ปิดประตูสู้ปิดปากไม่ได้" "คุยกับเพื่อนบ้านสู่นอนที่บ้านไม่ได้" "ไปแห่สุนัขถูกสุนัขกัด" นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับความรู้ โดยให้ความสำคัญกับการรู้จริงหรือมีฝีมือเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังภาษิต "รู้อะไรไม่สู้รู้วิชา"

ดังนั้น ในการติดต่อธุรกิจการค้ากับชาวไหหลำ ฟังตระหนักไว้ว่าชาวไหหลำค่อนข้างอนุรักษ์นิยม เมื่อร่วมมือกันจะต้องถ่ายทอดความคิดให้พวกเขาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ต้องใช้เทคโนโลยีหรือสินค้าที่ทันสมัยกว่ายึดตลาดไหหลำ ในการทำธุรกิจการค้าในไหหลำมักไม่มีทฤษฎีใดๆ จะเป็นลักษณะเฉพาะกิจ ฉวยโอกาส หรือซื้อมาขายไปเสียมากกว่าการวางแผนทำธุรกิจระยะยาว

ชาวไหหลำรักอิสระ ค่อนข้างเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเอง ไม่ชอบยุ่งเรื่องของคนอื่น และไม่ชอบให้คนอื่นมายุ่งกับตนเองเช่นเดียวกัน มักให้ความนับถือและยกย่องวีรบุรุษ

เมืองเอกและเมืองสำคัญของไหหลำ

ไหหลำมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายเมือง ได้แก่ นครไหโข่ว และเมืองชานย่า ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของมณฑล คิดเป็นร้อยละ 41.9 ของ GDP รวมของไหหลำ

ตาราง ที่ 54 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของเมืองสำคัญในไหหลำ ปี 2008

เมือง	จำนวนประชากร (ล้านคน)	GDP (พันล้านหยวน)	GDP ต่อหัว (หยวน)	ผลิตผลทางอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	มูลค่าค้าปลีก (พันล้านหยวน)
ไหโข่ว	1.56	45.7	29,601	30.53	23.48
ชานย่า	0.55	15.4	28,418	2.51	3.88
ตานโจว	1.03	10.4	10,617	2.97	2.19
เหวินซาง	0.57	8.4	14,811	1.47	2.24
จงไห่	0.48	7.6	15,804	0.97	2.34

ที่มา: Hainan Statistical Yearbook 2009

นครไหโจว

นครไหโจว เมืองเอกของไหหลำ เป็นเมืองที่อยู่ติดกับส่วนที่เป็นแผ่นดินใหญ่มากที่สุด มีประชากรประมาณ 1.56 ล้านคน และเป็นเมืองที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุด รวมทั้งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของไหหลำ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของไหโจวจะกระจุกตัวอยู่ในนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมจินผาน (Jinpan Industrial Development Zone) และมีนิคมสากลฮ่องกงและมาเก๊า (Hong Kong and Macau International Zone) ซึ่งอยู่ห่างจากไหโจว 20 กิโลเมตร

ไหโจวมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ฟาร์มจระเข้ที่ใหญ่ที่สุดในจีน และแหล่งท่องเที่ยวของชนกลุ่มน้อย

เมืองชานย่า

เมืองชานย่า ตั้งอยู่ทางตอนใต้สุดของเกาะ เป็นเมืองตากอากาศที่มีชื่อเสียงมากของไหหลำ อุตสาหกรรมสำคัญของชานย่า ได้แก่ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นชาวจีนแผ่นดินใหญ่

จุดเด่นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของชานย่า คือ มีชายหาดที่สวยงามที่สุดในไหหลำ เช่น อ่าวยาหลง (Yalong Wan) ซึ่งยาว 7 กิโลเมตร ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเมือง และยังมีหาดต้าตงไห่ (Dadonghai) ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองออกไปเพียง 3 กิโลเมตร เหมาะอย่างยิ่งสำหรับการว่ายน้ำ นอกจากนี้ ชานย่ายังเป็นที่ประดิษฐานองค์เจ้าแม่กวนอิมที่สูงที่สุดในโลกด้วยความสูงถึง 108 เมตร

ชานย่ายังเป็นเมืองท่าสำคัญของไหหลำ ปัจจุบัน มีท่าเรือที่สำคัญอยู่เพียงแห่งเดียวซึ่งตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำชานย่า (Sanya River) โดยเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางขนส่งทางเรือไปยังท่าเรือใหญ่ๆ ของจีนและให้บริการเรือโดยสารและบรรทุกสินค้าไปยังฮ่องกง

เมืองโป้อ่าว (Boao)

เมืองโป้อ่าวตั้งอยู่ทางชายฝั่งด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากไหโจวประมาณ 100 กิโลเมตร ยังเป็นสถานที่จัดประชุมประจำปีของ Asia Forum ที่เรียกว่า Boao Forum โดยได้รับการสนับสนุนจากระดับผู้บริหารในรัฐบาลจีนและอิงรูปแบบการจัดมาจากการประชุมเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) ที่เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งมีผู้นำทางการเมือง นักวิชาการ และผู้บริหารจากบริษัทต่างๆ จากทั่วโลกเข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก

การลงทุนของไทย มีตัวอย่างรายชื่อบริษัทไทยในไหหลำ ดังนี้

- **China Red Bull Vitamin Drink Co., Ltd.** เดิมก่อตั้งขึ้นในเมืองเซินเจิ้น มณฑลกวางตุ้ง ในปี 1995 และอีก 2 ปีต่อมาจึงได้ย้ายสำนักงานใหญ่ไปที่กรุงปักกิ่ง ด้วยทุนจดทะเบียนประมาณ 100 ล้านหยวน ถือเป็นบริษัทร่วมทุนจีนและต่างชาติที่ใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม บริษัทฯ มีฐานการผลิต 2 แห่งอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ด้วยกำลังการผลิต 3 ล้านกระป๋องต่อวัน และที่ไหหลำ ด้วยกำลังการผลิต 5 แสนกระป๋องต่อวัน สามารถครองตลาดเครื่องดื่มบำรุงกำลังภายในประเทศได้ถึงร้อยละ 90 ปัจจุบันบริษัทฯ มีสาขากว่า 20 สาขาและสำนักงานตัวแทนกว่า 50 แห่งทั่วจีน

- **Hainan Chia Tai Livestock Co., Ltd.** เป็นกิจการลงทุนโดยกลุ่มบริษัทเครือซีพีแบบ 100%

- **Hainan Tigerlily Pharmaceutical Co. Ltd.** เป็นกิจการร่วมทุนของ Chia Tai Pharmaceutical Group และ Hua Xin Medical Consultation Company

กฎหมาย นโยบาย และมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับนักธุรกิจต่างชาติของไหหลำ

นอกจากไหหลำจะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของจีนทั้งเกาะแล้ว รัฐบาลจีนยังส่งเสริมการลงทุนต่างชาติโดยการตั้งนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับประเทศ นิคมพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และนิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับมณฑล ที่สำคัญ เช่น

นิคมพัฒนาทางเศรษฐกิจหยางผู่ (Yangpu Economic Development Zone) มีพื้นที่ประมาณ 31 ตารางกิโลเมตร จัดตั้งขึ้นในปี 1992 ภายใต้อำนาจของเดิม เลี้ยวผิง จึงได้มีการให้สิทธิพิเศษทางภาษี พร้อมทั้งดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่เอื้อประโยชน์แก่นักลงทุนมากที่สุด ในขณะที่นั้น อุตสาหกรรมหลักของนิคมฯ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี ปัจจุบัน มีนักลงทุนรายใหญ่ทยอยเข้ามาลงทุนในพื้นที่มากขึ้น นักลงทุนรายที่ใหญ่ที่สุด คือ บริษัท Sinar Max Group เข้ามาจัดตั้งโรงงานผลิตเยื่อกระดาษ

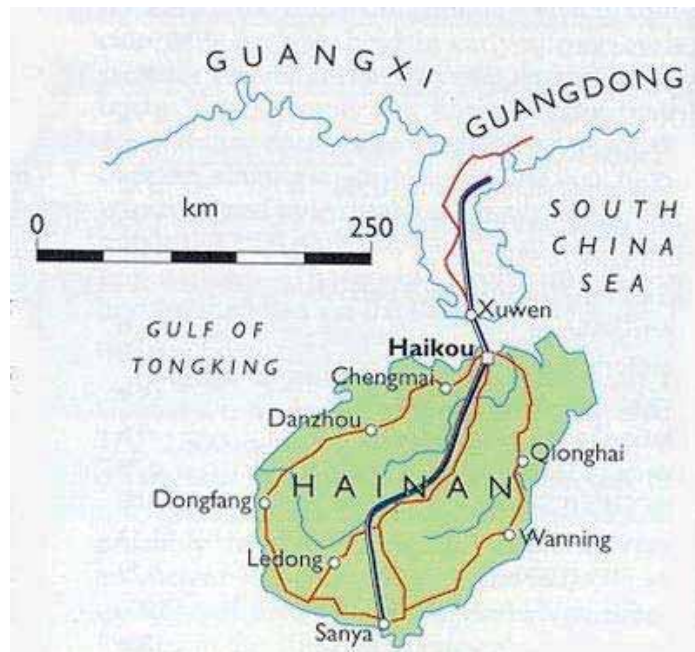
นอกจากนี้ ไหลำยังมีนิคมพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยเฉพาะการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากรัฐบาลไหหลำต้องการผลักดันเกาะไหหลำให้เป็นเป้าหมายการท่องเที่ยวของต่างชาติให้มากขึ้น จึงได้มีการจัดตั้งนิคมพัฒนาด้านการท่องเที่ยว 4 แห่ง ได้แก่

- นิคมพัฒนาการท่องเที่ยวทางชายหาดเมืองซานย่า (Sanya Beach Holiday Development Zone)

- นิคมพัฒนาแหล่งบันเทิงและจับจ่ายสินค้านครไหโข่ว (Haikou Entertainment & Shopping Development Zone)
- นิคมพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชาวลีและม้งเมืองหงซา (Tongza Li & Miao Ethnic Traditions & Holiday Development Zone) และ
- นิคมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพุร้อนเมืองซิงหลง (Xinglong Hot-spring Resort Development Zone)

ข้อมูลการขนส่งโลจิสติกส์ในไหหลำ

โครงสร้างคมนาคมขนส่งในไหหลำ

ระบบการคมนาคมขนส่งในไหหลำส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางบก โดยเฉพาะทางรถยนต์

ตารางที่ 55 สภาพเส้นทางคมนาคมของไหหลำ

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)
เส้นทางรถไฟ	705
เส้นทางถนน	20,873
เส้นทางน้ำ	343
เส้นทางการบิน (เส้นทาง)	340

ที่มา: Hainan Statistical Yearbook 2009

การขนส่งทางรถไฟ

ไหหลำมีเส้นทางรถไฟระยะทางประมาณ 705 กิโลเมตร เส้นทางรถไฟสายสำคัญ ได้แก่ เส้นทางรถไฟไหหลำ-กวางตุ้ง ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมโยงไปยังจีนแผ่นดินใหญ่สายแรก เปิดใช้ในปี 2003 วิ่งจากท่าเรือจ้านเจียงในมณฑลกวางตุ้งข้ามช่องแคบเข้ามายังไหหลำ ระยะทางประมาณ 139 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 12 ชั่วโมง เส้นทางดังกล่าวยังวิ่งเลียบชายฝั่งด้านตะวันตกจากไหโข่วต่อไปจนถึงเมืองซานย่าไปอีก 182 กิโลเมตร และยังเป็นเส้นทางขนส่งแร่เหล็กและปูนซีเมนต์จากไหหลำไปยังจีนแผ่นดินใหญ่

นอกจากนี้ ยังช่วยขนส่งผู้โดยสารที่เป็นนักท่องเที่ยวจากแผ่นดินใหญ่เข้ามาในไหหลำเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งนำมาซึ่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้ขยายตัวมากขึ้น ทั้งนี้ แม้ว่าไหหลำจะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ แต่ก็ยังล้าหลังจากเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่นๆ โดยเฉพาะเซินเจิ้น และจูไห่ในกวางตุ้ง ซึ่งมีพรมแดนติดกับฮ่องกงและมาเก๊าอยู่มาก

การขนส่งทางรถยนต์

ไหหลำมีเส้นทางขนส่งทางรถยนต์ระยะทางยาวกว่า 20,873 กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลวงระดับประเทศระยะทาง 1,290 กิโลเมตร และเป็นทางด่วน 623 กิโลเมตร ประกอบด้วยเส้นทางหลวงหลักแนวเหนือ-ใต้ 3 เส้นทาง และเส้นทางแนวตะวันออก-ตก 4 เส้นทาง เชื่อมโยงเมืองท่าเรือ และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ทั่วเกาะ และเส้นทางผ่านช่องแคบฉงโจวเชื่อมระหว่างไหหลำและจีนแผ่นดินใหญ่

สำหรับทางด่วนไหหลำ (Hainan Expressway) เลียบชายฝั่งด้านตะวันออกจากไหโข่วถึงซานย่า ระยะทางราว 269 กิโลเมตร ช่วยลดระยะเวลาในการเดินทางระหว่างทั้งสองเมืองเพียง 4

ชั่วโมง และเส้นทางเชื่อมนครไหโข่วไปยังนิคมพัฒนาเศรษฐกิจหยางผู่ (Yangpu Economic Development Zone) ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะด้วย เป็นต้น

การขนส่งทางอากาศ

ไหหลำมีท่าอากาศยานที่สำคัญ 2 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติเหมยหลานในนครไหโข่ว (Haikou Meilan International Airport) และท่าอากาศยานนานาชาติเฟิงหวงเมืองชานย่า (Sanya Fenghuang International Airport) ท่าอากาศยานทั้งสองแห่งให้บริการเส้นทางบินทั้งในและระหว่างประเทศ และยังมีบริการเที่ยวบินเหมาลำภายในภูมิภาคด้วย ไหลำยังมีธุรกิจสายการบินเป็นของตนเอง ได้แก่ กลุ่มบริษัท Hainan Airlines Group ซึ่งเป็นสายการบินที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ 4 ของจีน และจดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์เซี่ยงไฮ้

การเดินทางระหว่างไหหลำ-ไทย มีเส้นทางบินไหโข่ว-กรุงเทพฯ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 25 นาที

การขนส่งทางน้ำ

ไหหลำมีเส้นทางขนส่งทางน้ำระยะทางกว่า 343 กิโลเมตร ส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางทะเล มีท่าเทียบเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือไหโข่ว ท่าเรือชานย่า ท่าเรือปาสิ่ว และท่าเรือหยางผู่ โดยเฉพาะท่าเรือไหโข่วและชานย่ามีเส้นทางเดินเรือมหาสมุทรไปยังท่าเรือต่างๆ ใน 24 ประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ ไหลำยังมีท่าเรือบรรทุกน้ำมัน ด้วยปริมาณการรองรับน้ำมัน 200,000 ตันอีกด้วย ทั้งนี้ สินค้าที่มีการขนถ่ายผ่านท่าเรือที่ไหหลำส่วนใหญ่เป็นสินแร่โลหะ สินค้าเกษตร และปุ๋ยเคมี เป็นต้น

เว็บไซต์สำคัญ

Hainan Government www.hainan.gov.cn

Haikou Government www.haikou.gov.cn

บทที่ 10 รายชื่อ Buyers และ Service Providers ของจีน

1. ตัวอย่างรายชื่อ Buyers ของจีน

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
Nanning						
1. Nanning Jinqiao Agricultural Products Co., Ltd.	Distributor Wholesaler Retailer	Mr. Tang Hualiang	Deputy Manager General	6th Building, No. 22, Gecun Road, Nanning, Guangxi, PRC.	สินค้าเกษตร อาทิ ผัก ผลไม้ ข้าว เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์อาหารแห้ง ฯลฯ	(ยังไม่มีการนำเข้าจากไทย)
2. Nancheng Department Store, Guangxi	Department Store Retailer	Ms. Huang Jinniao	Deputy Manager of Buying Department	21th Floor Chaoyang Plaza, No.38 Chaoyang Road, Nanning, Guangxi, PRC.	อาหาร ของใช้ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ	ข้าวหอม มะลิ และ ผลไม้
3. Wal-mart Supermarket	Retailer	Ms. Liu Juan		Jinlu Building No.89 Minzu Road, Nanning, Guangxi, PRC.	อาหาร ของใช้ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ	ข้าวหอม มะลิ ผลไม้ เครื่องดื่ม เครื่องปรุง อาหาร
4. Renrenle Supermarket	Retailer	Mr. Guo Xiaojun	General Manager	No.34 Xingguang Road, 5 th Floor ,Shangrila Plaza, Nanning, Guangxi, PRC.	อาหาร ของใช้ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ	ข้าวหอม มะลิ และ ผลไม้

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
5. U-Mart Supermarket (ภายใต้ Guangxi Dream Island Group)	Retailer	Mr. Li Jiejun	Executive general manager of Supermarket Umart	NO.61 JINHU ROAD,NANNING,CHINA	อาหาร ของใช้ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ	ข้าวหอมมะลิผลไม้ และของขบเคี้ยว
Chengdu						
1. Kaien International Furnishing Shop		Mr. Xue Yan Ming	รองผู้จัดการทั่วไป	18 Yunan Avenue, Banan District, Chongqing, P.R. China 400054		
2. Xi an Century Ginwa Invest Co.,Ltd.		MR. LIU XIANG CHENG	Super market-Manager	No. 33 Ke Ji Road,Hi-tech Industrial Development Zone Xi an China		
3. ห้างคาร์ฟู		Mr.Gregory Zhou	Food City Commission Unit Manager, West Region, Carrefour	No 10 Xinguang Rd, High-tec Zone, Chengdu, Sichuan Province, PRC Post Code 610041		

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
Guangzhou						
4. Golden Wing Mau Group	เพาะปลูกผลไม้ รับซื้อผลไม้ นำเข้าส่งออก และ ขายส่งสินค้า ผลไม้			D9, Fruit Trade Zone, Jiangnan Wholesale Market, No.926, Zengcha Road, Guangzhou, Guangdong, China		ผลไม้ไทย
5. Shenzhen Wan Bao Xing Industrial Co., Ltd	นำเข้าสินค้า อาหารว่าง เครื่องดื่ม Snack			Room L , 13 Floor, Sahng Bu Building, No.68, Nan Yuan Road, Shenzhen, Guangdong China 518031		นำเข้าสินค้า อาหารว่าง เครื่องดื่ม Snack
6. Guangzhou Highland Import & Export Trading Co., Ltd. 广州高地进出口贸易公司	Import And Export	Mrs.wang 020-81984432 86+13570295017	Manager	Address:608 Huicheng Buiding, 130 Zhongshan Dadao, Tianhe District, Guangzhou, Guangdong , China http://www.gz-highland.com/highland_cn/index.asp	House Furnishings	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
7. Guangzhou Nanhua Co., Ltd. 广州南华商贸发展有限公司	Retailer	Mrs.Qin Yuyun 86+13922254452020 -22037628	Manager	Address: No.88,Fengbodasha, JiefangnanRoad YuexiuDistrest, Guangzhou http://www.youboy.com/b257009.html	Woodcarving Crafts	Thai Crafts
8. BaiXiang GongYi IE 白象工艺批发网站	Wholesaler	13367830306 13737703039		Address:NO,54,Dashizhenlicunzhong Road, Fanyu District Guangzhou http://www.bxgongyipin.com	Crafts	Thai Crafts
Xiamen						
1. Fujian crafts Xiamen import and export Co., Ltd. 福建省工艺品 厦门进出口 有限公司	Import And Export Wholesaler	Mr.Xu Junhua	Legal Representative	Address:NO,10,Hubinbei Road, Kaiyuan District Xiamen, Fujian http://www.bxgongyipin.com	Crafts	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
2. Xiamen Huamin import and export Co.,Ltd. 厦门华闽进出口有限公司	Import And Export Distributor	M:Li Chuanwei 86-592-6011732 13003911362	salesman account executive	Address:NO.19, HUBIANDONG Road, Xiamen	Crafts, Clothes, Toys	
3. Xiamen Ruibo Import And Export Co.,Ltd. 厦门瑞博国际进出口有限公司	Import And Export Distributor	Mis.Chen Caihong	Legal Representative	Address:NO.55,HubinBei Road, Xiamen	Crafts of bamboo and wood, cotton fabrics ,Ceramics	
4. Ximen Zhongyi Import And Export Co.,Ltd. 厦门中益进出口有限公司	Import And Export Distributor	Mrs.Zhangying +86-592-5324205	manager	Address: No.295.Jiahe Road, Xiamen	Crafts of bamboo and others	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
5. Xiamen, Xixia Import And Export Co., Ltd. 厦门西厦进出口有限公司	Import And Export Distributor	86-0592-5137202		Address: No. 106, Jiahe Road, Xiamen	Crafts, Gift	
Shanghai						
1. Shanghai Crafts Import And Export Co., Ltd. 上海工艺品进出口有限公司	Import And Export Distributor	Mrs. Ca 86-021-56543385i	Manager	Address: No. Jinqiao Road, Shanghai	Clothing, Crafts, Furnishings, Gift	
2. Shanghai Saiyamu Science Co., Ltd. 上海赛娅姆科技有限公司	Wholesaler	Mr. Gao +13761915531	Manager	Address: No. 88, Daerwen Road, Pudongxin District, Shanghai	Crafts, Furnishings, Gift	Thai Crafts, Thai Furnishings, Thai Gift

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
3. Shanghai Mengnameng Commerce Co.,Ltd. 上海梦娜蒙易有限公司	Wholesaler	Mr.Zhang Jinghe 86-021-62521099	Manager	Address:No. 1/481,Wuyi Road, Changning Distract, Shanghai	Crafts, Furnishings, Gift	Thai Craft
4. Baoshan Branch Company of Shanghai Baojing Commerce Co.,Ltd. 上海营嘉经贸有限公司宝山分公司	Wholesaler	Mr.Zhangyi 86-13916577398	Legal Representative	Address:No. 76 Youyizhi Road, Baoshan Distract, Shanghai	Crafts Cosmetics	Thai Craft

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
5. Shanghai Limou International Trade Co.,Ltd.	Import And Export Wholesaler Distributor	Mr: He Zhenying 86-021-68599222	Manager	Address:No. 1 Fenghe Road, Pudongxin Distract, Shanghai	Crafts	Thai Picture, Thai Crafts
Chongqing						
1. Chongqing Import And Export Co.,Ltd. 重庆工艺品进出口公司		Mr Zhao Zhengtao 86-023-67698373	Manager	Address:No. 65, Jianxinbei Road,Jiangbei Distract Chongqing	Crafts, Furnishings, Gift	
2. Chongqing Crafts Branch of Internation Commerce Import And Export Co.,Ltd. 重庆对外贸	Import And Export Wholesaler Distributor	Mr.Zhou Xiaolin	Manager	Address:No. 65,Waimaodasha ,Jianxinbei Road, Jiangbei Distract Chongqing	Crafts	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
易进 出口公司轻 工工艺 品分公司						
3. Chongqing zongfu shiyecoltd. 重庆总府实 业有限公司	Wholesaler	Mr.Wang 86-023-62412958 转806		Address:No. 10, Yunanda Road, Chongqing.	Crafts, Furnishings	
4. ChongqingMeimei Mingjiang Import And Export Co.,Ltd. 重庆 市美美家家 居有限公司	Wholesaler	Mr.Luo 023-63798927 13908367089		Address:No. 1111,Lan diaotian Street,Jinkai da Road, Yubei Distract, Chongqing	Furnishings	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
5. Import And Export Co.,Ltd. 重庆 市米思科技有限公司	seller	Mrs.Li Fenfang 86-023-86823203 13618323226	Manager	Address:No. Maoyebaihuo, Jianxinbei Road, Jiangbei Distract,Chongqing	Furnishings,Gift	
Kunming						
1 Yunnan Crafts Import And Export Co.,Ltd. 云南省工艺品进出口公司	Import And Export Wholesaler	Mr.Liu Junyong	Legal Representative	Address:No.175,Beijing Road Kunming http://www.youbian.com/huangye/info1594287/	Crafts	
2 Kunming Yulaimao Commerce Co.,Ltd. 昆明裕来晟经贸有限公司	Distributor	Mrs.SaiYan	Manager	Address: No. 70, Longhua Road, Kunming	Crafts, Gift	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
3 Kunming Qikai Commerce Co.,Ltd. 昆明旗开商贸有限公司	Saler	Mr.Chenjie86-13529088831. 86-0871-8328665	Manager	Address:Gana xiaozhen ,Haiyuanzhong Road, Kunming http://www.kmqk.com	Woodcarving	Thai Woodcarving
4 Kunming Langnuo Import & Export Trade Co., Ltd. 昆明淳诺进出口贸易有限公司	Import And Export Ddistributor Saler	86-0871-2935977		Address: Kunming Yun Road area through the opening 39 Venture Building, 8th Floor, No. 842-12	construction material,hardware,House Furnishings,Crafts	
5 Kunming Dingsheng Import & Export Import And Export Co.,Ltd. 昆明鼎盛进出口有限公司	Import And Export Saler	Mr.jodi 0871-5367065	Manager	Address:No.Daguan shangyecheng, Wuhua Distract Kunming	Crafts	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
Xi'an						
1 Xi'an Craft Import And Export Co.,Ltd. 西安市工艺品进出口公司	Import And Export Distributor	86-29-7861805		Address: No. 68 Huanchengna Road, Beilin Distract, Xi'an	Craft	
2 Shanxi Zhangyuan Import And Export Co.,Ltd. 陕西正元进出口有限公司	Import And Export Saler	Mr.Zhou Xingli 86-029-85362561	Legal Representative	Address: No. 262, YiLan dasha, Hanguangnan Road Xi'an	Crafts of bamboo or Glass	

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
3 Xi'an Yongxu Commerce Import And Export Co.,Ltd. 西安永旭商贸有限公司	Distributor Saler	Mr.Zouhuaming	Maneger	Address:No. 21, Sandao xiangdong,Heping Road,Xi'an	household appliances, Clothing, Crafts, Furnishings	
4 Xi'an Linken Import And Export Co.,Ltd. 西安克林肯进出口有限公司	Import And Export Distributor	Mr.Wang Ruijun 86-029-82250691	Maneger	Address:No. 245,Taiyi Road,Xian	nonferrous metals, Furnishings of children	
5 Shanxi Xi'an Siam Co.,Ltd. 陕西西安暹罗锡商务礼品代理销售部	Distributor Saler	Mrs.Luojing 86-029-87771212	Maneger	Address:Yongsong Road,Xi'an	Siam Tinware, Gift	Siam Tinware

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
Beijing						
1 Beijing Zhongyiyapeng Commerce Co.,Ltd. 北京中伊亚鹏贸易有限公司	Distributor Saler	86-010-84649308		Address:No9, Shaoyajiu,Chaoyang Distract, Beijing	Thailand Crafts、 Thailanafarm produce	Thai Crafts
2 Beijing Craft Import And Export Co.,Ltd. 北京工艺品进出口有限公司	Import And Export Distributor Saler	Mrs.Zhangyu 86-13439347061		Address:Panjiayuan,Chaoyang Distract, Beijing	Crafts	
3 Beijing Xinilongjiashi Commerce Co.,Ltd. 北京鑫	Saler	86-010-85590153		Address:Tongzhou Distract, Beijing.	Thailand Crafts、 Thailand Woodcarving Furnishings Thailand Lighting	Thai Crafts、 Thai Woodcarving

ชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	บุคคลติดต่อ	ตำแหน่ง	ที่อยู่	สินค้าหลักของบริษัท	สินค้าที่นำเข้าจากไทย
利隆佳饰商贸有限公司						Furnishings Thai Lighting
4 Beijing Xiandai Jiaju Shipin Import And Export Co.,Ltd. 北京现代家居饰品进出口贸易有限公司	Import And Export Saler	Mr.Chentao 86-010-81577595	Manager	Address:No. 15, Yunjing Road, Tongzhou Distract, Beijing	House Furnishings	
5 Beijing Jinxihong Commerce Co.,Ltd. 北京金锡宏经贸有限公司	Saler	86-010-51231631 86-1361377321		Address:No. 36, Guangmenqubeili, Chongwen Distract	Thailand Crafts, Thailand Tinware, Thailand Woodcarving	Thai Crafts, Thai Tinware, Thai Woodcarving

2. ตัวอย่างรายชื่อ Service Providers จีน

Name	Contact	website	Summary Task
China's Chamber of commerce			
1 China Chamber of commerce for Import and Export of Textile (CCCT)	No.12, Panjiayuan Nanli, Chaoyang District, Beijing 100021 Contact: Ms. Ma Ying Tel: +86-10-87789108 Fax: +86-10-67739269 Email: maying@ccct.org.cn	http://www.ccct.org.cn/	The purpose of CCCT is to represent the interests of the industry and its members and to promote the sustainable development of China's textile and clothing trade. The core functions of CCCT can be summarized as "Coordination, Guidance, Consultation and Service".

Name	Contact	website	Summary Task
<p>2 China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts (CCCLA)</p>	<p>10/F, (Pan-Jia-Yuan-Da-Sha) Bldg. 12, Pan-Jia-Yuan Nan-Li, Chaoyang District, Beijing, 100021, China E-mail: xxb@cccla.org.cn Tel: 86 10 67732707 Fax: 86 10 67732698 67732689</p>	<p>http://www.cccla.org.cn/English/englishHome.aspx</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of import and export, safeguard the interest of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 6. To establish relationship and have exchanges with its domestic and overseas counterparts.

Name	Contact	website	Summary Task
3 China Chamber of Commerce of Metals Minerals & Chemicals Importers & Exporters	Add: 17th Floor, Prime Tower, No. 22 Chaowai Dajie, Chaoyang District, Beijing 100020, China Tel: 86-10-65882823, 86-10-85692775 Fax: 86-10-65882825 E-mail: webmaster@cccmc.org.cn	http://www.cccmc.org.cn/EnglishWeb/EngDefault.aspx	management policies, commodities management policies, WTO policy study, and CCCMC reform and construction. Based on the studies, CCCMC provides enterprises with guidance and puts forward policy proposals to the government. CCCMC reflects requests and views of importers & exporters. By continuously "lobbying" the government, CCCMC helps make appeals of the enterprises become government policies, and promotes development of the industry and its enterprises by turning the government policies into enterprise profits.

Name	Contact	website	Summary Task
4 Chamber of Commerce for Import and Export of Foodstuffs, Native Produce and Animal By-Products (hereinafter referred to as "CFNA")	Add: 4/F., Talent International Building, No.80, Guangqumennei Street, Chongwen District, Beijing, China Tel: +86-10-87109881, +86-10-87109883 Fax: +86-10-87109885, +86-10-87109882 Email: lhul@cccfn.org.cn	http://www.cccfn.org.cn/Default_En.aspx	
5 China Chamber of Commerce for Import & Export of Medicines & Health Products (CCCMHPIE)	Add: 8/F., No.12 Panjiayuan nanli ,Chaoyang District, Beijing P.R.CHINA (100021) TEL: (86-10) 67732799,87784447 FAX: (86-10)87784484 WEBSITE: www.mhpie.com EMAIL: service@cccmmhpie.org.cn	http://www.mhpie.com/page/htmi/index.php	

Name	Contact	website	Summary Task
1 China Enterprise Confederation & China Enterprise Directors Association (CEC/CEDA)	No.17 Zizhuyan Nanlu, Haidian District, Beijing, China 100044 Supported by Enterprise Information Exchange Center & Beijing Huaqi Wanglian Information Technology Co. Ltd. TEL/FAX: (010)68427606(network Dept) 68701140(Project Dept) 68701139(Information Dept) E-mail: vipzjf@cec-ceda.org.cn	http://www.cec-ceda.org.cn/english/	CEC/CEDA seeks to 1) Provide enterprises and companies with training opportunities, advisory and information services and technology transfers; 2) Participate in the legislative processes concerning industrial relations; 3) Publish books and periodicals on business management; 4) Facilitate exchanges at the international level, thereby helping to achieve the ultimate target of establishing modern enterprise management system; 5) Improve communication between Chinese and foreign companies; 6) Promote cooperation between managers and workers; 7) Help foster sound relationships between managers and workers; 8) Acknowledge excellent companies and entrepreneurs; 9) Develop human resources. 10) Develop advanced models

Name	Contact	website	Summary Task
Investment Promotion Agency in Sichuan			
1 Sichuan Provincial Department of Commerce	No.4 Chenghua Street, Chengdu, Sichuan 610081 +86-28-83231115, 83221294 +86-28-83224675 waizi@srbg.org.cn		

Name	Contact	website	Summary Task
2 Sichuan Provincial Investment Promotion Bureau	No.25, Yongling Road, Chengdu, Sichuan, P.R.China 610031+86-28-87781805 Fax +86-28-87769477info@investment-sc.org	http://www.investment-sc.org	
3 Sichuan Service Center for Enterprises with Foreign Investment	7th Floor, Sichuan International Building A, No. 206, Shuncheng Street, Chengdu, Sichuan, P.R.China 610015 +86-28-86521111, 86521566, 86520166 Fax +86-28-86520199 liugang@scfesco.com, sasha@scfesco.com	http://www.scfesco.com	
4 Sichuan Provincial Association for Enterprises with Foreign Investment	Floor 5, Waijingmao Building, No.4, Chenghua Street, Chengdu 610081 +86-28-86520121		

Name	Contact	website	Summary Task
5 Chengdu Foreign Investment Promotion Center	5th FL, No.2 Caoshi Street, Chengdu, Sichuan 610031 +86-28-86912031 Fax +86-28-86912630 tonytao@cdfipc.gov.cn	http://www.cdfipc.gov.cn/index.php	
6 Chengdu Association for Enterprises with Foreign Investment	No.19, Yangshi Street, Chendu 610011 T +86-28-86158915 Fax +86-28-86158162		
1 Guangzhou			
1 Administration of Industry and Commerce of Guangzhou Municipality 工商管理局	Add: No.112 Tianhe Road, Guangzhou, Guangdong 510620 T +86-020-85596566 Fax+86-020-85595280	http://www.gzaic.gov.cn/	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Guangzhou General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 出入境检验检疫局CIC	Add: 2/A2 No.1382 Jinbiyuan Guangzhou, Guangdong 510400 T +86-020-86197981;020-86197646 FAX +86-020-86197715 web@gzq.gov.cn	http://www.gzq.gov.cn	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.

Name	Contact	website	Summary Task
<p>3 Guangzhou Federation Of Industry & Commerce 工商联合会</p>	<p>Add: No.6 Zongshanghuidasha,JingyunRoad, Baiyun District, Guangzhou,Guangdong 510405。 T +86--020-86199181 FAX +86-020-36243788</p>	<p>http://www.gzfic.org/</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 6. To establish relationship and have exchanges with its domestic and overseas counterparts.

Name	Contact	website	Summary Task
4(same 3)	Add: No.6 Zongshanghuidasha, Jingyun Road, Baiyun District, Guangzhou, Guangdong 510405. T +86--020-86199181 FAX +86-020-36243788	http://www.gzfic.org/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 6. To establish relationship and have exchanges with its domestic and overseas counterparts.

Name	Contact	website	Summary Task
5 Department of Commerce 商务局	Add: No.351 Wajingmao Dasha Tianhe Road, Guangzhou, Guangdong 510620 T +86-020-38802165 FAX +86-020-38802219	http://guangzhou.mofcom.gov.cn/	1.to promote the business. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license. 5. to provide the Trade information.
6 Investment Promotion Bureau 经济投资促进委员会	Add: No.351 Wajingmao Dasha Tianhe Road, Guangzhou, Guangdong 510620 T +86-020-38847935 38847863 FAX +86-020-38847360	http://www.apgei.org/index.shtml	1.to promote the FDI. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license. 5. to provide the Trade information
7 Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation Guangzhou municipality 对外贸易经济合作局	Add: No.158 Guangzhou guojimaoyidasha Dongfengxi Road, 510170 T +86-020- 81098727 FAX +86-020-81087879	http://www.investguangzhou.gov.cn/web/eng/jsp/index.jsp	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.

Name	Contact	website	Summary Task
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: No.371-375 Shimaodashanata 309 , Huanshidong Road, Guangzhou, Guangdong T +86-020-38847935 38847863 FAX +86-020-87769011 87305360 EMAIL : gzh@ccpit.org	http://guangzhou.ccpit.org/	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 广州卫生局	Add: No.132 Shimaodashanata 309 , Dongfengxi Road, Yuexiu District , Guangzhou, Guangdong T +86-020- 81086035	http://www.gzmed.gov.cn/portalsite/site/portal/gzmed/index.jsp	1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.
10 Arts & Crafts Association 广州工艺美术行业协会	Add: No.48 Dezhengdashasha , Dezhengnan Road, Guangzhou, Guangdong T +86-020-83821271, 61262906 FAX +86+020-61262906 E-mail:gzaca@163.com	http://www.gzaca.com/	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its

Name	Contact	website	Summary Task
11 Furniture Association 广州家具协会	Add: No323 Linjiangshangwuzhongxin , Yuanjiang zhong Road, Guangzhou, Guangdong T +86-020-61262888 FAX +86020-61262999 EMAIL: gzjjxh@126.com	http://www.gzfacn.com/	member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 6. To establish relationship and have exchanges with its domestic and overseas counterparts.
			1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to

Name	Contact	website	Summary Task
2 Nanning			
1	Administration of Industry and Commerce of Nanning Municipality 工商管理局	Add: No.65,Jinhu Road, Nanning,Guangxi T +86-0771-5518882	http://gsjl.nanning.gov.cn/ 1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2	Nanning General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 出入境检验检疫局 CIQ	Add: No.38.Binhu Road,Qingxiu District,Nanning,Guangxi,210018, 530028 T +86-0771-5515089	http://www.gxciq.gov.cn/ 1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.

Name	Contact	website	Summary Task
3 Nanning Federation Of Industry & Commerce 工商联合会	Add:No.13,GongheRoad,Nanning,Guangxi, 530012 T +86-0771-2808772 FAX:+86-0771-2808772 Email: nn2808772@163.com	http://www.nngsl.org/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
4(SAME 3) Chamber of commerce 商会	Add:No.13,GongheRoad,Nanning,Guangxi, 530012 T +86-0771-2808772 FAX:+86-0771-2808772 Email: nn2808772@163.com	http://www.nngsl.org/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and

Name	Contact	website	Summary Task
			training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
5 Department of Commerce 广西商务厅	Add: No. 137 Qixing Road, Nanning, guangxi, T +86-0771-5304648 FAX +86 -0771-5321237	http://guangxi.mofcom.gov.cn/	1. to promote the business. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. in charge of issue investment license. . 5. to provide the Trade information.

Name	Contact	website	Summary Task
6 Investment Promotion Bureau 南宁市招商促进局	Add: No 28, DonggeRoad ,Nanning, Guangxi, T +86-0771-5849816	http://www.nnlpn.gov.cn/	1.to promote the FDI. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information
7 Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation Nanningmunicipality 对外贸易经济合作局	Add: No. 137,Qixing Road, Nanning, Guangxi, T +86-0771-2109790	http://5004216.my.sme.cn/index.jsp	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: No. 86.MinzudaXinchengda Road,Nanning, Guangxi, T +86-0771-5832802	http://www.mccpit.org/index.php	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information .

Name	Contact	website	Summary Task
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No. 5 Xinhua Street Nanning, Guangxi, T: +86-0771-2622242 Email: weishenginfo@nanning.gov.cn	http://www.nanning.gov.cn/91/index.htm http://www.nnws.gov.cn/bros-wwer/view.jv	5. to provide the foreign Trade information. 1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.
10 Arts & Crafts Association 工艺美术行业协会	Add: No. 31,Jianzheng Road,Nanning,Guangxi, T: +86-0771-5626572		1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the

	Name	Contact	website	Summary Task
11	Furniture Association 家居协会	Add: No. 55, ChanghuRoad, Nanning, Guangxi, T +86-0771-5532063		government on behalf of the industry as a whole.
				<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
3 Xiamen			
1 Administration of Industry and Commerce of Xiamen Municipality 工商管理局	Add: No.43,HubinnanRoad, Xiamen,Fujian, 361004 T:+86-0592-5822910 FAX:+86+0592-5822911	http://www.xm.fjaic.gov.cn/	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Xiamen General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 出入境检验检疫局 CIQ	Add: No. 118,DongduRoad, Xiamen,Fujian, 361012 T:+86-0592-5675566 FAX: +86-0592-5675519	http://www.xmciq.gov.c	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.
3 Xiamen Federation Of Industry & Commerce 工商联	Add: No.55 BinlangRoad, Siming District,Xiamen,Fujian, T:+86-0592+5392811 FAX:+: 5392808a.com	http://www.xmic.org/Article/index.asp	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its

Name	Contact	website	Summary Task
4(same3) Chamber of commerce 商会	Add: No.55 BinlangRoad, Siming District,Xiamen,Fujiang, T: +86-0592-5392811 FAX: +86-0592-5392808	http://www.xmic.org/Article/index.asp	member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
			1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad.

Name	Contact	website	Summary Task
5	Department of Commerce 福建省对外贸易经济合作厅	http://xiamen.mofcom.gov.cn/	5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
6	Add: No. 158,Wusi Road, Fuzhou,Fujian, 350003 T:+86-0591-87853616 FAX:+86-0591-87856133	http://www.fdi-xiamen-cn.com/v5/cn-index.php	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
6	Add: No. 15&14,Waimaotouzidasha, HubinbeiRoad, Xiamen,Fujian, T:+86-0592-5054860, 5054856 FAX:+86-0592-5054859, 5043092 E-mail: xmfcieip@public.xm.fj.cn	http://www.fdi-xiamen-cn.com/v5/cn-index.php	1.to promote the FDI. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information

Name	Contact	website	Summary Task
7 Municipal Trade and development Bureau ,Xiamen 厦门贸易发展局	Add: No15, Waimaodasha, Hubinbei Road, Xiamen, Fujiang, T:+86-0592-5302555,	http://www.xmtoc.gov.cn/	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: No. 199, Bailuzhou Road, Xiamen, Fujiang, 361004 T:+86-0592-2223111 FAX: +86+0592- 2230111 Email : xiamen@ccpit.org	http://xm1.ccpit.org/	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No.2, Tianludasha, Tongan Road, Xiamen, Fujiang, 361003 T:+86-0592-2057611 FAX: +86+0592- 6018575	http://www.xmhealth.gov.cn/news/	1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.

Name	Contact	website	Summary Task
<p>10</p> <p>Arts & Crafts Association 厦门工艺品进出口协会</p>	<p>Add: No. 15,HubinbeiRoad, Xiamen,Fujiang. 361012 T:+86-0592-5091526,3283028 FAX:+86+0592- 5091253</p>	<p>http://www.xmaca.cn/</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

	Name	Contact	website	Summary Task
11	Furniture Association 家居协会	Add: No. Road, District, Xiamen, Fujiang, T:+86-0592- FAX:+86+0592- Email:		<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
4 Shanghai			
1 Administration of Industry and Commerce of Shanghai Municipality 工商管理局	Add: No.301, Zhaojiabing Road, Xujiahui District, Shanghai 200032 T: +86-021-64220000	http://www.sgs.gov.cn/sabicsgs/index.jsp	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Shanghai General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 出入境检验检疫局 CIQ	Add: No. 1208, Minsheng Road, Shanghai , 200135 T: +86-021-68549999	http://www.shciq.gov.cn/	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.
3 Shanghai Federation Of Industry & Commerce 工商联合会	Add: No.55, Shanghai Gongshangliandasha, Yandong Road, Shanghai, 200002 T: +86-021-63373169	http://www.sfic.org.cn/index.jsp	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad.

Name	Contact	website	Summary Task
4 Chamber of commerce (sa 商会 me3)	Add: No.55,Shanghaihongshangliandasha, Yandong Road, Shanghai, 200002 T:+86-021-63373169	http://www.sfic.org.cn/index.jsp	3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market

Name	Contact	website	Summary Task
5 Ministry of Commerce of the People's Republic of China 上海市商务委员会	Add: No. 55, Louguanshan Road, Changning District, Shanghai ,200336 T:+86-021-52881111	http://shanghai.mofcom.gov.cn/ http://www.scofcom.gov.cn/sficc/sc/index.jsp	researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
6 Investment Promotion Bureau (Ministry of Commerce of the People's Republic of China) 投资促进平台	Add: No. 55, Louguanshan Road, Changning District, Shanghai ,200336 T:+86-021-021-62752200 E-mail:investment@smert.gov.cn	http://www.investment.gov.cn/investment/	1.to promote the business. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information. 1.to promote the FDI. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information

Name	Contact	website	Summary Task
<p>7 Shanghai Commerce for Import And Export 上海进出口商会</p>	<p>Add: No.445,Nanning Road, Shanghai 200041 T:+86-021-62717808 FAX:+86+021-62717251 Email:info@shccie.org.cn</p>	<p>http://www.safete.org.cn</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: No. 28,Jinlingdasha,Jinlingxi Road, Shanghai , 200021 T:+86-021-53060228 FAX:+86+021- 53837081 Email:webmaster@cpitsh.org	http://www.cpitsh.org/ccpit/gb/index.asp	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No.1477,Beijingxi Road, Shanghai T:+86-021: 22121111	http://wsj.sh.gov.cn/website/	1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.
10 Arts & Crafts Association 工艺美术行业协会	Add: No. 79,Fenyang Road, Xuhui District,Shanghai, 200031 T:+86-021-64738696 Fax:+86+021 -64738720 EMAIL:winnie@buyer.vicp.net		1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its

Name	Contact	website	Summary Task
11 Furniture Association 家居协会	Add: No.8,Ningdongdasha,Shengze Road, Huangpu District,Shangha, 200002 T:+86-021-63737253, 63737133 FAX:+86+021-63737133 Email:shfa8@msn.com	http://www.shf.cn	member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market

Name	Contact	website	Summary Task
			researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
5 Chengdu			
1 Administration of Industry and Commerce of Chengdu Municipality 工商管理局	Add: No.6, Zhimindong Road, Wuhou District, Chengdu, 610061 T: +86-028- 85394311	http://www.cdgs.gov.cn/	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Chengdu General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 质量检验局 CIQ	Add: No.28 , Yihuan Road, Chengdu, T: +86-028- 028-85588127	http://www.scciq.gov.cn/structure/index.htm	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.

Name	Contact	website	Summary Task
3 Chengdu Federation Of Industry & Commerce 工商联合会	Add: No.17 ,Dacibeilu Road,Jinjiang District,Chengdu,610066 T:+86-028- 61302899	http://www.cdsgsl.gov.cn/structure/index	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
4 Chamber of commerce 商会	Add: No.17 ,Dacibeilu Road,Jinjiang District,Chengdu,610066 T:+86-028- 86662917		1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its

Name	Contact	website	Summary Task
5 Department of Commerce 商务局	Add: 8/C No.966 Chengdulingzhenggu nan lou, Tianfudadaobeidian , District,Chengdu, 610042 T:+86-028- 6188370 FAX:+86-028- 61883660	http://www.cdmhc.gov.cn/	member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
			1.to promote the business. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information.

Name	Contact	website	Summary Task
6 Investment Promotion Bureau 投资促进委员会	Add: 5&6/C, No.68, Tianfudadaoshujin Road, Chengdu, 610041 T: +86-028- 66452000, 61885426 FAX: +86-028- 61885504	http://www.chengduinvest.gov.cn/	1. to promote the FDI. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. in charge of issue investment license. 5. to provide the Trade information
7 Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation Chengdu municipality 对外贸易经济合作局	Add: No. 2, Caisgu Street, Chengdu, 6100631 T: +86-028- 86913902 FAX: +86-028- 86913905 Email: office@mofteccd.gov.cn	http://www.mofteccd.gov.cn/	1. to promote the business. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. in charge of issue investment license. 5. to provide the Trade information.
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: Dayedasha, Daye Road, Chengdu, 610016 T: +86-028- 86661123 FAX: +86-028-86658825	http://chengdu.ccpit.org/	1. to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2. organize the trade fair. 3. organize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information. 5. to provide the foreign Trade information.

Name	Contact	website	Summary Task
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No. 966, Tianfudadaobeiduan , Chengdu, 610042 T: +86-028- 86644861	http://www.wsj.chengdu.gov.cn/index.do	1. in charge of safety of foods. 2. inspect the work environment . 3. in charge of health issue of the people.
10 Arts & Crafts Association 工艺美术行业协会	Add: No. 30, Fuxing Street, Chengdu, 610061 T: +86-028- 8675828	http://www.scac.org.cn/	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
11 Furniture Association 家居协会	Add: No.7 Shududadao , Chengdu,610072 T:+86-028-8774312,87717752 FAX:+86-028- 87731905 87749183		<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
6 Chongqing			
1 Administration of Industry and Commerce of Chongqing Municipality 工商管理局	Add: No.403, Longshandadao , Yubei District, Chongqing , 400011 T: +86-023- 023-63845789	http://www.cqgs12315.cn/ http://www.cqgs12315.cn:8080/ztwsgs/NetWork/Main/index.aspx	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Chongqing General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 出入境检验检疫局 CIQ	Add: 76 Yangheyicun , Chongqing T: +86-023- 67720355 FAX: +86-023-67720355	http://www.cqciq.gov.cn/ucqciq/	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.
3 Chongqing Federation Of Industry & Commerce 工商联	Add: No. 2, Hongjin Street Road, Yubei District, Chongqing , 40114 T: +86-023- 67516126 FAX: +86-02367516135 Email: gslxxb@cqgcc.com.cn	http://www.cqgcc.com.cn/	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its

Name	Contact	website	Summary Task
4(S AM E3)	Chamber of commerce 商会 Add: No. 2, Hongjin Street Road, Yubei District, Chongqing, 40114 T: +86-023- 67516126 FAX: +86-02367516135- Email: gslxxb@cqgcc.com.cn	http://www.cqgcc.com.cn/	member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad.

Name	Contact	website	Summary Task
5 Department of Commerce 重庆市商务委员会	Add: No. 232 Renmin Road, Yuzhou District, Chongqing T: +86-023- 63853676 67878577	http://wsy.cq.gov.cn/	5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
6 Investment Promotion Bureau 重庆市外商投资服务中心	Add: No. 65, Jianxinbei Road, Jiangbei District, Chongqing T: +86-023- 69019023	http://www.cqipa.com/	1. to promote the business. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. in charge of issue investment license. . 5. to provide the Trade information.

Name	Contact	website	Summary Task
7 Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation Chongqing municipality 对外贸易经济合作委员会	Add: No.65 Jianxinbei Road, Chongqing ,400020 T:+86-023- 6901801,67523525 FAX:+86-02367523458- Email: office@ft.cq.cn	http://www.ft.cq.cn	1.to promote the business. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license. . 5. to provide the Trade information.
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: No. Road, District,Chongqing T:+86-023- FAX:+86-023- Email:		1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No. 418 , SongshibeiRoad, Yubei District,Chongqing T:+86-023- 67706056	http://www.cqwsjds.com/	1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.

Name	Contact	website	Summary Task
10 Arts & Crafts Association 工艺美术行业协会	Add: A7-2 Jiazhouhuayuan , Yubei District, Chongqing T: +86-023- 67622859 Email: gymshx@cphaa.com	http://www.cphaa.com/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
11 Furniture Association 家居协会	Add: No 4 Building 1, No. 1222 Jinkai Street, North new District, Chongqing, 401120 T: +86-023- 67460779 FAX: +86-023- 67888691	http://www.cnfa.com.cn/cnfa2009/2008-10/162.html	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
7 Kunming			
1 Administration of Industry and Commerce of Kunming Municipality 工商管理局	Add: No 38, Dianchi Road, Kunming, Yunnan, T:+86-0871- 4149530	<a href="http://220.163.116.37/KmaicO
ut/website/Index.aspx">http://220.163.116.37/KmaicO ut/website/Index.aspx	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Kunming General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 云南省出入境检验检疫局 CIQ	Add: Dianchi Add:no。 Add: Add: No429,DianchiRoad, Kunming, Yunnan, T:+86-0871- 4631119	http://www.ynciq.gov.cn/	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.
3 Kunming Federation Of Industry & Commerce 工商联会	Add: No282,Daguan Road, Kunming, Yunnan, T:+86-0871- 8240969、 8241687 FAX:+86-0871- 8240991 Email : kmsgslbgs@163.com	http://gsl.km.gov.cn/	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its

Name	Contact	website	Summary Task
4 Chamber of commerce 商会	Add: No282, Daguang Road, Kunming, Yunnan, T:+86-0871- 8240969、 8241687 FAX:+86-0871- 8240991 Email : kmsgslbgs@163.com	http://gsl.km.gov.cn/	member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market

Name	Contact	website	Summary Task
5 Department of Commerce 商业局	Add:No17,DongfengdongRoad, Kunming, Yunnan, 650011 T:+86-0871- 3134542 FAX:+86-0871- 3137266 Email : wellpadinfo@gmail.com	http://www.kmsw.gov.cn/	<p>researches at home and abroad.</p> <p>5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.</p>
			<p>1.to promote the foreign trade and Economic cooperation.</p> <p>2.policy maker.</p> <p>3.in charge of import and export quota.</p> <p>4. to provide the foreign country's trade and economic information .</p> <p>5. to provide the foreign Trade information.</p>

Name	Contact	website	Summary Task
6 Investment Promotion Bureau 投资促进委员会	Add: No17, Dongfengdong Road, Kunming, Yunnan, 650011 T: +86-0871- 3132132, 3133053, 3149838	http://dwkf.km.gov.cn	1. to promote the FDI. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. in charge of issue investment license. 5. to provide the Trade information
7 Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation Kunming municipality 对外贸易经济合作局	Add: No 28, 17, Dongfengdong Road, Kunming, Yunnan, 650011 T: +86-0871- 3173323 FAX: +86-0871- 3133083	http://www.youbian.com/huangye/info1594423/	1. to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information. 5. to provide the foreign Trade information.
8 Council for the Promotion of International Trade 云南省贸促会	Add: No175, Waimaodalou, Beijing Road , Kunming, Yunnan, 650011 T: +86-0871- 3130723 6269887 FAX: +86-0871- 3136574	http://yunnan.ccpit.org/	1. to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2. organize the trade fair. 3. organize the business matching.

Name	Contact	website	Summary Task
	Email : zhangxijing@ccpit.org		4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add:No17,DongfengdongRoad, Kunming, Yunnan, 650011 T:+86-0871- 3123241	http://www.kmws.gov.cn/	1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.
10 Arts & Crafts Association 云南省工艺美术行业协会	Add: 151,DongfengdongRoad, Kunming , Yunnan, 650011 T:+86-0871-5391388 , 5315506	http://www.ynaca.org	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad.

Name	Contact	website	Summary Task
11 Furniture Association 云南省家居协会	Add: 209, Dongfengdong Road, Kunming, Yunnan, 650011 T: +86-0871-3336528 FAX: +86-0871-3336529	Don't have 无	5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole. 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a

Name	Contact	website	Summary Task
			whole.
8 Xi'an			
1 Administration of Industry and Commerce of Xi'an Municipality 工商管理局	Add: No.298, YouyidongRoad, Xi'an, Shanxi, T:+86-029- 87823148	http://www.hsw.cn/adv/2005/03/11_12315/index.htm	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .
2 Shanxi General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 陕西出入境检验检疫局CIQ	Add: No, 10,Hanguang Road,Xi'an, Shanxi, T:+86-029- 85365700	http://www.xazjj.gov.cn/	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.

Name	Contact	website	Summary Task
3 Shanxi Federation Of Industry & Commerce 陕西省工商联	Add: No.22,Xixin Street, Xi'an, Shanxi , T:+86-029- 87277986 FAX:+86-029- 87277986	http://www.sxfic.com/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
4 Chamber of commerce 商会	Add: No.22,Xixin Street, Xi'an, Shanxi , T:+86-029- 87277986 FAX:+86-029- 87277986	http://www.sxfic.com/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
5 Department of Commerce 商务厅	Add: No., YouyidongRoad, Xi'an, Shanxi, T:+86-029-		1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
6 Investment Promotion Bureau 投资促进委员会			1.to promote the FDI. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota. 4.in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information
7 Xi'an Service Center for Enterprises with Foreign Investment 西安市对外贸易经济合作局	Add: No68,HuanchengnanRoad, Xi'an , Shanxi, T:+86-029- 87862620 FAX:+86-029-87862620	http://www.xaonline.gov.cn	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.policy maker. 3.in charge of import and export quota.

Name	Contact	website	Summary Task
8 Council for the Promotion of International Trade 陕西省贸促会	Add: No16, Fengcheng Road, Jingjijishukaifa District Xi'an, Shanxi, T:+86-029- 87291429 FAX:+86-029-87291461 Email.ccpit@shaanxi.gov.cn	http://shaanxi.ccpit.org	4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No75.XidaStreet,, Xi'an, Shanxi , T:+86-029- 87213152 FAX:+86-029-87213152	http://www.xawsj.gov.cn/xawsj/index.asp	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
10 Arts & Crafts Association 陕西省工艺美术行业协会	Add: No.6-35,Xinchengdayuanqianlalou , Xincheng District Xi'an, Shanxi, 710004	http://www.sxgyxh.com/	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities.

Name	Contact	website	Summary Task
	T:+86-029- 87291291		2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
11 Furniture Association 西安市家居协会	Add: No.115, Zhubashi, Xian City, Shanxi ,710002 T:+86-029- 87216606 FAX:+86-029- 87279020	Donot have	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad.

Name	Contact	website	Summary Task
			3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
9 Beijing			
1 Administration of Industry and Commerce of Beijing Municipality 工商管理总局	Add: No36.SuzhouStreet ,Haidian District, Beijing, T :+86-010-82690900	http://www.hd315.gov.cn/	1. Company Registration 2. issue the Company's business license 3. supervise the Company's business to legal to the law .

Name	Contact	website	Summary Task
2 Beijing General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of 出入境检验检疫局CICQ	Add: No.3. Tianshui Street Road, Chaoyang District, Beijing, 100029 T: +86-010-58619900	http://www.bjciq.gov.cn/	1. to check and inspect the quality of the products. 2. to Supervise and Inspect the safety of the products while imported to China.
3 Beijing Federation Of Industry & Commerce 工商联合会	Add: No.8. Youanmenxi Street, Xuanwu District, Beijing, 100054 T: +86-010-83511674 FAX: +86-010-63559816	http://www.bjgsj.org.cn/	1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
4 Chamber of commerce 商会	Add: No8. Youanmenxi Street, Xuanwu District, Beijing, 100054 T: +86-010-83511674 FAX: +86-010-63559816	http://www.bjgsl.org.cn/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.
5 Department of Commerce 商务委员会	Add: No. 190Chaoneida Street, Dongcheng District, Beijing, 100010 T: +86-010-85163103, 85163102 Email: xxzx@bjcoc.gov.cn	http://www.bjmbc.gov.cn/web2/index.jsp	<ol style="list-style-type: none"> 1. to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota.

Name	Contact	website	Summary Task
6 Investment Promotion Bureau 投资促进局	Add: 3/F, No 8 Chaoyangmenbei Street, Dongcheng District, Beijing, 100027 T: +86-010-65541880 FAX: +86-010-65543161 Email: webmaster@investbeijing.gov.cn	http://www.investbeijing.gov.cn/gb/index.html	4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information. 1. to promote the FDI. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. in charge of issue investment license . 5. to provide the Trade information
7 Beijing Bureau Of Foreign Trade and Economic Cooperation 对外经济贸易委员会	Add: No2001. ShijidaRoad, ChaoyangDistrict, Beijing, T: +86-010-28282720 FAX: +86-010-68541351 Email: rocky0629@hotmail.com	http://www.sycp.com.cn/inform/introduce/jingmaowe.html	1. to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2. policy maker. 3. in charge of import and export quota. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.

Name	Contact	website	Summary Task
8 Council for the Promotion of International Trade 贸促会	Add: Bei Street , QingnianLake , DongchengDistrict,Beijing, T:+86-010-64250837 Email: bjmc@sme.cn	http://www.sme.gov.cn/	1.to promote the foreign trade and Economic cooperation. 2.orgnize the trade fair. 3.orgnize the business matching. 4. to provide the foreign country's trade and economic information . 5. to provide the foreign Trade information.
9 Bureau of Public Health/Board of Health 卫生局	Add: No.2 HuaibaishuStreet,Xuanwu District,Beijing, T:+86-010-63011361	http://www.bjhb.gov.cn/	1.in charge of safety of foods. 2.inspect the work environment . 3.in charge of health issue of the people.
10 Arts & Crafts Association 北京工艺美术行业协会			1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its

Name	Contact	website	Summary Task
			member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Name	Contact	website	Summary Task
11 Furniture Association 北京家具行业协会	Add: 2/B, 312 Huizhongbei Road, Chaoyang District, Beijing, T: +86-010-64803110 FAX: 64803110 Email: admin@bffa.org.cn	http://www.bffa.org.cn/	<ol style="list-style-type: none"> 1. To maintain the business order of its member enterprises and coordinate their operation activities. 2. To provide information services to its member enterprises and organize seminars and training at home and abroad. 3. To provide legal consulting services to its member enterprises. 4. To organize its member enterprises to attend trade fairs and conduct market researches at home and abroad. 5. To convey enterprises' requests, advices and suggestions on policy-making to the government on behalf of the industry as a whole.

Information Guide Book – SME Gateway to China

โดย อักษรศรี พานิชสาส์น และคณะ

บทที่ 11 รายชื่อและที่อยู่หน่วยราชการไทยในประเทศจีน

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปักกิ่ง (Royal Thai Embassy, Beijing)

ติดต่อสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปักกิ่ง

Royal Thai Embassy in Beijing

40 Guang Hua Road, Chaoyang District, Beijing 100600 P.R.C.

Tel: 86-10-6532-1749 , Fax: 86-10-6532-1748

ฝ่ายกงสุล

15th Fl. West, LG Twin Towers, Jianguomenwai Road, Chaoyang District, Beijing
100600 P.R.C.

Tel.86-10-6566-1149, Fax.86-10-6566-4469

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำกรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

โทรศัพท์ : 8610 65323955, 8613 901360344

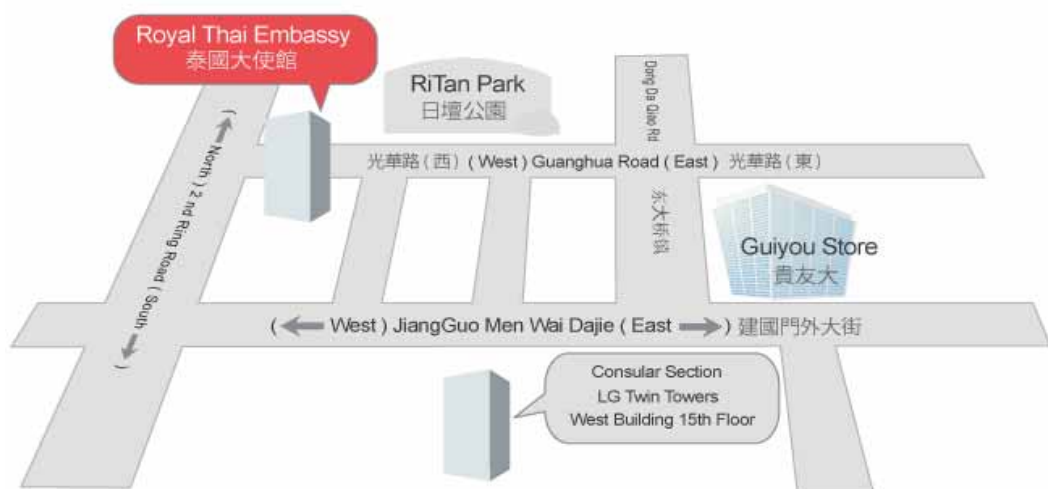
โทรสาร : 8610 65323950

ที่อยู่ : Office of Agricultural Affairs, Royal Thai Embassy,

No.11, Jian Guo Men Wai, Chaoyang District, Beijing 100600,

P.R.China

แผนที่

รายละเอียดจาก <http://www.thaiembbeij.org/thaiembbeij/th/index.php>

สถานกงสุลใหญ่ไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน Royal Thai Consulate-General in China

รูปจาก <http://www.thaiembbeij.org/thaiembbeij/>

สถานกงสุลใหญ่ไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวนทั้งสิ้น 8 แห่งได้แก่

1. สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครกว่างโจว (Royal Thai Consulate-General in Guangzhou)
2. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง Royal (Thai Consulate - General in Hong Kong)
3. สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้ (Royal Thai Consulate-General in Shanghai)
4. สถานกงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู (Royal Thai Consulate - General in Chengdu)
5. สถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง (Royal Thai Consulate - General in Nanning)
6. สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครคุนหมิง (Royal Thai Consulate-General in Kunming)
7. สถานกงสุลใหญ่ ณ นครซีอาน (Royal Thai Consulate-General in Xian)
8. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเซี่ยเหมิน (Royal Thai Consulate-General in Xiamen)

1. สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครกวางโจว

Royal Thai Consulate-General in Guangzhou

สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครกวางโจวมีหน้าที่ให้บริการในเรื่องต่างๆ อย่างเช่น

1. ติดต่อเรื่องหนังสือเดินทางหายภายในมณฑลกวางตุ้งและให้หนาน
2. การทำหนังสือเดินทางเล่มใหม่
4. ค่าธรรมเนียมต่างๆ
5. ระบบการแจ้งเบาะแสผู้ประสบปัญหาทางสังคม
6. การออกหนังสือรับรองความประพฤติ (Thai Police Clearance Certificate)
7. การเลือกตั้งนอกราชอาณาจักร

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครกวางโจว

Royal Thai Consulate-General in Guangzhou The Garden Tower

386 Huanshi Dong rd., Guangzhou 510064, P.R.China

Tel. (86-20) 8385-8988 ,8380-04277, 8384-9927

Fax. (86-20) 8388-9567, 8388-9959

Email. gzthaicg@163.com : thaigug@mfa.go.th

ฝ่ายการเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว

Direct Line : (86-20) 83338999 Ext. 1202

Tel : (86-20) 83849778, (86-20) 83338999 Ext. 1201

Fax : (86-20) 83849787

E-Mail : oaa_guangzhou@opsmoac.go.th

แผนที่

รายละเอียดจาก [http:// www.thaiembassy.org/guangzhou/](http://www.thaiembassy.org/guangzhou/)

2. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง

Royal Thai Consulate - General in Hong Kong

สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกงให้บริการครอบคลุมในฮ่องกงและมาเก๊า โดยมีหน้าที่ดังนี้

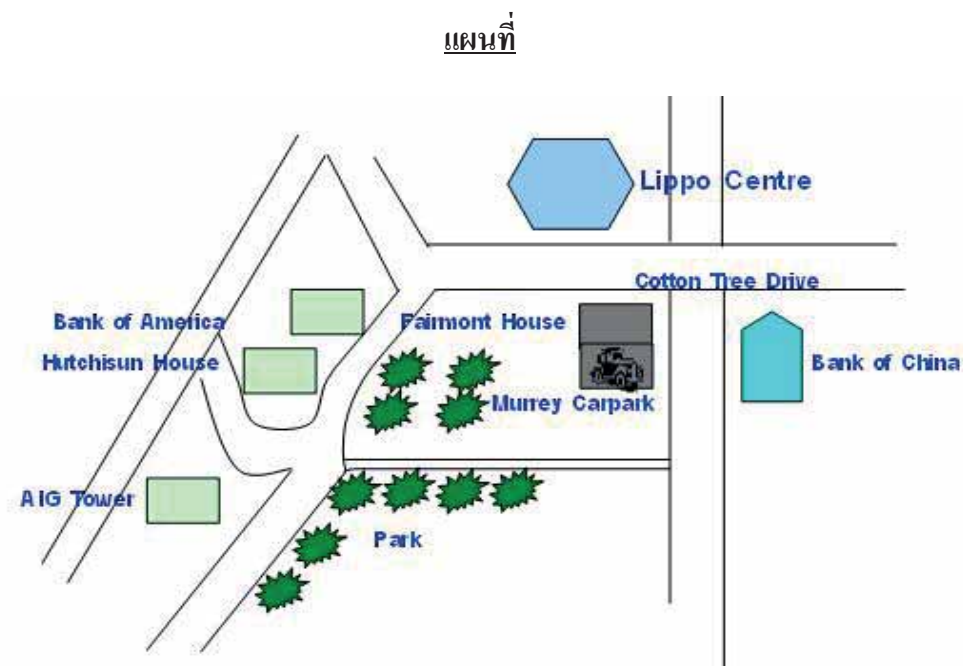
- จัดทะเบียนสมรส
- จัดทะเบียนหย่า
- แจ้งเกิดและสัญชาติ
- แจ้งเสียชีวิตของคนไทยที่เสียชีวิตในฮ่องกง หรือมาเก๊า รับรองบุตร / บุตรบุญธรรม
- รับรองสัญญาจ้าง หรือคัดสำเนาสัญญาจ้าง
- หนังสือเดินทางไทย
- หนังสือมอบอำนาจและหนังสือรับรองต่างๆ
- ตารางข้อมูลการตรวจลงตราระหว่างไทยกับประเทศต่างๆ

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง

8th Floor, Fairmont House, 8 Cotton Tree Drive Central Hong Kong

Tel: 2521-6481-5

Fax: 2521-8629

รายละเอียดจาก <http://www.thai-consulate.org/hk/>

3. สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้

Royal Thai Consulate-General in Shanghai

สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้ เป็นสถานกงสุลไทยในประเทศจีนแห่งที่ 4 ต่อจากสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครปักกิ่ง สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครกว่างโจว และสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ ฮองกง ปัจจุบัน สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้ ตั้งอยู่เลขที่ 567 ถนน Weihai

ประเทศไทยเป็นประเทศอันดับที่ 30 ที่ก่อตั้งสถานกงสุลในนครเซี่ยงไฮ้ ซึ่งเป็นนครแห่งการค้าที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง สถานกงสุลใหญ่ ณ นครเซี่ยงไฮ้ครอบคลุม มณฑล Zhejiang มณฑล Jiangsu และมณฑล Anhui ด้วย หน้าที่หลักของสถานกงสุลฯ คือให้บริการแก่ประชาชนในเมืองดังกล่าว และให้ความช่วยเหลือเพื่อยกระดับความสัมพันธ์ทางการค้าและมิตรภาพไทย - จีน

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้

Royal Thai Consulate-General in Shanghai

Crystal Century Mansion

15th Floor, No.567 Wei Hai Road, JingAn district, Shanghai

Tel. (86-21) 3313-0365

Fax. (86-21) 6323-4140

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเซี่ยงไฮ้

7 Zhongshan Rd., East 1, Shanghai P.R.China 200002

Tel. (86-21) 632-19473 Fax: (86-21) 632-19656

รายละเอียดจาก <http://www.thaishanghai.com/en/index.asp>

4. สถานกงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู

Royal Thai Consulate - General in Chengdu

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู มีภารกิจหลักๆ ดังนี้

1. ค้ำครองดูแล ผลประโยชน์ ให้ความช่วยเหลือ และบริการคนไทยที่ประกอบธุรกิจ ท่องเที่ยว ศึกษา ฯลฯ ในเขตอาณาต่างๆ
2. ให้บริการตรวจลงตรา(วีซ่า) แก่ชาวจีนและชาวต่างประเทศที่ประสงค์จะเดินทางไปประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจ ท่องเที่ยว ศึกษา
3. ส่งเสริม กระชับความเข้าใจอันดี และความสัมพันธ์อย่างรอบด้านระหว่างประเทศไทยกับ มณฑลเสฉวนและนครเฉิงตู โดยเน้นความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ท่องเที่ยวและวัฒนธรรม

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ ณ นครเฉิงตู

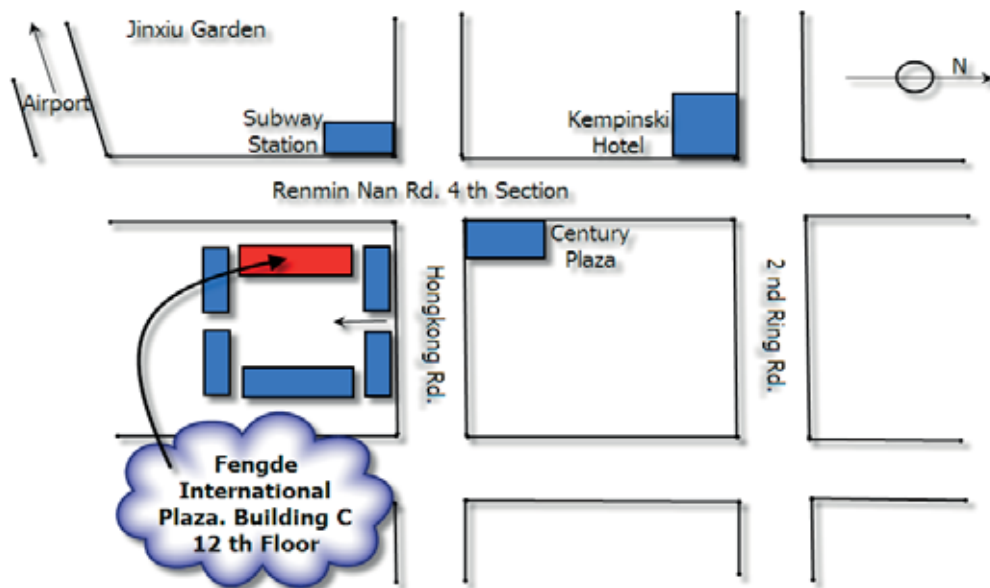
12F, Building No. 3, Fund International Plaza, No.6, Hangkong Rd, Chengdu, Sichuan
610041 China

Tel : (+86 28)-6689-7861, Fax : (+8628)-6689-7863,

Visa Section Tel : (+8628)-6689-7862

Office Hour : 9.00 AM - 5.00 PM

แผนที่

รายละเอียดจาก <http://www.thaichengdu.com/>

5. สถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง

Royal Thai Consulate - General in Nanning

ประวัติและความเป็นมา

ความสัมพันธ์ไทย-จีนได้พัฒนาและครอบคลุมหลายด้าน ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน โดยเฉพาะทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวซึ่งยึดมั่นอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกว่างซี และบริเวณภาคใต้ของจีน ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษหลายแห่งจึงมีความสำคัญต่อไทย และมีภาคเอกชนไทยเข้ามาลงทุนในบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ชาวจีนโพ้นทะเลในไทยส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจากเขตฯ กว่างซี เขตฯ กว่างซี จึงถือว่าไทย - จีนมีความผูกพันกันมายาวนาน เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญยิ่งของเขตฯ กว่างซีและเมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ไทย-จีนในระยะยาว รัฐบาลไทยโดยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากรัฐบาลจีนจึงได้จัดตั้งสถานกงสุลใหญ่ขึ้นที่นครหนานหนิง

สำนักงานสถานกงสุล ณ นครหนานหนิงได้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2549 โดยมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานในพิธีเปิด และเปลี่ยนจากสำนักงานเป็น "สถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง" เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2551

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิงมีหน้าที่เป็นตัวแทนรัฐบาลไทยในการอำนวยความสะดวกด้านการตรวจลงตราแก่มิตรชาวจีน การปกป้องและส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมไทย-จีน การขยายและแสวงหาช่องทางความร่วมมือตลอดจนเป็นศูนย์กลางการติดต่อประสาน ประโยชน์ความร่วมมือระหว่างไทยกับเขตฯ กว่างซี ซึ่งเป็นเขตอาณาของสถานกงสุลฯ และที่สำคัญที่สุดคือคุ้มครองผลประโยชน์ของชาวไทยที่พำนักอยู่ในเขตอาณาของ สถานกงสุลใหญ่

ตั้งแต่ก่อตั้งในปี พ.ศ.2549 - ปัจจุบัน สถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิงมีที่ทำการ ณ อาคาร Oriental Manhattan โดยขณะนี้ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง

Royal Thai Consulate-General

Oriental Manhattan, 1st and 2nd Floor., 52-1 Jinhu Road, Nanning
Guangxi 530022 P.R. China

Tel. (86-771) 5526945-47

Fax. (86-771) 5594997

E-mail : thainng@mfa.go.th

รายละเอียดจาก <http://www.thaiembassy.org/nanning>

6. สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครคุนหมิง

Royal Thai Consulate-General in Kunming

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครคุนหมิง

Kunming Hotel, 1st Floor, South Building,

52 Dong Feng Dong Lu, Kunming,

Yunnan Province 650051

Tel. (86-871) 316-8916, 314-9296

Fax. (86-871) 316-6891

เวลาทำการ: จันทร์ – ศุกร์ เวลา 09.00 น. – 12.00 น. และ 13.00 น. – 17.00 น.

ฝ่ายกงสุลและวีซ่า

Tel. (86-871) 316-8916, 314-9296 (Dir.) (86-871) 316-2063 Ext. 2103,2107

Fax. (86-871) 316-6891

Email. thaikmg@public.km.yn.cn

แผนที่

รายละเอียดจาก <http://www.thaiembassy.org/kunming>

7. สถานกงสุลใหญ่ ณ นครซีอาน

Royal Thai Consulate-General in Xian

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครซีอาน มีเขตอาณาครอบคลุมมณฑลส่านซี มณฑลกานซูและเขตปกครองตนเองชนชาติหุยหนิงเซียะ รวม 3 มณฑล

แผนที่

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครซีอาน

Royal Thai Consulate-General, Xi'an 4th floor, Yulang Guoji Building, No. 77

Jiefang Road, Xi'an, Shaanxi, 710004, PRC

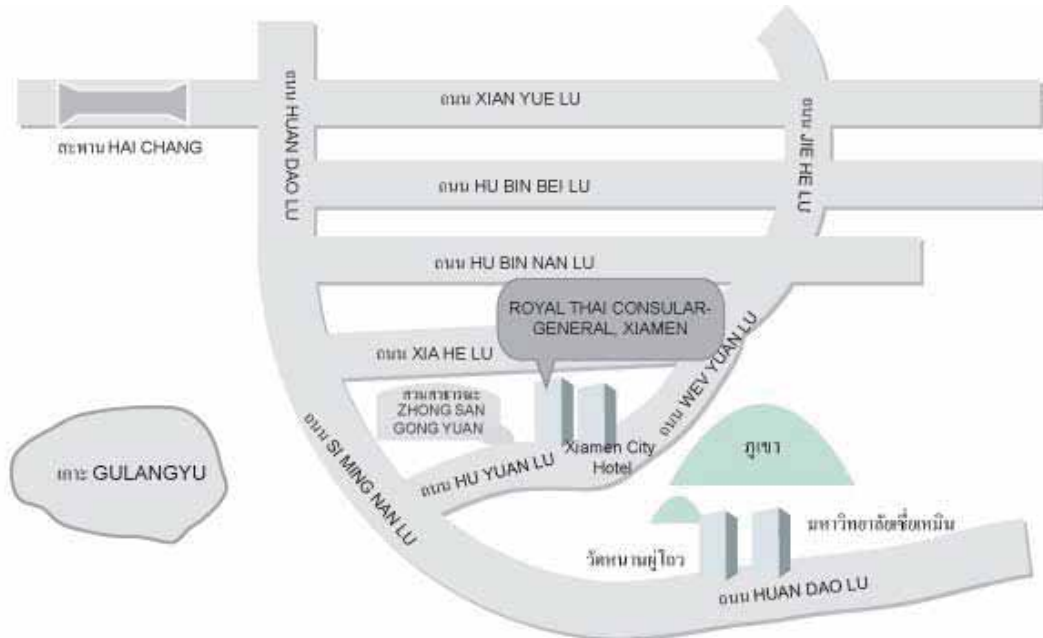
Tel. (86-29) 8743 3393, (86-29) 8743 3320

Fax. (86-29) 8743 5355, 8743 8980

รายละเอียดจาก <http://www.thaixian.com>

8. สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเซี่ยเหมิน Royal Thai Consulate-General in Xiamen

แผนที่

ติดต่อสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเซี่ยเหมิน

Building No.3, City Hotel Xiamen

No. 16 Hu Yuan Road

Xiamen Fujian, PRC. 361003

Tel. (86-592) 202-7980,7982 ext.101,102

Fax. (86-592) 205-8816

Email. thaixmn@mfa.go.th

รายละเอียดจาก <http://www.thaiembassy.org/xiamen>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Thailand Board Of Investment)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือนักลงทุน เพื่อลดความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการลงทุน ลดต้นทุนการลงทุนเริ่มต้น และเพิ่มอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และให้บริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนนักลงทุนในด้านต่างๆ ซึ่งสำนักส่งเสริมการลงทุนนั้น มีสาขาอยู่ในสาธารณรัฐประชาชนจีนถึงสามสาขาได้แก่

Overseas Offices

หน่วยงาน	สถานที่ติดต่อ	หมายเลขติดต่อ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ณ กรุงปักกิ่ง Thailand Board of Investment Beijing Office	Royal Thai Embassy No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.China	Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 beijing@boi.go.th
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ณ นครเซี่ยงไฮ้ Thailand Board of Investment Shanghai Office	Royal Thai Consulate-General 15 F., Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041 ,P.R.China	Tel: (86-21) 6288-9728, 6288-9729 Fax: (86-21) 6288-9730 shanghai@boi.go.th
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ณ นครกวางโจว Thailand Board of Investment, Guangzhou Office	Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064 P.R.C.	Tel: (368) 1216-1218 E-mail: bungon@boi.go.th guangzhou@boi.go.th

รายละเอียดจาก <http://www.boi.go.th>

กรมส่งเสริมการส่งออก (Department of Export Promotion)

กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการพัฒนาผู้ประกอบการและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ส่งออกไทยในตลาดในระดับสากล ให้บริการข้อมูลด้านการค้าแก่ผู้ส่งออกไทย และมีหน้าที่ในการพัฒนาและส่งเสริมสินค้าและบริการเพื่อเพิ่มมูลค่าในระดับโลก รวมถึงมีหน้าที่ในการเจาะและขยายตลาด ตลอดจนสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างประเทศ โดยกรมส่งเสริมการส่งออกมีสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ในประเทศจีนถึง 8 แห่ง ดังนี้

หน่วยงาน	สถานที่ติดต่อ	หมายเลขติดต่อ
Thai Trade Center Xian	Commercial Section, Royal Thai Consulate-General 4th Floor, Yulang Guoji Building, No. 77 Jiefang Road, Xi'an, Shaanxi 710004	Tel: + 86 150292 28313, 8744 1301 to 3 Fax: + 86 29 8743 8980, 8767 2666 (Rm. No. 1907) Email: thaitcxian@depthai.go.th, sirirato@depthai.go.th , depxian@hotmail.com
Thai Trade Center Nanning	Royal Thai Consulate-General, Nanning 52-1 Jinhua Road, Orient manhattana, Nanning, Guangxi 530022	Tel: +86 771 556 7359, 558 1637 Ext. 601-5 Fax: +86 771 558 1797 Email: thaitcnanning@depthai.go.th , thaitcnanning@depthai.go.th
Thai Trade Center Shanghai	15 F, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, 200041, P.R.C.	Tel: +86-21 6288 9973 Fax: +86-21 6288 9975 Email: thaitcshanghai@depthai.go.th, thaitcsh@depthai.go.th , thaitcsh@sh163.net
Thai Trade Center Kunming	Kunming Hotel, 1st Fl., Commercial Building 52 Dongfeng East Road, 650051	Tel: +86-871 316 5006, 316 5019 Fax: +86-871 316 5006, 316 5019 Email: thaitckunming@depthai.go.th , suvimold@depthai.go.th
Thai Trade Center Chengdu	Royal Thai Consulate-General in Chengdu 12/F, Building No. 3, Fund International Plaza, No. 6 Hangkong Rd., Chengdu, Sichuan, 610041	Tel: +86-28-6689 7861, 6687 7905 Ext. 8011, 8013, 8014 Fax: +86-28-6687 7904 Email: thaitcchengdu@depthai.go.th , jirapaphan@depthai.go.th

หน่วยงาน	สถานที่ติดต่อ	หมายเลขติดต่อ
Thai Trade Center Guangzhou	Garden Tower, Room No. 1255- 1257 368 Huanshi Dong Rd., 510064	Tel: +8620 8384 9453, 8333 8999 Ext.1256,1257 Fax: +8620-8384 9760 Email: thaitcguangzhou@depthai.go.th , wilarato@depthai.go.th
Thai Trade Center Xiamen	Bldg. 3, Xiamen City Hotel No. 16 Huyuan Road, Siming District, 361003, Fujian	Tel: +86 592- 266 3064 to 7 Fax: +86 592- 266 3060 to 1 Email: thaitcxiamen@depthai.go.th , tirawant@depthai.go.th
Thai Trade Center Hong Kong	8th Floor, Fairmont House, 8 Cotton Tree Drive	Tel: +852 2525 9716 Fax: +852 2868 4927 Email: thaitchongkong@depthai.go.th , thaicomm@netvigator.com

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีบทบาทสำคัญยิ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน และอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยในประเทศจีนสำนักงานในต่างประเทศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีดังนี้

HONG KONG

Tourism Authority of Thailand

Room 1901 Jardine House, 1 Connaught Place, Central, HONG KONG

Areas of Responsibility :Hong Kong, Macau

Telephone. (852) 2868 0732, 2868 0854

Fax. (852) 2868 0428

E-mail: tathkg@pacific.net.hk, tathkg@tat.or.th

Website: www.amazingthailand.org.hk

BEIJING

Tourism Authority of Thailand Room 902, Office Tower E1, Oriental Plaza, No.1 East Chang An Avenue, Dong Cheng District, Beijing, 100738. CHINA

Areas of Responsibility :People's Republic of China (except Hongkong SAR,Macau SAR and Taiwan) & Mongolia

Telephone. (86 10) 8518 3526-29

Fax. (86 10) 8518 3530

E-mail: tatbjs@tat.or.th, tatbjs@sohu.com

Website: www.tatbjs.org.cn

เว็บไซต์เกี่ยวกับการทำธุรกิจในประเทศจีนที่น่าสนใจ

1. Chinese Law Clinic

www.chineselawclinic.moc.go.th

เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการข้อมูล ตั้งแต่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน ยุทธศาสตร์ของ ประเทศจีน กฎหมายที่ควรรู้ได้แก่ กฎหมายทั่วไป กฎหมายการค้า กฎหมายการลงทุน กฎหมาย เฉพาะ ข้อตกลงไทย-จีน ข้อมูลการจัดตั้งบริษัท ข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา ข้อมูลการขอฉลาก สินค้า การตรวจสอบสินค้านำเข้า ความรู้ภูมิธุรกิจต่างชาติ ข้อมูลบริษัทนำเข้า-ส่งออก ระบบการ ชำระเงินการค้าระหว่างประเทศ เขตเศรษฐกิจพิเศษ และกฎระเบียบท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อให้ผู้ที่ สนใจจะร่วมดำเนินธุรกิจในประเทศจีนสามารถเริ่มต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเว็บไซต์นี้ยังมี มุมถามตอบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจในจีนอาจารย์วิบูลย์ ตั้งกิตติภากรณ์ อีกด้วย

2. Thai Biz China (China Business Center)

www.thaibizchina.com

ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน ดำเนินการโดยคณะผู้แทนไทยประจำสาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบด้วยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง สถานกงสุลใหญ่ต่าง ๆ (เชียงใหม่ กวางโจว คุณหมิง เฉิงตู เซี่ยเหมิน ซืออาน หนานหนิง และฮ่องกง) และสำนักงานไทยด้านเศรษฐกิจในจีน (สำนักงาน พาณิชย์ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตร สำนักงานที่ปรึกษา การลงทุน สำนักงาน ททท. สำนักงานแรงงาน และสำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากร) โดยมี จุดมุ่งหมายในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน ไทย-จีน เพื่อเป็น

1. ฐานข้อมูลและแหล่งค้นคว้าข้อมูล เกี่ยวกับเศรษฐกิจจีนและการทำธุรกิจในจีนที่เป็นระบบ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงานและการกำหนดนโยบาย วางเป้าหมาย และ ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐของไทยในการส่งเสริมผลประโยชน์ของไทยกับจีน
2. กลไกของภาครัฐในการสนับสนุนและช่วยเหลือภาคเอกชนไทย ที่สนใจประกอบธุรกิจกับ จีนหรือลงทุนในจีน โดยจะทำหน้าที่ให้ข้อมูลเบื้องต้นช่วยประกอบการตัดสินใจหรือ เสาะหาช่องทางใน การทำธุรกิจในจีน รวมทั้งจะเป็นการสร้างช่องทางการติดต่อระหว่าง เอกชนไทยด้วยกัน
3. เครื่องมือในการช่วยประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจกับประเทศ ไทย และลงทุนในไทยแก่นักธุรกิจจีน ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะออกไปลงทุนและทำการค้ากับ

ต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่นักธุรกิจจีนสนใจที่จะเข้าไปลงทุนหรือทำธุรกิจการค้าด้วย

4. เครือข่ายการติดต่อระหว่างภาค รัฐและเอกชนไทย เช่น สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารแห่งประเทศไทย และระหว่างสมาคมธุรกิจต่าง ๆ ของไทยกับจีน โดยเฉพาะในสาขาที่ทั้งสองประเทศมีศักยภาพและความสนใจ
5. ศูนย์กลางการติดต่อและให้คำแนะนำทางธุรกิจ โดยจะทำหน้าที่เป็นจุดประสานงานเพื่อบริการด้านการให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหา ทางธุรกิจ และการสร้างเครือข่ายสำหรับการติดต่อธุรกิจ ประกอบด้วย
 - ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจ้างบริษัทที่ปรึกษาทางธุรกิจที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ โดยจะ ขึ้นทะเบียนบริษัทที่เชี่ยวชาญไว้
 - ขึ้นทะเบียนบริษัทกฎหมายที่เชี่ยวชาญด้านการทำธุรกิจ การค้าไทย-จีน
 - เป็นจุดประสานงานกับหอการค้าไทยในจีน ซึ่งอยู่ระหว่างการจัดตั้ง

3. สมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย - จีน

www.thaizhong.org

สมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-จีน ได้รับอนุญาตจัดตั้งสมาคมจากนายทะเบียนสมาคมกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2536 โดยมีทะเบียนเลขลำดับที่ จ.3345

วัตถุประสงค์หลัก คือ

1. ส่งเสริมสามัคคีธรรม และผดุงเกียรติของมวลสมาชิกไทย-จีน
2. ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมไทย-จีน
3. ส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจไทย-จีน
4. ดำเนินการหรือร่วมมือกับองค์กรกุศลอื่นๆ เพื่อสาธารณประโยชน์

ทั้งนี้ประสานกับสมาคมมิตรภาพระหว่างประเทศแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ดำเนินกิจกรรมพบปะเยี่ยมเยือน ส่งเสริมแลกเปลี่ยนทางด้านเศรษฐกิจการค้าและวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนั้นจึงจัดตั้งเว็บไซต์นี้ขึ้นมาเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการที่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเศรษฐกิจของจีน

4. โครงการเมืองจีน ธนาคารกสิกรไทย

www.thailand-china.com

เป็นบริการที่ให้ข้อมูล ข่าวสาร คำปรึกษาเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศไทยและจีน โดยไม่คิดค่าธรรมเนียมใดๆ ซึ่งมี Website 3 ภาษา (ไทย จีน อังกฤษ) ซึ่งให้ข้อมูล และข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศไทยและจีน:

1.1 www.kasikornbank.com

1.2 www.thailand-china.com

1.3 www.kasikornresearch.com

